

مۇقاۋىنىڭ ئىسمى: ئابدۇقادىر جالالىدىن نۇسخىسى
تەتقىقات: نۇسخىسى

ئابدۇقادىر جالالىدىن ئەسەرلىرى

قىشتىكى خامان
داغۇ ياكى زىنخۇمۇ
مەۋجۇتلۇق تەشۋالىقى
ئىنسانىي سۈپەت مەنزىلى
ئۆزىنى ئىزدەش بوسۇغىسىدا
يۈزىمىز، ئۆزىمىز ۋە كۆزىمىز

ISBN 978-7-5466-1292-8

9 787546 612928 >

定价: 55.00 元

ئابدۇقادىر جالالىدىن

ئۆزىنى ئىزدەش بوسۇغىسىدا

شىنجاڭ خەلق باش نەشرىياتى
شىنجاڭ يېرىن تېخنىكا نەشرىياتى

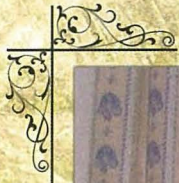
شىنجاڭدىكى يازغۇچىلارنىڭ نادىر ئەسەرلىرى

ئابدۇقادىر جالالىدىن

ئۆزىنى ئىزدەش بوسۇغىسىدا

— ياپونىيەدە كۆرگەن ۋە بىلگەنلىرىم

شىنجاڭ خەلق باش نەشرىياتى
شىنجاڭ يېرىن تېخنىكا نەشرىياتى

عابدقارنى جاھاندىن

The Works of Abduqadir Jalaliddin

图书在版编目(CIP)数据

寻找自我的门槛：从维吾尔文化视角看日本文化：维吾尔文/阿不都卡德尔·加拉里丁著. — 乌鲁木齐：新疆科学技术出版社，2012.4
(新疆名家名著丛书)
ISBN 978 - 7 - 5466 - 1292 - 8

I. ①寻… II. ①阿… III. ①维吾尔族—民族文化—研究—中国—维吾尔语(中国少数民族语言) ②文化—研究—日本—维吾尔语(中国少数民族语言) IV. ①K281.5 ②G131.3

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2012) 第 074374 号

نەشر قىلغۇچىلار: ئادىل مۇھەممەت
پىلانلىغۇچى: ئادىل مۇھەممەت
مەسئۇل مۇھەررىرى: گۈلنەسا ئىبراھىم
تەكلىپلىك مۇھەررىرى: قۇربان مامۇت
مەسئۇل كوررېكتورى: تۇرسۇنگۈل قاسىم
رېژۇانگۈل قادىر
مۇقاۋىسىنى لايىھەلىگۈچى: نۇر مۇھەممەت ئۆمەر ئۇچقۇن
بەت لايىھەلىگۈچى: رەنا ئەمەتجان

شىنجاڭدىكى يازغۇچىلارنىڭ نادىر ئەسەرلىرى

ئۆزىنى ئىزدەش بوسۇغىسىدا

— ياپونىيەدە كۆرگەن ۋە بىلگەنلىرىم

* * *

شىنجاڭ خەلق باش نەشرىياتى

شىنجاڭ پەن - تېخنىكا نەشرىياتى نەشر قىلىپ تارقاتتى

(ئۈرۈمچى شەھىرى يەنئەن يولى 255 № پوچتا نومۇرى: 830049)

شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدا سېتىلىدۇ

شىنجاڭ شىنخۇا خۇالۇڭ باسما چەكلىك مەسئۇلىيەت شىركىتىدە بېسىلدى

فورماتى: 880mm × 1230mm 1/32 باسما تاۋىقى: 15.625

2012 - يىلى 4 - ئاي 1 - نەشرى

2016 - يىلى 9 - ئاي 3 - بېسىلىشى

ISBN 978 - 7 - 5466 - 1292 - 8

باھاسى: 55.00 يۈەن

كىرىش سۆز

— مۇقەددىمە ئورنىدا

كىملىك گۇۋاھنامىسىنى كۆتۈرۈپ يۈرۈشكەن ھالدا ئۆزىنىڭ ھەقىقىي كىملىكىنى بىلمەسلىك ئادەملىرىمىزدىكى گۇمراھلىقنىڭ تىپىك جۈملىسىدىندۇر.

بەزى قېرىنداشلىرىم مەندىن «بىز كىم؟» دەپ سورىدى. ئۇلار جاۋابىمغا قايىل بولۇشتى، لېكىن بىرەر ياخشى ئىشقا مايىل بولۇشمىدى. گېپىنى قىلىپ، ئېپىنى تاپالماسلىق، نەپنى كۆزلەپ، ھەقىقىي كۆزلىمەسلىك زامانداشلىرىمىزدىكى ئىمانى سۇسلۇقنى ئاشكارىلاپ قويدى. بۇنداق ھالدا مۇنداق بىر قورقۇنچلۇق رېئاللىق كۆز ئالدىمىزدا ئايان بولىدۇ: ھەققانىيەت ۋە ئادالەت ئۈچۈن بەدەل تۆلەشنى خالايدىغانلار ئاز قالىدۇ.

ئىچكى ئۆلكىلەرگە باردىم، كىشىلەر مەندىن: «سەن كىم؟» دەپ سوراشتى، «مەن ئۇيغۇر» دېسەم، ئىنكاس قايتۇرمىدى. ياپونىيەگە باردىم، كىشىلەر مەندىن «سەن كىم؟» دەپ سوراشتى، «مەن ئۇيغۇر» دېسەم گاڭگىراپ قېلىشتى.

ياتلار ئاللىبۇرۇن يوقاپ كەتكەن دىنازاۋۇرنى ياخشى بىلىدۇ، لېكىن مېنى بىلمەيدۇ. كىشىلەر نوپۇسى 100 مىڭغا بارمايدىغان ئېسكىموسلارنى تونۇيدۇ، لېكىن 10 مىليون نوپۇسقا ئىگە ئۇيغۇرنى تونۇمايدۇ.

مەن قامۇسلارنى ۋارقلاپ باقتىم، «ئۇيغۇر» دېگەن ئىبارىنى يەتتە - سەككىز قۇر چۈشەندۈرۈپلا بولدى قىپتۇ، تېخى بۇنچىلىك بايانلارنى بەزى قامۇسلاردىن تاپقىلى بولمايدۇ. چىۋىن، چاشقان، قۇرت - قوڭغۇزلار ھەققىدىكى بايانلار بىر - ئىككى بەتتىن ئاشىدىكەن.

بۇ ئىشلار ماڭا ھار كەلدى. نومۇس قىلدىم، جاھان ماڭا تار كەلدى. ئەگەر 10 مىليون كېسەكتىن قەسىر سېلىشقا توغرا كەلسە، ساياھەتچىلەرنى ئۆزىگە تارتىپ، ئالەمگە پۇر كەتكۈدەك قەسىردىن بىرى پۈتۈشى مۇمكىن.

مەن مەۋجۇتمەن، لېكىن مېنىڭ مەۋجۇتلۇقۇمنى دۇنيا تونۇمايدۇ ۋە ئېتىراپ قىلمايدۇ. ئامېرىكا نېگىر يازغۇچىسى رالف ئېللىسون (Ralph Ellison) «كۆرۈنمەس ئادەم» دېگەن روماندا:

«I am nobody but myself. But first I had to discover that I am an invisible man!»

(مەن ئۆزۈمدىن باشقا ھېچكىم ئەمەس. لېكىن شۇنى بايقىدىمكى، مەن بىر كۆرۈنمەس ئادەم!) دەپ يازىدۇ. دەرۋەقە، مەندىمۇ سوقۇپ تۇرغان ئىنسانىي يۈرەك بار، تومۇرلىرىمدا ئېقىپ تۇرغان ئىسسىق قان بار، مەنمۇ پىكىر قىلىمەن، باھار پەسلىدە غۇچچىدە ئېچىلغان گۈللەرگە قاراپ خۇشال بولىمەن. لېكىن مېنى ھېچكىم تونۇمايدۇ، ئاۋازىمنى ھېچكىم ئاڭلىمايدۇ.

بۇ كىتابقا ياپونىيەدىكى مۇساپىرلىق تۇيغۇلىرىم مۇجەسسەملەنگەن. بىر يىلغا يەتمىگەن ۋاقىت ئىچىدە يات ئىقلىمدىكى ناتونۇش ئوبرازىمنى ئۆز كەچۈرمىشلىرىم ئارقىلىق چۈشەنگەندەك بولدۇم. بۇ كىتاب ياپونىيەدىكى روھىي كەچۈرمىشلىرىمنىڭ ناھايىتى ئاز بىر قىسمى، ھەممىنى خاتىرىلىگىلى بولمايدىكەن. ئەينى ۋاقىتتا مېنى زىلزىلىگە سالغان بەزى تۇيغۇلار زىيادە نازۇكلۇقى تۈپەيلى قەلەمگە تومتاقلا ئېلىنىپ قالدى، ماكاننىڭ ئۆزگىرىشى بىلەن ئۇنىڭغا قارىتا باشقا بىر تۇيغۇ پەيدا بولىدىغان گەپ ئىكەن. ئەسلىدە ۋەتەنگە قايتىپ كېلىپلا ياپونىيە تەسىراتلىرىم ھەققىدىكى كىتابىمنى يېزىشنى باشلىماقچى ئىدىم، لېكىن بۇنىڭغا دەرس ئۆتۈش، دەرسلىك تۈزۈش بىلەن تۈزۈك ۋاقىت چىقىرالمايدىم، جىددىي ھاۋالە بىلەن «غەربنىڭ تەپەككۈرى»

دېگەن كىتابنىڭ تەرجىمىسىنى ئىشلىدىم. تولىمۇ ئەيسۇسكى، ھاۋالە قىلغۇچىلار ۋاقتىدا ۋۇجۇدقا چىقىرىپ بەرگەن بۇ ئىشمنى بۈگۈنكى شەھەر ئۇيغۇرلىرىغا تەبئىي بىلىنىدىغان بىپەرۋالىق بىلەن بىر يىلدىمۇ يورۇقلۇققا چىقىرىپ بولالمىدى. شۇنداق قىلىپ، مەن باشقىلارنىڭ رايىنى دەپ مەزكۇر كىتابىمنى يېزىپ تۈگەتكۈدەك ئالتۇن ۋاقتىنى قولىدىن بېرىپ قويغان بولدۇم. دوستلارغا بولغان مەسئۇلىيەتتىم يەنە بىر قېتىم مەسئۇلىيەتسىزلىككە ئۇچرىدى.

ياپونىيە ھەققىدىكى تەسىراتىمنى ئاخىر يېزىشقا كىرىشتىم. كىتابنىڭ پۈتۈش جەريانى ناھايىتى جاپالىق ۋە لەززەتسىز بولدى. مېنى ئىزدەيدىغانلار ۋە مەندىن پايدىلىنىدىغانلار مەزكۇر كىتابنىڭ يېزىلىشىنىڭ تالاي قېتىم ئۈزۈلۈپ قېلىشىغا سەۋەبچى بولدى. ئىشلارنى ۋە شەخسلەرنى يېزىشتىكى قىزغىن روھىي ھالىتىمنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش بەك مۈشكۈل بولدى. كىتابنى يازمەن دەپ خېلى كۆپ مەنپەئەتلىك ئىشتىن ۋاز كەچتىم. چۈنكى، مۇشۇنداق بىر كىتابنى يېزىشنى ئۆزۈمگە نىسبەتەن قەرز دەپ ھېسابلىغانىدىم.

بىزدە چەت ئەللەرگە چىقىپ ئىلىم تەھسىل قىلىدىغانلارمۇ كۆپەيدى، لېكىن كۆرگەن - بىلگەنلىرىنى رەسمىي ھالدا قەلەمگە ئېلىپ، ئۆز قېرىنداشلىرىنى ئويلاندۇرىدىغانلار يوق ھېسابتا بولدى. جۈملىدىن، ياپونىيەدە ئوقۇغان نەچچە يۈزلىگەن قېرىنداشلىرىمۇ تەرەققىي قىلغان دۇنيانىڭ قانداقلىقى ھەققىدە ئۆز خەلقىگە تۈزۈك بىر - ئىككى كەلىمە سۆزلەپ بېرىشكە تېخىچە ئۈلگۈرەلمىدى. شۇنچە كۆپ ۋە تەندىشىمىزنىڭ ئالىي ئىلمىي ئۇنۋانلارنى ئالغۇچە ئوقۇپ، يېڭىلىققا تەشنا خەلقىگە ئاز - تولا گەپ قىلىپ بەرمەسلىكى بۈگۈنكى ئۇچۇر ۋە ئەقىل دەۋرىدە ئېچىنىشلىق ئىسراپچىلىق ھېسابلىنىدۇ. بىر يىلغا يەتمىگەن ۋاقىت ئىچىدە ياپونىيەنىڭ تۈزىنى يېدىم، سۈيىنى ئىچتىم، تالاي ياخشى ئادەمنىڭ دوستانە ياردىمىگە ئېرىشتىم، بۇنىڭغا جاۋابەن، بىرەر ئەقلىي ئەمگەك نەتىجىسىنى ئوتتۇرىغا چىقارمىسام سەت بولىدىغاندەك بىلىندى.

ياپونىيەدە تۇز يېگەن ئۆزۈم ۋە نەچچە يۈزلىگەن قېرىنداشىمغا
ۋاكالىتەن ياپونىيە ھەققىدىكى تەسىراتىمنى كىتاب قىلىپ يېزىپ
چىقىشقا، ئىنشائاللا، ئاخىر مۇۋەپپەقىيەت بولالدىم.

ياپونىيەدە تۇرۇش ۋاقتىم قىسقا بولدى، قولۇم تېخىمۇ قىسقا
بولدى. شۇڭا، ياپونىيەنى تۈزۈك ئارىلاپ چىقالمدىم، بارغان يەرلىرىم
ناھايىتى ئاز بولدى. ياپونىيەدىكى ھەر ساھە ئەرپايللىرى بىلەنمۇ
ئۇچرىشالمدىم. ھەرقايسى يەردە ئوقۇۋاتقان ۋە تەنداشلىرىمنى
يوقلىيالىمدىم، ئۇلار بىلەن ئىلمىي سۆھبەتتە بولالمدىم. ئەسلىدە
ئۇلارنىڭ ھەر بىرى بىلەن مۇئەييەن تېمىدا ئەھۋاللاشقان بولسام،
مەخسۇس سۆھبەتنىڭ ئۆزىدىنلا بىر كىتاب ۋۇجۇدقا كەلگەن بولار
ئىدى. ئەپسۇس، ئۇنداق بولماي قالدى. مېنى ئۇچۇر ۋە ماتېرىياللار
بىلەن تەمىنلەشنى خالايدىغانلارمۇ ئىنتايىن ئاز بولدى. شۇ
سەۋەبتىن كىتابىمنىڭ بارلىق مەسىلىگە تولۇق ئىنكاس قايتۇرۇپ
كېتەلىشى ناتايىن. بەزى مەسىلىلەر ھەققىدىكى كۆزىتىشلىرىمدە
يۈزەكىلىك ۋە سەۋەنلىكنىڭ بولۇشى ئېھتىمالدىن يىراق ئەمەس.
زېرەك ئوقۇرمەنلەرنىڭ ئۆزى ئېھتىياجلىق ئويلىنىش يىپ ئۇچلىرىنى
تاپالىشىغا ئىشىنىمەن.

بىز دۇنيادا مەۋجۇت، لېكىن دۇنيا بىزنى نېمىشقا تونۇمايدۇ؟
ياپونىيەدە بىر يىلغا يېقىن تۇرۇپ ئېرىشكەن سوئالىم ئەنە شۇ بولدى.
شۇڭا، كىتابىمنىڭ ماۋزۇسىنى «ئۆزىنى ئىزدەش بوسۇغىسىدا» دەپ
قويدۇم. بىز 21 - ئەسىردە ئۆزىمىزنىڭ تارىم، ئىلى، يەكەن، كۆنچى،
يۇرۇڭقاش، قىزىل دەريا ۋادىلىرىدا ياشاۋاتقىنىمىزنى تونۇپ ۋە
مۇئەييەن پىرىنسىپىمىز بىلەن تاشقى دۇنيا بىلەن باردى - كەلدى
قىلىشىمىز كېرەك ئىكەن، بۇنىڭ ئۈچۈن ئۆزىمىزنىڭ كىملىكىنى،
نەدىن كەلگەنلىكىمىزنى، نەگە بارىدىغانلىقىمىزنى بىلىشىمىز تولمۇ
زۆرۈر. بىز باشقىلارغا ئەگىشىمىز دەپ ئۆزىمىزدىن چەتلەپ كەتتۇق،
باشقىلارغا ئىشىنىپ، ئۆزىمىزگە ئىشەنمەس بولدۇق، ئۆزىمىزگە
باشقىلارنىڭ كۆزى بىلەن باھا بەردۇق، ئاخىر ئۆزىمىزنى يىتتۈرۈپ

قويدۇق. ئەمدى، بىز بۇنى تونۇپ يېتەيلى ۋە ئۆزىمىزنى ئىزدەيلى،
ۋەزىيەت تەرەققىياتى بىز ياشىغان رايوندىكى ماكان، زامان ئۇقۇمىنى
ئۆزگەرتمەكتە. شۇڭا بىز ئۆزگىرىۋاتقان ماكان ئۇقۇمىدىكى يېڭى
ئۆزلۈكىمىزنى بايقىشىمىز زۆرۈر.

كىتابنىڭ يېزىلىشىدا ئايالىم جەمىلەنىڭ تۆھپىسى ناھايىتى
كۆپ. ئۇ مەن ئۈچۈن ھەم ئايال، ھەم كاتىپ بولۇپ ياپون تىلىدىكى
ئۇچۇرلاردىن بەھرىمەن قىلدى، بىر قىسىم ماتېرىيال، ئىسىم ۋە
ئاتالغۇنى تەرجىمە قىلىپ، تەييارلاپ بەردى. ئوقۇرمەنلەر ئالدىدا
ئۇنىڭغا رەھمەت ئېيتىشنى لايىق تاپتىم. بىز ياپونىيە Rotary
كۈلۈبىغا ئائىلە بويىچە رەھمەت ئېيتىمىز. ئەگەر ئۇلارنىڭ ئوقۇش
ياردەم پۇلى بولمىغان بولسا، ياپونىيەدە جىق قولايىسىزلىققا ئۇچرىغان
بولاتتۇق.

سىرتقا چىققاندىلا دوستلارنىڭ كۆپلۈكىنى بايقايسەن، دوست ۋە
دۈشمەن ھەققىدىكى بىلىمنىڭ ئاشىدۇ، ھايات ۋە مۇھەببەتنىڭ
قەدرىگە شۇ چاغدا يېتىسەن.

ئابدۇقادىر جالالىدىن

2004 - يىلى 11 - سېنتەبىر، ئۈرۈمچى

ئۇلار زېمىندا سەير قىلىدىمۇ؟ شۇنىڭ بىلەن ئۇلار (سەير قىلىپ) چۈشىنىدىغان دىللارغا ياكى ئاڭلايدىغان قۇلاقلارغا ئىگە بولىدىمۇ؟ ھەقىقەتەن كۆزلەرلا كور بولمايدۇ، لېكىن كۆكرەكلەردىكى قەلبلەر كور بولىدۇ (ھەقىقىي كورلۇق كۆزنىڭ كورلۇقى ئەمەس، دىلنىڭ كورلۇقىدۇر، كور ئادەم ئىبرەت ئالمايدۇ ۋە چۈشەنمەيدۇ).

— سۈرە ھەج 46 - ئايەت

سەپەر قىلىڭلار، ساغلام ۋە رىزىق - نېسىۋىلىك بولسىلەر .

— «سەھىھ ھەدىسلەر» دىن

مېنىڭ يۇرتۇم ماڭا زۇلۇم قىلغان تەقدىردىمۇ سۆيۈملۈكتۇر، مېنىڭ خەلقىم ماڭا بېخىللىق قىلغان تەقدىردىمۇ سېخىيدۇر.

— ئابدۇقادىر داموللا: «ئەدەپ ئاچقۇچى» دىن

نەشرىياتىن

ئابدۇقادىر جالالىدىن شىنجاڭ پېداگوگىكا ئۇنىۋېرسىتېتى ئە - دەبىيات ئىنستىتۇتىنىڭ پىروفېسسورى، ئۇيغۇر ھازىرقى زامان ۋە بۈگۈنكى زامان ئەدەبىياتى يۆنىلىشىدە ماگىستىرانتلار يېتەكچىسى. ئابدۇقادىر جالالىدىن 1964 - يىلى مارتتا قەشقەر شەھىرى بەشكېرەم يېزىسىدا ئۆلىما ئائىلىسىدە تۇغۇلغان. ئۇ دادىسىدىن ناھايىتى كىچىك قالغاچقا، ئانىسىنىڭ پەۋرىشىدە چوڭ بولغان. 1986 - يىلى ئىيۇندا قەشقەر پېداگوگىكا ئىنستىتۇتىنىڭ جۇڭگو تىل - ئەدەبىيات فاكولتېتىدا ئۇيغۇر تىل - ئەدەبىياتى كەسپى بويىچە ئوقۇش پۈتكۈزۈپ، شىنجاڭ تەجرىبە ئوتتۇرا مەكتەپتە تىل - ئەدەبىيات ئوقۇتقۇچىسى بولۇپ ئىشلىگەن. 1988 - يىلى شىنجاڭ مائارىپ ئىنستىتۇتىغا يۆتكىلىپ، «شىنجاڭ مائارىپ ئىنستىتۇتى ئىلمىي ژۇرنىلى»دا مۇھەررىر بولۇپ ئىشلىگەن. 1990 - يىلى ئىيۇندىن باشلاپ بۇ مەكتەپنىڭ تىل - ئەدەبىيات فاكولتېتىدا ئوقۇتقۇچى بولۇپ، باشلانغۇچ ۋە ئوتتۇرا مەكتەپ ئوقۇتقۇچى - لىرىغا ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدىن دەرس ئۆتكەن. 2009 - يىلى كۈزدە شىنجاڭ پېداگوگىكا ئۇنىۋېرسىتېتىغا يۆتكىلىپ، ھا - زىرغىچە مەزكۇر ئۇنىۋېرسىتېتنىڭ ئەدەبىيات ئىنستىتۇتىدا ئىشلىمەكتە.

ئابدۇقادىر جالالىدىن ئىزچىل تۈردە دەرس مۇنبىرىدىن ئاي - رىلماي كەلگەن بولۇپ، ئۆزلۈكىدىن ئۆگىنىشكە كۆپرەك تايانغان. ئۇ 2002 - يىلى ئىيۇلدا ياپونىيەدە ئىلىم تەھسىل قىلىۋاتقان ئايالىنى يوقلاش پۇرسىتىدە خوكورىكو ئىلغار پەن - تېخنىكا ئالىي ئىنستىتۇتىنىڭ بىلىم شۇناسلىق بۆلۈمىدە ئۆز خىراجىتى بىلەن بىر يىللىق ئىلمىي زىيارەتتە بولغان. 2006 - يىلى ئۆكتەبىردىن

2007 - يىلى سېنتەبرگىچە ئەنگلىيەنىڭ كامبىرىج ئۇنىۋېرسىدە - تېتى ئوتتۇرا ئاسىيا تەتقىقات مۇنبىرىدە ھۆكۈمەت خىراجىتى بىلەن ئىلىم زىيارىتىدە بولغان. ئۇ بۇ ئىككى قېتىملىق ئىلىم زىيارىتىدە ئىگە بولغان تەسىراتلىرىنى مەدەنىيەتشۇناسلىق ۋە جەمئىيەتشۇناسلىق نۇقتىسىدىن سېلىشتۇرۇپ مەخسۇس ئەسەرلەرنى يازغان.

ئابدۇقادىر جالالىددىن شېئىر، ماقالە، تەرجىمە ۋە دەرسلىك قاتارلىق تۈرلەردىن تەشكىل تاپقان يىگىرمە پارچىدىن ئارتۇق كىتابنىڭ ئاپتورى ۋە تەرجىمانى. بۇ كىتابلار تېما جەھەتتىن سىياسىي، پەلسەپە، ئېستېتىكا، ئەدەبىيات، مەدەنىيەت، مائارىپ، فولكلور قاتارلىق ساھەلەرگە چېتىلىدۇ. ئۇنىڭ ئاساسلىق ئىلمىي ئەمگەكلىرى تۆۋەندىكىچە:

شېئىرلار

«شاراب تومۇرى»، شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى 1993 - يىلى نەشرى.
«كۆپىگەن دېڭىز»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2001 - يىلى نەشرى.
«قىشتىكى خامان»، شىنجاڭ پەن - تېخنىكا نەشرىياتى 2012 - يىلى نەشرى.

ماقالىلەر توپلىمى

«ئەقىل مېۋىسى ۋە شەيتان»، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى 1995 - يىلى نەشرى.
«ئابدۇقادىر جالالىددىن ماقالىلىرى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2000 - يىلى نەشرى.
«ئىنسانىي سۈپەت مەنزىلى»، شىنجاڭ پەن - تېخنىكا نەشرىياتى 2012 - يىلى نەشرى.
«يۈزىمىز، ئۆزىمىز ۋە كۆزىمىز»، شىنجاڭ پەن - تېخنىكا نەشرىياتى 2012 - يىلى نەشرى.

سايىھەتنامىلەر

«ئۆزىنى ئىزدەش بوسۇغىسىدا»، شىنجاڭ پەن - تېخنىكا نەشرىياتى 2012 - يىلى نەشرى.
«مەۋجۇتلۇق تەشنىلىقى»، شىنجاڭ پەن - تېخنىكا نەشرىياتى 2012 - يىلى نەشرى.

تەرجىمىلەر

«ئەپلاتون پاراڭلىرى — سوقراتنىڭ ئاخىرقى كۈنلىرى» (ئەر - كىن ئىبراھىم بىلەن بىللە)، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1996 - يىلى نەشرى.
«زورو ئاستېر شۇنداق دەيدۇ» (ئاپتورى: فرېدرىخ نېچشې)، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1998 - يىلى نەشرى.
«ھۆكۈمدارلار دەستۇرى» (ئاپتورى: ماكىياۋېللى)، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2000 - يىلى نەشرى.
«غەربنىڭ تەپەككۈرى» (ئاپتورى: م. ئادلىپ)، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2004 - يىلى نەشرى.
«قىزىل خەت» (ئاپتورى: ن. خاۋسورن)، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2009 - يىلى نەشرى.
«پەزىلەت گۈلىستانى» (ئاپتورى: شياۋلىڭ دىڭداڭ)، شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى 2004 - يىلى نەشرى.
«ھايۋانلار قورۇقى» (ئاپتورى: گ. ئورۇپل)، مىللەتلەر نەشرىياتى 2012 - يىلى نەشرى، بېيجىڭ.
«غايىۋى دۆلەت» (ئاپتورى: ئەپلاتون)، شىنجاڭ پەن - تېخنىكا نەشرىياتى 2012 - يىلى نەشرى.
«ئۆلۈم رەزىل گەمەس» (تەرجىمە شېئىرلار)، شىنجاڭ پەن - تېخنىكا نەشرىياتى 2012 - يىلى نەشرى.

تۈزگەن كىتابلار

«تىل - ئەدەبىيات» (ئۇيغۇر مەكتەپلىرى تولۇقسىز 1 - يىل - لىق 2 - قىسىم، باشقىلار بىلەن بىرلىكتە تۈزگەن)، شىنجاڭ ما - ئارپ نەشرىياتى 2003 - يىلى نەشرى.

«يېزىقچىلىق» (يانداشما مەشىق، تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپ 3 - يىللىقلار ئۈچۈن)، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2003 - يىلى نەشرى.

«تىل - ئەدەبىيات - ئوقۇتقۇچىلارنىڭ ئوقۇتۇش قوللانمىسى»، (تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپ 1 - يىللىقلار ئۈچۈن، يالقۇن روزى بىلەن بىرلىكتە تۈزگەن)، شىنجاڭ ما ئارپ نەشرىياتى 2008 - يىلى نەشرى.

«ئەدەبىيات - سەنئەت نەزەرىيەسىدىن ئاساسلار» (ئالىي مەكتەپ ئوقۇشلۇقى، باشقىلار بىلەن بىرلىكتە تۈزگەن)، شىنجاڭ ما - ئارپ نەشرىياتى 2003 - يىلى نەشرى.

«قەشقەردىكى يەر شارى» (كوللېكتىپ ئاپتورلارنىڭ شېئىر - لىرىدىن، باشلامچى تۈزگۈچىلەرنىڭ بىرى)، مىللەتلەر نەشرىياتى 2000 - يىلى نەشرى، بېيجىڭ (ئاپتور بۇ توپلامنىڭ خەنزۇچە نەشرى بولمىش «飞石» نىڭ تەرجىمىسىنى بېكىتىش خىز - مىتىنىمۇ ئۆتكەن).

ئابدۇقادىر جالالىددىننىڭ بىر قىسىم ئىجادىي ئەسەرلىرى ۋە تەرجىمە ئەسەرلىرى باشلانغۇچ ۋە ئوتتۇرا مەكتەپلەرنىڭ ئۇيغۇر تىل - ئەدەبىيات دەرسلىكلىرىگە كىرگۈزۈلگەن، بىر قىسىم شېئىر - ئەرلىرى خەنزۇچىغا تەرجىمە قىلىنغان، يەنە بىر قىسىم شېئىر - لىرى ئۆزبېكىستان ۋە قازاقىستان مەتبۇئاتلىرىدا ئېلان قىلىندىغان. ئۇ ئۇيغۇر تىلىدىكى تۈرلۈك ئاممىۋى تاراتقۇلارنىڭ مېھمىنى سۈپىتىدە كۆپلىگەن سۆھبەت ۋە بايانغا ئىشتىراك قىلغان. ئۇ بىر ئىجتىمائىي پائالىيەتچى سۈپىتىدە دىيارىمىزنىڭ ھەرقايسى جاي - لىرىدىكى ئەدەبىيات - سەنئەت ئەنجۈمەنلىرىدە، ئىلمىي ئەنجۈمەن -

لەردە، باشلانغۇچ، ئوتتۇرا مەكتەپلەردە، ئاتا - ئانىلار يىغىنلىرىدا، مائارىپ مەسئۇللىرى ۋە ئىشچى، كادىرلار كۇرسلىرىدا ئىككى يۈز قېتىمدىن ئارتۇق نۇتۇق سۆزلىگەن.

ئۇنىڭ ئىلمىي ۋە ئەدەبىي ئەمگەكلىرى مەملىكەت ۋە ئاپتونوم رايون بويىچە ھەر دەرىجىدىكى مۇكاپاتلارغا ئېرىشكەن.

ئابدۇقادىر جالالىددىن شېئىرىيەتنىڭ ئىجادىيەت، تەرجىمە، تەتقىقات ۋە تەنقىدچىلىك قاتلاملىرىدا سەمەرىلىك ئەمگەك مېۋىسى. لىرىنى ئوتتۇرىغا چىقاردى، ئۇ ئەدەبىياتىمىزدا ئۆزگىچە تەسىر پەيدا قىلغان «گۇڭگا شېئىر» ھادىسىسىنىڭ كۆزگە كۆرۈنگەن بىر ۋەكىلى سۈپىتىدە ئوقۇرمەنلەرنىڭ دىققىتىگە سازاۋەر بولدى. دەۋ - رىمىز كىشىلىرىنىڭ مەنئۇ تەقەززاسى ئۇنى پۇبلىستىك ماقالىدە - لەر ئۈچۈن كۆپرەك قەلەم تەۋرىتىشكە ئۈندىدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ - نىڭ ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى نىشانغا ئالغان قىسقا ماقالىلىرى پەلسەپىۋى تېرەنلىككە ئىگە ئىكەنلىكى ھەمدە ئىلھامبەخش خا - ھىشلار بىلەن تويۇنغانلىقى بىلەن مەنئۇ زوقتىكى ئالاھىدە بىر قىزغىنلىقنى ياراتتى. ئوقۇرمەنلەر شائىر ئابدۇقادىر جالالىددىننى بىر ئىجتىمائىي تەنقىدچى سۈپىتىدىكى پۇبلىست سۈپىتىدە قىياس قىلىشىدىغان بولۇشتى.

ئابدۇقادىر جالالىددىن بۈگۈنكى گۇمانتار پەنلىرىمىزنىڭ ئاكتىپ پەرۋىشكارى سۈپىتىدە ئەدەبىيات - سەنئەت، مائارىپ، پەلسەپە، مەدەنىيەت، جەمئىيەت ساھەلىرى بويىچە كىرىشمە ئىزدە - نىشلەردە بولدى ھەم ئۇنىڭ بىر قىسىم نەتىجىلىرى جامائەتنىڭ ئېتىراپ قىلىشىغا ئېرىشتى. ئۇ تەپەككۈرنىڭ مەلۇم بىر قىرى بىلەن چەكلەنمىدى، بەلكى ئۆزگىرىشچان ھادىسىلەر دۇنياسىنى ھەرىكەتچان نەزەر بىلەن كۆزىتىشكە تىرىشتى. ئۇنىڭ نەزىرىدە ئى - لىمىنىڭ ھەرقايسى ساھەلىرى مۇرەككەپ رېئاللىقنىڭ بىر تەرىپىدە - نى يورۇتۇشنى مەقسەت قىلغان بولۇپ، دۇنيانى بىر پۈتۈنلۈككە ئىگە قىلىپ چۈشىنىش ئۈچۈن ھالقىما پەنلەر نۇقتىسىدىكى كۆ -

زىتىشنى قولغا كەلتۈرۈش لازىم ئىدى. ئۇ ھازىرغا قەدەر ئېلان قىلغان تۈرلۈك ئەسەرلىرى ئارقىلىق كىشىلەرىمىزدە كەلگۈسىدىكى تېخىمۇ پىشقان ئىلمىي ۋە بەدىئىي ئەسەرلىرىنى روياپقا چىقىرىش ئۈمىدىنى تۇغدۇردى.

نەشرىياتىمىز ئابدۇقادىر جالالىددىننىڭ ئەدەبىي ۋە ئىلمىي ئەمگەكلىرىنى يۈرۈشلۈك نەشر قىلىپ كەڭ ئوقۇرمەنلەرگە سۈنۈش بىلەن بىللە، ئۇنىڭ نۆۋەتتىكى ئىزدىنىشلىرىگە يېڭى نەتىجىلەرنى تىلەيدۇ.

مۇندەرىجە

- 1..... شۇنداق قىلىپ، يولغا چىقتىم.
- 9..... پويىزدا.
- 20..... كۈندىلىك خاتىرىمىدىن پارچە.
- 27..... ھاۋا، سۇ، تۇپراق.....
- 50..... تۇنجى كېچە: توكيو - كانازاۋا ئارىلىقىدا.
- 56..... ئەتىگەندىكى كەنت بازىرى.....
- 62..... JAIST.....
- 80..... سېلىشتۇرما: ئوقۇرمەنلەرگە ھاۋالە.....
- 103 – نومۇرلۇق ياتاق..... 105.....
- 149..... تاتسۇنوكۇچى: يوسۇنلار ۋە پوسۇنلار.....
- 205..... ئادەملەردىن ساۋاق.....
- 327..... جىمجىتلىقتا ئويلىغانلىرىم.....
- 346..... يوللار ئېلىپ كەتتى قاينان بېشىمنى.....
- 378..... مەدەنىيەت مۇزېيى – نارا ۋە كىوتو.....
- 393..... توردىكى دىدارسىز پاراڭلار.....
- 449..... يەنە كۆرۈشەرمىز، توكيو.....

شۇنداق قىلىپ، يولغا چىقتىم

بىر يىل قاتراپ يۈرۈپ، ئاخىر پاسپورتۇمنى قولۇمغا ئالدىم. بۇ جەرياندا كۆرگەن - بىلگەنلىرىمنى يازسام ئىجتىمائىي تېمىدىكى بىر رومانمۇ پۈتكەن بولاتتى. ھاياتنىڭ مەن تەسەۋۋۇر قىلىپ باقمىغان ئۆزگىچە قاتلاملىرى زاماننىڭ مېنى قاماللاپ تۇرغان يوشۇرۇن قوللىرىنى كۆرسەتكەندەك بولدى. شائىر ئەنۋەر ناسىرى: «كۆرگىنىڭدىن كۆپتۈر كۆرمىگىنىڭ، كۆرمىگەننى كۆرسەن ئۆلمىگىنىڭ» دېگەنكەن. ھېلىمۇ ياخشى ئىنسان تۇغما ئارزۇ ئىگىسى بولۇپ يارالغانكەن، ئەگەر ئارزۇ دېگەن نەرسىنىڭ بىپايانلىقى بولمىسا، ئىنسان بالىسى ئۆزىنىڭ كۆرمىشلىرىگە كۆنگەن ھالدا قېلىپتىن چىققان كېسەكتەك قېتىپ ياشار ئىكەن. شۈكۈر، يالاختۇش - كۆك نامراتنىڭمۇ چەكسىز ئارزۇسى بولىدۇ، بۇ ئارزۇ ئۇنى توختاۋسىز قىمىرلىتىپ تۇرىدۇ. تۇرمۇشنىڭ ئەڭ تۆۋەن دەرىجىسىگە چۈشۈپ قالغان ئىنسانمۇ ئەنە شۇنداق قىمىرلاش بىلەن ئۆز تارىخىنى يارىتىدۇ. بىز ئۇنىڭغا چۆكسەك، نى - نى ئۆزگىچىلىكىنى بايقايمىز. پاسپورت كۆرۈنمەس بىر پاسىل، ھازىرقى زامان ئادەملىرى بۇ پاسىلنى بويلاپ ماڭغانسىرى، كىشىلىك ئۆزلۈكىنى يوقىتىپ، دۆلەت كىملىكىنىڭ خۇرۇجىغا ئايلىنىپ كېتىدۇ. ئۇ پېشانەئىدىكى بىر مۆھۈردەك ھاياتتىكى چوڭ - كىچىك تاللاشلىرىڭغا تەسىر كۆرسىتىپ تۇرىدۇ.

پاسپورتىنى ئالغاندىن كېيىن، سەپەر تەييارلىقى پۈتكۈچە بولغان يېرىم يىل ئىچىدە بۇ ئىشنى ھېچكىمگە تىنمىدىم. بۇنداق قىلىشنى ماڭا زامان كىشىلىرىنىڭ خۇي - پەيلى ئۈگەتتى. 1996 -

يىلىمۇ بىر قېتىم پاسپورت ئىشلەتكەندىم. بۇ جەرياندا چەت ئەلگە چىقىش توغرىسىدا كۆپ ئادەمگە مەسلىھەت سالدىم. ئەمما نېمىشقىدۇر، شۇ قېتىم قولۇمغا تېگىپ بولغان پاسپورتتىن ئايرىلىپ قالدىم. مەن ئۆز يولۇمنى تاپقۇچە ئادەملەر مەن خالىمايدىغان بىر يولنى ئالدىمغا توغرىلاپ قويغانىدى. مەن ئادەملەرنى شۇ قەدەر سۆيەتتىم، بۇ بارلىق مەۋجۇداتقا ئۆز ئىشقىنى ئاياۋسىز تۆكىدىغان بىر شائىر بالىنىڭ سۆيگۈسى ئىدى. نەزىرىمدە ئىنسان تەبىئەتنىڭ كاتتا ئەسىرى بولۇش سۈپىتى بىلەن سۆيۈلۈشى كېرەك ئىدى. ئەپسۇس، ئادەملەر سۆيگۈ ئەقىدەمگە توڭگۇز قوتىنى پۇراپ تۇرغان تاپىنىنى تەڭلەشتى. شائىر دېگەن ئوت، ئۇ يېنىپ تۇرمىسا ئۆچۈپ قالىدۇ، يېنىپ تۇرغانىكەن، ئۇنى ساقلىغىلى بولمايدۇ. كىشىلەر بۇ ئوتقا موھتاج تۇرۇپمۇ، ئۇنىڭدىن ھەزەر ئەيلىشىدۇ. ئوتنىڭ ئالدى - كەينىدە ھەر خىل نەرسە بار، ئۇنى ئۇلغايتمىدىغان كۆمۈر بىلەن ئوتۇنمۇ بار، ئۇنى ئۆچۈرىدىغان ئوت ئۆچۈرۈش ماشىنىسىمۇ بار. ئوت خەتەرلىك بولۇشىغا قارىماي ئىنسانلارنىڭ گۈزەللىك ھەققىدىكى تەسەۋۋۇرلىرىدىن مۇھىم ئورۇن ئالغان.

سەپەر ۋاقتىغا ئاز قالغانىمىز، ئۆزۈمنىڭ چەت ئەلگە ياپونىيەگە چىقىدىغانلىقىمغا شۇنچە ئىشىنىشكە باشلىدىم. بۇ ئاي، بۇ كۈنلەردە ھەممە ئىشنى رەسمىي بولغاندا بوپتۇ دېمىسە، ئۇنىڭدىن بۇرۇن بىرنەرسە دېمەك تەس. بەزىدە مېنى تەشۋىش ئورۇنلاتتى، بۇرۇنقىدەك ئەھۋال يۈز بېرىپ چەت ئەلگە چىقىش ئارزۇيۇمنىڭ كۆپۈككە ئايلىنىشىدىن ئەندىشە قىلاتتىم. تەشۋالىق ۋە ئەندىشە بىر - بىرىدىن ئورۇن تالىشىپ، سەپەر ۋاقتىغا قەدەر مېڭەمنى قوچۇپ تۇردى، بەزىدە ئىچىمدىكى سەۋدالار ۋۇجۇدۇمغا پاتىمغىلى تاس قالاتتى. بۇ جاھاندا ئويلىغانلىرىنى تولۇق دېسە، قەھرىمان ئاتىلىدىغان يەرلەرمۇ، ئويلىغانلىرىنى ئىچىگە يۇتۇۋېتەلسە، قەھرىمان بولىدىغان يەرلەرمۇ بار. بەزىدە مەن ئۈچ - چىكى يوق پىكىرلەرنىڭ ئارىسىدا تۇنجۇقۇپ قېلىۋاتقانداك ھېس قىلاتتىم.

ئۆزبېك تىل ئىلمى پىرسۇپىسى

ماڭىدىغان كۈن ئاخىر يېتىپ كەلدى، مېڭىش پەيتىدە كاللامدىكى زىددىيەتلىك ھالەت بارغانسېرى ئەۋجگە چىقىپ، مېنى چارچىتىپ قويغىلى تۇردى. 2002 - يىلى 25 - ئىيۇن ھاياتىمدىكى تۇنجى «كۆچكۈچ» كۈنى ئىدى. مەن ئىشلەۋاتقان مەكتەپ رەھبەرلىكىنىڭ ئىجازىتىنى شۇ كۈنى مېڭىشتىن يېرىم سائەت ئىلگىرى ئالالدىم. ياپونىيەدە ئىلىم تەھسىل قىلىۋاتقان ئايالىمنى يوقلاش باھانىسىدە ئۇ يەرنى كۆرۈپ كېلەي دېگەندىم. ئايالىم ياپونىيەدە ئوقۇۋاتقان ئىككى يىلدىن بېرى ئۇنى يوقلاش پۇرسىتى بولمىغانىدى. ئۇ ھەر قېتىم تېلېفون بەرگەندە يېرىم سائەت ياكى 50 مىنۇت ئەتراپىدا سۆزلىشەتتۇق، بەزىدە ئۇنىڭ گەپ - سۆزلىرى نورمال ئادەمنىڭ گېپىگە ئوخشىمايمۇ قالاتتى، ئۇ ئۆزىنىڭ يالغۇزلۇقىدىن قاقشايتتى، خورسەناتتى، يىغلايتتى، مەن تەسەللى بېرەتتىم. كىچىككىنە ئوغلۇم ئۆزىنىڭ ساددا گەپلىرى بىلەن ئۇنىڭ پىغانىنى تېخىمۇ ئۆرلىتەتتى. مەن ئايالىمغا تەسەللى بېرىش ئۈچۈن سۆز سەنئىتىنىڭ ئۆزۈمگە ئايدىڭ بارچە ماھارىتىنى ئىشقا سالاتتىم، ئۇ بەزىدە ئۈنۈم بېرەتتى. لېكىن ئۈنۈم بەرمەيدىغان ۋاقىتلىرىمۇ بار ئىدى، بۇنداق چاغلاردا ئىلاجسىز قالاتتىم. قانداقتۇر بىر كۈچ بىزنىڭ ئەڭ ئەقەللىي كىشىلىك ھېسسىياتىمىزنى جازالىماقتا ئىدى. ئايالىم مەن ئىشلەۋاتقان مەكتەپنىڭ ماتېماتىكا فاكولتېتىنىڭ كومپيۇتېر ئوقۇتقۇچىسى بولغاچقا، ئائىلىمىزنىڭ سالاھىيىتى مەكتەپ رەھبەرلىكىگە بەش قولىدەك ئايان ئىدى. مەن رۇخسەت سوراڭ ئىلتىماسىمنى مەكتەپ پارتكوم شۇجىسىنىڭ ئالدىغا ئەكىرگىنىمدە، ئۇ پاسپورتىنى كۆرۈپ باقاي دېدى. بۇنداق تەلەپنىڭ بولىدىغانلىقىنى ئويلاپ باقمىغاچقا، پاسپورتۇمنى ئۆيۈمدە قويۇپ قويغانىكەنمەن، دەرھال ئۆيگە بېرىپ پاسپورتىنى ئەكەلدىم ۋە شۇجىغا بەردىم. پارتكوم شۇجىسى ياكى بەينەن ئەپەندى پاسپورتىنى قولغا ئېلىپ ئەستايىدىل بىر كۆرۈپ چىقتى - دە، رۇخسەت سوراڭ ئىلتىماسىمغا ئىمزا قويدى، سەپىرىمگە ئاقىيول تىلىدى. مەن شۇجى

ئىشخانسىدىن چىقىپ، مەكتەپ مۇدىرى تۆلەن ئاكىنىڭ ئىشخانسىغا كىردىم. ئۇ ماڭا ئاقىيول تىلەش بىلەن بىللە، چەت ئەلدىن چوقۇم قايتىپ كېلىشىمنى قايتا - قايتا جېكىلىدى. بىز خوشلاشتۇق. جۇڭگو جەمئىيىتىنىڭ ئالاھىدىلىكى بويىچە ئېيتقاندا، مېنىڭ چەت ئەلگە چىقىشىم پەقەت مەن سەپەرگە چىقىشقا يېرىم سائەت قالغاندا، تولۇق قانۇنلاشقان بولىدى.

ئۆيگە كىرسەم، ئۆيدىكىلەر سەپەرنىڭ تەييارلىقىنى قىلىپ بوپتۇ. بوسۇغىدىن چىقىشىمىز جىم - جىملا بولىدى. سەپەرگە چىقىشىمىدىن خىزمەتدىشىم ئابدۇلئەھدە ئابدۇرەشىد (بەرقى)، شىنجاڭ تېلېۋىزىيە ئىستانسىسىدىكى دوستۇم ئابدۇقەييۇم ئىمىن خەۋەردار ئىدى. ئۇلار مەكتەپنىڭ ئارقا دەرۋازىسى ئالدىدىكى «قىزىلتاغ» كوچىسىغا چىقىپ، تاكىسىدىن ئىككىنى توسۇپ، مەن تۇرۇۋاتقان بىنا ئىشكىنىڭ ئالدىغا ئەكىرىشتى. يۈك - تاقلارنى كۆتۈرۈپ پەسكە چۈشتۈق - دە، تاكىسىغا جايلاشتۇق. قېيىنئانام، قىزىم، ئوغلۇم ۋە ھېلىقى ئىككى دوستۇم بولۇپ ئىككى تاكىسىدا پويىز ئىستانسىسىغا قاراپ ماڭدۇق. تاكىسى مەكتەپ قورۇسىدىن چىققۇچە ماشىنا دېرىزىسىدىن سىرتقا قارىدىم، كۆڭلۈمدە ماڭا تونۇش ھەرىس بىنا ۋە ھەرىس تۈپ دەرەخ بىلەن كۆزۈم قىيىمىغان ھالدا خوشلاشتىم. نېمىلا دېگەن بىلەن بۇ قورۇدا مەن ياشىغان، زېرىككەنلىرىمدە بۇ قورۇدىكى تاش ئالمىلارغا، قارىياغاچلارغا سۈكۈتلۈك قارىغانىدىم، بۇ قورۇدىكى مويىسىپىتلەر بىلەن بىر - ئىككى ئېغىز چاقچاق قىلىشقانىدىم. ئۇلار بېشىدىن كۆپ ئىش ئۆتكەن چوڭلار بولغاچقا، كۆڭلۈمدىكىنى ئاسانلا سېزىۋالاتتى. ئۇلارچە، چاقچاق رېئاللىقتىكى مەنىسىزلىككە تاقابىل تۇرۇشنىڭ ئەڭ ياخشى قورالى ئىدى؛ ئۇلار قورسىقىدىكى گەپنى بىر - بىرىگە دېيىشمەيتتى - يۇ، تۇرمۇشتىكى ئۇششاق پاراڭلاردا بىر - بىرىگە شېرىك ئىدى. ئۇلار زامانىنىڭ تاۋىغا يارىشا ياشاشنىڭ سەنئىتىنى يامان ئەمەس ئىگىلىگەندى. ئۇلاردىن بىرەر - ئىككىسى ئۇچرامدىكىن دەپ خېلىلا قارىدىم. بىرقانچە تونۇش چىراي ئۇچرىغان

ئۆزى ئىشەنچى

بولدى، شۇ ئاندا دەرۋازا سىرتىغا چىقىپمۇ بولدۇق. ئەسلىدە قوشنىلار بىلەن خوشلاشقۇم بار، مۇسەپپىتەلەرنىڭ دۇئاسىنى ئالغۇم بار ئىدى، ئۇلار قوللىرىنى كۆتۈرۈپ، ئوچۇق - ئاشكارا دۇئا قىلىشالمىسىمۇ، ماڭا ياخشى تىلەكلەرنى تىلەر بولغىدى، مېنىڭمۇ ئۇلارغا سالامەتلىك ۋە بەخت تىلىگۈم بار ئىدى. قىزىم ۋە ئوغلۇم مەكتەپ قورۇسىدا يۈرگەنلىرىدە ئۇلار «داداڭ قېنى، ئاپاڭ نەگە كەتتى؟» دەپ سورىشاتتى، ئامراقلىقى تۇتقاندا ئەركىلىتىپمۇ قويۇشاتتى تېخى. ئۇلار خىزمەت ھاياتىمنىڭ مۇھىم تەركىبلىرىدىن ئىدى. بىراق، مەن ئۇلار بىلەن خوشلاشمىدىم، مەكتەپ قورۇسىدىن جىملا ئايرىلدىم. بۇ مېنىڭ مەيلىمدىن ئەمەس، بەلكى زامانىمىز كىشىلىرىنىڭ مېجەز، خۇي - پەيلىنى كۆزدە تۇتۇشتىن بولدى. بەلكىم، يولئۇس فۇچىك بولسا كېرەك، بىر يازغۇچى: «كىشىلەر، مەن سىلەرنى ياخشى كۆرەتتىم، ئاگاھ بولۇڭلار» دېگەنكىن. مەن ۋە تىنىمدىن يۈز ئۆرۈپ قېچىپ كەتمەيۋاتىمەن، بەلكى ياپونىيەنى كۆرۈپ كەلگىلى مېڭىۋاتىمەن. سەپىرىم قانۇنىي رەسمىيەتلەرنى تولۇق ئۆتەش ئارقىسىدا باشلانماقتا. لېكىن مەن چەت ئەلگە ماڭغانلىقىمنى كىشىلەرنىڭ بىلىپ قېلىشىدىن ئەنسىرەۋاتىمەن. سەپىرىمدىن تەشۋىشلىنىشىم ئارتۇقچە، بەلكى ئۇ بىر نورمال ئىش، لېكىن مەن سەپىرىمنىڭ قانداقتۇر بىر ئادەم تەرىپىدىن توسالغۇغا ئۇچرىشىدىن قورقىمەن. بۇنىڭدىن ئۆزۈممۇ ھەيران. جەمئىيەتتىن ئىبارەت بۇ مۇرەككەپ سەھنىدە قانۇندىن ئۆزگە باش رولچى بارمىدۇ؟! يوق دەي دېسەم تېخى، بار دەي دېسەم تېخى.

خوشلىشىش مۇرەككەپ روھىي ھالەتنى ئۆزىگە يوشۇرغان بولىدۇ. ئۇ روھنىڭ يېڭى بىر پائالىيەت بوشلۇقىغا ئۆتۈش ئالدىدىكى تەمتىرىشى، شۇنداقلا كونا ئەستىلىكلەرنىڭ دەپتىرىنى ۋاقتىنچە (كىم بىلىدۇ، ئەبەدىمۇ تېخى) يېپىش ۋاقتىدىكى دېلىغۇلۇقنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ئىنسان ئۆز سەپىرىنىڭ قەدەم - باسقۇچلىرى ۋە كەلگۈسىنى ئەقلىي رەۋىشتە ئورۇنلاشتۇرۇشقا قادىردەك كۆرۈنسىمۇ، لېكىن ئۇنى ساقلاپ تۇرۇۋاتقان يوشۇرۇن مۇمكىنچىلىكلەرنى پەرەز

قىلىشقا ئاجىزلىق قىلىدۇ. چۈنكى، ئۇنىڭ ئەقلى ۋە سېزىمى ھامان چەكلىك. شۇڭا، بىر ئىنساننىڭ پائالىيىتى ئۇنىڭ ئەقلىگە ئەئەللۇق مەزمۇنلارنى ھەمدە ئەقلىنىڭ سىرتىدىكى تاسادىپىيلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. سەپەر غەلىبىدىنمۇ دېرەك بېرىدۇ، بەزىدە ئالىمادىس قازايقەدەرنىمۇ ئۆزىدىن نېرى قىلمايدۇ. مانا بۇ سەپەر ئالدىدىكى مۇرەككەپ روھىي ھېسسىيات، قۇدرەت ئىگىسىگە بولغا تېۋىنىش، تەقەززا بولۇش ۋە خەۋپسىرەشلەرنىڭ رىئال سەۋەبى.

ئۈرۈمچى پويىز ئىستانسىسىغا يېتىپ كەلدۇق. ئىستانسىنىڭ كۈتۈش زالى ئالدىدىكى سەينادا ئادەملەر مىخىلدايتتى. بۇ سەينا شەھەر - شەھەردىن كەلگەن ھەر تەبىقە كىشىلىرىنى بىر يەرگە سىغداپ، كىشىلىك دۇنياسىدىكى جان بېقىش ھەلەكچىلىكىنى پىرىسلاپ كۆرسىتىۋاتقاندەك قىلاتتى. كىشىلەر ھەر تامان يۈگۈرۈشەتتى، بەزىلىرى كۈتۈش زالىغا ئالمان - تالمان كىرىشەتتى، بەزىلىرى كۈتۈش زالىدىن چىقىشاتتى. ئىچكىرىدىن ئىش ئىزدەپ چىققان مەدىكارلار توپ - توپى بىلەن كۈدە - كۆرپىلىرىنى بامبۇك ئەپكەشلەردە كۆتۈرۈشۈپ قايسىدۇر بىر كوچىغا قاراپ مېڭىشاتتى. توپلىشىپ تۇرۇشقانلارنىڭ ئىچىدە ئىشىسىزلار، ھايانكەشلەر، دەللاللار، ئۇششاق ئېلىپساتارلار، ھامماللار، يانچۇقچىلار... دېگەندەكلەرنىڭ ھەممىسى بار ئىدى. ئۆڭسۈلى ئۆچكەن ھالدا ئۇياق - بۇياققا يۈگۈرۈشۈپ يۈرگەن بۇ ئادەملەر توپى تەرتىپسىز ھەرە ئۇۋىسىغا ئوخشاپ كېتەتتى. بىز يۈك - تاقلىرىمىزنى تاكسىدىن چۈشۈرۈپ، مەيداندىكى ھەيكەل مۇنارىنىڭ ئاستىدا تۇردۇق، بىزنى ئۇزاتقىلى چىقىۋاتقان قېيىنئىنىلىرىمنى كۈتۈش كېرەك ئىدى. مۇنارغا پويىز مۇلازىمەتچىلىرىنىڭ ھەيكىلى ئورنىتىلغانىدى. قايناق سۇ چەينەكلىرىنى كۆتۈرۈشۈۋالغان مۇلازىم قىزلار «يۇلتۇز جىلغىسى» تەرەپكە تىكىلىپ تۇرۇشاتتى، ئۇلار گويىا پويىزنىڭ چىقىپ كېلىشىگە ئىنتىزار بولۇۋاتقان مېھماندوست كىشىلەرنىڭ سىمۋولى ئىدى. ھەممىشە پويىز ئىستانسىسىغا چىققىنىمدا، مېنى قانداقتۇر بىر خاتىرجەمسىزلىك باساتتى. مەن ناتونۇش كىشىلەردىن ئېھتىيات قىلىپ، يۈك - تاقلىرىمىزنى بىر يەرگە جۈپلەپ قويدۇم - دە، بالىلىرىم

ئۆزىنى ئىزدەش پىرىمىسى

بىلەن پاراڭلاشتىم. قىزىم بۈگۈن نېمىشقىدۇر ئويچان ئىدى، ئوغلۇم بولسا ھېچ ئىش بولمىغاندەك ئۇنى - بۇنى سورايتتى، ئۇ گويا بىر پەستىن كېيىن يېتىپ كېلىدىغان ھىجراندىن خەۋەرسىز ئىدى. ئۇنىڭ بۇ ھالىتى ھەم سۆيۈملۈك، ھەم ھەسرەتلىك ئىدى.

قېيىنئىنىلىرىم يېتىپ كەلدى، بىز يۈك - تاقىلارنى كۆتۈرۈپ كىرىپ كۈتۈش زالىغا جايلاشتۇق. تىقما - تىقما ئادەملەر ۋوگزال ئىشىكىگە تەلپۈنگەن ھالدا ئۆرتۈپە بولۇپ تۇرۇشاتتى. مۇلازىم قىزلار كاناي ئارقىلىق تەرتىپنى جېكىلەپ تۇراتتى. ئۇلار يولۇچىلارنىڭ بىسەرەمجان، ئەنسىز تۇرقىغا پەرۋا قىلىپمۇ كەتمەيتتى. ئىززەت تۇيغۇسى ئانچە كۈچلۈك بولمىغان ئاددىي يولۇچىلار ھەرقاچان ئۇلارنىڭ كۆز ئالدىدا ئىدى. ئۇلارنىڭ نەزىرىدە شاۋقۇن - سۈرەن ئىچىدىكى كۆلەڭگىلەر نەدىندۈر كېلىشەتتى ھەم نەلەرگىدۇر كېتىشەتتى. يولۇچىلار پويىزغا چىقىش ئالدىدىكى دەككە - دۈككىدە ئۆزىدىن باشقا كىشىلەرنى ئېسىدىن چىقىرىپ قويۇشقانىدى. بۇ يەردە بىرى يەنە بىرىنىڭ گېپىنى ئاڭلىمايتتى، ئەمما ھەممە ئادەمنىڭ ئاغزى بىكار ئەمەس ئىدى. كىشىلەرنىڭ مەۋجۇتلۇقى تەرتىپسىز ئاۋاز دولقۇنىدا يىمىرىلىپ، يوقاپ كېتىۋاتقاندا تۇيۇلاتتى. مەن گاھ دوستلىرىم بىلەن پاراڭلىشاتتىم، گاھ بالىلىرىم بىلەن ئۇنى - بۇنى دېيىشەتتىم. ئادەم دولقۇنى ئىچىدىكى ئوغلۇمنىڭ كۆزلىرى ھەر تەرەپتە ئىدى، غەلىتە سۆزلىشىدىغان كىشىلەرنىڭ ئىپادىلىرىگە قىزىقىپ، كۆزلىرى ئالاچەكمەن بولۇپ كېتەتتى.

ۋوگزالغا بارىدىغان رېشاتكىلىق ئىشىك ئېچىلىشى بىلەنلا ئادەملەر يۈك - تاقىلىرىنى كۆتۈرۈپ، ساڭگىل - سۇڭگۈل بولۇشقان ھالدا قاپقىقى كۆتۈرۈۋېتىلگەن توسمىنىڭ سۈيىدەك ۋوگزالغا تۇتىشىدىغان كاردورغا قاراپ ئاقتى، بىزمۇ بۇ ئېقىننىڭ بىر مەۋجىگە ئايلىندۇق (كاردورغا ئىچكىرىلەپ يېڭىرمە مېتىر مېڭىشىمىزغا ئىككى كۈن ئىلگىرى ئۈرۈمچى شياۋشىمېن بازىرىدىن سېتىۋالغان ئىككى چاماداننىڭ بىرىنىڭ چاقى چىقىپ كەتتى) قېيىنئىنىم ئۇنى مۇرىسىگە ئېلىپ كۆتۈردى، يەنە بىرىنىڭ تۇتقۇچى لىڭشىپ قېلىپ،

پەستىن تۇتۇپ سۆرەشكە توغرا كەلدى. ئالدىراشچىلىقتا بۇنداق ئىشلار ئادەمنىڭ جېنىغا خويمۇ تېگىدۇ. بۇنى ساتقان گۆش يۈز غوجايىنىڭ كۆرەڭ ئەپتى كۆز ئالدىمغا كەلدى. «سادىغاڭ كېتەي، ئىستېمالچىلارنىڭ ھوقوقى!» دېدىم ئىچىمدە.

پويىزغا چىقتۇق، يۈك - تاق قويدىغان يەرلەرنى ئاللىبۇرۇن باشقىلار ئىگىلەپ بولغانىدى، بۇنداق ئىشلارنىڭ قائىدە - تەرتىپىمۇ بولمىغاچقا، سۈرۈشتە قىلغىلى بولمايتتى. يۈك تاقلىرىنى ئەپلەپ - سەپلەپ ئورۇنلاشتۇرغان بولدۇق، بۇ جەرياندا قارا تەرگە چۆمۈپ كېتىپتىمەن. پويىزنىڭ قوزغىلىشىغا ئازراق ۋاقىت بار ئىدى، مەن پەسكە چۈشۈپ دوستلار بىلەن قۇچاقلاشتم، پەرزەنتلىرىمنى سۆيۈم، قېيىنئانا، قېيىنئىنىلىرىمغا ئامانلىق تىلدىم. ئىچىمدە پىغان بار ئىدى، لېكىن ئۇنى چاندۇرماسلىققا تىرىشاتتىم. ئايالىم ئانىسى بىلەن قۇچاقلىشىپ يىغلاشتى، قىزىمىز ۋە ئوغلىمىزنى باغرىغا بېسىپ ئېسەدەشتى، چۈشەنگىلى بولمايدىغان ئېغىر بىر كەپپىيات ئىچىدە قوزغىلىش ئالدىدا تۇرغان پويىزغا چىقتۇق. پويىزمۇ قوزغالدى. ئۇزاتقۇچىلىرىمىزنىڭ قوللىرى ھاۋادا پۇلاڭلىغان ھالدا قېپقالدى، بىزمۇ دېرىزە ئەينىكىگە يۈزىمىزنى ياققان ھالدا سەپەرگە چىقىش ئىرادىسىگە بويسۇنغان بىر چارسىزلىقنىڭ ئاچچىق ئەلىمىنى تېتىشقا باشلىدۇق.

تارقىشىپ كېتىۋاتقان پويىزنىڭ سۈرئىتى بارغانسېرى ئىتتىكلەشكە باشلىدى، بۇ قېتىملىق يولۇچىلار جامائىتىنىڭ ئەزاسى ئىكەنلىكىمىزنى ئەمدى ئېسىمىزگە ئېلىشقا باشلىدۇق. ئايالىم ئىككىمىزنىڭ بىر - بىرىمىزگە قاراپ قويۇشلىرىمىزدىن بالىلاردىن، ئانىمىزدىن، دوستلاردىن، ئىنى - سىڭىللاردىن خەيرلىشىپ، يىراق سەپەرگە چىققانلىقىمىز ھەققىدىكى ئورتاق بىر ئېتىراپ مەلۇم بولۇپ تۇراتتى. بۇ ئېتىراپ سۈزۈلۈپ چىققانسېرى، روھىمىزنىڭ قانداقتۇر بىر يەرلىرىنى ئەندىكتۈرەتتى.

پويىزدا

يولۇچىلار ئۆز قىنىغا چۈشۈشتى. ئەمدى ئۇلاردا ئىككى كېچە - كۈندۈزلۈك سەپەرگە بولغان روھىي ھازىرلىق ئۆزىنى كۆرسەتمەكتە ئىدى. ناتونۇش كىشىلەر تاسادىپىي بىر يەردە بولۇپ قالغاندا تەبىئىي كۆرۈلىدىغان يېتىرقاشلار ھەمكارىۋات ئىگىلىرىدە بىرپەس ئەكس ئەتكەندەك بولدى. بۇنداق روھىي ھالەت كىملىرىنىڭدۇر تەشەببۇسكارانە ئېغىز ئېچىشى، پەرۋاسىزلىق، سۈكۈت قىلىش، كىتاب ئوقۇش، ئۇخلاش قاتارلىق ئىنكاس شەكىللىرى بىلەن ئاخىرلاشقان دەمۇ بولدى. بەزى يولۇچىلار يەپ - ئىچىشىنى باشلىۋەتكەندى.

ئۇدۇلىمىزدا شىلەپە كىيىۋالغان، دوغلاق كەلگەن بىر بوۋاي ئولتۇراتتى، ئۇنىڭ قىزىل مەڭزى ۋە تىنىمىز ھەرىكىتىدىن ساغلاملىقى چىقىپ تۇراتتى. ئۇنىڭ يېنىدا تەمبەل كەلگەن بىر ئايال ئەتراپقا ئېغىر - بېسىق نەزەر تاشلاپ ئولتۇراتتى. ئۇ، بوۋاينىڭ تەلەپلىرى بويىچە گاھ سومكىلارنى قايتىدىن جايلاشتۇراتتى، گاھ يېمەك - ئىچمەك قاچىلانغان يالتىراق خالتىلارنى كارىۋات بېشىدىكى تاختىغا ئىدېتلىق قىلىپ ئورۇنلاشتۇراتتى، گاھ بوۋايغا قايناق سۇ قويۇلاتتى. ئالامەتلەردىن ئۇلارنىڭ ئەر - ئايال ئىكەنلىكىنى تەخمىن قىلىدىم.

تەقدىر بىزدەك تىلى ئوخشاشلارنى ئۇچراشتۇرۇپتۇ. شۇنچە كۆپ خەنزۇ يولۇچىنىڭ ئىچىدە بىر - ئىككى ئۇيغۇر ياكى قازاقنىڭ ۋاگونلاردا دوقۇرۇشۇپ قېلىشى كىشىدە مەلۇم دەرىجىدە دىققەت قوزغىماي قالمايدىكەن. ئۇدۇلىمىزدىكى ئەر - خوتۇنلارنىڭ ئۇيغۇر

ئىكەنلىكىنى جەزم قىلدۇق. بوۋايى بىزگە پات - پات قاراپ قويايتتى، ئۇ ئۆزىنى رۇسلاپ ئولتۇرۇۋالغاندىن كېيىن، ئاخىر گەپ ئاچتى:

— سىلەر بىلەن ھەمسەپەر بولۇپ قاپتىمىز، خۇداغا شۈكۈر. يولدا بەزىدە ئاللىقانداق يات كىشىلەر بىلەن بىللە بولۇپ قالدىكەنمىز، ئۇلارنىڭ خۇيى - پەيلىنى بىلىپ كېتەلمىگەندىكىن، خاتىرجەم بولغىلى بولمايدىكەن. تىلىمىزنى چۈشىنىشكەندىكىن، ئاسانلا ئىچەركىشىپ كېتىمىز.

— شۇنداق، — دېدىم مەن بوۋايغا جاۋابەن. ئۆزىمىزچە بىزنىڭ سەپىرىمىز خۇپىيانە سەپەر بولغاچقا، ئارتۇقچە پاراڭغا رايىمىز يوق ئىدى. ئۆزىنى ھېچبىر ئەيىبىمىز ھالدا ئەيىبدار ھېس قىلىش، ئۇچرىغاندا ئادەمدىن خاۋاتىرلىنىش تۇرمۇشىمىزدىكى ئومۇميۈزلۈك ئەھۋال ئىدى.

بوۋايى بىرىپەس جىمىپ قالدى. ئۇنىڭ خانىمى بوۋاينىڭ گەپ - سۆزلىرىگە يېنىك تەبەسسۇم بىلەن ئىنكاس بىلدۈرۈپ قويايتتى.

— تونۇشۇپ قويايلى، 48 سائەتلىك سەپەرنى گەپلەشمەي ئۆتكۈزگىلى بولماس، — دېدى بوۋاي، — مەن ئەكرەم خەمىدى بولمەن، شىنجاڭ پېداگوگىكا ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ ماتېماتىكا فاكۇلتېتىدا ئىشلەپ، ھازىر پېنسىيەگە چىقتىم، بۇ ھەدىڭىزنىڭ ئىسمى ھاجىتاي بولىدۇ، ئايالىم.

بىز ھاجىتاي ئاپپاي بىلەن سالاملاشتۇق، ئۇ ئايالنىڭ كۈلكىسى يېقىملىق ئىدى.

— ھە، نەگە ماڭدىڭلار؟ — دەپ سورىدى ئەكرەم پىروفېسسور.

— ئوقۇشقا ماڭدۇق، — دېدى ئايالىم ئىتتىكلا.

— ئىككىڭلار ئەر - ئايال ئوخشىماسىلەر؟

— ھەئە، — دېدۇق ئەر - ئايال ئىككىمىز تەڭلا.

— ئەر - ئايال ئىككىڭلار تەڭ مېڭىپسىلەر، ئوقۇغۇچىلارنىڭ

ھەممىسى تەتىل قىلىۋاتسا، سىلەر ئوقۇشقا مېڭىپسىلەرغۇ؟ — دېدى

بوۋاي.

ئۆزىنى ئىزدەش پىرىنسىپى

ئايالىم نېمە دېيىشنى بىلەلمىگەندەك، ماڭا بىر قاراپ قويدى. ئۇنىڭ مەقسىتىمىزنى باشقىلاردىن يوشۇرۇشقا تىرىشىۋاتقانلىقى ماڭا ئايان ئىدى. يالغانچىلىقنى قوبۇل قىلغىلى بولمايدۇ، بىراق جەمئىيەت ئۇنىڭغا مەجبۇرلىغاندا ئامال بولمايمۇ قالىدۇ. ئىنساننىڭ ئەسلىي تەبىئىتى چىنلىقنى ياخشى كۆرگەچكە، يالغان گەپ قىلىۋاتقاندا، مەلۇم ئۇيات كۈچى ئۆزىنىڭ تىكەنلىك قاناتلىرىنى يۈرەكىنىڭ قانداقتۇر بىر يەرلىرىگە ئۇرۇپ ئۆتكەندەك بولىدۇ. يالغانچىلىققا ئادەتلىنىپ، ئۇنى دائىملىق كەسىپ قىلىۋالغان ئادەملەردە بۇنداق سېزىم بولامدۇ - يوق، بۇنى بىلمەيدىكەنمەن.

ئايالىم يالغان گەپنى تازا قاملاشتۇرالمىۋاتاتتى. يالغانچىلىقتا ئۆزىنى سىناپ كۆرۈش نۆۋىتى ماڭا كەلگەندەك قىلاتتى.

- ئايالىم ياپونىيەگە ئوقۇشقا كېتىۋاتىدۇ، مەن ئۇنى بېيجىڭغا ئۇزاتقىلى ماڭدىم، - دېدىم مەن ئەكرەم خەمىدىگە. ھە، مۇنداق دەڭ، - دېدى ئەكرەم خەمىدى. ئۇلار بىزگە تېخىمۇ قىزىقسىنىپ كېتىشكەندەك بولدى.

پاراڭلىرىمىز ئاستا - ئاستا كۆپىيىشكە باشلىدى. ئانچە - مۇنچە بوستانلىقلارنى ھېسابقا ئالمىغاندا، پويىز دېرىزىسىدىن كۆرۈنۈپ تۇرغان تاقىر دالالار بىرەر كىمىنىڭ مەيلىنى ئۆزىگە تارتمايتتى. بۇنداق چاغلاردا پاراڭ بىر بولسا زورلاپ سېلىناتتى، بىر بولسا كۆڭۈلنىڭ تەبىئىي زوقىغا ئايلىناتتى.

ئەكرەم خەمىدى ئۆزىنى ئۆزبېك دەپ تونۇشتۇردى، لېكىن ئۇ ئۇيغۇر، ئۆزبېك دېگەن ئۇقۇملارنىڭ پەرقىنىز گەپ ئىكەنلىكىنى قەيت قىلىپمۇ قويدى. ئۇنىڭ ئېيتىشىچە، كونايلارنىڭ كالىسىدا ئۇنداق ئۇقۇم يوق بولۇپ، ئۇلار پەقەت بىر - بىرىنى «كاشغەرلىك»، «ئەنجانلىق»، «بۇخارالىق» دەپ ئاتىشار ئىكەن. ھازىر بىز دەۋاتقان ئۇنداق ئاتالغۇلارنى رۇس تۈركولوگلىرى ئىشلەپ چىقىپ، كېيىنكى ئەۋلادلارغا سىڭدۈرۈۋەتكەن ئىكەن.

مەن «راست دەۋاتامدۇ - يوق» دېگەندەك نەزەر بىلەن ئەكرەم

خەمىدىنىڭ گېپىنى كۆڭۈل بېرىپ تىڭشىدىم. دېمىسىمۇ «سەن پالانى، مەن پۈكۈنى» دېگەن گەپلەر بىلەن قېرىنداش خەلق زىيالىلىرى ئوتتۇرىسىدا ئارازلىشىشلار بولۇپ تۇراتتى. مەھمۇد كاشغەرىي، ئەلىشىر نەۋائى قاتارلىق بوۋىلىرىمىز ئۆزلىرىنىڭ مۇشۇ كۈندىكى ئەۋلادلىرى تەرىپىدىن ئاشۇنداق خامتالاش قىلىنىدىغانلىقىنى ئويلاپ كۆرگەن بولغىمىدى، دېگۈسى كېلىدۇ كىشىنىڭ. ئۇنىڭ ئۈستىگە مەن ئەكرەم خەمىدىدەك گەپ قىلىدىغان «ئۆزبېك» قېرىنداشلارنى ئاز ئۇچراتقاندەك قىلاتتىم.

«ئەكرەم خەمىدى، ھاجىتاي» ئىككىمىزگە نىسبەتەن ناتونۇش ئىسىم ئەمەس ئىدى. مەن بۇ كىشى ھەققىدە ئاڭلىغاندەكلا قىلاتتىم. ئۇ كىشى ئايالىمغا يات ئەمەس ئىكەن، ئايالىم بۇ پېشقەدەم ئوقۇتقۇچىنىڭ نامىنى ئاڭلىغانىكەن. ئايالىمنىڭ پېداگوگىكا ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ ماتېماتىكا فاكۇلتېتىدا ئىشلەيدىغان بىر ساۋاقىدىشى بار ئىدى، مېنىڭمۇ ساۋاقىدىشىم بار ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە مېنىڭ پېداگوگىكا ئۇنىۋېرسىتېتى ئەدەبىيات فاكۇلتېتىدىكىلەر بىلەن قويۇق ئالاقەم بار ئىدى. بۇ ھال بىزنىڭ ئەكرەم خەمىدى بىلەن بولغان سۆھبىتىمىزنى جىق تېما بىلەن تەمىن ئەتتى. بىز تونۇشلىرىمىزنىڭ كەسپىي تۇرمۇشى ھەم كىشىلىك تۇرمۇشى ھەققىدە تاغدىن - باغدىن سۆزلەشتۇق. ھاجىتاي ئاپپاي ئۆز قوشنىلىرىنىڭ تۇرمۇشى ھەققىدە كۆپ نەرسىنى بىلىدىكەن. باشقىلارنىڭ كەچۈرمىشلىرىنى ئاڭلاش ئادەمنىڭ تۇرمۇش ھەققىدىكى خۇلاسىلىرىنى مول مەنتىقىي ئۇچۇرلار بىلەن تەمىنلەپ، ئەمەلىيەتكە يېقىنلاشتۇرىدۇ.

ئەكرەم خەمىدى «ئۈچ ۋىلايەت مىللىي ئىنقىلابى» دەۋرىدە ساقچى ئىدارىسىدە ئىشلەيدىغان تاغىسى نەبىجاننىڭ ياردەمچىسى بولۇپ ئىشلىگەنىكەن. ئۇنىڭ ساقچى ئىدارىسىنىڭ ئەينى ۋاقىتتىكى ئىچكى ئىشلىرىغا ئائىت بىلىدىغانلىرىمۇ كۆپ ئىكەن. ئەخمەتجان قاسىمى قاتارلىق يولباشچىلار ۋە باشقا تارىخىي شەخسلەر ھەققىدىكى

ئۆزۈڭىزنىڭ كىتابخانىسى

ھېكايىلەرنى ئۇ خۇددى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەندەك سۆزلەيتتى، بەزى ھېكايىلەر ئۇلارنىڭ شەخسىيىتىگە بېرىپ تاقىلاتتى. تارىخ بەزىدە چۆل - چۆل قىلىپ سۇندۇرۇلۇپ، سۇنۇقلىرى ھەر تەرەپكە چېچىۋېتىلگەن چىنىگە ئوخشاپ قالىدۇ، بىز پەقەت ئۇنىڭ بىرقانچە پارچە سۇنۇقىغا ئىگە، بۇ سۇنۇقلار تارىختىن ئىبارەت بىر پۈتۈن چىنىنىڭ شەكلى ۋە ھەجىمىنى قىياس قىلىشىمىزغا ئىمكانىيەت بەرمەيدىغان دەرىجىدە كىچىك بولۇشى مۇمكىن. شۇنداقتمۇ ئاشۇ چىنە ئۆزىمىزنى بىلىشىمىزدە شۇ قەدەر مۇھىم بولغانلىقتىن، ئاشۇ ناھايىتى چەكلىك ئىمكانىيەتلەر ئاساسىدا ئۇنىڭ ئەسلى قانداق ئىكەنلىكىنى سۈرەتلەشكە مەجبۇرمىز. بۇ سۈرەتنىڭ ئەسلىدىكى چىنىنىڭ چىن تەسۋىرىگە ئايلىنىشى ئۈچۈن چىنىنىڭ سۇنۇقلىرىنى تىرىك شاھىتلاردىن، ئارخىپ ئىدارىلىرىدىن، يەنە ئاللىقانداق پىنھان يەرلەردىن ئىزدەپ تېپىشقا توغرا كېلىدۇ. بۇنىڭ ئۈچۈن بىرقانچە زامان كېتىشىمۇ مۇمكىن. تارىخ يېزىش ئارخېئولوگىنىڭ چىنە سۇنۇقلىرىنى قاداش - چاپلىشىغۇ ئوخشاپراق قالىدۇ. ئەكرەم خەمدى سانسىز شاھىتنىڭ پەقەت بىرى، ئۇنىڭ ئېيتقانلىرى بىزگە چىنىنىڭ نامەلۇم بىرەر تەرىپىدىن دېرەك بەرگەندەك قىلىشىمۇ، ئەسلى سۈرەت يەنىلا قاراڭغۇ ئىدى.

ئەكرەم بوۋاي باشتا پەمدۇر، كۆكمۈچ، پىياز ۋە تۇزلارنى قوشۇپ خام سەي تەييارلايتتى، ئارقىدىن «ئارمان» ئەتكەنچاي تالقىنىغا قايناق سۇنى قويۇپ، ئەتكەنچاي ھازىرلايتتى - دە، بىزنى غزالىنىشقا تەكلىپ قىلاتتى. ئەمدىلىكتە بىزنىڭ سەپەرلىك نان - پانلىرىمىز، ئىچىملىك - ئۇسسۇزلۇقلىرىمىز، ھۇزۇر - ھالاۋەتلىرىمىز قوشۇلۇپ كەتكەن بولۇپ، گويا ئىككى ئەۋلادتىن تەشكىل تاپقان بىر ئائىلىگە ئوخشاپ قالغاندۇق. بوۋاي «ئامىنە» ماركىلىق سەپەر ئۇزۇقلىرىدىن يېتەرلىك ئېلىۋالغانىكەن، «خۇشتەم» ماركىلىق تاماق قىيامىنىڭ ئاغزىنى ئېچىپ، چوكا بىلەن ئېلىپ تېتىپ قويايتتى. بوۋاينىڭ تېنى ساق ئىكەن، ئۇنىڭ بىردەم - بىردەم قورسىقى ئېچىپ تۇراتتى،

ھاجىتاي ئاپپانى ئۇ - بۇ ئىشلارغا بۇيرۇپ تۇراتتى. بوۋاينىڭ يەيدىغانلىرى ھازىر ئىدى، بىزمۇ ئۇلارغا ئېغىز تېگەتتۇق. يول ئۈستىدە كۆپ نەرسە يېيىشتىن ھەزەر قىلىدىغان ئادىتىم بولغاچقا، داستىخانغا ئانچە ئاكتىپ ئەمەس ئىدىم، بوۋاي ماڭا كايىپ قوياتتى، «ھازىرقى بالىلار» دېگەنلەرنى پات - پات دەپ قوياتتى.

ئۇنى ئەتراپلىق بىلىم ئىگىسى دېيىشكە بولاتتى، ئۇ تارىخ ۋە ئەدەبىياتقا دائىر كۆپ نەرسىنى بىلىدىكەن. ئۇنىڭ بىلگەنلىرى ئوقۇغان مەكتىپىگە قارىغاندا ھەقىقەتەن كۆپ ئىدى. ئۇنى ئالىي مەكتەپنىڭ تولۇق كۇرس سىنىپلىرىنى پۈتكۈزۈپ، باكلاۋۇر بولغان نۇرغۇن ياشقا سېلىشتۇرغاندا، ھازىرقى ئەۋلادلارنىڭ بىلىم قۇرۇلمىسىنىڭ پۇختا ئەمەسلىكىنى كۆرۈۋالغىلى بولاتتى. ياشلارنىڭ تولمىسى ئۆزىنىڭ كەسپىدىن باشقا ھېچنېمە بىلمەيدۇ. بىر مەمۇرىي خىزمەتچى، بىر باجگىر ياكى بىر دوختۇر ئۆزىگە نان بېرىدىغان كەسپىنى ئاز - تولا بىلىۋېلىپلا بولىدۇ. ئۇلاردىن بىراۋ ئۆز تارىخى، مەدەنىيىتى ۋە ئەدەبىياتىغا دائىر بىرەر نەرسە سورىسا، ئېغىزىدىن ئەقىلگە مۇۋاپىق ئىككى ئېغىز گەپ چىقمايدۇ. ئەكرەم خەمىدى بىر ماتېماتىك، لېكىن ئۇ جەمئىيەتنى بىر پېشقەدەم بىلىم ئەھلىگە يارىشا ئوبدان چۈشىنىدىكەن.

پويىز قاراڭغۇلۇق ئىچىدە كېتىپ باراتتى، ئېغىر بىر زۇلمەت پويىزنىڭ ئۈستىدىن بېسىپ، ئۇنى ھالسىرىتىپ قويغاندەك قىلاتتى، يىراقلاردىكى چىراغلار دېرىزىدىن غىل - پال كۆرۈنۈپلا غايىب بولاتتى. پويىزغا چىققاندىن بېرى تىنىمىسىز يەپ - ئىچكەن يولۇچىلارنىڭ ئاغزى ئەمدى بېسىققاندەك قىلاتتى. ئۇلارنىڭ توختىماي يېيىشلىرى ماڭا ۋە ھىممىلىك بېشارەتتەك تۇيۇلاتتى. 1 مىليارد 300 مىليون خەلق ئەگەر ئاشۇ سۈرئەتتە بىرنەرسە يېسە، كېيىنكى ئەۋلادلارغا نېمە قالار دېگۈسى كېلەتتى ئادەمنىڭ. بەزىدە كۆز ئالدىمغا باياۋاندا قاغجىراپ ياتقان بىر ئىسكىلىت كېلىۋالاتتى، نېرۋام چىڭقىلىپ بىئارام بولاتتىم. ئەكرەم خەمىدى قىزىق بوۋاي ئىدى.

ئۆزىنى ئىزدەش پىرسۇپىسى

— قاراڭ ئاۋۇ قىزغا، ئۇ تىنىم تاپماي يەيدىكەن، لېكىن يەنىلا ئورۇق. قاچان سەمەرەركىن بۇ ئىنجىمارۇق، — دەيتتى ئۇيان بۆلمىدىكى بىر شىداق قىزنى كۆرسىتىپ.

مەن كۈلۈپ قويۇش بىلەن جاۋاب بېرەتتىم.

ئەكرەم خەمدى ئۇخلىماقچى بولدى، ئىككىنچى قەۋەت ئۇنىڭ كارىۋىتى ئىدى، بىرىنچى قەۋەت ئايالىمنىڭ كارىۋىتى ئىدى. ئەكرەم خەمدى ھاسىراپ تۇرۇپ كارىۋات شوتىسىغا پۇتىنى ئالدى ۋە خېلى قىيىنلىقىمۇ كارىۋاتقا چىقالمىدى. بۇ چاغدا ئايالىم ئۇيقۇغا كەتكەندى. مەن ئايالىمنى ئويغاتتىم - دە، بىرىنچى قەۋەتتىكى ئورۇننى ئەكرەم بوۋايغا ئۆتۈنۈپ بېرىشنى ئېيتتىم. ئۇ ئالمان - تالمان ئورنىدىن تۇرۇپ ئەكرەم بوۋايغا: «سىز بۇ يەردە يېتىڭ، مەن ئۈستىدە ياتاي» دېدى. ئەكرەم بوۋاي ئازراق تەكەللۈپ ئىزھار قىلدى ۋە بىرىنچى قەۋەتتىن يەرلەندى.

ئەر - ئايال ئىككىمىز بىر - بىرىگە ئۈدۈل ئىككىنچى قەۋەتتىن يەرلەندۈق، پويىزنىڭ بىر خىل رىتىمدا تەۋرىنىپ مېڭىشى بىزنى گىرىمىسەن ئۇيقۇ شەھىرىگە ئېلىپ كېتىۋاتاتتى. پويىز چاقىنىڭ تاراقلاشلىرى جىمىپ كەتكەن ۋاگون ئىچىگە ئاڭلىنىۋاتقان بىردىنبىر ئاۋاز بولۇپ قالدى.

تاڭ ئاتتى، ئويغانغىنىمدا ئاڭلانغان تاراقلاش ئاۋازى پويىزدا ئىكەنلىكىمنى ئېسىمگە سالدى. بالىلىرىم ۋە دوستلىرىم بىلەن خوشلاشقان چاغدىكى ھەسرەتلىك كەيپىيات سوغۇق سايىسىنى يەنە بىر مەرتەم تاشلىدى، ئۆزۈمنىڭ ھىجران مۇساپىسىدە ئىكەنلىكىمنى قايتىدىن تونۇشقا باشلىدىم.

— تۇر ئورۇنۇڭدىن يىگىت، ناشتا قىل، — بۇ ئەكرەم بوۋاينىڭ ئاۋازى ئىدى.

— بولىدۇ، — دېدىم مەن ئەكرەم بوۋايدىن تىنچلىق سورىغاندىن كېيىن. لېكىن يەنە بىر ئاز ياتتىم. ھاجەتخانا ۋە يۈز يۇيۇش بۆلمىسى ئالدىدىكى ئۆچرەت ئادەمنىڭ كەيپىنى ئۇچۇراتتى. ھاجەتخانىدىن

چىققان سېسىق پۇراق يۈز يۈبۈش بۆلمىسىدىن كېلىۋاتقان سوپۇن ۋە چىش پاستىسىنىڭ پۇراقلىرى بىلەن قوشۇلۇپ، كىشىنى سەسكەندۈرىدىغان بىر ھىدىنى پەيدا قىلاتتى. بەزىلەر خۇددى كەينىدە باشقا كىشى يوقتەك ئۇزۇن تازىلىق قىلاتتى، ساقال ئالاتتى، تۈجۈپىلەپ گىرىم قىلاتتى. ئادەم زىچ مۇھىتنىڭ ئادەملىرىدە بولىدىغان سوغۇق پەرۋاسىزلىق، ئاممىۋى نەرسىلەرنى ئىشلىتىۋاتقاندىكى كۆرەڭ قىياپەت تاقىتىمنى تاق قىلاتتى. بۇنداق پەيتتە كۆڭ ھەزرەتنىڭ ئەخلاق ھەققىدىكى تەلىملىرى ئېسىمدىن كېچەتتى. «ھېلىمۇ ياخشى، كۆڭ ھەزرەت ئەدەپ ھەققىدە توختىلىپتىكەن» دەيتتىم ئىچىمدە.

يۈزۈمنى يۇيۇپ، ناشتىغا ئولتۇردۇم، بۇ چاغدا باشقىلار ناشتىنى تاماملاپ، پاراڭغا، قارنا ئويناشقا، كىتاب ئوقۇشقا چۈشكەنىدى. ئەكرەم بوۋاينىڭ ئۇيقۇسى ئوبدانلا قانغاندەك تۇراتتى، ئۇ يەنىلا كۆتۈرەڭگۈ ئىدى. ئۇنىڭ بىر قىزى خاربىندىكى بىر تاتار يىگىتكە ياتلىق بولغانىكەن، ئۇ يىگىت تىجارەت قىلىدىكەن. بوۋاي خوتۇنىنى ئېلىپ، قىزىنى كۆرگىلى خاربىنغا كېتىۋاتقانىكەن. ئارىدا جىق گەپ - سۆز بولۇندى، مۇنۇ بىر گەپ دىققىتىمنى قوزغىدى:

تاتارلار 1923 - يىلى خاربىندا قىرىمىدىكى بىر مەسچىتنىڭ نۇسخىسىدا مەرمەردىن بىر مەسچىت سالغانىكەن. بۇ مەسچىت ياپونىيە ئىشغالىيىتى دەۋرى ۋە ئۇنىڭدىن كېيىنكى دەۋردە ھەر خىل سەرگۈزەشتىنى بېشىدىن ئۆتكۈزۈپتۇ، 1950 - يىللاردىن كېيىن ئۇنى يەرلىك قوراللىق قىسىمنىڭ ئادەملىرى ئۆي قىلىپ ئولتۇرۇپتۇ. ئۇ مەسچىت ھازىرمۇ بار بولۇپ، مەينەت ھەم خانىۋەيران ھالەتكە چۈشۈپ قاپتۇ.

مانجۇ، خەنزۇ، رۇس، ياپون مەدەنىيىتى گىرەلىشىپ كەتكەن بىر شەھەردە تۈرك مۇسۇلمانلىرىنىڭ مەدەنىيىتىگە ۋەكىللىك قىلىدىغان مەرمەر ئىمارەتنىڭ يېگانە ھالىتى كۆز ئالدىمغا كەلگەندەك بولدى. لېكىن، ئۇ تەنھا بىر تىپ سۈپىتىدە تارىخنىڭ بوران - چاپقۇنلىرىدا

تارىخى ئىزدەش ۋە سۆزلىشىش

يوقلۇققا چۆكۈۋاتقان كېمىگە ئايلىنىپ قالغاندى، كېمىنىڭ كاپىتانلىرى ئاللىبۇرۇن ئۆلگەن، قۇتقۇزۇشنى تەلەپ قىلىش سادالىرىمۇ يوق، كېمە ئۈنسز غايىب بولۇش ئالدىدا تۇرماقتا ئىدى. مەسچىتنىڭ قوراللىق قىسىم تۇرالغۇسىغا ئايلىنىشى مەدەنىيەت بىلەن ھاكىمىيەت ئوتتۇرىسىدىكى دىراماتىك باغلىنىشنىڭ جانلىق ئىسپاتى ئىدى.

«بۇ ھال بىر رومان قىلىپ يېزىپ چىقىلسا، مۇسۇلمانلارنىڭ 20 - ئەسىردىكى مەدەنىيەت سەرسانچىلىقىنى يورۇتۇپ بەرگىلى بولىدىكەن» دەپ ئويلىدىم مەن.

ئەكرەم خەمىدىنىڭ ئېيتىشىچە، مەسچىتنىڭ تارىخى ھەققىدە «خارىس گېزىتى» دە مەخسۇس ماقالە ئېلان قىلىنغانىكەن. نېمىلا دېگەنبىلەن بۇ رېئال بىر تارىخنىڭ يىپ ئۇچى ئىدى. ئۇنى ئېنىقلاش ئۈچۈن يېتەرلىك ۋاقىت ۋە پۇل كېتىدۇ. قېنى ئۇ پۇل، قېنى ئۇ ۋاقىت؟ ھەسسەنى!

بىر ماتېرىيالدىن مەيئامدا 19 - ئەسىردە سېلىنغان ئىندىيانلار مەكتىپىنىڭ بۈگۈنى ھەققىدە بىر ماقالىنى ئوقۇغانىدىم. يەرلىك ئەنئەنىۋى مەدەنىيەتنى ياۋروپا كۆچمەنلىرى مەدەنىيەتنى تەرىپىدىن يوق قىلىۋېتىلگەن ئىندىيانلار ھازىرمۇ ئۇ مەكتەپتە پەرزەنتلىرىگە ئانا تىلى، تارىخى ۋە مەدەنىيەتنى ئۆگىتىۋېتىپتۇ. ئاپتور ئەنە شۇ كىچىككىنە بىر مەكتەپنىڭ ئىندىيانلار مەدەنىيەتىدىن دېرەك بېرىدىغان بىر ئوبراز ئىكەنلىكىنى، ئۇنىڭ ئىندىيانلار قەلبىدىكى ئىجتىمائىي ئەسنى ئىلگىرى سۈرۈشتە مەلۇم رول ئويناۋاتقانلىقىنى ئىلگىرى سۈرگەنىدى. بىر خارابە ئىشنى يۈزەكى ئويلايدىغان بازارشۇناس ياكى ئىقتىسادشۇناسنىڭ نەزىرىدە ئەزىمەس نەرسە، لېكىن تارىخچىنىڭ نەزىرىدە ئۇ ھەرقانداق زامانىۋى ئىمارەتتىن مۇھىم. خارابە تارىخنىڭ سۈنۈق ئوبرازى سۈپىتىدە زامان دېڭىزىدا غايىب بولۇپ كەتكەن ئىجتىمائىي، سىياسىي سىرلاردىن مەلۇم دەرىجىدە خەۋەردار قىلىدۇ، شۇنىڭ بىلەن بىللە ھازىرقى زامان ئادەملىرىنى

يوقالغان دەۋر كىشىلىرىنىڭ ۋاقت رايونىغا مەدەنىي، تارىخىي رەۋىشتە باشلاپ كىرىدۇ. يېڭى ئەۋلادلار ئەنە شۇ يوللار ئارقىلىق ئەجدادلىرى بىلەن مۇناسىۋەت قۇرىدۇ ۋە ئۆزلىرىدىكى ياتلىشىش تەركىبلىرىنى كېمەيتىدۇ، ئەجدادلىرىغا بولغان ئاسىيلىقنى، تارىخىي ھەقىقەتكە يات سەپسەتلەرنى ئىمكانقەدەر ئازايتىپ، توغرا ئىش قىلىشقا تىرىشىدۇ. بىر خاراھە ئۇنىڭغا ۋارىس ئېتىنىك خەلقىنىڭ تارىخىي مەۋجۇدلىقىنىڭ دەلىلى، خەلق بۇ ئارقىلىق ئۆزىنىڭ ئۆتمۈشىگە يەرلىك ھەم مىللىي قىممەتنى سىڭدۈرىدۇ، ئۆزىنىڭ ھازىرقى ئىجتىمائىي، سىياسىي ئىگىدارلىقىنى ھەقىقەتلەشتۈرىدۇ.

ئىجتىمائىي ئەس (social memory) نوقۇل مەنىدىكى خاتىرە پائالىيىتى ئەمەس، ئۇ يېقىن ۋە يىراق زاماندىكى كەچۈرمىشلەرنىڭ شەخس ياكى كوللېكتىپ تەرىپىدىن ئىزچىل تەپەككۈر ھەرىكىتىگە كەلتۈرۈلۈشىدىن ئىبارەت. ئۇ ئەۋلادلار ئارقىلىق ئۆزىنىڭ مەزمۇنىنى يېڭىلايدۇ ھەم بېيىتىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇرۇنقىلاردىن قالغان بىر ئەسكى ئۆي، بىر تۈپ دەرەخ ياكى كىتاب دېگەنلەر تارىخ ئۇقۇمىنىڭ ماددىي شەرتلىرى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. لېكىن، بىز ئەنە شۇنداق تەۋرەۋرۈكلىرىمىزنى يوقىتىش دەۋرىنى باشتىن كەچۈردۈق. بالىلىق چاغلىرىمدا نى - نى ھەيۋەتلىك گۈمبەزلىرىم، بايلاردىن قالغان ھەشەمەتلىك قەسىر - سارايلارنىڭ كۈمپەيكۈم قىلىنغانلىقىنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرگەن. يېزىلاردىكى كاداڭ دەرەخلەر پولات تاۋلايدىغان ئوچاقلارغا قالاپ تۈگىتىلدى، كۆزنىڭ يېغىنى يەيدىغان كۆركەم نەقىشلەر كەتمەننىڭ چۆلىدىسى بىلەن ئۆرۈلۈپ، توپا - داڭگالارغا ئايلاندۇرۇلدى. ئۇلار سەنئەت ئەمەسمىدى، بىر مىللەتنىڭ ئېستېتىك ھاياتىنىڭ سەمەرىسى ئەمەسمىدى؟ يۇرتلىرىمىزدا كۆپ قېتىم كىتاب كۆيدۈرۈلدى، بايقالغان ئاسارەتلىقلەر ھەر تەرەپكە يۆتكەپ كېتىلدى. قەدىمىي شەھەرلەرنىڭ قەدىمىي كۆچمىلىرىدا زامانىۋى بىنالار قەد كۆتۈرۈپ، دوقمۇشلار ئۆزگىرىپ، ئېتىنىك روھ سەرسان بولماقتا. يۈك - تاقلىرىنى ئۆلچىگىلى كەلگەن پويىز خادىملىرىنىڭ ۋاراڭ -

چۇرۇڭلىرى دىققىتىمىزنى بۆلدى. كېلەڭسىز چامادانلىرىمىزنىڭ ئۇلارنىڭ دىققىتىنى تارتىشى تۇرغانلا گەپ ئىدى. ئۇلار يۈك - تاقلىرىمىزنى ئۆلچىۋىدى، 19 كىلوگرام ئارتۇق چىقتى، ئۇلار پويىزدىكى بارچە نەرسىمىزنى تارازغا سالدى، مەن يۈز ئېرتىدىغان لۇڭگەنىمۇ تاشلاپ بەردىم، ئەتراپتىكىلەر كۈلۈپ كەتتى. بىر خەنزۇ قىز: «يۈكۈڭلارنىڭ بىرىنى ئاۋۇ قىزنىڭ، دەپ مېنى كۆرسىتىپ قويساڭلار بوپتىكەن» دېدى، بۇنداق ھىيلە ئېسىمىزدىن كەچمەپتۇ. ئايال خادىملار: «ئارتۇق يۈكنىڭ پۇلىنى تۆلەڭلەر» دېدى. بىز: «بېيجىڭ ۋوگزالىدىن چىققۇچە تاپشۇرايلى» دېسەك، ئۇنىمىدى. بىز ئۇلارنىڭ تەلىپى بويىچە ھەق تۆلىدۇق. ئادەتتە ئارتۇق يۈك - تاقىلار ئۈچۈن پۇل ئېلىنغان بىلەن شۇنىڭغا تۇشلۇق ھېچقانداق مۇلازىمەت يوق، يولۇچىلار قىستىلىپ - تارتىشىپ ئۆزلىرى كۆتۈرۈپ پويىزغا چىقىشىدۇ.

بىز ئەكرەم بوۋاي ۋە ئۇنىڭ خانىمى بىلەن ۋاقىتلىق خەيرلىشىپ، ئايرىم - ئايرىم تاكسىدا شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق خەلق ھۆكۈمىتىنىڭ بېيجىڭدا تۇرۇشلۇق ئىش بېجىرىش باشقارمىسىغا ماڭدۇق. كەچتە ئۇلارنىڭ ياتقىغا چىقىپ، بىرپەس پاراڭلاشتۇق ۋە سەپىرىمىزنىڭ ھەقىقىي نىشانىنى ئېيتتۇق. ئۇلار بىزگە ئاقىل تىلىدى.

كۈندىلىك خاتىرىمىدىن پارچە

(2002 - يىلى 7 - ئىيۇن)

سەپەرگە چىققانلىرىمدا ئاندا - مۇندا خاتىرىمۇ يېزىپ قويىمەن، لېكىن ئۈنچە تەپسىلىي يېزىپ كەتمەيمەن. بۇ خاتىرىلەر كۆرگەن - بىلگەنلىرىمنىڭ ئىسكىلىتى بولۇپ، گۆش، تومۇر ۋە تۇيغۇلار ئۆزۈمگە ئايان ئىدى. ئاشۇ ئىسكىلىتنى كۆرسەملا، ئەينى ۋاقىتتا نېمىلەرنى ئويلىغانلىقىمنى ئېسىمگە ئالالايمەن. دەرھەقىقەت، ئۆتكەن ئىشلارنى ئەسلەش ئۇ ئىشلارنىڭ ئۆزىنى كۆرسەتمەيدۇ، بەلكى ئۇنىڭغا بەلگىلىك ئىش قوشۇش بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. مەيلىلا، ۋۇجۇدۇمنىڭ ئۆزۈم بىر خاتىرە، تۇرمۇشنىڭ پاراكەندىچىلىكلىرى روھىمنى چالغىتىقاندەك، مەن ئۇنتۇپ كەتكەن ياكى ئويلىمىغان بايانلار ئۆزلۈكىدىن يۈزىگە چىقىدۇ. مەن ھەممىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئېھتىماللىق، ئۆزۈم ھەققىدىكى بىلىدىغانلىرىم مەندىكى مەۋجۇت نەرسىلەرگە نىسبەتەن دېڭىزدىن تامچە. مېنىڭ ئېيتالغانلىرىم ئۆزۈم ھەققىدىكى يۈزەكى بايانلاردۇر، مەن تېخى تامامەن ئېچىلمىغان بىر دۇنيا.

قەدىرلىك ئوقۇرمەن، مەن سىزگە سىدام يېزىلغان خاتىرىمىدىن بىر - ئىككى سەھىپە ئارمىغان قىلاي.

تاكسىغا ئولتۇرۇپ شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق خەلق ھۆكۈمىتىنىڭ بېيجىڭدا تۇرۇشلۇق ئىش بېجىرىش باشقارمىسىغا كەلدۇق. ئۇيغۇرلارنىڭ كۆڭگۈرە تاملىق ئارامبەخش ھويلىلىرىنى ئەسلىتىدىغان دەرۋازا ۋە قورۇ تاملىرى بېيجىڭنىڭ زامانىۋىلىق ۋە ئەنئەنە گىرەلىشىپ كەتكەن قىياپىتىگە نىسبەتەن تامامەن باشقىچە مەنزىرە ئىدى. «باشقارما» دەرۋازىسى قەشقەر ياكى ئاتۇش

ئۆزىنى ئىزدەش پىروپىيىسى

يېزىلىرىدىكى قايسىدۇر بىر باينىڭ قوش قاناتلىق چوڭ دەرۋازىسىغا ئوخشاپ كېتەتتى. ئاق سېرىق قورۇ تاملىرى قەشقەرنىڭ پىزغىرىم ئىسسىقتا پىشقان سوقما تاملىرىنى، سەھرا لىرىمىزدىكى خام كېسەك ئۆيلەرنى، قەشقەر شەھىرىدىكى كونا سېپىللارنىڭ ئۈستىگە ئۇ سېلىنغان يانداشما ئۆيلەرنى ئېسىمگە سالدى. بۇنداق تونۇشلۇق ۋە ئۆز يۇرت تۇيغۇسى ئىش بېجىرىش باشقارمىسىدىن باشقا ياققا قارىسا يوقاپ كەتسىمۇ، لېكىن ئىككى كۈنلۈك پويىز سەپىرى پەيدا قىلغان ھارغىنلىقنى ئاز - تولا بولسىمۇ چىقارغاندەك قىلاتتى. مېنىڭ بۇ قورۇغا تۇنجى قېتىم كېلىشىم ئەمەس ئىدى. ئېسىمدە قېلىشىچە، بۇ تۇنجى قېتىملىقى بولسا كېرەك. دەرۋازىدىن كىرسىلا ئۇدۇلدىكى بىرىنچى بىنا كۆزىمىزگە تاشلىنىدۇ، بۇمۇ تىپىك ئۇيغۇر ئۆسۈبىدىكى بىنا بولۇپ، گەرچە ئۇ بېيجىڭدىكى باشقا بىنالاردەك ئېگىز بولمىسىمۇ، مېھرىلىك ئىدى.

قورۇنىڭ ئىچى نېمە ئۈچۈندۇر بۇرۇنقىدەك پاكىز ئەمەس ئىدى، قارىغايىلارمۇ قېرىپ قاغدىلما بولۇپ قالغاندەك كۆرۈندى. يان تەرەپكە قۇرۇلۇش سېلىۋاتقانكەن، قورۇنىڭ ئىچىدىكى دەرەخلەر تېخىمۇ ئازلاپ كېتىپتۇ، دۆۋىلەنگەن شېغىللار ۋە پولات چىۋىقلار، چېپىپ يۈرگەن قۇرۇلۇش ئىشچىلىرى، قولاق - مېڭىنى يەيدىغان ئاۋازلار، ئولتۇرۇشۇپ ئوڭغۇل - دوڭغۇل بولۇپ كەتكەن يوللار قورۇنىڭ ئىچىنى بىسەرەمجان كۆرسىتەتتى. قورۇغا كىرە - كىرمەستىنلا ئۇيغۇرلارنى كۆرگىلى بولاتتى. لەكىمىڭ - لەكىمىڭ ئادەمنى قوينىغا ئالغان پايىتەختنىڭ باشقا كوچىلىرىدا ئۇلارنى كۆرگىلى بولمايتتى، ئۇلارنى پويىزدا ئۇچرىتىشىمۇ ئاسان ئەمەس ئىدى. بۇنداق ھالدا كىشى ئاز - تولا ئۇيغۇر سىراپىمۇ قالاتتى. مەن ئۇچرىغانلىقى ئۇيغۇرغا سالام بېرىشكە تەمىشلەتتىم، لېكىن ئۇلار مەندەك يەنە بىر قېرىندىشىغا نىسبەتەن بىپەرۋا ئىدى. بەزىلىرى يىراقتىن ھەيۋىلىك بىر قاراپ قويۇپ، يېقىن كەلگەندە قارىماي ئۆتۈپ كېتەتتى. بەزىلىرى ھارغىن كۆرۈنەتتى. بۇ يەرگە كېلىدىغانلار بىر بولسا كادىر، بىر بولسا چەت ئەللەرگە چىقىش

ئۈچۈن قاتراپ يۈرگەن سودىگەرلەر ياكى ئوقۇغۇچى، يەنە بىر بولسا دەۋا ئىشلىرى ئۈچۈن كەلگەن دەۋاگەرلەر بولۇشى مۇمكىن ئىدى. ئۇلار ئۆز شەخسىيىتىنى ئۆز قېرىنداشلىرىغا كۆز - كۆز قىلىش ياكى ئۇلاردىن قېيىداش ئارقىلىق ئاۋۇندۇراتتى. بىر بولسا ئارتۇقچە ھاكاۋۇرلۇق، بىر بولسا ئارتۇقچە كەمتەرلىك ئۆزىنى تۆۋەن كۆرىدىغان كىشىلەر ئىپادىلەيدىغان بىر - بىرىگە زىت ئىككى خىل پوزىتسىيە بولۇپ، بۇلارنى مۇشۇ قورۇدا مېڭىپ يۈرگەن ئۇيغۇرلارنىڭ ئەپتىدىن تولۇق كۆرگىلى بولاتتى. قانداقلا بولمىسۇن، بۇ يەر بېيجىڭدا ئۇيغۇرچە گەپنى ئاڭلىغىلى بولىدىغان بىردىنبىر ئورۇن بولۇپ، تونۇش گەپ - سۆزلەر ۋە تونۇش مېجەزلىرى ئادەمنىڭ ئاۋات شەھەردىكى ياتىنىش تۇيغۇسىغا ئازراق تەسەللى بولاتتى. باشقا يەرلەردىن ياتاق تېپىش ئۇلار ئۈچۈن ئاسان ئەمەس ئىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇ يەرلەرنىڭ ياتاقلىرى قىممەت ئىدى. شۇڭا بىز چۈشكەن بۇ جاي ئۇيغۇرلارنىڭ بىردىنبىر مۇساپىرخانىسىغا ئايلىنىپ قالغانىدى، 1995 - يىلى چاڭچۈندىكى شەرقىي شىمال پېداگوگىكا ئۇنىۋېرسىتېتىدا ياپونچە ئۆگىنىۋاتقان ئۇيغۇر ئوقۇغۇچىلار يازلىق تەتىلدە يۇرتلىرىغا قايتىشقانىدى، ئايالىمۇ ئەنە شۇلارنىڭ بىرى ئىدى. مەنمۇ دەل شۇ مەكتەپتە ئۈچ ئايلىق ئىنگىلىز تىلى ئۆگىنىشىمنى ئاخىرلاشتۇرۇپ، ئۇلار بىلەن بىللە قايتىۋاتاتتىم. بۇ مەزگىلدە پويىز بېلىتى ئېلىش ناھايىتى تەس ئىكەن. چاڭچۈندىن چىققان پويىز ئەتمىسى ئەتىگەندىلا بېيجىڭغا يېتىپ كەلدى، سەپەرداشلار يۈك - تاقلىرىمىزنى كۆتۈرۈپ پويىزدىن چۈشتۇق، بەزىلەر بېلەت ئېلىشقا تۇنۇندى، بەزىلەر يۈكلىرىنى ۋوگزال ئەتراپىدىكى ئامانەتخانىغا قويۇپ، نەگىدۇر غايىب بولۇشتى. بىز بىرقانچە يىلەن يۈك - تاقلىرىمىزنى ئېلىپ، شىنجاڭ ئىش بېجىرىش باشقارمىسىغا تاكسى كىرالىدۇق. ئادەملەر توشۇپ كەتكەچكە، بۇ يەردىن ياتاق ئالالمىدۇق، كەچتە بىر گەپ بولۇپ قالار، دەپ بېلەتنىڭ كويىغا چۈشتۇق. بېلەت ئالالمىغانلار كۆپ ئىدۇق، كەچتە ھېرىپ جۇلۇقىمىز چىققان ھالدا شىنجاڭ ئىش بېجىرىش

باشقارمىسىغا بارساق، يەنە ياتاق يوق بولۇپ چىقتى. ئەتراپتىكى باشقا مېھمانخانىلاردىن قونالغۇ ئىزدەندۈك، مېھمانخانا قوبۇلخانىسىدىكى مۇلازىملار بىزگە بىر قاراپلا ياتاق يوق دېيىشەتتى، شەخسىي ياتاق غوجايىنلىرىمۇ كىملىكىمىزگە قاراپ ياتاق يوق دەپ قايتۇراتتى. تۈن نىسپى بولاي دېگەندە گەنجياكۇ ئەتراپىدا تېنەپ يۈردۈك، بۇ يەردە بىر كوچىدا مەخسۇس ئۇيغۇر ئاشخانىلىرى بار ئىدى، لېكىن بۇ چاغدا ھەممە ياق تىنچىپ كەتكەندى. ئارىمىزدىن بىرى بۇ يەردە بىر ئۇيغۇرنىڭ سارىيى بار دېگەچكە، بۇ كوچىغا كىرىپ شۇ ساراينىڭ دەرۋازىسىنى قاشتۇق. ساراي خىزمەتچىسى ياتاق بار دەپ بىزنى ئىچكىرىگە باشلىدى. بىز ئادەم بېشىغا ئون يۈەندىن پۇل تۆلەپ بىردىن كارىۋاتقا ئېرىشتۇق. ياتاقلار تولىمۇ ئاددىي ھەم دېگەندەك پاكىز بولمىسىمۇ، بىزگە پاناھلىق بېرەلگەندى. دىل دىلى، تىل تىلىنى تونۇمىغان يەردە پاناھگاھنىڭ تېپىلىشى تەس ئىكەن، دەپ ئويلىدىم مەن شۇ كۈنى.

باشقارما رېستورانغا كىرسىڭىز ئۇيغۇرچە تاماقلارنى يېگىلى بولىدۇ، ئىشىكتىن كىرىشىڭىز بىلەنلا بۇرنىڭىزغا كۈچلۈك ئىسپىرت پۇرىقى پۇرايدۇ. ھاراق ئىچىشىپ، قىزىپ قېلىشقان ھەر مىللەت خېرىدارلىرىنىڭ ئالتاغىل ۋارقىراشلىرى رېستوراننى قىزغىن كەيپىياتتا كۆرسىتەتتى. بۇ يەر پەقەت مىللىيچە تاماق خۇمارىنى قاندۇرۇشقا بولاتتى، لېكىن بەخۇدۇك پاراڭلاشقىلى بولىدىغان ياكى ئارام ئالىدىغان تىنچ جاي ئەمەس ئىدى، بۇ يەردىمۇ جۇڭگودىكى بارلىق ئاشخانىدىكىگە ئوخشاش يەپ - ئىچىش پەيتىدىكى ئەسەبىي قىيىقاس - سۈرەنلەر ۋە ھاياجانلار قورۇمىلار بىلەن گىرەلەشكەن داغدۇغىنى پەيدا قىلاتتى. زال ئۇيغۇرچە زىننەتلەنگەن بولۇپ، تاملىرىغا شىنجاڭ مەنزىرە رەسىم - سۈرەتلىرى ئېسىلغانىدى. مۇلازىم قىزلارمۇ ئۇيغۇر دوپپىلىرىنى كىيىپ يۈرۈشەتتى. بۇ ھال تامدىكى ھېيتگاھ مەسچىتىنىڭ سۈرىتى بىلەن تەبىئىي ماسلاشقاندا كۆرۈنەتتى. زال، تاماق، كىيىم قاتارلىقلار ئۇيغۇرچە

ئىدى. كۈتۈش ۋە كۈتۈنۈشلەر خەنزۇچە ئىدى. خېرىدارلارنىڭ تولىسى ھەر خىل قورۇمىنى تىزىپ ئولتۇرۇپ، مەزە قىلىپ يېيشەتتى، قورۇمىلارنى چوكا بىلەن قىسىپ، بىر - بىرىنىڭ تەخسىسىگە سېلىشاتتى. ئۇيغۇر دەپپىسىنى كىيگەن مۇلازىم قىزلار ئەمدىلا قۇرۇقدالغان قەدەھلەرنى ھاراق بىلەن تولدۇراتتى، مېھمانلار قەدەھلەرنى سوقۇشتۇرۇپ، ھاراقلارنى ئۆزلىرىنى ھەر كويغا سالغان قورساقلىرىغا راۋان قىلىشاتتى. بۇ يەر تۈرلۈك ئىقلىمدىن كەلگەن مېھمانلارغا ھېچنېمىنى ئىلغىمايدىغان بۈگۈنكى ئەبجەش ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ سېماسىنى ئاز - تولا نامايان قىلاتتى. داستىخانلاردا خالىسلىق بار - يوقنىڭ ئارىلىقىدا بولۇپ، ساھىبخانا كۆپ ھالدا غەرەز بىلەن مېھمان كۈتەتتى، مېھمانلارمۇ غەرەز بىلەن يەيتتى، تېخى بىرمۇنچە ھاراقنى ئىچىپ بولغاندىن كېيىن، مۇسۇلمانچە دۇئا قىلىشىپ، «رەھمەت»، «ھەشقاللا» بىلەن تارقىشاتتى.

1993 - يىلى كۈزدە بىر قېتىملىق «خانتەڭرى ئەدەبىيات مۇكاپاتى مۇراسىمى» مۇشۇ قورۇدا ئۆتكۈزۈلگەنىدى. دۆلەت ئىشلىرى كومىسسارى، دۆلەت مىللەتلەر ئىشلىرى كومىتېتىنىڭ مۇدىرى ئىسمائىل ئەھمەد ئەپەندى ئۇيغۇر يازغۇچىلارغا مۇشۇ تاماق زالىدا زىياپەت بېرىپ، باشقىلارغا قېتىلىپ ئۇيغۇرچە ناخشا ئوقۇغانىدى، ئۇسسۇلمۇ ئوينىغانىدى. موڭغۇل يازغۇچىسى مالچىنخو ئۇيغۇر يازغۇچىلىرىغا قەدەھ تۇتۇپ، «موڭغۇللارنىڭ بىر قاندى ناخشا، بىر قاندى ھاراق» دېگەنىدى. شۇ چاغدا مەن: «موڭغۇللارنىڭ قانات ئوقۇمىدا زور ئۆزگىرىش بوپتۇ، چىڭگىزخان ئات بىلەن قىلىچنى قانات قىلىپ ۋولگا بويلىرىغا بارغانىدى» دېگەندىم ئىچىمدە.

1997 - يىلى كۈزدە ئىسمائىل ئەھمەد ئەپەندىنىڭ تەشەببۇسى ۋە دۆلەت مىللەتلەر ئىشلىرى كومىتېتىنىڭ نەشر ئەپكارى «مىللەتلەر ئىتتىپاقى» (ھازىرقى «جۇڭگو مىللەتلىرى») ژۇرنىلىنىڭ تەشكىللىشى بىلەن 20 دىن ئارتۇق ئەدەبى جۇڭگودىكى بىر قىسىم شەھەرلەرنى ساياھەت قىلىپ، بېيجىڭغا كەلگەندىن ئۇيغۇر. شۇ چاغدا

ئاتاقلىق يازغۇچى ۋاڭ مېڭ ئۇيغۇر دوپپىسىنى كىيىپ، ئۇيغۇرلارنىڭ ئاتاقلىق يازغۇچىسى زوردۇن سابىر بىلەن يانمۇيان ئولتۇرۇپ چۈشلۈك تاماق يېگەندى. بۇ قېتىملىق سەپەردە زوردۇن ئاكا ئىككىمىز جىق سرداشقانىدۇق. بۇ ئەدەبىيات مۆتىۋىرىنىڭ كىشىلىك تۇرمۇشتىكى ھەسرەتلىرىمۇ ئاز ئەمەس ئىدى. بىر يازغۇچىنىڭ ھەسرەتلىرىگە ئۆزىدىن باشقا ھېچكىم ئىگە ئەمەس، لېكىن ئۇنىڭ مېھنىتى ۋە شوھرىتىگە خەلق ئىگە، نادان ئەلنىڭ يازغۇچىسى تېخىمۇ شۇنداق ھالغا قالىدۇ. زوردۇن ئاكا ئىككىمىز مەركىزىي مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتىدىكى ئۇيغۇر ئوقۇغۇچىلارنىڭ تەكلىپ قىلىشى بىلەن بۇ مەكتەپكە بېرىپ ئوقۇغۇچىلارغا ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ تەرەققىياتى ھەققىدە دوكلات بەردۇق. دوكلات ئاخىرلاشقاندىن كېيىن بىزگە ھەمراھ بولغان مەزكۇر ئۇنىۋېرسىتېتنىڭ ئوقۇتقۇچىسى ئەركىن ئارىز بىزنى مېھمان قىلدى، بېيجىڭنىڭ «ئەرگوتو» ھارىقى مېنى خېلى قىزىتىپ قويۇپتىكەن، ئىش بېجىرىش ئورنىدىكى ياتقىمىزغا قايتقۇچە زوردۇنكامىنىڭ بېلىدىن چىڭ قۇچاقلاپ كۆتۈرۈۋېتىپتىمەن. ئۇ ئادەم: «ھوي، بېلىم غىرىسلاپ كەتتى» دېدى. ئەتىسى ئۇنىڭدىن: «ئارتۇق گەپ - سۆز قىلىپ قويماغىنىمەن» دەپ سورىسام، ئۇ: «ياق، ئۇنداق ئىش يۈز بەرمىدى، خۇش تەبىئەت ئادەملەر مەست بولغانىدىمۇ ياخشى گەپ قىلىدۇ، بەتخۇي ئادەملەر مەست بولسا سەت گەپ قىلىدۇ» دېگەندى.

بېيجىڭغا بارغان نۇرغۇن ئۇيغۇرنىڭ بۇ ئىش بېجىرىش باشقارمىسى ھەققىدە ئۆزىگە لايىق ئەسلىمىسى باردۇ، مېنىڭ بۇ يەر ھەققىدىكى تەسىراتىم بارغانسېرى كۆپ تەركىبكە ئىگە بولۇۋاتاتتى. گەنجياكۇدىكى ئۇيغۇر ئاشخانىلىرى يوقىلىپ كەتكەندىن كېيىن، بۇ ئەتراپتىكى ئاۋاتچىلىق سۇسلىشىپ قالغاندەك تۇراتتى. ئاشخانا جايلاشقان ھېلىقى كوچىلار ئۈرۈمچىدىكى دۆڭكۆۋرۈك بازىرىنىڭ ئۆزىگە تولمۇ ئوخشايتتى. ئاشخانا ۋېنۇسكىلىرىغا ھەرىكىم ئۆز يۇرتىنىڭ نامىنى يوغان قىلىپ يېزىۋالاتتى. كوچا تار ھەم مەينەت بولۇپ، ھەممە نەرسە سېتىلاتتى، ھەتتا كىتابخانلارمۇ ئۇچرايتتى. ئاشخانىلار دېگەندەك پاكىز بولمىسىمۇ، تاماقلرى مەزىلىك ئىدى. ئەمدىلىكتە

بۇ كوچا رەتلىنىپ، ھەشەمەتلىك زامانىۋى بىنالار ئورۇن ئاپتۇ، گەپكە چاققان ئاشپەز ئۇستاملارنىڭ خېرىدار چاقىرىشلىرى تامامەن غايىب بولۇپتۇ.

بۈگۈن بىز چۈشلۈك تاماقنى يەپ بولۇپ خەيدىيەن كىتاب شەھەرچىسىگە باردۇق. يۈكسىزنىڭ ئېغىرلاپ كېتىشىدىن ئەنسىرەپ، ئاران ئىككى پارچە كىتاب سېتىۋالدىم، بۇ كىتابلارنىڭ بىرى پوۋالىرنىڭ «ئەدەبىيات - سەنئەت ھەققىدە ئەجەش پاراڭلار» دېگەن ئەسىرى، يەنە بىرى جون دېۋېينىڭ «دېموكراتىزم ۋە مائارىپ» دېگەن ئەسىرى ئىدى.

ھاۋا، سۇ، تۇپراق

بېيجىڭ ۋاقتى سائەت ئالتىدە تاكسىغا ئولتۇرۇپ بېيجىڭ خەلقئارا ئايرودۇرۇمغا قاراپ يۈرۈپ كەتتۇق. ئەتىگەنلىك ھاۋا بىرئاز تۇمانلىق بولۇپ، كوچىنىڭ ئىككى قاسنىقىدىكى بىنالار، پىيادىلەر كوچىسىدىكى ئادەملەر، گىرىمسەن كۆرۈنۈپ تۇرغان ماشىنىلارنىڭ چىراغلىرى كىشىگە دۇغ بوياق رەسىمدەك كۆرۈنەتتى.

مەندە يېڭى سەپەرگە چىقىشنىڭ قىزغىنلىقى بىلەن تەشۋىشى ئارىلىشىپ كەتكەندى. شۇ تاپتا قەلبىمۇ بىر تۇمانلىق دۇنيا ئىدى. قەلبىمدىكى تۇمان سىرتقا ئېقىپ چىقتىمۇ ياكى سەھەردىكى پايتەخت تۇمانلىرى قەلبىمگە ئېقىپ كىردىمۇ، بۇنى بىلگىلى بولمايتتى. شەھەردىن يىراقلىغانسېرى ئۆتمۈشۈم تۇمان ئىچىگە غەرق بولۇپ، ئەس - خىياللىرىم سۇغا چۈشۈپ كەتكەن پۈتۈكلەردەك غۇۋالىشىپ كەتتى، بىردىنلا ئۆزۈمنى تۇمانلىق دۇنيانىڭ ئەبەدىيلىك بەندىسىدەك ھېس قىلىپ كەتتىم.

ئايرودۇرۇمغا يېتىپ باردۇق. يۈك - تاقلارمىزنى تارازغا سالدۇق، يۈكىمىز بەلگىلەنگەن ئۆلچەمدىن 19 كىلوگرام ئارتۇق كەلدى. ئەگەر ھەر كىلوگرامغا 80 يۈەندىن پۇل تۆلەشكە توغرا كەلسە، 1500 يۈەندىن ئارتۇق پۇل تاپشۇرۇشقا توغرا كېلەتتى. بۇنى ئويلاپ جىددىيلەشتىم. ئەر - ئايال ئىككىمىز تاموژنا خادىملىرىغا ئوقۇغىلى كېتىۋاتقان ئوقۇغۇچى ئىكەنلىكىمىزنى، چاماداندىكى نەرسىلەرنىڭ ئەرزىنى كىيىم - كېچەك ۋە كىتابلاردىن ئىبارەت ئىكەنلىكىنى، شۇڭا ئېتىبار قىلىشى كېرەكلىكىنى تەكرار - تەكرار چۈشەندۈردۇق. لېكىن، تاموژنا خادىملىرىنىڭ چىرايىدا ھېسداشلىق

ئالامەتلىرى كۆرۈنمەيتتى. بىر تۇرۇپ چاماداندىكى كىتابلارنى چىقىرىپ، ئەخلەت ساندۇقغا تاشلىۋەتكۈم كەلدى. چۈنكى، شۇ كىتاب دېگەن نەرسىنىڭ ئېغىرچىلىقىنى ئىزچىل تارتىپ كەلگەنىدىم. يەنە بىر تۇرۇپ ئۆزۈمنى بېسىۋالغۇم كەلدى. ھەر ئىككى خىل ئەھۋالدا زىيان تارتىشىم ئېنىق ئىدى. ئۇ كىتابلارمۇ پۇلغا كەلگەن، ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ كىتابلار مەلۇم ئىلمىي قىممەتكە ئىگە نەرسىلەر ئىدى، كىتابلارنى تاشلىۋېتىشىم مەلۇم دەرىجىدە قېيىداش مەنىسىگە ئىگە بولۇپ قالاتتى. قېيىدىسام بولمايتتى. چۈنكى، بۇ قېيىداش يارىشىدىغان بىر مۇھىت ئەمەس ئىدى. بۇ مۇھىتتا ئىنساننىڭ شەخسىيىتىنىڭ قانچىلىك قىممىتى بولماقچى ئىدى! ئاخىر نىيىتىمدىن يالتايدىم. ئۇنى - بۇنى دەپ يۈرۈپ، ئوشۇق يۈك ئۈچۈن 1200 يۈەن پۇل تۆلىدۇق. ئۆزۈندىن بېرى تۈزۈك كىتاب ئوقۇش پۇرسىتى بولماي كەلگەنىدى، ئەدناسى پاسپورت ئۈچۈن يول ماڭغان بىر يىل ئىچىدە بىرەر پارچە كىتابنى تۈگىتىپ ئوقۇپ باققان ئەمەسمەن. ئۇ چاغلاردا چېچىلاڭغۇ ھەم تېرىككەك بولۇپ كەتكەنىدىم، ئىنسانىي قەدىرىيىتىم، ھوقۇقۇم ۋە مەۋجۇدىيىتىم توغرىسىدىكى ئەندىشىلىك ئويلاشلار ئىچىمنى ئادىتاتتى، ئۇيقۇم قاچاتتى، ئىشتىھايىم تۇتۇلاتتى. ئانتون پاۋلوۋىچ چېخوفنىڭ «ھەسرەت» ناملىق ھېكايىسىدە ھارۋىكەش ئىۋانوف بوۋاي ئۆز دەردىنى ئېتىغا سۆزلەپ بېرىدۇ، لېكىن مېنىڭ ئۇنداق ئېتىمۇ يوق. [ئىچىڭ سۆزلىگۈدەك نەرسىلەر بىلەن توشۇپ كەتكەن چاغلاردا كىتاب ئوقۇغۇدەك رايىڭ بولمايدۇ. بۇ قېتىم ياپونىيەدە ئارامخۇدا كىتاب ئوقۇۋالارمەن دەپ ئون - يىگىرمە پارچە كىتاب ئېلىۋالغانىدىم، بۇ كىتاب تاموزنىغا كەلگەندە ماڭا يۈك بولدى. (ھازىرغا قەدەر كىتاب ئوقۇغاننىڭ دەردىنى تارتتىمكى، پايدىسىنى كۆرمىدىم.)

كىتاب ئوقۇپ، ماقالە يازدىم، ئېرىشكەن قەلەم ھەققىم ئۇنىڭ چىقىمىنى بويلىيالمىدى.

كىتاب ئوقۇپ ئۇنى - بۇنى يېزىپ ئاز - تولا شۆھرەتكە ئېرىشتىم.

ئۆزبېك تىلىدىكى كۈتۈپخانا

لېكىن، ھەسەتلىك كۆزلەر ۋە غەرەزلىك سۆزلەرگە قەدەمدە بىر يولۇقتۇم.

✧ كىتاب ئوقۇيمەن دەپ كىتاب سېتىۋالدىم، شۇنىڭ بىلەن ئايالىم ۋە پەرزەنتلىرىمنىڭ خىراجىتىنى قىستىم.

✧ ئۆيۈم كىتاب بىلەن توشتى، كاللام تەبەككۈر بىلەن. لېكىن كىتاب قويغۇدەك ئۆي، گېپىمنى ئاڭلىغۇدەك ئۆلپەت يوق.

✧ مەن كىتابنى كۆتۈرۈپ كەلدىم، شۇ تەقىلدىتە 40 ياشقا كىردىم، كىتابنىڭ مېنى كۆتۈرگىنىنى تېخى كۆرمىدىم.

✧ كىتاب ئوقۇغانسىرى ئەتراپىڭدىكىلەرنىڭكىگە ئوخشىمايدىغان ئوي - خىياللارنى سۈرىدىغان بولۇپ قالسىمەن، شۇ تۈپەيلى كىشىلەر سېنى تاشلىۋېتىدۇ، سەن بىگانىلەرگە ئايلىنىپ كېتىسەن.

بىلىمگەننىڭ دەردى باشقا، بىلگەننىڭ دەردى باشقا. بىلىمسەڭ، دەردنىڭ نېمىلىكىنى بىلمەي سېزىمچانلىقى تۆۋەن بىر جانىۋاردەكلا خالاس تاپسەن. بىلسەڭ، ئۆزۈڭگە ئۆزۈڭ باياۋانغا ئايلىنسىمەن، پىكىر قوقاسلىرى سېنى ئارام تاپقۇزمايدۇ. چارچايسەن، قاقشايسەن، باتنايسەن، پاتمايسەن، ياتمايسەن... ھالىڭدىن كېتىسەن.

كىتاب ئوقۇشنىڭ ئەھمىيىتى توغرىسىدا ھېكمەتلىك سۆزلەر ناھايىتى تولا، كىتاب ئوقۇشنىڭ ئەھمىيىتىدىن مەنلا ئەمەس، كىتاب ئوقۇمايدىغانلارمۇ گۇمانلانمىسا كېرەك. ئۆمۈر بويى تىرىشىپ ئۈگەنمىسە بولمايدىغان بۇ زاماندا كىتاب ئوقۇش كىشىلىك تۇرمۇشنىڭ مۇھىم بىر تەركىبىي قىسمىغا ئايلىنىپ كەتكەن. شۇڭا جەمئىيەت شۇناسلار بۇ دەۋرنى «بىلىم ئىگىلىكى دەۋرى» دەپ ئاتىشىدۇ. ئەمما، بىلىم ئىگىلىكى بىزدىكى ھوقۇق ئىگىلىكىنىڭ ئورنىنى ئېلىپ بولالمىغاچقا، كىتاب ئوقۇغانلارنىڭ ئابروي تېپىپ كېتىشى ناتايىن.

كىتاب ئوقۇغانلارنى لازىم قىلىدىغان ئىجتىمائىي مېخانىزم بارلىققا كەلمىگۈچە ئوقۇمۇشلۇقلار جاھانسالارنىڭ ئالدىدا ئارتۇقچە ئادەمگە ئايلىنىپ قالىدۇ.

شۇنى بىلىپ تۇرۇپ، يەنە كىتاب سېتىۋالسىمەن، يەنە كىتاب ئوقۇيمەن. [بىلىشتىن كەلگەن دەرد باغرىمنى زىدە قىلىسىمۇ، ئەنە شۇ زىدە ئىلكىدە ئىنسانغا خاس مەۋجۇتلۇقۇمنى تاپالايمەن].

تاموژنىدىكى تۈرلۈك رەسمىيەت ۋە تەكشۈرۈش ئاخمىرلىشىپ، ئايروپىلانغا چىقتۇق. چىققىنىمىز پاكىستاننىڭ ئايروپىلانى ئىدى. ئايروپىلان كۈتكۈچىلىرىنىڭ ئىچىدە قىزلارمۇ، ئوتتۇرا ياشلاردىكى ئاياللارمۇ، ئەرلەرمۇ بار ئىكەن. بەزى ئەرلەر ھەتتا 40 ~ 50 ياشلار چامىسىدا ئىكەن. مەن ئەسكەردىن قايتقان ئەرلەرمۇ ئايروپىلان مۇلازىمەتچىلىكىنى قىلسا كېرەك، دەپ قىياس قىلدىم. مۇلازىم ئاياللار پاكىستاننىڭ مىللىيچە كىيىملىرىنى كىيىشكەن بولۇپ، بەزىلىرى ھارغىن، بەزىلىرى سالقىن كۆرۈنەتتى. ئۇلار بىزدەك يولۇچىلارنى كۆپ كۆرگەچكە ھەم بۇ ھاۋا يوللىرىدا كۆپ ماڭغاچقا، ئەتراپىدىكى ئادەملەرگە بىر خىل ئىشتىياقنىڭ تۈرتكىسىدە مۇلازىمەت قىلماستىن، بەلكى مەجبۇرىيەتنىڭ تۈرتكىسىدە مۇلازىمەت قىلسا كېرەك. نېمىلا دېگەنبىلەن پاكىستاننىڭ مىللىيچە مۇلازىمەتلىرى كۆزۈمگە خېلى ئىسسىق كۆرۈندى، بۇنداق سىياقتىكى پاكىستان ئاياللىرىنى «مىراسخور» دېگەن تېلېۋىزىيە فىلىملىرىدە كۆرگەنىدىم. ئۇيغۇر جەمئىيىتى پاكىستان فىلىملىرىگە ھېرىسمەن بولغاچقا، پاكىستان تۇرمۇشىدىكى ئوبرازلار كۆزۈمگە سىڭىپ كەتكەن بولسا كېرەك. ئالدىمىدىكى سېمىلار گەرچە ماڭا يات بولسىمۇ، ئەمەلىيەتتە ئۇنچە ياتسىراپمۇ كەتمىدىم.

ئايروپىلاندىكى مۇلازىمەتچىلەرنىڭ مىللىي كىيىم - كېچەكلىرى ئۆزىنىڭ مىللىي كىيىم - كېچەكلىرىدىن ئاللىبۇرۇن خوشلاشقان ئۇيغۇر قىز - ئاياللىرىنى ئېسىمگە سالدى. ئۇلار ئىچكى ئۆلكىلەردە تىكىلگەن كىيىملەرنى كىيىشنى، كوچىدا كېتىپ بېرىپ بىرنەرسە يېيىشنى، كاسسىنى دۇتاردەك، پاچىقنى تەمبۇرنىڭ دەستىسىدەك چىقىرىشنى ياخشى كۆرىدىغان بولۇپ كەتتى. يات ئىقلىملاردىن كەلتۈرۈلگەن كىيىم ۋە چاچ پاسونلىرى، قىلىق - ئادەتلەر

تورانتی ئېستېمال

شەھەرلەشكەن ئۇيغۇر ئاياللىرىنىڭ رومانىك ئىستېمال بۇيۇملىرىغا ئايلىنىپ، مىللىي كىيىم - كېچەكلەر سەھرادىن دېرەك بېرىدىغان بولۇپ قالدى. گۈزەل ۋە رەڭدار مىللىي كىيىم - كېچەكلەر خىلۋەت سەھەرلىرىمىز ۋە سەھنىلىرىمىزدىلا قالدى. بۇنىڭغا سېلىشتۇرما بولغان ھالدا خەلقئارا ھاۋا قاتنىشىنىڭ مۇلازىمەتلىرى بولمىش پاكىستان ئاياللىرىنىڭ ئۈچىسىدا مىللىي كىيىم تۇراتتى. خۇلاسە شۇكى، ئۇيغۇرلار زامانىۋىلىشىشنى كىيىم - كېچەك ۋە يېمەك - ئىچمەكتىن باشلاپ، بۇنى باشقىلارغا تەقلىد قىلىش ئارقىلىق ئەمەلگە ئاشۇرماقچى بولغان. باشقىلار بولسا زامانىۋىلىشىشنى ھوقۇق، مەجبۇرىيەت، تەپەككۈردىن باشلىغان. ئۇلارنىڭ ئەنئەنىۋى كىيىملىرى زامانىۋى قاتناش ۋاسىتىسى بولمىش ئايروپىلانغا پۇتلاشمىغان، بەلكى بۇ مىللىي قىياپەت ئوبراز يارىتىپ، مۇلازىمەتتىكى جەلپكارلىق ۋە مىللىي ئالاھىدىلىكىنى شەكىللەندۈرۈشنىڭ ۋاسىتىسىگە ئايلاندۇرۇلغان. مىللىي ئوبراز بازار ۋە ئىستېمالنىم دەۋرىدىكى چوڭ كوزىر بولۇپ قالدى، كىشىلەر ھازىر ئوبرازدىن كېلىدىغان ئېستېتىك سەزگۈنى پۇلغا ئايلاندۇرىدىغان بولۇپ كەتتى.

ئايروپىلان قوزغىلىشقا ئاز قالغاندەك تۇراتتى، «ھاۋا پەرىلىرى» بەلتاسىمنى ئوبدان تاقىشىمىزنى جېكىلىدى. ئۇلارنىڭ ئىنگىلىزچە تەلەپپۇزلىرىمۇ ئوردۇچىلىشىپ كەتكەندەك تۇيغۇ بېرىدىكەن. يولۇچىلارنىڭ بەزىلىرى ئۇيقۇغا كېتىشكەن بولۇپ، ئايروپىلان ئىچىدىكى ئالامەتلەرگە قىزىقىشى يوقتەك تۇراتتى. بەلكىم ئۇلار بۇ يولدا تولا مېڭىپ، تويۇنۇپ كەتكەن بولسا كېرەك. يولۇچىلارنىڭ ئىچىدە پاكىستانلىقلار، جۇڭگولۇقلار ۋە ئاز - تولا ياپونلار بار ئىدى، پەرەڭلەرنى كۆرگىلى بولمايتتى. خادىملار ھەربىرىمىزگە بىردىن ئەدىيال تارقىتىپ بەردى، ئەدىيالىنى يېپىنىپ، ئۇچۇشقا تەرەدۋتلىنىپ تۇردۇق. ئۈدۈلىمىزدىكى ئېكراندا تاسادىپىي ئەھۋالدا ئۆزىنى قۇتقۇزۇشنىڭ چارىلىرى چۈشەندۈرۈلمەكتە ئىدى.

توساتتىن قىرائەت ئاڭلاندى، بۇ ئاۋازدا مۇڭ، جازىبە، سۈر

ئارىلىشىپ كەتكەندى. بۇ يولغا چىقىشتىن بۇرۇنقى دۇئا ئىدى. چەت ئەل سەپىرىمنىڭ دەسلەپىدىلا مۇسۇلمان خەلقىدىن تەشكىل تاپقان بىر دۆلەتنىڭ ئاۋىياتسىيە مەشغۇلاتىدىن مۇسۇلمان مەدەنىيىتىنىڭ بىر بەلگىسىنى ئۇچراتقان بولىدۇم. بىزدىكى ئۆزىنى زىيالىي دەۋالدىغان بەزىلەر بۇنداق ئىشنى خۇراپىيلىق دېيىشىدۇ. بىر نەرسىنىڭ تېگى - تەكتىنى سۈرۈشتۈرمەي، ئۇنىڭغا ئىشىنىش ۋە ئەمەل قىلىشنىڭ ئۆزى خۇراپىيلىقتۇر، بۇ مەنىدىن ئېيتقاندا، زامانىمىزنىڭ نادان كىشىلىرىدىن تۈرلۈك مەنىدىكى خۇراپىيلىقنى يەتكۈچە ئۇچراتقىلى بولىدۇ.

ئايرىپىلان زامانىۋى قاتناش ۋاسىتىسى، ئۇ پەن - تېخنىكىنىڭ مەھسۇلى، شۇ تاپتا ئۇنىڭدا دۇئا بولۇۋاتاتتى. بۇ مۇھىتتا ئىنسانىيەت تەپەككۈرىدىكى پەن ۋە ئېتىقاد ئامىللىرى تەبىئىي رەۋىشتە بىر گەۋدىنى ھاسىل قىلىپ تۇراتتى. «11 - سېنتەبىر» ۋەقەسىدە نازۇك تېخنىكا بىلەن قوراللانغان بەش بۇرجەكلىك بىنا ئۆزىگە سوقۇلۇش ئالدىدىكى ئايروپىلاننى سېزەلمىدى (بەلكىم، سېزىشنى خالىمىغاندۇ). شۇنىڭدەك ئايروپىلانلارنىڭ يەرگە چۈشۈپ كېتىش ئەھۋاللىرىنى ئاخبارات ۋاسىتىلىرىدىن ئىشىتىپ تۇرىمىز. نېمە ئۈچۈن شۇنداق بولىدۇ؟

ئىنسان ئىككى قات چەمبەر ئىچىدە ياشايدۇ: ئىچىدىكى چەمبەرگە ئىنسان ئۆزى ھۆكۈمرانلىق قىلىدۇ، ئىنسان بۇ دائىرىدە ئۆز ئىختىيارى بويىچە ھەرىكەت قىلىدۇ. مىسالەن، ئالدىدا تۇرغان پىيالىگە چاي قويۇش، بىرەرگە تېلېفون قىلىشنى قارار قىلىش؛ تېشىدىكى چەمبەر ئىنسانغا ھۆكۈمرانلىق قىلىدۇ، بۇ چەمبەر ئىنسان ئۆزى ھۆكۈمرانلىق قىلىدىغان چەمبەر ئىچىدىكى ئىشلارنى قانۇنىي ئىدارە ئىچىگە ئالغان بولىدۇ. بىز ئالتۇننىڭ توك ئۆتكۈزۈش قانۇنىيىتىنى، يەر شارىنىڭ قۇياش ئەتراپىدا ئايلىنىشىنى ئىجاد قىلالمايمىز، لېكىن بايقايمىز، ئۇنىڭدىن پايدىلىنىمىز. بىزنىڭ تىرىكچىلىك ھەرىكىتىمىز ئەنە شۇ قانۇنىيەت ئىدارىسىدە بولىدۇ.

ئىنسانغا ھۆكۈمران چەمبەردىكى ھەرىكەتلەر ئىككى تۈرگە بۆلۈنىدۇ: بىرى، كائىناتنىڭ تۈزۈلمىسى بويىچە بولىدىغان ھەرىكەت؛ يەنە بىرى، تاسادىپىي ھەرىكەت، ئىنسان بۇنى بىلىشكە ۋە ئالدىنى ئېلىشقا قادىر ئەمەس.

ئىنسان ئۆزىنىڭ بىلىش چېكىنى ۋە بىلەلمەيدىغان ساھەلىرىنى ئېتىراپ قىلغاندىلا خۇراپىيلىقتىن قۇتۇلىدۇ.

ئايرىپىلان قوزغىلىش ئالدىدا تۇرىدۇ، ھاۋا سەپىرىدە ھادىسە چىقامدۇ - چىقامدۇ، بۇنى بىز بىلەلمەيمىز. ئىنسان دەل مۇشۇنداق چاغدا قانداقتۇر بىر قۇدرەتكە تايىنىپ تەۋەككۈل قىلىدۇ.

ئايرىپىلان ئاخىر قوزغالدى، يەر پەستە قالدى. بېيجىڭنىڭ يېزا - كەنتلىرى نېپىز تۇمان ئىچىدە غۇۋا تۇس ئېلىشقا باشلىدى.

ئايرىپىلان دېرىزىسى مېنىڭ ئاسماننى ۋە يەرنى كۆزىتىدىغان كۆزنىكىم بولۇپ قالدى. بارا - بارا ئاسمان بىلەن زېمىن تۇتىشىپ كەتكەندەك كۆرۈندى. مانا، دېڭىزنىڭ زەڭگەر رەڭگىمۇ كۆز ئالدىمدا ئايان بولدى.

كىچىكىمدىن تارتىپ دېڭىز ھەققىدە شېئىرلارنى ئوقۇغانمەن، ئىستۇدېنت چاغلىرىمدا پۇشكىننىڭ «دېڭىزغا» دېگەن شېئىرىنى ئوقۇپ، تىنىمىسىز، ھەيۋەت، جۇشقۇن دېڭىزغا تەلپۈنگەندىم.

ئۆزۈمۈ دېڭىز ھەققىدە ئۇنى - بۇنى يېزىپ قويغانىدىم. بەزىدە دېڭىز ساھىلىدا كۈنلەپ ئولتۇرۇپ كەلگۈم كېلەتتى. لېكىن، بىز دېڭىزدىن ناھايىتى يىراقتا ئىدۇق. مانا مەن بۈگۈن دېڭىز ئاسمىنىدا دېڭىزغا نەزەر سېلىپ كېتىۋاتمەن.

دېڭىزنى ئۇنىڭ ئۈستىدە تۇرۇپ تاماشا قىلىدىغان پۇرسەتلەر ھەمىشە بولۇۋەرمەيدۇ. دېڭىزنى ئۇنىڭ يېنىدا تۇرۇپ كۆزەتسىڭىز، ئۇ توختىماي دولقۇنلىنىپ تۇرىدۇ. بۇ دولقۇنلار خۇلق - نازاكەتكە ناھايىتى باي بولۇپ، ھەربىر دولقۇن ئاۋۋالقىغا زادى ئوخشىمايدۇ، ئىنچىكە سەپسالسىڭىز شاۋقۇنلىرىدىمۇ پەرق بار. لېكىن دېڭىزنى ئېگىزدە تۇرۇپ كۆزەتسىڭىز ئۇنىڭ پايانى تېخىمۇ كېڭىيىپ، سىزگە ئۆزىنىڭ ئۇلۇغۋار جىمجىتلىقىنى نامايان قىلىدىكەن. مەن ئېغىر - بېسىق

ياتقان دېڭىزغا قاراپ تۇرۇپ «ئۆزىدىكى جىددىي ھاياتلىق كۈرىشىنى پەقەت دېڭىزلا جىمجىتلىققا ئايلاندۇرالايدىكەن» دېدىم ئىچىمدە ۋە دەرھال ئېغىر - بېسىق، تەمكىن ئادەملەرنى ئېسىمگە ئالدىم.

پات - پات ئاراللار كۆزۈمگە چېلىقىپ قالىدۇ. ئاراللارنىڭ بەزىسى سۇنايلىنىپ ياتقان دىنازاۋۇردەك، بەزىسى چۆكتۈرۈلگەن تۈگىدەك كۆرۈنەتتى، رەڭگى مىس رەڭگىدە ئىدى. مەنزىرە بىلەن باغلانغان تۇرمۇش خىياللىرى بىلەن بولۇپ كېتىپ، ۋاقىتنىڭ ئۆتكىنىنىمۇ سەزمەي قاپتىمەن.

توكيو ۋاقتى سائەت بىر يېرىمدا نارىتا (成田) خەلقئارا ئايروپورتغا ئامان - ئېسەن قوندۇق. ئايروپورت زاللىرى پاكىز ھەم ئازادە ئىدى. شۇنداق قىلىپ مەن ئالتە يىل ھەرەج تارتىپ ئېرىشكەن يات بىر مۇھىتنىڭ پائالىيەتچىسىگە ئايلاندىم. ئۆزۈمنىڭ چەت ئەل مۇھىتىدا ئىكەنلىكىگە ئىشەنگۈم يوق ئىدى. بۇنداق تۇيغۇ 21 - ئەسىردىكى بىر زىيالىغا ماس كەلمىگەندەك قىلغىنى بىلەن، ئەمەلىيەت شۇنداق ئىدى. چەت ئەللەر تەكلىماكان ۋادىسىدىكى ئۆزىنى زىيالىي ھېسابلايدىغان ساناقسىز كىشىمىز ئۈچۈن ھازىرمۇ چۆچەكلەردىكى سىرلىق ئىقلىمدەك بىلىنىدۇ. ئۇلار ئۆزىنىڭ يۇرتلىرىغا ئايلىنىپ بېرىپ قالغان چەت ئەللىكلەرنى كۆرسە، ئۇلارغا قىزىقسىنىپ قارايدۇ، چەت ئەللەرگە چىقىپ كەلگەن قېرىنداشلىرىنىڭ ئۈستىباشلىرىغا ھەۋەسلىنىدۇ. مەن تېخى تاپىنى بۆشۈكىگە باغلانغان ئاشۇنداق كىشىلەرنىڭ ئارىسىدىكى تەلەپلىك بىرى. شۇڭا، تاپىنىم چەت ئەل زېمىنىغا دەسسىيەلىدى. 20 - ئەسىر ئۇيغۇر ئويغىنىش ھەرىكىتىنىڭ سەركەردىلىرىنىڭ بىرى ئابدۇقادىر داموللا: «يۇرتۇڭدىلا تۇرۇۋېلىشنىڭ ئوپۇچۇق ئاجىزلىقتۇر. باش ئېلىپ چىقىپ كەت... سۈكۈلدە ئۇزۇن تۇرغانلىقتىن سېسىپ كېتىدۇ» دېگەنىكەن. چىقىپ كېتىشتىكى مەقسەت قايتىپ كېلىش، ھەرگىزمۇ يۇرتنى ئۇزۇل - كېسىل تاشلىۋېتىش ئەمەس. ئابدۇقادىر داموللا، مەمتىلى ئەپەندى، ئابدۇخالىق ئۇيغۇر، نەزەر خوجا

ئابدۇسەمەتوف، قۇتلۇق شەۋقى... لەرنىڭ ھەممىسى شۇنداق قىلغان.

ياپونلارنىڭ چىرايى جۇڭگولۇقلارنىڭ چىرايىغا ئوخشاپ كەتكەچكە، يېڭى مۇھىتقا چىققىنىدىن گۇمانلىنىپمۇ قالدىم. لېكىن، ياپونىيە تۇپرىقىدا ئىكەنلىكىم بىر پاكىت ئىدى. مەن بۇ مۇھىتقا نىسبەتەن تامامەن يۈچۈن ئادەم، ياپونلارنىڭ تىلىنى، ئايروپورتتىكى رەسمىيەت تەرتىپىنى ئۇقمايمەن. ياپونىيەدە ئىلىم تەھسىل قىلىپ ئىككى يىل تۇرغان ئايالىم قېشىمدا بولغاچقا، مەندە ھودۇقۇش، تەمتىرەش ئالامەتلىرى يوق ئىدى. تاموژنىدىن ئۆتۈش رەسمىيەتلىرىمىز بىردەمدىلا ئاخىرلاشتى، بىز ئايروپورت زالغا چىقىپ يۈك - تاقلىرىمىزنى تېز توشۇپ بېرىش ئورنىغا ئېلىپ كەلدۇق، ئۇلار يۈك - تاقلىرىمىزنى ئۆلچەپ ئۆتكۈزۈۋالدى. ئەتىسلا مەنزىلىمىزگە يەتكۈزۈپ بېرىدىغان بولدى، رەسمىيەتلەرنىڭ ھەممىسىنى مۇلازىمەتچىلەر ئۆزى ئۆتتى، بىز پەقەت پۇللا تۆلىدۇق. تاموژنا خادىملىرى ۋە ئايروپورت زالدىكى مۇلازىملارنىڭ مۇئامىلىسى سىلىق ئىكەن، ئۇلارنىڭ ھەرىكىتىدە دۆلەت مەنپەئىتىگە بولغان ساداقەت، خېرىدارلارنىڭ مەنپەئىتىگە بولغان مەسئۇلىيەت ھەم مۇناسىپ ئىنسانىي مۇئامىلە تەڭ ئەكس ئەتتەتتى. كۆك ئۆلچىگۈچى خادىملارنىڭ قىزغىن مۇئامىلىسىدىن پۇل خەجلەشتە كېلىدىغان غوجايىنلىق تۇيغۇسىنىڭ لەززىتىنى تۇنجى قېتىم تېتىغاندەك بولدۇم.

ئايروپورتتىكى جىددىي ئىشىمىز شۇنىڭ بىلەن تۈگىدى، ئەمدى مەنزىلىمىز - كانازاۋاغا بارىدىغان ئاپتوبۇس بېلىتىنى ئالدىنىڭغا ئېلىپ قويۇش كېرەك ئىدى. بۇنىڭ ئۈچۈن ئىكەيبۇكۇرو (池袋) غا بارماقچى بولۇپ، زالنىڭ تېشىغا چىقتۇق. زالنىڭ تېشىدىلا كوچا بولۇپ، ئاپتوبۇس بېكىتى بار ئىكەن، لېكىن بۇ ئاپتوبۇسلارنىڭ قەيەرلەرگە ئېلىپ بارىدىغانلىقىنى بىلمەيمەن. ئايالىم مېنى يەر ئاستى تۆمۈريولىنىڭ كىرىش ئىشىكىگە باشلىدى، بىز پەلەمپەيدىن چۈشۈشكە باشلىدۇق. تەخمىنەن ھەر ئۈچ مىنۇت ئارىلىقىدا بىر توك

پويىزى ئۇچقاندەك يېتىپ كېلىپ، چېپىدە توختايتتى، ھايال ئۆتمەي يەنە غايىب بولاتتى. توك پويىزىدىن تۆكۈلگەن ئادەملەر بىر پەستىلا ئۆز مەنزىللىرىنى تېپىشىپ، ئاللىقاياقلارغا راۋان بولۇشاتتى. مەن مېترو بېكىتىدە بەش مىنۇتتىن ئارتۇق تۇرغان ئادەمنى كۆرمىدىم. قايسى پويىزغا چىقىش كېرەكلىكىنى ئايالىم بىلمىسە، مەن بىلمەيتتىم. بەلكىم بىزنىڭ پويىز كۈتكەن ۋاقتىمىز بەش مىنۇتقىمۇ بارمىغان بولسا كېرەك، ئاخىر بىر پويىزغا چىقتۇق. پويىز يەنە بىر بېكەتكە قاراپ شوڭغۇدى. مەن ئەتراپىمىدىكى يولۇچىلارغا قاراشقا باشلىدىم، ئۇلارنىڭ ھەممىسى جىددىي چىراي ئىدى. مەن ئۇلارغا قارايتتىم، لېكىن ئۇلار ماڭا قارمايتتى. ئازراق ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن شۇنى سەزدىمكى، ياپونلار ھەرگىزمۇ باشقا ئادەملەرگە تىكىلىپ قارمايدىكەن. ئۇلارنى باشقىلارغا چورتلا قارمايدۇ دېسەك مۇبالىغە بولۇپ كېتەر، ئېھتىمال، ئۇلار چاندۇرماي قارىسا كېرەك. ئۇلار ھەرگىز بىر - بىرىگە دەخلى - تەرۇز قىلمايدىكەن، ئۆتۈشكەندە بىر - بىرىگە سۈركىلىپ ئۆتمەيدىكەن، بىر - بىرىگە چاپلىشىپمۇ تۇرمايدىكەن. بىر - بىرىگە قارىمىغاندەك تۇرغىنى بىلەن بىراۋ يېنىدىن ئۆتكەندە ئەپچىللىك بىلەن يول بېرىدىكەن. مەيلى روھىي جەھەتتىن بولامدۇ، مەيلى بوشلۇق جەھەتتىن بولامدۇ، ئادەم بىلەن ئادەم ئوتتۇرىسىدا مەلۇم ئارىلىق بولۇشى كېرەك، شۇ ئارىلىق ھۆرمەت قىلىنغاندا، ئاندىن بىر ئىنساننىڭ شەخسىيىتى قوغدىلغان بولىدۇ. ئىنسان بىر - بىرى بىلەن مۇناسىۋەت قىلىشقا ئامراق ئىجتىمائىي مەخلۇق بولغىنى بىلەن خاسلىققا ۋە مۇستەقىللىققا بەكرەك موھتاج. خاسلىقى ھۇجۇمغا ئۇچرىغان ئىنسان كىشىلەردىن ھەزەر ئەيلەيدىغان ۋە ئۆزىنى قاچۇرىدىغان بولىدۇ. شۇ تاپتا ئۈرۈمچى كوچىلىرىدىكى ئادەم بىلەن لىق تولغان ئاپتوبۇسلارنى ئېسىمگە ئالماي تۇرالمىدىم. ئاپتوبۇس بېكەتكە كېلىپ توختايدۇ، بىر بولسا بېكەت تاختىسىنىڭ ئۇدۇلىغا كېلىپ توختايدۇ، بىر بولسا بېكەتكە يېتىپ كەلمەيلا توختايدۇ، تاقىتى تاق بولۇپ كەتكەن كىشىلەر

ئۆزىنى ئىزدەش پىرسۇناسى

ئاپتوبۇس قەيەردە توختىسا شۇ يەرگە يۈگۈرىدۇ، شوپۇر ۋە بېلە تىچىلەر يولۇچىلارنىڭ بۇ ھالىتىدىن روھىي غالىبلىق ھېس قىلمايدىكەننىڭ، بۇنى بىلگىلى بولمايدۇ. ئىشقىلىپ، ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىگە بولغان قولايلىقلىق بىرىنچى ئورۇندا، يولۇچىلار ئىككىنچى ئورۇندا ئىدى. ئاپتوبۇستا نورمىدىن كۆپ ئادەمنىڭ بارلىقىدا ئاللىقاچان گەپ يوق، بىرەر بوشلۇققا قاراپ ئىچكىرىلەش مۇمكىن ئەمەس، شۇنداقتىمۇ بېلە تىچى خادىملار يولۇچىلارنى «ئىچىگە مېڭىڭلار» دەپ چاقىرىپ تۇرىدۇ. پۇت تىرەپ تۇرغۇدەك ئورۇننىڭ يوقلۇقى ئېنىق، لېكىن ئۇلار يولۇچىلارنىڭ بىپەرۋالىقىنى ئەيىبلەشەن، يولۇچىلارمۇ بۇنىڭغا كۆنۈك. قىستىلىشىپ كەتكەن يولۇچىلار بىر - بىرىنىڭ پۇتىنى دەسسەيدۇ، بىر - بىرىنى تۇرتۇشىدۇ، بىر - بىرىگە ماي تارتىشىدۇ، ھەتتا بىر - بىرى بىلەن تىللىشىدۇ، ئۇلارنىڭ بىر - بىرىگە يول قويۇشنى ئەسلا تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولمايدۇ. ئۆزۈمنى ئېيتسام، ئاپتوبۇستا باشقىلارنىڭ بەدىنى ماڭا تېگىپ تۇرسا ئىچىم سىقىلىدۇ، لېكىن بۇنداق ئەھۋالدىن قۇتۇلالمايمەن. ئۇنىڭ ئۈستىگە كىشىلەر بەكمۇ يېپىشقاق، سەن بىرىدىن قېچىپ يىراققا كەتسەڭ، ئۇمۇ سۈرۈلۈپ سەن بىلەن بىللە كېلىدۇ. بىزنىڭ ئاپتوبۇسلاردا ۋە رەستىلەردە ئادەملەر بىر - بىرىگە خىرىس بولۇپ كۆرۈنىدۇ، بىر - بىرىگە بولغان تاپا - تەنە ۋە ئالىيىشلىرىنى پات - پات ئۇچرىتىپ تۇرغىلى بولىدۇ. ئاپتوبۇس دىۋارلىرىغا خەلق ساقچىسىنىڭ يانچۇقچىلاردىن ھەزەر ئەيلەش ھەققىدىكى ئاگاھلاندۇرۇشنامىلىرى، بۆرەك ئاجىزلىقىنى داۋالايدىغان دورىلارنىڭ ئېلانلىرى چاپلانغان بولىدۇ. چاقىرغۇ، يانفون ئاۋازلىرى قۇلاققا كىرىپ تۇرىدۇ، قولىتۇق سومكىسى كۆتۈرۈۋېلىشقان «لاۋبەن» لەر كېرىلگەن ھالدا يانفوندا سۆزلىشىدۇ. بەزى ياشلار ئاپتوبۇستىلا مۇھەببەتلىشىپ ماڭىدۇ، سېغىز چاينايدۇ، گازىر چاقىدۇ، بەزىلەر تاماكا چېكىشىكىمۇ ئۈلگۈرىدۇ. بۇ چاغدا «مەدەنىيەتلىك شەھەر پۇقرالىرىدىن بولايلى» دېگەن پىلاكاتلارغا قاراپ كۈلگۈڭ كېلىدۇ. ھەي، قەدىمىي ئەخلاق دۆلىتىنىڭ پۇقرالىرى، قېنى سىلەرنىڭ

ئىززەت - تۇيغۇڭلار؟ كۆڭ ھەزرەتنىڭ «ئۆزۈڭنى بىل، ئەدەپكە قايت» دېگەن سۆزى نەگە كەتتى؟ دەپ توۋلىغۇڭ كېلىدۇ.

توك پويىزى غۇيۇلداپ كېتىپ باردۇ، ئۇ بەزىدە يەر ئاستىغا كىرىپ كېتەتتى، بەزىدە جىرا ئارىسىدا ماڭاتتى، بەزىدە ئوچۇقچىلىققا چىقاتتى، قاياققا قارىساڭ يېشىللىق ئارىسىدىكى بىنالار، تۆمۈر يوللار ھەرقايسى رايوننىڭ يەر شەكلىنى ئۆزگەرتەيلا ئېلىپ كېتىۋېرىلگەن. تۈزلەپ، تىندۇرىدىغان ئىشلار بولمىغاچقىمىكىن، يول ياقىسىدىكى يېشىل تۆپىلىكلەر، چاتقاللار شۇ پېتى تۇراتتى. مېترو، يەر ئۈستى تۆمۈرىولى، ئاپتوبۇس يوللىرى گىرەلىشىپ، مۇرەككەپ بىر تورنى ھاسىل قىلغان بولۇپ، مەندەك يېڭى كەلدئاخۇننىڭ كاللىسى ئىلىشىپ كېتەتتى. ئەتراپتىكى مۇھىت ۋە كىشىلەر مەن ئۈچۈن تامامەن يېپيېڭى دۇنيا ئىدى. مەن كىشىلەرنىڭ تەق - تۇرقى، قىلىق - ھەرىكەتلىرىدىن داخىي مىللىتىنىڭ زامانىۋى مۇھىتتىكى خۇلقىنى ئىزدەشكە تىرىشاتتىم.

پويىزدا مەيلى ئولتۇرغانلارنىڭ بولسۇن، مەيلى ئۆرە تۇرغانلارنىڭ بولسۇن قولىدا كىتاب، گېزىت، ژۇرنال بار ئىدى، بەزىلەر ئولتۇرغان يېرىدىلا ئۇخلاپ قالغانىدى. تېلېفون قىلغان ياكى تېلېفون قوبۇل قىلغانلارنى زادىلا ئۇچراتمىدىم. يانفون شۇنچە ئومۇملاشقان بۇ سانائەت ئېلىدە كىشىلەر تېلېفون ھەققىدە بىردەك جامائەت ئەخلاقىنى يېتىلدۈرگەن بولسا كېرەك. بىزدە يانفون ئۆزىمىزنىڭ مەدەنىيەتلىك ئىستېمالچى ئىكەنلىكىمىزنى كۆز - كۆز قىلىدىغان كوزىر. كىشىلەر يانفوندا سۆزلىشىۋاتقاندا كۆزىنىڭ قىرى بىلەن ئەتراپتىكىلەرگە قاراپ قويدۇ ياكى تېخىمۇ غادىيىۋالدى. ئۇلار ئەتراپتىكىلەرنىڭ ئۆزىگە ھەۋەسلىنىپ قاراپ تۇرۇشىنى ئارزۇ قىلىدۇ، ئەگەر بۇنداق مەنزىرىنى ئۇچرىتالمىسا ھەپسىلىسى ئۇچىدۇ. ياپونلار بىر - بىرى بىلەن پاراڭلاشمايتتى. مەن توكيودىكى بىر سائەتلىك بۇ تۇنجى پويىز سەپىرىمدە ئۇنلۇك پاراڭ سېلىشقان ئادەملەرنى كۆرمىدىم. پويىزدا كېتىۋېتىپ ماتېرىيال كۆرۈش تەبىئىي بىر ئادەتتەك قىلاتتى.

كىتابلار ئاساسەن دېگۈدەك يانچۇق كىتابى بولۇپ، ۋاراقلار تېز سىزما كۆرۈنۈشلەرى ياكى سىدام سىزىملار بىلەن تولغان، ئازغىنە يېرىگە خەتلەر بېسىلغان، بىرەر - ئىككى سائەتلىك مۇساپىدىلا بۇنداق كىتابتىن بىرنى بىمالال ئوقۇپ تۈگەتكىلى بولاتتى. مەيلى پويىزنىڭ سۈرئىتى، مەيلى كىشىلەرنىڭ قىياپىتىدىن بولسۇن ۋاقىتنىڭ قىسلىقىدىن دېرەك بېرىدىغان ئالامەتلەرنى كۆرگىلى بولاتتى. كىتابلار بىر بولسا چوڭ كىتابلارنىڭ جەۋھىرى، بىر بولسا مەلۇم ساھەگە مۇناسىۋەتلىك قوللانمىنىڭ شەرھى بولسا كېرەك، دەپ ئويلىدىم. ئەمەلىي ئىشلىتىلىش ئۈنۈمىگە ئىگە نەرسىلەرنى ئوقۇش ئەقلىي مىللەت ئوقۇرمەنلىرىنىڭ بىرىنچى تاللىشى بولۇشى مۇمكىن ئىدى. پويىزدا ئۇخلاپ ئولتۇرغانلار ئايالىمنىڭ چۈشەندۈرۈشىچە، بىر شىركەتتىكى ئىشىنى ئاخىرلاشتۇرۇپ، يەنە بىر شىركەتكە ماڭغانلار ياكى ئوقۇشقا، كۇرسقا ماڭغانلار بولۇشى مۇمكىن ئىكەن، بۇ ئۇلارنىڭ ئۇخلىشى ئۈچۈن مۇھىم پۇرسەت ئىكەن، ئۇلار ئۇخلاشقا ناھايىتى ئۇستا بولۇپ، مەنزىلىگە يېقىنلاشقان ھامان ئويغىنالايدىكەن. بەزى بېكەتلەردىن توپ - توپ مومايلار چىقتى، ئۇلار ئولتۇرىدىغان جاي بولمىسا ئۆرە تۇرۇپ مېڭىۋېرەتتى. ياشلار ئۇلارنى كۆرۈپ تۇرۇپمۇ، ئۇلارغا ئۆز ئورۇنلىرىنى بوشىتىپ بېرىشىمدى. مەن ئايالىمدىن «بۇ نېمە ئىش؟» دەپ سورىدىم. ئايالىمنىڭ دېيىشىچە، ئۇنداق قىلغاندا مومايلار رەنجىپ قالىدىكەن، ئۇلارغا ئورۇن بەرگەنلىك ئۇلارنى كەمسىتكەنلىك بولىدىكەن. مەن بۇگەپنى ئاڭلاپ ھەيران بولدۇم. قېرىلىقتىكى ئاجىزلىق تەندە ھەم خاراكتېردە تەڭ مەۋجۇت بولىدۇ، لېكىن بۇ مومايلار قېرىلىقتىكى ئاجىزلىقنى غۇرۇر ۋە خاراكتېر ئۈستۈنلۈكى بىلەن زىننەتلىگەندەك قىلاتتى.

ئىكەيبۇكۇرۇغا كەلدۇق. يوللار شۇنچە تار بولۇشىغا قارىماي، پاكىز ئىدى. ئېيتىلىشىچە، ئىكەيبۇكۇرۇ توكيو شەھىرىنىڭ بىزدىكى دۆڭكۆۋرۈككە ئوخشايدىغان يېرىمىش. بۇ يەردە ئادەملەر، دوقمۇشلاردا سودا سارايلىرى، ئاشخانىلار، كىتابخانىلار... چوڭ بىر دوقمۇشتا كاناي

ئورنىتىلغان قىزىل قۇياشلىق ئاق بايراق لەپىلدەپ تۇرغان تەشۋىقات ماشىنىسى تۇراتتى، بىر ئادەم ھەدەپ سۆزلەۋاتاتتى. ئۇ قايسىدۇر بىر پارتىيەنىڭ ئادىمى بولسا كېرەك، تەشۋىقات ماشىنىسىنىڭ چۆرىسىگە ئادەملەر توپلاشقاندى. ئايالىمدىن سورىسام، ياپونىيەدىكى سايلام پائالىيەتلىرى ئەنە شۇنداق بولىدىكەن، ھەر خىل پارتىيەنىڭ ۋەكىللىرى ھاكىمىيەت بېشىدىكى پارتىيە ۋەكىللىرىنىڭ سەۋەنلىكلىرىنى كۆرسىتىپ، ئۆزلىرى سايلانپ قالسا، خەلققە نېمە ئىشلارنى قىلىپ بېرىدىغانلىقىنى بايان قىلىدىكەن. رەسمىي سايلام بولغاندا خەلق ئاڭلىغانلىرىغا ئاساسەن ئۆزلىرى ئىشەنگەن ياكى ئۈمىد باغلىغان مەلۇم بىر پارتىيەنىڭ ۋەكىلىگە ئاۋاز قوشۇپ بېلەت تاشلايدىكەن.

ئىكەيبۇكۇرودىكى بىر قاتناش پونكىتىغا كېلىپ، كانازاۋاغا بارىدىغان كەچلىك ئاپتوبۇس بېلىتى ئالماقچى بولىدۇق. ئىكەيبۇكۇرودىن ماڭىدىغان ئاپتوبۇسنىڭ بېلىتى سېتىلىپ بوپتۇ، شۇنىڭ بىلەن شىنجۇكۇ (新宿)دىن ماڭىدىغان ئاپتوبۇسنىڭ بېلىتىنى ئالدۇق. يېڭى غول لىنىيە قىممەتەرەك بولغاچقا، پۇلنى تېجەيمىز دەپ ئاپتوبۇستا مېڭىشنى قارار قىلدۇق. دېڭ شياۋپىڭ ھەققىدىكى بىر ھۆججەتلىك فىلىمدە دېڭ شياۋپىڭ يېڭى غول لىنىيەدە ئولتۇرۇپ: «تېزكەن، ھەقىقەتەن تېزكەن، جۇڭگولۇقلارمۇ مۇشۇنداق پويىزدا ئولتۇرۇشى كېرەك» دېگەنىدى. لېكىن، مەن ياپونىيەنىڭ ئۆزىدىمۇ يېڭى غول لىنىيەدە ئولتۇرالمىدىغان بولىدۇم.

ئەسلىدە توكيودا بىرقانچە كۈن تۇرغۇم بار ئىدى، لېكىن بىر كۈنلۈك ياتاق ئەڭ ئەرزان دېگەندە ئەر - ئايال ئىككىمىزگە 10 مىڭ يىن (جۇڭگودا تەخمىنەن بىر ئايلىق مائاش) گە توختايدىكەن. يېنىمىزدا ئۇنىڭغا يەتكۈدەك پۇلىمىز بولسىمۇ، ئۈرۈمچىدىكى ھالىمىزنى ئويلاپ، ئۇنىڭدىن ۋاز كەچتىم.

قورساق ئېچىپ كەتكەنىدى، بىز كىچىك بىر دۇكانغا كىرىپ، بىردىن بولسا سېتىۋالدۇق، ئۇنى بىر ئىستاكاندىن مېۋە سۈيى بىلەن

ئىززىتى ئىززەتسىز

يېدۇق، بۇ ماڭا بىرنەرسە يېگەنگە ھېساب بولۇپ كەتمىدى، شۇنداقتىمۇ بولدى قىلدىم. چۈنكى مەن بۈگۈندىن باشلاپ ئاز ھەم ئاددىي - ساددا يېيىشكە ئادەتلىنىشىم كېرەك ئىدى. دۇكاندىن چىقىپ بىر كىتابخانغا كىردۇق، كىتابخانا كارىدورسىمان تار ھەم كىچىك بولۇپ، ئىككى قەۋەتلىك ئىدى. بىرىنچى قەۋەتتە ياپونچە كىتابلار، ئىككىنچى قەۋەتتە ئىنگلىزچە كىتابلار بار ئىكەن، بۇلارنىڭ ھەممىسى چەت ئەللەردە نەشر قىلىنغان كىتابلار ئىكەن. كىتابلارنى كۆرۈۋېتىپ جورجى سوروسنىڭ «ئوچۇق جەمئىيەت» ناملىق كىتابىنى ئۇچىرىتىپ قالدىم. بۇ يەھۇدىي پۇلدارنىڭ مەزكۇر كىتابىنىڭ خەنزۇچىسىنى ئۈرۈمچىدە ئوقۇپ چىققانىدىم. نېلسون ماندېلانىڭ «ئەركىنلىكنىڭ مۇساپىسى بەك ئۇزۇن» دېگەن كىتابىمۇ تۇراتتى. بۇ كىتابنى سېتىۋالغۇم كەلدى - يۇ، باھاسىنى كۆرۈپ رايىمدىن ياندىم. ماندىلا ئۆزى ئۇزۇن دەپ سۈپەتلىگەن ئەركىنلىكنىڭ مەنزىلىگە ئۇلاشتى، ئۇ مېنىڭ نەزىرىمدە ئۆزىنىڭ غايىسىگە يېتەلگەن سىياسىيون ئىدى. بىر بۇلۇڭدا دۇنيادىكى مىللەتلەرنى تونۇشتۇرىدىغان كىتابلار تۇراتتى. كورىيە، ئىسپانىيە، جۇڭگو... ھەتتا تىبەت (زاڭزۇ) لەر ھەققىدە ئايرىم - ئايرىم كىتابلار كۆرۈمگە تاشلىنىپ تۇرىدۇ، ئۇيغۇرلار ھەققىدە كىتاب بارمىكىن دەپ خېلى ئىزدىدىم، لېكىن تاپالمىدىم. ئۆزىنى ئۆزىدىن تاپالمىغانلار ئۆزگىدىن تاپالمايدۇ. شۇنداق بولغاچقا، بۇنى توغرا چۈشەندىم.

يەرلىك ۋاقىت كەچ سائەت 11:40 تا كانازاۋا (金泽) غا ماڭىدىغان بولدۇق، بېلەت ئېلىشتا سەل كېچىكىپ قالغاچقا، شۇ ۋاقىتنىڭ بېلىتى قالغانىكەن، بۇمۇ بىر ھېسابتا بىزگە ئۇيغۇن ئىدى، شۇ ۋاقىتقىچە توكيونىڭ بەزى جايلىرىنى ساياھەت قىلىشقا ئۈلگۈرىدىغان بولدۇق. بىز ئىكە يېۋكۇرودىكى بىرقانچە ماگىزىننى ئارىلىدۇق. ماگىزىنلاردىكى ماللار ئازادە، كۆركەم قىلىپ تىزىلغانىدى. ئېلېكتىر ئۈسكۈنىلىرى بەكرەك مەيلىمنى تارتتى، ئۇ نەرسىلەر ئىخچام، قوللىنىشچان ھەم چىرايلىق بولۇپ، ئالدىراش جەمئىيەت

پۇقرالىرىنىڭ ئېھتىياجىغا مۇۋاپىق كېلەتتى. ئىلغار ئۆسكۈنىلەر تۈرىنىڭ يېڭى بولۇشىغا قارىماي، ئادەمنىڭ ئېسىگە كەلمىگەن ئىستېمال ئىشتىياقىنى قوزغايتتى. بۇ ھال بازار ئەقىدىسىدىكى مۇتەپەككۈرلارنىڭ «يېڭى مال، يېڭى مەھسۇلاتلار خېرىدارلاردا يېڭىچە ئېھتىياجىنى تۇغدۇرىدۇ» دېگەن گېپىنى ئېسىمگە سالدى. تاۋارلارنىڭ شەكلى، قاچىلىنىشى، ماركىسى مۇمكىنقەدەر سەنئەت شەكلىنى ئېلىپ، خېرىدارلارغا گۈزەل سەنئەتتىن كېلىدىغان بەدىئىي زوقنى ئاتا قىلىشقا تىرىشقاندى. بازار خېرىدارلارنى گۈزەللىكنى تاۋارلارغا قوشۇپ ئىستېمال قىلىشقا ئۈندەۋاتقان بىر رېئاللىقنىڭ سىگنالىنى ماگىزىنلارنى ئارىلاپ يۈرۈپ سەزگەندەك بولدۇم.

مەن مەركىزىي ئاسىيانىڭ ئىچكى بوستانلىقىدىن كەلگەن بىر دېھقان بالىسى. شەھەردە ھەرقانچە ياشىساممۇ، سۆز - ھەرىكەتلىرىمدىن دېھقانچە پۇراق كەتمەيدۇ، چۈنكى مېنىڭ خەلقىم كەتمەن، ئات، كالا، ئېشەك بىلەن تىرىكچىلىك قىلىدۇ. شەھەرلىرىمىزدە ئېگىز بىنا، ئۈچمىزدا لاتىنچە ھەرپ كەشتىلەنگەن تاۋار كىيىملەر، كوچىلاردا رەڭلىك چىراغلار ئۆچۈپ - يېنىپ تۇرىدۇ. ئەمما، بۇ ھەشەمەتنىڭ ئىچىدە قايناۋاتقنى كەتمەن ۋە كاۋاپدان ئېڭى. بېلىق ھەرقانچە قاڭقىسىمۇ ئۆزى ياشىغان سۇغا قايتىپ چۈشىدۇ. تىمساھنىڭ سۇدىن ئايرىلىشى ۋاقىتلىق، ساھىلغا چىقىۋالغان تىمساھ سۇغا يەنە قايتىدۇ. مەن ھەرقانچە كىتاب ئوقۇساممۇ، يەنىلا خەلقىم ياشىغان مۇھىتنىڭ بەندىسى. ئېڭىم بەربىر شۇ چەمبەرنىڭ ئىچىدە بولىدۇ. قۇش ھەرقانچە ئېگىز ئۈچسىمۇ، ئۇنىڭ يەيدىغان دېنى زېمىندا بولىدۇ. شۇ تاپتا يات، زامانىۋى شەھەردە تۇرغىنىم بىلەن شىنجاڭدا قۇيۇلۇپ چىققان ئېڭىمنىڭ بىچارە ئەپەت - بەشىرىسى ئۆزىنى ئاشكارىلايتتى. بېلەت ئېلىش، ئۆسسۈلۈك ئېلىشىمۇ ئاپتوماتلاشقان بۇ شەھەردە ئايالىم يېنىمدا بولمىغان بولسا، تەمتىرەپ قالار ئىكەنمەن.

قۇرغاق تۇپراققا بۆلۈنۈپ يېتىلگەن قەدىمىي، ئەمما دۇنياغا

ئۇچۇر ئىنقىلابى ۋە سۆز

نامەلۇم بىر مىللەتنىڭ شائىرى توكيونىڭ ئاۋات رەستىلىرىدە ئۆزىنىڭ يېگانىلىكىنى ھەقىقىي سېزىشكە باشلىدى. تېز - تېز ئۆتۈپ تۇرۇۋاتقان توك پويىزلىرى، قەدىمدىن كالىسى تېز ماڭدىغان پىيادىلەر مېنى باشقىچە بىر سۆزۈتە ئىقلىمغا ئىرغىتىپ تاشلىغاندەك بولدى. ئەگەر بىرى توكيو كوچىلىرىدىن «زامانىۋىلىق دېگەن نېمە؟» دەپ سورىسا، بۇ كوچىلار ئۆزلىرىنىڭ ئەسەبىي شاۋقۇنلىرى بىلەن: «زامانىۋىلىق دېگەن سۆزۈتە، ئۇ ۋاقىتتىن ۋاقىت تۇغۇرىدۇ» دەپ جاۋاب بېرىشى مۇمكىن. ئادەم ئالدىراش بولغانسېرى ۋاقىتنىڭ بەرىكىتى قالمىغاندەك ھېس قىلىدۇ، ئادەم لايغىزەل بولغانسېرى ۋاقىت ھۇرۇن خوتۇننىڭ پايتىمىسىدەك ئۇزۇن ھەم سۆزىلەڭگۈ بولىدۇ. مەن توكيو كوچىلىرىدا يۈگۈرگەندەك كېتىۋاتقان پىيادىلەرنى كۆرۈپ، ئۇ يەردىكى ھاياتلىق كۈرىشىنىڭ ھەقىقەتەن جىددىيلىكىنى، ھەربىر ئادەمنىڭ رىقابەتلىك جەمئىيەتنىڭ زاپچاسلىرىغا ئايلىنىپ كەتكەنلىكىنى ھېس قىلدىم.

مەن ماددىي تەرەققىيات ئىقلىملىرىنىڭ چېگراسىنى سۈرۈتە بىلەن ئايرىغىلى بولسا كېرەك، دېگەن تەسىراتقا كەلدىم. قەيەردە كىشىلەرنىڭ ۋاقىت ئېغى كۈچلۈك بولىدىكەن، ئۇ يەردىكى كىشىلەر ئۆزىنىڭ ئەقلىي، جىسمانىي كۈچىنى بايلىققا ئايلاندۇرۇشنىڭ تەشەببۇسكارلىق ھوقۇقىغا ئاللىبۇرۇن ئېرىشكەن بولىدۇ. ۋاقىتنى قانداق ئۆتكۈزۈشنى بىلمەسلىك ۋۇجۇدى نېرۋىلاردىن ئەمەس، نوقۇلا گۆشتىن پۈتكەن ئادەملەرنىڭ تۇرمۇش يولى.

بىز ئىكەيبۈكۈرۈ بېكىتىدىن شىنجۇكۇغا بارماقچى بولۇپ يەر ئاستى بېكەتكە چۈشتۈق، بۇ ناھايىتى چوڭ بېكەت ئىكەن، ئادەملەر تەرتىپسىز ھالدا ھەربىر ئېغىزغا قاراپ يۈگۈرەيتتى. بىز شىنجۇكۇغا بارىدىغان پويىز بېكىتىگە قايسى ئېغىزدىن چىقىدىغانلىقىنى بىلمەي، تەمتىرەپ قالدۇق. ئادەتتە توكيو كوچىلىرىدا ۋە مېترولاردا يول بەلگىلىرى، ئېغىز، يۆنىلىش، ئەسلىھە بەلگىلىرى كىچىك بالىلارمۇ ئىلغا قىلالايدىغان دەرىجىدە ئېنىق بولىدىكەن. بىراق،

ياپونچە خەت بىلمەيدىغان ئادەم لىنىيەلەر مۇرەككەپ تورنى ھاسىل قىلغان پويىز بېكەتلىرىدە تەمتىرەپ قالىدىكەن. ئايالىم ياپونچە بىلىمىمۇ، ئېزىتىقۇ بېكەت ئىچىدە قايسى ئېغىزدىن مېڭىشىمىزنى بىلمەي قالدۇق، ئاخىر ساقچىلاردىن يول سۈرىدۇق. مېترولاردا بېلەت ئاپتوماتىك سېتىلىدىغان بولۇپ، تەڭگە پۇلنى ئاپتوماتىك بېلەت سېتىش ماشىنىسىغا سېلىپ، كۈنۈپىكا ئارقىلىق مەنزىلىڭىزنىڭ بېلەت باھاسىنى چەكسىز بېلەت ۋە قايتۇرۇلىدىغان پۇل ئاپتوماتىك يوسۇندا چىقىدىكەن. كۈنۈپىكىلاردىكى خەت ياپونچە بولىدىكەن، قاتناشقا مۇناسىۋەتلىك ئۇقتۇرما تاختىلارغا يېزىلغان خەتلەرمۇ ياپونچە ئىكەن، ئىنگىلىزچە خەت يوقنىڭ ئورنىدا ئىكەن. تەرققىيات سەۋىيەسى جەھەتتە ئامېرىكىنى نىشان قىلىدىغان، غەربنىڭ يوسۇنلىرىغا دەۋرۋازلىرىنى كەڭ ئېچىۋەتكەن بۇ دۆلەتنىڭ قاتناش بېكەتلىرىدە ئىنگىلىزچە خەتلەرنى ئاساسەن كۆرگىلى بولمايدىكەن، قارىغاندا بۇلار ئانگلو - ساكسونلارنىڭ يېزىقىغا ئەمەس، بىلىمگە ئامراق بولسا كېرەك.

شىنجاڭ كۇڭغا يېتىپ باردۇق، بۇ يەر شىركەت ۋە سودا سارايلىرى بىلەن توشۇپ كەتكەن بىر رايون ئىكەن. ماگىزىنلىرى تېخىمۇ ئازادە، تاۋارلىرى تېخىمۇ ئالىپتە ئىكەن. ئۇ يەر - بۇ يەرنى ئارىلاپ يۈرۈپ كەچ كىرىشكە باشلىدى. بىنالارنىڭ گەۋدىسىدىكى ئالىيېشىل داۋراڭ (ئېلان) چىراغلىرى گۈگۈم قوينىدا ئۆزىنىڭ ھەشەمەتلىك جۇلاسىنى كۆرسىتىشكە باشلىدى. رەستىلەردە ئايىغى ئۈزۈلمەي مېڭىۋاتقان ماشىنىلارنىڭ چىراغلىرىدىن ئېقىۋاتقان بىر نۇر دولقۇنى ھاسىل بولۇپ، كۆزلەرنى ئالاچەكمەن قىلاتتى. ئادەملەر نەلەرگىدۇر ئالدىرىشاتتى، بىرپەس يېغىپ يوقاپ كەتكەن يۇپقا يامغۇرنىڭ تەسىرىدىن ھاۋا بىرئاز سالقىنلاپ قالغانىدى. ئەرلەرنىڭ ئىچىدە كاستۇم - بۇرۇلكا كىيگەنلەرمۇ، ئادەتتىكى راھەت كىيىم كىيگەنلەرمۇ بار ئىدى. لېكىن، راھەت كىيىم كىيگەنلەر كۆپ ئىدى.

ئۆزبېك تىلى ئىنستىتۇتى

ئېيتىلىشىچە، بۇ يەردە شىركەت ياكى ھۆكۈمەت خادىملىرى كاستوم - بۇرۇلكا كىيىپ يۈرىدىكەن. قىزلارنىڭ كىيىنىشىلىرىگىمۇ قاراپ باقتىم. كوچىدا كېتىۋاتقان قىز - ئاياللارنىڭ شۇنچە كۆپلۈكىگە قارىماي، ئۇلارنىڭ كىيىم - كېچەكلىرى بىر - بىرىگە زىنھار ئوخشىمايتتى. قىزلارنىڭ گىرىمى سۇس بولۇپ، كىيىملىرىمۇ بەك ئوچۇق رەڭدە بولۇپ كەتمەيدىكەن، ياشتا چوڭايغانسىرى ئاياللار گىرىمگە بەكرەك ئەھمىيەت بەرسە كېرەك، ئوتتۇرا ياشتىن بىر ئاز تۆۋەن ياشتىكى ئاياللار ئۆزلىرىنى خېلى تۈجۈپىلەپ پەردازلايدىكەن، ئۇنىڭدىن يۇقىرى ياشتىكىلەر تېخىمۇ ئوچۇق رەڭلىك كىيىملەرنى كىيىدىكەن. ئاياللار كىيىم ئارقىلىق ئۆزىنىڭ خاراكتېرى ۋە ئىنتىلىشلىرىنى نامايان قىلىشنى ياخشى كۆرگەچكە، بىر - بىرىنى دوراپ كىيىم كىيىشتىن خالىي بولسا كېرەك. بەزى قىزلار كىيىم - كېچەكلىرىنىڭ رەڭلىرىنى ماسلاشتۇرۇشقا ئۇنچە ئۇرۇنۇپمۇ كەتمىگەن، ئېتەك ۋە پەشلىرىنىڭ تولۇق سىممېترىيەلىك بولۇشىنى، ئۇزۇن - قىسقىلىقى، كەڭ - تارلىقىنىڭ مۇۋاپىق بولۇشىنى ئويلىشىپ كەتمىگەندەك تۇراتتى. لېكىن بۇ ھال، بۇ قىياپەت ئۇلارغا شۇنچە ياراشقانداك بىلىندى. رەڭدىمۇ بىر خىل يوشۇرۇن قابىلىيەت بولىدۇ، ئۇ باشقا رەڭلەر بىلەن بىر يەرگە كەلگەندە، ھەتتا رەساملارمۇ ئويلاپ يېتەلمىگەن گۈزەللىك ئۈنۈمىنى پەيدا قىلالايدۇ. لېكىن ئادەملەر رەڭلەرنى سۈنئىي ماسلاشتۇرۇشقا، ئۇنىڭغا بىرەر ئىجتىمائىي مەنە بېرىشكە ئۇرۇنغاچقا، رەڭنىڭ ئۆزىدىكى تەبىئىي تىلنى، رەڭ بىلەن رەڭ ئوتتۇرىسىدىكى يولنى چۈشەنمەس بولۇپ قالغان. كىيىمنى خاراكتېرگە لايىقلاشتۇرۇشقا ئۇرۇنغان ياپون قىزلىرىنىڭ تۇرقىغا قاراپ، ئەڭ يارىشىملىق كىيىم لاتا ئەمەس، خاراكتېر ئەركىنلىكى دېگەن خۇلاسىگە كەلدىم.

بەزى قىزلار پادىچى ئىشتىنىنىڭ ئۈستىگە داكىدەك نېپىز رەختتىن يوپكا كىيىۋالغانىدى، بۇنداق قىزلار كۆزۈمگە پات - پات

چېلىقتى. ئېيتىلىشىچە، بۇ ھازىر ئېقبۇئاتقان مودىلارنىڭ بىرى ئىكەن. بۇ كىيىم بالىلىق مەزگىلىدىكى ئۇيغۇر قىزلىرىنىڭ كىيىنىشىنى ئېسىمگە سالدى. ئۇ چاغلاردا قىزلار ئىشتاننىڭ ئۈستىگە كۆڭلەك كىيەتتى، ئۇزۇن پايپاق كىيىش كىيىنىكى مەزگىللەردە پەيدا بولغان بولۇپ، ئىشتان ئۈستىگە كۆڭلەك كىيگەنلەر «سەھرالىق» دەپ زاتلىق قىلىنىدىغان بولدى. يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن تۇماق، دوپپا، يەكتەك كىيگەنلەر سەھرالىق، گالۋاڭ، پاڭقۇش بولۇپ كۆرۈنىدىغان بولدى. مانا ھازىر ئىشتان كىيىپ، كۆڭلەك كىيمەسلىك ئۆزىنى شەھەرلىك ھېسابلايدىغان قىز - ئاياللىرىمىزنىڭ ئىپتىخارىغا ئايلاندى. سەمىرىپ، قوش ئېڭەك سېلىپ، ساغرىلىرى دولان قوينىڭ قۇيرۇقىدەك تىقىلىپ كەتكەن سېمىز خوتۇنلارمۇ كۆڭلەكسىز ھالدا قۇيرۇقى يوق مېكىياندەك يۈرۈشىدىغان بولدى. مانا بۇ، ئۆز - ئۆزىدىن يۈز ئۆرگەن بىر ئەۋلادنىڭ ھېچنېمىسىنى پەرق قىلمىغان ھالدا ياتلارنىڭ مەدەنىيىتىگە دۈم چۈشۈشىدۇر. ئۇيغۇر قىزلىرى تاشلىۋەتكەن كىيىم پاسونى توكيونىڭ مودا قىزلىرىنىڭ ئۇچىسىدا تۇراتتى. بۇنىڭغا بىزنىڭ مودا قىزلىرىمىز قانداق نەزەر بىلەن قارايدىكەن!؟

ياپونىيە ئاياللىرى بىر - بىرىنىڭ كىيىمىگە سەپسېلىپ، قىممىتىنى ئۇچىسىدىكى لاتا ۋە مېتاللار بىلەن باھالايدىغان سەۋىيەدىن ئاللىبۇرۇن خوشلاشقان بولسا كېرەك. ئۇلار كىيىمنى كۆز - كۆز قىلىش رەۋىشىدە ئەمەس، بەلكى ئىنسانىي ھۇزۇر سۈپىتىدە كىيىدىغاندەك تۇراتتى. كىيىم ئۇلار ئۈچۈن خاراكتېردىكى ئاجىزلىقنى بېزەيدىغان ئالامەت ئەمەس ئىدى، بەلكى بىر خىل تۇرمۇش سەنئىتى ئىدى. بىنادا ئۆزىنىڭ ئۆيىگە چىقىپ كېتىۋاتقان ئادەم مېڭىۋاتقان پەشتاقنى ئېسىدىن چىقىرىپ قويدۇ، كىيىم - كېچەككە كۆزى تويغان ئادەملەر ئۈچۈن كىيىمۇ ئەنە شۇنداق نەرسە. كىيىم - كېچەك ئارقىلىق ئۆزىنى ھېسابقا ئۆتكۈزۈش ئەمەلىيەتتە نامراتلىقنىڭ يەنە بىر

ئۆزىنى ئىززەتسىز قىلىش

شەكلى بولۇپ، كىيىمگە بولغان مەستانىلىق ئىنساننىڭ خاراكتېرى ۋە ۋۇجۇدىدىكى بىباھا گۈزەللىكنى خاراب قىلىدۇ، بۇ خۇددى كۆزنى ئويۇپ بېرىش بەدىلىگە كۆزەينەككە ئېرىشىشكە ئوخشايدۇ.

كەچ كىرگەنسېرى قورساق ئېچىشقا باشلىدى، بىز ھالال نەرسە يېگىلى بولىدىغان ئاشخانا ئىزدەپ، كوچىلارنى ئارىلاشقا باشلىدۇق. ساماۋى سودا سارايلىرى ۋە مېھمانخانىلارنىڭ چىراغلىرى، تۈرلۈك ئىقلىمدىن كەلگەن ئادەملەر ۋە تاۋار ماركىلىرى ئىستېمال ھېرىسلىكىدە يۇقىرى ئۆرلەۋاتقان جەمئىيەتنىڭ سېھىرلىك بىر ئاخشىمىنى ياراتقاندى. شىنجۇكونىڭ ئاشخانا جايلاشقان بىر كوچىسىنى ئارىلاپمۇ، مۇسۇلمانچە يېمەكلىك ساتىدىغان بىرەر دۇكان تاپالمىدۇق. دۇكانلارنىڭ ئەينەكلىك دېرىزىسىدىن ھەر خىل قورۇما ۋە سوغۇق يېمەكلىكنىڭ ئەۋرىشكىسىنى كۆرگىلى بولاتتى. ياپون ئاشپەزلىرى غىزالارنىڭ شەكلىگە بەكلا ئەھمىيەت بېرىدىغاندەك تۇراتتى. بىر تەخسە غىزا گويا بىر پارچە مەنزىرە ئىدى. ئىسلام ماداراچىلىقنى كۆنۈرمەيدۇ، بىر مۇسۇلماندا ھالال ۋە ھارام ھەققىدىكى ئايرىش كەسكىن بولۇشى كېرەك. نۇرغۇن ھارام نەرسە بار، قارماققا سۈزۈك ھەم كۆركەم، كۆركەم نەرسىلەر كۆزگە چىرايلىق كۆرۈنۈپ كىشىنى ئېرىشىشكە ئۈندەيدۇ. سەن نەپسى خاھىشىڭغا بېرىلگەنسېرى ماداراچىلىقنى ئاقلايدىغان بولۇپ قالسىەن. بىز مۇسۇلمانچە يېمەكلىك دۇكىنى تاپالماي، كەينىمىزگە ياندۇق. توكيودەك بىر دۇنياۋى چوڭ شەھەردە ئارىلاپ بىرەر مۇسۇلمانلار ئاشخانىسىنىڭ تېپىلىپ قېلىشى بىزنىڭ تەسەۋۋۇرىمىز ئىدى. ئەمەلىيەتتە چوشقا مېيى ئىشلىتىلمىگەن بىرەر يېمەكلىكنى تېپىشىمۇ تەسكە چۈشىدىكەن. بىز ھالالراق بىرنەرسە تېپىپ يېيىشىمىزگە ئىشەنمىگەچكە، ئىككى قۇتا مېنېرال سۇ سېتىۋالدۇق ۋە شىنجۇكۇدىكى بىر كىتابخانا بىناسىنىڭ ئالدىدىكى ئورۇندۇققا كېلىپ ئولتۇردۇق. توكيوغا قەدىمىمىز چۈشكەن شۇ سائەتتىن بېرى مېڭىپ يۈرگەچكە، بۇ يەردە ئولتۇرۇش بىزگە

خۇشياقتى. توكيو كوچىلىرىنىڭ بويلىرىدا ئورۇندۇقلار ئۇچراپ تۇرىدىكەن. بىز ئولتۇرغان يەر بەش - ئالتە تۆمۈريول لىنىيەسى پاراللېل ھالدا تارىلىپ كەتكەن بىر جىرانىڭ بويىغا توغرا كېلەتتى. ھېلى بۇ يولدا، ھېلى ئۇ يولدا پويىز مېڭىپ تۇراتتى. پويىز دېرىزىسىدىن ئىچىدىكى سانجاق - سانجاق ئادەمنى كۆرگىلى بولاتتى، تەخمىنەن ھەر ئىككى مىنۇتتا بىر پويىز كېلەتتى، ئۇنىڭغا دىققەت نەزىرىڭنى سېلىپ بولغۇچە كۆز ئالدىڭدىن غايىب بولاتتى. نېمە ئۈچۈندۇر قازاق يازغۇچىسى مۇختار ئەۋىزوفنىڭ «ئاباي يولى» رومانىدىكى بىر تەسۋىر ئېسىمدىن كەچتى: «بەزىدە دۇنيانىڭ قايسىدۇر بىر بۇرجىكىدە ۋاقىت توختاپ قېلىپ، سائەت، سوتكا دېگەن ئۆلچەملەر ئادەت ۋە ھاجەتتىن چىقىرىپ تاشلانغاندەك تۇيۇلىدۇ. سەھرا سائىتى گويا توختاپ تۇرغاندەك كۆرۈنىدۇ». ۋاھالەنكى، توكيودا ۋاقىت ئۇچماقتا، پويىزلار، ئايروپىلانلار، ماشىنىلار، كوچىدىكى ئادەملەر ۋاقىتنى قوغلاپ چاپماقتا. شۇ تاپنىڭ ئۆزىدە قەشقەر، خوتەن سەھرىلىرى، قومۇل تاغلىرىنىڭ قايسىدۇر بىر يېرىدە ۋاقىت تاشقا ئايلىنىپ كەتكەن، بىزنىڭ دىيارىمىزدا ۋاقىت گويا كونا كىگىزگە، شىۋاق باسقان قەبرىلەرگە، تەكلىماكاندىكى قاقشال توغراقلىرىغا ئوخشايدۇ. كىمدۇر بىرى ۋاقىتنى قوڭغىغا باستۇرۇپ ئولتۇرۇپ موخوركا چەكمەكتە، قايسىدۇر بىر ھاراقكەش ھاراقنى ۋېلىسىپىتنىڭ قوڭغۇرىقىغا قۇيۇۋاتقاندا، ۋاقىت شامالدا قالغان توزغاقتەك پەرىشان بولۇپ كەتتى. تارىخ بۇ يەردە قىمىرلىماي ياتىدۇ، ۋاقىت ئەڭ تېز دېگەندە ئېشەكنىڭ تېزلىكىدە مىدىرلايدۇ.

شۇ تاپتا ئايالىم ئىككىمىز تەكلىماكاننىڭ ئىككى تال قۇمى سۈيىتىدە ياپونىيەنىڭ ۋاقىت دەرياسىدا ئاقماقتىمىز. ئۆتۈپ كېتىۋاتقان يېڭى غول لىنىيەسى پويىزلىرىنىڭ شاۋقۇنلىرى ۋاقىت ئوقۇمۇمنى غىدىقلىماقتا.

مۇرەمگە ئېسىپ يۈرگەن سومكامدا ئۈرۈمچىدىن ئېلىۋالغان

ئۆزۈڭنى ئىزدەشنى پىلانلاش

گۇچۇڭ توقچى، خوتەن ياڭقى ۋە تۇرپان كىشىلىرىنىڭ ئاخىرقىسى بار ئىدى. بۇلار ئاچقان قورساققا تازا ئەسقاتتى. بۇنىڭغا ياپونىيەنىڭ مىنېرال سۈيى قوشۇلۇپ، خەلقئارالىق خۇرۇجتىن پۈتكەن كەچلىك تاماق ھەل بولدى.

ئايغىمدا ياپونىيە زېمىنى، بوغۇزۇمدا ۋە تەننىڭ تەمى. توكيونى بىر كۈندىلا چۈشەنگىلى بولمايدۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە تۇرغان ۋاقىتتىم يېرىم كۈن. لېكىن توكيونى راسا چۈشىنىپ، دوستلىرىمغا نۇرغۇن ئەقلىي ھېكايىنى ئېيتىپ بەرگۈم بار.

تۈنجى كېچە: توكيو - كانازاۋا ئارىلىقىدا

كانازاۋاغا مېڭىشقا يېرىم سائەت قالغاندا، بېكەتكە بېرىپ ۋاقىتنىڭ توشۇشىنى كۈتتۇق. بېكەت بىر بىناننىڭ يەر ئاستى قىسمىدا بولۇپ، چىقىش ئىشىكى يولغا تۇتاشتى. كانازاۋا ۋە باشقا جايلارغا بارىدىغان ئاپتوبۇسلارنىڭ ھەر ئون مىنۇتتا بىرى قوزغىلاتتى. بېكەتتە بىزدەك بالدۇر كېلىۋالغانلارمۇ كۆپ ئىدى. بەزىلەر ئورۇندۇقتا ئولتۇرۇشاتتى، بەزىلەر ئۆرە تۇرۇشاتتى. بەزىلەر بولسا يەرگىلا قوڭىنى قويۇپ ئولتۇرۇشاتتى. دىققىتىمنى بەكرەك تارتقانلار يەردە ئولتۇرغانلار بولدى. ئورۇندۇقتا ئولتۇرماي، پولىدلا ئولتۇرغانلارنى پويىزدىمۇ ئۇچراتقاندىم. ئۇلارنىڭ ئولتۇرۇشلىرى ئۇيغۇرلارنىڭ يېكەنداز ئۈستىدە ئولتۇرۇشلىرىغا ئوخشاپ كېتەتتى. شۇنداق بىمالال، تەبىئىي ھەم راھەتلىك. بالا چاغلىرىمدا سەھرادا ئۈستەڭ ياقىسىدىكى قۇم دۆۋىلىرىدە، كىنو قويۇلغاندا كەنت ھۆكۈمىتىنىڭ ئۈستى ئوچۇق ھويلىسىدا دوستلىرىم بىلەن ئەنە شۇنداق ئولتۇراتتىم، ئاتا - ئانىلىرىم ئېتىزنىڭ قىرلىرىدا ئەنە شۇنداق ئولتۇرۇشاتتى، ھېچقايسىمىز توپىدىن قورقمايتتۇق، تۇپراق بىزنىڭ نەزىرىمىزدە ھاياتىمىزنىڭ بىر قىسمى ئىدى. بەزى ئادەملەر بەدىنىنىڭ قاناپ كەتكەن يەرلىرىگە توپا سېپىپ قوياتتى، دوختۇرخانىلارغا بېرىپمۇ يۈرمەيتتى. سەھرانىڭ ئادەملىرى ھازىرمۇ توپىلىق يەردە ئولتۇرۇشتىن قورقمايدۇ. ۋاھالەنكى، ياپونلار ئولتۇرغان يەردە توپا يوق ئىدى، ئۇلاردا كىيىمنىڭ توپا بولۇپ كېتىشىدىن ئەندىشە قىلىدىغان ئاڭمۇ يوق ئىدى. پۈتكۈل توكيونىڭ ئاممىۋى سورۇنلىرى ۋە ئەسلىھىلىرىنىڭ پاكىز مۇھىتى بۇ يەردىكى كىشىلەرنى خالىغان يەردە خاتىرجەم

ئۆزىنى ئىزدەش ۋە يېزىش

ئولتۇرىدىغان ھالغا كەلتۈرگەندى. كىشىلەرنىڭ كىيىم كىيىش ئۇسلۇبلىرى ھەر خىل بولۇپ، كۆز ئالدىمدىكى 200 دىن ئارتۇق ئادەمنىڭ ئۇچىسىدىكى كىيىملەر بىر - بىرىدىن ئېنىق پەرق قىلاتتى. كىيىملەر ئانچە رەتلىكمۇ ئەمەس ئىدى، لېكىن پاكىز ئىدى. كىشىلەرنىڭ ئاياغلىرىغا سەپسىلىپ باقتىم، بەزىلەر بىر ئوبدان خۇرۇم ئاياغلىرىنىڭ سوڭىغا دەسسەپ، ساپما كەشكە ئوخشىتىپ قويغان، بەزىلەرنىڭ ئاياغلىرى يىرتىق ئىدى، لېكىن يىرتىلغان بۇ ئاياغلارمۇ پارقىراپ تۇراتتى. بۇنداق ئاياغلارنى كىيۋالغانلارنىڭ چىرايىدا نە بىر خۇدۇك، نە بىر مىسكىنلىكنى كۆرگىلى بولمايدۇ. باشقىلار ئۇلارغا قاراپمۇ يۈرمەيتتى. كىيىمگە كۆزى تويۇپ بولغان بۇ خەلق بىر - بىرىنىڭ ئۇچىسىدىن كەمچىلىك ئىزدەپ تەسەللى تېپىش، بىر - بىرىنىڭ ئۇچىسىدىكى ئارتۇقچىلىقنى دوراشتەك يوقسۇللۇق تامغىسىنى ئۆز روھىدىن ئاللىبۇرۇن ئۆچۈرۈپ بولغاندەك تۇراتتى.

كىشىلەرنىڭ قولىدا كىتاب ياكى يانفون. يانفون ھەممە ئادەمدە بىردەك ئومۇملاشقان دەك تۇراتتى. لېكىن، كۆز ئالدىمدىكى بۇ ئادەملەرنىڭ يانفونلىرىدا باشقىلار بىلەن ئۈنلۈك گەپلەشكەنلىكىنى ئاڭلىمىدىم. بىر - ئىككىسىنىڭ ئاممىۋى توپتىن يىراق يەرگە بېرىپ، بىر ئالقىنىدا ئاغزىنىڭ چۆرىسىنى توراپ تۇرۇپ گەپلەشكەنلىكىنى كۆردۈم، ئاۋازىنى ئاڭلىمىدىم. بەزىلەر يانفون ئارقىلىق تورغا چىقىپ دوستلىرى بىلەن سىردىشىدىكەن، بەزىلەر ئويۇن ئوينىدايىكەن. ئۇلار بەلكىم يانلىرىدىكى ئادەملەر بىلەن پاراڭلىشىشنى ئىزدەمەس، ئۇلارنىڭ ئىزدەيدىغىنى يىراقتا.

يولۇچىلارنىڭ ئىچىدە ئالدىنئالا بېلەت ئېلىشقا ئۈلگۈرەلمىگەنلەرمۇ بار بولۇپ، ئۇلار ئاپتوبۇستىن بىرەر بوش ئورۇننىڭ چىقىپ قېلىشىغا تەۋەككۈل قىلىپ كېلىشەتتى. جىددىي ئېھتىياجلىرىنى كۆزدە تۇتۇپ ئىككى - ئۈچ ئورۇنغا بېلەت سېتىلماي، ئۇلار زاپاس قالدۇرۇلدىكەن. بەزى بېلەت سېتىۋالغۇچىلارنىڭ

ئاپتوبۇسنىڭ مېڭىش ۋاقتىغا ئۈلگۈرۈپ كېلىپ بولالماستىنمۇ ئېھتىمالغا يېقىن ئىدى. بېلەت ئالالمىغانلار بىر چەتتە ئۆچرەتتە تۇراتتى. بىر ئاپتوبۇس قوزغىلىپ بولغۇچە ئۈچ - تۆت كىشىلىك بىر ئۆچرەت ھاسىل بولاتتى. يولۇچىلار ئاپتوبۇسقا چىقىپ ئورۇنلىشىپ بولغاندىن كېيىن ئۆچرەتنىڭ ئالدىدىكى بىر - ئىككىسىگە ئورۇن چىقىدىكەن. ئۇلار قاتناش خادىمىنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشى بىلەن ئورۇنلىرىدا ئولتۇرۇشىدىكەن. تۇرمۇش تاسادىپىيلىق ۋە ئېھتىماللىقلار بىلەن تولغان، ئەسلىدە سەپەر قىلىش نىيىتى يوق ئادەملەر بىردىنلا سەپەر قىلىدىغان بولۇپ قالىدۇ. بۇلارنىڭ بەزىسى شەخسىي ئىش بىلەن، بەزىسى كۆپچىلىكنىڭ ئىشى بىلەن سەپەرگە چىقىدىغان بولۇپ قالىدۇ. ئىككى - ئۈچ ئورۇنغا بېلەت ساتماي زاپاس قالدۇرۇش تۇرمۇشتىكى ئەنە شۇنداق ئېھتىماللىقلارنى كۆزدە تۇتقانلىقتىن ئىدى. تۈزۈم، تۈزۈلمە ۋە قائىدىلەر ئىنساننىڭ خۇسۇسىيەتلىرىنى ئۆزىدە قانچىكى مۇجەسسەم قىلسا، ئىنساننىڭ ھېسسىيات ۋە تۇيغۇ قىممىتىنى قانچىكى نەزەرگە ئالسا، ئۇ شۇنچە ئىلغار بولىدۇ. بېلەت ئالالمىغانلارنىڭ ئۆچرىتىنى ھېچكىم تەشكىللىمىگەن بولسىمۇ، ئۇلار ئۆزلىرى تەبىئىي ئۆچرەتتە تۇراتتى. مەدەنىيەت مەجبۇرلاشتىن ئەمەس، ئادەمنىڭ تەبىئىي قايىللىقى بىلەن ۋۇجۇدقا چىقىدۇ.

ۋاقىت توشۇپ بىزمۇ ئاپتوبۇسقا چىقتۇق ۋە ئورنىمىزغا بېرىپ ئولتۇردۇق. ئاپتوبۇسنىڭ ئىچى ئىنتايىن پاكىز ئىدى. كىشىلەر ئورۇنلىشىپ بولغاندىن كېيىن ئاپتوبۇس ئىچىنى جىمجىتلىق ئۆز ئىلكىگە ئالدى. ئورۇندۇقلارنىڭ تېگىدە ئاياغ قويدىغان يەر بار ئىكەن، مەن ئايغىمنى سېلىپ شۇ يەرگە ئورۇنلاشتۇردۇم ۋە ئاغزىمنى ياپتىم. ئاندىن ئالدىمدىكى ئورۇندۇقنىڭ يۈلەنچۈكىگە ئىلىنىدۇرۇپ قويۇلغان ساپما كەشنى كىيىدىم. يېرىم ئاپتوماتىك ئورۇندۇق ئالدى - كەينىگە يىغىلاتتى. مەن ئۇنى كەينىگە قىڭغايىتىپ، بەدىنىمنى تۈزلەپ يېرىم ئۆرە بولۇپ ياتتىم. ھېرىپ - چارچىغان بەدىنىم

ئۆزىنى ئىشلىتىش قانۇنى

راھەتلەندى. ئورۇندۇقنىڭ ئاستىدا پاخالچاقنى كۆتۈرۈپ تۇرىدىغان يۇمشاق تىرەكمۇ بار ئىكەن تېخى. ئەتراپىمغا قارىسام، بەزىلەر ئەدىيالىنى يېپىنغىنىچە ئۇيقۇغا كېتىپتۇ، بەزىلەر قوللىرىغا تىگىشىغۇچلىرىنى تاقاپ ئۇنىڭغا ئاڭلاۋاتاتتى. ئاپتوبۇس خادىمى يولۇچىلارنىڭ ئورۇنلىشىش ئەھۋالىنى بىر قۇر كۆزەتكەندىن كېيىن، ئاپتوبۇس دېرىزىسىنىڭ پەردىسىنى چۈشۈرۈۋەتتى، ئەمدى كوچا چىراغلىرىنىڭ يورۇقلىرىنىمۇ كۆرگىلى بولمىدى. ئاپتوبۇس ئىچى قاراڭغۇلۇققا چۆمدى.

ئاپتوبۇس قوزغالدى، ئەر - ئايال ئىككىمىز يانداش ئولتۇراتتۇق. ئايالىمۇ ئۇيقۇغا تەيياردەك قىلاتتى، ئۇ بۇ يولنى بۇرۇنمۇ بىرنەچچە قېتىم ماڭغاچقا، مەزكۇر مۇھىت ئۇنىڭ ئۈچۈن يېڭىلىق ئەمەس ئىدى. مەن ئەتراپتىكى ئەڭ ئۇششاق ئىشلاردىنمۇ ياپونىيە جەمئىيىتىگە دائىر بىرەر ئۇچۇرنى بىلىپ بېقىشقا تىرىشاتتىم. يولدا بىر - بىرى بىلەن بىر - ئىككى ئېغىز بولسىمۇ پاراڭلاشقان ئادەملەرنى كۆرمىدىم، بىرنەرسە يېگەن ئادەملەرنى تېخىمۇ كۆرمىدىم. تەبىئىي ھالدا قەشقەر ياكى غۇلجا يوللىرىدا قاتنايدىغان ئاپتوبۇسلارنى ئېسىمگە ئالدىم. بىز ئۇيغۇرلار يالغۇزلۇقتا بۇرۇقتۇرما بولۇپ كېتىدىغان خەلق، بىرەر سائەتلىك يالغۇزلۇققا چىدىماي ئىچ - باغرىمىزنى تۆكۈپ تېشىغا ئۇرۇۋەتكۈدەك بولۇپ كېتىمىز. بۇنداق ھالدا يېنىمىزدىكى ھەمسەپەرلىرىمىز بىلەن بىردەمنىڭ ئىچىدە ئاپاق - چاپاق بولۇپ كېتىمىز. بۇرۇنقى ئۈچ - تۆت ئايلىق، ھەپتە - ئون كۈنلۈك سەپەرغۇ ئۇياقتا تۇرسۇن، ئىككى - ئۈچ سائەتلىك سەپەرگىمۇ يەيدىغان - ئىچىدىغان نەرسە ئېلىۋالماستاق كۆڭلىمىز ئۈنىمايدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئېلىۋالغان نان، مېۋە - چېۋە، تۇخۇملىرىمىزنى يېنىمىزدىكىلەر بىلەن ھەمىشە يېيىشىمىز، بۇ جەرياندا خالىغان گەپلەرنى دېيىشىمىز، ئاستىمىز شۆپۈك بىلەن توشىدۇ. كارىۋاتلىق ئاپتوبۇستا بىرنەرسە يېيىش ئانچە قولايلىقمۇ ئەمەس. شۇنداقتىمۇ يېتىپ تۇرۇپ بىرنەرسە يەيدىغانلارنى كۆرگىلى

بولدۇ. ئاپتوبۇسنىڭ ئىچى تاماكا تۇتۇنلىرى، ۋاراڭ - چۇرۇڭ، كىشىلەرنىڭ ئىسسىق نەپەسلىرىدە دۈملەنگەن كىر ئۇرۇن - كۆرپىلەر، پايپاقلارنىڭ تەر ئارىلاش سېسىق پۇراقلىرى، ماشىنا ۋە ئادەملەردىن چىققان گاز ۋە يەللەر بىلەن توشۇپ كېتەتتى. يول بويىدىكى ئاشخانلارنىڭ پاكىزلىقىغا ئىشەنچ قىلالمىغان يولۇچىلارنىڭ ئاز - تولا يېمەك - ئىچمەك ئېلىۋېلىپ، مۇشۇنداق ناقولاي مۇھىتتا يېيىشنى چۈشىنىشكە بولاتتى. قىسقىسى، يول ئۈستىدە ھايانكەشلىك، دىلكەشلىك، نىمكەشلىكلەرنىڭ ھەممىسى تېپىلىدۇ. بىر تۇرۇپ بۇنداق سەپەردىن سەسكىنىسەن، يەنە بىر تۇرۇپ كىشىلەر ئارىسىدىكى تەكەللۇپسىز، ساددا ئادىمىلىكنى سېغىنىپمۇ قالسىەن. مانا بۇ بىزدىكى ئۇيغۇرچىلىقنىڭ بىر كۆرۈنۈشى.

ئاپتوبۇستا كىچىك بىر ھاجەتخانا بار ئىدى. ئادەتتە ئۇنىڭغا ھاجىتى بەك قىستاپ كەتكەن كىشىلەرلا كىرىدىكەن، بولمىسا ئاپتوبۇس يول ئۈستىدىكى ھاجەتخانىلارغا توختىغاندا شۇ يەرگە كىرىدىكەن. بىزدە ئۈچ - تۆت كۈنلۈك سەپەرگە ماڭىدىغان ئاپتوبۇسلاردىمۇ ھاجەتخانا يوق، بۇ يەردە بىر كىچىك مۇساپىدىمۇ يولۇچىلارنىڭ جىددىي ھاجىتى نەزەرگە ئېلىنغانىدى.

يېرىم ئۆرە ھالەتتە ئۇخلاش مەن ئۈچۈن ئانچە راھەتلىك ئەمەس ئىدى. شۇنداقتىمۇ تۈن ئىلكىدىكى مۇساپىلەرنىڭ قانداق قىسقارغانلىقىنى بىلمەي قاپتىمەن، ئاپتوبۇسنىڭ توختىشىدىن ئويغىنىپ كېتىپتىمەن، قارىسام يولۇچىلارنىڭ بەزىلىرى پەسكە چۈشۈۋېتىپتۇ، مېنىڭمۇ پەسكە چۈشكۈم كەلدى.

تاڭ سۈزۈلگەندى، مەن چۈشكەن يەر يول ئۈستىدىكى بىر ھايالدىما (بېكەت) ئىدى. ئاممىۋى ھاجەتخانىغا كىرىپ يۈزۈمنى سوغۇق سۇ بىلەن يۇيۇۋەتتىم. ھاجەتخانا ئىچى بىزدىكى ئاشخانلاردىن پاكىز ئىدى. سىرتنىڭ ھاۋاسى سالقىن بولۇپ، يېقىنلا يەردىكى ئورمانلىق تاغدىن قۇشلارنىڭ سايراشلىرى ئاڭلىنىپ تۇراتتى. كېرىلگىنىمچە پۇت - قوللىرىمنى سوزۇپ تەن ھەرىكىتى

قىلىدىم ۋە يەنە ئاپتوبۇسقا قايتىپ چىقتىم. سائەت ئالتىدە كانازاۋاغا يېتىپ كەلدۇق، ئاپتوبۇس خادىملىرى تەزىم بىلەن بىزنى ئۈزۈپ قالدى. پويىز بېكىتى ئانچە يىراق ئەمەس ئىكەن، بېلەت ئېلىپ، پويىزنىڭ كېلىشىنى كۈتتۇق. تېخى ئەتىگەن بولغاچقا، ئۇنىڭ ئۈستىگە بۈگۈن دەم ئېلىش كۈنى بولغاچقا، بېكەتتە ئايالىم ئىككىمىزدىن باشقا ئادەم كۆرۈنمەيتتى. ئۆگىتىلگەن بىر ئىت بىر ئەمە ئادەمنى يېتىلەپ كېلىپ، بېكەتنىڭ ئورۇندۇقىغا كېلىپ زوڭرايدى. پويىزنىڭ يېتىپ كېلىشى بىلەن ئىت ئەمە ئادەمنى باشلاپ پويىزغا چىقتى، بىزمۇ پويىزغا چىقتۇق.

قىزىل مەخمەل بىلەن قاپلانغان پويىز ئورۇندۇقلىرى دېرىزە بويلاپ ئورۇنلاشتۇرۇلغان بولۇپ، يولۇچىلار ياندېشىپ ئولتۇرىدىكەن. پويىزنىڭ ئىچى ئۆيدەك پاكىز، يولۇچىلار شالاڭ ئىدى. پويىز روجەكلىرىگە گۈل ياماشتۇرۇلغان ئۆيلەرنىڭ قېشىدىن، ئېتىزلارنىڭ بويىدىن غۇبۇلداپ ئۆتمەكتە. ئۆيلەرنىڭ كۆپىنچىسى ئىككى قەۋەتلىك بولۇپ، كەڭ دېرىزىلىرىدىن پەردىلىرى كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ. يارما تاشلار بىلەن چۆرىدەلگەن ھويلىلار بىر ئېغىزلىق ئۆينىڭ ئورنىچىلىك كېلەتتى. تۆت چاسا يارما تاشلاردىن قوپۇرۇلغان تام ئېگىز ئەمەس، تاشلار مۇخلام بىلەن كۆكۈرۈپ كەتكەنىدى. ھويلىلار شۇنچە كىچىك بولۇشىغا قارىماي بىر باغچە ئىدى. ئۇلارنىڭ ئىچىدە فونتانىلىق سۈنئىي تاغ، قارىغاي، مېۋىلىك دەرەخ ۋە گۈللەر بار ئىدى، ئۇلاردىن پەممىچە 20 ~ 30 خىل ئۆسۈملۈك تىپىنى تاپقىلى بولسا كېرەك. ئايالىمنىڭ ئېيتىشىچە، بۇلار مۇشۇ ئەتراپتىكى دېھقانلارنىڭ ئۆيلىرىكەن

ئەتىگەندىكى كەنت بازىرى

تسۇرۇڭى (鹤来) ئاخىرقى بېكەت ئىدى، ئۇ يەردە پويىزدىن چۈشتۈق. پويىزغا چۈشۈپ - چىقىش ناھايىتى قولايلىق ئىكەن، بىر بولسا باش بېكەتتىنلا بېلەت ئېلىپ چىقىدىكەنمىز، بىر بولسا پويىزنىڭ ئۆزىدە بېلەت ئالغىلى بولىدىكەن، چوڭراق پۇلنى سالىسا، ئاپتوماتىك پارچىلاپ بېرىدىغان ماشىنىمۇ پويىزدا تەييار ئىكەن. قارىباستى قىلىدىغان قىزىل كۆز ئادەملەر يوق ئىكەن، جامائەتنىڭ كۆزىمۇ بىر - بىرىگە ساقچى ئىكەن. بىر بولسا پويىزدىن چۈشكەندە پۇل تۆلەشكىمۇ بولىدىكەن. پويىزغا چىققىنىمىزدا ئىشىك يېنىدىكى بىر قۇتىدىن قەغەز ئالدىكىكەنمىز، بۇ قەغەزگە بىز چىققان شۇ بېكەتنىڭ ئىسمى ئاپتوماتىك ھالدا بېسىلىپ چىقىدىكەن، كېيىن ۋوگزال ئېغىزىدىن چىققاندا شۇ قەغەزنى كۆرسىتىپ، شۇنىڭغا لايىق پۇل تاپشۇرىدىغان گەپ ئىكەن. بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسى كىشىلەردىكى ئىشلىقلىق، ئىجتىمائىي ئەخلاق ۋە ئاپتوماتىكلىشىشتىكى قولايلىقلار ئارقىلىق راۋان ھەم ئاسان ئىجرا بولىدىكەن.

تسۇرۇڭىدىكى بېكەت كىچىك بىر بېكەت ئىدى، بېكەتنىڭ ئالدىدىلا ئاپتوبۇس بېكىتى بار بولۇپ، ئايالىم ئوقۇيدىغان مەكتەپكە بارىدىغان مىنىبۇسۇمۇ مۇشۇ يەردىن ماڭىدىكەن. ئايالىم يېقىن يەردىلا لېتس(Lets) دەيدىغان بىر ماڭىزىنىڭ بارلىقىنى، شۇ يەردىن كۆكتات، مېۋە - چېۋە، يېمەك - ئىچمەك ئالغىچ كېتىشىمىز كېرەكلىكىنى ئېيتتى، بىز شۇ ياققا قاراپ ماڭدۇق.

تسۇرۇڭى ئۆيلىرى زىچ بىر كەنت ئىكەن. ئۆيلەر بىر - بىرى

ئۇيغۇر تىلىدا يېزىش پىرىنسىپلىرى

بىلەن تۇتاشىپ كەتكەن بولۇپ، ھەممىسى دېگۈدەك ئىككى قەۋەتتىن ئىكەن. كەنتنىڭ ئىچىدىن بىر ئۆستەڭ كېسىپ ئۆتىدىكەن، ئۆستەڭنىڭ سۈيى سۇپسۇرۇك، ئىچى بېتوندىن قوپۇرۇلغان، قاسناقلىرى، بويىدىكى تار يول سېمونت ياكى ئاسفالت. ئۆستەڭنىڭ ئىچىدىكى بېتونلار مۇختىن كۆكۈرۈپ كەتكەن، دەل - دەرەخلەرنىڭ سايىسى سۇ سۈيىدە چايقىلىپ تۇرىدۇ. ئۆستەڭ سالاسۇنلىرى ئەتىگەنلىك كۈننىڭ نۇرىدا پارقراپ تۇرىدۇ. قاتناش ئۆتۈپ تۇرىدىغان كوچا تار بولۇپ، پەقەت ئىككى ماشىنا ياندىشالغۇدەك ئىكەن، يول بويىدا تۇتاش ئۆيلەر بار بولۇپ، كېسەك ياكى خىشتىن سېلىنغان ئۆيلەرنى كۆرگىلى بولمايتتى. ئۆيلەر پولات تۈۋرۈكلەردىن كۆتۈرمە قىلىنىپ، ھەر خىل سۈنئىي ماتېرىيالدىن قۇراشتۇرۇلغاندەك قىلاتتى. ئۆيلەرنىڭ بىرىنچى قەۋىتى دۇكان ياكى ماشىنا توختىتىش مەيدانى ئىكەن. ساتراشخانا، ئاشخانا، خۇسۇسىي دوختۇرخانا دېگەندەكلەرمۇ بىرىنچى قەۋەتكە جايلاشتۇرۇلىدىكەن. ئۆيلەرنىڭ ئاستىدا بىر - ئىككىدىن ماشىنا يالتراپ تۇراتتى. كوچىنىڭ ئىككى قاسنىقىدا پىيادىلەر يولى يوق دېگۈدەك ئىدى. يامغۇر سۈيى ئاقىدىغان كىچىك ئېرىقلار تۆمۈر شادا بىلەن يېپىلغان.

ئۇيغۇر تىلىدا كىچىك باغچە ياكى تاختا تاشلار بالداق شەكلىدە ئارىلىق قالدۇرۇپ ياتقۇزۇلغان چىملىق بار ئىدى. ھويلىسى يوق ئۆيلەرنىڭ ئالدىدىمۇ بىرەر تۈپ دەرەخ ياكى بىرقانچە تەشتەك گۈل بار ئىدى. يول بويىغا تىزىلغان تەشتەكلەردىكى گۈللەر ھۈپپىدە ئېچىلغان بولۇپ، سەھەر شامىلىدا مەيىن يەلپۈنۈپ تۇرۇپتۇ. كوچىلار پاكىز، تاماكا قالدۇقلىرى، چاڭ - توزان، چاۋار - چاتقال، قەغەز پارچىلىرى، شاپاق - شالتاق دېگەندەك نەرسىلەر يوق. كوچا - كوچىلار، ھويلا - ئارنلار، پەشتاق ۋە بوسۇغىلار بەئەينى كۆڭۈل قويۇپ يۇغاندەك تازا. ئۆيلەرنىڭ ئىشىكىنىڭ يېنىغا ئۆي ئىگىسىنىڭ ئىسىم - فامىلىسى ۋە قورۇ نومۇرى يېزىلغان، ھەجىمى كىتابچىلىك كېلىدىغان تاختا ئېسىپ قويۇلۇپتۇ. ۋېلىسىپىت، موتوسىكىلت ۋە ھەر خىل ئۆي

سايمنى ئىشكسىز، قاشاسز سەينالاردا تۇرۇۋېرىدىكەن، قاشا بولغان ئەھۋالدىمۇ ئېگىزلىكى بىر مېتىردىن ئاشمايدىكەن. بۇ قاشالار مۇداپىئەلىنىش ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى زىننەت ئۈچۈن ئورنىتىلغان پاسىللار ئىدى، خالاس. قارىغاندا، بۇ يەرنىڭ ئاھالىلىرى كۆرگەنلا نەرسىنى سۈپۈرۈپ ماڭىدىغان پەس ئوغرىلارنىڭ ۋەھمىسىدىن خالىي بولسا كېرەك. ئۈرۈمچىدىكى ئۆيۈم مەكتەپ قورۇسىنىڭ ئىچىدە، كىشىلەرنىڭ يەر ئاستى ئامبارغا قويۇپ قويغان گۈرۈچلىرى، ۋېلىسىپىتلىرى يوقاپ كېتىدىغان ئىشلارنى پات - پات ئاڭلاپ تۇرىمىز، كۈز كۈنلىرى تالاغا يېيىپ قويۇلغان يېسىمۋېلەك ۋە غولپىيازىلارغا سوغۇق قول تېگىش ئادەتتىكى ئىش .

بىر دوقمۇشقا كېلىپ، يولنى كېسىپ ئۆتەيلى دەپ تۇرغىنىمىزدا قىزىل چىراغ يېنىپ قالدى. ئايالىم مېنى كۈچىدىن ئۆتمەي، يېشىل چىراغ يانغانغا قەدەر كۈتۈپ تۇرۇشقا ئۈندىدى. مەن ئۈرۈمچىدىكى ئادىتىم بويىچە، ئۆتىدىغان ماشىنا بولمىغاندىكىن مېڭىۋەرمەي، دەپ ئويلىغانىدىم. كوچىدا كېلىۋاتقان ماشىنىنى كۆرگىلى بولمايتتى. قارىسام قارشى تەرەپتىكى ئىككى ئادەممۇ كۈتۈپ تۇرۇپتۇ. ئايالىمنىڭ چۈشەندۈرۈشىچە، قاتناش جىددىي بولمايدىغان مۇشۇنداق كەنت بازىرىدا كىشىلەر كېچىدە كوچىنى كېسىپ ئۆتۈپ قالسىمۇ، قىزىل چىراغقا رىئايە قىلىدىكەن، ھەرگىز كوچىنى خالىغانچە كېسىپ ئۆتمەيدىكەن. بىزنىڭ يۇرتلاردا بولسا بۇنداق ئاڭلىقلىق كىشىلەر مەسخىرە قىلىدىغان بىر ئىش. ئۇنىڭ ئۈستىگە سەن نۇرغۇن تەرتىپكە رىئايە قىلىپ بېقىپ، باشقىلارنىڭ رىئايە قىلمىغىنىنى كۆرگىنىڭدە ۋە كىشىلەرنىڭ نەزىرىدە ئەخمەققە ئايلانغىنىڭدا، ئۆز سەممىلىكىڭگە جاۋابەن ئېرىشكىنىڭ مازاق قىلىش بولغىنىدا، تەبىئىي ھالدا سەنمۇ قائىدە - تەرتىپلەرنى ھۆرمەت قىلمايدىغان بولىسەن. كىشىلەرنىڭ ئادىتىگە ئايلىنالمىغان تەرتىپ ھەرگىزمۇ مەدەنىيەت بولالمايدۇ، ئۇ پەقەت قۇرۇق شوئار بولۇش بىلەنلا چەكلىنىپ قالىدۇ، خالاس. مەن شۇ ۋاقىتتا

ئۆزۈنى ئىززەتسىز بولۇشقا

خجالەتلىك بىر ئىشتىن ساقىت بولۇپ قالغىنىمغا خۇش بولدۇم، ئاخىر يېشىل چىراغ يانغاندا كوچىدىن كېسىپ ئۆتۈپ، لېتىس ماگىزىنىنىڭ ئالدىغا باردۇق. ۋاقىت تېخى بالدۇر بولغاچقا، ماگىزىن ئېچىلماپتۇ، يەنە ئىككى سائەتكە يېقىن ساقلاش كېرەك ئىكەن. بىز مەكتەپكە بېرىپ، ياتاقتا ئازراق ئارام ئېلىۋېلىپ يەنە كەلمەكچى بولدۇق - تە، مەكتەپنىڭ مەنئىيەسى توختايدىغان بېكەتكە قاراپ ماغدۇق. لېتىسنىڭ ئۇدۇل تەرىپىدە بىر ماشىنا توختىتىش مەيدانى بار ئىكەن، بىز ئۇ يەردىن ئۆتۈپ بىر تار كوچىغا كىردۇق، بۇ كوچا قاتناش كوچىسىغا تۇتىشىدىكەن، كوچا ئېغىزىدىلا بېكەت بار ئىكەن. ھەيرانمەنكى، شۇنچە زىچ ئۆيلەر ئورۇن ئالغان كەنت بازىرىدا ئادەم يوق ھېسابتا ئىدى. كەنت گويىا رىۋايەتلەردىكى ئادەمسىز شەھەرگە ئوخشاپ قالغانىدى، تۇن تەڭگىچە ئالدىراش ئۆتكەن كىشىلەر ھارغىنلىقتا «تاك ئۇيقۇسى - خان ئۇيقۇسى» دېگەندەك تاڭ سەھەرنىڭ قۇچقىدا شېرىن ئۇخلاپ كەتكەن بولسا كېرەك.

بېكەت تاختىسىغا مەنئىيەنىڭ كېلىدىغان ۋاقتى يېزىپ قويۇلغان. ھەر قېتىملىق قاتناشنىڭ قەرەلى سائەت ۋە مەنۇتقىچە ئېنىق ئىدى. كىشىلەر ئەنە شۇ پەيتكە ئۈلگۈرۈپ بېكەتكە كېلىپ تۇرۇشى كېرەك ئىكەن. دېمەك، ۋاقىت تەرتىپلەشتۈرۈلگەن بولۇپ، ۋاقىت ئادەملەرنىڭ خاھىشىغا ئەمەس، بەلكى ئادەملەر ۋاقىتقا بويسۇنۇشى كېرەك ئىدى. نۆۋەتتىكى مەنئىيەنىڭ كېلىشىگە بىر ئاز ۋاقىت بار ئىدى، ئادەمسىز كوچىدا ئەر - ئايال ئىككىمىزلا تۇراتتۇق. مەنئىيە ئاخىر كەلدى، ئۇنىڭ كەلگەن ۋاقتى تاختىدا ئەسكەرتىلگەن ۋاقىت بىلەن دەلمۇدەل چىقتى.

مەنئىيەنىڭ ئايالىم باشتا چىقتى. ئۇ شوپۇرلار بىلەن بىر نېمىلەرنى دېيىشىپ سالاملاشتى، مەنمۇ شۇ تەقلىد تە سالاملاشتىم. قائىدە بويىچە يولۇچى: «ئەتىگەنلىكىڭىز خەيرلىك بولسۇن، سىزنى ئاۋارە قىلىدىغان بولدۇم» دەيدىكەن، شوپۇرمۇ سالام بېرىپ: «قېنى مەرھەمەت» دەيدىكەن.

مىنىبۇس بۇ مەكتەپنىڭ قاتناش شىركىتىگە قىلغان ھاۋالىسى بىلەن تىزىملىك پويىز بېكىتى بىلەن مەكتەپ ئارىلىقىدا مەخسۇس قاتنايدىكەن، ئادەتتىكى كۈنلەردە كۈنىگە 16 سائەت، دەم ئېلىش كۈنلىرىدە بولسا 10 سائەت ئۆچۈرسىدە قاتنايدىكەن. ئىشقا چىقىش ھەم ئىشتىن چۈشۈش ۋاقىتلىرىدا قاتناش قېتىمى كۆپرەك بولىدىكەن. قاتناش ھەقسىز بولۇپ، بۇ ھەقنى مەكتەپ ئۈستىگە ئالىدىكەن. مەكتەپ قاتناش شىركىتىگە يىلىغا 14 مىليون يېن (تەخمىنەن 1 مىليون يۈەن خەلق پۇلى) پۇل تۆلەيدىكەن. مىنىبۇسقا مەزكۇر مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرىدىن باشقا ئەتراپتىكى كىشىلەر چىقىۋالسىمۇ، شوپۇر ئۇنى سۈرۈشتۈرۈپ يۈرمەيدىكەن، پەقەت ھەربىر بېكەتتىن چىققان ئادەملەرنىڭ سانىنى خاتىرىلەۋالدىكەن. بۇ پەقەت كىشىلەرنىڭ مىنىبۇسقا چىقىش ئەھۋالىنى ئىگىلەش ئۈچۈنلا ئىكەن. بىزدەك ماشىنىسى يوق ئوقۇغۇچىلار مىنىبۇسقا ئولتۇرۇپ تىزىملىك بازىرىدىكى ماگىزىنلارغا بېرىپ، تۇرمۇش لازىمەتلىكلىرىنى سېتىۋالدىكەن، پويىز بېكەتلىرىگە بېرىۋالدىكەن. ئەگەر بىرى بېكەت يوق يەردە تۇرۇپ قول پۇلاڭلاتسا مىنىبۇس توختىماي ئۆتۈپ كېتىدىكەن، كىشىلەر پەقەت بەلگىلەنگەن بېكەتتەلا تۇرۇشى كېرەك ئىكەن. ئادەتتە مەكتەپ بىلەن پويىز بېكىتىنىڭ ئارىلىقى بىرقەدەر يىراق بولغان ھەرقانداق رايوندا مەكتەپ تەرىپىدىن سېلىنغان مەخسۇس قاتناش ۋاسىتىلىرى بولىدىكەن. زاۋۇت - كارخانىلارمۇ شۇنداق قىلىدىكەن. ئادەتتە تولا ئادەمنىڭ خۇسۇسىي ماشىنا - پىكاپى بولغاچقا، مىنىبۇستا ئولتۇرىدىغانلار ئۈچە كۆپ بولمايدىكەن. بىزدە ئۆلۈم - يېتىم بولسا ماشىنا چىقىرىپ بېرەلمەيدىغان ئىدارىلەر، ماشىنىسى بار بولسىمۇ، چىقىرىشنى خالىمايدىغان ئادەملەر خېلى بار. ماشىنا چىقارغان ھالەتتىمۇ خېلى كۆپ ئاۋازە بولۇپ، ئۇلارغا كۈچۈكلەنەن توغرا كېلىدۇ. بىر چاغلاردا ئۆي كۆچىدىغان بولۇپ قېلىپ، ماشىنا تاپالماي ساق ئۈچ كۈن قاتراپ يۈرگەندىم.

بىز ئولتۇرغان مىنىبۇس ئۆيلەر ئارىسىدىكى كۆچىدىن چىقىپ،

سۈيى ئۇلۇغ بىر ئۆستەڭنىڭ كۆۋرۈكىدىن ئۆتتى. بۇ ئۆستەڭنىڭ ئىككى قېشى قويۇق دەرەخلىك بولۇپ، سۈيى سۈپسۈزۈك ئىدى. ئۆستەڭنىڭ بۇ تەرىپى چوڭ يول، چوڭ يولنىڭ ئۇ تەرىپىدە بولسا دەريا بار ئىدى. بۇ تېدورى دەرياسى دەپ ئاتىلىدىكەن. دەريانىڭ ئىنى خېلى كەڭ بولۇپ، سۇ يالاپ سىلىقىلىشىپ كەتكەن خادا تاشلار چوقچىيىپ كۆرۈنۈپ تۇرىدىكەن. بۈگۈن سۇ ئۈنچە كۆپ ئەمەس ئىدى. يامغۇر ياغقان كۈنلەردە سۇ ئۇلغىيىپ قالىدىكەن. دەريانىڭ كۆۋرۈكىدىن ئۆتۈپ ئىككى تەرىپىدە ئېتىز بار يولغا چىقتۇق. ئەتراپتا يېشىللىق، ئەتراپتا گۈل. مياتاكي كەنتىگە بارغاندا، مەكتەپكە قاراپ بۇرۇلىدىكەنمىز، مىنىبۇس ياپېشىل قارىغايلىق تاغ تەرەپكە بۇرالىدى. يولنىڭ ئىككى تەرىپىدە پىيادىلەر يولى، تۆت ئەتراپ غۇچچىدە گۈل، تىك ئۆسكەن قارىغايىلار تاغ باغرىلىرىنى بويلاپ زىچ ئورۇن ئېلىشقان، يەر يۈزى يېشىل كوكاتلار بىلەن قاپلانغان. يولدا ماشىنىدىن باشقا نەرسە كۆرۈنمەيدۇ، پىيادە يۈرگەن ئادەملەرمۇ يوق. بۇنداق خىلۋەت تاغ ئارىسىدا مەكتەپ نېمە قىلسۇن دېگۈسى كېلىدۇ ئادەمنىڭ. يىلانباغرى يولىنى بويلاپ ئازراق ماڭغاندىن كېيىن ئاندا - مۇندا بىنالار كۆرۈنۈشكە باشلىدى، ھايال ئۆتمەيلا سانجاق بىنالار ئۆرىدىشىپ كەتكەن بىر دۆڭلۈككە كېلىپ قالدۇق. ئايالىم: «ئەنە ئاۋۇ مەن ئوقۇيدىغان مەكتەپ» دەپ كۆرسەتتى. كۈل رەڭ چاقچۇق چاپلانغان ھەشەمەتلىك ئېگىز بىنالار ئېزىتقۇ شەھەردە كىلا كۆز ئالدىمىزدا گەۋدىلىنىشكە باشلىدى

JAIST

مەكتەپكە يېتىپ كەلدۇق، مەن تېخى قوش قاناتلىق كەڭ تۆمۈر دەۋرۋازىدىن كىرىمىز، دەۋرۋازىنىڭ بىر تەرىپىدە مەكتەپنىڭ نامى يېزىلغان يوغان ۋېنوسكا بولىدۇ، يەنە بىر تەرىپىدە ساقچىخانا ياكى ھېچبولمىغاندا دەۋرۋازىۋەن بولىدۇ، ئۇ كىرىپ - چىققانلارنى سەگەكلىك بىلەن كۆزىتىپ تۇرغان بولىدۇ، دەپ ئويلاپتىكەنمەن. ئەمەلىيەتتە ئۇنداق ئەمەس ئىكەن، بۇ يەردە دەۋرۋازا ياكى تام دېگەننى كۆرگىلى بولمايتتى، رېشاتكا، قاشا دېگەندەك نەرسىلەرمۇ يوق ئىدى، مەكتەپ بىنالىرىنىڭ ئەتراپى ئوچۇقچىلىق ئىدى. مەكتەپنىڭ بىر تەرىپى چوڭ يولغا، يەنە بىر تەرىپى قارىغايلىققا تۇتىشىپ كەتكەن بولۇپ، خۇددى مۇشۇ دۆڭلۈككە ئۈنۈپ چىققاندىكىلا تۇيغۇ بېرىدىكەن. مەكتەپ ئۆزىنى قوينىغا ئالغان تەبىئىي مۇھىت بىلەن سىڭىشىپ كەتكەندەكلا تۇرىدىكەن.

مەكتەپكە كىرىش ئېغىزىنىڭ ئىككى تەرىپىدە تەخمىنەن بىر مېتىر ئېگىزلىكتە قوپۇرۇلغان سېمونت قىر بار ئىكەن. مەكتەپنىڭ نامى سېلىنغان گىرانت تاش تاختىغا بىر تەرەپكە ياپون يېزىقىدا، يەنە بىر تەرەپكە ئىنگلىز يېزىقىدا ئويۇلۇپ، قىرغا سىڭىشتۈرۈۋېتىلگەنىدى. JAIST دېگىنىمىز بۇ مەكتەپنىڭ Japan Advanced Institute of Science and Technology دېگەن ئىنگلىزچە نامىنىڭ قىسقارتىلما شەكلى ئىدى. ئۇنى ياپونچە 北陆先端科学技術大学院大学 دەپ يازىدىكەن. بىز مەنبۇستىن چۈشۈپ ياتاققا ماڭدۇق. مەنبۇس توختايدىغان چوڭ بىر مەيداننى كېسىپ ئۆتتۇق. بۇ مۇشۇ مەكتەپتە ئىشلەيدىغان ئوقۇتقۇچى ۋە خىزمەتچىلەرنىڭ ماشىنا توختىتىش مەيدانى ئىكەن، پەممىچە بۇ

مەيدان تۆت - بەش مو كەلسە كېرەك. «ئوقۇغۇچىلار ماشىنىسى ئاۋۇ مەيداندا توختايدۇ» دېدى ئايالىم يىراقتىكى بىر دۆڭنى كۆرسىتىپ. ئۇ يەردىمۇ ماشىنا توختىتىلغان چوڭ بىر مەيدان تۇراتتى.

ئايالىم مېنى كېلىدۇ، دەپ ئىككى ئېغىزلىق ئۆي ئېلىپ قويغانىكەن، مەكتەپ رەھبەرلىكى ئائىلىسىدىكىلەر بىلەن بىللە تۇرىدىغان چەت ئەللىك ئوقۇغۇچىلارنىڭ تۇرالغۇ شارائىتىنى ئالاھىدە ئېتىبار بىلەن ئويلىشىدىكەن. بىز 103 - نومۇرلۇق ئۆيىنىڭ ئاچقۇچىنى سېلىپ، ئىشىكنى ئاچتۇق. ئايالىم چاقچاق قىلغان ھالدا ياپون تىلىدا «مەرھەمەت» دېدى. مۇشۇ بوسۇغىدىن ئاتلاشتىن بۇرۇنقى تەنھالىق ئازابلىرىمىزنى ئويلىغاندا، ئۇنىڭ بۇنداق دېيىشىدە چوڭقۇر بىر روھىي ھاردۇق بار ئىدى. مەن پاسپورتۇمنى ۋاقتىدا ھەل قىلالماي، تۇنجى قېتىم ئەۋەتكەن چاقىرىق قەغىزىنىڭ مۇددىتى توشۇپ كەتكەنىدى. ئىككىنچى قېتىملىق چاقىرىق قەغىزى ناھايىتى ئۇزۇندا چىقتى، چۈنكى ياپونىيە تەرەپ بىرىنچى قېتىملىق چاقىرىق قەغىزىنىڭ بىكار بولۇپ كەتكىنىدىن رازى ئەمەس ئىكەن. ئايالىم ئۇلارغا جۇڭگوچىلىق ۋە ئۇيغۇرچىلىقنىڭ پەۋقۇلئاددە رېئاللىقىنى چۈشەندۈرسىمۇ، ئۇلار قايىل بولماپتۇ. «جاھاندا نەدىمۇ ئۇنداق ئىشلار بولسۇن» دەپ ئويلاپتۇ ئۇلار ئەقىلگە سىغدۇرالمىي. باشقىلارغا قانچە چۈشەندۈرسىمۇ، چۈشەندۈرگىلى بولمايدىغان ئىجتىمائىي مەنتىقە ئىچىدە ياشىغان ئادەم باشقىلارنىڭ ھېسداشلىقىنى ئاسان قولغا كەلتۈرەلمەيدۇ. پاسپورت ۋە ئىككىنچى قېتىملىق چاقىرىق قەغىزى چىققۇچە ئايالىم تالاي قاقشىدى، تالاي يىغلىدى. ئۇ ھەمىشە ماڭا ئۆزىدەك ئىلىم تەھسىل قىلغۇچى چەت ئەللىكلەرنىڭ ئۆز ئائىلىسىدىكىلەر بىلەن ئاسانلا جەم بولۇپ، خاتىرجەم ياشىغىنىنى مىسال قىلىپ تەگەيتتى. مەن ئۇنىڭغا: «بىر ئىشنى تەستە پۈتكۈزسەڭ، ئۆزۈڭنىڭ قانچىلىك ئىكەنلىكىنى بىلىۋالسىەن، ئازابمۇ بىر مەكتەپ» دەپ تەسەللى بېرەتتىم. مانا، ئاخىر ئايالىم مېنى كېلىدۇ، دەپ ئېلىپ قويغان ئۆيىنىڭ

بوسۇغىسىدىن ئاتلىدىم. بوسۇغىنىڭ تېشىدا بىر پۈتۈن تارىخ ياتاتتى. مەن ئەمدى بوسۇغىنىڭ ئىچىدە تۇرۇپ، ئەنە شۇ تارىخنىڭ شەكىلسىز ۋۇجۇدىغا پات - پات سەپسىلىپ، تەقدىر ھەققىدە ئويلىنىمەن. قانداقتۇر شەكىلسىز بىرنەرسە (بەلكىم ئۇ كۆلەڭگىدۇ ياكى ئەرۋاھتۇ) ماڭا ئەگىشىپ، ياپونىيەگە بىللە كەلگەندەك ۋە ئويگىمۇ بىللە كىرگەندەك تۇيۇلۇپ كەتتى. بۇنىڭدىن تېنىم شۈركۈنۈپ كەتتى. ئۇ ماڭا باغلىنىپ ياشامدۇ ياكى مەن ئۇنىڭغا باغلىنىپ ياشامدىمەن، بۇنى بىلگىلى بولمايتتى. ياشاش بەلكىم تەقدىرگە جاۋاب ئىزدەش ئۈچۈندۇ. جاۋاب ئالدىمدا، ھامان ئالدىمدا... ئۆيىنىڭ ئىچى پاكىز ئىدى. ئۆيدە توڭلاتقۇ، تېلېۋىزور، كىرئالغۇ، دۇخوپىكا، مىكرو دولقۇنلۇق ئوچاق، تاماق شىرەسى، يېزىق شىرەسى، ئورۇندۇق، مۇنچا دېگەنلەرنىڭ ھەممىسى تەل ئىدى. مۇنچا بىلەن ھاجەتخانا ئايرىم بۆلمە ئىكەن. كىرئالغۇسىمۇ تولۇق ئاپتوماتىك ئىكەن. بىزدە ئون نەچچە يىل ئۆي تۇتقان ئادەمنىڭمۇ بۇنچىلىك سەرەمجانلىشىشى تەس. ئۆيىنى كۆرۈپلا كۆڭلۈم يورۇغاندەك بولدى. دالان ئۆيىنىڭ ئاستى تاختاي پول، ياتاق ئۆيىنىڭ ئاستى تاتامى (ياپونلار ئۆيلىرىدە سېلىنچا قىلىپ ئىشلىتىدىغان چىخ توقۇلما) ئىكەن. بىز يۇيۇنۇپ بولۇپ، ئىككى سائەت ئەتراپىدا ئۇخلاپتۇق. ئاندىن مەكتەپ ئاشخانىسىغا چىقىپ بېلىق بىلەن گۈرۈچ تامىقى يېدۇق.

شۇ كۈندىن ئېتىبارەن تۇرمۇشۇم JAIST قا باغلانغان ھالدا ئۆتىدىغان بولدى، JAIST نىڭ قورۇسى مەن ئۈچۈن پۈتكۈل ياپونىيە جەمئىيىتىگە مىسال ئىدى. ياپونىيە جەمئىيىتىنىڭ قاتلىمى مۇرەككەپ، ئەلۋەتتە. ئۇنى ھەرگىزمۇ چەت بىر يېزىغا جايلاشقان ئالىي مەكتەپ بىلەن سېلىشتۇرغىلى بولمايدۇ. ياپونىيەنىڭ ھەممە يېرىنى، ھەرقايسى تەبىقىسىنى ئارىلاپ چىققۇدەك ۋاقتىم ۋە پۇلۇم يوق بولۇپ، ياپونىيەنى مەن تۇرۇۋاتقان مۇشۇ مەكتەپنىڭ ئىچى ۋە ئەتراپى ئارقىلىق كۆزىتىشتىن باشقا ئىمكانىيىتىم يوق ئىدى.

JAIST تامسىز بىر مەكتەپ ئىدى. بۇ مەكتەپ 20 - ئەسىرنىڭ 90 - يىللىرىدا سېلىنغان دۆلەت قارمىقىدىكى مەكتەپ ئىكەن. ئادەتتە ياپونىيەدە تولۇقسىز ئوتتۇرىغىچە بولغان مائارىپ دۆلەتنىڭ مەجبۇرىيىتىدە بولىدىكەن. تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپ ۋە ئالىي مەكتەپلەر بولسا دۆلەت قارمىقىدىكى ھەم خۇسۇسىيلار قارمىقىدىكى دەپ ئىككىگە بۆلۈنىدىكەن. خۇسۇسىيلار قارمىقىدىكى ئالىي مەكتەپلەر كۆپرەك بولىدىكەن. دۆلەت ھەر ئىككى خىل مەكتەپنىڭ دىپلوم ۋە گۇۋاھنامىلىرىنى بىردەك ئېتىراپ قىلىدىكەن.

مەكتەپ بىلىم شۇناسلىق مەكتىپى، ئۇچۇر شۇناسلىق مەكتىپى ۋە ماتېرىيال شۇناسلىق (ماتېرىيال ئىلمى) مەكتىپىدىن ئىبارەت ئۈچ تارماق مەكتەپتىن تۈزۈلگەن بولۇپ، تولۇق كۇرس ئوقۇغۇچىلىرى قوبۇل قىلىنمايدىكەن. قوبۇل قىلىنىدىغانلار يۇقىرىقى ئىلىملەر بويىچە تەربىيەلىنىدىغان ماگىستىر، دوكتور، دوكتور ئاشتى ۋە تەتقىقاتچى ئوقۇغۇچىلار ئىكەن. بۇ مەكتەپنىڭ ئوقۇتۇش نىشانىمۇ مەخسۇس بىلىملەرنى كېڭەيتىشلا ئەمەس، بەلكى ئاساس خاراكىتلىك ئوقۇملارنى چۈشىنىپ ۋە ئىگىلەپ، مەسىلىلەرنى بايقىيالايدىغان ۋە ھەل قىلالايدىغان، ئۆزىنىڭ بىلىملىرىنى باشقا ساھەدىكى بىلىملەر بىلەن بىرلەشتۈرۈپ يېڭىلىق يارىتالايدىغان ئىختىساسلىقلارنى تەربىيەلەپ چىقىش ئىكەن. بۇ مەنىدىن ئېيتقاندا، بۇ مەكتەپ ئادەتتىكى بىر ئالىي مەكتەپكە ئەمەس، بەلكى پەن ۋە تېخنىلوگىيە ساھەسىدىكى مەخسۇس ئاكادېمىيەگە بەكرەك ئوخشايتتى.

مەكتەپنىڭ رەھبەرلىك ئاپپاراتى قۇرۇلمىسى ناھايىتى ئاددىي ئىكەن، مۇدىر بىر نەپەر، مۇئاۋىن مۇدىر بىر نەپەر بولىدىكەن، شۇجى (سېكرېتار) بولمايدىكەن. بۇلار دۆلەت ئىچى ۋە چەت ئەللەردە نەتىجىسى كۆرگە كۆرۈنگەن داڭلىق، پىشقان ئالىملاردىن سايلىنىدىكەن. مەكتەپ باشقۇرۇشتا مەخسۇس ئوقۇتۇش ۋە تەتقىقات بىلەن شۇغۇللىنىۋاتقان پروفېسسورلارمۇ ياردەمچى مۇدىرلىققا

تەكلىپ قىلىنىدىكەن. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ تەتقىقاتى بىلەن مۇناسىۋەتلىك باشقۇرۇش تۈرلىرىنى ئۈستىگە ئېلىپ، مۇدىر ۋە مۇئاۋىن مۇدىرغا ھەمكارلىشىدىكەن. بۇنداق بولغاندا پىروفېسسورلارنىڭ مەكتەپ باشقۇرۇشتىكى قابىلىيىتى ۋە يوشۇرۇن كۈچىدىن ئوبدان پايدىلانغىلى، كەسپىي بىلىملەرنى باشقۇرۇش مېخانىزمىغا جانلىق ماسلاشتۇرغىلى بولىدىكەن.

پىروفېسسورلار بىر مەكتەپنىڭ ھاياتىي كۈچىنى ئاشۇرۇشتىكى تۈپ ئامىل دەپ سانىلىدىكەن. مەزكۇر مەكتەپتە پىروفېسسور، دوكتىر، پىروفېسسور ياردەمچىلىرىدىن بولۇپ 144 نەپەر مۇتەخەسسس بار ئىكەن، مۇلازىمەتچى خادىملىرىنى قوشقاندا 329 ئادىمى بار ئىكەن. يەنە ھەمكارلاشقۇچى شىركەت ۋە كارخانىلاردىنمۇ مەزكۇر مەكتەپكە كېلىپ لېكسىيە سۆزلەيدىغان ئادەملەر بولىدىكەن. چەت ئەللەردىن كەلگەن تەكلىپلىك پىروفېسسورلارمۇ 10 ~ 20 گە بارىدىكەن. شۇبە مەكتەپ باشلىقلىرىمۇ ئاشكارا رىقابەت بىلەن سايلىنىدىكەن.

ئادەتتە، ئايدا بىر قېتىم پىروفېسسورلار يىغىنى ئېچىلىدىكەن، يىغىندا مەكتەپنىڭ ئوقۇتۇش ۋە تەتقىقاتقا ئالاقىدار چوڭ قارارلىرى ۋە پىلانلىرى تۈزۈلىدىكەن. پىروفېسسورلار بۇ يىغىندا ئۆزلىرىنىڭ ئوقۇتۇش ۋە تەتقىقاتقا دائىر تەنقىدىي قاراشلىرى، يېڭى تەشەببۇسلىرى، تەكلىپ - لايىھەلىرىنى ئوتتۇرىغا قويدىكەن، بۇلار مەكتەپ مۇدىرىنىڭ قارار چىقىرىشىدىكى ئاساسلىق تايىنىش نۇقتىسى بولىدىكەن. مەكتەپتە ئوقۇتۇش ۋە تەتقىقات باش تېما قىلىنىمىغان يىغىن بولمايدىكەن، پىكىرلەر بىۋاسىتە ئۈنۈمگە مۇناسىۋەتلىك ئەمەلىي پىكىرلەردىن ئىبارەت بولۇشى كېرەك ئىكەن. تېرمىنلارنى غىلدىرلىتىپ ئوينىيدىغان مەمەدان مەجلىسۋازلارغا ئورۇن يوق ئىكەن.

مەكتەپتە يىغىن يوق ھېسابتا بولۇپ، رەھبەرلىكنىڭ گەپ - سۆزلىرى، خىزمەت ھەققىدىكى ئورۇنلاشتۇرۇشلىرى تور بېتى ئارقىلىق

تارقىلىدىكەن. كىشىلەر ئىشقا چۈشكەندە ياكى ئىشتىن چۈشكەندە تور بېتىنى كۆرۈش ئارقىلىق مەكتەپنىڭ خىزمەت ۋەزىيىتى ۋە ۋەزىپىسىدىن خەۋەردار بولۇپ تۇرىدىكەن. ئوقۇغۇچىلار بۆلۈمىنىڭ ھەر خىل ئوقۇتۇرۇشى ئوقۇغۇچىلارنىڭ تور ئادرېسىغا يوللىنىپ تۇرىدىكەن، ئىشلار شۇ يوسۇندا راۋان يۈرۈشۈپ تۇرىدىكەن. يېڭى يىل ۋە باشقا بايراملارنىڭ تەبرىكىنى مەكتەپ مۇدىرى بەش مىنۇت ئىچىدە تۈگىتىدىكەن. ئادەتتە، ئوقۇش باشلاش مۇراسىملىرى داغدۇغىلىق ئۆتكۈزۈلىدىكەن. مۇراسىمدا نوبېل مۇكاپاتى ئالغانلار دۆلەت ئىچى ۋە چەت ئەللەردىن مەخسۇس تەكلىپ قىلىنىپ، نۇتۇق سۆزلەشكە ئۇيۇشتۇرۇلىدىكەن.

مەكتەپتىكى ھەرقايسى تارماقنىڭ بىنالىرى كۆتۈرمە قىلىپ سېلىنغان يېپىق كارىدورلار ئارقىلىق تۇتاشتۇرۇلغان بولۇپ، سىرتقا چىقىمىمۇ مەكتەپنىڭ خالىغان بۆلۈم، دەرىخانىلىرىغا كىرىپ - چىققىلى بولىدىكەن. مەكتەپنىڭ جايلاشقان ئورنى ئوڭغۇل - دوڭغۇل تاغ ۋە جىلغىلاردىن ئىبارەت بولۇپ، ئەسلىدىكى يەر شەكلى تۈزلەش، ئويۇش، تىندۈرۈش قاتارلىق ئۇسۇللار بىلەن ئۆزگەرتىلمىگەن، بەلكى ئەسلىدىكى يەر شەكلى ئەينەن ساقلاپ قېلىنغان. بۇ ئەتراپتىكى ئىشكاۋا ئالىي تېخنىكا مەركىزى بىنالىرى ۋە NTT (Nippon Telegraph and Telephone Corporation) بىنالىرىمۇ شۇنداق سېلىنغان. بىز «تاغ - دەريالارنى قايتىدىن ئورۇنلاشتۇرۇش، تەبىئەتنى ئۆزگەرتىش، تەبىئەتنى بويسۇندۇرۇش» شوئارلىرىنى توۋلاپ يۈرۈپ، تالاي جىلغىنى تىندۈردۈق، بېھىساب ئورماننى قۇرۇتتۇق، دەريالارنىڭ ئېقىنىنى ئۇياق - بۇياققا بۇرۇشقا ئۇرۇندۇق. شۇ جەرياندا ئۆزىمىزمۇ ئۆزگەردۈق، مەنپىي ئېكولوگىيەلىك ئۆزگىرىشنىڭ تەھدىتى ئىچىدە تەمتىرىدۇق. ياپونلار بۇ جەھەتتە جىق ئىبىرەتكە ئىگە بولغاندەك تۇراتتى. ئۇلارنىڭ شەھەر قۇرۇلۇشى تەبىئەتنىڭ تۈزۈلمىسىگە زىت رەۋىشتە ئەمەس، بەلكى تەبىئەتنىڭ تۈزۈلمىسى بىلەن مۇرەسسە قىلغان ھالەتتە تەرەققىي قىلدۇرۇلغانىدى. ئۇلار تەبىئەتنىڭ خۇلقىنى ئىگىلەش ئارقىسىدا، بۇ خۇلقىنى تەبىئەت

بىلەن بىرگە ۋەدە بولغان ئىنساننىڭ خۇلقى بىلەن بېيىتىپ، تەبىئىي گۈزەللىك بىلەن ئىجتىمائىي گۈزەللىكنىڭ مۇجەسسسىمىنى ئىشقا ئاشۇرغانىدى.

ياپونىيەدە بىنالار ئىمكانقەدەر ئۈنۈمسىز يەرلەرگە سېلىنىدىكەن. ئۇلار بىزگە ئوخشاش قويۇق ئورمانلىقلارنى، مۇنبەت ئېتىزلارنى، ئېرىق - ئۆستەڭلەرنى ئۆزگەرتىش، تىزگىنلەش، تۈزلەش ئارقىلىق، بۇلارنىڭ ئورنىغا تەرەققىيات رايونى (开发区)، زاۋۇت بىنالارى قاتارلىقلارنى پىلانلىمايدىكەن. بوستانلىقلار ئېچىپ تەرەققىي قىلدۇرۇلمىسىمۇ، كىشىلەر تەرىپىدىن بۇرۇنلا ئېچىلىپ، ئەنە شۇنداق ھاياتلىق ماكانغا ئايلاندۇرۇلغان. JAIST نىڭ بىنالارى تاغنىڭ ئورمانلىق يېرىگە ئەمەس، بەلكى دەرەخسىز - تاقىر يەرلىرىگە پىلانلانغانىدى. بۇ ئەتراپتىكى باشقا بىنالارمۇ شۇنداق ئىدى. ئېتىزلارنىڭ، باغ - ۋارارلارنىڭ، ئورمانلارنىڭ تۆمۈر يوللارغا، بازارلارغا ۋە ئولتۇراق رايونلارغا ئايلاندۇرۇلۇشى قارماققا ھەشەمەتلىك تەرەققىيات مەنزىرىسىنى شەكىللەندۈرگەندەك قىلىسىمۇ، ماھىيەتتە ھاياتلىق ئىمكانىيەتلىرىنىڭ قىسقىرىشىدۇر ياكى ھاياتلىق مۇھىتىنىڭ تەخىرىسىز نۇقتىسىغا قاراپ ئىلگىرىلىشىدۇر.

JAIST نىڭ بۇ يەرگە سېلىنىشىدا ئالاھىدە بىر ئارقا كۆرۈنۈش بارمىش. ھازىر ھاكىمىيەت بېشىدا تۇرۇۋاتقان ئەركىن دېموكراتلار پارتىيەسى (自民党) نىڭ كوئىزىمى (小泉)، دىن بۇرۇن باش ۋەزىرلىك ۋەزىپىسىنى ئۆتىگەن كاتتېبېشى مورى شىرو (森喜郎) 1990 - يىللاردا دۆلەتلىك مەدەنىيەت، پەن - مائارىپ ۋازارىتىنىڭ ۋەزىرى ئىكەن. بۇ ۋەزىر مەزكۇر مەكتەپ جايلاشقان تاتسىنو كۇچى (辰口) يېزىسىدا تۇغۇلۇپ ئۆسكەن بولۇپ، بۇنداق بىر چەت يېزىغا چوڭ بىر ئالىي مەكتەپنىڭ سېلىنىشى يېزا خەلقىگە تۈرلۈك پايدا - مەنپەئەت ئەكېلىدىكەن. مورى شىرو ئانا يۇرتىغا پەرزەنتلىك مېھرىنى يەتكۈزۈش ئۈچۈن ئالاھىدە كۈچەپ، مەكتەپنىڭ سېلىنىشىنى مۇشۇ ئورۇنغا پىلانلىغانىكەن. ئەسلىدىكى پىلان بۇ

مەكتەپنى توكيو سانائەت ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ يېنىغا سېلىش ئىكەن، بىراق مورىي شىرونىڭ تەسىرى بىلەن بۇ مەكتەپنى ئاخىر تاتىنىۋاتقاندا كۆچۈرۈش قارار قىلىنغان. بۇنداق بولغاندا مەكتەپكە لازىملىق ئەسلىھەلەرنىڭ ھەممىسى شۇ يەردىكى شىركەتلەر ئارقىلىق سېتىۋېلىنىشى كېرەك بولۇپ، بۇ جەرياندىكى پايدا يەنىلا يەرلىك خەلققە بولىدىكەن. مەكتەپ خىزمەتچىلىرىمۇ مەكتەپ چۈشكەن يېزىنىڭ خەلقىدىن قوبۇللىنىشى كېرەك ئىكەن. ھەتتا تازىلىق ئىشچىلىرىمۇ مۇشۇ يېزىدىن كەلگەن ئاياللار بولۇپ، ئۇلار ئەتىگىنى پىكاپلىرى بىلەن كېلىپ ئىشخانا، كۈتۈپخانا، تەجرىبىخانا ۋە دەرسخانىلارنى تازىلاپ بولۇپ، پىكاپلىرىنى ھەيدىشىپ قايتىپ كېتىدىكەن. شۇ ئەتراپتىكى باشلانغۇچ مەكتەپنىڭ كومپيۇتېر ئەسلىھە تەرەققىياتىدا JAIST نىڭ تۇتقان ئورنى ئالاھىدە ئىكەن. ئەتراپتىكىلەرمۇ JAIST نىڭ ئۆزلىرىگە يەتكۈزگەن مەنپەئەتىدىن مەنئۇن ئىكەن.

JAIST ھەقىقەتەن زامانىۋى ئالىي مەكتەپ ئىكەن، ئۇ ئۆزىنىڭ تەتقىقات نەتىجىلىرى بىلەن كۆپ تۈردە مەملىكەت ئىچىدىكى 100 ئالىي مەكتەپنىڭ ئىچىدە ئالدىنقى رەتتە تۇرالايدىكەن. ئوقۇغۇچىسى 1000 دىن ئارتۇق بولۇپ، چەت ئەللىك ئوقۇغۇچىلار 130 ئەتراپىدا ئىكەن. بۇلار ئاساسەن ئاسىيا، ئافرىقا ۋە ئامېرىكا قىتئەسىدىكى تەرەققىي قىلىۋاتقان دۆلەتلەردىن كەلگەن ئىكەن. بويىتاق ئوقۇغۇچىلارغا ئايرىم ياتاق بېرىلىدىكەن، ئائىلە تاۋابىئاتلىرى بار ئوقۇغۇچىلارغا ئىككى ياكى ئۈچ ئېغىزلىق ئۆي بېرىلىدىكەن. ئوقۇغۇچىلارنىڭ بىر قىسمى ئەتراپتىكى خۇسۇسىيلارنىڭ ئۆيلىرىنى ئىجارىگە ئېلىپ ئولتۇرىدىكەن. دەرسخانىلار، لابوراتورىيەلەر ۋە كۈتۈپخانا پۈتۈنلەي تورلاشتۇرۇلغان. ئۇچۇر تورى مەكتەپنىڭ ھەربىر بۆلۈمىنى دۇنيانىڭ بىراق بىر چېتىدىكى ئۇچۇر ئورگانلىرى بىلەن تۇتاشتۇرغان، ئۇچۇر لىنىيەلىرى پۈتكۈل مەكتەپنى ئۇچۇر سەزگۈسى كۈچلۈك ھاياتىي ئورگانغا ئايلاندۇرغانىدى. ھەربىر ئوقۇغۇچىنىڭ ئالدىدا ئىككى -

ئۈچتىن كومپيۇتېر، كۆپلىگەن ئوقۇغۇچىنىڭ خاتىرى كومپيۇتېرىمۇ بار، بۇ كومپيۇتېرلار ئەڭ ئىلغار نۇسخىلىرى چىققاندا ئالماشتۇرۇپ تۇرۇلىدىكەن. پۇل ئامانەت، پوچتا يوللانمىلىرى مۇشۇ مەكتەپنىڭ ئۆزىدىلا پۈتىدىكەن. ناۋادا ماركا بولماي قالسا، سىز پوچتىكەشلەرگە پۇل بېرىپ، ھاۋالە قىلىپ قويسىڭىز، ئۇلار ئىشنى ۋاكالىتەن بېجىرىپ، تالونىنى ياكى ئىسپاتنى سىزگە يەتكۈزۈپ بېرىدىكەن. ناۋادا ئوقۇغۇچىلار كۆچمەنلەر ئىدارىسى ياكى يېزىلىق ھۆكۈمەتكە بېرىپ بىرەر ئىشقا دائىر رەسمىيەت ئۆتمەكچى بولسا، مۇناسىۋەتلىك ئىسپاتلارنى ئوقۇغۇچىلار ئىشخانىسى ئالدىدىكى ئاپتوماتىك ماشىنىدىن خالىغان ۋاقىتتا ئالغىلى بولىدىكەن. ماگنىت يالىتىلغان ئوقۇغۇچىلىق كىنىشكىسىنى ئاپتوماتىك قۇرۇلمىغا تونۇتقاندىن كېيىن، ئېكراندا ئېھتىياجلىق ئىسپاتلارنىڭ تىزىملىكى چىقىدىكەن، ئۇنىڭدىن لازىملىق ئىسپات تۈرى ۋە نۇسخا سانىنى كۈنۈپكا ئارقىلىق تاللاپ، قارار كۈنۈپكىسىنى چەككەندىن كېيىن، قىزىل تامغا بېسىلغان ئىسپاتنامە شارپىدا چىقىدىكەن. ئەگەر ئاپتوماتىك قۇرۇلمىدا يوق پەۋقۇلئادە ئىسپاتنامىلەر كېرەك بولسا، ئېلخەت (E-mail) ئارقىلىق ئوقۇغۇچىلار بۆلۈمىگە ئىلتىماس قىلسا بولىدىكەن، خادىملار ئىشلارنى ئۆزلىرى پۈتكۈزۈپ چاقىرىتىدىكەن. ئوقۇغۇچىلار بۆلۈمىنىڭ ئالدى تەرىپىدىكى تاملار تۆت چاسا مەرمەر تاشلار بىلەن بېزەلگەن بولۇپ، ئوقۇش پۈتكۈزگەن دوكتورلارنىڭ قىسقىچە ئەھۋالى ئاشۇ تاشلارغا ئويۇلىدىكەن. بۇ كېيىنكىلەرگە ئىلھام بولىدىغان بىر مەكتەپ خاتىرىسى بولىدىكەن.

تەجرىبىخانا، كۈتۈپخانىلارغا كىرىشتىمۇ ماگنىتلىق ئوقۇغۇچىلىق كىنىشكىسى ئىشلىتىلىدىكەن. ئىشىك يېنىدىكى ئېلېكترونلۇق ئاپپاراتقا كىنىشكىنى سۈركەپ تونۇتقاندىن كېيىن، ئوقۇغۇچىلىق مەخپىي نومۇرىڭىزنى رەقەملىك كۈنۈپكا ئارقىلىق باسىدىكەنسىز، ئىشىك ئېچىلىدىكەن. شۇنداق قىلىپ، ئادەتتىكى كۈنلەردە، دەم ئېلىش كۈنلىرىدە، كۈندۈزدە، تۈن نىسپىدە، ئومۇمەن

كېچە - كۈندۈز - خالىغان ۋاقتىڭىزدا ئۆز تەتقىقاتىڭىزغا دائىر مۇلازىمەتتىن بەھرىمەن بولالايدىكەنسىز. كۈتۈپخانىدا مەكتەپنىڭ ئوقۇتۇش ھەم تەتقىقات نىشانىغا ئالاقىدار ماتېرىياللارنىڭ ھەممىسى تېپىلىدىكەن. كىتابلارنىڭ كۆپ قىسمىنى ياپونچە، ئىنگىلىزچە كىتابلار ئىگىلەيدىكەن. گېرمانچە، فىرانسۇزچە، ئىسپانچە كىتابلارمۇ ئاز - تولا بار ئىكەن، خەنزۇچە كىتابلارنى تاپقىلى بولمايدىكەن. كۈتۈپخانىنى ئارىلاپ ئۆزىڭىز ئېھتىياجلىق كىتابلارنى بىۋاسىتە ئىزدىيەلەيدىكەنسىز. كىتاب ئىشكاپلىرىنىڭ يېنىغا دېرىزىگە ئۇدۇللاپ ئۈستەل ۋە پارتىتار قويۇلغان، بۇلارغا ئېلېكترونلۇق ئۈسكۈنىلەرنى چېتىپ پايدىلانغىلى بولىدىكەن. پول ئۈستى سۈنئىي توقۇلمىلار بىلەن قاپلانغان. چارچىغاندا ئولتۇرۇپ ياكى يېتىپ دەم ئالسا بولىدىغان يۇمشاق دېۋانلار ھەربىر قەۋەتكىچە ئورۇنلاشتۇرۇلغان؛ ناخشا - ساز ئاڭلايدىغان، سىنتەخسىلىرىنى كۆرىدىغان مەخسۇس خانىلارمۇ بولۇپ، ئۇ يەردە بەھزۇر دېۋانلار بار. بۇ خانىلاردا تىل ئۆگىنىشكە دائىر ھەر خىل پىلاستىنكىمۇ قويۇلغان. بىر تەرەپتە مەزكۇر مەكتەپكە قەدەم تەشرىپ قىلىپ، ئىلمىي مۇلاقەتتە بولغان مەشھۇر ئالىملارنىڭ سۈرەتلىرى، مەشھۇر ئەسەرلەرنىڭ تۇنجى نەشر نۇسخىلىرى، قول يازمىلار ساقلانغان ئايرىم بىر خانىمۇ بار ئىكەن، ئومۇمىي ئوقۇغۇچىلارغا ئېچىۋېتىلگەن. ئوقۇغۇچىلار لازىملىق كىتابلارنى تاللاپ بولۇپ، ئاپتوماتىك تىزىملاش قۇرۇلمىسىنىڭ ئالدىغا بېرىپ، ئۇنىڭغا ئوقۇغۇچىلىق كىنىشكىسى ۋە ئالغان كىتابلارنى تونۇتقاندىن كېيىن، كىتابلارنى كۈتۈپخانا سىرتىغا ئېلىپ چىقسا بولىدىكەن. ئەگەر ئېھتىياجلىق كىتابلار مەزكۇر كۈتۈپخانىدىن تېپىلمىسا، ئىككى - ئۈچ كۈن ئىچىدە باشقا ئالىي مەكتەپ كۈتۈپخانىلىرىدىن ئەكەلدۈرۈپ بېرىدىكەن، پوچتا ھەققىنى ئۆزىڭىز تۆلەيدىكەنسىز. كۈتۈپخانىغا كومپيۇتېر، خەت باسقۇ، نۇسخىئالغۇلارمۇ قويۇلغان، لازىملىق نەرسىلەرنى ئۇ يەردە نۇسخىلاپ ياكى بېسىپ چىقىپ كېتىشكىمۇ بولىدىكەن.

ئوقۇتۇش بىنالىرىدا مەخسۇس تاماكا چېكىش ئۆيى بولىدىكەن، تاماكا چېكىدىغان ئوقۇغۇچىلار ئاتايتەن ئاشۇ ئۆيگە چىقىپ تاماكا چېكىدىكەن، ئۇسسۇزلۇق ئىچىشكەچ پاراڭ سېلىشىدىكەن. ئوقۇغۇچىلار ئاشخانىسىنىڭ يېنىدا تاتلىق - تۇرۇملار، تاماكا ۋە ئىسسىق - سوغۇق ئىچكۈلەر قاچىلانغان ئېلېكترونلۇق ساندۇق بولىدىكەن. تەڭگە پۇلىنى سېلىپ، كۆرسىتىلگەن باھا بويىچە ئىچىدىغان ئىچكۈڭىزنىڭ ئۇدۇلىدىكى كۈنۈپكىنى باسسىڭىز، ھاجىتىڭىز ھەل بولىدىكەن.

چارچىغان چاغلىرىڭىزدا دەم ئېلىش ئۆيلىرىگە كىرىپ ياتسىڭىزمۇ بولىدىكەن. بىر چەتكە پىيانىنو قويۇلغان، ئۇنىڭ يېنىغا مەشھۇر مۇزىكىلارنىڭ نوتا توپلىمى قويۇلغان. قولڭىزدىن كەلسە، بىر - ئىككى ئاھاڭنى ئۆز قولڭىز بىلەن ئورۇنلاپ، ھارغان نېرۋىلىرىڭىزنى كۈي قۇچىقىدا ئەللەيلەتسىڭىز بولىدىكەن. يەنە بىر چەتتە ئاپتوماتىك ئۇۋۇلاش ماشىنىسىمۇ بار ئىكەن، ئۇنىڭدا ئولتۇرۇپ كۈنۈپكىنى باسسىڭىز، دۈمبىڭىزنى، پۈتىڭىزنى ئۇۋۇلاپ قويىدىكەن.

ئوقۇغۇچىلار ياتاقلىرىدا ئۆگەنسەمۇ بولىدىكەن، تەجرىبىخانىدا ياكى كۈتۈپخانىدا ئۆگەنسەمۇ بولىدىكەن. ئىشقىلىپ ئوقۇغۇچىلار قەيەردىلا بولمىسۇن، ئۇ ئۆگىنىش، دەرس ئاڭلاش ۋە تەتقىقات ۋەزىپىسىنى ئورۇنلىسىلا بولىدىكەن. ماگىستىر ۋە دوكتورلارنىڭ دەرس ئاڭلاپ، ئىمتىھان بېرىپ تولدۇرىدىغان نومۇرى بولۇپ، ئوقۇش پۈتكۈزگۈچە بولغان ئارىلىقتا ئۆزىنىڭ تەتقىقات تېمىسىغا ئالاقىدار دەرىسلىرىنى ئاڭلاپ، نورمىسىنى تولدۇرسا بولىدىكەن. ئۇلارنىڭ نەدىلىكىنى يوقلىما قىلىپ، سۈرۈشتۈرىدىغان ئىشلار بولمايدىكەن. ئىش بولسا، يېتەكچى پىروفېسسور تور ئارقىلىق ئۇلارغا ئۇدۇللىق ئۇقتۇرۇپ تۇرىدىكەن، ئوقۇغۇچىلار دەل ۋاقتىدا يىغىلىپ ئوقۇتقۇچىنىڭ تەلىپىنى ئورۇنلايدىكەن. ئادەتتە بىر لائورىتورىيەدە ئەڭ كۆپ بولغاندا 10 ~ 15 ئوقۇغۇچى بولىدىكەن، بۇلارنىڭ ئىچىدە ماگىستىر ئوقۇغۇچىلارمۇ، دوكتور ئوقۇغۇچىلارمۇ بار. ئاز بولغاندا

ئىككى - ئۈچ ئەتراپىدا ئوقۇغۇچى بولىدىكەن. لائىق تۈرىيەنىڭ نامى مەسئۇل پىروفېسسورنىڭ ئىسمى بىلەن ئاتىلىدىكەن. بەزى پىروفېسسورلارغا ئوقۇغۇچىلار كۆپ كېلىدىكەن، بەزى پىروفېسسورلارغا ئاز كېلىدىكەن، كىمگە شاگىرت بولۇشنى ئوقۇغۇچىلار ئۆزلىرى تاللاپ بېكىتىدىكەن. ئوقۇغۇچىلار ئۆزلىرىنىڭ غايىسى، پىروفېسسورلارنىڭ كەسپى، تەتقىقات ئەھۋالى، خاراكتېرى قاتارلىقلارنى كۆزدە تۇتۇپ، ئۇلارنى بىۋاسىتە ئىزدەپ بارىدىكەن. پىروفېسسورلار بىلەن ئىنتېر تورى ئارقىلىق ئالاقە قىلىشۇمۇ بولىدىكەن. ئادەتتە ياپونىيەنىڭ يىراق يەرلىرىدىكى كىشىلەر پىروفېسسورلار بىلەن ئىنتېر تورى ئارقىلىق كۆرۈشۈپ، ئىمتىھان بېرىدىغان ياكى يۈزتۇرا ئۇچرىشىدىغان ۋاقىتنى پۈتۈشۈۋالىدىكەن. چەت ئەللىكلەر بىۋاسىتە، ئىنتېرتورى ئارقىلىق ئىمتىھان بېرىپ ئوقۇشقا كىرەلەيدىكەن. ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئىچىدە شىركەتلەردە ئىشلەپ تۇرۇپ ئوقۇيدىغانلارمۇ بولىدىكەن، ئۇلارنىڭ ئىش ئورنى قوشنا شەھەر، رايونلاردا، ھەتتا يىراق شەھەرلەردىمۇ بولىدىكەن. ئۇلار ئايدا بىر قېتىم كېلىپ پىروفېسسورغا ئۆزىنىڭ تەتقىقاتىنى دوكلات قىلىپ تۇرىدىكەن، پىروفېسسورنىڭ كۆرسەتمىسىنى ئېلىپ ئىش ئورنىغا يەنە قايتىدىكەن. پىروفېسسورلارنىڭ قايسى دەرسنى قايسى ۋاقىتتا، قەيەردە ئۆتىدىغانلىقى مەكتەپنىڭ تور بېتىدە چىقىرىلىدىكەن، ئوقۇغۇچىلار ئاڭلايدىغان دەرسنى ئۆزلىرى تاللاپ بېكىتىدىكەن. بەزى پىروفېسسورلارنىڭ دەرسىنى ئاران بىر - ئىككى ئادەم ئاڭلايدىكەن، يەنە بەزى پىروفېسسورلارنىڭ دەرسىنى 20 ~ 30 ئادەم ئاڭلايدىكەن. قانچىلىك ئادەمنىڭ دەرس ئاڭلىشى پىروفېسسور ئۈچۈن بەزىبىر ئىكەن، ئۇ ئۆزىنىڭ دەرسىنى ئۆتۈۋېرىدىكەن. پىروفېسسور دەرس مەزمۇنلىرىنى پارچىلاپ، ئېزىپ - ئىچۈرۈپ ئولتۇرمايدىكەن، ئۇ ئۆز كەسپى دائىرىسىدىكى يېڭىلىقلارنىلا دەپ بېرىدىكەن. ئوقۇغۇچىلار بۇنىڭدىن مۇناسىپ يىپ ئۇچىغا ئېرىشىپ، ئەنە شۇ يېڭىلىقنى ئەكس ئەتتۈرگەن كىتابلارنى ئۆزلىرى ئىزدەپ تېپىپ ئوقۇپ چىقىدىكەن،

ئىمتىھاننىمۇ جانلىق مۇتالىئە شەكلىدە بېرىدىكەن.

بىر خىل دەرسنى بىرنەچچە پىروفېسسور تەڭ ئۆتىدىكەن، بىراق ئۇلارنىڭ ئوخشاش بىر ئوقۇمنى ئىزاھلاشتىكى چىقىش نۇقتىسى ئوخشاش بولمايدىكەن. ئەگەر بىر ئوقۇغۇچى مەلۇم بىر دەرسنىڭ ئىمتىھانىدىن ئۆتەلمىسە، كېلەر قېتىم يەنە شۇ دەرسنى ئاڭلىمىسىمۇ بولىدىكەن، بەلكى مۇناسىۋەتلىك باشقا بىر دەرسنى ئاڭلاپ، شۇنىڭدىن ئىمتىھان بەرسە بولىدىكەن. بىر مەكتەپتە بېرىلگەن ئىمتىھان نەتىجىسى يەنە بىر مەكتەپنىڭ پىروفېسسورلىرى تەرىپىدىن ئېتىراپ قىلىنىدىكەن. دوكتور ئوقۇغۇچى دوكتورلۇق دىسسىپلېناتىسىنى تاماملاشتىن بۇرۇن دۆلەت ئىچىدىكى مەتبۇئاتتا ئۈچ پارچە، خەلقئارا مەتبۇئاتتا بىر پارچە ماقالە ئېلان قىلىشى كېرەك ئىكەن. يەنە خەلقئارا ئىلىم مۇھاكىمىسى يىغىنلىرىدا بىر - ئىككى قېتىم ئىلىم تەتقىقاتى ماقالىسى ئوقۇشى كېرەك ئىكەن.

ماگىستىر ۋە دوكتور ئوقۇغۇچىلارنىڭ قوبۇل قىلىنىشىدا پىروفېسسورلارنىڭ قارارى ئاساسىي ئورۇندا تۇرىدىكەن. پىروفېسسور ئۆزىدە ئوقۇماقچى بولغان ئوقۇغۇچى بىلەن بىۋاسىتە ياكى ۋاسىتىلىك ھالدا ئۇچرىشىپ، ئۆزىنىڭ ئۆلچىمىگە چۈشكەن ئوقۇغۇچىنى تەتقىقات پىلانى (Research proposal) يېزىپ كېلىشكە ئۇيۇشتۇرىدىكەن. ئەگەر تەتقىقات پىلانى ئەھمىيەتلىك ھەم قايىل قىلارلىق يېزىلغان بولسا، ئىلىم ئىشلىرى ھەيئىتىنىڭ نەزىرىدىن ئۆتكۈزۈشكە تەييارلىنىدىكەن. ئوقۇغۇچى تەتقىقات پىلانىنى ئۇلارنىڭ ئالدىدا ئوتتۇرىغا قويۇپ، باشقا پىروفېسسورلارنىڭ سوئاللىرىغا قانائەتلىنەرلىك جاۋاب بېرەلسە، ئوقۇشقا قوبۇل قىلىنىدىكەن. ئەگەر بۇ ئوقۇغۇچىنىڭ چەت ئەل تىلى ئىمتىھان نەتىجىسى ئۆلچەمگە دېگەندەك ئۇيغۇن كەلمىسە، بۇ جەھەتتىكى تەلەپنى ئوقۇش پۈتكۈزگۈچە بولغان جەرياندا ئورۇنلىسىمۇ بولىدىكەن. بۇنداق بولغاندا پىروفېسسور ئۆزىنىڭ كۆزىتىش تەجرىبىسىگە ئاساسەن ئاتالمىش ئىمتىھان لايىقەتلىكلىرىنى ئەمەس، بەلكى مەسىلىلەرنى بايقىيالايدىغان ۋە ئىسپاتلىيالايدىغان، يېڭىلىق

يارىتىش قابىلىيىتىگە ئىگە يوشۇرۇن ئىختىساسلىقلارنى ئۆز ئەتراپىغا يىغالايدىكەن .

«ئۆزىمىز ئوقۇنىدىغان ئوقۇغۇچىلارنى ئۆزىمىز چېكىپ تاللىيالىمايمىز» دېگەندى شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ بىر پىروفېسسورى ماڭا، - شۇنىڭ بىلەن ئېرىشكىنىمىز ئىمتىھانلاردا لايىقەتلىك، ئەمما تەپەككۈرى ئۆلۈك ئوقۇغۇچىلار بولۇپ چىقىدۇ. ئۇلارنىڭ مۇتلەق كۆپ قىسمى شۇنداق. ئۇلار ماگىستىر ياكى دوكتور بولۇپ چىققاندىن كېيىن يىتىپ كېتىدۇ، ئىجادىيەت نەتىجىلىرىنى كۆرگىلى بولمايدۇ. ئۇلارنىڭ ئىمتىھان بېرىش ئىقتىدارى كۈچلۈك بولسىمۇ، يېڭى پىكىر ئوتتۇرىغا قويالمايدۇ. جەمئىيەتتە پىكىرى يىلىنچاپ تۇرىدىغان بىر تۈركۈم ياشلار بار. لېكىن ئۇلار ئۆز خىزمەت تەۋەلىكىنىڭ بۇيرۇقى ئىچىدە ئاۋارە، ئۇلار ئوقۇغۇدەك تۈزۈلمە كاپالىتىگە ئىگە ئەمەس.

ئىمتىھان قېلىپلاشتۇرۇلغان بولىدۇ، لېكىن ئىنساندىكى قابىلىيەتنىڭ تىپى چەكسىز بولىدۇ. ئەگەر ئىمتىھاننىڭ قابىلىيەتنى سىناشتىكى رولى مۇتلەق شتۇرۇۋېتىلسە، ئىمتىھان ئۆزى نىشان قىلغان قابىلىيەت تىپىدىن باشقا قابىلىيەتلەرنىڭ ھەممىسى ئىسراپ بولۇش پاجىئەسىگە دۇچ كېلىدۇ. ئىمتىھاننىڭ رولى مۇتلەق شتۇرۇلگەن يەردە سەمىرىپ ئۆزىنى كۆنۈرەلمەي قالغان بىيوروكراتىزم بار.

JAIST تىكى پىروفېسسورلارنىڭ بىلىمى جەمئىيەت ۋە ھاياتتىن ئايرىلغان ئۇقۇملار دۆۋىسى ئەمەس ئىكەن. ياپونىيە ماٹارىپىدا كارخانا، ھۆكۈمەت، مەكتەپ ھەمكارلىقى دېگەن بىر ئۇقۇم بار بولۇپ، ئالىي مەكتەپلەر تەتقىقات تېمىلىرى، ئىشلەپچىقىرىش، باشقۇرۇش بويىچە ھۆكۈمەت ۋە كارخانىلار بىلەن ھەمكارلىشىدىكەن. مەكتەپلەر شىركەتلەر ئېھتىياجلىق بولغان تېخنىكا ئىجادىيەتلىرىنى شىركەتلەرنىڭ تەلپىگە ئاساسەن ئۈستىگە ئېلىپ، مۇددەت بويىچە ئورۇنلاپ بېرىدىكەن ياكى ئۇلارنىڭ تەتقىقات مەركەزلىرى بىلەن

بىرلىكتە ئىشلەيدىكەن. شۇڭا پىروفېسسورلارنىڭ كۆپىنچە بىر قىسىم ۋاقتى كارخانا ھەم شىركەتلەردە ئۆتىدىكەن. JAIST بىلەن FUJITSU ئېلېكترون شىركىتىنىڭ ھەمكارلىقى قويۇق ئىكەن. بىر پىروفېسسور بىرقانچە مەكتەپنىڭ ئوقۇتۇش ۋە تەتقىقات ۋەزىپىسىنى ئۈستىگە ئالىدىكەن. ھەتتا بەزى پىروفېسسورلار چەت ئەللەردىكى ئۈنۋېرسىتېتلارنىڭ تەكلىپلىك پىروفېسسورلىرى سۈپىتىدە سىرتلارغا چىقىدىكەن.

مەكتەپ بويىچە ھەر كۈنى ئۈچ - تۆت يەردە ئىلىم لېكسىيەسى بولۇپ تۇرىدىكەن. لېكسىيە سۆزلەيدىغانلار خەلقئارادىكى ھەرقايسى ئۈنۋېرسىتېتلاردىن تەكلىپ قىلىنىدىكەن، ئۇلار ئۆز كەسپى ساھەسىدە دۇنياغا تونۇلغان ئالىملار ئىكەن. تەئەججۇپكى، شۇنچە يىراق يەرلەردىن كەلگەن ئالىملارنىڭ لېكسىيەسىنى بەزىدە ئاران ئالتە - يەتتە ئادەم تىڭشايدىكەن، ئەڭ كۆپ بولغاندا 20 ~ 30 چە ئادەم تىڭشايدىكەن. ھەرقايسى لابوراتورىيەدە ئوقۇغۇچىلارنىڭ سېمنارىيەلىرىمۇ ئۆتكۈزۈلۈپ تۇرىدىكەن.

ئوقۇغۇچىلار ئوتتۇرا ھېساب بىلەن كۈنىگە 16 ~ 17 سائەت ئەتراپىدا ئۆگىنىش قىلىدىكەن. ئۇلار ئادەتتە كۈندۈزى سائەت توققۇز - ئونلارغىچە ئۇخلايدىكەن، ئورنىدىن تۇرۇپ تاماق يېگەندىن كېيىن ئەتىسى سەھەر ئۈچ - تۆتلىرىگىچە ئۆگىنىش قىلىدىكەن. يەيدىغان نەرسىلىرىنى يېقىن ئەتراپتىكى ماگىزىنلاردىن بىراقلا ئەكەلمەيدىكەن. ئوقۇش پۈتكۈزگەندە ماشىنىلىرىنى ۋە ئۆي سايمانلىرىنى ئەرزان باھادا سېتىۋېتىدىكەن ياكى ۋە تەنداشلىرىغا، دوست - بۇرادەرلىرىگە ئۆتۈنۈپ بېرىۋېتىدىكەن، يېڭى ئوقۇغۇچىلارمۇ ئانچە قىينالمايلا مەلۇم جەھەتتىن سەرەمجانلىشىپ قالىدىكەن.

يۇقىرىقىلار مەن تۇرغان مەكتەپ JAIST ھەققىدىكى تېز سىزما، ئۇنىڭ رەڭلىرىنى، خۇلقلىرىنى، پۇراقلىرىنى بۇ تېز سىزمىدىن يېتەرلىك ھېس قىلىپ كەتكىلى بولمىسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ ئۈرۈمچىدىكى ئالىي مەكتەپلەردىن تۈزۈلمە ۋە شارائىت جەھەتتە زور پەرقلىنىدىغانلىقىنى ئوقۇرمەنلەرنىڭ جەزملەشتۈرەلەيدىغانلىقىغا

ئىشىنىمەن. JAIST يېڭى قۇرۇلغان مەكتەپ بولغاچقا، ئۇزاق مۇددەتلىك ئەنئەنگە ئىگە ئەمەس، ئوقۇغۇچىلىرىمۇ ياپونىيەدىكى داڭلىق كونا مەكتەپلەردىكىدەك كۆپ ئەمەس، لېكىن ئۇنىڭدىن ياپونىيەنىڭ ھازىرقى ئالىي مائارىپ تۈزۈلمىسىنىڭ روھىنى مەلۇم دەرىجىدە كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ.

دۇنيادا نۇرغۇن داڭلىق ئۇنىۋېرسىتېت بار، لېكىن ئۇلارنىڭ تۈزۈلمىسىدە، ئىختىساسلىقلارنى تەربىيەلەش ئۇسۇلىدا، غايە ۋە مەقسەتلىرىدە نازۇك پەرقلەر مەۋجۇت. بۇ پەرقلەر مەزكۇر ئۇنىۋېرسىتېتلار تەۋە مىللەتنىڭ قىممەت قارىشى ۋە ئارزۇسىغا ئاساسەن كېلىپ چىققان. ياپونىيەنىڭ بۈگۈنكى ئالىي مەكتەپلىرىنى ياپونىيەنىڭ ئەنئەنىۋى مەكتەپ باشقۇرۇش تۈزۈلمىسى بىلەن غەرب مەكتەپ باشقۇرۇش تۈزۈلمىسىنىڭ ئارىلاشمىسى دېيىشكە بولىدۇ. ماتېرىياللاردىن مەلۇم بولۇشىچە، ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشىدىن بۇرۇن ياپونىيەدە مائارىپ، مەدەنىيەت ۋازارىتىنىڭ ئالىي مائارىپقا بولغان كونتروللۇقى ئىنتايىن كۈچلۈك ئىكەن، پەقەت ئىمپېرىيە ئۇنىۋېرسىتېتىلا ئالاھىدە ئېتىبارغا سازاۋەر بولۇپ، ئاپتونومىيە ھوقۇقى ۋە ئىلىم ئەركىنلىكىگە ئىگە ئىكەن. ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشىدىن كېيىن ئامېرىكا ياپونىيە مائارىپ، مەدەنىيەت ۋازارىتىنىڭ ھوقۇقىنى ئاجىزلىتىپ، مائارىپ باشقۇرۇش ھوقۇقىنى تارقاقلاشتۇرغان. بۇنداق ئىسلاھات ئالىي مەكتەپلەر ۋە ئاخبارات ساھەسىدىكىلەرنىڭ قىزغىن قارشى ئېلىشىغا ئېرىشكەن. شۇنداق قىلىپ، ئىمپېرىيە ئۇنىۋېرسىتېتىغا بېرىلگەن ئاپتونومىيە ھوقۇقى ۋە ئىلىم ئەركىنلىكى ھازىرقى ياپونىيە ئالىي مەكتەپلىرىنىڭ شانلىق ئەنئەنىسى سۈپىتىدە ئومۇملاشقان. مەكتەپلەر ئۆزىنىڭ تەرەققىيات نىشانىنى ئۆزى تۇرغۇزۇپ، باشقۇرۇش سىستېمىسىنى تەڭشىشى يەنىلا مائارىپ، مەدەنىيەت ۋازارىتىنىڭ نازارىتىدە ئېلىپ بېرىلىشىمۇ، ئىلىم ساھەسىدىكى زاتلارنىڭ ئىجادچانلىقىغا بۇرۇنقىغا نىسبەتەن كۆپ يول ئېچىلغان. سابىق سوۋېتلەر ئىتتىپاقىنىڭ تۇنجى سۈنئىي ھەمراھىنى ياساپ، مۇۋەپپەقىيەتلىك ھالدا ئالەم بوشلۇقىغا

چىقىرىشى ئامېرىكا ۋە ياپونىيەنىڭ مائارىپ سىستېمىسىدىكى پەن - تېخنىكا سىياسىتىنىڭ شىددەت بىلەن ئۆزگىرىشىگە سەۋەب بولغان. پەن - تېخنىكىنى كۈچەيتىشنى نىشان قىلغان يېڭى دەرىجىلەر ۋە فاكولتېتلار ئارقا - ئارقىدىن بارلىققا كەلگەن. بۇ جەرياندا ئالىي مەكتەپلەرنىڭ ئۆز ئىگىمەنلىكى ئەۋزەل ئىجتىمائىي كاپالەتلەرگە ئىگە بولغان.

«تەشكىلنىڭ يۇقىرى قاتلىمىغا يېقىن كىشىلەر يادرولۇق كىشىلەر بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىنى ياخشىلاشقا تىرىشىدۇ، تۆۋەن قاتلامدىكى خادىملار يۇقىرى قاتلامغا قورقۇش ياكى ئەل بولۇش پوزىتسىيەسى بىلەن يۈزلىنىپ، بىخەتەرلىك تۇيغۇسىغا ئېرىشىدۇ. تەشكىلنىڭ يادروسى بولغان شەخس ئىجادىي روھقا باي، ئاقىل، ئېسىل، كەسكىن رەھبەر بولۇپ قالسا، ئىشلار ئوڭۇشلۇق بولىدۇ. لېكىن، كۆپ ھالدا تەشكىل زور خەۋپ - خەتەرگە دۇچ كېلىشى مۇمكىن. يادرولۇق شەخس مۇئەسسەسە، باشباشتا بولۇپ قالسا، تەشكىلنى ۋەيران بولۇش گىردابىغا ئېلىپ بارىدۇ» دەيدۇ جۇڭگو مائارىپ مىنىستىرلىقىنىڭ سېلىشتۇرما مائارىپ تەتقىقات مەركىزىدە ئىشلەۋاتقان دوكتور يەن گۇاڭسەي ئەپەندى ئۆزىنىڭ دوكتورلۇق دىسسىپلېنا تەتقىقاتىدا ھوقۇق ھەزارەت ئىندىزىسى (权力文化模式) ھەققىدە توختىلىپ .

يەن گۇاڭسەي ئەپەندىنىڭ ئېيتقىنى ئەمەلىيەتتە تىزگىنسىز ھوقۇق ھەممىنى بەلگىلەيدىغان جەمئىيەت تۈزۈلمىسىدىكى ئالىي مائارىپ تەشكىللىرىنىڭ تەسۋىرى. ھوقۇق ۋە تەبىئىيەت قارىشى ئېغىر بولغان جەمئىيەتتە فېئودالىزمنىڭ سايىسى تېخى يىراق كەتمىگەن بولىدۇ. بۇ ھالدا بىراۋنىڭ يۇقىرى مەنەسپكە ئېرىشىشى ئۇنىڭ نەتىجىسىنى ئۆلچەيدىغان ئۆلچەمگە ئايلىنىدۇ، ئالىي مەكتەپلەردە بىر مەمۇرىي خادىمنىڭ ئىمتىيازى ئىلمىي خادىمنىڭ ئىمتىيازىدىن كۆرۈنەرلىك چوڭ بولىدۇ. ئۆي تەقسىملەش، مائاش ئۆستۈرۈش مەمۇرىي قاتلام بويىچە ئېلىپ بېرىلىدۇ. مۇشۇنداق مۇھىتنىڭ تەسىرى ئارقىسىدا سەۋر - تاقەتسىز ئوقۇتقۇچىلار

ئۆزلىرىنى تاشلىۋېتىپ «كۆڭ يىجى» غا ئايلىنىپ كېتىدۇ.

روشەنكى، ياپونىيە ئالىي مائارىپىدىكى ئىسلاھات سىياسىي ئىسلاھات ئارقىسىدا بارلىققا كەلگەن. ۋاھالەنكى، سىياسىي ئىسلاھات بىر دۆلەت خەلقىنىڭ كەلگۈسىدىكى مەۋجۇتلۇقى ۋە گۈللىنىشىنى كۆزدە تۇتۇپ ئېلىپ بېرىلىدۇ، بىر بولسا تارىخىي تەرەققىياتتىكى بەزى مۇقەررەرلىكنىڭ قاتتىق قىستىشىدىن بولىدۇ. بۇنىڭدا شۇ مىللەتنىڭ مەدەنىيىتىگە باشتىن - ئاياغ نېگىز بولۇپ كەلگەن ھەزارەت مۇھىم ئورۇندا تۇرىدۇ. «ياپونىيە نېمە ئۈچۈن مۇۋەپپەقىيەت قازاندى» دېگەن كىتابنىڭ ئاپتورى سېنداۋتۇڭفۇ (森島通夫) كىتابىنى مۇنداق بىر ئابزاس بىلەن ئاخىرلاشتۇرىدۇ: «ئەگەر ھەرقانداق دۆلەت كېيىنكى تەرەققىياتىغا مۇناسىۋەتلىك بولغان ئۆز تارىخىغا سەل قارايدىكەن، ئۇ ھالدا ئالغا باسالمايدۇ. تارىخىي نۇقتىئىنەزەر كەمچىل بولغان ئىقتىسادىي سىياسىيەت ئوخشاشلا ئىنتايىن خەتەرلىك. ياپونىيەدە مۇۋەپپەقىيەتكە ئېرىشتى دەپ ئىسپاتلانغان سىياسەتنىڭ ئەنگىلىيەنىڭ ئەمەلىيىتىگە ئۇيغۇن كېلىشى ناتايىن، ئۇنىڭ ئەكسىچە بولغانىمۇ شۇنداق. چۈنكى، ئۇلارنىڭ مىللىي روھى، خاراكتېرى، خەلقىنىڭ پائالىيەت شەكلى ھەمدە ئۇلارنىڭ بۇرۇندىن ۋارىسلىق قىلىپ كەلگەن باشقا بارلىق مەدەنىيەت ئالاھىدىلىكى ئوخشاش ئەمەس.»

تەرەققىيات دېمەك، ئۆزىنىڭ كۈچىنى جارى قىلدۇرالىغان مىللىي روھتۇر. مىللىي روھ سىياسىي تۈزۈم شەكلىگە كېلەلمىسە، ئىقتىسادىي سىستېما سۈپىتىدە ماددىي گۈللىنىش يارىتالمىسا، تېنەپ - تەمتىرەپ ئاخىر يوقىلىپ كېتىدۇ.

ئۇنداقتا، ئالىي مەكتەپ دېگەن نېمە؟ ئالىي مەكتەپ مىللىي روھنىڭ مەدەنىيەتنىڭ مەنىۋى ھەم ماددىي شەكىللىرى بويىچە ئۆزىنى داۋاملىق روياپقا چىقىرىشنى كاپالەتلەندۈرىدىغان ئىلمىي ئورگان.

سېلىشتۇرما: ئوقۇرمەنلەرگە ھاۋالە

جەمئىيەتنىڭ ماددىي تەرەققىياتى ئايلانمىسىدا بىلىمنىڭ مەركەز بولۇۋاتقانلىقىنى كۆرۈۋاتىمىز، كىشىلەر بۇ دەۋرنى «بىلىم ئىگىلىكى دەۋرى» دەپ ئاتاۋاتىدۇ. بۇ دەۋر پەن - تېخنىكا ۋە ئىقتىساد راسا گۈللەنگەن غەرب دۇنياسىدا ئاللىبۇرۇن باشلىنىپ بولدى، بىزدە «بىلىم ئىگىلىكى» گە مۇناسىپ ئىجتىمائىي مېخانىزم تېخى شەكىللىنىپ بولالمىغان بولسىمۇ، لېكىن تەشۋىقات ۋاسىتىلىرىدە «بىلىم ئىگىلىكى» دېگەن ئىبارە مودىغا ئايلاندى.

«بىلىم ئىگىلىكى» جەمئىيەت تۈزۈلمىسىدىكى ئىلغارلىق، نۇقتىئىنەزەر ئەركىنلىكى، بايان ئەركىنلىكى قاتارلىقلارغا تولمۇ موھتاج. بىلىم ئىگىلىكىدە مۇھىم ئورگان سۈپىتىدە رول ئوينايدىغان ئالىي مەكتەپلەرنىڭ بىيوروكرات سىستېمىلىرىدا ئىسلاھات ئېلىپ بېرىش جۇڭگو زىيالىيلىرى كۆڭۈل بۆلىدىغان مۇھاكىمە تېمىسى بولۇپ قالدى. قانداق قىلغاندا ئالىي مەكتەپلەرنى يېڭىلىق، ئىجادىيەتنىڭ بۇلىقىغا، تېخنىكا ئىنقىلابىنىڭ بازىسىغا، ئىقتىسادىي تەرەققىياتنىڭ بىۋاسىتە تۈرتكىسىگە ئايلاندۇرغىلى بولىدۇ؟ بۇ ھەقتىكى مەسىلە يەنىلا ئالىي مەكتەپلەردىكى ناھايىتى مۇرەككەپ ئىش بېجىرىش تۈزۈملىرىنى ئۆزگەرتىشكە، بىيوروكراتىك سىستېمىلارنىڭ زىيادە نوپۇزىنى چەكلەپ، ئىلىم ئەھلىنىڭ نوپۇزىنى ئۆستۈرۈشكە، ئىندىۋىدۇئال ئەركىنلىككە ئىمكانىيەت بېرىپ، ئىجادىيەت ھاۋاسىنى ساپلاشتۇرۇشقا، ئاخىرىدا پۈتكۈل جەمئىيەت تۈزۈلمىسىنى ھەممە ئادەمگە باراۋەر پۇرسەت بېرەلەيدىغان ئەۋزەللىككە ئېلىپ بېرىشقا تاقىلىدۇ.

ئىززىتى ئىززەتى بىر بولسا

ياپونىيەنىڭ مۇۋەپپەقىيىتى ھەممىگە ئايان بىر پاكىت. پېقىر ئۆزى كۆرگەن بىر ئالىي مەكتەپنىڭ شارائىتى ئۈستىدە ئوقۇرمەنلەرگە قىسقا بىر چۈشەندۈرۈش بېرىپ ئۆتتى. ئوقۇرمەنلىرىمىز جۇڭگو جەمئىيىتىدىكى بەزى ئەھۋاللارنى چىقىش قىلغان ھالدا، جۇڭگو بىلەن ياپونىيە ئۇزۇن تارىختىن بېرى كۆڭزى مەدەنىيەت چەمبىرىكىدە تەسىرى مۇناسىۋەتتە بولۇشقان قوشنا دۆلەتلەر تۇرۇقلۇق، نېمە ئۈچۈن ئۇلارنىڭ تەرەققىياتىدا بۇنچە پەرق كېلىپ چىقتى؟ بۇنىڭ زادى قانداق سەۋەبى باردۇ؟ دەپ ئويلىغان بولۇشى مۇمكىن. بۇ سوئالدا تەبىئىي ھالدا سېلىشتۇرۇملىق بىر مۇھاكىمىنىڭ ئۇچقۇنى يېنىپ تۇرىدۇ.

زامانىمىزدىكى جۇڭگو ئالىمى خې شىن 19 - ئەسىرنىڭ ئالدىنقى يېرىمىدىن بۇرۇن ياپونىيە جۇڭگودىن كۆپ قالاق ئىدى؛ تا شۇ دەۋرلەرگىچە جۇڭگودىن ئۆگىنىپ كەلگەن شاگىرت دۆلەت ئىدى؛ ئەمەلىيەتتە ئۇ جۇڭگوغا قارىغاندا كۆپ ئىلگىرىلەپ، يۇقىرى سانائەتلەشكەن، كۈچلۈك ئىقتىسادىي دۆلەتكە ئايلىنىپ كەتتى. بۇ نېمە ئۈچۈن؟ دەپ سوئال قويدۇ. خې شىن مۇنداق سېلىشتۇردى:

1853 - يىلى 8 - ئىيۇلدا ئامېرىكا پاراخوتلىرىنىڭ توپ - زەمبىرەكلىرى ياپونىيەنىڭ دەرۋازىسىنى قاقتى. بۇ ئەنگىلىيە توپ - زەمبىرەكلىرىنىڭ جۇڭگونىڭ دەرۋازىسىنى قېقىشىدىن 13 يىل كېيىنكى ئىش ئىدى. ئەمما، ياپونىيە مېيجى ئىسلاھاتىنى باشلاپ، دۇنيادىكى يېڭىلىقلارنى دادىللىق بىلەن قوبۇل قىلدى. جۇڭگو ھېچ ئىش قىلمىدى. دەسلەپتە ئامېرىكىلىقلار ئېلىپ كەلگەن فوتو سۈرەت ئاپپاراتىدىن ھەيران قالغان ياپونلار مانا بۈگۈن ئۆزلىرىنىڭ ئاپتوموبىللىرى ۋە ئېلېكترون مەھسۇلاتلىرى بىلەن ئامېرىكا بازارلىرىنى ئىگىلىدى. ئەسلىدە جۇڭگو ياپونىيەدىن بالدۇر مېڭىشى كېرەك ئىدى، ئەمەلىيەتتە ئۇنداق بولمىدى. ھە دېسىلا نوپۇسىمىز كۆپ دەپ باھانە كۆرسىتىش توغرا ئەمەس، ياپونىيەنىڭ نوپۇس زىچلىقى جۇڭگونىڭكىدىن 2.8 ھەسسە يۇقىرى، ياپونىيەنىڭ يەر مەيدانى جۇڭگو يەر مەيدانىنىڭ ئوتتۇرىدىن بىر قىسمىغا توغرا كېلىدۇ،

ئۇنىڭ ئۈستىگە ياپونىيەنىڭ تەبىئىي بايلىقى يوق ھېسابتا. ئەسلىدە تۈزۈك نېمىسى يوق ياپونىيەنىڭ ھەممە نېمىسى بار بولۇش بىلەن بىللە، دۇنيانىمۇ تەمىنلىدى.

خې شىن بۇنىڭدىكى سەۋەبىگە تەپسىلىي جاۋاب بەرمەي، جەمئىيەتشۇناسلارنىڭ جاۋاب بېرىشىگە قالدۇرىدۇ.

ئېرۋىن لازلو (Ervin Laszlo) نىڭ باش مۇھەررىرلىكىدە تۈزۈلگەن «ئارىلاشما ھەزارەتلىك پىلانېتا» (بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتى مائارىپ، پەن - مەدەنىيەت ئورگىنى خەلقئارا مۇتەخەسسسلەر گۇرۇپپىسىنىڭ دوكلاتى) ناملىق كىتابتا جۇڭگو بىلەن ياپونىيە توغرىسىدا سېلىشتۇرما تەھلىللەر بار. ئۇنىڭدا مۇنداق دېگەن: «جۇڭگو ھەزىرىتى پۇقرالارنى سىرتتىن چەكلەيدۇ، ياپونىيە ھەزىرىتى بولسا ئىچكى قايىللىق نۇقتىسىدىن چەكلەيدۇ. «بۇگەپ» يەر شارى تەپەككۈر سەنئىتى» دېگەن كىتابنىڭ ئاپتورى دونالد سىر (Donald Syr) نىڭ ياپونىيە كارخانىلىرىدىكى كوللېكتىۋىزىملىق ئاڭ توغرىسىدا توختالغاندا ئېيتقان گەپلىرى بىلەن بىردەك. ئۇ: «ياپونىيە ھەزىرىتىدە ھەربىر ئادەم ئۆز گېپىنى بىمالال ئېيتىش ئاساسىدا كوللېكتىپ بىردەكلىككە ئېرىشىدۇ» دېگەنىدى. جۇڭگودا بولسا ئادەملەر كۆڭلىدىكى گەپنى يۇتۇۋېتىش ۋە شەخسىيەتتىن ۋاز كېچىش بەدىلىگە كوللېكتىپ گەۋدە تەشكىل قىلىدۇ. لازلو جۇڭگو مەدەنىيىتىنىڭ ئالاھىدىلىكى ھەققىدە توختىلىپ، جۇڭگودا «ئەنئەنىنىڭ قىممىتى يېڭىلىقتىن ئەلا، غايە رېئاللىقتىن ئەلا، تارىخ كېلەچەكتىن ئەلا، ئۆلۈك تىرىكتىن ئەلا، قېرىلار ياشلاردىن ئەلا، جۇڭگولۇقلار ئەۋلىيالارغا، ئەجدادلارغا، نوپۇزغا، كىتابلارغا ئىشىنىپ، ئۆزىگە ئىشەنمەيدۇ» دەپ يازىدۇ. جۇڭگولۇقلارنىڭ نەزىرىدە «ھوقۇق ھەممىنى بەلگىلەيدۇ» دەپ يازىدۇ ئۇ يەنە.

جۇڭگو - ياپونىيە مەدەنىيىتى ئوتتۇرىسىدىكى تەسىر ۋە پەرق توغرىسىدا يېزىلغان ئەسەرلەر ئاز ئەمەس. بىز بۇ ئەسەرلەرنى ئوقۇغاندا، ئىككى دۆلەتنىڭ بۈگۈنكى ھالىتىگە مۇناسىۋەتلىك سوئاللىرىمىزغا

مەلۇم جاۋابلارنى تاپالايمىز. بىزنىڭ ھازىرقى تېمىمىز بۇ ھەقتە مەخسۇس مۇلاھىزە ئېلىپ بېرىش بولمىغاچقا، ئوقۇرمەنلىرىمىزگە ئۇشبۇ تېمىغا دائىر ئەسەرلەرنىڭ ھەممىسىنى كۆرسىتىپ ئۆتۈشكە ئۈلگۈرمەيمىز. يېقىندا شەندۇڭ خەلق نەشرىياتى نەرىپىدىن جىن ۋېنشۈ (金文学) دېگەن ئاپتورنىڭ «جۇڭگولۇقلار، ياپونلار، كورىيانلار» دېگەن كىتابى نەشر قىلىندى. ئاپتور 1962 - يىلى لياۋنىڭدا تۇغۇلغان بولۇپ، 2001 - يىلى دوكتورلۇقنى تاماملىغاندىن كېيىن ياپونىيەنىڭ كۇرې ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ سوتسىيال ئاخباراتچىلىق فاكولتېتىغا ئوقۇتقۇچىلىققا تەكلىپ قىلىنغانىكەن. ئۇ 1991 - يىلىدىن ئېتىبارەن ياپونىيەدە تۇرۇپ سېلىشتۇرما مەدەنىيەت تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللانغان. ئۇنىڭ تېمىسى شەرقىي ئاسىيادىكى جۇڭگو، ياپونىيە، كورىيەدىن ئىبارەت ئۈچ دۆلەتنىڭ مەدەنىيىتى ئىكەن، ئۇ بۇ ھەقتە نۇرغۇن ئەسەر ئېلان قىپتۇ، نۇرغۇن نۇتۇق سۆزلەپتۇ.

تۆۋەندە ئوقۇرمەنلىرىمىزگە ئۇنىڭ كىتابىدىن ئېلىنغان ئىككى پارچە ماقالىنى تەقدىم قىلىمىز. جىن ئەپەندى جۇڭگو ۋە ياپونىيە خەلقلەرنىڭ مىللىي خاراكتېرى ھەققىدە يېزىلغان ئەسەرلەرنى يەكۈنلەپ، ئىككى مىللەتنىڭ خاراكتېرىدىكى پەرق ۋە ئوخشاشلىقىنى سۈبېكتىپ پىكىرنى ئارىلاشتۇرماي، ئوبېيكتىپ مەيداندا كۆرسىتىپتۇ. بىز ئەينى دەۋردىكى يېرىم فېئودال، يېرىم مۇستەملىكە جۇڭگو خەلقىنىڭ ئىللەتلىرىنى كۆرگىنىمىزدە، مۇستەملىكە ھالىتىدىكى خەلقنىڭ كۆپ ئىللەتكە دۇچار بولۇشىنىڭ مۇقەررەرلىكىنى تونۇپ يېتىمىز. بىراق، جۇڭگو خەلقى ئۇنداق ئىللەتلەردىن ئاخىر قۇتۇلۇپ، بۈگۈنكىدەك گۈللىنىۋاتقان جەڭگىۋار باسقۇچقا كۆتۈرۈلەلدى. روشەنكى، ھەرقانداق مىللىي ئىللەت تەبىئىي بولمايدۇ، بەلكى سۈنئىي ھەم ئىجتىمائىي بولىدۇ، شۇڭا ھەرقانداق بىر مىللەت ئۆزىنىڭ مىللىي ئىللەتلىرىنى يوقىتالايدۇ ۋە ئۆز - ئۆزىنى مۇكەممەللەشتۈرەلەيدۇ. جۇڭگو خەلقىنىڭ 21 - ئەسىردىكى ئۈمىدۋار روھى بۇنى ئىسپاتلاپ تۇرۇپتۇ. قېنى، جىن ئەپەندىنىڭ ئىلىم قەسرگە مەرھەمەت.

جۇڭگولۇقلارنىڭ مىللىيىتى

جۇڭگولۇقلار ھەققىدە يۈزەكى قاراشلار

جۇڭگودا «تۈمەن يىللىق مۇساپە، رەڭگارەڭ خاراكتېر» دېگەن گەپ بار. نەچچە مىڭ يىللىق مەدەنىيەت تارىخىغا ئىگە جۇڭگولۇقلار ئورتاقلىق ھەم رايون خاسلىقىغا ئىگە بولۇپ، تۈرلۈك مىللىيلىكنى شەكىللەندۈرگەن. بىردەكلىك ۋە كۆپ خىللىق جۇڭگو مىللىيىتىنىڭ ئىككى تەرىپى.

1987 - يىلى ئۆكتەبىردە ئىنسانشۇناس فى شياۋتۇڭ جۇڭگوغا ۋاكالىتەن ئامېرىكا ئالىملىرىنىڭ زىيارىتىنى قوبۇل قىلغاندا، ئىنقىلاب قىلىپ مۇنداق دېگەنىدى: «جۇڭگونىڭ مەسىلىسىنى ھەل قىلىش ئۈچۈن جۇڭگونى چۈشىنىشكە تىرىشىمەن. لېكىن، مەن جۇڭگو جەمئىيىتىدىكى جۇڭگولۇقلارنىڭ ئىدىيەۋى ئېڭىنى، جۇڭگولۇقلارنىڭ پائالىيەت شەكلىنى كەلتۈرۈپ چىقارغان جۇڭگو روھىنىڭ ماھىيىتىنى تا ھازىرغا قەدەر ئېنىق تونۇپ يېتەلمىدىم.»

ئەلمىساقىتىن بېرى جۇڭگولۇقلار ئۆزىنى «بەش مىڭ يىللىق تارىخقا ئىگە قەدىمىي دۆلەت»، «جۇڭگو دۇنيانىڭ مەركىزى»، «جۇڭخۇا مىللىتى دۇنيادىكى ئەڭ مۇنەۋۋەر مىللەتلەرنىڭ بىرى» دەپ تەرىپلەپ كەلدى. بىراق، جۇڭگولۇقلار ئۆزىنىڭ قانداقلىقىنى چوڭقۇر سۈرۈشتۈرۈپ كۆرمىدى، بۇنى بىلگۈسىمۇ يوق ئىدى.

جۇڭگودا ياپونلاردەك ئۆزىنىڭ مىللىيىتىنى چۈشىنىدىغانلار ۋە تەتقىق قىلىدىغانلار ناھايىتى ئاز ئىدى. ئەپيۈن ئۇرۇشىدىن بېرى جۇڭگودا ئۆزىنىڭ مىللىيىتىنى تەكشۈرۈش ۋە ئىسلاھ قىلىش دولقۇنى ئۈچ قېتىم ئۆزلىدى: بىرىنچى قېتىملىقى، 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرى ۋە 20 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا كاڭ يۇۋېي، لياڭ چىچاۋ

ئۆزىنى ئۆزىدىن بىر قەدەر

ۋەكىللىكىدىكى يېڭىلىقپەرۋەرلەرنىڭ جۇڭگو مىللىيىتىدىكى ئاجىزلىقلارنى ئوبپراتسىيە قىلىشىدىن ئىبارەت بولدى. ئىككىنچى قېتىملىقى «4 - ماي» ھەرىكىتىنىڭ جۇڭگو مىللىيىتىگە يۈرگۈزگەن تەنقىدى. ئۈچىنچى قېتىملىقى 1980 - يىللاردىكى ئومۇميۈزلۈك قايتا ئويلىنىش ھەرىكىتىدۇر.

جۇڭگونىڭ مىللىيىتى ھەققىدىكى ئەسەرلەر 500 پارچىدىن ئاشىدۇ. ئالدى بىلەن جۇڭگولۇقلارنىڭ ئۆز - ئۆزىنى ئوبپراتسىيە قىلىشىنى كۆرۈپ باقايلى:

«جۇڭگو ئىنقىلابىنىڭ ئاتىسى» دەپ سۈپەتلىنىدىغان سۈن جۇڭشەننىڭ 1890 - يىلىدىن 1924 - يىلىغىچە بولغان ماقالە ۋە نۇتۇقلىرىدا جۇڭگولۇقلارنىڭ مىللىيىتى مۇنداق خۇلاسەلەنگەن:

- (1) چەتتە قېقىش ئېڭى يوق؛
- (2) ئەمگەكچان، تىنچ، ئىتائەتچان؛
- (3) كونا قائىدىلەرگە ئېسىلىۋېلىپ، ئۆزگەرتىمەيدۇ؛
- (4) روھلار ۋە شايانۇنلارغا چوقۇنىدۇ؛
- (5) بىر قارارغا كېلەلمەيدۇ؛
- (6) بىلىم سەۋىيەسى تۆۋەن؛
- (7) غوجايىنلىق ئېڭى كەمچىل؛
- (8) قۇمدەك چېچىلاڭغۇ؛
- (9) ئۆزىنى بىلمەيدۇ؛
- (10) ئىلگىرىلەشنى خالىمايدۇ؛
- (11) ئەركىنلىككە ئىنتىلمەيدۇ؛
- (12) ۋاپادار، مېھرىبان، ساداقەتمەن، تىنچ، پاراسەتلىك؛
- (13) جەمەتۋاز ۋە ئەقىدىچى؛
- (14) خەلقئاراچى؛
- (15) ئەخلاققا ئەھمىيەت بېرىدۇ؛
- (16) خەلق ھوقۇقى تەرەپدارى؛
- (17) ئەسەبىي.

جۇڭگونىڭ يېقىنقى زامان تارىخىدىكى مۇتەپەككۈر لياڭ چىچاۋ 1904 - يىلى نەشر قىلدۇرغان «ئىستىغپار ھۇجرىسى توپلىمى» دېگەن ئەسىرىدە جۇڭگولۇقلارنىڭ مىللىيىتىنى مۇنداق يەكۈنلىگەن:

(1) مۇستەقىللىق ۋە ئەركىنلىك ئىدىيەسى كەم؛

(2) قۇل مېجەز، شەخسىيەتچى؛

(3) ئاممىۋى ئەخلاق نۇقتىئىنەزىرى كەم؛

(4) قارا قورساق، قورقۇنچاق، ئالدامچى؛

(5) ئۆز بېشىمچى، ساختىپەز، پاسسىپ.

ئالىم كاڭ بەيچىڭ 1919 - يىلىدىكى «جۇڭگولۇقلارنىڭ مىللىي خاراكتېرى توغرىسىدا» دېگەن ئەسىرىدە جەنۇب، شىمال، غەرب، شەرق رايون ئايرىمىسى بويىچە جۇڭگولۇقلارنىڭ خاراكتېرىنى مۇنداق يەكۈنلىگەن:

(1) ئۆز - ئۆزىدىن كۆرەڭلەيدۇ، ئۆز - ئۆزىدىن قانائەتلىنىدۇ؛

(2) قىيىنچىلىقتىن قورقىدۇ، ھالاۋەتنى ياخشى كۆرىدۇ؛

(3) ئىجادىيەت ۋە تەقلىد قابىلىيىتى كۈچلۈك؛

(4) ئاددىيلىقنى چوڭ بىلىپ، ئالاھىدىلىكنى چوڭ بىلمەيدۇ؛

(5) ئىشلاردا ئەمەلىي بولۇشنى ياقلاپ، قۇرۇق گەپنى ياقتۇرمايدۇ،

سەۋرچان ئەمەس؛

(6) قەدىمكىنى ماختاپ، بۈگۈننى سۆكۈدۇ، كۈنلىققا

يېپىشىۋالىدۇ؛

(7) يەككە مۇستەقىللىققا ئىگە، كۈلۈپكىتىپ مۇستەقىللىققا ئىگە

ئەمەس؛

(8) پاسسىپ، باشقىلارغا يول قويىدۇ؛ ئاكتىپ قارشىلىق روھى

كەمچىل؛

(9) باشقىلارنىڭ مەخپىيىتىگە قىزىقىپ، ئۆزىنىڭ مەخپىيىتىنى

چىڭ ساقلايدۇ؛

ئۆزىنى ئىزدەش پىرسۇپىسى

- (10) ھىممەت ۋە ئاداۋىتى ئېنىق، ھىممەتكە جاۋاب قايتۇرۇش
 ئېڭى بار؛
 (11) تەن ساپاسى بېجىرىم، يوشۇرۇن كۈچى زور.

- 20 - ئەسىردىكى ئەڭ نامدار ئەدىب لۇ شۈن جۇڭگولۇقلارنىڭ
 مىللىيىتىنى سەككىز نۇقتىغا يىغىنچاقلايدۇ:
 (1) ئۆز - ئۆزىدىن مەغرۇرلىنىدۇ؛
 (2) يۈز - ئابروۋىنى چوڭ بىلىدۇ؛
 (3) ھۇرۇن؛
 (4) ھەمكارلىشالايدۇ؛
 (5) بۇزغۇنچى؛
 (6) يىراقنى كۆرەلمەيدۇ؛
 (7) قۇل مەجەز؛
 (8) قورقۇنچاق، شەخسىيەتچى.

قانائەتچان جۇڭگولۇقلار

- يېڭى مەدەنىيەت ھەرىكىتىنىڭ ئۇلۇغ بايراقدارى خۇشى
 جۇڭگولۇقلارنىڭ مىللىيىتىنى مۇنداق ئوبيېكتىپ خۇلاسەلىگەن:
 (1) قانائەتچان؛
 (2) ماددىي ھالاۋەتنى قوغلىشىدۇ؛
 (3) ئۆز - ئۆزىنى ئالداپ، ئۆز - ئۆزىگە تەسەللى بېرىدۇ؛
 (4) تەپەككۈر قىلىشى يېتەرلىك ئەمەس؛
 (5) خۇسۇسىي تەربىيەلىنىشكە ئېتىبار بېرىدۇ؛
 (6) تەقدىرگە ئىشىنىدۇ، بىپەرۋا؛
 (7) نومۇسنى بىلمەيدۇ؛
 (8) «ئاساسەن» پەرەس.

ئەدەبىيەت ئىنسانى يۇتاي ئىنگىلىزچە نەشر قىلىنغان «جۇڭگولۇقلار» دېگەن ئەسىرى (1935 - يىلى) دە جۇڭگولۇقلارنىڭ ئالاھىدىلىكىنى تۆۋەندىكىدەك 15 تەرەپتىن ئېچىپ بەرگەن:

- (1) سالماق؛
- (2) ساددا؛
- (3) تەبىئەتنى سۆيىدۇ؛
- (4) سەۋرچان؛
- (5) پاسسىپ ھەم تەركىدۇنيا؛
- (6) ئاتىكارچى ۋە ھىيلىگەر؛
- (7) كۆپ تۇغىدۇ؛
- (8) ئەمگەكچان؛
- (9) تېجەشلىك؛
- (10) ئائىلىنى ياخشى كۆرىدۇ؛
- (11) تىنچلىقپەرۋەر؛
- (12) قانائەتچان؛
- (13) يۇمۇرىستىك؛
- (14) كوناغا يېپىشىۋالىدۇ؛
- (15) شەھۋەتپەرەس.

جياڭ جىيىشى «جۇڭگولۇقنىڭ تەقدىرى» (1945 - يىلى) دېگەن ئەسىرىدە جۇڭگولۇقلارنىڭ ئالاھىدىلىكىنى مۇنداق بەش نۇقتىغا يىغىنچاقلىغان:

- (1) ساداقەتمەن، ۋاپادار، دىيانەتلىك، مېھرىبان، سەمىمىي، ئادىل، ئىناق، تىنچ - سەككىز بەزىلەتكە ئىگە؛ ئەدەبىيلىك، ئادىل، ئىزچىل، نومۇسچان - تۆت خۇلقلىق.
- (2) سەمىمىي، ساداقەتمەن، ئەدەپ - قائىدىلىك؛
- (3) ئەمگەكچان، ئاددىي - ساددا، ئەرلىرى دېھقانچىلىق قىلىدۇ، ئاياللىرى رەخت توقۇيدۇ؛

- (4) غۇرۇرلۇق، كەمتەر؛
- (5) قانۇن بىلەن ئىدارە قىلىشنى ياقتۇرمايدۇ.

كۇڭزىچى لياڭ شۇمىڭ «جۇڭگو ھەزرىتى ھەققىدە» (1949 - يىلى) دېگەن ئەسىرىدە مۇنداق كۆرسىتىدۇ:

- (1) شەخسىيەتچى؛
- (2) تېجەمچان؛
- (3) ئەدەپ - قائىدىلىك؛
- (4) تىنچلىقپەرۋەر، ئاجىز؛
- (5) ئۆز - ئۆزىدىن قانائەتلىنىدۇ؛
- (6) كۈنلىقپەرەس؛
- (7) ھاڭۋاقتى؛
- (8) چىداملىق ھەم ياۋۇز؛
- (9) قەتئىي ۋە ئەۋرىشم؛
- (10) ھىيلىگەر.

ئىنسانشۇناس فېي شياۋتۇڭ جۇڭگولۇقلارنىڭ خاراكتېرىنى مۇنداق يەكۈنلەيدۇ:

- (1) شەخسىيەتچى؛
- (2) ئائىلە خاھىشى كۈچلۈك؛
- (3) مۇرەسسەچى؛
- (4) ئايرىمچى؛
- (5) ئەدەپ - قائىدىچى؛
- (6) ئۆزۈمچىل.

تەيۋەن ئالىمى شياڭ تۇيىچى 1986 - يىلى «جۇڭگولۇقلارنىڭ مىللىي خاراكتېرى ھەققىدە تەتقىقات» دېگەن كىتابىنى ئېلان قىلغان بولۇپ، ئۇنىڭدا جۇڭگولۇقلارنىڭ خاراكتېرىنى تۆۋەندىكى

سەككىز نۇقتىغا يىغىنچاقلىغان:

- (1) نەچچە مىڭ يىللىق ئەنئەنە جۇڭگولۇقلارنى ئائىلىنى چوڭ بىلىدىغان قىلغان؛
- (2) جۇڭگولۇقلار ئەتراپلىق، بىۋاسىتە تەپەككۈر شەكلىگە مايىل؛
- (3) چىداملىق ھەم تېتىك، تىرىشچان ھەم سەۋرچان؛
- (4) كىشىلىك ئالاقىدە سەزگۈر، ئابروۋىنىڭ چۈشۈپ كېتىشىدىن قورقىدۇ، شان - شەرەپكە ئامراق؛
- (5) ئۆزىنى تۇتۇۋېلىشقا ئادەتلەنگەن، باشقىلار بىلەن ئارىلىق ساقلىيالايدۇ؛
- (6) تىنچ تۇرمۇشنى ياخشى كۆرىدۇ؛
- (7) مۇتەئەسسەپ، بىر - بىرىگە ئىشەنمەيدۇ، نوپۇز قارشى كۈچلۈك؛
- (8) چوڭ دۆلەتچىلىك ئېغى ۋە ئۇزاق تارىخ ئېغى چوڭقۇر بولۇپ، ھاكاۋۇر، چەت ئەللىكلەرنى كەمسىتىدۇ.

تەيۋەنلىك ئىنسانشۇناس لى يىۋەن ۋە ياكى گوشۇلار 1988-يىلى تۈزگەن «جۇڭگولۇقلارنىڭ خاراكتېرى» دە مۇنداق كۆرسىتىدۇ:
A. ئۆزلۈك ئوقۇمى:

(1) باشقىلارنىڭ ئالدىدا ئۆزىنى ماختىمايدۇ، كەمتەر بولۇشقا تىرىشىدۇ؛

(2) ئۆزىنى مۇھىتقا قاراپ تۇرۇپ ئىپادىلەيدۇ، چېكىدىن ئاشقان پىكىرلىرىنى ئېيتمايدۇ.

B. كىشىلىك مۇناسىۋەت:

(1) كىشىلىك مۇناسىۋەت تورىنى ئىلتىپات ئارقىلىق قۇرىدۇ؛

(2) نوپۇزنى ھۆرمەتلەيدۇ، ھوقۇقنىڭ ئورنىنى يۇقىرى -

تۆۋەنلىككە قاراپ بېكىتىدۇ؛

(3) ئائىلىنى يادرو قىلغان توپلانما بويىچە رىشتە قۇرىدۇ.

C. ئادەم بىلەن دۇنيانىڭ مۇناسىۋىتى:

(1) ئادەم مۇھىتنىڭ بىر قىسمى دەپ قارايدۇ؛

ئۆزبېك تىل ئىلمى

- (2) مۇھىتقا ماسلىشىپلا، مۇھىتنى يېڭىشىنى ئويلىمايدۇ.
 D. ۋاقىتقا بولغان پوزىتسىيە:
 (1) قەدىمكىنى سېغىنىپ، ئەنئەنىگە ئېتىبار بېرىدۇ؛
 (2) ئۆزگىرىشكە كۆنمەيدۇ، ھازىرقىنى ساقلاپ قېلىشنى خالايدۇ؛
 E. پائالىيەت پوزىتسىيەسى:
 (1) تەسلىمچى بولۇپ، رادىكالىققا قارشى تۇرىدۇ، مۆتىدىل بولۇشنى تەشەببۇس
 (2) ھېسسىياتىنى چاندۇرماي، ئۆزىنى تۇتۇۋالىدۇ.

كونىلىقپەرەس مىللەت

- 1987- يىلى ياش ئالىم ۋالى رۇنىشېڭ «بىزنىڭ خاراكتېر تىراگېدىيەمىز» دېگەن كىتابنى يېزىپ، جۇڭگولۇقلارنىڭ خاراكتېرىدە تۆۋەندىكىرەك كېسەللەر بار دەپ قارايدۇ.
 (1) ئالدامچىلىق كېسىلى؛
 (2) بۇرنىنىڭ ئۈچىنى كۆرۈش كېسىلى؛
 (3) غەيرىي مەنچىلىك كېسىلى؛
 (4) كونىلىقپەرەسلىك كېسىلى؛
 (5) ھەمكارلاشماسلىق كېسىلى؛
 (6) ۋىجدان پالەچلىكى كېسىلى؛
 (7) تايىنىش كېسىلى.

- 1999- يىلى مەن كورىيە ۋە ياپونىيەدە نەشر قىلدۇرغان «جۇڭگولۇقلارنىڭ مەدەنىيەتكە قارشى خاھىشى» دېگەن كىتابىمدا جۇڭگولۇقلارنىڭ خاراكتېرىنى تۆۋەندىكىدەك كۆرسەتكەندىم:
 (1) ئالدامچىلىق كېسىلى؛
 (2) ئوغرىلىق كېسىلى؛
 (3) بىردەكلىك - ئوپپۇخاشلىق كېسىلى؛
 (4) قۇللۇق كېسىلى؛

(5) مۇتەئەسسىپلىك كېسىلى؛

(6) ساددىلىق كېسىلى؛

(7) شەخسىيەتچىلىك كېسىلى؛

(8) مەنپەئەتپەرەسلىك كېسىلى.

بىز يۇقىرىدا جۇڭگولۇقلارنىڭ نەزىرىدىكى مىللىيەتنى كۆرۈپ ئۇتتۇق. ئەمدى چەت ئەللىكلەرنىڭ نەزىرىدىكى جۇڭگولۇقلارغا قاراپ باقايلى. ئەمەلىيەتتە جۇڭگولۇقلارنىڭ ئۆز مىللىيەتنى ھەققىدىكى تەنقىدى ئويلىنىشلىرى چەت ئەللىكلەر بىلەن ئارىلىشىش ھەمدە چەت ئەللىكلەرنىڭ قەلەم تەۋرىتىشىدىن باشلانغان.

17 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا گېرمانىيەنىڭ ئەڭ ئۇلۇغ مۇتەپەككۈرى لېيبىنز جۇڭگولۇقلارنىڭ تىنچلىق ئىدىيەسى ۋە ئەجدادلىرىغا چوقۇنۇش ئىدىيەسى ھەققىدە توختالغان.

ئادام سىمىتمۇ ئۆزىنىڭ «دۆلەتنىڭ بايلىقى» دېگەن كىتابىدا جۇڭگولۇقلارنىڭ ئالغا باسقۇچىدىكى سەۋەب، ئۇلاردا ئۆتمۈشكە ئېسىلىۋېلىش خاراكتېرى بار، دېگەندى.

مەشھۇر پەيلاسوپ گېگېلمۇ جۇڭگولۇقلارنىڭ روھىدىكى خاسلىق كەملىكىنى كۆرسىتىپ ئۆتكەن. ماركسۇمۇ جۇڭگولۇقلارنى «تىرىك مۇردا» دەپ تەنقىد قىلغان ھەمدە جۇڭگولۇقلارنىڭ كونسېرۋاتىپلىقىنى تىلغا ئالغان.

19 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدىن باشلاپ، نۇرغۇن غەربلىك جۇڭگو بىلەن بولغان ئالاقە جەريانىدا جۇڭگولۇقلارنىڭ مىللىيەتنى كۆزەتكەن. بۇ ھەقتىكى ئەڭ تۇنجى ئەسەر ئامېرىكىلىق مىسسىيونېر ئا. خ. شېمىسنىڭ «جۇڭگولۇقلارنىڭ مىجەزى» دېگەن كىتابىدۇر. شېمىس ئۆز تەجرىبىلىرىگە ئاساسەن جۇڭگولۇقلارنىڭ خاراكتېرىنى تۆۋەندىكى 26 نۇقتىغا يىغىنچاقلىغان:

(1) يۈز - ئابروۋىغا ئەھمىيەت بېرىدۇ؛

(2) تېجەشلىك؛

(3) ئەمگەكچان؛

(4) قاندىدە - يوسۇنلۇق؛

(5) ۋاقىت قارىشى سۇس؛

- (6) ئېنىقلىق قارشى كەمچىل؛
- (7) ئاسانلا خاتا چۈشىنىدۇ؛
- (8) ئالدامچىلىققا ئۇستا؛
- (9) جاھىل؛
- (10) تەپەككۈرى مۇجمەل؛
- (11) ئىنكاسى گال؛
- (12) چەت ئەللىكنى كۆزگە ئىلمايدۇ؛
- (13) جامائەت ئەخلاقى كەمچىل؛
- (14) مۇتەئەسسەپ؛
- (15) ئازادلىك ۋە قولايلىقنى ئىزدەيمەيدۇ؛
- (16) ياشاش ئىقتىدارى كۈچلۈك؛
- (17) سەۋرچان ھەم چىداملىق؛
- (18) قانائەتچان؛
- (19) ۋاپادار؛
- (20) شەپقەتكار؛
- (21) ھېسداشلىقى كەم؛
- (22) بىر - بىرىنى چەكلەيدۇ؛
- (23) ئىناق ئەمەس؛
- (24) گۇمانخور؛
- (25) سەمىمىي ئەمەس؛
- (26) دىنسىز.

1915 - يىلى داڭلىق جەمئىيەتشۇناس ماكس ۋېبېر «كۆڭزى دىنى ۋە تويىن دىنى» دېگەن ئەسىرىدە، جۇڭگولۇقلارنىڭ خاراكتېرىنى تۆۋەندىكى يەتتە نۇقتىغا يىغىنچاقلىغان:

- (1) چىداملىق؛
- (2) ئەمگەكچان؛
- (3) گالۋاك؛
- (4) ئېھتىياتچان؛

(5) گۇمانخور؛

(6) ھېسداشلىقى كەم؛

(7) سەمىمى ئەمەس.

كىشىنىڭ دىققىتىنى قوزغىيدىغىنى شۇكى، ئۇ جۇڭگوغا بىر قېتىم مۇكەممەلەي تۇرۇپ: «جۇڭگولۇقلار دۇنيادىكى ئەڭ يالغانچى مىللەت» دەپ كېسىپ ئېيتقان.

ئەنگىلىيەلىك مەشھۇر جۇڭگوشۇناس دوكتور جوسېف نېدھام (Joseph Needham) جۇڭگولۇقلارغا ئەخلاق، ئىنسانپەرۋەرلىك، كەمتەرلىك ۋە خەلقئاراچىلىق (بەينەلمىنەلچىلىك) نۇقتىسىدىن باھا بەرگەن.

بۇ ھەقتە ئارنولد توپىنې بىلەن ئېكىدا دائىسكاكونىڭ سۆھبىتىدە بەزى گەپلەر بار. ئەنگىلىيەلىك ئالىم بېرتراندى رۇسسېل جۇڭگولۇقلارنىڭ خاراكتېرىنى ئۈمىدۋار، راھەتپەرەس، ئاچ كۆز، يۈز - ئابروۋىنى چوڭ بىلىدىغان، سەمىمى، مىللەتچى، پەسكەش، ھېسداشلىقى كەم دەپ يەكۈنلەيدۇ.

يەنە نۇرغۇن غەربلىك ۋە ياپونمۇ جۇڭگولۇقلارنىڭ مىللىيىتى ھەققىدە توختالغان. بۇلار يۇقىرىقىلارغا ئوخشاپ كەتكەچكە، تىلغا ئېلىپ ئولتۇرمىدۇق.

چوڭ قۇرۇقلۇق خەلقىنىڭ مىللىيىتى خۇددى بۇ تۇپراقنىڭ ئۆزىگە ئوخشاشلا جەلپكار ھەم مۇرەككەپ.

ياپونلارنىڭ مىللىيىتى

ئۆزىنىڭ ئارال دۆلىتىگە خاس خۇسۇسىيىتىنى پەس كۆرۈش

دۇنيادا ئۆزىنىڭ مىللىيىتى ھەققىدە مۇنازىرە قىلىشنى ياپونلاردەك ياخشى كۆرىدىغان مىللەت بولمىسا كېرەك. مېيجى ئىسلاھاتىدىن باشلاپ ياپونلارنىڭ مىللىيىتى ھەققىدىكى ئەسەرلەر، ئىلىم تەتقىقاتى ماقالىلىرى، ئاخباراتلار ۋە خاتىرىلەر سان -

ساناقسىز مەيدانغا كەلدى، بۇنداق مۇھاكىمىلەر ھازىرغا قەدەر داۋاملاشماقتا.

شۇڭا، ياپونلار ھەققىدىكى مەخسۇس تەتقىقات ئەسەرلىرىدىن باشقا، بۇ ھەقتىكى ئەسەرلەرنى سىستېمىلىق يەكۈنلەيدىغان ئەسەرلەرمۇ بارلىققا كەلدى. بۇلار «چەت ئەللىكلەرنىڭ قەلىمىدىكى ياپونلار»، «ياپونلار ھەققىدىكى كىتابلار كاتالوگى»، «ياپونلار ھەققىدىكى ئەسەرلەرنىڭ ئۆزگىرىشى» قاتارلىقلاردىن ئىبارەت. بۇلاردىن ئاتاقلىق پسخولوگ مىنامى خىروشى يازغان «ياپونلار ھەققىدە» دېگەن كىتابتا ياپونلار ھەققىدىكى 500 پارچىدىن ئارتۇق كىتاب يەكۈنلەنگەن، بۇ كىتابنى ياپونلار ھەققىدىكى قامۇس دېيىشكىمۇ بولىدۇ.

ئالدى بىلەن ياپونلارنىڭ ئۆزى ھەققىدە ئېيتقانلىرىنى كۆرۈپ باقايلى.

ياپونىيەدە ياپونلار ھەققىدە ئەڭ بۇرۇن توختالغان ئەسەر مېيجى دەۋرىدىكى نوپۇزلۇق ئەدىب خاگايئىچى تەرىپىدىن يېزىلغان. ئۇنىڭ 1907 - يىلى يېزىلغان «ياپونلار ھەققىدە ئون بايان» دېگەن مەشھۇر ئەسىرىدە ياپونلارنىڭ مىللىيىتى ئون نۇقتىغا يىغىنچاقلانغان:

- (1) پادىشاھقا سادىق، ۋەتەنپەرۋەر؛
- (2) ئەجدادلىرىغا چوقۇنۇپ، جەمەتنىڭ شان - شەرىپىنى ئاسرايدۇ؛

(3) رېئالزىمچى؛

(4) گۈل - گىياھلارنى ئاسرايدۇ، تەبىئەتنى ياخشى كۆرىدۇ؛

(5) ئۈمىدۋار؛

(6) ئاددىي - ساددا، بىمالال؛

(7) ئوچۇق - يورۇق، چاققان؛

(8) پاكىز؛

(9) قائىدە - يوسۇنغا ئىتائەت قىلىدۇ؛

(10) مۇلايىم، كەڭ قورساق.

بۇنىڭدىن بۇرۇن - 1891 - يىلى ياپونىيەلىك پەيلاسوپ مىياكى سېتسۇرېئى «خوپ بەشىرە ياپونلار»، «بەتەشىرە ياپونلار» دېگەن ئىككى پارچە كىتابىدا ياپونلار ھەققىدە رەسمى توختالغان. ئۇ بۇ ئەسەرلەردە «ئىللىق، گۈزەل» ياپونىيەنى ماختايدۇ ۋە ياپونىيەنىڭ گۈزەل بولۇشىدىكى سەۋەبىنى ياپون مىللىتىنىڭ خاراكتېرىدىكى ئېسىللىككە تاقايدۇ. ئۇ يەنە بىر جەھەتتىن ياپونلارنىڭ بىلىم سەۋىيەسى تۆۋەن، شەخسىيەتچى ۋە چەت ئەللىكلەرگە چوقۇنۇشتەك ئىللەتلەرنى تەنقىد قىلىدۇ، مىللىي خاراكتېرىدىكى ئاجىزلىقلار ئۈستىدە ئويلىنىدۇ.

تايىسېئى مەزگىلىدىكى تارىخشۇناس تىسۇدا سوگىچى 1916 - يىلى «دۆلىتىمىزدىكى پۇقرالارنىڭ ئىدىيەسى» دېگەن كىتابىدا ياپونلارنىڭ مىللىي خاراكتېرى ھەققىدە تۆۋەندىكىدەك تەھلىلنى ئوتتۇرىغا قويىدۇ:

- (1) تىنچلىقنى سۆيىدۇ؛
- (2) كۈرەشچانلىقى كەمچىل؛
- (3) ئورتاق دىنى يوق؛
- (4) جامائەتچىلىك تەرەققىي قىلمىغان؛
- (5) بۈگۈندىن قانائەتلىنىدۇ؛
- (6) كۆتۈرەڭگۈ، ھەشەمسىز؛
- (7) يولىدىن قايتماس، ئاق كۆڭۈل؛
- (8) مۇستەھكەم ئىرادە ۋە تەۋەككۈلچىلىك روھى كەمچىل؛
- (9) چەت ئەللەرنىڭ مەدەنىيەتلىرىگە ماسلىشالايدۇ، تەقلىدچانلىقى كۈچلۈك.

ياپونلار جۇڭگو - ياپونىيە، ياپونىيە - رۇسىيە ئۇرۇشىدا غەلبە قىلىپ، ئۆزلىرىنى «دۇنيادىكى بىرىنچى دەرىجىلىك پۇقرا» دەپ ماختاپ يۈرگەندە، خەلقنى ئويلىاندۇرۇش ئۈچۈن 1916 - يىلى ئوماچى كېيگىتسو «ياپونلارنىڭ مىللىي خاراكتېرىنى ئوپىراتسىيە قىلىش» دېگەن ماقالىلەر توپلىمىنى (بۇ توپلام 35 نەپەر ئاپتونىڭ 76 پارچە ماقالىسىدىن تۈزۈلگەن) تۈزۈپ، نەشر قىلدۇردى. ئۇنىڭدا ياپونلار تۆۋەندىكى نۇقتىلار بويىچە تەنقىد قىلىندى:

- (1) ياپونلارنىڭ يالغانچىلىقى؛

- (2) ئۆز دۆلىتىنى كەمسىتىش ئادىتى؛
- (3) باغرى تاش مىللەت؛
- (4) ئارال دۆلىتى خاراكتېرىگە ئىگە؛
- (5) ئوشاق دۆلەتچە شەخسىيەت؛
- (6) ئىگىلىكىنىڭ يېتەرسىزلىكى.

1935 - يىلى مەشھۇر پەيلاسوپ ۋاتسۇجى تېسۇرو «ئىقلىم» دېگەن ماقالىسىنى ئېلان قىلىپ، يەر شارىدىكى ئىقلىملارنى پەسىل شاماللىرى بەلبېغى، قۇملۇق بەلبېغى، يايلاق بەلبېغى دەپ ئۈچ تىپقا بۆلگەن. ياپونىيەنى بولسا پەسىل شاماللىرى بەلبېغىغا كىرگۈزگەن. ئۇنىڭ قارىشىچە، ياپونلارنىڭ تۈپ خاراكتېرى كەڭ قورساق ۋە ئەپۇچانلىق ئىدى.

ياپونىيە يازغۇچىسى ساكاگۇچى ئانگو 1935 - يىلى «ياپونىيە مەدەنىيىتى ھەققىدە قاراشلىرىم» دېگەن ماقالىسىنى ئېلان قىلىپ، ئۇنىڭدا ياپونلارنىڭ بىر چەتتە قاراپ تۇرىدىغان ۋىجدانسىزلىقىنى تەھلىل قىلغان ھەمدە غەرب مەدەنىيىتى ياپونىيەنىڭ يەرلىك مەدەنىيىتىنى ۋەيران قىلىشىمۇ كارى بولمىغان ئورتاق ئىللەتنى قامچىلىغان. ئۇنىڭدىن باشقا «دۇنيادىكى مىللەتلەر ھەققىدە ئوقۇشلۇق» دېگەن كىتابتا ياپونلارنىڭ مىللىيىتى مۇنداق يەكۈنلەنگەن:

- (1) ساداقەتمەن، ۋاپادار، ئادالەتپەرۋەر، باتۇر؛
- (2) پاك، دىيانەتلىك؛
- (3) ئېسىل، نەپىس؛
- (4) ئەجدادلىرىغا چوقۇنىدۇ؛
- (5) سىرتتىن كىرگەن مەدەنىيەتنى ئاسسىمىلياتسىيە قىلىدۇ؛
- (6) تەبىئەتنى سۆيىدۇ؛
- (7) دېڭىز - ئوكيانلارنى ياخشى كۆرىدۇ؛
- (8) پاكىز؛
- (9) تېتىك.

- ئۇ كىتابتا ياپونلارنىڭ كەمچىلىكى مۇنداق كۆرسىتىلگەن:
- (1) جامائەت ئەخلاقى كەم، يۈزەكى نەرسىلەرگە ئەھمىيەت بېرىدۇ؛
 - (2) قەھرىمانلىق غايىسى، تەۋەككۈلچىلىك روھى ۋە ئىجادىيەت روھى كەمچىل؛
 - (3) كۆزنى قاماشتۇرىدىغان پارلاق مەدەنىيەت يارىتالمىغان.

ياپونلارنىڭ «چاندۇر ماسلىقى»

1938 - يىلى ياپونىيە ئالىمى خاسېگاۋا نيۇزېكان «ياپون خاراكتېرى»، «يەنە ياپون خاراكتېرى» دېگەن ئەسەرلىرىدە ياپونلارنىڭ ئارتۇقچىلىقى ۋە كەمچىلىكىنى مۇنداق يەكۈنلىگەن:

ئارتۇقچىلىقى:

(1) ئوبىيېكتىپ؛

(2) رېئال؛

(3) مۆتىدىل؛

(4) تېجەشلىك؛

(5) كەمتەر؛

(6) ئاددىي؛

(7) قانۇنغا بويسۇنىدۇ.

كەمچىلىكى:

(1) ئېھتىياتچان ئەمەس؛

(2) مېجەزى تۇراقسىز؛

(3) سىرتقى تەسىرگە قارىتا سەزگۈر؛

(4) تەقلىد قىلىشقا ئۇستا.

نېشمۇرا نائوجى «ياپونلار ۋە ئۇلارنىڭ مەدەنىيىتى» (1940 - يىلى) دېگەن ئەسىرىدە، ياپونلارنىڭ ئارتۇقچىلىقىنى تۆۋەندىكىدەك

سەككىز نۇقتىغا يىغىنچاقلىغان:

- (1) ماسلىشىشچان;
- (2) پائالىيەتچان;
- (3) كەڭ قورساق;
- (4) تىنچلىقپەرۋەر;
- (5) ئەخلاقلۇق;
- (6) ھەمكارچان;
- (7) ئىجادكار;
- (8) ئىلگىرىلەيدۇ، ھەمكارلىشىدۇ، تۇغۇمچان.

مەشھۇر پىسخولوگىيە ئالىمى مىنامى خىروشى «ياپونلارنىڭ پىسخىكىسى» دېگەن ئەسىرىدە ياپونلارنىڭ پىسخىكىسى ئۈستىدە ئۆزلۈكچىلىك، بەخت، بەختسىزلىك، راتسىيونالىزم (ئەقىلچىلىك)، ئىراتسىيونالىزم (غەيرىي ئەقىلچىلىك)، روھىيەت، تەن، كىشىلىك مۇناسىۋەت قاتارلىق ئالتە تەرەپتىن تەھلىل يۈرگۈزگەن. بۇ كىتابنى ياپونلارنى چۈشىنىشتىكى دەستۇر دېسىمۇ ئەرزىيدۇ.

1970 - يىلى ياپونىيە ئوبزورچىسى ياماموتو شىچىخېنىڭ بازارلىق كىتابى «ياپونلار ۋە يەھۇدىيلار» زىلزىلە قوزغىدى. لېكىن، بۇ ئەسەر ئۆزى بىلگەنچە ھۆكۈم قىلىش خاھىشىغا ئىگە، ئوبىيكتىپچانلىقى ئاجىز ئەسەر بولغاچقا، كىشىلەرنىڭ ئېتىراپ قىلىشىغا ئېرىشەلمىدى.

غەرب تارىخى ئالىمى ئائىدا يۇئۇجى «ياپونلارنىڭ ئاڭ قۇرۇلمىسى» (1970 - يىلى) دېگەن ئەسىرىدە ياپونلارنىڭ «چاندۇرما سىلىقى» نى تۇنجى قېتىم ئوتتۇرىغا قويدى. ئۇنىڭ كۆرسىتىشىچە، ياپونلار ئۆز ھېسسىياتىنى چاندۇرمايدۇ، قارىماققا ئۆزىنى تۇتۇۋالغاندەك قىلغىنى بىلەن ئەمەلىيەتتە ھېسسىياتقا مايىل. ياپونلاردا ئۆزلۈكنى تەشەببۇس قىلىدىغان ۋە تەشۋىق قىلىدىغان ئاڭ كەمچىل، پاسسىپ ئادەم سۈپىتىدە ياللىنىپ

ئىشلىسە شۇنداق ياخشى، ئەمما شۇ ھالدا ياللىغۇچى بولسا تازا قاملاشمايدۇ.

دۇئې تاكېئو ياپونلار ھەققىدىكى بازار تاپقان كىتابى «ئەركىلەشنىڭ قۇرۇلمىسى» دا كۆرسىتىشىچە، ياپونلاردا ئەركىلەش تىپىدىكى تايىنىۋېلىش خاراكتېرى بولۇپ، ھەتتا ئەركىلەش ياراشمايدىغان قۇرامغا كەلگەندىمۇ، پىسخىكىسىدىكى ئانا - بالىلىق مۇناسىۋەتتىن قۇتۇلالمايدۇ. مېنىڭ قارىشىمچە، بۇنداق پىسخىكا جۇڭگولۇقلار ۋە كورېيەلىكلەردىمۇ مەۋجۇت، پەقەت دەرىجىسىدە پەرق بار. توكيو ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ پىروفېسسورى، سوتسىيال ئانتروپولوگ ناكانى چىئې «كۈندىلەك ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەر» دېگەن ئەسىرىدە يۇقىرى - تۆۋەن دەرىجە مۇناسىۋىتى ئىنتايىن تەرەققىي قىلغان ياپونلارنىڭ خاراكتېرىنى يەكۈنلىگەن. ئەمەلىيەتتە كورېيەلىكلەرنىڭ دەرىجە مۇناسىۋىتى ياپونلارنىڭكىدىنمۇ روپىن.

ھەزاري ئانتروپولوگ فوكاساكۇ مىتسۇسادا 1971 - يىلى يازغان «ياپون ھەزارىتى ۋە ياپونلار» دېگەن ئەسىرىدە «ياپونلار ئىناق، ئېجىل بولۇش، بىر - بىرىگە ياردەم قىلىش، ئۇيۇشۇشچانلىق تەرەپلىرىدە راسا ئەۋجىگە چىققاقتا» دەپ كۆرسەتكەن. بۇنداق مۇناسىۋەتتە مېھىر قويۇقلاشقانسېرى، كولىپكتىپ ئىتتىپاق بولىدۇ، ئىشلار ئاسان يۈرۈشىدۇ.

جەمئىيەتشۇناس تىسۇرۇمى كازۇكو «قىزىقىش ۋە ياپونلار» دېگەن ئەسىرىدە «ياپونلارنىڭ قىزىقىشى، ئۇلارنىڭ ئەنئەنىۋى ھەزارەت ئاساسىدا چەت ئەللەردىكى دىنلار، غەرب ئىدىئولوگىيەسى، تۈزۈمى ۋە ھەزارىتىنى سۈمۈرۈشىگە تۈرتكە بولغان. ياپونلار ئۆز تەۋەسىنىڭ سىرتىدىكى ھەرقانداق نەرسىگە قاتتىق قىزىقىدۇ، شۇڭا چەت ئەللەر ساياھىتى ۋە چەت تىللارنى ئۆگىنىشكە ئىنتايىن ھېرىسمەن. قىزىقىش كىشىلىك مۇناسىۋەتتىكى كونسېرۋاتىپلىق بىلەن تاشقى مەدەنىيەتكە بولغان ئوچۇق پوزىتسىيەنى ئۆز ئىچىگە ئالغان كۆپ قاتلاملىق قۇرۇلمىنى شەكىللەندۈرگەن» دەپ ئوتتۇرىغا قويغان.

1972- يىلى پىسخولوگ مىياگى ئوتويا «ياپونلار كىم؟» دېگەن ئەسىرىدە شەرق ۋە غەرب ياپونلىرىنىڭ رايون پەرقىدىن كېلىپ چىققان خاراكتېر ئۆزگىچىلىكلىرى ۋە ئۇلارنىڭ جۇغراپىيەلىك، تارىخىي ئارقا كۆرۈنۈشلىرىنى بايان قىلغان.

1973 - يىلى ئاراكى خىرويوكى «ياپونلارنىڭ پائالىيەت شەكلى» دېگەن ئەسىرىدە ياپونلارنىڭ ئاساسلىق پائالىيەت شەكىللىرىنى كۆرسەتكەن. ئۇ «چوپانلار ھەزرىتى ۋە ئېكىن ھەزرىتى» بويىچە بايان يۈرگۈزگەن. كىتابتا مۇنداق كۆرسىتىلگەن :

- (1) پادىچىلىقنى ئاساس قىلغان ئاساسىي قاتلاملىق ھەزرىت كۆچۈش ۋە شەخس مەركەزلىكىدىكى جەمئىيەت ئۆز - ئۆزىنى باشقۇرىدىغان ئىندىۋىدۇئال مەركەزچىلىكى ئەرەنچە پىرىنسىپ.
- (2) ئېكىننى ئاساس قىلغان ئاساسىي قاتلاملىق ھەزرىت مۇقىم ئولتۇراقلىشىش تىپىدىكى دېھقانچىلىق ئورتاق گەۋدىسىدىكى جەمئىيەت ئايالچە پىرىنسىپ.

شۇڭا، ياپونلار پۈتكۈل ئاۋام بىردەكلىكىدىكى بىرلىككە كەلگەن پائالىيەتكە ئەھمىيەت بېرىدۇ. ئۆز - ئۆزىنى سوراڭ تىپىدىكى ئىندىۋىدۇئاللىقنى مەركەز قىلمايدۇ، گەۋدىلەردە ئۆزۈك بولمايدۇ، ھەمىشە ئۆز - ئۆزىنى ئىنكار قىلىپ، ئۆز - ئۆزىنى تەنقىد قىلىپ، كوللېكتىپنى ئەۋزەل ئورۇنغا قويدۇ.

1989 - يىلى پەيلاسوپ ناكامۇرا خاجىمىنىڭ «ياپونلارنىڭ تەپەككۈر شەكلى» دېگەن ئەسىرى ياپونلارنىڭ تەپەككۈر شەكلىنى دىن جەھەتتىن كۆزىتىپ يەكۈنلىگەن. ئۇ پائالىيەتچىلىك، تەبىئەتچىلىك، دىيانەتچىلىك، مەغىپرەتچىلىك جەھەتتىن «رىئاللىققا قارىتا كۆكسى - قارنى كەڭ بولۇش» ئۈستىدە خۇلاسە چىقارغان. ئۇ يەنە نائەقىل خاھىش، مەنتىقە كەملىك، بىۋاسىتە نەزەر، ھېسسىياتچانلىق، سىمۋول ئېغىشچانلىقى قاتارلىق تەرەپلەردىن «ئومۇمغا ئېتىبار بىلەن قاراش خاھىشى»نى بايان قىلغان.

بۇنىڭدىن باشقا، ياپونلار ھەققىدە تۈرلۈك نۇقتىدىن مۇلاھىزە

ئېلىپ بارغان ئەسەرلەر ئىنتايىن كۆپ بولۇپ، بىز ئۇنى تىلغا ئېلىپ ئولتۇرمىدۇق.

ياپون ھەزرىتى «نومۇس» ھەزرىتى

ئەمدى بىز چەت ئەللىكلەرنىڭ نەزىرىدىكى ياپون مىللىتىگە قاراپ باقايلى:

«چەت ئەللىكلەر ياپونلار ھەققىدە» دېگەن كىتابقا قارىساق، 1950 - يىللاردىكى «ياپون ئارىلى خاتىرىسى» دىن 1980 - يىللاردىكى «ئۆلۈۋېلىش: ياپون تارىخى» غىچە بولغان 42 پارچە ئەسەردە چەت ئەللىكلەر ياپونلار ھەققىدە مەخسۇس توختالغان.

چەت ئەللەردىكى ياپونلارغا دائىر يازغان ئەسەرلەرنىڭ دەسلەپكىسى جۇڭگولۇق دەي جىتاۋ يازغان «ياپونلار» (1928 - يىلى) دېگەن ئەسەردۇر. گومىنداڭ يۇقىرى قاتلام ئەربابى دەي جىتاۋ سۇن جۇڭشەننىڭ تەرجىمانى ۋە كاتىپى بولۇش سۈپىتى بىلەن ياپونىيەگە كۆپ قېتىم بارغان. ئۇ ياپون دۆلىتى خەلقىنىڭ روھى پەقەت «رىشىتمىز بىر، يەرۇ ئاسمان بىپايان» دېيىشتەك ئىلاھىي ھاكىمىيەت خۇراپىيىلىقى ۋە قۇللۇق ئىدىيەسىدىكى سامۇراي روھىدىن ئىبارەت، دەپ تەنقىد قىلغان.

ئۇ يەنە ياپون مىللىتىدىكى ئارتۇقچىلىق، ئۇلارنىڭ دۇنيا مەدەنىيىتىنى قوبۇل قىلىش بىلەن بىللە، ئۆزىنى قوغداش ۋە تەرەققىي قىلدۇرۇش ئىقتىدارىغا ئىگە بولۇشىدا، دەپ كۆرسەتكەن. ئۇ، ياپونلارنىڭ كەمچىلىكى ئۈستىدە توختىلىپ، ياپونلاردا ئۆزىنى كەمسىتىدىغان ئارال دۆلىتى خاراكتېرى، ياۋروپا ۋە ئامېرىكىغا چوقۇنۇش، جۇڭگونى كۆزگە ئىلماسلىق مەۋجۇت، دېگەندى. سەنئەت جەھەتتە ئۇرۇشقا قىلغۇچى روھى، گۈزەل تىنچلىق كەيپىياتى ھەم نازۇك شەكىل قاتارلىقلار ئۆزئارا بىرلىشىپ كەتكەن. ئېستېتىك ئېڭى ئېسىل، نازۇك بولسىمۇ، ھەيۋەت ئەمەس. جامائەت ئەخلاقى

جەھەتتە تىنچ، ئۆزئارا ياردەملىشىش تەرىپى بار بولسىمۇ، مەنپەئەت قوغلىشىدىغان سودىگەرلىك خاراكتېرىنىڭ چەكلىمىسىگە ئۇچرىغان. مېيىچى ئىسلاھاتىدىن بۇيان جۇڭگو ۋە كورېيەنى كەمسىتىپ كەلگەن ياپونلارغا نىسبەتەن ئېيتقاندا، بىر جۇڭگولۇقنىڭ ئۇلارنىڭ مىللىيىتىنى ئەيىبلىشى دەۋر بۆلگۈچ ئەھمىيەتكە ئىگە بولغان.

ئۇرۇشتىن كېيىن - 1948 - يىلى ئامېرىكىلىق ئانتروپولوگىزىملىق ھەزارەتشۇناس بېنىدىكتىنىڭ «جۇخارگۈلى ۋە شەمشەر» دېگەن ئەسىرى ياپون تىلىدا نەشر قىلىنىشى ھامان قاتتىق غۇلغۇلا كۆتۈردى. بۇ ئەسەر ياپونلار ھەققىدە مۇنتىزىم توختالغان تۇنجى ئۇنىۋېرسال خاراكتېردىكى كىتاب بولۇپ، ئۇنىڭ ئەسىرى بىلەن ياپونلار ھەققىدىكى كىتابلار ئارقا - ئارقىدىن مەيدانغا كەلدى.

ياپون ھەزارىتى بىلەن غەرب ھەزارىتىنى «نومۇس ھەزارىتى» ۋە «رەزىل ھەزارەت» دەپ ئاتاش «جۇخارگۈلى ۋە شەمشەر» دېگەن كىتابنىڭ ئەھمىيەتلىك كەشپىياتى. بېنىدىكتى ياپونلارنىڭ ئىجتىمائىي پائالىيىتىنى ئىككى خىل ئالاھىدىلىككە كەلتۈرگەن: بىرى، مېيىچى ئىسلاھاتىنىڭ ئۆلچىمى بويىچە پۇقرالار ئۆزىگە خاس ئورۇندا پائالىيەت قىلىدۇ، بۇ تەبىقە ئېگىنىڭ بىر خىل ئىنكاسى؛ يەنە بىرى، مەجبۇرىيەت سىستېمىسىدا ئېلىم - پېرىم ناھايىتى ئېنىق بولۇپ، ھەممەتكە چوقۇم جاۋاب قايتۇرۇلىدۇ. بۇ، ۋاپاغا ۋاپا دېگەن ئەقىدىنىڭ تەبىرى. بۇنىڭ بىلەن سېلىشتۇرما بولغىنى ئىنسانىي ھېسسىيات بولۇپ، ياپونلارمۇ يۇيۇنۇش، يەپ - ئىچىش، ئۇخلاش قاتارلىق ھۇزۇر - ھالاۋەتنى ئىزدەيدۇ.

ئۇ كىتاب ياپونلارنىڭ ئىككى ياقلىمىلىقىنى بەكرەك گەۋدىلەندۈرىدۇ: ئۇلار بىر تەرەپتىن جۇخارگۈلىدىكى پاكلىقنى ياخشى كۆرىدۇ، يەنە بىر تەرەپتىن شەمشەردىكى ياۋۇزلۇقمۇ بار. بۇ ئەسەر ياپونلار ھەققىدە ئەجنەبىيلەر يازغان ئەڭ مۇنەۋۋەر ئەسەر. تەبىئىيىكى، ئاپتور ياپون تىلىنى بىلمىگەچكە ۋە ياپون تۇرمۇشىنى

چۈشەنمىگەچكە (ياپونىيەگە بېرىپ باقمىغان)، ياپونىيە ئىلىم نوپۇزلىرى كۆرسەتكەن سەۋەنلىكلەردىن خالىي بولالمىغان.

بۇ ئەسەر بىلەن تەڭ تۇرالايدىغان يەنە بىر كىتاب بار، ئۇ بولسىمۇ كورىيەلىك لى يۇنىڭ يازغان «ياپونلارنىڭ كىچىكلىتىش ئېڭى» دېگەن ئەسەر. بۇ ئەسەرنىڭ ئارتۇقچىلىقى شۇكى، بۇرۇنقى ياپونشۇناسلىق كىتابلىرى ياپونىيە بىلەن غەربنى سېلىشتۇرۇش ئاساسىغا قۇرۇلغان. لى يۇنىڭ بولسا ياپونىيە ھەققىدە شەرقلىقلەرنىڭ كۆزى بويىچە بايان يۈرگۈزگەن. 1982 - يىلى بۇ ئەسەر ياپونىيەدە نەشر قىلىنغاندىن كېيىن قالتىس بازار تاپقان ھەمدە «ئاساخى ئاخباراتى» گېزىتىدە «ياپونلار ھەققىدىكى ئەڭ مۇنەۋۋەر ئەسەر» دەپ باھالانغان. لى يۇنىڭ ياپونلارنىڭ ئىشلىرىنى كۆپتۈرۈشكە قارىغاندا، كىچىكلىتىشكە بەكرەك مايىل ئىكەنلىكىنى بايقىغان. ئۇ بۇنى ياپونلارنىڭ تۇرمۇشى، ئەدەبىياتى، سەنئىتى، شەيئىلىرى، تۇرمۇش بۇيۇملىرى ئارقىلىق دەلىللىگەن.

بەزىلەرنىڭ ئېيتىشىچە، گەرچە بۇ خىل كىچىكلىتىش ئېڭى ئەمەلىيەتكە ئۇيغۇن بولسىمۇ، ئەمما لى يۇنىڭنىڭ بۇنداق پىسخىكىنىڭ مەنبەسى ھەققىدىكى تەھلىللىرى يېتەرلىك ئەمەس.

1970 - يىلىدىن كېيىن سېلىشتۇرما ھەزارەت تىپىدىكى ئەسەرلەر كۆپلەپ بارلىققا كەلدى، بۇلاردىن ئۇزاكى شىگېئونىڭ «ئامېرىكانلار ۋە ياپونلار»، مىياگى ئوتويانىڭ «ئامېرىكانلار ۋە ياپونلار»، چېن شۇنچېننىڭ «ياپونلار ۋە جۇڭگولۇقلار»، ماتسۇموتو كازۇئونىڭ «جۇڭگولۇقلار ۋە ياپونلار» نامىدىكى كىتابلار مەشھۇر.

دىققەت قىلىشقا تېگىشلىكى، كورىيەلىك ۋە جۇڭگولۇققا سېلىشتۇرغاندا، ياپونلار «چەت ئەللىكلەرگە نىسبەتەن بىز ياپونلار ئۇنداق - مۇنداق» دېگەن گەپلەرنى دېيىشنى ياخشى كۆرىدۇ. بۇنىڭدىن ياپونلارنىڭ خەلقئارا مەدەنىيەت ئېڭىنى كۆرۈۋېلىش تەس ئەمەس، بۇمۇ ياپونلارنىڭ چەت ئەللەرنىڭ مەدەنىيەتلىرىگە بولغان كۈچلۈك قىزىقىشىدىن كەلگەن. سېلىشتۇرۇش ياپونلارنىڭ ئۆزىنى ئۆزگەرتىش ۋە تەرەققىي قىلدۇرۇشىدىكى روھىي كۈچ ئەمەسمۇ.

103 - نومۇرلۇق ياتاق

ياتاققا تۇنجى قېتىم قەدەم باسقنىمىدىكى يېڭىلىق تۇيغۇسى مېنى ياتاق ئىچىدىكى نەرسىلەرگە قىزىقىپ نەزەر سېلىشقا ئۈندىگەندى. ئىنساننىڭ ۋۇجۇدى ئۆز ئەتراپىدىكى مۇھىتتىن نۇرغۇن ئۇچۇرنى قوبۇل قىلىدۇ، بۇلارنىڭ كۆپىنچىسى قۇلاق ۋە كۆزگە تەسىر قىلغان نەرسىلەر بولۇپ چىقىدۇ. ياكى ئادەتتىكى ئەقلىي ھاسىلاتلار بولۇپ چىقىدۇ. لېكىن، ئىنساننىڭ سېزىمى ئۈنچە ئاددىي بولمىسا كېرەك، ئۇ يەنە ئەقىلدىن تاشقىرى تىل بىلەن ئىپادىلەپ بەرگۈسىز ئۇچۇرلارنىمۇ قوبۇل قىلىدۇ. ئىنساننىڭ جىسمىدىكى تۈرلۈك ئورگاننىڭ ئىنكاسى گويا بىر تۇيغۇ گارمونىيەسىنى پەيدا قىلىدۇكى، بىز ئۇنىڭ ئاز بىر قىسمىنى ئەلۋەتتە سېزىپ يېتىمىز.

ياتاقتىكى پۇراق نېمىشقىدۇر كەپسىز بالىلىقىمنى ئېسىمگە سالدى. ئۇ چاغلاردا سەھرادىن شەھەردىكى تۇغقىنىمىزنىڭ ئۆيىگە كىرگىنىمدە، شەھەردە يېڭى سېلىنىۋاتقان قۇرۇلۇشلارنىڭ چۆرىسىدىكى تۆمۈر ۋە خىشلارنى تېپىپ ئوينايتتىم؛ ھاك، كاكىل لاي، زەي سۇ، ياۋا كوكاتلارنىڭ ئارىلاشما پۇرىقى مېنى غىدىقلاپ ئۆزىگە كۆندۈرۈۋالغانسېرى، ئۇلارنى سەزمەس بولۇپ قالاتتىم. بۇنداق پۇراقنىڭ سېزىمىنى ئۇنتۇپ كەتكەنگە ئۇزۇن يىللار بوپتىكەن. تەئەججۇپكى، شۇنچە يىل ئۆتۈپ، بالىلىقىم ئوتتۇرا ياشلىق بوسۇغىسىدىكى ھاياتلىق غوۋغالىرىغا غەرق بولغاندا، ئاشۇ پۇراقنى يىراق ياپونىيەدىكى كىچىككەنە بىر ياتاقتىن تېپىۋالدىم. بۇ پۇراق مېنى بەغىباش بالىلىققا ئېلىپ بارغانسېرى، شۇنچە يېقىملىق تۇيۇلۇپ كەتتى. مەن ئاشۇ تونۇش پۇراق بىلەن ئانا ۋە تەننىڭ

سېماسىنى كۆز ئالدىدا ئايرىدە قىلىپ، مۇساپىرلىقتا ئەندىكىۋاتقان يۈرىكىمگە تەسەللى بەردىم. ئىككى كۈندىن بېرى تاپنىم ياپونىيەدە، لېكىن تاۋىم ۋە تەندە. بۇ يەردە مەن كۆرگەن ھەربىر نەرسە مەندە ۋە تەن ھەققىدە يېڭى تۇيغۇلارنى ھاسىل قىلىدۇ، ھەربىر نەرسە، ھەربىر ھادىسە ئاشۇنى - نى ئۇلۇغلارنىڭ مازارى بولمىش ئانا ۋە تەندىكى ھادىسلەر بىلەن سېلىشتۇرما قوزغايتتى.

ياتقنىڭ ئاستى تاختايلىق ئىدى. تېلېۋىزور، توڭلاتقۇ، ئاپتوماتىك كىرئالغۇ، گاز ئوچاق، مىكرو دولقۇنلۇق ئوچاق، شامالدىرغۇچ، تاماق شىرەسى، مۇنچا ۋە تازىلىق ئۆيى دېگەنلەرنىڭ ھەممىسى تەل بولۇپ، بۇنى بىر ئوقۇغۇچىنىڭ ياتقى دېيىشكە تۇيغۇم ئۈنىمىدى. ياتاق ئىككى ئېغىز بولۇپ، ئىچكىرى ئۆينىڭ ئاستىغا تاتامى سېلىنغان، بىر چەتتە يوغان بىر كىيىم ئىشكاپى تۇراتتى، كۈنگەي تەرەپ پۈتۈنلەي دېرىزە بولۇپ، سىرتقى تەرىپى يۈرۈشمە ئەينەك ئىشك، ئىچ تەرىپى قەغەز چاپلانغان ياغاچ چەنزە ئىدى، ئۇلارنى يۈرۈشتۈرۈپ ئاچقىلى بولاتتى. دېرىزىنى ئاچقان ھامان ئۇنىڭ كەينىدىكى كىچىككىنە دۆڭ كۆزگە چېلىقاتتى ۋە ھۆل كوكاتلارنىڭ كۈچلۈك ھىدى بۇرۇنغا ئۇرۇلاتتى. ئۆيگە كىرىپلا دېرىزلەرنى ئېچىپ، بالكۇنغا چىقتىم ھەم سىرتلارغا بىر قارىۋەتتىم، ئاندىن ئۆيدىكى سەرەمجانلارغا بىر قۇر قاراپ چىقتىم. توساتتىن يادىمغا يۇرتۇمدىكى ئالىي مەكتەپلەرنىڭ سەككىز كىشىلىك ياتاقلىرى كەلدى. سەككىز ئادەمدىن چىققان پۇراق ئۆينىڭ ھاۋاسىنى بەتبۇي قىلىۋېتىدۇ، يېيىلغان كىرلەردىن ئاققان تامچىلار ئۆينىڭ ھاۋاسىنى زەيلەشتۈرۈۋېتىدۇ. سەككىز ئادەمنىڭ ئىچىدىن ئۆزىنى ھەم ئۆزگىنى ئاياشنى بىلمەيدىغان بەتخۇي ئادەمدىن بىر - ئىككىسى چىقىپ قالىدۇ. ئۇلار باشقىلار ئۇخلاپ قالغاندا ياتاققا كىرىپ ئۇلارنىڭ ئۇيقۇسىنى بۇرىدۇ. بۇنداق شارائىتتا ئىنساننىڭ ئۆزىنى قەدىرلەش ۋە ئۆزگىنى ھۆرمەتلەش ھېسسىياتى ئاستا - ئاستا يوقايدۇ. بۇ ھالدا ئۆگىنىشتىكى ئىندىۋىدۇئال مەنىۋى مۇھىتتىن

گەپ ئاچقىلى بولمايدۇ. ئىنساننىڭ مەۋجۇدىيىتى ماكان ۋە زامان جەھەتتىكى خاس بوشلۇقتا ھەرىكەت قىلىدۇ. بۇ بوشلۇق باشقىلارنىڭ دەخلى - تەرۇزىغا ئۇچرىغاندا، ئىنسان ئۆزىدىكى پائالىيەتچانلىقىنى تولۇق جارى قىلدۇرالمىدۇ.

ھازىر «ئۆگىنىش جەمئىيىتى» (learning Society) دېگەن بىر گەپ بار. بۇ ھەربىر پۇقرا ئۆگىنىش مېخانىزمىنىڭ بىر ئۆزىكىگە ئايلانغان، ئىزچىل ئۆگەنمىسە بولمايدىغان، ئۆگىنىش پۇرسىتى بىلەن تولغان جەمئىيەتنىڭ سۈپىتى. ئەقىل ۋە بىلىمنى ئاساسلىق تۈرتكىگە ئايلاندۇرغان كېيىنكى سانائەت جەمئىيىتى ئۆزىنىڭ بايلىقىنى ئۆگىنىش ۋە پۇرسەت بىلەن كاپالەتلەندۈرىدۇ. بىزنىڭ باشقۇرغۇچىلىرىمىز تېخى بۇنداق بىر ئىجتىمائىي تەسەۋۋۇردىن خالىي، لېكىن كونا باشقۇرۇش ئەندىزىسىدىن خوشلىشىشنىڭ سىگنالى ئاز - تولا ئاڭلىنىدىغان بولۇپمۇ قالدى.

103 - نومۇرلۇق ياتاق جىددىي رىقابەتلىك ياپونىيە جەمئىيىتىدە ئەنئەنىۋى مەنىدىكى دېھقان مىللەتنىڭ ماڭا ئوخشاش بىر پەرزەنتىگە تەۋە بىر ماكان بولۇپ قالدى. بۇ يەردە تەكلىماكان قۇملۇقىنىڭ چۇس، سىدام، تەرتىپسىز، ساددا روھى بىلەن ياپون دېڭىزىنىڭ ئەۋرىشىم، ئىنتىزامچان، ساداقەتمەن روھى تۇتاشماقتا ئىدى. ئەزەلدىن بېرى بىپايان ئاسماننىڭ تەكتىدە ياشاپ، تىزگىنلەشنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى ئۇنتۇپ كەتكەن تەكلىماكان روھى ئەقلىي جەمئىيەتنىڭ ھىدىنى دەسلەپكى قەدەمدە سېزىشكە باشلىغاندا، ھېچبىر كۆرۈلۈپ باقمىغان ياتسىراش بىلەن ئېغىر ئويلىنىشقا گىرىپتار بولاتتى. قۇم شاماللارنىڭ يۆنىلىشلىرىگە ئۇيغۇنلاشقان كۆچۈشلىرى بىلەن ئۆزىنىڭ مەۋجۇدىيىتىنى ساقلاپ كەلدى. لېكىن نەگىلا بارمىسۇن بىر ئاسمان. بۇ ھال ھەرقانداق بىر كۆچۈش ئىلاھىي ماكاننىڭ پۇقراسى بولۇشتىن باشقا ئىش ئەمەس، دېگەن ۋەھدەت روھىنىڭ نەچچە ئەسىرلىك داۋامىنى مەيدانغا كەلتۈردى. 103 - نومۇرلۇق بۇ ئۆي گويا مەدەنىيەتلەر قوشۇلمىسىنىڭ

ئاددىي بىر سەھنىسى ئىدى. بۇ يەردە شامان، بۇددا، ئىسلام، كوممۇنىزم قوشۇلۇپ كەتكەن تەكلىماكان روھى بىلەن كۇڭزىچىلىق، توپىن، بۇددا، كاپىتالىزم قوشۇلۇپ كەتكەن ياپون دېڭىزى روھى بەدەشقان قۇرۇپ ئولتۇرۇشاتتى. ئۇلار بەزىدە ئورتاق تىل تېپىشىپ قالاتتى، لېكىن كۆپ ھالدا ئورتاق تىل تېپىشالماي، بىر - بىرىگە زۇۋان سۈرمەي سۈكۈتلۈك قارىشىپ قالاتتى. ئەنە شۇنداق دىراماتىك كەيپىياتنىڭ مۇھىتى بولمىش مېنىڭ يۈرىكىم تەقدىر تېپىشماقلىرىنىڭ يۈكىنى كۆتۈرەلمەي، ھالسىراپ كېتەتتى، مېڭەم چىڭقىلىپ ئاغرىتتى، ئۇيقۇم قاچاتتى. بۇ ھال ئۆزبېكىستان شائىرى خۇرشىد دەۋراننىڭ مۇنۇ مىسرالىرىغا ئوخشاپ كېتەتتى:

گويا چېگراسىز بىپايان قۇمدا
ئادىشىپ يۈرگەندەك كۆزى كور گادا.
بىر پىكىر يول ئىزدەپ يۈرەر ئېڭىمدا،
ئۇ مېنى بىركۈنى قىلىدۇ ئادا.

سۆزلىمىسەم ئازابتۇر، سۆزلىمىسەم غەم،
ياردەك ئەسلىتەر ئويلىمىسام ھەم...

103- نومۇرلۇق ئۆي بەزىدە ماڭا دەل تەكلىماكان قۇملۇقىنىڭ ئۆزىدەك بىلىنىپ كېتەتتى. ئۇ شۇنداق قۇرغاق ۋە تىمتاس، ئۇنىڭ دېرىزىسىنى چايقىلىپ تۇرغان ياپون دېڭىزى نەم قوللىرى بىلەن چېكەتتى.

ئىشقىلىپ خاتىرەمدە يۈز بېرىشكە تېگىشلىك ئىشلارنىڭ ھەممىسى 103 - نومۇرلۇق ياتاقتا (ياق، ئۆيدە) بولۇشى كېرەك ئىدى. مەن ئۇ يەردە ئولتۇرۇپ جىق ئىشنى ئەسلىيەلەيمەن، ئۆتمۈش بىلەن بۈگۈننى ئۆلىيالايمەن. مەن ئەمدى ئۇيغۇرچىلىقتىكى تۈگىمەس باردى - كەلدىدىن، مەزىسىز توي - تۆكۈندىن، رىياكارلارچە

تۈزۈلۈپ، ئەتىسى مەننەت پەيدا قىلىدىغان سورۇنلاردىن بىر مەزگىل قۇتۇلۇپ، تۈرلۈك ئەھمىيەتسىز ئىشنىڭ داشقال خاتىرىلىرى بىلەن تولغان قەلبىمنى تەدرىجىي تازىلاپ چىقىشىم لازىم ئىدى. بۇنىڭ بىرلا چارىسى جەمئىيەتلىقتا ئويلاپ، ئويلىغانلىرىمنى ھەزىم قىلىپ، ھەممىسىنى بىراقلا يوشۇرۇن ئېغىمغا تۆكۈۋېتىش ئىدى.

ئەكەلگەن كىتابلىرىمنى كىتاب ئىشكاپىغا تىزدىم. كىتابلارنىڭ ئىچىدە مەن ئالاھىدە ئەتمۇرالاپ ئەكەلگەن گېگېلنىڭ «تارىخ پەلسەپىسى»، ئارنولد توپىنبنىڭ «تارىخ تەتقىقاتى»، مىلان كۇندىرانىڭ «ھايات ئۇ يەردە»، «كۈلۈش ۋە ئۇنتۇش خاتىرىسى» قاتارلىقلارمۇ بار ئىدى. بۇ ئارامخۇدا مۇھىتتا ئۇلاردىن خاتىرجەم زوق ئالىدىغانلىقىمنى ئويلىسام، كۆڭلۈم ئازادە بولۇپ قالاتتى. مەن كىتابلىرىمنى بىرەر قۇر ۋارقىلىۋەتتىم. قولۇمغا «ياپونىيە نېمە ئۈچۈن مۇۋەپپەقىيەت قازاندى» دېگەن كىتابنىڭ ئۇيغۇرچە نەشرى چىقىپ قالدى، بۇ كىتاب 10 نەچچە يىل ئىلگىرى قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان ئىدى. ئېسىمدە قېلىشىچە، مەن بۇ كىتابنى 1988 - يىلى بىر قېتىم ئوقۇپ چىققانىدىم. ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇنى ئۈرۈمچى تەجرىبە ئوتتۇرا مەكتىپىدىكى ياتقىمغا كېلىپ - كېتىپ تۇرىدىغان دوستلارنىڭ بىرى مەندىن سوراپ ئەكەتكەن پېتى 10 يىلدىن ئارتۇق ۋاقىت ئۇنتۇپ كېتىپتىمەن. ئارىدا ئۇ كىتاب نەچچە قېتىم لازىم بولۇپ قېلىپ، تاپالماي قالغانىدىم. كېيىن شۇ دوستلىرىمنىڭ بىرى ئۇ كىتابنىڭ ئۆزىدە ساقلىنىۋاتقانلىقىنى تاسادىپىي دەپ قالدى. شۇنداق قىلىپ، كىتاب يەنە قولۇمغا قايتىپ كەلدى. مەن ئۇ كىتابنى ئوقۇپ تۈگەتكەندىن كېيىن، كىتابتا سۆزلەنگەنلەرنىڭ ھەممىسىنى دېگۈدەك ئۇنتۇپ كەتكەنىدىم. چۈنكى، ئەينى ۋاقىتتا مەن بۇ كىتابنى ئالاھىدە مۇددەئىا بىلەن ئەمەس، تاسادىپىي بىر قىزىقىش بىلەن ئوقۇپ باققانىدىم. كىتابنىڭ تېمىسىلا مېنى جەلپ قىلغاندەك بولغانىدى. بۇ دەۋرلەردە شېئىر ئىشقىدا كۆيۈپ يۈرگەچكە، بۇ كىتاب ماڭا پەۋقۇلئاددە قۇرغاق

بىلىندى. لېكىن، كىتابنىڭ كىرىش سۆزىنىڭ ماڭا بەرگەن تەسىرى ھەرگىز ئېسىمدىن چىقمايدۇ. كىرىش سۆزىنىڭ بېشىدىلا كارل ماركسنىڭ ئىدىئولوگىيە ۋە ئېتىكا - ئەخلاقنىڭ ماددىي شەرت - شارائىتىنىڭ ئىنكاسى ئىكەنلىكىدىن ئىبارەت بىزگە تونۇش ئىبارىسى قەيت قىلىپ ئۆتۈلۈپ، ئارقىدىنلا ماركس ۋېبېرنىڭ ئۇنىڭغا قارشى مەنىدىكى سۆزى ئەسكەرتىپ ئۆتۈلگەن. مەن شۇ چاغدا دۇنيادا يەنە بىر ماركسىمۇ بار ئىكەن - دە، دەپ ئويلاپ قالغانىدىم. نېمە ئۈچۈن بۇ ئىككى ماركسنىڭ بىرى بىزگە شۇنچە مەشھۇر، يەنە بىر ناتونۇش بولىدىغاندۇ، دەپ ئويلاپ، تېگىگە يېتەلمىگەندىم. كېيىن بىلىم تەرجىمان «ماكس ۋېبېر» بولۇشقا تېگىشلىك ئىسمىنى خاتا ھالدا «ماركس ۋېبېر» دەپ ئالغانىكەن. قانداقلا بولمىسۇن ماكس ۋېبېر ئېيتقان مۇنۇ سۆز مېنى زىلزىلىگە سالغانىدى: «بىر جەمئىيەتنىڭ ئېتىكا - ئەخلاقى بەلگىلەنمەكچى بولىدۇ؛ ھەرقانداق بىر خىل تىپتىكى ئىگىلىك كىشىلەردىن ئاشۇ ئېتىكا - ئەخلاققا خىلاپ مىللىي روھنى تەلەپ قىلىدىكەن، ئۇ ھالدا مۇنداق ئىگىلىك راۋاجلانمايدۇ؛ ئۇنىڭ ئەكسىچە، بىر خىل ئىگىلىك ئاشۇ ئېتىكا - ئەخلاق بىلەن ئۆزئارا مۇناسىپ بولىدىكەن، ئۇنداق ئىگىلىك چوقۇم گۈللىنىدۇ.» (森島通夫: «ياپونىيە نېمە ئۈچۈن مۇۋەپپەقىيەت قازاندى» قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى 1987 - يىلى نەشرى). ماكس ۋېبېرنىڭ بۇ سۆزى بىز پەلسەپە دەرسلىكىدە ئۆگەنگەن كارل ماركسنىڭ دۇنيا قارىشى بىلەن تامامەن ئوخشىمايتتى. مەن شۇ چاغدىلا دۇنيادا كارل ماركسقا ئوخشىمايدىغان مەۋقەدىكى پەيلاسوپلار ۋە ئىقتىسادشۇناسلارنىڭ بارلىقىنى بىلگەندىم. بىر خىل ئىگىلىك شەكلى مەلۇم بىر خەلقنىڭ قىممەت قارىشى ۋە ئەخلاق قارىشىغا ماس كەلمەسە، ئۇنىڭ راۋاجلانمايدىغانلىقى ھەققىدىكى بۇ قىسقىچە بايان كاپىتالىزمنىڭ نېمە ئۈچۈن غەربتە راۋاجلانغانلىقىدىن ئازراق بېشارەت بەرگەندەك بولدى. كاپىتالىستىك ئېتىكا - ئەخلاق روھى ئادام سىمىتىنىڭ مۇنۇ سۆزىدە مەركەزلىك ئەكس ئېتىدۇ: «بىزنىڭ

ئۆزىنى ئۆزىدىن بىر قىتىم

تامىقىمىز قاسساپ، ھازاق ئېچىتقۇچى ۋە بولكىچىلارنىڭ ھىممىتىدىن كەلگەن بولماستىن، بەلكى ئۇلارنىڭ ئۆز مەنپەئىتىگە كوڭغۇل بۆلۈشىدىن كەلگەن». دېمەك، ھەربىر ئادەم ئۆز شەخسى مەنپەئىتىنى ئاۋۇتۇپ بارغانسېرى، بىر پۈتۈن جەمئىيەتنىڭ پاراۋانلىقى ئىشقا ئاشىدۇ، دېگەن بۇ نۇقتىئىنەزەر غەرب قىممەت قارىشىنىڭ نېگىزى ئىدى. مەن ئەينى ۋاقىتتا بۇنچە ئېنىق قاراشقا ئېرىشەلمىگەن بولساممۇ، ماكس ۋېبېر ئارقىلىق غۇۋا بىر غىدىقلىنىشنى سەزگەنىدىم. مېنىڭچە، بىر پارچە كىتابنىڭ ھەممىلا يېرى تەسىر كۆرسىتىپ كېتەلمەيدۇ، ئېھتىمال ئۇنىڭدىكى بىرقانچە جۈملە سۆز ياكى تەپسىلاتلار بىر ئادەمنىڭ تەپەككۇرىغا ھالقىلىق تەسىر كۆرسىتىشى مۇمكىن. كىتاب ئوقۇش پۈتۈن كىتابنى سۈمۈرۈۋېلىش ئەمەس، بەلكى ئۇنىڭدىن ئالغا بېسىشىمىز ياكى مەسىلىلەرنى ھەل قىلىشىمىزغا تۈرتكە بولىدىغان تەركىبلەرنى ئىزدەپ تېپىشتۇر.

شۇنداق قىلىپ، ياپونىيەنىڭ ئۆزىدە تۇرۇپ «ياپونىيە نېمە ئۈچۈن مۇۋەپپەقىيەت قازاندى» دېگەن كىتابنى ئىككىنچى قېتىم ئوقۇشقا باشلىدىم. كىتاب يەنىلا غۇۋا ۋە قۇرغاق بىلىندى، ئەمما بۇرۇنقىغا نىسبەتەن نۇرغۇن نەرسىنى مەنتىقىي تەھلىل بىلەن ئوقۇغان بولدۇم. ئەلۋەتتە، شۇنىڭغا لايىق نەپكە ئېرىشتىم. مانا بۇ، بىر مەسىلىنى بىرلا كىتاب بىلەن ھەل قىلغىلى بولمايدىغانلىقىنىڭ بىر دەلىلى. مەن ياپونىيەدە تۇرۇۋاتقاچقا، مەندە ئۇ ھەقتە ئاز - تولا مەلۇمات بولۇشى لازىم دەپ ئويلايتتىم. ئاپتور مەنئى ئىنقىلاب بولمىغان ئەلدىكى ھەرقانداق ئۆزگىرىشنىڭ گۈللىنىش ئېلىپ كېلەلمەيدىغانلىقىنى دەپ كېلىپ، جۇڭگودىكى قوزغىلاڭلار پەقەت كۆڭزىچىلار بىلەن تەرىقەتچىلەر (道教) ئوتتۇرىسىدىكى سۈركىلىش بولۇپ، ھەربىر قوزغىلاڭ ياكى ئىنقىلابنىڭ مېۋىسى بىيۈرۈكراتلارنىڭ قولىغا ئۆتۈپ كېتىش بىلەن خاراكتېرلەنگەن، دەپ يەكۈن چىقىرىدۇ. كىتابنى ئوقۇپ بولۇپ، مۇنداق پىكىرگە كەلدىم:

سەئىدىيە خانىدانلىقى دەۋرىدە ئەۋج ئالغان ئىشانچىلىقنىڭ ئۇيغۇرلارنىڭ تەقدىرىگە ئېلىپ كەلگەن خەتىرى مۇئەييەن جۇغراپىيەلىك ۋە ئىدىئولوگىيەلىك سەۋەبلەرگە ئىگە. بۇ مەزگىللەردىكى تارىخىي چۈشكۈنلۈكنىڭ قارا سايىسى بىزگە يېتىپ كەلگەندە، ياپونىيەدە مېچى يېڭىلىق ھەرىكىتى مەيدانغا چىقىۋاتقاندىن كېيىن، ئەنگىلىيەنىڭ ھىندىستاندا شەرقىي ھىندىستان شىركىتىنى قۇرۇشى، سەئىدىيە سۇلالىسىنىڭ قۇرغۇچىسى سۇلتان سەئىدخان بىلەن بىر نەۋرە كېلىدىغان بابۇر تەرىپىدىن تىكلەنگەن بابۇرىيلار سۇلالىسى (موغۇل ئىمپېرىيەسى) نىڭ تارىخ سەھنىسىدىن چېكىنىشى، ياۋروپادىكى سىياسىي ئىسلاھاتلار، ئىسپانلار ۋە پورتوگاللارنىڭ دېڭىز سەپىرى، پروتستانت دىنىدىكى كاپىتالىزم بىخلىرى قاتارلىق ھادىسىلەرنى بىر - بىرىگە باغلاپ سېلىشتۇرۇپ كۆرسەك، ئەينى دەۋردىكى غاپىل ئوبرازىمىزنى دۇنياۋى مۇھىت نۇقتىسىدىن ئوبدان چۈشىنىدىكەنمىز.

ئىيۇلدا ياپونىيەنىڭ ھاۋاسى ئومۇمەن ناھايىتى ئىسسىق بولىدىكەن. جۈملىدىن بىز تۇرغان جايىمۇ بەك ئىسسىق ئىدى. ھاۋادان بولمىغاچقا، ياتاق سىرت بىلەن ئوخشاشلا ئىسسىق ئىدى. بىرلا يېرى بېشىمغا كۈچلۈك ئاپتاپ چۈشمەيتتى، خالاس. مەن ئەمدى «يېڭىچە ئىنگىلىز تىلى» دېگەن كىتابنىڭ تۇرمۇشقا لازىملىق جۈملىلىرىنى يادلاشقا باشلىدىم. چۈنكى، مەن بۇ يەردە تىلسىز ۋە ئالاقىسىز بولۇپ قالسام بولمايتتى. ياپون تىلى ئۆگىنەي دېسەم، ئىشنى باشتىن باشلىشىمغا توغرا كېلىدىكەن. ئۇنىڭ ئۈستىگە ياپونىيەدە قانچىلىك تۇراللىشىم ئېنىقسىز. ئىنگىلىز تىلىنى بۇرۇنمۇ ئۆگىنىپ، ماتېرىيال كۆرگۈدەك بولۇپ قالغاندىم. ئاپتونوم رايونىمىز شارائىتىدىكى مەكتەپلەردە بىلىم ئۆگىنىش ھەققىدىكى تەۋسىيە ۋە تەرغىباتلار كۆپتەك قىلغىنى بىلەن ھەقىقىي بىلىمنى ئىشلىتىدىغان باشقۇرۇش مېخانىزمى ۋە جەمئىيەت ھاۋاسى يېتەرلىك بولمىغاچقا، ئۆگىنىلگەن ئازغىنە نەرسىلەرمۇ قىممەت يارىتالماي

قاتلىتى. ۋاقتلىرىم يىغىنغا قاتنىشىش، زاكاز ئەسەرلەرنى يېزىش، مېھمان بولۇش ۋە مېھمان كۈتۈشلەر بىلەن زايە بولاتتى. چۈنكى، بىزدە باش كۆتۈرمەي ئۆگەنگەن ئادەملەر «ياۋا»، «كىتاب خالتىسى» دەپ ئەيىبلەندۈ. ئۆگىنىش ئىجتىمائىي ئالاقىلەردىن تاشقىرى پائالىيەت دەپ قارىلىدۇ. كىشىلەر ئاغزىدا ئۇنداق دېمىسىمۇ، ئەمەلىيەتتە شۇ خىل مەنىۋى ھالەتنى تەبىئىي ئىپادىلەپ قويۇشىدۇ. ئۆگىنىش قارشى ئېلىنىدىغان مەنىۋى مەدەنىيەت كىشىلەرنىڭ ئاغزىدا بار، روھىدا يوق. شۇنىڭ بىلەن بۇرۇن ئۆگەنگەن ئىنگىلىزچەم گىياھ تاشلىنىپ، گىياھ قولغا ئېلىنىپ تۇردى. ئۇيغۇر ئىجتىمائىي مۇھىتىدىن ئايرىلىپ يىراق ياپون دىيارىغا كەلگەندە تىلسىزلىق مېنى ئازابقا سالدى. ھەمىشە ئويلاپ تۇرىدىغان، ئويلىغانلىرىنى ئوقۇغۇچىلىرىغا، پىكىرداشلىرىغا دەپ تۇرىدىغان مەندەك قېنى قايناق ئادەمنىڭ سۈكۈتكە چۈشۈپ قېلىشى نەقەدەر ئېچىنىشلىق - ھە! ئۇچۇر دەۋرىدىكى بىر بىلىم ئادىمىنىڭ بۇنداق ھالەتتە گاڭگىراپ يۈرۈشى ماڭا نومۇس تۇيۇلدى. مەن باشقىلارنى پاراڭ ئارقىلىق بىلىشىم ۋە ئۆزۈمنى بىلدۈرۈشۈم كېرەك.

ھەرقانداق بىر مەنىۋى ئىنقىلاب ئۆزىنى بىلىش ۋە ئۆزىنى
 ئۆزگىلەرگە بىلدۈرۈشتىن باشلىنىدۇ

قاراپ باقسام، 2002 - يىلى 30 - ئىيۇن ئالدىراپلا يېزىلغان
 خاتىرىمەدە مۇنداق دەپتىكەنمەن:
 «ھەممە ياق جىمجىت...»

مەن ياپونىيە جەمئىيىتىگە نىسبەتەن ئېيتقاندا، زادى كىم؟ بۇ
 بىر يېڭى سالاھىيەت مەسىلىسى. مەن ياپونىيە جەمئىيىتىنى
 ئۇقمايمەن، ئۆزۈم تۇرۇۋاتقان يەرنىڭ يوللىرىنى ئۇقمايمەن، تۇرمۇش
 يوسۇنى ۋە ئىستېمال قائىدىسىنى ئۇقمايمەن، بۇ يەردىكىلەر مېنى
 تېخىمۇ ئۇقمايدۇ.

مەن 38 ياشقا كىرگەندە چەت ئەلگە ئاياغ باسالدىم. بۇنىڭ ئۈچۈن ئالتە يىل قاترىدىم. يات ئەلگە ماسلىشىشىمۇ بىر خىل ئىقتىدار، لېكىن ھازىرچە مەندە بۇنداق ئىقتىدار يوق. مەندە بارى ھۆكۈمەتنىڭ مائاشىنى ھەشقاللا بىلەن ئالغۇدەك ئىقتىدار. لېكىن بۇ يەردە ئۆزىنىڭ رىزقىنى غالىب روھ بىلەن مەغرۇر ئالغۇدەك ئىقتىدار كېرەك ئىكەن.

ئىقتىدار مۇھىتقا قاراپ شەكىللىنىدۇ ۋە مۇھىتنى شەرت قىلغان ھالدا ئۆزگىرىدۇ. مۇھىت بىلەن مۇناسىۋەتكە كىرمىگەن ئىقتىدار ئۆزىنىڭ ھاياتى كۈچىنى يوقىتىپ قويدۇ. بۇنىڭ ئۈچۈن راۋان سۆزلەشمە كېرەك. لېكىن مەن ھازىر گاچا. تىل بىلىش كېرەك، ھېچبولمىغاندا، ئىنگىلىز تىلىنى ئوبدان بىلىشىم كېرەك. ھەي زەبۇنلۇق...!»

بەلكىم يۇقىرىقى ئابزاسلاردىن تەڭقىس روھىي ھالىتىم ئايان بولغاندۇ. تىل ئۆگىنىش مەن ئۈچۈن ئېيتقاندا شېئىر ئوقۇش ياكى كىتابنى تەھلىل قىلىپ ئوقۇشتەك لەززەتلىك ئەمەس ئىدى. لېكىن ئۆگەنمەسلىككە ھەددىم يوق ئىدى. مەن تۇرۇۋاتقان 103 - نومۇرلۇق ياتاق مەن ئۈچۈن بىر شام گۆرگە ئايلىنىپ قالماسلىقى كېرەك.

ئايالىم لىبورا تورىيەگە چىقىپ كېتەتتى، مەن تىكەندەك يالغۇز قالاتتىم. ۋاقتىم كىتاب، تېلېۋىزور، كومپيۇتېر ئارىسىدا ئۆتەتتى. ئىنگىلىز تىلى ئۆگىنىپ زىرىكىنىمە، كومپيۇتېرنى ئېچىپ ئۇچۇر چۇخچىلايتتىم، ۋە تەندىن ئېلىۋالغان پىلاستىنكىلارنى ئاڭلايتتىم. تالاغا چىقاي دېسەم ئىشىم يوق، يىراقراق يەرگە باراي دېسەم ماشىنام يوق. باشقىلار بىلەن پاراڭلىشاي دېسەم تىلىسىزمەن، شۇنداقلا ماڭا قاراشقا چولپىسى تېگىدىغان ھېچكىم يوق. گەرچە بۇ ئۆيدە يەيدىغان - ئىچىدىغىنىم تەل بولسىمۇ، بەزىدە مەن ئۆي جەھەتتىن ئۇنتۇلغان يېگانە ئارالغا ئوخشاپ قالاتتىم. ئەگەر خوتۇنۇم يېنىمدا بولمىغان بولسا بۇ ئۆي روبىنزون كىرروزونىڭ ئارىلىغا ئوخشاپ

ئۇيغۇر تىببىي ئىلمى

قالاتتى. ئايالىم ئۆزىنىڭ تەتقىقاتى بىلەن ئاۋارە ئىدى، ئاخشاملىرى ئۈچ سائەت قارا ئىش قىلاتتى. مەن بولسام ئۆگىنەتتىم، ئۆگىنەتتىم، يەنە ئۆگىنەتتىم. زىرىككىنىمدىن ئاستا - ئاستا قازاننىڭ بېشىغا ئۆتۈپ قالاتتىم. بارا - بارا قولى ئەپلىك ئاشپەزگە ئايلىنىپ كەتتىم، بۇ ئىشىم چارچاپ كىرگەن ئايالىمغا بەكمۇ خۇشياقاتتى. يەيدىغىنىمىز توخۇ گۆشى، بېلىق گۆشى ۋە كالا گۆشى ئىدى. قورۇغان توخۇ گۆشى نېرىنلىرىم ئايالىمغا تېتىپ كېتەتتى. بىر قېتىم ئەتكەن توخۇ گۆشى نېرىنى ئىككى قېتىملىق تاماق قىلىپ يەيتتۇق. ئىتالىيانچە تەييار چۆپ بىلەن ئوخشىتىپ لەڭمەن ئېتەلەيتتىم، توخۇ گۆشى نېرىنى بىلەن دۈملەنگەن گۈرۈچنى قوشۇپ يېسە، خېلى مەزىلىك غىزا بولاتتى. توخۇ گۆشى ۋە كالا گۆشىنى توكيودىكى بىر ھالال يېمەكلىك دۈكىنىغا تېلېفوندىلا زاكاز قىلىپ كەلتۈرەتتۇق، ئۇ پاكىستانلىقلار ئاچىدىغان دۇكان ئىمىش. بۇ گۆشلەر ئاساسەن دېگۈدەك ئاۋسترالىيەدىن كەلتۈرۈلىدىكەن. كالا گۆشى يۇمشاق ئىدى. كاۋاپ سېغىنغاندا، كالا گۆشىنى دۇخوپكىدا قاقلاپ يېدۇق. پىزىلداپ تۇرغان كالا گۆشىنى قاقلانغان پىياز بىلەن قوشۇپ يېسەك، كاۋاپ خۇمارىمىز قانغاندەك بولاتتى. توخۇنىڭ ئېتىنى پىچاق بىلەن يېرىپ تۈز، مۇچ قىيامى ۋە قارىمۇچ تالقىنى بىلەن پاتلاپ، مىكرو دولقۇنلۇق ئوچاققا سالسام، 15 مىنۇت ئىچىدە يۇمشاق پىشىپ كېتەتتى. ئارىدا قوي گۆشىنىمۇ ئەكەلدۈرۈپ باقتۇق، لېكىن چىلە تېتىپ، بەھۇرۇر يېگىلى بولمىدى.

دىمىق ئۆيدە ئۇسساپ تۇراتتىم، توڭلانقۇغا سېلىۋالغان مېۋە شەرىپەتلىرى كىچىكىدىن مېۋە يەپ چوڭ بولغان مەندەك بىر بەشكېرەملىكنىڭ خۇمارىدىن تازا ئوبدان چىقتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ياپونىيەنىڭ مېۋە شەرىپەتلىرىنىڭ ساپلىقى %100 ئىكەن. مۇزدەك شەرىپەتنى ئويلىغىنىمدا كۈز شەبنەملىرىگە كۆمۈلگەن سالقىن بەشكېرەم باغلىرى، كەڭ ھويلا - ئارانلاردىكى تالباراڭ ساپلىرى، باراقسان تېرەكلىك يوللارنى بويلاپ ئېقىۋاتقان ئۈستەڭ سۇلىرى

يادىمغا يېتىپ كېتىدۇ. بالىلىق چاغلىرىم ئاخىرلىشىپ، كاللامغا ياشلىق خىياللىرى كىرىشكە باشلىغان چاغلىرىم بولسا كېرەك، ئۈزۈم ئۈزۈۋاتقان قىزلارنىڭ يېنىغا چالما ئېتىپ قويۇپ، قايسىدۇر بىر شاخنىڭ دالدىسىغا ئۈزۈمنى ئالاتتىم. قىزلارنىڭ چۆچۈگەن ھالدا ئەتراپقا قاراپ، چالما ئاتقان كىشىنىڭ كىم ئىكەنلىكىنى بىلەلمەي قېلىشلىرى مەن ئۈچۈن كۆڭۈللۈك تاماشا ئىدى. مىلان كۇندىرانىڭ «كۆزىتىش ئىقتىدارى بولمىسىمۇ جانلىق نەرسىگە ئايلاندۇرۇۋېتىدۇ» دېگىنىگە ئوخشاش ئۈزۈم ئونلىغان ھەربىر تامچە سۇ، كۆز ئالدىمدىكى ھەربىر ھادىسىنى ۋە تىنىم بىلەن، بۇرۇن كۆرگەن - بىلگەنلىرىم بىلەن باغلاپ، چوڭ بىر كارتىنىنى ھاسىل قىلاتتىم. شۇنداق قىلىپ بۇ نەرسىلەر تەنھا ھاياتىم ئۈچۈن ئەرمەككە ئايلانماقتى.

مېۋە شەربەتلىرىنى ئىچىش ۋە شاكىلات يېيىش كۆپ ھالدا ماددىي ئېھتىياجىدىن ئەمەس، مەنمۇ ئېچىرقاشتىن كېلىپ چىقاتتى. قانداقتۇر بىرنېمىلەرنى دېگۈم كېلەتتى، بەزىدە ۋارقىرىغۇم كېلەتتى، كەڭ دالالاردا يۈگۈرگۈم كېلەتتى. دەل بۇ چاغدا ئىچىم سىقىلىپ تىت - تىت بولاتتىم. بۇنى بېسىش ئۈچۈن شاكىلاتتىن بىر تال يەپ قويايتتىم ياكى ئازراق مېۋە شەربىتى ئىچىپ قويايتتىم. كېيىنچە تاماكا چېكىدىغان بولۇۋالدىم. شورىغان ئاچچىق ئىسلارنى ھاۋاغا پۈۋلىگىنىمدە، ئىسقا ئەگىشىپ ئۈزۈممۇ يۇقىرىغا ئۆرلەۋاتقاندەك ھېس قىلاتتىم. بىر تال تاماكا چېكىلىپ تۈگۈگۈچە تامامەن ئۈزۈمگە مەنسۇپ ۋاقىتنىڭ قوينىدا يېنىك نەپەس ئالاتتىم. ئەنە شۇ ۋاقىتتا مەن ئۈزۈمگە مۇناسىپ بىر كەيپىياتنى يارىتىشقا قادىر بولالايتتىم. تاماكا چېكىلىپ بولغان ھامان بۇرچۇمغا، مۇكەممەلسىزلىك ھەسرەتتىگە قايتىپ كېلەتتىم. بۇنداق ۋاقىتتا ئۈزۈمنى چوڭ ئىشلارنى قىلالايدىغان، لېكىن زايە بولۇپ كەتكەندەك ھېس قىلاتتىم.

ئىشىك ۋە دېرىزە ئارىلىقىدا تالاي قېتىم ماڭاتتىم، بۇ ئارىلىق يەتتە قەدەم، سەككىز قەدەم، ئالتە قەدەم، يەنە يەتتە قەدەم بولۇپ

چىقاتتى، تولاراق يەتتە قەدەم بولۇپ، چىقاتتى. دېرىزىمىزنىڭ ئالدىدا بىر قۇم كۆلچىكى بار بولۇپ ئۇنىڭ بىر تەرىپىدە بالىلار سىيرىلىپ ئوينايدىغان ئاددىيغىنە بىر تۆمۈر جاھاز بار ئىدى. بالىلار مىنىپ تاشلاپ قويغان ۋېلىسىپىت، كىچىك ئويۇنچۇق ماشىنىلار چىققىچۈشنىڭ قىزىق ئاپتېپىدا قاغجىراپ تۇرۇشاتتى. ئويۇنچۇقلارنىڭ بىمالال تاشلىنىپ تۇرۇشلىرى بۇ يەردە ئەرزىمەس نەرسىلەرگە كۆز سالىدىغان چاكىنا ئوغرىلارنىڭ يوقلۇقىدىن دېرەك بېرەتتى. بۇ ھال ئوغلۇم بابۇر تېلېفوندا يەتكۈزگەن خەۋەر بىلەن روشەن سېلىشتۇرما ئىدى: ئۇ بىزنىڭ مەكتەپنىڭ قورۇسىدا ئويناۋېتىپ، ۋېلىسىپىتىنى قويۇپ قويۇپ بىر يەرگە بېرىپ كەلگۈچە ۋېلىسىپىت يوقاپ كېتىپتۇ. ئۇ ماڭا بۇ گەپلەرنى يىغلامسىراپ دەپ بەردى. ئۇ تولىمۇ سەبىي ۋە ھالال بولغاچقا، كىشىلىك تۇرمۇشتا چوڭلار ئادەتلىنىپ كەتكەن ئادالەتسىزلىكنى قوبۇل قىلالمايۋاتاتتى. مەن ئۇنىڭغا: «قايتىپ بېرىپ يەنە بىرنى ئېلىپ بېرىمەن، نەرسىلىرىڭنى چىڭ ساقلاشنى ئۆگەن» دەپ تەسەللى بەردىم.

دېرىزە ئالدىدا قاڭغالتىردىن قىلىنغان لەمپە بار بولۇپ، ئوقۇغۇچىلارنىڭ ۋېلىسىپىتلىرى ۋە موتوسىكىلىلىرى شۇ يەرگە قويۇلاتتى. بالىلارنىڭ ئويۇنچۇقلىرىنىڭ ئورنى ئۆزگىرىپ قالاتتى. بالىلار ئۇ نەرسىلەردىن زېرىككەن ھامان ئويۇنچۇقلارنى شۇ جايغىلا تاشلاپ قوياتتى. بۇ نەرسىلەرنىڭ ئۆز جايىدا ئامان - ئېسەن تۇرۇشى بۇ يەرنىڭ كىشىلىرىدىكى روھىي توقچىلىقنىڭ ۋاسىتىلىك كۆرۈنۈشى ئىدى.

كۈن قايرىلىپ، ھاۋا سالىقىنىلاشقا باشلىغاندا ئاياللار (ئوقۇغۇچى ئاياللار ياكى ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئاياللىرى) بالىلىرىنى يېتىلىشىپ، قۇم كۆلچىكىنىڭ يېنىدا پەيدا بولاتتى. بۇ ئاياللارنىڭ رەڭگى ۋە تىلى ھەر خىل ئىدى، ئۇلار بەزىدە ياپون تىلىدا، بەزىدە ئىنگىلىز تىلىدا پاراڭلىشاتتى. تام قوشنىمىز شوتلاندىيەلىك ئەر - ئايال بولۇپ، ئېرى نورمان مۇشۇ مەكتەپتە دوكتور ئاشتىلىقتا ئوقۇۋاتقانكەن، ئايالى

ئۆيىدە بالىلارغا قارايتتى. ھەمىشە دېگۈدەك كالتە ئىشتان، بېشىغا ئاق شىلەپە، ئۈچىسىغا كالتە يەڭ مايكا كىيىۋالدىغان بۇ ئايال تولىمۇ ئورۇق ئىدى، ئورۇق ۋە سېرىق ئەتىلىرىنى سەپكۈن قاپلاپ كەتكەنىدى. ئۇ ھەمىشە قارا كۆزەينەك تاقىۋالاتتى. بالىلىرىنىڭ ھەممىسى ئوغۇل بولۇپ، ناھايىتى كەپسىز ئىدى. ئۇلار بۇ كۆلچەك ئەتراپىغا كۆپرەك كېلەتتى. مۇشۇ كۈنلەردە مەن ئەڭ كۆپ چېلىقتۇرىدىغان مەنزىرە ئەنە شۇلار ئىدى. كىتاب كۆرۈپ، زېرىككىنىمىدە ئۇلارغا قاراپ قوياتتىم - دە، ئىشلىرىمغا يەنە كىرىشىپ كېتەتتىم. نېمىشقىدۇر ئاشۇ كىچىككىنە كۆلچەك ياپونىيەدىكى ئىجتىمائىي تەنھالىقىمغا تەسەللى بولىدىغان بىر ئامىلغا ئايلىنىپ قالغانىدى. قاراپ باقسام، كۈندىلىك خاتىرىمگە مۇنداق دەپ يېزىپتىمەن:

«ئۆيىمىزنىڭ كەينىدە كىچىككىنە قۇم كۆلچىكى، ئىنگىلىزلار، ياپونلار، ھىندىلار كېلىپ، بۇ يەردە بالىلىرىنى ئوينىتىۋاتىدۇ. بالىلار خۇشال ئوينايدۇ. بالىلار بىلەن قۇم ئوتتۇرىسىدا قانداق مۇناسىۋەت باردۇ؟ قۇمدا ئانىلاردا يوق مېھرى بارمىكىنە؟ بەلكىم قۇمدا ئانىلاردا يوق بىر ئاھاڭ باردۇ، بالىلار بۇ ئاھاڭغا ماس ھالدا ئوينىماقتا. بالىلاردا دېگىلى بولمايدىغان بىر روھ قاينام ياسايدۇ. ئانىلار ئۇلارنى ئويناقتۇرۇپ ئۆز ۋۇجۇدىدىكى قايناملارغا غەرق بولۇپ كېتىپ، بالىلارنى ۋاقتىنچە ئۇنتۇپ كېتىدۇ. زادى ئانىلار بالىلارنى ئوينىتىۋاتامدۇ ياكى بالىلار ئانىلارنى ئوينىتىۋاتامدۇ؟ ئانىلار بالىلاردىكى روھىي ھادىسىدىن خەۋەرسىز.

قۇم مۇلايىم ھەم ماسلىشىشچان، ئۇ، بالىلارنىڭ ئايىغى ۋە ئالىقىنىدا گۈزەل بىر چۈشكە ئايلانماقتا. مەن ئۇ چۈشلەرنى كۆرمەكتىمەن.»

ئوخشىمىغان مىللەتتىن بولغان بۇ بالىلارنىڭ بىر - بىرىنىڭ تىلىنى ئوقۇشماي تۇرۇپ خۇشال - خۇرام ئوينىشى مىللەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى خىرىس ۋە نىزاغا تولغان بۇ تىنچسىز دۇنيادىكى

ئۆزىڭىزنى ئۆزىڭىز بىلەن

گۈزەل چۈش ئىدى. كۆز ئالدىمىدىكى بۇ مەنزىرە ئافغانىستان ۋە بەلەستىنىدە تۇكۇلۇۋاتقان قانلار، يەنە ئاللىقانداق يەرلەردە قان تۆكمەي ئېلىنىۋاتقان جانلارغا نىسبەتەن ئېيتقاندا، ئەبەينى ئوت تۇتىشىۋاتقان بىر تۈپ دەرەخنىڭ يوپۇرماقلىرىدىكى دىرىلدەپ تۇرغان شەبنەملەرگە ئوخشايتتى. بۈگۈنكى دۇنيادىكى ئۇرۇش ئىككى خىل ئۇسۇلدا بولۇۋاتاتتى. بىرى، بەدەندىكى قاننى سىرتقا تۆكۈش، يەنە بىرى، بەدەندىكى قاننى بەدەننىڭ ئىچىگە تۆكۈش. ئىنسانلار بىرىنچى خىل قان تۆكۈشنى سوتلايدىغان سوتخانلارنى ئېچىشتى، ئۇنى ئەيىبلەيدىغان ئاخبارات ۋاسىتىلىرىنى تەسىس قىلىشتى. لېكىن ئىككىنچى خىل قان تۆكۈشنى كۆرىدىغان كۆز ۋە ئۇنى ئەيىبلەيدىغان تىل تېخى بارلىققا كەلمىدى. مانا بۇ پەن - تېخنىكا دەۋرىدىكى ۋىجدان كورلۇقىنىڭ بىر جۈملىسى.

تۈرلۈك ئىقلىمدىن كەلگەن بالىلارنىڭ بىللە ئوينىشى پەيلاسوپلار ئۈچۈن غايە بولسا، بالىلار ئۈچۈن رېئاللىق ئىدى. تۈرك شائىرى نازىم ھېكمەت «بالىلارغا بېرەيلى دۇنيانى» دېگەن شېئىرىدا مۇنداق يازىدۇ:

دۇنيانى بېرەيلى بالىلارغا
 ھېچ بولمىسا بىر كۈنگىچە،
 ئالا - بولماچ پۆپۈكتىن بېرەيلى
 ئوينىسۇن،
 ئوينىسۇن ناخشىلار ئېيتىپ
 يۇلتۇزلارنىڭ ئارىسىدا.
 دۇنيانى بالىلارغا بېرەيلى،
 يوغان بىر ئالما كەبى بېرەيلى
 ئىسسىقنى بىر نان بۇردىسى كەبى
 ھېچ بولمىسا بىر كۈنگىچە ئوينىسۇن.

دۇنيانى بالىلارغا بېرىپ،
بىر كۈن بولسىمۇ ئۆگەنسۇن
دۇنيانىڭ ھەممە تىلىكىنى،
بالىلار دۇنيانى ئالسۇن قولىمىزدىن،
قۇرۇماس دەرەخلەرنى تىكىشىمۇ.

نازىم ھېكمەتنىڭ دەۋرىدىكى بالىلار مانا بۈگۈن دۇنيانىڭ تەقدىرىنى قولغا ئېلىشقان، لېكىن دۇنيا قان - ياشقا بەكرەك غەرق بولدى. شۇنىڭ بىلەن بۇ كوممۇنىست شائىرنىڭ ئارزۇسى كۆپۈككە ئايلاندى. ئەجەبا، شېئىر مەڭگۈ رېئاللىققا ئايلانمايدىغان چۈشمىدۇ؟! سانائەت شائىرنىڭ كۆز يېشىدا كېمە ھەيدىمەكتە. ئىنسانلارنىڭ ھازىرقى مەۋجۇت ئىدىيەسى بىزنىڭ بالىلىرىمىزغا نېمىلەرنى ئۆگىتەر - ھە؟ سەھەر ھاۋاسىدىكى سالىقنىلىق تۈگەپ، ئاپتاپ ئۆزىنىڭ ئىسسىق قوللىرى بىلەن گۈل - گىياھلارنى، ئۆگزىلەرنى سىلاپ، كۈندۈزنىڭ ئەلۋەكچىلىكىنى كۆرسىتىشكە باشلىغاندا، بىر ياپون ئايال تۆت - بەش ياشلاردىكى قىزىنى ئەگەشتۈرۈپ ئۆيىمىزنىڭ كەينىدىكى ئاشۇ قۇم كۆلچىكىگە كېلەتتى. ئۇ زىلۋا، ئاقپىشما كەلگەن ئايال بولۇپ، پەممىچە 30 ياشلاردا بولسا كېرەك. ئۇ ئاپتاپ بىر ئاز كۈچىيىپ قالغان چاغلاردا ئاق شىلەپە كىيىۋالاتتى، نورمال ئەھۋالدا سۈمبۈل چاچلىرىنى يەلكىسىگە يېيىپ، ئۇزۇن كۆڭلەك كىيىۋالاتتى. ئۇ گۈزەللىككە ھېرىسمەن بارلىق ئايالغا ئوخشاش ياسىنىشنى ياخشى كۆرسە كېرەك، ناھايىتى چىرايلىق ياسىنىۋالغانىدى. مېنىڭچە، ئۇ ياسىنىشنى قاملاشتۇرايدىغان ئاياللاردىن ئىدى. ئادەتتە ياپون ئاياللىرى قويۇق گىرىمىنى ياخشى كۆرمەيتتى. كۆز ئالدىمىدىكى بۇ ئايالمۇ سۇس گىرىمى بىلەن گىرىمىسىزدەك تۇيغۇ بېرەتتى. ئۇنىڭ كىيىملىرىمۇ ئوچۇق رەڭدە ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ بۇ تۇرقى ئاپتاپنىڭ رەڭگىگە شۇ قەدەر ماس كېلەتتىكى، قۇياشتىن ئىبارەت بۇ چىراغچى

ئۆزىنى ئىززەتسىز پىرسۇنسىزا

مەخسۇس ئۇنى گەۋدىلەندۈرۈۋاتقاندا ئىدى. ئۇ قۇم كۆلچىكى يېنىدىكى ياغاچ ئورۇندۇقتا ئولتۇرۇپ، ئويۇن بىلەن بولۇپ كەتكەن قىزىغا جىمجىت تىكىلىپ قارايتتى. بەزىدە قوللىرىنى دالدا قىلىپ، بەللىرىنى بىر ئاز رۇسلىغان ھالدا يىراقلارغا قارايتتى. بۇنداق چاغدا ئۇ قانداقتۇر بىر يەرگە ئۇچۇپ كەتكۈسى باردەك كۆرۈنەتتى. قايسىدۇر بىر يازغۇچى، بەلكىم بالزاك بولسا كېرەك، 30 ياشلاردىكى ئاياللار سەبىي قىزلاردىن گۈزەل بولىدۇ، چۈنكى ئۇلاردا يېتىلگەن ئاياللارغا خاس لاتاپەت ۋە ئانىلىق بولىدۇ، دېگەن مەزمۇندىكى بىر سۆزنى ئېيتقان. مېنىڭچە، بۇ جايدا ئېيتىلغان گەپ. ئۇ گاھدا يانفونىنى چىقىرىپ كۈنۈپكىلارنى بېسىش بىلەن بەند بولۇپ كېتەتتى. ئاياللار ئۆز تەۋەلىكىدىكى ھەممە نەرسىگە ئۆزىنى سىڭدۈرۈۋېتىشنى ياخشى كۆرىدۇ. بەلكىم ئۇمۇ يانفون ئارقىلىق ئۆزىنى قايسىبىر نامەلۇم بوشلۇققا يوللاۋاتقاندۇ.

مەن ئۇنىڭغا قاراۋاتمەن، ئۇ بۇنى بىلمەيدۇ. ئانىسىنىڭ يانفوندا نېمىلەرنى قىلىۋاتقانلىقىنى قىزى بىلمەيدۇ. نامەلۇم كىشىلەر ئارىسىدا بىلىشمەسلىك ئىچىدە يۈز بېرىدىغان سەمىمىي باغلىنىشلارمۇ بولىدۇ. لېكىن بۇ باغلىنىشنى ئىنسان سەزگۈ جەھەتتىن تونۇپ يېتىشكە ئاجىز. ئىنسان مانا مۇشۇنداق ئاجىزلىق ئىچىدە ئۆزىنى تەنھا ھېس قىلىدۇ. ئۇ شۇنىڭ ئۈچۈن ئاجىز، شۇنىڭ ئۈچۈن روھىي سەرسانلىققا مۇپتىلا. بەلكىم ئۇ ئايال ئاشۇنداق بىر باغلىنىشنى ئىزدەۋاتقاندۇ. ئەمەلىيەتتە ئۇنداق باغلىنىش مەۋجۇت، ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ شۇنداق خالىس باغلىنىش، لېكىن ئايال بۇنى مەڭگۈ ئىزدەيدۇ. مانا بۇ ھەقىقىي بىر ئايالنىڭ مەڭگۈلۈك سەپىرى. مەن ئۇ ئايالنىڭ ئىسمىنى سورىيالمىدىم، سوراڭىڭمۇ ھاجىتى يوق ئىدى، ئىسمى ئۇنىڭ ئاشىقىغا ياكى ئېرىگە كېرەك. مەن ئۇنى ئىسمىمىز ھالدا تەسەۋۋۇر قىلغىنىمدا، ئۇنىڭ پايانى تېخىمۇ كەڭ بولىدۇ. شۇڭا، بۇ ھەقتە يازغان شېئىرىمغا «ئۇ» دەپ ماۋزۇ قويدۇم:

ئۇ

ھەممە ئىش
ياتقىم كەينىدىكى قۇم كۆلچىكىدە يۈز بېرىدۇ،
زىلۋا بويلىق ياپون جۇۋانى
يۇمران قىزىنى يېتىلەپ چىقىپ،
شەپەق قىزىللىقىدا جىمجىت ئولتۇرۇپ
مۇشۇ قۇم كۆلچىكىدە ئوينىتىدۇ.

بەلكىم ئىسمى خىروكو ئۇنىڭ
ياكى ساچىكو،
شوخ قىزىنىڭ يېنىدا
ھارغىن بىر ئاق قۇ.

قۇم ئاستىنى كولايدۇ قىزى،
ئېرىپ كېتىدۇ كولىغانسىرى.
يىراق بىر ساھىلغا رەڭدار قۇش بولۇپ
ئۇچۇپ كېتىدۇ ئوينىغانسىرى.

ئۇنتۇپ كېتەر قىزىنى
يانفونىنى ئاچقان ئانىسى،
باغلاپ ئېلىپ كېتەر ئۇنىمۇ
ئېكراندىكى خەتلەر تانىسى.

ئۇ بىر رومكا ئېچىغان شاراب،
ئېرىنى ھېچقاچان مەست قىلالمىغان.
تۆكەر ئۇ ئۆزىنى ئېكرانغا قاراپ،

ئۆزىڭە زورلاپمۇ پاتقۇزالمىغان .

ئالدىمدا

چىكىلدايدۇ سائەتنىڭ تىلى ،
توشۇپ كەتكەن مەنسىزلىككە
رەقەملەردىن ياسالغان تېنى .

ئىستىرىلكا ئۆتكۈر تىغ بولۇپ
پارچىلايدۇ مەۋھۇم ۋاقتىنى .
دەقتە ئىچىدىكى چەكسىزلىككە
تاشلىۋېتەر ئۇنى ھەم مېنى .
كۆرۈپ تۇرىمىز كۆزىمىز بىلەن
ئالدىمىزدا تۇرغان ھەممىنى .
بالىسىغا پاناھ شۇ ئايال
قوغۇشۇندەك ئېغىر ھاياتتىن
تاپالمىدى ئىزدەپ ئۆزىنى .

ئايال ، قىز ، مەن ۋە سائەت
لەھزىنىڭ يىپىدا باغلانغان تۇرۇپ
تونۇمايمىز بىر - بىرىمىزنى .

ئوخشاپ قالار بەزىدە يانفون
ھەممىنى سىڭدۈرگەن جىمجىت ئارالغا .

ئانا پات - پات قاراپ قوياي قىزىغا ،
بولسىمۇ ئۇلار بىر تاغنىڭ سۈيى
قۇيۇلىدۇ ئىككى دېڭىزغا .

2002 - يىلى ئىيۇل ، ياپونىيە

ئەمەلىيەتتە شەپكارلىق ۋاقتى بولمايدۇ، ئۇ زاماننىڭ ھەربىر توچكىسىغا نۇرغا ئوخشاش قاپلانغان بولىدۇ. ھەقىقىي شەپكار ئۆزىنىڭ دەپتەرگە پۈتۈلگەن ۋاقتىنى ئىنكار قىلىپ، ئۇنىڭدىن ھالقىپ كېتىدۇ. مېنىڭ بۇ شەپكارىم ئادەمئانىنىڭ ھاۋا ئانىغا بولغان ھېرىسمەنلىكى ئىچىدە ئاللىبۇرۇن يېزىلىپ بولغان، مەن بىر ئەكس سادا، خالاس.

كومپيۇتېر دېرىزىنىڭ قېشىدا بولۇپ، چۈشتىن بۇرۇنقى كۈچلۈك ئاپتاپ شىللەمگە چۈشۈپ تۇراتتى. بۇنداق چاغدا مەن ئۇدۇلۇمدىكى پەردىنى تارتىپ قويۇپ سايىۋەن قىلاتتىم، پەردىنىڭ يەنە بىر قاندىنى سۈرۈۋېتىپ، يۈرۈشمە دېرىزىنى پۈتۈنلەي ئېچىۋېتەتتىم، شۇنداقلا ئۆيىنىڭ ئىشىكىنىمۇ قىيا ئېچىپ قوياتتىم. ئىشىك تەرەپتىن كىرگەن يېنىك شامال پەردىنى قايرىپ ئوينايتتى. سەل كىن تەرلەپ كەتكەن بەدىنىمنىڭ پىنھانلىرىغا ئۇرۇلغاندا، ئورما مەزگىلىدىكى يۇرتۇمنى ئەسلەپ قالاتتىم. قىزىق ئاپتاپتا تاۋلىنىپ تۇرغان ئالتۇندەك بۇغدايلار قىر بېشىدا ئولتۇرغان ئادەمگە دىمىق چىقىراتتى. قاياقتىندۇر ئۈشتۈمتۈت يېتىپ كەلگەن شامال كەڭ تامباللىرىمنىڭ پۇچقاقلاردىن كىرىپ ھۇزۇرلاندۇراتتى. شامال ئاق خەسە كۆڭلىكىمنىڭ ياقىسىدىن كىرىپ، مەيدەمدىكى تەرلەرنى قۇرۇتاتتى.

ئويلىغانلىرىم ۋە كۆرگەنلىرىمنى جەملىگە دېگۈم كېلەتتى، لېكىن ئۇ دەمالى يېنىمدا يوق بولاتتى. ئۇ كىرگۈچە بۇ نازۇك ھېس - تۇيغۇلىرىم ئاللىقاياقلارغا غايىب بولاتتى. ئۇ كىرگەندە ئېيتقۇدەك يېڭى ھېس - تۇيغۇلار پەيدا بولۇپ تۇراتتى. ئۇ كىرىپ كەلگەندە زېرىكىشلىك تەنھالىقنىڭ يۈرىكىمنى قاماللاپ تۇرغان قوللىرى بىردىنلا يوقىلاتتى. ئەمەلىيەتتە ئۇمۇ تەنھالىقتىن بىزار ئىدى. ئىككىمىز كۆرگەن - بىلگەنلىرىمىزنى، ئويلىغانلىرىمىزنى كەڭ - كۈشادە دېيىشىپ، بىر - ئىككى سائەت ۋاقتىنى كۆڭۈللۈك ئۆتكۈزەتتۇق. ئۇ دېگەنلىرىمگە توغرا كەلتۈرۈپ ياپونىيە تۇرمۇشىغا دائىر ئۇچۇردىن بىر -

ئۆزى ئۆزى بىر مۇسۇلمان

ئىككىنى قىستۇرۇپ قوياتتى. ياخۇ (yahoo) تورىدىن كۆرگەن جۇڭگو خەۋەرلىرى، ئائىلە ۋە مۇھەببەت پاجىئەلىرى، جۇڭگو مائارىپى ھەققىدىكى مۇلاھىزىلەر ئۇنىڭ بايانلىرى ئارقىلىق ئوي - پىكىرلىرىمنى غىدىقلايتتى. ئۇ ھەرقانداق ئابىستراكت سۆزۈمنى چۈشىنەتتى. ئۇ مېنى مېڭىسى بىلەن ئەمەس، قەلبى بىلەن چۈشىنەتتى. ئۇنىڭ مەن ھەققىدىكى چۈشەنچىلىرىگە تامامەن دېگۈدەك مۇھەببەت، ھېسسىيات، كەيپىيات ئارىلاشقاندى. ئۇنىڭ گېپىمنى چۈشەنگەندىكى ئىنكاسلىرى چىدىغۇسىز تەنھالىقتا تۇنجۇقۇۋاتقان مۇلاھىزىلىرىمنى يورۇق ساھىللارغا قۇتقۇزۇپ چىقاتتى. مەن بۇ دۇنيادا مېنى ھۆرمەتلەيدىغانلارنىڭ بارلىقىدىن ئەمەس، مېنى چۈشىنىپ سۆيىدىغانلارنىڭ بارلىقىدىن چەكسىز بايلىققا ئېرىشمەن. مۇھەببەت مەن ئۇيىتىمىنىڭ جەۋھىرى، ھۆرمەت ئۇنىڭ پوستى. مەن مېنى چۈشىنىپ قەدىرلەيدىغان مۇشۇ ئايالىمنىڭ ياردىمى ۋە قوللىشى بىلەن ئۆز ئىشىمنى راۋاجلاندۇردۇم، ئىناق، خاتىرجەم ئائىلىگە، سۆيۈملۈك پەرزەنتلىرىمگە، جەمئىيەتتە بولسا ھۆرمەت - ئىززەتكە ئېرىشتىم. ھازىرغا قەدەر ئائىلە تۈپەيلى كەسپى جەھەتتىكى ئىلگىرىلەشتىن مەھرۇم قالىدىغان پېشكەللىكلەرنى كۆرمىدىم، بەلكى كۆڭۈللۈك بىر ئائىلىنىڭ بۈيۈك ئارمانلاردا يېنىۋاتقانلار ئۈچۈن ئىشەنچلىك يار - يۆلەك، مۇشەققەتلەردە تەسەللى بولىدىغانلىقىنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆردۈم. ھالال ئەقىدە ئاساسىدا تۈزۈلگەن ئائىلە غەم - ئەندىشە، تۈرلۈك ۋەھىمە بىلەن تولغان بۇ دۇنيادىكى ئەڭ ئۈنۈملۈك شىپاخانا، ساغلام ئەقىل ۋە زەخمەتسىز بىلىم ئائىلىنى شەرت قىلغان ھالدا يېتىلىدۇ.

ئەر - ئايال ئىككىمىز ئوتتۇرىسىدىكى پاراڭلار ئورتاق مەقسەتنى چىقىش قىلغان كۈنكىرىت پائالىيەت ئۈستىدىكى پاراڭ بولۇپ، سۈنئىيلىك ۋە ئەتەيلىكتىن خالىي ئىدى. ھەرىكەتتىن مۇستەسنا پاراڭلار كۆپ ھالدا قۇرۇق بولىدۇ. ۋاھالەنكى، جەمئىيە ئىككىمىز ئارىسىدا قۇرۇق پاراڭلار ئاز ئىدى، پاراڭلىرىمىزدا پىكىر، ھېسسىيات،

چاقچاق بولاتتى، بەزىدە گەپ - سۆزلىرىمىزدە ئەتەي بىمەنىلىك پەيدا قىلىپ، بىمەنە دۇنيادىكى ھاياتىي ئىممۇنتىپتىنى پەيدا قىلاتتۇق. ئۇنىڭغا شېئىرلىرىمنى ئوقۇپ بېرەتتىم. ئۇ بىز ئۆي - ئوچاقلىق بولغان 14 يىلدىن بېرى بارلىق ئەسەرلىرىمنىڭ تۇنجى ئوقۇرمەنى، خەنزۇچە ئەسەرلەر ئۈستىدىكى تەرجىمەمگە سەۋرچان نازارەتچى بولۇپ كەلدى.

ئۇ تۈگرە تۈگكەندە مەن جىلتە ئېچىپ بەردىم، ئۇ سەۋزە قەلەملەپ بەرسە، مەن قورۇپ بەردىم. ئۇ: سىزنىڭ قولىڭىز تەگكەن تاماق تەملىك بولىدۇ، دەيتتى. ئەمەلىيەتتە بىر بولسا تۇلۇق قىلىپ قوياتتىم، بىر بولسا تۇزى كەم قىلىپ قوياتتىم، بەزىدە بىر ئوبدان ئەپلىشىپ قالاتتى. نېمىلا دېگەنبىلەن ھىجرەتتىكى بۇنداق ئائىلە تۇرمۇشىدا بىر ئىشتا ئەر - خوتۇنلارنىڭ تەڭ رول ئېلىشى تۇرمۇشنى تېخىمۇ مەنىدار قىلماي قالمايدۇ.

ياپونىيە ساتراشخانلىرىنىڭ مۇلازىمىتى بىزدەك سېرىقتال زىيالىيلارغا قىممەت تۇيۇلىدىكەن، ئەڭ ئەرزان بولغاندا ئۈچ مىڭ يىن (تەخمىنەن ئىككى يۈز يۈەن خەلق پۇلى) غا چاچ ياساتقىلى بولىدىكەن. بۇ ئۈرۈمچىدىكى ئاشخانا مۇلازىمەتچىلىرىنىڭ بىر ئايلىق كىرىمىگە يېقىن دېگەن گەپ. بىز ئاشۇ «ئەڭ ئەرزان» ھەق بويىچە چاچ ياساتىشىمۇ جورئەت قىلالىمىدۇق. شۇنىڭ بىلەن ئەر - خوتۇن ئىككىمىز بىر - بىرىمىزگە ساتىراش بولىدۇق. دەسلەپتە مەن جەمىلەنىڭ چېچىنى ئازراق بۇزۇپ قويدۇم، لېكىن ئانچە چېچىنى كەتمىدى. ئۇمۇ مېنىڭ چېچىمنىڭ پاختىسى كەتكەن يەرلىرىنى ئازراق تۈزەپ قوياتتى، تاراپ باقسام خېلى تۈزىلىپ قالغاندەك كۆرۈنەتتى. ياپونىيەدە بىراۋ يەنە بىرىنىڭ ئۈستباشلىرىغا دىققەت قىلىپ كەتمەيدىكەن، كىيىم - كېچەكلەر خالىغان ئەندىزىدە كىيىلىدىكەن، قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر ئۇلار پاكىز يۈرىدىكەن، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇلارنىڭ بىر - بىرىگە دىققەت قىلىشقا چولىسىمۇ تەگمەيدىكەن. بىز ئاددىي - ساددا ھالىتىمىز بىلەن يۈرۈۋەردۇق،

كېيىم - كېچەكلىرىمىز ئاساسەن ئۈرۈمچىدىن ئېلىۋالغان كېيىملەر ئىدى.

ئەر - خوتۇن ئىككىمىز بىر - بىرىمىز ئۈچۈن نەقەدەر مۇھىملىقىمىزنى مانا مۇشۇ ھىجرەت ھاياتىدا بەكرەك چۈشەندۈق. ۋەتەندىكى ۋاقتىمىزدا كۆپ ۋاقتىمىز خىزمەت، باردى - كەلدى، توي - تۆكۈن، نەزىر - چىراغلار بىلەن ئۆتۈپ كېتەتتى، ئارام ئېلىش كۈنلىرىدە ئۈستۈمتۈت كەلگەن مېھمانلارنىڭ كۆڭلىنى ئالىمىز دەپ پايىپتەك بولۇپ كېتەتتۇق. ئۇيغۇرلار بىر - بىرىنىڭ ئۆيىگە ئالدىنئالا خەۋەر قىلمايلا بېرىۋېرىدۇ، بۇنى كۆڭۈلنىڭ يېقىنلىقى ياكى بىر خىل خالسىلىق دەپ چۈشىنىدۇ. شۇنداق بولغاچقا، ئۆي ئىگىلىرى ھەر دائىم مېھمان كېلىپ قالىدۇ، دەپ ھەربىي ھالەتتىكىدەك ھوشيار تۇرىدۇ. مېھمانغا بولغان قىزغىنلىق ئادەمگەرچىلىك ۋە ئەخلاق - پەزىلەتنىڭ مەركەزلىك ئىپادىسى، دەپ ئويلايدىغان بۇ كۆڭۈلپەرۋەر خەلق بىر - بىرىگە ئەقلىي نۇقتىدىن مەسئۇل بولۇشنىڭ ئورنىغا قىزغىن مۇئامىلىدارلىقنى دەسسەتكەن ھەمدە بىر - بىرىگە كۆيۈنۈشنىڭ باشقا ئەھمىيەتلىك يوللىرىنى ئېسىدىن چىقىرىپ قويغاندەك قىلاتتى. زېھنىمىزنىڭ ئۇرغۇپ تۇرغان مەزگىللىرى ئەنە شۇنداق مۇھىتتا خورىدى. خۇدا كېچىنى يارىتىپ تولىمۇ ئۇلۇغ ئىش قىلغانىكەن، تۈن نىسپىگە يېقىن بىر چاغلاردا ئەر - ئايال ئىككىمىز بىر - بىرىمىزگە ئاشاتتۇق، لېكىن بۇنداق چاغدا ھارغىن روھىمىز بىر - بىرىمىزدىن ياشلىق ئىستەكلىرىمىزنىڭ ئوتلىرىدىن كۆرە تەسەللىنى كۆپرەك ئىزدەيتتى. يىللار شۇنداق ئۆتۈۋېرىپ، ئەر - ئايال ئىككىمىز سەيلە - ساياھەت، مۇڭدېشىش، بىرلىكتە كىنو كۆرۈش، بالىلارنى ئوينىتىپ كېلىش دېگەنلەرنى ئۇنتۇپ كەتكەن بىر ھالەتكە يەتتۇق. بىز بارا - بارا تۇرمۇشنىڭ ھەر خىل بېسىمىغا تاقابىل تۇرۇش ئۈچۈن يارالغان ماشىنىغا ئايلىنىپ كەتكىلى تۇردۇق. بىز ئەزەلدىن ئاشۇنداق ئۆتۈۋاتقان ئەر - خوتۇنلاردەك، بۇنىڭدىن كېيىنمۇ شۇنداق ئۆتەيدىغاندەك ھېس قىلاتتۇق. بەزىدە ئۆزىمىزنىڭ ئەر -

خوتۇنلاردىن ئىكەنلىكىمنى ئۇنتۇپ كېتەتتۇق، خۇددى بىر تەقدىرنىڭ سايىسىدە قىمىرلاپ يۈرگەن قېرىنداشلاردەك بولۇپ قالاتتۇق. بىز توي قىلىپ، باشقىلاردەك «شېرىن ئاي» ئۆتكۈزۈپ باقمىغانىدۇق. شۇ چاغدا يەتتە كىۋادرات مېتىرغا يەتمەيدىغان بىر ئېغىزلىق ياتاقنى ئۆي قىلىپ ئولتۇرۇپ، ئانام ۋە ئەر - ئايال ئۈچۈمىز بىرلىكتە ياشىدۇق. مەكتەپ خوجىلىق باشقارمىسىنىڭ ئادەملىرى ياتاقنى ئۆي قىلىۋاپسىلەر، دەپ بىزدىن جەريمانە ئالماقچى بولدى، مەن: «سىلەر بىزگە پۈت تىققۇدەك بىر يەرنى كۆرسىتىپ بېرىپ، ئاندىن بۇنداق گەپنى دەڭلار، دۇنيادا ھېچقانداق تەشكىلى ئورگىنى بولمىغان قۇرت - قوڭغۇزلار ۋە ئۇچار قاناتلارنىڭمۇ ئۇۋىسى بار، مەن بولسام سوتسىيالىستىك جۇڭگونىڭ پۇقراسى. ئەگەر سەن شۇنداق دېسەڭ، سېنىڭ ئۆيۈڭگە كۆچمەن، پۇقرالىق نۇقتىسىدىن قارىغاندا، مەنمۇ سەن ئولتۇرغان ئۆيدە ئولتۇرۇشقا ھەقلىق» دېگەنىدىم. مەن بۇ گەپنى دېگەندە ئايالىم بىر چەتتە كۆزلىرى ياشاڭغىرىغان ھالدا ئۇن - تىنىسىز ئولتۇرۇپ كەتكەنىدى. ھېلىقى ئادەملەر ھازىرمۇ ھايات، ئۇلار بالىلىرىنىڭ تويىنى قىلسا، بىزگە باغاق يېزىۋاتىدۇ.

ياپونىيەدىكى ھىجرەتتە ئەر - ئايال ئىككىمىز ھەممە ئىشنى بىر قۇر ئەسلەپ ئۆتۈشكە، ئۇلاردىن يەكۈن چىقىرىشقا ئۈلگۈردۇق. بۇ يەردە بىزگە دەخلى قىلىدىغان تۈگمەس باردى - كەلدىلەر يوق بولغاچقا، ھەممە ئىشنى قىلىپ ئۈلگۈرىدىغانغا ۋاقتىمىز بار ئىدى. بۇرۇنقى ئېھتىياجىدىن تاشقىرى كۆڭۈلكەشلىك بىزنى چارچاتقان بولسا، ئەمدى تۆت ئېغىز پاراڭغا شېرىك بولىدىغان خۇمارلىق دوستلاردىن تامامەن مەھرۇم ئىدۇق. بىز بىر - بىرىمىزگە ئەر - خوتۇنلا ئەمەس، دوست - بۇرادەر، كەسپداش، پىكىرداش بولۇپ كەتتۇق. بۇ يەردىكى يالغۇزلۇق ۋە ھايات كۈرىشى بىزنى شۇ قەدەر باغلىدىكى، ئۇ لابوراتورىيەدە ئولتۇرۇپ بىرەر مەسىلىنى ھەل قىلالماي بېشى قاتسا ياكى ئىچى پۇشسا ئېلخەت (E-mail) يېزىپ، مېنى سىرتقا تەكلىپ قىلاتتى، بىز

ئۇيغۇر تىببىياتى

مەكتەپنىڭ ئەتراپىدىكى چىملىقلارنى ئايلىنىپ، سىردىشىپ كېلەتتۇق. مېنىڭ ئىچىم پۇشقاندۇمۇ ئۇنى چاقىراتتىم.

ياپونىيە قاينام - تاشقىنلىق بىر جەمئىيەت. بىز تۇرۇۋاتقان يەر بىر ئالىي مەكتەپ. بۇ يەردە يەتتە ئىقلىمدىن كەلگەن ئوقۇغۇچىلار بار. لېكىن بىر جۈپ ئۇيغۇر مۇساپىرى بولۇش سۈپىتىمىز بىلەن ئادەمئاتا بىلەن ھاۋا ئانىدەك يالغۇز ئىدۇق. ئوخشىمايدىغان يېرى، بىز تۇرغان مۇھىت جەننەت ئەمەس ئىدى. بۇ يەردە خالىغانچە يېسە بولىدىغان مېۋە - چىۋىلەر، غىزا - شەربەتلەر يوق بولۇپ، بىر قېتىملىق تاماق ئۈچۈن پانىي دۇنيانىڭ ھەممە يېرىدىكىگە ئوخشاش مېھنەت قىلىشقا توغرا كېلىدۇ. بىر ۋاقلىق غىزانى يات بىر ئەلدىن تېپىپ يېيىش ئادەمنى يېتەرلىك چارچىتىدۇ. نوپۇس ۋە پۇل بىز ئۈچۈن چەكلەنگەن مېۋە. بىز ئۇنىڭغا ئېغىز تەگمەيلا جىددىيەت بىلەن تولغان ماكانىمىزغا قايتىمىز.

ئۆيىمىزنىڭ دېرىزىسىنىڭ يان تەرىپىدە - دەل مەن ئولتۇرىدىغان ئورۇندۇق قويۇلغان يەرنىڭ ئۈستى تەرىپىدە ھاۋادانىڭ توم نەيچىسىنى كىرگۈزىدىغان تۆشۈك بار بولۇپ، تۆشۈكنىڭ ئۆي ئىچى تەرەپتىكى ئېغىزى قاپلاپ قويۇلغان، تالا تەرەپتىكى ئېغىزى ئوچۇق ئىدى. بۇ تۆشۈككە بىرەر قۇشقاچ بىمالال كىرىپ چىقالايتتى. دەرۋەقە مۇشۇ ئەتراپتىكى قۇشقاچلار بۇ تۆشۈكنى ماكان قىلىشقاندى. ئىنچىكە پاخال چىشلەپ ئاشۇ تۆشۈككە كىرىپ كېتىۋاتقان ئاق قۇشقاچنى بىرقانچە نۆۋەت كۆرۈپ قالدىم. بەزىدە قۇشقاچ چۈجىلىرىنىڭ ئاجىز ۋىچىرلاشلىرى قۇلىقىمغا كىرىپ قالاتتى. مەن بۇنداق تەبىئىي ھايات ۋە تەبىئىي ئاۋازدىن سۆيۈنۈپ يايىراپ كېتەتتىم. ئانا قۇشقاچ ئۇۋىسىغا كىرگەن ھامان قۇشقاچ بالىلىرى سۈرەن سېلىپ كېتىشەتتى. كەچ كىرىشى بىلەن ئاق قۇشقاچلارنىڭ ئاۋازلىرى بېسىق قالاتتى. پەقەت ئۇلارنىڭ بوش تېپىرلاشلىرىنىڭ يېنىك ئاۋازى كېلىپ تۇراتتى. شۇ تاپتا تەبىئەتتىكى ئەڭ ساپ، دەخلىسىز ئاۋاز بىلەن ئارىلىقىم ناھايىتى يېقىن ئىدى. ئورتاق بىر

ماكاندىكى بۇنداق دەرەمەتتە ھاياتتىن ئىپتىخارلىنىپ كېتەتتىم. بىركۈنى چۈشتىن كېيىن ئاق قۇشقاچلار بەك ھاياجانلىنىپ كەتكەنمۇ - قانداق، تۆشۈكنىڭ ئىچىدە زىيادە سۈرەن سېلىپ كېتىشتى. ئۈستۈمتۈت تۆشۈكنىڭ ئۆي تەرەپتىكى قاپقىقى «تورۇككىدە» يەرگە چۈشتى، قۇشلارنىڭ ئاۋازى تېخىمۇ ئېنىق ئاڭلىنىشقا باشلىدى. ئۇۋىدىكى پاخاللارنىڭ ئۇچلىرى تۆشۈكتىن كۆرۈنۈپ تۇراتتى. ئورۇندۇققا دەسسەپ تۆشۈككە قارىدىم. كۈلەڭگەمنى كۆرگەن ئانا قۇشقاچ ئورۇككىچە ئۇۋىسىدىن پۇرىدە ئۇچۇپ چىقتى، ئۇنىڭ چۈجىسى نالە قىلغىنىچە قېپقالدى. ئۆزىنىڭ بوسۇغىسىغا ياتلار كەلسە خەۋىپسىرەيدىغان ئىش ھايۋانلاردىمۇ بولىدىكەن، بەزىدە ئىنسان بالىسىدا ئۇچىلىك سەزگۈمۇ قالماي قالىدۇ. بۇ كىچىككىنە جانغا ھۆرمەتتىم قوزغالدى. مەن ھېسداشلىق ۋە ھۆرمەت ئىچىدە قاپقانى قولۇمغا ئېلىپ، تۆشۈكنى ئاۋايلاپ ئەتتىم، قۇشقاچلارنىڭ ئۆيى ئاۋۋالقى ھالىتىگە كەلدى.

بىز كەچرەك ياتاتتۇق. قۇشقاچلارنىڭ كىتىرلاشلىرى گاھى - گاھىدا ئاڭلىنىپ قالاتتى. سەھەر ئۇيۇقى ئالما رەڭگىگە كىرگەندە، قۇشقاچلارنىڭ ۋىچىرلاشلىرى ئەتراپىنى بىر ئالاتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ ئاران تۆت - بەش قۇشقاچنىڭ ئاۋازى ئەمەس ئىدى، بەلكى ئۇلار ناھايىتى چوڭ بىر توپ ئىدى. ئۇلارنىڭ سايراشلىرىدا قانداقتۇر كىشىنىڭ كۆڭلىنى غەش قىلىدىغان پەرياد زىنھار يوق ئىدى، ئەكسىچە زوق - شوق ۋە تەنتەنە نامايان ئىدى. بىر قېتىم ئۇلارنى چاندۇرماي كۆزىتىپ باقتىم، قۇشقاچلار بالكونغا ۋە بالكون سالاسۇنىغا زىچ قونۇۋېلىشقاندى. دىۋەيلەپ چىقىپ ئۇلارنىڭ كەيپىنى بۇزغۇم كەلمىدى. بىراق، ئۇلارنىڭ بۇ قىزغىن مۇراسىمىغا شۇ قەدەر زوقۇم كەلدىكى، شۇ تاپتا بىر قۇشقاچ بولغۇم كەلدى.

بىركۈنى جەمىلە بىلەن لاپوراتورىيەدە تەتقىقات بىلەن شۇغۇللىنىدىغان بىر ياپون قىز ئۆيىمىزگە كىرىپ كەلدى. ئايالمنىڭ تونۇشتۇرۇشىچە، ئۇنىڭ ئىسمى ئابى مابىكو بولۇپ، غۇنچە

ئۆزى ئۆزى بېرىش

بوي، ئوماققىنە قىز ئىكەن، بىز تەۋەزۇ بىلەن سالاملاشتۇق. چاي ئىچىشكەچ گەپتىن گەپ چىقىپ قۇشقاچلارنىڭ گېپى بولۇپ قالدى. ئۇ بالىلىق مەزگىلىدىكى ئاددىي بىر ھېكايىنى ئېيتىپ بەردى (ھەربىر گەپ ئاخىرلاشقاندا، ئايالىم تەرجىمە قىلىپ بېرەتتى):

كىچىك ۋاقىتلىرىم ئىدى. بىر قۇشقاچ چۈجىسى ئۈچۈرما بولغانىكەن، ئۇ دىرىلدەپ تاقلاپ ئانچە ئېگىز ئۆرلىيەلمەيلا يەرگە چۈشەتتى. ئانا قۇشقاچ ئالمان - تالمان بالىسىنىڭ يېنىدا پەيدا بولاتتى. ئۇنىڭ تۇرقىدىن كۈچلۈك تەشۋىش بىلىنىپ تۇراتتى، ئەتراپتىكى باشقا قۇشقاچلارمۇ ئەنسىز ۋىچىرلىشاتتى. بەلكىم ئۇلار ئۈچۈرما بولغان قۇشقاچنىڭ ئاكا - ھەدىلىرى، تاغا - ھاممىلىرى، ھەقەمسايلىرى بولسا كېرەك. قۇشقاچ بالىسى قاناتلىرىنى كېلەڭسىز يېيىپ ئۇچۇشقا تەمىشلەتتى، ئانا قۇشقاچ ئۇنىڭ ئەتراپىدا پەرىۋانە ئىدى. بىرھازادىن كېيىن قۇشقاچ چۈجىسى غەلبىلىك ئۇچۇپ، ھاۋاغا ئۆرلىدى. قۇشقاچلارنىڭ ۋىچىرلاشلىرى تېخىمۇ ئەۋجىگە چىقتى، ئانا قۇشقاچنىڭ ئەپتىدىن رازىمەنلىك چىقىپ تۇراتتى، مەنمۇ ئىختىيارسىز ھالدا چاۋاك چېلىۋەتتىم. بەلكىم بۇ قۇشقاچلارنىڭ پىراكتىكا مۇراسىمى بولسا كېرەك.

مايكونىڭ چىرايىدا ئەينى دەۋردىكى بالىلىققا خاس جىلۋە ئەكس ئەتتى. مەن ئۇنىڭ قۇشقاچلارنىڭ كەيپىياتىغا قوشۇلۇپ چېلىۋەتكەن چاۋىكىدىن كۈلۈپ تاشلىدىم.

— بالىلاردا بولىدىغان شۇ خىل ھېرىسمەنلىك سىزدە ھازىرمۇ بارمۇ؟ — دەپ سورىدىم مەن.

— بولمايچۇ. ئادەمنىڭ يېشى چوڭايسىمۇ، بالىلىققا خاس ھېرىسمەنلىكنى ساقلاپ قالغىنى ياخشى، بولمىسا ئۇنىڭ تۇرمۇشى كۆڭۈلسىز بولۇپ قالىدۇ، — دېدى مايكو.

ياتاقتىكى يالغۇزلۇق بەزىدە مېنى ھېچ ئىشقا خۇشياقماس قىلىپ قوياتتى، تىت - تىتلىق ئوي - پىكىرلىرىمنى ھەر تەرەپكە چېچىۋېتەتتى. بۇنداق چاغدا تېلېۋىزورنى ئېچىپ BBC نىڭ

نومۇرلىرىنى كۆرەتتىم. دىكتورلارنىڭ سۆزلىشى ناھايىتى تېز بولغاچقا، ئۆزۈم ياخشى بىلىدىغان ئىنگىلىزچە تاق سۆزلەردىن باشقىلىرىنى زادىلا ئىلغا قىلالمايتتىم. ئافغانىستان ئۇرۇش مەيدانىدىكى ۋەيرانە كۆرۈنۈشلەر، ئات - ئۇلاغ، موتورلۇق قاتناش ۋاسىتىلىرى ۋە پىيادىلەر تەڭ قاپسىلىۋالغان شەھەر كوچىلىرىنى كۆرگىنىمدە، قەشقەر شەھىرىنىڭ گۈزەر ۋە چاسا نەرەپلىرىدىكى كوچىلىرىنى ئېسىمگە ئالدىم. ئافغانىستاننىڭ يەر شەكلى ۋە شەھەر مەنزىرىلىرى، ھەتتا رەستىلەر ۋە ئادەملەرنىڭ كۆرۈنۈشلىرى بەئەينى قەشقەرنىڭ ئۆزى ئىدى. لېكىن بۈگۈنكى قەشقەر بارغانسېرى ئۆزگىرىپ ئىچكى ئۆلكىلەردىكى شەھەرلەرگە ئوخشاپ كەتمەكتە. BBC نىڭ مۇخبىرى ئۇرۇش ۋەزىيىتى ھەققىدە توختىلىپ كېلىپ، مىكروفوننى سەللىلىك مۇپسىپىتلەرگە تەڭلىگەندە، ئۇلار مۇخبىرنىڭ سوئالىغا بىۋاسىتە ئىنگىلىزچە جاۋاب بېرىشەتتى. ئۇلار مەھەللە مەسچىتلىرىنىڭ ئىماملىرىدەك قىلىشاتتى. پاكىز ساقال ئۇلارنىڭ كاداڭ بەستىگە، تەمكىن قىياپىتىگە بۆلەكچە سۆلەت ۋە سۈر بېغىشلىغانىدى. ئۇلار سېرىق چاچلىق، ئەپچىل مۇخبىرلارنىڭ ئالدىدا شۇنداق مەغرۇر ئىدىكى، جاھاننىڭ ئىشلىرىغا يوشۇرۇنغان سىرلارنى چۈشىنىپ، كۆڭلىگە سېلىپ قويغان ھېكمەتلەرگە ئوخشايتتى، كۆز ئالدىدىكى پاجىئەلەر ئۇلارغا نىسبەتەن تەبىئىيەتكە ئىدى. ئۇلار تاھارەت ئېلىش بىلەن كەلمە شاھادەتنىلا بىلىدىغان ئاقساقالارغا پەقەتلا ئوخشىمايتتى، ئۇلار باشقا ئەڭ ئېغىر كۈن چۈشكەندىمۇ باشقىلارنىڭ ئالدىدا مىسكىن، پېقىرانە تۇرۇشنى ھار ئالىدىغاندەك قىلىشاتتى. مەن ھەيۋەتلىك ساقال ۋە سەللىنىڭ جەڭ مەيدانىغا يارىشىدىغانلىقىنى تېلېۋىزور ئېكرانى ئارقىلىق ھېس قىلىپ يەتتىم. مۇناسىپ غۇرۇر ۋە ئېتىقاد ئورۇن ئالمىغان ۋۇجۇدىنى كاستۇم - بۇرۇلكا بىلەن گالىستۇكنىڭمۇ ئاچالمايدىغانلىقىنى تونۇپ يەتتىم.

جۇڭگو تېلېۋىيەلىرىدە ياسىمىر ئەرافاتنى كۆرۈپ كۆنۈپ

ئىززىتى ئىززىتى رېمونتى

كەتكەنكىمەن، ياپونىيە تېلېۋىزىيەلىرىدە ئۇنى كۆرىمىدىم دېسەممۇ بولىدۇ. پەلەستىنلىكلەرنىڭ كۈرىشىدە ئەرافاتنى مەركىزىي شەخس دەپ تونۇپ قالغانكىمەن، ئەمدى قارىسام ئۇنداق ئەمەستەك نۇراتى، ئۇ پەقەت پەلەستىننىڭ سىياسىي قۇتۇپلىرىدىكى بىر تەرەپتەكلا قىلاتتى. مېنى بەكرەك ھەيران قالدۇرغىنى مىلوشىۋىچ بولدى. ئىستالىنچە مۇستەبىتلىكنى شەكىللىنىمۇ ئۆزگەرتەستىن 21 - ئەسىرنىڭ بوسۇغىسىغىچە سۆرەپ كەلگەن كۆرەك، تەكەببۇر بۇ مۇستەبىتنىڭ ئۇرۇش جىنايەتچىلىرىنى سوتلايدىغان خەلقئارا سوتتىكى ئۆزىنى ئاقلاپ، چالۋاقاپ سۆزلەشلىرى مېنى ئويغا سالدى. 20 - ئەسىر دۇنيادا مۇستەبىتلىكنىڭ مۇدەھىش جۇدۇنلىرى قاتتىق قۇتىرغان، ئىنسانىيەت ئادالەت تۇيغۇسىنى يوقاتقان بىر زامان بولدى. تارىخنى سىياسىي ئەسەبىيلىك كېسىلىگە گىرىپتار بولغان لۈكچەكلەرنىڭ قولغا تاپشۇرغان قايسى ئەخلاقىتۇ، دەپ ئۆز - ئۆزۈمدىن سورىدىم. جاھاندا ئادالەتنىڭ مەشئىلىنى كۆتۈرىدىغانلار ئاز بولىدۇ، ھەتتا بەزىدە ئادالەتنى قولغا ئېلىشقا جۈرئەت قىلىدىغانلارمۇ تېپىلماي قالىدۇ. بۇنداق چاغدىكى ئادالەت جان بېقىش ھەلەكچىلىكىدىكى ئاۋام تەشۋىشلىنىپ تۇرۇپ سېغىنىدىغان بۇنقا ئايلىنىپ قالىدۇ. ھەتتا بۇ ئادالەت سېغىنغانسىرى، تەشنا بولغانسىرى يوقاپ كەتكەندەك بىلىنىدۇ. دەل مۇشۇنداق چاغدىمۇ زالىملار ئەپسىز ھالغا چۈشۈپ قېلىپ، ئۆزىنى قويدىغان يەر تاپالماي قالىدۇ. مىلوشىۋىچنىڭ سوتتىكى ھالىتى نۇرغۇن دەلىلنىڭ پەقەت بىرى. رومىنىيەدىكى مۇستەبىت چىئوسىسكونىڭ ئېتىپ ئۆلتۈرۈلۈشى ۋە باشقىلارمۇ شۇنداق. ئادالەت بەزىدە ئۆزىنىڭ كۈچىنى تەتۈر ئىسپاتلايدۇ، بۇنداق ئىسپات دەل زالىمنىڭ جاجىسى يەنە بىر زالىم تەرىپىدىن بېرىلگەندە كۆرۈلىدۇ. مۇشۇلارنى ئويلاپ يېنىك نەپەس ئالدىم.

BBC نىڭ Talk Hard پروگراممىسىنى ھەر كۈنى دېگۈدەك كۆرەتتىم. Hard Talk نىڭ بىزچە مەنىسى «كەسكىن پاراك» دېگەن بولىدۇ. بۇ

پىروگرامما يېرىم سائەتلىك بولۇپ، ياپونىيە ۋاقتى بويىچە چۈشكە توغرا كېلەتتى. پىروگراممىنىڭ رىياسەتچىسى تىم سېباستىئان (Tim Sebastian) سۆھبەتكە دۇنيادىكى ھەرقايسى ئەلنىڭ رەئىس جۇمھۇرلىرى، باش كاتىپلىرى (زۇڭلى)، پادىشاھلىرى، ۋەزىرلىرى، ئالىم - مۇتەخەسسسلرى ۋە سەنئەتكارلارنى تەكلىپ قىلاتتى. ئۇ قاپىقى تۈرۈك، سۈرلۈك ئادەم بولۇپ، سۆھبەتدەشكىغا جەڭ ئېلان قىلىۋاتقاندا كۆرۈنەتتى. كۆپ ھالدا سۆھبەت شۇنداق كەسكىن تۈس ئالاتتىكى، ئۇلارنى ئۇرۇشۇۋاتامدۇ - نېمە، دەپ ئويلايمۇ قالدى كىشى. تىم سېباستىئان ئالتە رومان، ئىككى پارچە نەزەرىيە خاراكتېرلىك ئەسەر ئېلان قىلغان بولۇپ، نۇرغۇن قېتىم ئاخبارات ۋە ژۇرنالىستلىق مۇكاپاتىغا ئېرىشكەن كىشى ئىكەن. ئامېرىكا CNN تېلېۋىزىيە ئىستانسىسىنىڭ داڭلىق رىياسەتچىسى فىلىپ لاركىن (Philip Larkin) مۇ پېشقەدەم كىشى ئىدى. ئۇ ئېكران ئالدىدا ئاسما ئىشتان بىلەن پەيدا بولاتتى، ئۇنىڭدا يۈمۈرىستىك تۇيغۇ كۈچلۈك ئىدى. ئۇ خەلقئارادىكى داڭلىق سىياسىيونلارنى سۆھبەتكە تەكلىپ قىلىدىكەن. ئۇنىڭ سوئاللىرى سىياسىي مۇنبەرلەردىكى زاتلارنى قىيىن ئەھۋالغا چۈشۈرۈپ قويايتتى. چەت ئەل تېلېۋىزىيەلىرىنىڭ رىياسەتچىلىرى چوقۇم ياش ۋە چىرايلىق بولمىسىمۇ بولىدىكەن، بىلىملىك بولۇش ئۇلارنىڭ ئاساسلىق ئۆلچىمى ئىكەن. بىزدىكى تېلېۋىزىيە ئىستانسىسىلىرى چىرايلىق، ياش بولۇشنى ئالدىنقى ئۆلچەم قىلىدۇ. بەزىلىرىنىڭ دېمەكچى بولغان گەپلىرى ئاغزىدىن چۈشۈپ قالسىمۇ بولۇۋېرىدۇ، ھەتتا بەزىدە دېمەكچى بولغان سۆزلىرىنى ئاغزىغا سېلىپ بېرىشكە توغرا كېلىدۇ. بىلىم ئۆزىنىڭ قەدرىنى تاپمىغان جەمئىيەتتە قىزلارغا نىسبەتەن چىرايلىق بولۇش بىلىملىك بولۇشتىن ئەلا بىلىنىدۇ، چۈنكى قىز - ئاياللاردىكى گۈزەللىك بىيۇروكراتلارنى بىر ئىشقا ماقۇل كەلتۈرۈشكە يارايدىغان ئەڭ ئۈنۈملۈك قورال.

بەزى رىياسەتچىلىرىمىز بىر بولسا ئىنتايىن شېتىلە ۋە ئاتىكارچى بولۇپ، گەپ - سۆزلەردە زىيارەت ئويىپكىتنىڭ ئالدىغا

ئوتۇۋالدى، بىر بولسا ئاڭقاۋ بولۇپ، زىيارەت ئوبيېكتىدىن ئالدىنئالا تەييارلىۋالغان سوئالدىن باشقىنى سوراڭىنى بىلمەيدۇ. دىكتورلىرىمىزدا مىللىي مەدەنىيەتكە ۋەكىللىك قىلىدىغان كىيىم - كېچەك، قىياپەت ۋە گەپ - سۆزلەر يوقنىڭ ئورنىدا، ئۇلار ھە دېسلا ئۆزىنى ئۈستىباش جەھەتتە زامانىۋى قىلىپ كۆرسىتىشكە تىرىشىدۇ. تېلېۋىزىيە خادىملىرىمىزدا ئۆزىنىڭ سەۋىيەسىنى داۋاملىق ئۆستۈرۈپ تۇرغۇدەك تۈزۈم شارائىتىنىڭ يوقلۇقى ماڭا ئايان. لېكىن ئۇلار بىر خەلققە مەنسۇپ بولغان تارىخ، مەدەنىيەت - مائارىپ، ئاممىۋى مەدەنىيەت بىلىملىرى ھەققىدە، جەمئىيەتنىڭ ئىچكى - تاشقى ۋەزىيىتى ھەققىدە ئەقەللىي ساۋاتلارغا ئىگە بولمىسا زادى بولمايدۇ. تېلېۋىزىيەلىرىمىزدىكى سۆھبەتلەر سۈنئىي سىپايىگەرلىك، قەلبتە يىلتىزى بولمىغان كەمتەرلىك بىلەن توشۇپ كېتىپ، ھەقىقىي ئىنسانىي پۇراققا كەلگەندە نامراتلىشىپ كەتكەن. قېلىپلاشتۇرۇلغان سۆز - ئىبارىلەردە سۆز ئىگىسىدە بولىدىغان خۇسۇسىي ھېس - تۇيغۇنى تاپقىلى بولمايدۇ. CNN، BBC دىكى رىياسەتچىلەر ۋە دىكتورلار بەئەينى ئاخبارات ئورۇشى مەيدانىدىكى ھازىر جاۋاب جەڭچىلەرگە ئوخشايتتى. ئۇلار ئۆز ۋەزىپىسىنى ئىجرا قىلىشتا نوقۇل بۇيرۇققا تايىنىپلا قالمايتتى، بەلكى ئۆز مەشغۇلاتىنى نەق مەيدانىدىكى ئىجادىي قىلىق - ھەرىكەتلەر ۋە گەپ - سۆزلەر بىلەن بېيىتاتتى.

ياپونىيە تېلېۋىزىيەلىرىمۇ رەڭدار ئىكەن. ياتقىمىزدىكى تېلېۋىزور سىمسىز بولغاچقا، چىقىدىغان قاناللارمۇ ئىنتايىن چەكلىك ئىدى. ياپونىيە ئاخباراتى ئەركىن ئىكەن، دۆلەتنىڭ چوڭ - چوڭ ئەمەلدارلىرىنى دائىم پېتىدىن چۈشمەي پارقىراپ تۇرىدىغان، ئىلمىي، ۋەزىمىن، سىپايە كىشىلەر دەپ ئويلايتتىم. ياپونىيە پارلامېنتىدىكى ئىشلارنى كۆرۈپ، بۇ خىل ئويۇمدىن يالتايدىم. پارلامېنت ئەزالىرى بىر - بىرىگە قوللىرىنى شىلتىشىپ خىرىس قىلىشاتتى، بىر - بىرىگە دۈۋەيلەشپ ھەملە قىلىشاتتى، ھەتتا ئىستاكانىلىرىدىكى چايلىرىنى

چېچىشاتتى. مەن بۇنىڭدىن سىياسىي ئىشلارنىڭ كەسكىن، رەھىمسىز بولىدىغانلىقىنى، سىياسىي ئىشلاردا شەرتسىز يول قويۇشلارنىڭ مەۋجۇت ئەمەسلىكىنى چۈشەنگەندەك بولدۇم. بۇرۇن مەن سىياسىي ئىشلارنى كومىتېت ئەزالىرىنىڭ تولۇق قول كۆتۈرۈپ، ئاۋاز بېرىشى بىلەنلا ھەل بولىدۇ، دەپ قارايتتىم. ئەركىن دېموكراتلار پارتىيەسىدىن سايلانغان باش ۋەزىر جۇنچىرو كوئىزىمى سىياسىي رەقىبلىرىنىڭ ئاشكارا تەنقىدىگە ئۇچراپ تۇرىدىكەن، شۇنداقتىمۇ ئۇ ئۆزىنىڭ سىياسىي پروگراممىسىنى ئايىغى چىققۇچە ئىجرا قىلىۋېرىدىكەن.

ياپونىيە تېلېۋىزىيەلىرىدە جەمئىيەتتىكى چوڭ - كىچىك ئىشلارنىڭ ھەممىسى نەق مەيداندىنلا خەۋەر قىلىنىدىكەن. ئەگەر بىرەر ئەمەلدارنىڭ ھېساباتىدىن چاتاق چىقسا، تەپتىش خادىملىرى ئۇنىڭ ئىشخانىلىرى ۋە باشقا ئالاقىدار ئورۇنلارنى دەرھاللا بېجەتلىپ، ئىنچىكە تەكشۈرىدىكەن. ئەگەر بىر ئۆسمۈر ناھىيە ھاكىمىنى ياكى ئۇنىڭدىن چوڭ ئەمەلدارنى زىيارەت قىلماقچى بولسا، ئۇلار بۇ ئۆسمۈرنى بىۋاسىتە ئۆزى قوبۇل قىلىپ، ئۇنىڭ بىلەن بىۋاسىتە سۆزلىشىدىكەن. مەن بىر ئۆسمۈرنىڭ بىر ھاكىمىنى زىيارەت قىلىپ، ئۇنىڭ ھېسابات دەپتىرىنى تەكشۈرگىنىنى كۆردۈم. كېچىدە بىرەرى بىراۋنىڭ ئىشىكىنى سەۋەبسىز تارقىلىتىپ قويسا ياكى ئىشىكىنىڭ تۇتقۇچىنى قايرىۋەتسە، ئىشىك قوڭغۇرىقىنىڭ كۈنۈپكىسىنى بېسىۋەتسە، بۇ چوڭ دېلو سۈپىتىدە تېلېۋىزوردا خەۋەر قىلىنىدىكەن. بىراۋ قوشنىسىنىڭ مۈشۈكىنى قوغلاپ، ئۇرۇپ قويسا بۇمۇ دېلو سۈپىتىدە خەۋەر قىلىنىدىكەن.

ياپونىيە تېلېۋىزىيەلىرىدە بالىلار پروگراممىسىنىڭ مەزمۇنلىرى ناھايىتى مول ئىكەن. ناخشا، ئۇسسۇل، كۈي، ھېكايە - چۆچەكلەر بولۇش بىلەن بىللە مودېل ياساش، زېھن سىناش مۇسابىقىلىرىمۇ بولۇپ تۇرىدىكەن. ماڭا ھەممىدىن بەك ئەزىزگەن يېرى، دۇنيادىكى چوڭ ھادىسە ۋە سىياسىي ۋەقەلەرمۇ بالىلارغا خاس تىل ۋە تەپەككۈر

ئۇيغۇر ئىززەتلىرى ۋە مۇسكۇللىرى

بىلەن خەۋەر قىلىنىدىكەن. چېچىنلەرنىڭ موسكۋادىكى بىر تىياتىرخانىنى گۇرۇگە ئېلىۋېلىشى، ھۆكۈمەت تەرەپ قويۇپ بەرگەن زەھەرلىك گاز بىلەن چېچىنلەر ۋە يۈزلىگەن تاماشىبىننىڭ ئۆلۈش ۋە قەسى دۇنيانى زىلزىلىگە كەلتۈردى. بۇ خەۋەر بالىلارغا يەتكۈزۈلگەندە، مودېل، خەرىتىلەر بىلەن تەپسىلىي تەھلىل قىلىندى. ئېكراندا ئوتتۇرا ياشتىكى ئەر، ئايال رىياسەتچى، بىرقانچە بالا مودېللارنى نەق مەيداندا تىزدى. بۇنداق ئاخبارات تەھلىلىنى بىر ئاددىي دېھقانمۇ چۈشىنەتتى. بالىلار پروگراممىسى دېسە، كۆز ئالدىغا چىرايلىق كىيىنىپ خور ئېيتىۋاتقان بالىلار، ئۇسسۇل ئوينىۋاتقان شوخ قىزلار كېلىدۇ. مۇشۇنداق بولۇۋەرسە، دۇنيادىكى ئىشلار پەرزەنتلىرىمىزنىڭ نەزىرىدىن ساقىت قىلىۋېرىپ، ئۇلار ئۆزلىرىنى دۇنيادىن خالىي كۆزىتىدىغان ۋە چۈشىنىدىغان بولۇپ قېلىشى تەبىئىي.

ياپونىيە ناخشىلىرىنىڭ مېلودىيەلىرى بىزنىڭ بىر قىسىم ناخشىلىرىمىزنىڭكىگە يېقىن كېلىدىكەن، بولۇپمۇ قازاق قېرىنداشلارنىڭ ناخشىلىرىغا بەكرەك يېقىن ئىكەن. ئارىدا بىر بالىلار پروگراممىسىنى كۆرۈۋېتىپ، «سۇغۇرنىڭ ھەسرەتى» دېگەن بىر كۈينى ئاڭلاپ قالدىم، كۈيگە ئايدىڭ كېچىدىكى ئۇيقۇسىز سۇغۇرنىڭ يالغۇزلۇق ھەسرەتىنى ئىپادىلەيدىغان كارتون كۆرۈنۈشلەر قىستۇرۇلغان بولۇپ، ناھايىتى تەسىرلىك ئىدى. بۇ ئاھاڭ قەلبىمدىكى ھىجران يارىسىنى قايتىدىن تاتىلاپ، مېنى سۈكۈتكە غەرق قىلىۋېتەتتى. ياپونىيەنىڭ ئەنئەنىۋى ئاھاڭلىرىدىن پاينىسىز دالادىكى سەپەرنىڭ كۆرۈنۈشى كۆز ئالدىغا كېلەتتى. ئۇنىڭدىن تىنىق تاغ ھاۋاسى پۇرايتتى، زۇمرەت دېڭىزنىڭ يىراقتىكى تىنچ كۆرۈنۈشىنى تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولاتتى.

ياپونىيەنىڭ ئارتىسلىرى قابىلىيەت جەھەتتە ناھايىتى ئۈنۈپرسال ئىكەن. بىر ناخشىچى ياكى كىنو ئارتىسى خەلقئارادىكى چوڭ سىياسىي ۋەقەلەرنى ئالىي مەكتەپ ۋە ئاكادېمىيەلەردىكى

پىروفېسسورلار بىلەن بىللە ئولتۇرۇپ ئانالىز قىلىدىكەن، چۈنكى ئۇلارمۇ ئۆز كەسپىدە پىروفېسسورلاردىن ئىدى. مەن تېلېۋىزىيە ئېكرانىدىن ئارتىسلار قاتناشمىغان سىياسىي مۇھاكىمىلەرنى كۆرمىدىم. باش ۋەزىر كوئىزىمى چاۋشىيەنگە بېرىپ، كىم جۇڭخۇا بىلەن كۆرۈشۈپ سۆھبەتلەشكەندە ياپونىيە مېدىيەلىرىدە مۇنازىرە قايناپ كەتتى. كوئىزىمىنىڭ چىرايىدىكى ئىپادە، ئۇنىڭ ھەرىكىتى سالماق بولدىمۇ - يوق، ئۇ نېمىلەرنى دېدى، دېگەندەك مەسىلىلەردە تالاش - تارتىشلار ناھايىتى قىزغىن ئىدى. كوئىزىمى ۋە كىم جۇڭخۇا بىلەن ھەربىر ھەرىكىتى سىياسىي تەھلىلچىلەرنىڭ كۆزىتىشىدىن خالىي ئەمەس ئىدى. مانا مۇشۇنداق مۇھاكىمىلەردە ئارتىسلار بار بولۇپلا قالماي، بەلكى ئۇلارمۇ تەشەببۇسكار ئورۇندىكى مۇھاكىمىچىلەر ئىدى. ئۇلار ياپونىيەدىكى جەمئىيەت مەسىلىلىرى، ئائىلە ۋە مۇھەببەت مەسىلىلىرى، مەدەنىيەت ۋە ئىلىم - پەندىكى يۈزلىنىشلەر ئۈستىدىمۇ پائال پىكىر قىلىشاتتى.

چاۋشىيەن بىر قىسىم ياپون پۇقراسىنى يوشۇرۇن گۆرۈگە ئېلىپ جاسۇسلۇق ئورگانلىرى ۋە باشقا ئورگانلاردا ئىشلەتكەن. ئۇلارنىڭ بەزىلىرىنىڭ ئىز - دېرىكى بار بولسىمۇ، بەزىلىرىنىڭ ئىز - دېرىكى يوق ئىكەن. ئۇلارنىڭ ئائىلە تاۋابىئاتلىرى ھەمىشە بۇ ئىشلارنىڭ سۈرۈشتۈرمىسىنى قىلىپ تۇرىدىكەن. ئۇلارنى ئۆز ۋەتىنىگە قايتۇرۇپ كېلىش ۋە يوقالغانلارنىڭ دېرىكىنى قىلىش ياپونىيە ھۆكۈمىتىنىڭ چاۋشىيەن بىلەن ئېلىپ بارغان دىپلوماتىيەسىنىڭ مۇھىم تېمىلىرىنىڭ بىرى ئىكەن. ئاخباراتتا تىلغا ئېلىۋاتقىنى نەچچە ئون ئادەم ئىكەن، بىراق ئۇلارنىڭ دۆلەت ئالدىدىكى قەدەر - قىممىتى شۇنداق يۇقىرى ئىكەن. تېخىمۇ دىققەت قىلىشقا ئەرزىيدىغىنى شۇكى، پۈتكۈل ياپون خەلقىمۇ ئاشۇ گۆرۈگە ئېلىنغانلارنى ئۆزىنىڭ غۇرۇرى بىلەن باغلاپ چۈشىنىدىكەن. مىللىي كىملىكتىكى بۇنداق ئاڭلىقلىق ھەرقانداق بايلىقتىن مۇھىم ئىدى.

شۇنى تونۇپ يەتتىمكى، ياپونىيە ئارتىسلرى سەنئەتكار بولۇش

بىلەن بىللە، مۇناسىپ رەۋىشتە مۇتەپەككۇر ۋە سىياسىيون ئىكەن. بۇ بىزنىڭ كۆپلىگەن ئارتىسىمىزدىكى يەڭگىلەنكلىك ۋە جان باقتىلىق بىلەن روشەن سېلىشتۇرما ئىدى. بىزنىڭ بەزى ئارتىسىلىرىمىز ئۆزلىرىدىكى تەبىئىي ئىقتىدار بىلەن بەلگىلىك يۈز تاپتى ۋە بۇ يۈزنى دەستەك قىلىپ پۇل تاپتى. لېكىن بۇ پۇللارنى ئۆزلىرىنى تەربىيەلەش، ساپاسىنى ئۆستۈرۈش ئۈچۈن ئىشلەتمىدى. ئۇلارنىڭ ئىچىدە ئىچكى ئۆلكىلەردە، چەت ئەللەردە ئوقۇشقا ھەۋەس قىلىدىغانلىرى يوق ھېسابتا. ئۇلار مەدەنىيەت تەلىپى يۇقىرى بولمىغان ئاممىنىڭ ئالقىشلىرى ۋە چوقۇنۇشلىرى ئىچىدە ئۆزلىرىنى يۈكسەك پەللىگە يەتتىم دەپ ئويلىدى. ئۆزلىرىنىڭ سەنئەتكارلارغا خاس ئوبرازىنى رېستورانلاردا نامايان قىلىش بىلەن ئاستا - ئاستا كاردىن چىقتى، ئالىي غايىدىن چەتلىدى، ئۆگىنىشكە سەپ قىلىشقا تېگىشلىك ۋاقتىدىن ئايرىلدى. مول داستىخان، شارابلىق بەزمە - مەشرەپلەر، چوقۇنغۇچى بەرنا قىز - يىگىتلەر ئۇلارنى قانائەت تاپتۇرۇپ، ھەتتا مەنئەتتە ھەتتە ئۆزىگە تەمەننا قويىدىغان دەرىجىگە ئېلىپ باردى. ئۇلار تۈزۈك جاھان كۆرمىگەن، كۆزى ئېچىلمىغان ئاۋامنىڭ ئىچىدە چولپان بولغان بولسىمۇ، ئەمەلىيەتتە جىنچىراغ. ئۇلار سىرتقا چىقىپ ئازراق بوران - چاپقۇننى كۆرسىلا ئۆچۈپ قالىدۇ.

بىزدە شۇنچە كۆپ ناخشىچى، ئۇسسۇلچى ۋە رولچى پەيدا بولدى؛ تالاي ئۇنئالغۇلىنىسى، CD، VCD پىلاستىنكىلىرى نەشر قىلىندى. بۇلارنىڭ ئىچىدە سەنئەتكە ئوخشايدىغانلىرىمۇ بار، ئوخشىمايدىغانلىرىمۇ كۆپ. خەلق ئىچىدە ئارتىسىلىرىمىزنىڭ كەسپىي ئەخلاقى توغرىسىدىكى غۇلغۇلىمۇ كۆپ. لېكىن، ھېچقانداق بىر ئارتىس مۇزىكىنى، شېئىرنى، دېمەك سەنئەتنى چۈشىنىدىغان مۇتەخەسسستىن بىر قانچىنى تەكلىپ قىلىپ، ئۇلاردىن پىكىر ئېلىپ باقمىدى. بىزدە سەنئەت كېچىلىكلىرى بولۇپ تۇرىدۇ، لېكىن ئۇلار ھەققىدە ھېچقانداق باھا يوق. سەنئەت سورۇنلىرىدا ئەمەلدارلار بىلەن پۇلدارلار تېپىلىدۇ، سەنئەتكە چىن مەنىسىدىن ھەقىقىي باھا بېرىدىغان مۇتەخەسسس

يوق ھېسابىدا. ئەمەلدار بىلەن پۇلدار سەنئەت سورۇنىنىڭ بېزىكى، سەنئەتكارلار سورۇنىنىڭ گېزىكى.

ئىجرا قىلىشلا بولۇپ، باھالاش بولمىغان سەنئەتنى مۇكەممەل سەنئەت دېگىلى بولمايدۇ. چۈنكى ئۇ ئۆزىنى ئاڭلىق يېتەكلەيدىغان ئەقىلدىن مۇستەسنادۇر. بىزدىكى سەنئەت مەكتەپلىرىنىڭ ئىجرا قىلغۇچىلارنى تەربىيەلەپ، بىر مۇسەنئەت ئوبزورچىسىنى تەربىيەلەپ چىقالماسلىقى سەنئەت مائارىپىمىزدىكى تىراگېدىيەنىڭ قانچىلىكلىكىنى ئاشكارىلاپ بېرىدۇ.

103 - نومۇرلۇق ياتاق مەن ئۈچۈن بىر ئىستىقامەتخانا بولدى. دەرۋەقە، بۇ ياتاقتا ياپونىيە جەمئىيىتىنى تېلېۋىزور، كىتاب، ئىنتېرنېت تورى ئارقىلىق كۆزەتتىم. كۆزەتكەنلىرىم ئىنتايىن چەكلىك، لېكىن كۆزىتىپ ئېرىشكەنلىرىم توغرىسىدا كۆپ مۇھاكىمە قىلدىم. بۇ مۇھاكىمىلەردە كۆرگەنلىرىم تۈپەيلى پەيدا بولغان ئەستىلىكلەر، ۋە تەن خاتىرىلىرى، قايسىدۇر بىر مۇتەپەككۈرنىڭ تەسىرى ئۆزئارا ئارىلىشىپ كەتكەن بولاتتى. ۋە تىنىمىدىكى چاغدا ئېرەنسۇز ئۆتكۈزۈۋەتكەن ھەربىر ئاددىي كەچۈرمىش بۇ كىچىككىنە ياتاقتا باشقىچە جۈلالىنىپ ئېسىمگە كېلەتتى ۋە جەمئىيەت، تەقدىر ھەققىدىكى گادىرماچ ئوي - خىياللىرىمنىڭ پىلتىسى بولاتتى.

JAIST نىڭ مۇلازىمەت خادىملىرى ئوت ئاپىتى ۋە يەر تەۋرىگەندە يۈز بېرىدىغان ئاپەتنىڭ ئالدىنى ئېلىش خاراكتېرلىك مانېۋىرلارنى پات - پات ئۆتكۈزۈپ تۇرىدىكەن. ياتاقنىڭ ئەسلىھەلىرى ئەسلىدىغۇ ياخشى، بىخەتەرلىك كاپالىتى %100 كە بارمىغاندىمۇ، شۇنىڭغا يېقىن. شۇنداقتمۇ قالغان نىسبەتتىكى سەلبىي ئېھتىماللىقنى ئويلاپ، گاز، سۇ، توك يوللىرىنى قەرەللىك تەكشۈرۈپ تۇرىدىكەن. ياتاقلارغا زەھەرلىك گاز چىققاندا، سىگنال بېرىدىغان ئۈسكۈنە ئورۇنلاشتۇرۇلغان بولۇپ، خادىملار ئۇنىڭ نورمال ياكى نورمال ئەمەسلىكىنى كۆزىتىپ تۇرىدىكەن.

ۋە تەندە مەن بىر ئالىي مەكتەپ ئوقۇتقۇچىسى، ئۆيلىرىمىزنىڭ

ئۇيغۇر تىلىدا يازغان

توك، سۇ ئەسلىھەلىرى ياپونىيەنىڭكىدەك ئىلغار ھەم پۇختا ئەمەس. لېكىن ئارقا سەپ بۆلۈمىدىكىلەر ھەممىدىن بەك خاتىرجەم. پارنىڭ رادىياتورى يېرىلىپ كېتىپ ئۆيگە سۇ چىقىپ كېتىدىغان، جۈمەك بۇزۇلۇپ كېتىپ، سۇ ئىسراپ بولىدىغان، ھاجەتخانىنىڭ ئەۋرەز يولى ئېتىلىپ قالىدىغان ئىشلار سەۋەبىدىن مۇناسىۋەتلىك بۆلۈملەرگە تېلېفون بەرگەندە، ئالاقىدار خادىملار يوق بولۇپ چىقىدۇ، شۇنىڭ بىلەن ئۆزىمىز چىقىپ ئۇ ئادەملەرنى ئىزدەيمىز. ئۇ ئادەملەرنى مىڭ تەستە تاپقاندا، ئۇلار پۇل تۆلەش رەسمىيىتىنى ئۆتمىگۈچە مۇلازىمەتكە ئۆتمەيدۇ. ئۇنىڭغىچە پار تېشىۋېرىدۇ، سۇلار ئېقىۋېرىدۇ. ئۇلارنىڭ ئىشخانىسىغا قارىسىڭىز، تامغا «تامچە سۇنىمۇ زايە قىلماي تېجەيلى» دېگەن تەشۋىقات قەغىزى چاپلانغان.

مەن بۇنداق ئەھۋاللارغا تالاي قېتىم دۇچ كەلگەن. ئەگەر بىر ئادەمنىڭ ئالدىدىن بىر چاشقان ئۆتسە، ئۇ بۇ چاشقانغا قارشى مۇمكىن. لېكىن بىر ئوقۇتقۇچى ئۆيۈمگە سۇ چىقىپ كەتتى، دەپ مۇلازىمەت بۆلۈمىگە كىرسە، بۆلۈمىدىكى خادىملار ئۇنىڭغا ئەنە شۇ چاشقانغا قارىغانچىلىك قارىمايدۇ. ئوقۇتقۇچى ئۇلارنىڭ ئالدىدا ھېچنېمە ئەمەس. بەزىدە قوماندانسىز جەڭ مەيدانىنىڭ بولۇشىنى تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولىدۇ، لېكىن ئوقۇتقۇچىسىز مەكتەپ بولغان ئەمەس. شۇنداقتىمۇ ئوقۇتقۇچى ئىككىنچى، ئۈچىنچى سەپتە سوغۇق مۇئامىلىگە ئۇچرايدىغان ئەھۋالدا، بۇنداق مەكتەپنى نېمىدەپ تەسەۋۋۇر قىلىش مۇمكىن؟! ئۆيۈمنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرىدىغانلارنىڭ يۈزىدىكى ئېقىپ، يېڭى ئاقلانغان تاملىرىم ۋە تورۇسلىرىمنى بۇلغىدى، بۇ ھال خىزمەت تارىخىمدىكى بىر ئىزچىللىق. نېمە ئۈچۈندۇر مەن مۇلازىمەت بۆلۈمىدىكىلەرنىڭ بىرەر قېتىمىمۇ ئەستايىدىل مۇئامىلىسىگە ئۇچراپ باقمىدىم. كۆپ ھالدا جەمئىيەتتىكى مۇلازىمەت ئورۇنلىرىدىن ئادەم چاقىرتتىم، ئۇلار مەكتەپتىكىلەر قىلالمايمىز، دېگەن ئىشلارنى قىلالايدۇ.

بىر دۆلەتنى جىگەر دېسەك، ئىشخانا ساقلايدىغان تەييار تاپ

بىيۈرۈكراتلار ئەنە شۇ جىگەرگە چۈشكەن قۇرت. ھازىر بۇنداق قۇرتلار كۆپىيىپ كەتتى.

103 - نومۇرلۇق ياتاق تۈرلۈك ئوي - پىكىر، ئەسلىمە ۋە ئىجتىمائىي تەسىرات تۇتىشىپ كەتكەن مېڭە ئىدى. ئۇنىڭدا مۇلاھىزە ۋە تەنقىد قايناپ تۇراتتى.

ياتىقىمىدىكى تېلېۋىزوردىن ئىنگىلىزچە، ياپونچە سۆزلەرلا ئاڭلىنىدۇ، ئۇنىڭدىكى كۆرۈنۈشلەرمۇ ماڭا يات بولغان ئىقلىم ۋە تارىختىن ئېلىنغان. يات تۇرمۇش، يات مەنزىرە، يات چىراي... ياتىقىمنىڭ سىرتىغا چىققىنىمدا يەنىلا شۇ يات مەنزىرە، يات ئادەم... مۇشۇنداق ۋاقىتتا تەبىئىي ھالدا ئۇيغۇرسىراپ قالىدىكەن كىشى. بىر تال موخوركىنى دوستلار بىلەن نۆۋەتلىشىپ شورىغان چاغلىرىمۇ بولغان. بەڭگى بولمىساممۇ دوستلارنىڭ خۇمارغا گاھى - گاھىدا شېرىكلىشىپمۇ قويايتتىم. موخوركا تۈتۈنى بىلەن گىرەلىشىپ كەتكەن تەقدىر پاراڭلىرى بىزنىڭ روھىي ۋە تىنىمىز ئىدى، بىز ئاشۇ تۈتۈن ئارقىلىق رېئاللىقتىكى ۋەسۋەسىدىن پەيدا بولغان جاراھەتلىرىمىزنى كۆرمەسكە سالاتتۇق. بەزىدە ماڭا موخوركا چەككەن دېھقان ناھايىتى ئەركىن ۋە بىمالال كۆرۈنەتتى، تاماكا چەكمەسمۇ، ئۇنىڭ پۇۋلىگەن ئىسلىرىدىن ھۇزۇر ئالاتتىم. بىر دېھقان موخوركا ئورنىغان چاغلىرىدىكى ھەرىكىتى ۋە موخوركا ئىسىنى قېنىپ شورىغان چاغدىكى قىياپىتى ئارقىلىق ئۆزىنىڭ مەردانىلىك ۋە ئەركەكلىكىنى نامايان قىلاتتى. دېھقان دېسە كۆز ئالدىمغا شوخ ناخشىلارنى ئېيتىپ، قىر ئارىلاپ يۈرگەن سۇچىلار كۆز ئالدىمغا كېلىدۇ. ئۇلار ساپ ھاۋالىق، مەيىن شاماللىق يېشىل دالانىڭ قەھرىمانى.

ئەمدىلىكتە ۋە تەندىن مەھرۇم ھالدا ۋە تەن ھەققىدە ئوي ئويلايدىغان يېگانىمەن. ئايالىمنىڭ ئاغزىدىن ئۇيغۇرچە گەپ ئاڭلىغاندا، ئۇ ماڭا خوتۇن ئەمەس، ۋە تەندەك بىلىنەتتى، ھەر زامان ئۇنىڭ قەھرىمانى بولۇش تەشنىلىقىم بار. مەن ئايالىمنىڭ قەدىر - قىممىتىنى ئۇنىڭ ئاياللىقىدىن بەكرەك مەن بىلەن تىلداش،

دېنداش، دېلداش، قېرىنداش بولغانلىقىدىن بايقاۋاتقانداك قىلاتتىم. بەلكىم بۇ ئايالمنىڭ ۋەتەندە تۇرۇپ بايقالمىغان بىر قاتلىمى بولسا كېرەك.

ئايالىم لاجور اتورىيەگە چىقىپ كەتكەندە ئىچىم تىنىپ قالاتتى - دە، كومپيۇتېرنى ئېچىپ ئۇيغۇرچە تور بېكەتلىرىدىكى مۇنازىرىلەرنى كۆرەتتىم، ئۇيغۇرچە ناخشىلارنى ئاڭلايتتىم. بىر كۈنى ئابدۇللا ئابدۇرېھمىنىڭ «كېچەلمەيمەن سېنىڭدىن ۋەتەن» دېگەن ناخشىسىنى ئاڭلاپ قالدىم. بۇ ناخشا ۋەتەندىكى چاغلىرىمدا ماڭا ئۈنچىلىك تەسىر قىلماپتىكەن. لېكىن بۇ قېتىم يىغلاپ تاشلىدىم. بۇ ناخشىدا قەلبىمدىكى ۋەتەن، مۇزىكىدىكى ۋەتەن، مىسرالاردىكى ۋەتەن، ئابدۇللانىڭ تەلەپپۇزىدىكى ۋەتەن، رېئاللىقتىكى ۋەتەن ئارىلىشىپ، ۋەتەن ھەققىدە مول مەزمۇنلار تۇغۇلماقتا ئىدى.

بىرى ماڭا بەرسىمۇ «جەننەت»،
 كېچەلمەيمەن سېنىڭدىن ۋەتەن.

ھېچكىم جەننەتنى ئەجىرسىز بېرىشكە ۋەدە بەرگەن ئەمەس. شۇڭا جەننەت بىراۋنىڭ ئىلتىپاتى بىلەن كەلمەيدۇ، قىلغان ساپ ئەمەللىرى بىلەن كېلىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە تەڭرىمۇ ۋەتىنىدىن كەچكەنلەرگە جەننەت بېرىمەن دېگەن ئەمەس. ئەكسىچە، ۋەتىنىدىن كەچكەنلەردىن قاتتىق ھېساب ئېلىنىدۇ. ۋەتىنىنى تاشلاپ چىقىپ كېتىپ، ئۇنىڭ ئوتىدا كۆيۈشنى، غېمىنى يېيىشنى ئۇنتۇپ كەتكەنلەرلا تەركىي ۋەتەن بولۇپ قالماي، ۋەتەننىڭ ئۆزىدە تۇرۇپ ھېچ ئىش قىلمىغانلارمۇ تەركىي ۋەتەندۇر.

رۇسىيە ئەركىن دېموكراتلار پارتىيەسىنىڭ رەھبىرى ژىرىنوۋسكىي «رۇسىيەنىڭ تەقدىرى» دېگەن كىتابىنىڭ تۇنجى بابىنى ئاتاقلىق شائىر سېرگىي يېسىنىننىڭ مۇنۇ سۆزى بىلەن باشلايدۇ:
 «پەلەكتىن بىر ئاۋاز كېلىپ ماڭا: «رۇسىيەنى تاشلاپ، جەننەتتە»

ياشا، دېسە، مەن: «ماڭا جەننەت كېرەك ئەمەس، ماڭا پەقەت ۋە تىنىمىلا بەر، دەپ جاۋاب بېرىمەن.»

ژېرىنوۋىسكى پارچىلىنىپ كەتكەن ئىمپېرىيەنىڭ چۈشىنى قايتا چۈشەيدۇ. ئۇ يېسىننىڭ سۆزىنى بەربات بولغان ئىمپېرىيەنىڭ ھەسرەتتە تىلغا ئالىدۇ. يېسىننىڭ سۆزى مىللەتچىل روھ بىلەن سۇغىرىلغان، ژېرىنوۋىسكى بۇ روھنى سوۋېت ئىتتىپاقى پارچىلانغاندىن كېيىنكى يېڭى پانسلاۋىيانىزمنىڭ بىر تۇتۇرۇقى قىلغان.

ۋە تەن كۈن ئېلىش تەسكە چۈشكەنلەر ئۈچۈن بىر ۋاقىلىق تاماق ياكى تىرىكچىلىكنىڭ پاناھگاھىدۇر. ئۇنىڭدىن ھالقىغانلار ئۈچۈن ئەجداد ۋە ئەۋلادنى تۇتاشتۇرىدىغان مۇقەددەس ھالقىدۇر. ۋە تەن ياتلار ئۈچۈن ئۆزىنىڭ پۈتمەس - تۈگىمەس نەپسىنى قاندۇرىدىغان بايلىق ماكانىدۇر. لېكىن ئىنسانىيەتنىڭ بىر پۈتۈن بەختىنى كۆزلەيدىغانلارنىڭ ۋە تىنى ھەقىقەتنىڭ سايىسىدە بولىدۇ. ئۇلار ئاۋۋال ئەنە شۇ ھەقىقەتنى مېڭىر مۇشەققەتتە ئىزدەپ تاپىدۇ، ئاندىن ئۇ ھەقىقەتنى تىكلەيدۇ ۋە ئۇنىڭ سايىسىنى ئورتاق نېمەتكە ئايلاندۇرىدۇ.

لېكىن شۇنىسى ئېنىقكى، زامان ۋە ماكاندىن ھالقىغان ھەقىقەتمۇ بەزىبىر كونكرېت بىر دەۋرنى ۋە ۋەتەننى شەرت قىلىدۇ. ئۆز قوۋمىدىن ياكى ۋەتىنىدىن كېچىپ تاپقان ئۇلۇغلۇقلارنىڭ ھەممىسى پۈچەكتۇر. سېنىڭ دىيانىتىڭ ئالدىڭدا تۇرغان يېتىمنىڭ كۆز يېشىنى سۈرتۈشۈڭدىن باشلىنىدۇ. تارىختىن بېرى قەھرىمانلار ئۇلۇغلىنىپ كەلدى. لېكىن ئارقا كۆرۈنۈشى بولمىغان قەھرىمان بولغان ئەمەس. كونكرېت بىر ۋەتەن ۋە ئۇ يەردە ياشاۋاتقان خەلقنىڭ تەقدىرى ئەنە شۇ قەھرىماننىڭ كىملىكىنى تەشكىل قىلىدىغان ئارقا كۆرۈنۈشلەردۇر.

دۇنيادا قەھرىماننى باشقىلاردىن ئىمپورت قىلىدىغان مەنتىقە يوق، قەھرىمان چوقۇم خەلقنىڭ ئۆزىدىن چىقىشى كېرەك.

تاریخی گزشتہ

قہرماننی ئاریہ تکه ئېلپ تۇرۇپ ئىشلىتىدىغان مەنتىقىمۇ مەۋجۇت ئەمەس. چۈنكى قہرمان خەلق روھىنىڭ يۈكسەك سەمەرىسى بولۇپ، ئۇ، خەلقنىڭ روھىدىن مۇستەسنا ھالدا ساماننىڭ ئۇچقۇنچىلىكىمۇ چاقنىيالىمايدۇ. شۇڭا خەلقىمىز «ئەلدىن ئايرىلغان ئەر ئەمەس» دېگەندى. ئەل دېگەن نېمە؟ بۇ سوئالغا رۇس يازغۇچىسى سولوۋخىن مۇنداق جاۋاب بېرىدۇ: «ئەل دېگىنىمىز، تالاي ئەسىرلىك تارىخىي جەرياندا خەلق ئىجاد قىلغان نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى كۆرسىتىدۇ. بۇ نەرسىلەر يەنە تارىخ ۋە ئەخلاقىي غايىنىڭ مۇرەككەپ ھاسىلاتى سۈپىتىدە خەلقنى يارىتىدۇ، خەلقنى ئويۇشتۇرىدۇ». دېمەك، قەيەردە خەلقنىڭ ۋە خەلقنىڭ ياراتقان تارىخ ھەم مەدەنىيەت بولسا، شۇ يەر سېنىڭ ۋە تىنىڭ، سېنىڭ كېلەچەكىنى يارىتىدىغان بۇرچۇڭمۇ ئەنە شۇ يەردە.

مەندە ئانا ۋە تەن بەرگەن مەنئى كىملىك بار. شۇڭا ۋە تىنىمىنىڭ سىرتىدا تۇرغىنىمىدىمۇ مۇقام ئاڭلاپ تۇردۇم، ئۆزۈم ئېلىپ چىققان VCD پىلاستىنكىلىرى (سىنتەخسە) نى كۆرۈپ تۇردۇم، «تەڭرىتاغ» ژۇرنىلىنى تور ئارقىلىق ئوقۇپ تۇردۇم، ۋە تەندىكى ۋە ۋە تەن سىرتىدىكى ۋە تەنداشلىرىم بىلەن تور ئارقىلىق كۆرۈشۈپ، تېلېفون ئارقىلىق سۆزلىشىپ تۇردۇم. قارماققا نۇرغۇن ۋە تەنداش ۋە تەندىن ئايرىلىپ، ئوخشىمىغان دۆلەتلەردە ئىلىم تەھسىل قىلىدۇ ياكى سودا قىلىدۇ. لېكىن ئوخشىمىغان ئىقلىم ۋە مەدەنىيەت قوينىدىكى ۋە تەنداشلار ئۆزىنىڭ ئانا تىلى، يېزىقى، ناخشا - كۈيلىرى، ئۇسسۇلى، ئۆرپ - ئادىتى ۋە ئورتاق تارىخىي قىسمىنى، ئېتىقاد بىرلىكى ئارقىلىق كەڭ يەر شارى مۇقىمىدا بىردەكلىك ھاسىل قىلىپ تۇرىدۇ. روشەنكى، ۋە تەن ھەرگىزمۇ جۇغراپىيەلىك مەندىكى زېمىن ئەمەس، بەلكى ئۇزاق تارىخىي ئارقا كۆرۈنۈشكە ئىگە مىللىي روھ.

بەزىلەر دۇنيانىڭ ھەممە يېرى ئامېرىكىغا ئايلىنىپ كەتتى، دېيىشىدۇ. بۇ ئىنتېرتورى دەۋرىدىكى ئامېرىكا مەدەنىيىتىنىڭ دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايغا كەڭ تارقالغانلىقىنى كۆرسىتىدۇ. لېكىن

غەرب مەدەنىيەت چەمبىرىكىنىڭ سىرتىدا چوڭ بولۇپ، كېيىن بۇ چەمبەرنىڭ ئىچىگە كىرىپ قالغان خەلق ئۆزىنىڭ مىللىي كىملىكىنى يېڭىچە بىر قىزغىنلىق بىلەن كۆتۈرۈپ چىقماقتا. مەدەنىيەت ئەربابلارنىڭ كۆرسىتىشىچە، ئامېرىكىدىكى «مېكسىكىلىق كۆچمەنلەر تېلېۋىزوردىن مېكسىكىنىڭ كۆپ قىسىملىق تىياتىرلىرىنى كۆرەلەيدۇ. كېچىلىك ئايروپىلاننىڭ ئەرزان بېلىتىنى ئېلىپ، دېگەن ۋاقىتتا مېكسىكىغا تۇغقان يوقلىغىلى بارالايدۇ. كورپىيەلىك كۆچمەنلەر لوس ئانزېلىستا تۇرۇپ سېئۇل (كورپىيەنىڭ پايتەختى) دىكىلەر بىلەن بىر ۋاقىتتا كورپىيە يېزىقىدىكى گېزىتىنى كۆرەلەيدۇ، ھەر كۈنى ئايروپىلانغا ئولتۇرۇپ كورپىيەگە قايتالايدۇ. بۇنداق ئۇچرىشىشنى خالىغان چاغدا قىلالايدۇ. بۇنداق ئۇچرىشىش مەدەنىيەت، پىسخىكا جەھەتتە پايدىلىق، ساغلام بولۇپ، ئادەم ئۆيىدىن ئايرىلغان كۈندىن باشلاپ ئۆتمۈش بىلەن ئالاقىسى ئۈزۈلۈپ قالغاندەك ھېس قىلمايدۇ»*.

سەن كۆتۈرۈۋالغان ئۇيغۇر تىلى لۇغىتى خەلقىنىڭ ئەلمىساقىتىن بېرىقى ھاياتىنىڭ نىشانى، ئۆسپەننىڭ ۋەتىنىنىڭ ۋە كېلەچەك ئۈچۈن يول خېتىنىڭ. سەن ئۇ ئارقىلىق ئۆتمۈش بىلەن كېلەچەكنى ئۇلاپ، تەپەككۈرۈڭنى تېخىمۇ كەڭ بوشلۇقلارغا ئىگە قىلىسەن، نى - نى يات ئىقىملارغا سەپەر قىلىپ، ئۆزۈڭمۇ ئويلاپ يېتەلمىگەن جاۋاھىراتلارنى قولغا كەلتۈرسەن. غۇرۇرسىزلىقنىڭ مەينەت ھاۋاسى يۈرىكىڭنى سىققاندا ياكى مەنلەر ئىزدەپ چوڭقۇر دېڭىزغا چۆككەننىڭدە، ئانا تىلنىڭ سېپىنىڭ ئۆشەننىڭدىكى ئوكسىگېن خالىتىسىغا ئوخشاش سېپى ئوڭۇشسىزلىقتىن قۇتقۇزىدۇ. مەدەنىيەتلەر ئارا ئالاقە كۈچىيىۋاتقان بۇ ئۇچۇر دەۋرىدە سەن ئۆز مەدەنىيىتىڭنى

* رىچارد كاپوسنىسكىينىڭ سۆزى، «يېڭى ئەسىر» دېگەن كىتابنىڭ 216 - بېتىگە قاراڭ، شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى 2004 - يىلى ئاپرىل نەشرى.

دەسمايە قىلىپ رىقابەت سەھنىسىگە چۈشەلەيسەن.

سەن قەيەرگە بېرىشىڭدىن قەتئىينەزەر ئۆز مەدەنىيىتىڭدىن ئۆچۈر بېرىدىغان روھ ۋە قىياپەتكە ئىگە بولۇشۇڭ كېرەك. بىز ياپونىيەگە ماڭىدىغان چېغىمىزدا بىر يۈرۈش دوپپا ۋە قەلەمىتراچ ئېلىۋالغاندۇق، بۇلار بىزنىڭ نەزىرىمىزدە مىللىي قول ھۈنەرۋەنچىلىكىمىزنىڭ نامايەندىسى بولۇپ، ئۆز مەھسۇلاتلىرىمىز ئىدى. بىز ئۇلارنى ياپون دوستلارغا ۋە ياپونىيەدە ئوقۇۋاتقان دۇنيانىڭ باشقا جايلىرىدىن كەلگەن دوستلارغا تەقدىم قىلىپ، تاشلىنىپ قېلىش خەۋپىگە دۇچ كېلىۋاتقان پارلاق بىر مەدەنىيەتنىڭ ئېلىمېنتلىرىنى كۆرسەتمەكچى ئىدۇق. ياپونىيەگە بېرىپ بىر ئاي ئۆتكەندىن كېيىن بۇ ئۈمىدىمىز كۆپۈككە ئايلاندى: دوپپىنىڭ يېلىمى تېشىغا ئۆرلەپ چىقتى، قەلەمىتراچ داڭلىشىپ كەتتى. «سادىغاڭ كەتتى؟!» دېدىم ئىچىمدە. بىزنىڭ قىلغانلىرىمىز ئاشۇ ھۈنەرۋەنلەرنىڭ رىزقىنى ئاشۇرسا ئاشۇراتتىكى، ھەرگىزمۇ كېمەيتىۋەتمەيتتى. «نىيەت ھارام بولسا بەرىكەت كۆتۈرۈلۈپ كېتىدۇ» دېگەن گەپلەر ئەنە شۇنداق تەرەپلەردىن كېلىپ چىققان.

بىز «دوپپام باشىمدا» دېگەن VCD پىلاستىنكىسىنى روتارىي (Rotary) كۈلۈمىدىكى بىر ئەپەندىگە تەقدىم قىلغاندۇق، ئۇ: «پىلاستىنكىدىكى ئادەملەرنىڭ تەق - تۇرقى، ھەرىكىتى ۋە چىرايى ئىپادىسىدىكى روھىي ھالەتلەر بىزنىڭ 1940 - يىللاردىكى ھالىتىمىزگە ئوخشاپ كېتىدىكەن» دېدى. بايرام ۋە مەشرەپلەردىكى، سەنئەت كېچىلىكلىرىمىزدىكى تاماشىبىنلار ھەرقانچە پۇرۇر كىيىنىۋالسىمۇ، لېكىن تازا ئېسىل سۈپەت كۆرۈنمەيدۇ. چۈنكى ئۇلارنىڭ روھىي دۇنياسى دېگەندەك تولىمىغان بولغاچقا، كۆزلىرىدىن چىققان نۇردا بىر بولسا كۆرەڭلىك، بىر بولسا زىيادە كەمتەرلىك، بىر بولسا ھاماقەتلىك ئەكس ئېتىپ قالىدۇ. ئېسىل سۈپەت بولۇشنىڭ ئالدىنقى شەرتى ئېسىل روھ ئىگىسى بولۇشتۇر.

تۈرلۈك مەدەنىيەت گىرەلىشىپ كېتىۋاتقان دۇنيادا سەن ئۆزۈڭنىڭ مىللىي روھ ۋە ھەزاري كىملىكىڭنى پۇختا قۇرۇپ چىقىمىساڭ، بىر ئىجتىمائىي مەخلۇق بولۇش شەرتىڭنىمۇ ھازىرلىيالمىغان بولىسەن. ئۇنداق ئەھۋالدا سەندە ئىناۋەت بولمايدۇ. مەيلى سەن كادىر بول، تېخنىك بول، دوختۇر ياكى ئىنژېنېر بول، تەنھەرىكەتچى ياكى ھەربىي بول، نەشرىياتچى ياكى ئوقۇتقۇچى بول، تارىخچى ياكى سودىگەر بول، سەنئەتچى ياكى ھۈنەرۋەن بول، ئورخۇن تاش ئابدۇلىرىنى بىلمىسەڭ، «ئوغۇزنامە» ۋە «تۈركىي تىللار دىۋانى» نى ئوقۇمىساڭ، يۈسۈپ خاس ھاجىپ ۋە ئەلىشىر نەۋائىنى چۈشەنمىسەڭ، نوزۇگۈمدىكى ھايا ۋە ئىپپەتكە قايىل بولمىساڭ، ئابدۇخالىق ئۇيغۇر، ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر، زوردۇن سابىرلارنىڭ ئەسەرلىرىنىڭ تېگىگە يەتمىسەڭ، يۇرتۇڭدىكى تاغ - دەريالار ھەققىدىكى رىۋايەتلەرنى ئاڭلىمىساڭ، سادىرنىڭ ناخشىلىرىغا ئەگىشىپ توۋلىمىساڭ، تارىم ۋە ئىلى دەريا ۋادىلىرىغا بېرىپ باقمىساڭ، ھېيتگاھنى كۆرمىگەن بولساڭ، تاپىنىڭ تەكلىماكان قۇملىرىدا كۆيۈپ باقمىسا، ئون ئىككى مۇقامنى ئاڭلاپ مۇڭلانمىساڭ، مىڭئۆيلەرنى كۆرۈپ ئويلانمىساڭ، خەلق ناخشىلىرىدىن باغرىڭ ئېرىمىسە، مەشرەپكە قاتنىشىپ ئىچىڭ پۇشسا، دوغاپقا نان تۆگۈرۈپ يەپ باقمىساڭ، ئاتا - ئاناڭ، خوتۇنۇڭ ۋە بالىلىرىڭ ئالدىدا ئۆزۈڭنى قەرزدار ھېس قىلمىساڭ، ئىشقىلىپ، خەلقىڭنىڭ ھاياتىدىكى تۇيغۇ - تەجرىبىلەرنى بېشىڭدىن كەچۈرمىسەڭ، ئۆزۈڭنىڭ ئۇيغۇرلىقىدىن گۇمان قىلساڭ بولىدۇ.

بۈگۈنكى دۇنيا ھەربىر بوسۇغىدا «سەن كىم؟» دەپ سورىماقتا

بىزدىن.

تاتسۇنوكۇچى: يوسۇنلار ۋە يوسۇنلار

باشتا ئېيتىپ ئۆتكىنىمدەك، بىز تۇرۇۋاتقان مەكتەپ ئېگىز بىر دۆڭگە جايلاشقاندى، بۇ دۆڭنى تاغ دېيىشكىمۇ بولاتتى. قارىغاندا بۇ مەكتەپ قارىغاي بىلەن قاپلانغان بۇ تاغلىق كەنتنىڭ دەرەخ ئۆسمىگەن، تاقىر بىر يوتىسىغا پىلانلانغان بولسا كېرەك. چۈنكى ياپونىيەدە بىنالار ئۈنۈمسىز يەرلەرگە پىلانلاپ سېلىنىدىكەن. قەدىمىي مەھەللىلەر، ئۆيلەر، قەبرىستانلار، ئىبادەتخانىلار ئەجدادلارنىڭ يالدامسى سۈپىتىدە ساقلىنىدىكەن، بىزگە ئوخشاش ئۇرۇپ - چېقىپ تۈزلىۋەتمەيدىكەن. ئوقۇتۇش بىناسى، تەجرىبىخانىلار ۋە ياتاق بىنالىرى بىر - بىرى بىلەن كۆتۈرمە قىلىپ سېلىنغان كارىدورلار ئارقىلىق تۇتاشتۇرۇلغانىدى. تاغ جىراللىرى كۆتۈرمە كارىدورنىڭ ئاستىدا شۇ پېتى سوزۇلۇپ ياتاتتى، كۈل رەڭ چاقچۇق يېپىشتۇرۇلغان ئېگىز بىنا ياپېيىشىل قارىغايلىق تاغ ئارىسىدا چوقچىيىپ كۆرۈنەتتى. زامانىۋىلىقتىن دېرەك بېرىدىغان مەكتەپ بىناسى ئەتراپىدىكى تەبىئەت بىلەن مۇمكىنقەدەر ئەپ ئۆتۈشكە تىرىشقانىدى. بىنالارنىڭ چۆرىسىگە سۈنئىي ئەھيا قىلىنغان دەرەخلەر بورانلارنىڭ ھۇجۇمىغا قارشى ھالدا ياغاچ بىلەن قاشالىنىپ، پۇختىلانغانىدى. بۇ دەرەخلەر ناھايىتى نەستە ئاينىۋاتقانداك كۆرۈنەتتى. ياۋا كوكاتلار بىنا ئەتراپىدىكى يوتىلاردا، كۆتۈرمە كارىدور ئاستىدىكى جىرالاردا ئېگىز ئۆسۈپ كېتەتتى، ۋاقتى كەلگەندە چۆپ ئورۇش ماشىنىسى بىلەن قىرقاتتى. ھەممە ياق قارىغاي ۋە يېشىل كوكاتلار بىلەن قاپلانغان بولغاچقىمۇ، بۇرنىڭىزغا ئۆسۈملۈكلەرنىڭ نەمخۇش ھىدى ئۇرۇلۇپ تۇرىدۇ.

103 - نومۇرلۇق ياتقىمىز بىرىنچى قەۋەتتە ئىدى. بالكونغا چىقىپ سىرتقا قارىسىڭىز يىراقتىكى شاللىق، شاللىقنىڭ ئۇ تەرىپىدىكى قارىغايلىق تاغ مانا مەن دەپ كۆرۈنىدۇ. تولا كىتاب كۆرۈپ كۆزۈم تالغاندا بالكونغا چىقىپ يىراقتىكى ئاشۇ قارىغايلىق تاغقا قارايمەن. قارىغايلىقلارغا قارىغىنىمچە نەزىرىمنى ئورماننىڭ ئىچكىرىسىگە، ئورماننىڭ ئۇ تەرىپىدىكى نامەلۇم جايلارغا سىڭدۈرۈۋېتىمەن. يەنە ھايال ئۆتمەي ئۆزۈمگە قايتىپ كېلىمەن - دە، بالكوندا ئىكەنلىكىمنى بىلىمەن. قاياقتىندۇر كەلگەن شامال تېنىمگە ئۇرۇلغاندا بىر ئاز ئازادلىشىپ قالغاندەك ھېس قىلىمەن، بالكوننىڭ ئاستى تەرىپىدىكى گۈللەر ۋە ياۋا گىياھلار لەرزىن شامالدا مەيىن ئىرغاشلىغاندا، تەبىئەت بەخش ئەتكەن بۇ خالىس مەنزىرىدىن تەسەللى تېپىپ قالسىمەن.

دېڭىزنىڭ بويى بولغاچقىمىكىن، بۇ يەرنىڭ ھاۋاسى ناھايىتى دىمىق ئىدى. دىگەر ۋاقىتقا يېقىن قالغاندا ئىسپورت ئايىغىمنى كىيىپ يۈگۈرگىلى چىقىمەن. بۇ يەردە ئىشلىرىمغا دەخلى قىلىدىغان باشقا بىرى بولمىغاچقا، كۈندىلىك تۇرمۇشۇم رەتلىك ۋە پىلانلىق ئىدى، ھەممە ئىشىم پىلان بويىچە يۈرۈشۈۋېرتتى. مەكتەپنىڭ ئۇ تەرىپىدە ئوكۇچى (大口) دېيىلىدىغان بىر مەھەللە بولۇپ، مەھەللىنىڭ بېشىدا 200 مو ئەتراپىدا (بەلكىم، 200 موغا بارماس) شاللىق بار ئىدى. شاللىقنىڭ قاپ ئوتتۇرىسىدىن يىراقتىن سوزۇلۇپ كەلگەن بىر تاش ئۆستەڭ كېسىپ ئۆتەتتى، ئۆستەڭنىڭ سۈيى ناھايىتى سۈزۈك ئىدى. شاللىقتىن سېزىپ چىققان سۇلار بىر - ئىككى مېتىر تۆۋەندە ئۆستەڭگە چىقىرىپ قويۇلغان سولياۋ نەيچىلەر ئارقىلىق ئۆستەڭگە قۇيۇلۇپ تۇرىدىكەن. ئۆستەڭنى بويلاپ كەتكەن تار ئاسفالت يولدا ئىككى پىكاپ بىمالال ياندىشىپ ئۆتەلەيتتى. بۇ يەرنىڭ ئېتىزلىرىنىڭ بويىدىكى تار يوللارنىڭ ھەممىسى ئاسفالت ئىدى. دېھقانلار ئېتىز بويىغا ماشىنىلىرى بىلەن كېلىشەتتى. مەن چېنىقىش ئۈچۈن شاللىقنىڭ چۆرىسىدىكى ئاسفالت يولدا

يۈگۈرەيتتىم. ماڭا ئوخشاش يۈگۈرىدىغانلاردىن ئاندا - مۇندا ئۇچراپ قالاتتى. گېپىدىن ئۇلارنىڭ جۇڭگولۇق ئىكەنلىكىنى بىلەتتىم (ئۇلار پاراخلاشقاچ يانداش يۈگۈرەيتتى).

شاللىقنى بويلاپ يۈگۈرۈۋېتىپ، ياپون دېھقانلار بىلەن ئۇچرىشىپ قالاتتىم. ئۇلار بىلەن روبىرو ئۇچرىشىپ قالغاندا، ماڭا سالام بېرىشەتتى، مەنمۇ «كونچىۋا» دەپ سالام بېرىپ ئۆتۈپ كېتەتتىم. بۇ «تىنچلىقمۇ» دېگەن مەنىدە ئىدى. شاللىقنى بويلاپ بىر - ئىككى ئايلانغۇچە چىلىق - چىلىق تەرلەپ كېتەتتىم. مەن مۇشۇنداق تەرلەشنى ياخشى كۆرىمەن. تەر بەدىنىمدىن قۇيۇلۇپ ئاقسا، تەر تامچىلىرى مەيدەمنى بويلاپ سىرغىپ غىدىقلىسا ھۇزۇرلىنىپ كېتىمەن، بەدىنىمدىن كەلگەن ئاچچىق تەر ھىدىنى ھەۋەسلىنىپ پۇراپ كېتىمەن. نەزىرىمدە ئىرىكىشى ھەرىكەت ئارقىلىق تەرلىنىپ تۇرۇشى، ئاجىزلىقتىن تەرلەيدىغان ھالغا چۈشۈپ قالماسلىقى كېرەك ئىدى.

مەن چىلىق - چىلىق تەرگە چۆمۈلۈپ تۇرۇپ، پۇت - قوللىرىمنى كېرىپ، بەللىرىمنى قايرىپ، پۇتلىرىمنى بوشلۇققا ئېتىپ تەن ھەرىكىتى قىلىمەن. ئۆستەڭدىكى سۇنىڭ شىر - شىر ئاۋازى، قارىغاياردىن چىقىۋاتقان يېنىك شاۋ - شۇۋ ئاۋازلار ئۆزۈمنىڭ تەبىئەتنىڭ قۇچقىدا ئىكەنلىكىمنى ئېسىمگە سالاتتى. چېنىقىش ئاخىرلاشقاندىن كېيىن، مەكتەپنىڭ يەنە بىر تەرىپىدىكى ئالىي تېخنىكا مەركىزى (High Technology Center) نىڭ كەينىدىكى چېملىققا بېرىپ خىيال سۈرىمەن. ئالىي تېخنىكا مەركىزىنىڭ بىر تەرىپىدە يەنە بىر چېملىق مەيدان بولۇپ، ھەر كۈنى مۇشۇ چاغدا ۋېيېتناملىق ئوقۇغۇچىلار پۈتۈل ئوينايتتى. ئۇلارنىڭ شادىيانە چۇقان - سۈرەنلىرى خىياللىرىمنى بۆلۈپ تاشلاپ، بۇ يەردە مېنى يېڭى بىر خىياللارغا گىرىپتار قىلاتتى. بۇ مەكتەپتە جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىلار بىلەن ۋېيېتناملىق ئوقۇغۇچىلار باشقا ئەللەردىن كەلگەن ئوقۇغۇچىلارغا قارىغاندا كۆپ ئىدى. جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىلار

بىكار چاغلاردا زاۋۇتلاردا، ماگىزىنلاردا ياكى بولكىخانلاردا ئىشلەپ، تۇرمۇشنىڭ كەم - كونا يەرلىرىنى تولۇقلاشقا تىرىشاتتى ياكى ئامال قىلىپ ئامېرىكا، كانادا، ئاۋسترالىيە دېگەندەك «جەننەت»لەرگە كېتىۋېلىشنىڭ كويىدا بولۇشاتتى. «ئىمكانىيەت بولمىسا چەت ئەللەردە تۇرۇپ قېلىش، ئىمكانىيەت بولمىسا دۆلىتىگە قايتىش» گويا جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئورتاق قىبلىنەماسى ئىدى. شۇڭا، توپلىشىپ ئويناۋاتقان جۇڭگولۇقلارنى كۆرۈش ئانچە ئاسان ئەمەس ئىدى. ئۇلار ئوقۇش ۋە تىرىكچىلىك ئارىسىدىكى نامراتلىق كەلتۈرۈپ چىقارغان ئۇزۇن مۇساپىنىڭ ئارىلىقىدا قاتراپ مۇشەققەت چېكەتتى.

ۋېيېتىناملىقلار دائىم توپلىشىپ يۈرگەچكە، ئۇلار ماڭا ناھايىتى ئۆم كۆرۈنەتتى. ئۇلار پاكار ۋە دىقماق كېلىشەتتى، ئىككىسى بىر يەرگە كەلسىلا ئانا تىلىدا سۆزلىشەتتى. ئۇلار چىملىق مەيداندا توپ تېپىشكەنلىرىدە ئۆز ئانا تىلىدا چۇقان كۆتۈرۈشۈپ، بۇ يات ئەلنىڭ ئاسمىنى بېشىغا كىيىشەتتى.

لېكىن مېنىڭ ئانا تىلىمدا گەپلىشىدىغان ئايالىمدىن باشقا ئىرقىدىشم يوق ئىدى. ھازىر مەن ئانا تىلىمدا خىيال سۈرۈشكىلا ھەقىلىق ئىدىم. مەن تۇرغان چىملىق ئەمەلىيەتتە بىر دۆڭ ئىدى. چىملىق دۆڭگە ۋە چوڭ يولغا يامىشىپ كەتكەن كىچىك ئاسفالت سەيلە يوللىرى بىلەن بۆلۈپ تاشلانغانىدى، يىلانباغرى يوللار گاه گىرەلىشىپ، گاه ئايرىلاتتى، بەزى يەرلەردە يارما تاشلاردىن پەلەمپەي ياسالغانىدى. ھەربىر پەسىلدە ئۆز ھۆسنىنى ئايرىم - ئايرىم كۆرسىتىدىغان دەرەخلەر، يول قاسنىقىدىكى تۈرلۈك گۈل چىملىقنى دىلرەبا كۆرسىتەتتى. پەلەمپەيدىكى يارما تاشلارنىڭ ئارىسىدىن چىققان كوكاتلارنىڭ بەزىلىرى چېچەك ئېچىپ، ئۆزىگە خاس ھىد چاچاتتى. چىملىقنىڭ ئوتتۇرىلىرىغا ئەتەي قويۇپ قويۇلغان يوغان خادا تاشلار ھەر خىل رەڭدە بولۇپ، چىملىقنىڭ تەبىئىيلىكىنى ئاشۇرۇش رولىنى ئوينىغانىدى. ياپونلارنىڭ باغچە مەدەنىيىتى ئالاھىدە نەپىس ئىدى. گەرچە بۇ چىملىقنى تۈجۈپىلەپ قۇرۇپ

چىقىلغان باغچە دېگىلى بولمىسىمۇ، ئۆزىنىڭ پاكىزلىقى، ئازادلىكى بىلەن كىشىگە ئارام بېغىشلايتتى. بۇنچىلىك پاكىز، تىمىتاس چىملىقنى ئۈرۈمچىدەك مەركىزىي شەھەرلەردىنمۇ تاپقىلى بولمايتتى. چىملىقنىڭ ئەڭ ئېگىز يېرىدە ئولتۇرۇپ يىراقلارغا نەزەر سالاتتىم، شۇ جەرياندا بەدىنىمدىكى تەرلەرمۇ ئاستا - ئاستا قۇرۇشقا باشلايتتى. چىملىق ئادەمسىز دېگۈدەك بولۇپ، گويا مەن بۇ يەرنىڭ يېگانە بىر سەيلىچىسى ئىدىم. يىراقلاردىكى تاشيوللار، تاشيوللاردىكى ماشىنىلار ئالدىراش ياپونىيە جەمئىيىتىنىڭ كەيپىياتىنى ئېسىمگە سېلىپ قويايتتى. قۇياش غەربىي ئۇپۇققا بارغانسېرى يېقىنلىشاتتى، يېقىنلا قارىغايىزاردىكى ئاللىقانداق ھاشاراتلارنىڭ چىرىلداشلىرى دىمىق ھاۋانىڭ تەپتىنى تېخىمۇ ئاشۇرۇۋەتكەندەك تۇيۇلاتتى. يىراقتىكى ئېتىزلار دىمىق ھاۋانىڭ تەپتىدە قايناپ لۇمۇلدەۋاتقاندەك، بەزىدە ھالسىراپ جىم يېتىۋالغاندەك كۆرۈنەتتى. يېقىنلا يەردىكى كوماتسۇ ئايروپورتىغا قاراپ پەسلەۋاتقان ئايروپىلانلار ئالدىمدىكى قارىغايلىق تاغنىڭ كەينىدە غايىب بولاتتى. بەزىدە ئايروپىلان ئولتۇرۇشقا تەييارلىق قىلىۋاتقان قىزىل قۇياشنىڭ ئۇدۇلىغا كېلىپ، گۈزەل بىر بەدىئىي مەنزىرە ھاسىل قىلاتتى.

ھەربىر مەنزىرە دىققىتىمنى تارتماي قالمايتتى، بۇ مېنىڭ تەبىئەت ۋە ئەتراپىمدىكى ھادىسىلەر بىلەن بولغان بىر تۈرلۈك سۆزلىشىش شەكلىم ئىدى. تەبىئەت بىلەن ئىچكى بىر تىلدا سۆھبەت قۇرۇش بىگانىلەر ئۈچۈن ئېيتقاندا، مەنمۇ ھاياتنىڭ بىر خىل شەكلى. مەن چۆرەمدىكى ھەربىر مەنزىرىدىن ئۆزۈمنى كۆرمىەن، ئۆزۈم بىلەن ئۆزۈم سىردىشىمەن، كۆز ئالدىمدىكى ھەربىر شەيئى روھىمدىن رەڭ ئالىدۇ.

چىملىقتا ئوڭدىسىغا يېتىپ پايانسىز ئاسماننى تاماشا قىلىش ھەربىر دالا ساياھىتىمدە مەن ياخشى كۆرىدىغان ئىشلارنىڭ بىرى. ياپونىيەنىڭ ئاسمىنى تەڭرىتاغنىڭ ئاسمىدىن پەرقلەنمەيدىغاندەك قىلاتتى، ئوخشاشلا زەڭگەر ئىدى، ئوخشاشلا ئاق بۇلۇتلار ئۈزۈپ

يۈرەتتى، لېكىن زېمىندىكى ئىشلاردا تەسەۋۋۇر يەتكۈسىز پەرقلەر بار ئىدى. خىياللىرىم بۇلۇتلارغا، بۇلۇتلارنىڭ كەينىدىكى زەڭگەر ئاسمانغا، ھەتتا ئاسماننىڭمۇ سىرتىغا پەرۋاز قىلىپ ئۆرلەيتتى. كۆرۈم تالغاندا چىڭ يۇمۇپ بايقى بىپايان ئاسماننى كۆرۈمگە تاقاپ ھەزىم قىلاتتىم، ئاسمان ئاستا - ئاستا ئېرىپ تومۇرۇمدىكى قىپقىزىل قانلارغا ئۆزلىشىپ كېتەتتى.

بىر قۇش ئاسماننىڭ قەرىدە ئۈزۈپ ئۆتۈپ كەتتى، ئۇ ئۆزىنىڭ مەنزىلىنى تاپالغان قۇش ئىدى، شۇڭا ئۇنىڭ ھەرىكىتى شۇنچە چاققان. لېكىن مەن مەنزىلىمنى ئىزدەۋاتقان ئادەم ئىدىم، شۇڭا كاللام تۇتۇق، بەدىنىم ئېغىر ئىدى.

بەدىنىمدىكى تەر قۇرۇغاندا ئورنۇمدىن تۇرۇپ چىملىقتىكى يوللارنى ئارىلايمەن. چىملىقنىڭ ئۇ تەرىپى چوڭ يولغا تۇتىشاتتى. چىملىقنىڭ چوڭ يولغا تۇتاشقان يېرىدە بىر ھاجەتخانا بار ئىدى، ھاجەتخانىنىڭ چوڭ يول تەرەپتىكى ياقىسىدا كىچىك بىر ماشىنا توختىتىش مەيدانى بار ئىدى. ھاجىتى قىستىغان شوپۇرلار ماشىنىسىنى ئاشۇ مەيداندا توختىتىپ، بىرەر تال سىگارت چېكىشكىمۇ ئۆلگۈرەتتى. مەنمۇ ئاشۇ ھاجەتخانىغا كىرىپ يۈز - كۆزلىرىمنى يۇياتتىم. بۇ بىر خىلۋەت يېزىدىكى ھاجەتخانا، لېكىن ئۇ بۈگۈنكى ياپونىيەنىڭ تازىلىققا يۈكسەك ئېتىبار بىلەن قارايدىغان ھاجەتخانا مەدەنىيىتىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرەلەيتتى.

ھاجەتخانىنىڭ ئۆگزىسى پىرامىدا شەكلىدە ئىدى. ھاجەتخانا ئىشكىنىڭ ئالدىدا تام چىراغ، ئىشكىتىن كىرىشىڭىز بىلەنلا ئەر ۋە ئايال ھاجەتخانىلىرىنى كۆرىسىز. بۇرنىڭىزغا ھەرگىزمۇ سېسىق پۇراق پۇرىمايدۇ، ھاجەتخانىنىڭ كىچىك تەرەت كۆلچىكى چىندەك يالتىراپ تۇرىدۇ، كۆزگە چېلىققۇدەك داغمۇ يوق. چوڭ تەرەت ئورنى ئايرىم خانىلانغان بولۇپ، تازىلىق قەغىزى ھەمىشە تەل ئىدى. ئۇ يەرگە كىملىرىدۇر ئوقۇپ بولغان تېز سىزما رەسىملىك ژۇرناللارنى قويۇپ قويغان بولىدۇ. دېمەك، ھاجەتخانىدا كىتاب ئوقۇپ ئولتۇرۇپ

قالدىغانلارمۇ بولىدىكەن. ئەگەر بۇ يەردە چىرايىڭنى پۈرۈشتۈرىدىغان پۇراق بولسا، كىتاب ئوقۇپ ئولتۇرغىلى بولماس ئىدى. ھاجەتخانىنىڭ قول يۇيىدىغان يېرىنى بىر گىرىمخانا دېيىشكە بولاتتى، ئالدىڭىزدا پاكىز تاش ئەينەك، سۇ ئوقۇرىنىڭ چۆرىسى سۈت رەڭ مەرمەر تاش، قولڭىزنى سۇنىشىڭىزلا ئاپتوماتىك جۈمەكتىن سۇ چۈشىدۇ، جۈمەكنىڭ يېنىدىلا سۇيۇق سوبۇن.

مانا بۇ بىر چەت يېزىدىكى ھاجەتخانا. تازىلىق ئەسلىھەلىرىنىڭ پات - پات سەپلىنىپ تۇرغىنىغا قارىغاندا، بۇ يەردە مەخسۇس مۇلازىمەت قىلىدىغان ئادەم بار. لېكىن، مەن بۇنداق ئادەمنى بىرەر قېتىممۇ ئۇچرىتىپ باقمىدىم. غەربلىكلەر ھاجەتخانىنى كىچىككىنە مەدەنىيەت مۇزىيى دەپ قارايدۇ. ئۇيغۇرلار بولسا ئارامبەخش راھەتخانا دەپ قارايدۇ. شەھەرلەردىكى ئولتۇراق ئۆيلەر ھاجەتخانىسى ۋە ئاممىۋى ھاجەتخانىلاردىن ئۇيغۇرلار ھاجەتخانا مەدەنىيىتىنى كۆرگىلى بولمايدۇ، چۈنكى ئۇلار ئۇيغۇرچە مەدەنىيەت ئاساسىدىكى قۇرۇلۇشلاردىن ئەمەس. ئۇيغۇر ھاجەتخانا مەدەنىيىتىنى يېزىلاردىن كۆرگىلى بولىدۇ. ئۇيغۇرلار ھاجەتخانىنى ئۆزى ئولتۇرۇۋاتقان ئۆيدىن خېلى يىراققا جايلاشتۇرىدۇ. ھاجەتخانا كوچىدىن، سۇ بويىدىن، مېۋىلىك دەرەخلەردىن، تاماقخانىلاردىن يىراققا سېلىنىشى كېرەك. ئۇيغۇرلار مېۋىلىك دەرەخلەرنىڭ تۈۋىگە، سۇ بويلىرىغا، كوچا بويلىرىغا چوڭ - كىچىك تەرەت قىلىشنى ناھايىتى ئېغىر ئالىدۇ، «ئۇنداق قىلسا يامان بولىدۇ» دەپ ئەقىدىگە ئاپىرىپ تاقايدۇ. ئۇيغۇرلارنىڭ «يامان بولىدۇ» دېگەن سۆزى ناھايىتى كەڭ ھايات ۋە مۇھىت ئېكولوگىيەسى مەنىسىگە ئىگە. ئۇيغۇرلارنىڭ ھويلا - ئاران قۇرۇلۇشلىرىدا ھەشەمەت يوق بولۇپ، تەبىئەتكە بولغان مايىللىق ۋە بېقىندىلىق كۈچلۈك ئىپادىلىنىدۇ. ئېسىل تەبىئەتلىك ئۇيغۇرلار ھەرگىزمۇ ئۇدۇل كەلگەن يەرگە تەرەت قىلمايدۇ. قالايمىقان تەرەت قىلىش ئەسلىي تەبىئىتىنى يوقاتقان شەھەر ساياقلىرىنىڭ ئىشى. ئۇيغۇرلار تەرەت سۈندۈرۈش جەريانىنىڭ ئىنتايىن خالىي، دەخلىسىز بولۇشىنى خالايدۇ. بۇ

جەرياندىكى ھەر خىل غەيرىي ئاۋازنى باشقىلارنىڭ ئاڭلاپ قېلىشىغا كۆزى يەتكەن ئۇيغۇرلار ناھايىتى بىئارام بولىدۇ، ئىمكانقەدەر خىلوۋەت يەرگە كېتىشنى ئويلايدۇ. يېزىدا ياشىغان ئۇيغۇرلار شەھەردىكى تۇغقانلىرىنىڭ ئۆيىگە دەل مۇشۇنداق ھاجەتخانىنىڭ خالىيلىق مەسىلىسى تۈپەيلىدىنلا كۆنەلمەيدۇ. ئۇيغۇرلار ئائىلە ئەزالىرى ئوتتۇرىسىدىكى پەردىشەپنى ساقلاشقا قالتىس ئېتىبار بېرىدۇ. تاشقى مەدەنىيەتنىڭ تەسىرىدىن ئۇيغۇرلار ئۆزلىرىنىڭ ئەخلاق مەدەنىيىتىنى سىستېمىلىق دەرسلىك شەكلىگە كەلتۈرەلمەي، تېخىچە ئائىلىدىكى پەند - نەسىھەت شەكلىدە داۋاملاشتۇرۇۋاتىدۇ. مۇنتىزىملىق ۋە سىستېمىسى بولمىغان بۇنداق تەربىيە شەكلى شالغۇت مەدەنىيەت مۇھىتلىرىدا ئۆزىنىڭ رولىنى دېگەندەك كۆرسىتەلمەيۋاتىدۇ. يېزىدىكى ئۇيغۇرلار چوڭ - كىچىك تەرەتتىن كېيىن تەرەت ئۈستىگە كەتمەن بىلەن يۇمشاق ئەت توپا سېپىدۇ. بۇ، بەتبۇي پۇراقلارنىڭ تارقىلىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش، چىۋىنلەرنىڭ قونۇپ، ئەتراپتىكى مېۋىلەرنى بۇلغىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈندۇر. كۆتۈرمە قىلىپ سېلىنغان ھاجەتخانىلارنىڭ ئالدى تەرىپىگە كونا تاغار ياكى مىشكاپلار مەلەڭزە قىلىپ تارتىپ قويۇلىدۇ، بۇمۇ نەزەردىن خالىيلىق ئۈچۈن بولىدۇ.

بىر چاغلاردا بىر دوستۇمدىن مۇنداق بىر گەپنى ئاڭلىغانىدىم: بىرى بىرىنىڭ: «قانداق مىللەتنى مەدەنىيەتلىك مىللەت دېگىلى بولىدۇ؟» دېگەن سوئالغا، مۇنداق جاۋاب بەرگەنىكەن: «ئەگەر بىر مىللەتنىڭ ئاشخانىسى، ھاجەتخانىسى ۋە پاهىشخانىلىرى پاكىز بولسا، شۇنى مەدەنىيەتلىك مىللەت دەپ ھېسابلىساڭ بولىدۇ».

بۇ جاۋابتىن نېمىنىڭ ھالال، نېمىنىڭ ھارام ئىكەنلىكى ھەققىدىكى جاۋابنى ھەرگىزمۇ تاپقىلى بولمايدۇ. ئەمەلىيەتتە بۈگۈنكى نۇرغۇن جەمئىيەتتىكى ھارام - ھالال مەسىلىسى ئىلاھىي قانۇن بويىچە ئەمەس، ئىنسانلار ئۆزى تۈزگەن قانۇن بويىچە ئايرىلىدىغان بولۇپ كەتتى. پائالىيەت ۋە نىيەت - ئەپئاللىرىدىن

ھارام، ھالاللىق ئۇقۇمىنى كۆتۈرۈۋەتكەن ئاۋام بىر - بىرىنى يەۋېتىشتىنمۇ تەپ تارتمايدىغان بولۇپ كېتىدۇ. يۇقىرىقى جاۋابتا پەقەت تازىلىقلا ئۆلچەم قىلىنغان بولۇپ، ھەر ھالدا كىشىلەر ئاسانلا ئېتىبارسىز قارايدىغان ئاشۇ ئۈچ تەرەپنىڭ پاكىز بولۇشى جەمئىيەتنىڭ باشقا ئوچۇق - ئاشكارا ساھەلىرىدىكى مۇھىت تازىلىقنىڭ ئاللىبۇرۇن ياخشى ئىكەنلىكىدىن بېشارەت بېرىدۇ. «جۇڭگولۇقلار، ياپونلار ۋە كورېيانلار» دېگەن كىتابنىڭ ئاپتورى كورېيان يازغۇچى جىن ۋېنشۇ ئەپەندى شەرقىي ئاسىيادىكى يۇقىرىقى ئۈچ مىللەتنىڭ ھاجەتخانىسى ھەققىدە توختىلىپ كېلىپ مۇنداق يازىدۇ: «ياپونلارنىڭ ئۆيلىرىنىڭ ھاجەتخانىسى قىز ھۇجرىسىغا ئوخشاپ كېتىدۇ. ئۇ يەرگە خۇش پۇراق بۇيۇملار قويۇلۇپلا قالماي، يەنە خۇددى ھۈنەر - سەنئەت كۆرگەزمىسىدىكىگە ئوخشاش ھەر خىل گۈل ۋە ياپراق زىننەت قىلىپ قويۇلىدۇ. ياپونلار ھاجەتخانىسىنى خۇددى ياتاق ئۆيىنى بېزىگەندەك كۆڭۈل قويۇپ بېزەيدۇ». ئۇ يەنە ياپونىيەنىڭ ئاممىۋى ھاجەتخانىلىرىنىڭ ئالدىغا ھەر خىل تەشتەكلىك گۈل تىزىپ قويۇلىدىغانلىقىنى ئالاھىدە ئەسكەرتىپ ئۆتكەن.

بىزنىڭ شەھەرلىرىمىزدىكى ھاجەتخانىلارنىڭ ھەممىسى ھەقىلىق ھاجەتخانىلار بولۇپ، ئىشىكتىن كىرىشىڭىز بىلەنلا بەتبۇي پۇراقلار بۇرنىڭىزغا گۈپۈلدەپ ئۇرۇلىدۇ. كىچىك تەرەت كۆلچەكلىرى قىزغۇچ تازىلىق قەغىزى بىلەن توشۇپ، قەغەزلەر سۈيىدۈكلەرگە چىلىشىپ، بوتقىغا ئايلىنىپ كېتىدۇ. ئۆرە تۇرۇپ سىيشىۋاتقانلار سۈيىدۈكىنىڭ باشقىلارغا چاچرىشى بىلەن ھېسابلاشمايدۇ. چوڭ تەرەت ئوقۇرلىرىدىكى غەلدى - غەشلەر زومچىيىپ كەتكەن، قويۇپ بېرىلگەن سۇنىڭ كۈچى ئۇلارنى سۈرۈپ ھەيدەشكە يەتمىگەن. كۆلچەكلىك ھاجەتخانىلاردا ئولتۇرغانلارمۇ ئۆزىنىڭ تازىلىقىنى ئۆزى قىلىپ چىقىپ كەتمەي، باشقىلارغا مىراس قالدۇرىدۇ، ھاجەت قىلغۇچىلار بۇ يالداملارنى تازىلىۋېتىپ، ئاندىن ئولتۇرۇشى كېرەك.

بىز خىزمەتلەردىمۇ ئىشنىڭ قىيىنلىرىنى باشقىلارغا قالدۇرۇپ قويمىز، بۇنداق قىلغاندا، ئۆزىمىزنىڭ قانچىلىك تەس ئىشلارنى ئۈستىمىزگە ئالغانلىقىمىزنى باشقىلارغا تونۇتۇپ قويايلىمىز. بىزگە باشقىلارنىڭ ئوڭۇشسىزلىقلىرى ھۇزۇر بېرىدۇ. مانا بۇ بىزنىڭ ئادىمىلىكىمىزدىكى مۇرەككەپ كۆرۈنۈشلەرنىڭ ئاددىي يىپ ئۇچى.

بەزى ھاجەتخانىلاردا قول يۇيماي دېسىڭىز سۇ يوق بولۇپ چىقىدۇ. ھەقىلىق مۇلازىمەت قىلىۋاتقان ھاجەتخانىلارنىڭ مۇشۇنداق بولۇشى تازىلىق ئامبىلىنىڭ مۇھىتتا ئەمەس، قەلبتە ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ. ئالدى بىلەن قەلب پاكىز بولۇشى كېرەك، شۇ چاغدا مۇھىتمۇ تەبىئىي ھالدا پاكىز بولىدۇ. شەھەرلىرىمىزدىكى رېستورانلاردا بىرلا ۋاقىتتا 500 دىن 1000 غا قەدەر مېھمان ئۇزاتقىلى بولىدۇ. لېكىن شۇنچە چوڭ رېستوراننىڭ پەقەت بىرلا ۋاقىتتا بەش - ئالتە كىشى ئولتۇرالايدىغان ھاجەتخانىسى بار بولغان بولىدۇ، ئۇنىڭدا قەغەز، سوپۇن دېگەندەك نەرسىلەرنى تاپقىلى بولمايدۇ.

شەپەق تاغدىكى قارىغايلىرىنىڭ ئۇچلىرىدا، مەكتەپ بىناسىنىڭ تام ۋە دېرىزىلىرىدە ئاخىرقى جۇلاسىنى كۆرسەتكەندە ياتاققا قايتىمەن - دە، ياتقىمىدىكى مۇنچىدا يۇيۇنمەن. ئىلمان سۇ بەدىنىمگە تەگكەندە ھۇزۇرلانغىنىمدىن قايسىدۇر بىر ۋە تەندىشىمنىڭ «پاكىزلىق يېرىم ھۆرلۈك» دېگەن سۆزىنى ئەسلەپ قالىدىم. سۇ بەدىنىمىدىكى ھارغىنلىقنى ئاستا - ئاستا ئېقىتىپ كېتەتتى، شۇنىڭ بىلەن بەدىنىم ۋە روھىم تەڭلا يېنىكلەپ قالاتتى. يۈگۈرۈش، چىملىقنى ئايلىنىپ تەر قۇرۇتۇش، ياتاققا قايتىپ كېلىپ يۇيۇنۇش... بۇ مېنىڭ ھەر كۈنى كەچقۇرۇندىكى ئادىتىمگە ئايلىنىپ كەتتى. ئىنساننىڭ ياشاش مۇھىتى ساپ، تازىلىقى راۋان بولسا، ئۆزىنى دۇنياغا نىسبەتەن مېھماندەك ھېس قىلىدۇ. ياپونىيەنىڭ پاكىز، گۈزەل مۇھىتى، مۇكەممەل تازىلىق شارائىتى مۇساپىر كۆڭلۈمنى ئاۋۇندۇرىدىغان مۇھىم ئامىللاردىن ئىدى. ياپونلار تازىلىققا شۇنداق ئەھمىيەت بېرىدىكەنكى، بەدىنى ئاز - تولا بۇلغىنىشقا نىسبەتەن پەۋقۇلئاددە

سەزگۈر ئىكەن. ئېيتىشلارغا قارىغاندا، ئەتىياز كېلىپ گۈللەر خۇش پۇراق چاچقاندا، گۈل چاڭلىرى ئۇلارنىڭ دىماقلىرىغا رېئاكسىيە قىلىپ كېتىدىكەن، شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ماسكا تاقاپ يۈرۈشكە مەجبۇر بولىدىكەن. ئادەتتە ياپونلارنىڭ يۇيۇنمايدىغان كۈنى بولمايدىكەن، ياپونىيەدە مۇنچىسىز ئۆيۈمۈ بولمايدىكەن. ياپونلاردا «ئۆيۈڭ ئاشخانىسىز بولسا مەيلى، لېكىن مۇنچىسىز بولمىسۇن» دېگەن ماقالىنىڭ بارلىقىنى بىر گېزىتتىن كۆرگەنمەن. بىر ئادەمگە بىر ئۆيىنىڭ بولۇشى ئىنساننىڭ شەخسىيىتىنى نەزەرگە ئالدىغان جەمئىيەتنىڭ نورمال ھالدا ئويلىنىدىغان بىر تەرىپى، بىز تۇرۇۋاتقان مەكتەپتىمۇ ھەر بىر ئوقۇغۇچىغا ئايرىم ياتاق بېرىلگەن بولۇپ، ئوقۇغۇچىلارغا مۇنچا، كىرئالغۇ دېگەن نەرسىلەر يېتەرلىك ئىدى.

ياپونلار كەچتە ئىشتىن يانغاندىن كېيىن دۇش مۇنچىدا بەدىنىنى چايقايدىكەن، ئاندىن ۋانىدىكى ئىسسىق سۇغا چۆمۈلۈپ ھاردۇقنى چىقىرىدىكەن. بىر ۋانىدا بىر ئائىلىنىڭ ئەزالىرى چوڭدىن كىچىككە قاراپ نۆۋەت بويىچە ھاردۇق چىقىرىدىكەن. ۋانىنىڭ سۈيىنى ئېقىتىۋەتمەي كىرئالغۇغا قاچىلاپ، كىر يۇغاندا ئىشلىتىدىكەن. مانا بۇ سۇ ئەڭ كۆپ دۆلەتتىكى خەلقنىڭ سۇغا بولغان قىممەت قارىشى ئىدى. بەزىدە ئاتا ئوغۇللار، ئانا قىزلار بىلەن بىر ۋانىدا ئولتۇرۇۋېرىدىكەن، بۇنداق ۋاقىتتا ئۇلار پەردىشەپنىڭ بولۇشىنى ئويلاپ كېتىشمەيدىكەن. ئۇلار ئىچ كىيىمنىڭ پاكىزلىقىغا ئىنتايىن ئەھمىيەت بېرىدىكەن، ۋانىدىن چىقىشى بىلەنلا ئىچ كىيىملىرىنى ئالماشتۇرۇپ ئۇخلايدىكەن. بىرى بۈگۈن تۈنۈگۈنكى كىيىمى بىلەن ئىشقا بارسا، كىشىلەر ئۇنى سىرتتا تۈنەپ قالىدىغان ئەخلاقسىز ئادەم ئوخشايدۇ، دەپ ئويلايدىكەن. ياپونلار ئادەتتە ئويلىغانلىرىنى باشقىلارغا چاندۇرۇپ كەتمەيدۇ، شۇنداقتىمۇ ھەر بىر ئادەم باشقىلارنىڭ نەزىرىدىكى ئۆزىگە بەك ئېتىبار بىلەن قارايدىكەن. شۇڭا، ھەر كۈنى ئىمكانقەدەر پۈتكۈل تاش كىيىمنى ياكى تاش كىيىملىرىنىڭ بىرەر قىسمىنى ئالماشتۇرۇپ ئىشقا بارىدىكەن.

ھېچبولمىغاندا شىبلىت، كۆڭلەك ياكى گالىستۇك دېگەندەك نەرسىلەردە ئۆزگىرىش بولۇشى لازىم ئىكەن.

قارىسىڭىز ياپون ئاياللىرىنىڭ قوللىنىش تېرىسى ئانچە سۈزۈك ئەمەس، بارماقلىرىمۇ يۇمران ھەم سىلىق ئەمەس، بەزى ئاياللارنىڭ بارماقلىرى خېلىلا قوپال. قولدىكى ئالامەت قول ئىگىسىنىڭ نېمە ئىش قىلىدىغانلىقىدىن دېرەك بېرەلەيدۇ. ئادەتتە ياپون ئاياللىرىنىڭ قولى سۇدىن چىقمايدۇ. مەن بۇ ئەتراپتىكى ئۆيلەرنىڭ بالكونلىرىغا قاراپ باقتىم، بالكونلاردا يېيىلغان كىرلەرنى ھەممە كۈنى كۆرگىلى بولىدۇ. يۇيۇلغان ئىچ كىيىملەرنىڭ ئاقلىقى سىزدە راھەتتە تۇرۇپ تۇيۇقلارنى قوزغايدۇ. مەنغۇ تېخى ياپونلارنىڭ ئويۇنچىنى كۆرۈپ باقمىدىم. ئاياللىرىنىڭ دېيىشىچە، ياپونلارنىڭ ئوچاق بېشىدا ئىشلىتىدىغان لاتىلىرىمۇ يېڭى ئالغاندىكىدەك ئاپپاق بولىدىكەن، بۇ لاتىلار كۆپ ئىشلىتىلىپ تىتىلىپ كەتسە كېتىدىكەنكى، لېكىن شۇ قەدەر ئاپپاق. ياپونلارنىڭ ھەممىسى ئاق ياكى ئاققا مايىل سۈزۈك ئىچ كىيىملەرنى ياقتۇرامدىكەن، بۇنى بىلىمىدىم، ئىشقىلىپ، مەن ئۇچراتقان بالكونلاردىكى ئىچ كىيىملەرنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك ئاق رەڭدە ئىدى. مېنىڭچىمۇ ئىچ كىيىملەرنىڭ ئاق بولۇشى بىزنىڭ پاكىزلىق ئېھتىياجىمىزغا تازا مۇۋاپىق كېلىدۇ. چۈنكى ئاق رەڭ كىر ۋە مەينەتچىلىكنى سىغدۇرالمىدۇ، ئۇ ئۆزىدىكى كىر ۋە داغلارنى شۇ ھامانلا چاندۇرىدۇ، بىزنىڭ ئۇنى ئۆز ۋاقتىدا يۇيۇپ تۇرۇشىمىزغا ھەيدەكچىلىك قىلىدۇ.

تاش كىيىمنىڭ پاكىز بولۇشى ئۆزۈڭ ئۈچۈن شەرەپ، باشقىلار ئۈچۈن مەرھەمەت. بىر چۈشكۈن ئادەم سېنىڭ پاكىز ئۈستىباشلىرىڭنى كۆرسە، ئۇنىڭ تۇرمۇشقا نىسبەتەن مېھرى ئۇلغىيىپ قېلىشى مۇمكىن. ئىچ كىيىمنىڭ پاكىز بولۇشى ئۆزۈڭ ئۈچۈن ھىممەت، ھايات ئۈچۈن قىممەت. ھەقىقىي پاكىز ئىنساننىڭ پاكىز تەبىئىتى ئۇنىڭ ئەڭ ئالدىراش چاغلاردىكى ئەڭ ئاددىي كىيىنشىلىرىدە تىپىك ئەكس ئېتىدۇ. ھەقىقىي پاكىز ئايال ئۆزىنىڭ كىيىدىغان

ئۆزىنى ئىزدەش پىرسۇپىسى

كىيىملىرىنى رىيا ئۈچۈن تاللىمايدۇ، بەلكى ھايا ئۈچۈن تاللايدۇ. ئۇنىڭ ئىچ كىيىملىرىمۇ ئۆزى ئۈچۈن سەھەت (ساقلىق)، ئېرى ئۈچۈن ئىپپەت.

بۇ گەپلەر ياپون ئاياللىرىدىكى پاكىزلىقتىن قوۋمىم ئاياللىرىغا نىسبەتەن ئويغانغان سەمىمى تىلەكلىرىم. بىز ياپونىيە ئاياللىرىدىكى پاكىزلىقنى ئۆزىمىزنىڭ خاس قىممەت قارىشىمىز ۋە ئورتاق ئەقىدىمىز بىلەن بېيىتىپ ھەم يۈكسەلدۈرۈپ قوبۇل قىلىشىمىز كېرەك. تەقۋا خەلق تە بولۇشقا تېگىشلىك گۈزەللىك ئادەتتىكى گۈزەللىككە قارىغاندا كۆپ ئۈستۈن تۇرىدۇ.

ياپون ئاياللىرى ئەۋزەل، قولايلىق تۇرمۇش شارائىتىدىمۇ ئۆزىنىڭ ئائىلىدىكى ئىشچانلىقنى تاشلىمىغانىدى. ئۇلار شۇنچە ئىنچىكە، مۇرەككەپ ئاشخانا ئەسلىھەلىرىنى ھەر قېتىمدا يۇيۇپ، ئېدىتلىق ئورۇنلاشتۇرۇپ تۇرىدىكەن. مەن شۇنىڭغا ئىشىنىمەنكى، دۇنيادا خاس ۋە ئاممىۋى تازىلىقنى، يۈكسەك سەزگۈر مۇھىت قارىشىنى ياپونلاردەك ئومۇملاشتۇرغان مىللەت بولمىسا كېرەك. ئۆزىنى قالىتىس چاغلانمۇ جاھان كۆرمىگەنلىكىنىڭ ئالامىتى. بىزنىڭ كىشىلىرىمىز سىياسىي، جۇغراپىيەلىك بېكىنىملىكتىن ساقىت بولۇپ، جاھانغا ئۆز كۆزى بىلەن نەزەر تاشلايدىغان بولسا، باشقىلاردىن ئۆگىنىشكە تېگىشلىك نەرسىلەرنىڭ ناھايىتى كۆپ ئىكەنلىكىنى ئەمەلىي تونۇپ يەتكەن بولاتتى.

ھاۋا قاتتىق ئىسسىپ كەتكەن كۈنلەردە يۈگۈرمەي، ئەتراپتىكى كەنتلەرنى پىيادە مېڭىپ ئارىلايتتىم. بەلكىم، بۇنداق چاغدىكى مۇساپەم تۆت - بەش كىلومېتىردىن ئاشسا كېرەك. بىر كۈنى مەكتەپنىڭ ئاياغ تەرىپىدىكى ئوكۇچى (大口) مەھەللىسىنى ئايلىنىدىم. تاشيولنى بويلاپ ئازراق ماڭغاندىن كېيىن ئۇ يەرگە بارغىلى بولاتتى، ئۇ يەردىكى ئۆيلەر ياپونچە ئۇسلۇبتا ئىككى - ئۈچ قەۋەت قىلىپ سېلىنغانىدى. ھەربىر ئۆينىڭ مەخسۇس ماشىنا توختىتىدىغان لەمپىلىك مەيدانى بولۇپ، مەيداندا ئىككى - ئۈچتىن

پىكاپ بار ئىدى، بۇ بىزنىڭ ئەمەلدارلىرىمىز ۋە پۇلدارلىرىمىز چوڭ بىلىدىغان ماشىنىلارنىڭ دەل ئۆزى. بۇ پىكاپلار كۆز ئالدىمدا ئۆزىنىڭ شۇ قەدەر قىممەتلىك ئىكەنلىكىنى بىلمىگەندەك، ئىشكاۋانىڭ چەت بىر يېزىسىدىكى دېھقان قورۇسىدا داۋراڭسىز ھالدا تۇراتتى. بىزنىڭ ئادەملىرىمىزنى غۇرۇر، ئىنساب بابىدىكى ئىككىلىنىشكە، ھەتتا يۈز ئۆرۈشكە سالغان، بىر توپ جامائەتنىڭ مەنپەئەتىنى پايانداز قىلىشقا كۈشكۈرتكەن پىكاپ دېگەن بۇ نەرسە چوڭ ۋە ئوتتۇرا دەرىجىلىك ئەمەلدارلارنىڭ سۆلىتى، ئۇششاق ئەمەلدارلارنىڭ باش ئۇرىدىغان بۇتى. پىكاپ بىزدە سەلتەنەت، بەخت - سائادەت، سۆلەت ۋە سۈر - ھەيۋىنىڭ سىمۋولى، ئۇ پۇرسەتپەرەس پۇلدارلارنىڭ يول خېتى ياكى ئىشەرت سۈرۈشتىكى قاننىتى. لېكىن پىكاپنىڭ بولۇشى، بولۇپمۇ بىر دېھقان قورۇسىدا بولۇشى كۆز ئالدىمىدىكى رېئاللىقنىڭ ئۆزىدە تامامەن نورمال ئىش ئىدى. كىشىلەر ئۆزىنى پىكاپى بار دەكمۇ ھېس قىلىپ كەتمەيتتى ياكى ئۇلار ئۆزىنىڭ پىكاپى بار كىشىلەر ئىكەنلىكىنى بىلمەي قالغانىدى. بەلكىم، ئۇلار دۇنيادا مەنەي دەپسە ئېشىكى يوق ئادەملەرنىڭمۇ بارلىقىنى بىلسە، ئۆزىنىڭ پىكاپى بارلىقىدىن پەخىرلىنىپمۇ قالار.

پىكاپلارنى كۆرگىنىمدە، پىكاپقا مۇناسىۋەتلىك بەزى كەچۈرمىشلىرىم ئېسىمگە كەلمەي قالمايدۇ:

كىچىك ۋاقىتلىرىمدا قەشقەر شەھىرىدىكى تۇغقىنىمىزنىڭ ئۆيىگە ئانام ئىككىمىز پىيادە باراتتۇق. يۈرتۈم بەشكېرەم بىلەن قەشقەر شەھىرىنىڭ ئارىلىقى تەخمىنەن 15 كىلومېتىر كېلەتتى. بەزىدە مەن يول يۈرۈشكە چىدىماي قالاتتىم. يولدىكى ئۇچلۇق تاشلار پۇتلىرىمغا پېتىپ كېتەتتى. ئازراق قاقشىسام ئانام يول ياقىسىدىكى بىرەر سايىنى تېپىپ مېنى بىردەم ئارام ئالغۇراتتى، ئازراق ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن يەنە ماڭاتتۇق. شۇ چاغلاردا ماڭا ھارۋىسى بار ياكى ئېشىكى بار يولۇچىلار كاتتا بايلاردەك تويۇلاتتى. بالىلىقم يالاڭ ئاياغ يول يۈرۈش بىلەن ئۆتتى. ئاستا - ئاستا چوڭ بولدۇم، ئوقۇدۇم،

ئۆزى ئۆزىنى

خىزمەتكە چىقتىم، تەقدىر خىزمىتىمنىڭ ئۈرۈمچىدە بولۇشىنى بەلگىلىدى. تۆت يىل بويىچە ئۆتۈپ، ئۆيلىنىپمۇ ئالدىم، قەشقەردە يالغۇز قالغان ئانامنى يېنىمغا ئەكىلىۋالدىم. ئانامنى بىر يەرلەرگە ئاپىرىشقا توغرا كەلسە، كوچا ئاپتوبۇسلىرىغا چىقىشقا توغرا كېلەتتى. ئاپتوبۇس بېكەتلىرى ئۆيىمىزدىن خېلىلا يىراق بولغاچقا، بېكەتكە ئانامنى ماڭدۇرۇپ ئېلىپ چىقاتتىم. بىر ئۆمۈر كوپراتسىيەنىڭ ئېتىزىدا قاپ كۆتۈرۈپ ھالىدىن كەتكەن، ھاياتىدا تۈزۈك راھەت كۆرمىگەن جاپاكەش ئانام ئەمدىلىكتە يول يۈرسە قىيىنلىدىغان بولۇپ قالغانىدى. ئۇ مەزگىللەردە ئەر - ئايال ئىككىمىزنىڭ مائاشى بىر ئايغا ئاران ئۇلىشاتتى، قورقماي تاكىسى توسقۇدەك جۈرئەت يوق ئىدى. ئانام ئاسقا قلاپ مېڭىپ، بېكەتكە باراتتى. ئانامنى قىستا - قىستالغۇ ئاپتوبۇسقا چىقىرىپ - چۈشۈرۈش ئۇنى ئەشەددىي قىيناش بىلەن باراۋەر ئىدى. ماشىنا ئۆزىنىڭ قانداق نەرسە ئىكەنلىكىنى ئاشۇنداق ۋاقىتلاردا ماڭا راسا تېتىتاتتى. بىر قېتىم ئانامنى نۇرپاندىكى تۇغىنىمىزنىڭ ئۆيىگە ئېلىپ ماڭدىم، «نۇرلۇق» كوچىسىدىكى پىيادىلەر يولىدا ئانامنى يېتىلەپ كېتىۋېتىپ، «بوغدا» مېھمانخانىسىنىڭ ئالدىغا كەلگەندە يالتىراپ تۇرغان بىر قارا پىكاپ ئالدىمىزغا كېلىپ توختىدى، پىكاپتىن بىر خەنزۇ يىگىت بېشىنى چىقىرىپ «ماشىنىغا چىقىۋالغىن» دېدى. مەن بۇ ئۇستۇم تۈتۈسلى - رەھىمگە دەرھال ئىنكاس قايتۇرالمىي مەڭدەپ قالدىم ۋە ئېسىمنى يىغىپ ئانامنى پىكاپقا ئورۇنلاشتۇردۇم.

- قەيەرگە بارىسىلەر؟ - دەپ سورىدى شوپۇر يىگىت.
- نۇرپان تەرەپكە ئۆتمەكچى ئىدۇق، - دېدىم مەن قورقۇنۇپ تۇرۇپ.
- پىكاپ قىزىلتاغ بېكىتىگە كەلگەندە مەن شوپۇرنىڭ قانداق بولۇپ شەپقەت قىلغۇسى كەلگەنلىكىنى سورىدىم.
- مېنىڭمۇ بىر قېرى ئانام بار، ئۇمۇ بەك تەستە يول يۈرىدۇ، - دېدى ئۇ جاۋابەن.
- رەھمەت! - دېدىم مەن ئۇنىڭغا تەكەللۇپ قىلىپ.

خەنزۇ يىگىت بىزنى تۇغقنىمىزنىڭ ئىشىكى ئالدىغا ئەكىلىپ قويدى. شۇ يىگىتنىڭ سېمىسى 10 نەچچە يىلدىن بېرى ئېسىمدىن كۆتۈرۈلۈپ كەتمىدى.

ئۈرۈمچى تەجرىبە ئوتتۇرا مەكتىپىدە ئوقۇتقۇچىلىق قىلىۋاتقان چاغلىرىم ئىدى. ئىككى نەپەر قەشقەرلىك خىزمەتدەشىم بىلەن تەتىل قىلىپ يۇرتقا بارماقچى بولدۇق. مەكتەپ مۇدىرىغا يۈك - تاغلىرىمىزنىڭ كۆپلۈكىنى ئېيتىۋىدۇق، ئۇ: «بىزنىڭ بولكىۋاي ئەتە ئەتىگەندە سىلەرنى يولۇچىلار بېكىتىگە ئاپىرىپ قويسۇن» دېدى. بىز ئەتىسى ئەتىگەندە شوپۇرنىڭ ئىشىكىنى قاقتۇق. شوپۇر بىزدىن ئون نەچچە ياشلار ئەتراپىدا چوڭ بىر ئۇيغۇر ئادەم ئىدى. ئۇ بىزگە ئېرەنسزلىك بىلەن قاراپ:

— ماشىنىنىڭ مېيى يوق، ئاپىرىپ قويايلىمەن، — دېدى.

— مەكتەپ مۇدىرى سىزگە ئېيتىمغانمۇ؟ — دېدىم مەن.

— ماشىنىنىڭ مېيى يوق، — دېدى ئۇ يەنە.

بىز كۆڭلىمىز ئازار يېگەن ھالدا قايتتۇق، يۈك - تاغلىرىمىزنى كۆتۈرۈشۈپ، مىڭ تەسلىكتە ئۇزۇن يوللۇق بېكەتكە كوچا ئاپتوبۇسى ئارقىلىق باردۇق. ئۇزۇن يوللۇق ئاپتوبۇس قوزغىلاي دەپ تۇرۇپتىكەن، شوپۇر قاقشاپ يۈرۈپ يۈك - تاغلىرىمىزنى ئاپتوبۇسقا جايلاشتۇردى.

تەقدىر دېگەن قىزىق. شۇ ئىش بولغان يىلى كەچ كۈزدە مۇنداق بىر قىسمەتنى كۆردۈك: تۇن نىسپى ئىدى، بويتاقلار ياتاق بىناسىنىڭ ئىككىنچى قەۋىتىدىكى بىر ئېغىزلىق ياتاق تۆت بويتاق يىگىت قاتتىق ئۇخلاۋاتقاندىق. توساتتىن ئىشىكىمىز قاتتىق ئۇرۇلدى، بىز ئېسەنگىرەپ ئورنىمىزدىن تۇرۇپ ئىشىكىنى ئاچتۇق. بوسۇغا ئالدىدا بىز تونۇيدىغان بىر پېشقەدەم ئوقۇتقۇچى تۇراتتى.

— چاتاق بولدى، مەكتىپىمىزنىڭ شوپۇرى دەسسەيەلمەي، ھېچنېمىنى سەزمىگەن ھالدا ياتىدۇ، — دېدى ئۇ.

— نېمە بوپتىكەن؟

– مەنمۇ بىلىمدىم، شامال دارىدمۇ، يا باشقا سەۋەب بارمۇ...
ئايالى مېنى ئويغاتتى. ماشىنىغا سېلىشقا كۈچىمىز يەتمىدى. شۇ
تاپتا ئۇلار پەستە قالدى، دەرھال دوختۇرخانىغا ئاپارمىساق بولمايدۇ،
يۈرۈڭلار ئۆكىلىرىم.

كۆز ئالدىمغا شوپۇرنىڭ بىزگە قىلغان تەكەببۇرانه مۇئامىلىسى
كەلدى، بۇ ئىشنى بىزنى ئويغاتقان ئوقۇتقۇچىغا بىر تەگەپ قويدۇم.
– ئۇمۇ ئىنسان بولغاندىكىن قىلغىنىڭلارنى بىلەر، بولۇڭلار
ئۆكىلىرىم، مەن چۈشكەچ تۇراي.

ئۈرۈمچىنىڭ كەچ كۈزىنىڭ سوغۇقى جاندىن ئۆتدۇ. بىز قېلىن
كېيىنىپ پەسكە چۈشتۇق. شوپۇرنىڭ ئايالى، ھېلىقى ئوقۇتقۇچى
بىزگە قاراپ تۇرغانىكەن. بىز بىرىزىنت زەمبىلدە كۆزىنى پارقىرىتىپ
نائىلاج ياتقان شوپۇرنى دەس كۆتۈرۈپ، يۈك ماشىنىسىغا
جايلاشتۇردۇق.

– دوختۇرخانىغا بېرىشىپ بېرىڭلار ئۆكىلىرىم، ئۇ يەردىمۇ
چۈشۈرىدىغان ئادەم بولمىسا بولمايدۇ.

ياتاقداشلار بىر - بىرىمىزگە قاراپ قويدۇق، ئاخىر ماشىنىغا
چىقىپ قېلىن يوتقانغا پۈركىنىپ ياتقان شوپۇرنىڭ يېنىدا تۇردۇق،
ماشىنا قوزغالدى. كەچ كۈزىنىڭ نەشتەردەك شامىلى يۈز -
كۆزلىرىمىزنى چىمداشقا باشلىدى، توشۇقلىرىمىزنى چاپاننىڭ
ياقىسىدا يۆگەشكە باشلىدۇق. ماشىنا ئاخىر ھەربىي رايون باش
دوختۇرخانىسىنىڭ جىددىي قۇتقۇزۇش بۆلۈمىنىڭ ئالدىدا توختىدى.
بىز بىمارنى ئاۋايلاپ چۈشۈرۈپ قۇتقۇزۇش بۆلۈمىگە ئەكىردۇق. ئۇنى
ياتاققا ئېلىپ بولغاندىن كېيىن ھېلىقى يۈك ماشىنىسى بىلەن
ياتقىمىزغا قايتتۇق.

ئارىدا بىرەر ئاي ئۆتكەندۇ، بىز ھېلىقى شوپۇرنىڭ ساقىيىپ
چىقىپ مەكتەپ قورۇسىدا مېڭىپ يۈرگىنىنى كۆردۇق، ھەتتا بىرقانچە
قېتىم دوڭقۇرۇشتۇق. ئۇ شوپۇردىن بىزگە ئەقەللىي بىر مۇسۇلمانلىق
سالماممۇ يوق ئىدى. شۇنىڭدىن كېيىن بىز ئۇنىڭ يېشى بىزدىن

چوڭ بولسىمۇ، تېخى ئادەم بولۇش لايىقتىگە توشمىغىنىنى چۈشەندۈق .

ئۇنىڭ شۇ ھالىتىنى ئويلىسام ھازىرمۇ ئىچىم ئاغرىيدۇ. شۇنچە ياشقا كىرىپ باشقىلاردىن كەلگەن رەھىمنىڭ نېمىلىكىنى، ئۇنىڭغا قانداق جاۋاب بېرىش كېرەكلىكىنى ئۇقماپتۇ. يېشى ۋە مۇسكۇللىرى تەرەققىي قىپتۇ، لېكىن ئەقلى تەرەققىي قىلماپتۇ. بۇ بىر خىل مېيىپلىك ئەمەسمۇ؟!

بىركۈنى دۆڭكۆۋرۈكتىكى مىللىي ماللار سودا سارىيىنىڭ ئالدىدىن چوڭ يولغا ئۆتەي دەپ تۇراتتىم، بىر ماشىنا مېنى يانپاش تۇرتۇپ، بىر - ئىككى قەدەم داچىتىۋەتتى، قارىسام كونىراپ كەتكەن بىر ئاق پىكاپ ئىكەن، ئىچىدە چاچلىرىنى پاكىز قىردۇرۇۋەتكەن، سېمىز، گۆش يۈز بىر ئۇيغۇر ئولتۇراتتى .

— ئاۋايلاپ ماڭسىڭىز بولمامدۇ؟ — دېدىم مەن ئۇنىڭغا.

— سېنىڭمۇ كۆزۈڭ باردۇ؟ — دېدى ئۇ.

— سېنىڭ كۆزۈڭنى كەينىڭگە باغلاپ قويغانىدى، بۇ دېگەن يول ئەمەس، ماڭىزىنىڭ ئالدى .

— سېنىڭمۇ ماشىنىڭ بولسا شۇنداق ھەيدە .

— سەن ماشىنىدا ئولتۇرغانلارنىڭ ھەممىسىنى ئادەم دەپ قارامسەن؟

— سەن ئالدى بىلەن ۋېلىسىپىتتىن بىرنى ئېلىپ، ئاندىن بۇ گەپنى دە .

— مانا كۆردۈم، سەن مۇشۇ ماشىنىدا ئولتۇرغۇچە ئىچىڭ سېسىپ بوپتۇ .

ياشلىقنىڭ تۇنجى قەدەملىرىدە ھەمىشە يول قويۇۋېرىشكە غۇرۇرۇم ئۇنىمىغان بولسا كېرەك، بىز تۇتۇشۇپ قالغىلى تاس قالدۇق، ئىككى ئادەمنىڭ ئارىغا چۈشۈشى بىلەن توختاپ قالدۇق .

— بۇ مۇشۇ دوقمۇشنىڭ ئەسكىسى، سىز تەڭ تۇرۇپ بولالمايسىز، — دېدى ماڭا بىرەيلەن پەس ئاۋازدا، — ياخشىسى بۇ يەردىن كېتىڭ .

ئۇيغۇر تىلىدا

مەن يولنىڭ قارشى تەرىپىدىكى ئاپتوبۇس بېكىتىگە ئۆتۈپ ئاپتوبۇسقا چىقتىم.

بۇرۇن بىرى گۇناھ ئۆتكۈزۈپ، خالايق ئۇنى تاشبوران قىپتۇ. تاش، چالمىلار تەگكەندە ئۇ غىڭ قىلماپتۇ. ئۇنىڭ بىر تۇغقان ئاكىسى چاپىنىنىڭ مېزىنى يۇلۇۋېلىپ پەقەت شەرتىنى قىلىپ قويۇش ئۈچۈنلا ئىنىسىغا قارىتىپ ئېتىپتۇ. ئۇ شۇ چاغدىلا «ۋايجان!» دەپ تاشلاپتۇ. كېيىن كىشىلەر ئۇنىڭدىن سوراپتۇ:

– تاش، چالما تەگكەندە غىڭ قىلمىدىڭ، ئاكاڭ چاپىنىنىڭ مېزىنى ئېتىپ قويسا «ۋايجان» دەپ كەتتىڭ، بۇ قانداق گەپ؟
 – ياتنىڭ ئاتقان تېشىدىن، بىر تۇغقان قېرىنداشىنىڭ ئاتقان مېزى قاتتىق تېگىدىكەن، ياتنىڭ تېشى تېنىمگە تەگدى، قېرىندىشىمنىڭ مېزى يۈرىكىمگە تەگدى.

ياتنىڭ نەشىتىرى ساڭا مۇقەررەرلىك بولۇپ تۇيۇلىدۇ، قېرىنداشىنىڭ زەربىسى ھەمىشە ئۈستۈمتۈنلۈك بولۇپ تۇيۇلىدۇ. چۈنكى بىز ھەمىشە نوقۇل ھالدا قانغىلا چوقۇنۇپ، ئاڭنى نەزەردىن ساقىت قىلىپ قويىمىز. ئەمەلىيەتتە، ئاڭداشلىق بولمىسا، قانداشلىقتىن ئەڭ زور خەۋپ يېتىدۇ. 15 - ئەسىردە ئۆتكەن ئاتاقلىق ئاسترونوم ۋە ماتېماتىك، ماۋەرائۇننەھر ھۆكۈمدارى، تېمۇرىيلەرزادىسى مىرزا ئۇلۇغبەگ پىتىنچىلەرنىڭ كۈشكۈرتۈشى بىلەن دەل ئۆزىنىڭ ئوغلى ئابدۇلەتىپ تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلدى.

روشەنكى، ئەقىدە بىرلىكى بولمىغان قانداشلىقتىن شۇمبۇيا ئۇنىدۇ.

ھاياتىمدا پىكاپقا مۇناسىۋەتلىك ھېكايىلەر خېلى كۆپ. ھەممىسىدە ئادەملىرىمىزنىڭ پىكاپقا چوقۇنۇشىدىن يېتىلگەن تەكەببۇرلۇقنىڭ جازاھەتلىرى بار. ئادەملىرىمىزنىڭ پىكاپنى قانچىلىك چوڭ بىلىدىغانلىقىنى ئۇلارنىڭ پىكاپنىڭ ئالدىدا قېتىپ ئولتۇرۇشلىرىدىن ئاسانلا كۆرەلەيسىز، ئۇلار بۇ ۋاقىتتا ئۆزلىرىنى تەختىراۋاندىكى مانجۇ ئەمەلدارىدەك، باشقىلارنى تەختىراۋان ئالدىدا

باش ئېگىپ تۇرغان ئەرزىمەس پۇقرالاردەك ھېس قىلىدۇ. ئادەملىرىمىزنىڭ ئۆزىنى پىكاپتىن مۇستەسنا ھالدا باھالىشىغا تېخى بالدۇر. زەي تام سۇۋاق تۇتمىغاندەك، ساپاسىز ئادەم ئاز - تولا پۇلدارلىقىنىمۇ ئۆزىگە ياراشتۇرالمىدۇ.

ئوكۇچى مەھەللىسىدىكى دېھقانلارنىڭ پىكاپلىرى ئۆز قېرىنداشلىرىنىڭ ئۇيغۇر مەھەللىلىرىدىكى سېھرىي كۈچىنى ھەرگىز بىلمەيدۇ. بىر مەھەللىگە پىكاپ كەلسە، بىزنىڭ بالىلىرىمىز جانلىنىپ، چۇقان كۆتۈرۈشۈپ كېتىدۇ. ماشىنا - پىكاپلارنىڭ قەدىمى ئەڭ چەت سەھراغىمۇ پات - پات يېتىپ تۇرىدىغان مۇشۇ كۈندىمۇ ئۇ بىر قىزىقارلىق نەرسە. خۇددى غەربىي دىيارنىڭ يىپەك، قاشتېشى ۋە دورا - دەرەمەكلىرى تاڭ سۇلالىسى خانلىرىنى شادلاندىرۇپ، ئۇلارنىڭ تۇرمۇش يوسۇنلىرىغا تەسىر كۆرسەتكەندەك، پىكاپ بۈگۈنكى غەربىي دىيارنىڭ ئەڭ غەربىدىكى قىشلاقلاردا ئادەملىرىمىزنىڭ قىممەت قارىشىنى ئۆزگەرتىمەكتە.

ئوكۇچىغا بارغۇچە بولغان يولنىڭ ئىككى قاسنىقىدا گۈللەر ئېچىلىپ كەتكەنىدى. ئوكۇچى مەھەللىسىنىڭ ئىچىمۇ گۈل ئىدى. كىشىلەر ئىشىكى ئالدىدا گۈل ئۆستۈرگەن بولۇپ، ھەربىر ئۆيىنىڭ ئالدى - كەينىدە كىچىككىنە باغچە بار ئىدى. بۇ ھال ئىلى ئۇيغۇرلىرىنىڭ گۈللۈك ھويلىلىرىنى ئېسىمگە سالىدى. لېكىن ئوكۇچى مەھەللىسى بىزنىڭ مەھەللىلىرىمىزگە نىسبەتەن زىيادە تىنچ ئىدى. تۇرۇپلا ئادەمنىڭ بۇ ئۆيلەردە ئادەم يوقمىدۇ دېگۈسى كېلىدۇ. ئۇيغۇرلارنىڭ ھويلىلىرى بۇ قەدەر پاكىز ۋە رەتلىك بولمىسىمۇ، ئادەملەرنىڭ ۋاراڭ - چۇرۇڭلىرى، قولۇم - قوشنىلارنىڭ كىرىپ - چىقىشلىرى بىلەن ئاۋاتلىشىپ كېتىدۇ. بۇرۇن نىيازخان ئىسىملىك بىر ھامام بار ئىدى، ئۇنىڭ مېھرى ماڭا كۆپ سىڭگەنىدى. ئۇ ناھايىتى گۈلخۇمار بولۇپ، ھويلىغا گۈل تېرىتتى. قەشقەرنىڭ بەشكېرەم يېزىسى ئۆزىنىڭ ئىسمىغا مۇناسىپ ھالدا بېھىشانە گۈزەل ئىدى. شۇ گۈزەللىكنىڭ ئىچىدە بىزنىڭ ھويلىمىزمۇ

بار ئىدى. ھەر خىل گۈل ئەپچىل ھويلىمىزغا بۆلەكچە ھۆسن قوشاتتى. ئۇ، ھويلىمىزغا كىرگەنلىكى قىزنىڭ چېكىسىگە گۈل قىستۇرۇپ قويايتتى. ئوسما ۋە خېنىلەر ۋايىغا يەتكەندە، مەھەللىمىزنىڭ قىزلىرى ھويلىمىزغا كىرىۋالاتتى، ئۇلار ئوسما ۋە خېنىلەردىن يەتكۈدەك ئېلىشىپ چىقىپ كېتىشەتتى. موماي چولسى تەگكەندە قىزلارنىڭ قوللىرىغا ئۆزى خېنە يېقىپ قويايتتى. قىزلارنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك مەندىن چوڭ ئىدى، شۇنداق بولسىمۇ ھامام:

– ساڭا قايسى قىز يارىدى، چوڭ بولغاندا ئوبدان يىگىت بولساڭ، شۇنى ساڭا ئېلىپ بېرىمەن، – دەپ قويايتتى.

ئوكۇچى مەھەللىسى ماڭا نىسبەتەن ئۇنچىلىك مېھرىلىك بولمىسىمۇ، ئۆزىنىڭ خىيالى ۋە جىمجىتلىقى بىلەن ياتىراپ تۇرغان يۈرىكىمنى بەزلەيتتى. ئۇ تۇرۇپ - تۇرۇپ تىنغان خورسىنىشلىرىمنى بىمالال سىغدۇرۇپ كېتەلەيتتى. مەھەللىدە سۇلار ئەلۋەك ئىدى، مەھەللىنى بويلاپ ئاققان تاش ئۆستەڭنىڭ سۇلىرى شۇ قەدەر سۈزۈك بولۇپ، ئۆستەڭ ياقىسىدا بىرەر تال ئەخلەتنىمۇ كۆرگىلى بولمايتتى. ئۆستەڭنىڭ دىۋارلىرى ۋە ياقىلىرىنى يېشىل مۇخ قاپلاپ كەتكەن. ئۆستەڭ ياقىلىرىدا ئانچە - مۇندا ياغاچ ئورۇندۇق بار ئىدى. 1990 - يىللارغا قەدەر غولجا شەھىرىنىڭ ئىچىدە ئەنە شۇنداق سۈزۈك سۇلار ئاقاتتى. ئاياللار ئەنە شۇ ئۆستەڭنىڭ سۈيىنى ئەكىرىپ تاماق ئېتەتتى. «سۇغا تۈكۈرسە يامان بولىدۇ» دەيدىغان ئۇيغۇر خەلقى ئۆستەڭ بويىدا، دەريا بويىدا كىر يۇمايدۇ، ھەتتا سۇغا شاپاق تاشلىغان ئادەمنى كۆرسىمۇ ئاچچىقى كېلىدۇ، شۇڭا بىزنىڭ يۇرتلىرىمىزدا سۇ باشتىن - ئاياغ پاكىز ھەم سۈزۈك ئاقىدۇ، سۇغا شەك كەلتۈرۈشكىمۇ ئورۇن يوق ئىدى. «سۇغا تۈكۈرسە يامان بولىدۇ» دېگەن مۇشۇ بىر ئېغىز گەپنىڭ كەينىدە زور ھېكمەت بار، مۇھىتتاشۇناسلار بۇ ھەقتە قانچە دوكتورلۇق دىسسىپلېناتىسى يازسىمۇ ئەرزىيدۇ. كېيىن ئادەملەر بۇلغاندى، سۇلارمۇ بۇلغاندى، شۇنىڭ بىلەن

«ئىست سۇلار، بۇلغانغان سۇلار» دېگەن ناخشىمۇ چىقتى. ھەربىر ئۆيىنىڭ كەينىدە ئېگىز گاز تۇڭى بار ئىدى. ئېيتىشلارغا قارىغاندا، دېھقانلار گاز تۇڭىنىڭ قانداق ئالمىشىپ قالغانلىقىنى بىلمەي قالدىكەن. گاز شىركىتىنىڭ خادىملىرى ئۆزلىرى تەكشۈرۈپ، گېزى تۈگىگەن تۇڭىنىڭ ئورنىغا گازلىق تۇڭىنى سەپلەپ تۇرىدىكەن. ئۆيلەردە ئىسسىق ۋە سوغۇق سۇ دېگەنلەر ئوخشاشلا تەل ئىكەن. مەھەللىدىن ئۆتكەندىن كېيىن، مەھەللىنى كېسىپ ئۆتكەن ئاسفالت يول قارىغايلىق تاغ ئىچىگە شۇڭغۇپ كىرىپ كېتىدىكەن. مەن بۇ يولنى بويلاپ مېڭىپ باقتىم، يولدا مەندىن باشقا پىيادە ئادەم بولمىغاچقا، ماشىنىدا كېتىۋاتقانلار ماڭا قىزىقىپ قارايتتى. ئەجدادىمدىن ماڭا قالغىنى پىيادە يۈرۈش. مەن تېخىچە تارىخنىڭ پىيادىلەر يولىدا كېتىۋاتىمەن. ئەي شوپۇرلار، سىلەر ماڭا ھەيران بولساڭلار، مەنمۇ سىلەرگە ھەيران، لېكىن بىر - بىرىمىزنى ھەرگىز چۈشەنمەيمىز. يول بارغانسېرى خىلۋەت تاغ ئىچىگە كىرىپ كېتەتتى. ئورمانلار بارغانسېرى قويۇقلىشىپ، قاراڭغۇلىشىشقا باشلىدى. خىلۋەت يەرلەرگە شۇنچە ئىنتىلسەممۇ، خىلۋەت يەرگە ھەقىقىي ئېرىشكىنىمىدە، مېنى بىر ئاز سۇر باسقاندەك بولدى. ئۆزۈمنى تەبىئەتكە قويۇپ باققىنىمدا تەبىئەتنىڭ ئالدىدا گاڭگىرىغاندەك بولۇپ قالدىم. ئۈرۈمچىنىڭ شاۋقۇن - سۈرەنلىك، مەزىسىز ئالدىراشچىلىقىغا ماسلىشىپ كەتكەن مېڭەم بۇ جىمجىت تاغ ئارىسىدا تۇنجۇقۇپ قېلىۋاتقانداك بىلىنەتتى. ئەمدىلىكتە ئاۋاز مېڭەمنىڭ ئىچىدىن كېلىشكە باشلىدى. شۇنداق، ئىچىمدىكى ئاۋازلارنىڭ ھەممىسى تېشىمغا تېپىشكە باشلىدى. يوچۇن ئاۋازلىرىمنىڭ ھەممىسىنى يىراق ياپونىيەدىكى خىلۋەت زېمىنغا قويۇۋەتتىم، ئۆزۈمنى يېنىكلەپ قالغاندەك ھېس قىلدىم. كېتىۋېتىپ يول ياقىسىدىكى بىر كۆلچەككە كۆزۈم چۈشۈپ قالدى. كۆلچەكتە ئادەم بىلىكىدەك بېلىقلار ئەرگىن ئۈزۈپ يۈرەتتى. كۈندىلىك تامىقىدا بېلىق گۆشىدىن ئايرىلالمايدىغان ياپونلارنىڭ

زېمىنىدا بۇ بېلىقلارنىڭ دەخلىسىز ياشاپ يۈرۈشى مەندە تەئەججۈپ قوزغايتتى. كىشىلەر بۇ بېلىقلارنى نېمىشقا تۇتۇپ يېمىگەندۇ؟ ۋە تىنىمىزدە بېلىقلارنىڭ بۇنداق تۇرۇپ قېلىشىنى ھەرگىز تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولمايدۇ. بۇ كۆلچەك ۋە تىنىمىزدە بولغان بولسا، ئۇنىڭغا كىمنىڭ ئىگىدارچىلىق قىلىشى توغرىسىدا بىر قاتار قورساق كۆپۈكى پەيدا بولغان بولاتتى.

بۇ يەردە كىشىلەر ئۆزىگە تەۋە بولمىغان نەرسىنى ئالمىسا كېرەك. بىر چاغلاردا پىزا ئادەملىرىمىز ھەقەمسايسىنىڭ بېغىدىكى ئۆرۈك، شاپتۇللارنىڭ شېخى ئۆزىنىڭ بېغىغا تۆكۈپ قويغان مېۋىلىرىنى تېرىپ، ھەقەمسايسىگە ئەپچىقپ بېرەتتى. ئەنە شۇ چاغلاردا ئادەم ئايىغى يەتمىگەن ياۋا مېۋىلەر ئۆزى تۆكۈلۈپ سېسىپ كېتەتتى. ئەمدىلىكتە باققاللارنىڭ تارازىسىنىڭ توغرىلىقىدىن گۇمانلانماق، كۆپ ھالدا ئارتۇقچە بولمايدىغان بولۇپ قالدى. كۆز كەلگەندە JAIST نىڭ ئەتراپىدىكى مەھەللىلەردە قىزىرىپ پىشقان ئاپپىلىسىنلار ۋە ئەبنۇسلارنى كۆرگىلى بولاتتى. ئۇلار ئېتىز - دالالاردا بولۇپلا قالماي، كىشىلەرنىڭ ھويلىسىدىمۇ بىر - ئىككى تۈپتىن بولىدىكەن. بۇ يەردىكى دېھقانلارنىڭ ھويلىسى قاشاسىز ياكى تامسىز بولىدىكەن، شۇنداقتىمۇ ئۇلارنى ئۈزۈۋالدىغان ئادەم بولمايدىكەن، ئۇلارغا مەكتەپ بالىلىرىمۇ چېقىلمايدىكەن. مەنمۇ بىر جۇڭگولۇق بولغاچقا، بىر - ئىككى تال ئۈزۈپ يەپ باققۇم كەلدى. لېكىن بۇ يەر كىشىلىرىنىڭ ئېسىل ئادىتىگە خىيانەت قىلىشتىن خىجىل بولدۇم. ماگىزىنلارغا بارسىڭىز كىشىلەرنىڭ بەس - بەستە ئاپپىلىسىن ۋە ئەبنۇس سېتىۋالغىنىنى كۆرىسىز. ئەبنۇسلار شۇنچە قىممەت بولسىمۇ، كىشىلەر ئۆزىنىڭ ھويلىسىدىكى ئەبنۇسلارنى يېمەي، ماگىزىندىن سېتىۋالدىكەن. ئۇلار ھويلىسىدىكى دەرەخلەرنىڭ مېۋىلىرىنى بىر خىل زىننەت قاتارىدا كۆرىدىكەن. قىش كېلىپ قار ياغقاندىمۇ، مېۋىلەر دەرەخلەردە شۇ پېتى تۇرىدىكەن. ئاپپاق قار قاپلىغان دالالاردىكى غۇزمەك - غۇزمەك ئاپپىلىسىنلار ۋە ئەبنۇسلارنىڭ قىزىرىپ

تۇرغانلىقىنى كۆرسىتىش، بۇ خىل گۈزەللىكنىڭ رىشتىسى يۈرىكىڭىزنى ئۆزىگە تارتماي قالمايدۇ. كىمدۇر بىرى گۈزەللىك تەرتىپتە، دېگەنمىكەن، مەن بۇ گەپنى ئىجتىمائىي تەرتىپكە باغلايمۇ چۈشەندىم. بۇ سۆزگە پاراللېل ھالدا گۈزەللىك ئىنسابتا، دېگەن سۆزنىمۇ قوشۇپ قويغۇم كېلىدۇ. دادىكى ۋە ھويلىدىكى مېۋىلەر قىشچە قاردا تۇرۇپ سېسىپ كېتەتتى، بىر بولسا ئۇلارنى قاغا يەپ توگىتەتتى.

پۈتۈم تالغاندەك بولۇپ، بىر دۆڭگە چىقتىم ۋە بىر تۈپ قارىغايىنىڭ ئاستىدا ئولتۇردۇم. قارىغايىلارنىڭ شاخلىرى بىر - بىرى بىلەن گىرەلىشىپ كەتكەن بولۇپ، زەڭگەر ئاسماننى شاخلارنىڭ ئاراچلىرىدىن تەستە كۆرگىلى بولاتتى. قېشىمدىكى يولدا ماشىنا شالاڭ ئىدى. ھەر ئون مىنۇت ئارىلىقىدا بىر ماشىنا ئۆتەتتى دېسەممۇ بولىدۇ. بۇ يەردە پەقەت شامالنىڭ ئاۋازىلا ئاڭلىناتتى. يېقىنلا بىر يەردىن سۇنىڭ ئاۋازى كېلەتتى، بەلكىم بۇ ئەتراپتا بىرەر شارقىراتما بولسا كېرەك. تەبىئەتتىن كېلىدىغان سادالار ئادەمدە مۇزىكىلىق سېزىم ئويغىتىدۇ، شۇڭا ئورمان، يايلاق، تاغ، دېڭىز، ئېكىنزارلار ئۆزىگە خاس مەدەنىيەتنى ئىنسانلارنىڭ تەپەككۈر شەكلىگە ھاۋالە قىلغان، ئىنسانلار ئۆزىنىڭ ياشاش مۇھىتىغا يارىشا تىل ۋە رىتىمنى بەرپا قىلغان. ئالدىمدىكى ھەربىر مەۋجۇت نەرسە بىر چالغۇ، شامال زەخمەك ياكى كامالچە، تەبىئەت سازەندە. شۇ تاپتا كومپوزىتور بولغان بولسام، «گىياھلار تىلى» دېگەن بىر سىمفونىيەنى ئىجاد قىلغان بولاتتىم.

كۈن غەربىي ئۇپۇققا يېقىنلاشقانسىرى ئورماندىكى قاراڭغۇلۇق قويۇقلىشىشقا باشلىدى، بەدىنىمۇ ئورماننىڭ نەم ھاۋاسىدا سوۋۇشقا باشلىدى. بىردىنلا ئوكۇچى مەھەللىسىدە ئىككى قەۋەتلىك ئۆيۈمنىڭ بولۇشىنى خالاپ قالدىم. چۈنكى بۇ مەھەللە مۇشۇنداق جىمجىت ئورمان بىلەن تۇتىشىپ كەتكەن بولۇپ، بۇ يەرنىڭ ساپ ھاۋاسى، تىنچ مۇھىتى مەندەك شېئىر ئىخلاسمنى ئۈچۈن تولىمۇ قىممەتلىك

ئىدى. خەۋەرلەردىن مەلۇم بولۇشىچە، ئېيىقلار بۇ ئەتراپتىكى مەھەللىلەرگە كېلىپ قالدىكەن، بەزىلەر تاغدا ياۋا كۆكتات يىغقۇچە ئېيىققا ئۇچراپ قالدىغان ئىشلارمۇ يۈز بېرەرمىش. مەن بۇ مۇھىتقا قاراپ بۇنداق ئىشنىڭ تامامەن مۇمكىن ئىكەنلىكىنى جەزم قىلدىم. مەكتەپكە قاراپ ماڭدىم. ئىككى يېنىم ئورمان. ئوكۇچى مەھەللىسىدىن ئۆتۈپ بولۇپ كەينىمگە قارىدىم، ئوكۇچىنىڭ ئۆيلىرى قويۇق يېشىللىق ئىچىدە تىمىس تۇراتتى. بۇ ھال ياپونىيە پەيلاسوپى تاكېشى ئومېخارانىڭ ياپونىيە مەدەنىيىتى، ئورمان مەدەنىيىتى، دېگەن سۆزىنى يادىمغا سالدى. «ياپونىيە زېمىنىنىڭ ئۈچتىن ئىككى قىسمى ئورمان بىلەن قاپلانغان، ئومۇمىي كۆلىمىنىڭ %40 نى تەبىئىي ئورمان تەشكىل قىلىدۇ. ھازىرقى سانائەت چوڭ دۆلەتلىرىنىڭ ئورمان كۆلىمى بۇنىچىلىك چوڭ نىسبەتكە يەتمەيدۇ، پەقەت ياپونىيەلا شۇنداق» دەيدۇ تاكېشى ئومېخارا. ئېيتقىنىدەك، ياپونىيە زېمىنىنىڭ ئورمان بىلەن قاپلىنىش نىسبىتى %70 تىن ئارتۇق. لېكىن ئۇلار ئورمانلارنى كەسمەيدىكەن، پەقەت زىيادە قويۇق بولۇپ كەتكەن ئورمانلارنى شالاڭلىتىپ پەرۋىش قىلىش يۈزىسىدىن كېسىدىكەن. قارىسىڭىز، ياپونلار ياغاچ جابدۇقلارنى كۆپ ئىشلىتىدۇ، ئۇلار ياغاچ ماتېرىياللىرىنى جۇڭگونىڭ شەرقىي شىمال رايونى ۋە رۇسىيەنىڭ سىبىرىيە رايونىدىن كىرگۈزىدىكەن.

ياپونىيەنىڭ ھاۋاسى نەم ئىسسىق بولغاچقا، ھەممە يەردە يېپىنچا ئۆسۈملۈك ئۆسۈپ تۇرىدىكەن، يەرگە ياتقۇزۇلغان كاھىشلارنىڭ ئاراچلىرىدىن چىققان ئۆسۈملۈكلەرمۇ خېلى ئېگىز ئۆسۈپ كېتىدىكەن. مانا، بىز تۇرۇۋاتقان مەكتەپنىڭ چۆرىسى ياپېشىل ئورمان، ياپېشىل ئوت - چۆپ، ئىشىكتىن چىقىشىڭىز بىلەنلا بۇرۇنقىغا ئوت - چۆپلەرنىڭ پۇرىقى ئۇرۇلىدۇ.

ئوكۇچى بىز تۇرۇۋاتقان مەكتەپنىڭ بېقىنىدىكى مەھەللىلەرنىڭ بىرى. مەكتەپنىڭ يەنە بىر تەرىپىدە مياتاكي (宮竹) دەپ بىر كەنت

بار. ئۇ يەرگە كۆپرەك باراتتىم. قۇلىقىمغا تىڭشىغۇچىنى تىقىۋېلىپ ئىنگىلىزچە دىيالوگىلارنى ئاڭلىغاچ مياتاكېنىڭ ماگىزىنلىرى ۋە ئېتىز بويلىرىنى ئارىلاپ كېلەتتىم، بۇنىڭ ئۈچۈن بىر سائەتتىن ئارتۇقراق ۋاقىت كېتەتتى.

مەكتەپتىن مياتاكېغا بارىدىغان يوللار كۆپ ئىدى. ئالىي تېخنىكا مەركىزىنىڭ كەينىدىكى چىملىقنىڭ يېنىدىكى يول ئىككىگە ئايرىلاتتى: بىرى، سول تەرەپكە بۇرۇلۇپ ناگاتاكى دېگەن مەھەللىگە تۇنشاتتى، بۇ يول بىلەنمۇ ناگاتاكىغا كىرمەيلا مياتاكېغا بارغىلى بولاتتى. يەنە بىرى، ئۇدۇللا مياتاكېغا ئېلىپ باراتتى. مەن مياتاكې ئارقىلىق ناگاتاكې تەرەپكە ياكى ناگاتاكې ئارقىلىق مياتاكې تەرەپكە ئۆتەتتىم، كۆڭلۈم قانداق قىلىشنى خالىسا، شۇنداق قىلاتتىم.

بۇ يوللار ناھايىتى تىنچ ئىدى. ياندىكى تاش ئۆستەڭنىڭ قۇيما تاشلىرىنىڭ ئاراچلىرىدىن ئۆسۈپ چىققان ئۆسۈملۈكلەر شامالدا يەلپۈنۈپ تۇراتتى. يېقىنلا قارىغايىزىنىڭ ئىچى بەئەينى ئادەم ئايىغى يەتمىگەن قەدىمىي ئورمانلاردەك خىلۋەت ھەم سۈرلۈك كۆرۈنىدۇ. ناگاتاكىغا بارىدىغان بۇ يول رېمونت قىلىنىۋاتاتتى. مەن نېمىشىقىدۇر بۇ يەردە ئىشلەۋاتقان ئادەملەرنى بىرەر قېتىممۇ ئۇچرىتالمىدىم. بۇ يەرلەردە يول ياسىسا پۈتۈن يولنى توسۇۋەتمەيدىكەن، بەلكى تەخمىنەن 20 مېتىر ئارىلىقنىڭ بىر تەرىپىنى توسۇپ تۇرۇپ رېمونت قىلىدىكەن. ئۇ يەرنىڭ ئىشى تۈگىگەندىن كېيىن قالغان قىسىمغا يۆتكىلىپ ئىشلەشكە باشلايدىكەن، بۇنداق بولغاندا قاتناشلارغىمۇ تەسىر يېتىپ كەتمەيدىكەن. يول شۇ يولدا ماڭغۇچىلار ئۈچۈن ئايرىدە بولغانىكەن، ئۇلارنىڭ خاھىشى ھۆرمەتلىنىشى كېرەك. يول ياسىغۇچىلارنىڭ بۇ خىل خىزمەت ئۇسۇلى ماڭا يارىدى.

مياتاكېغا بارىدىغان ئىككى يولنىڭ قاسنىقىدا گۈللەر ئۆستۈرۈلگەن بولۇپ، يولغا خىيابان تۈس بەرگەندى. بۇ يوللاردىن ئۆتكۈچە بەزىدە يىلان ئۇچراپ قالاتتى. يىلان ئالدىراپ - تېنەپ

ئۇرغى ئىرەشى پىرۇشسىلا

يولنىڭ چېتىدىكى چاتقالغا ئۆزىنى ئالانتى. بىر قېتىم يولنىڭ ئوتتۇرىسىدا ماشىنىدا بېسىلىپ ئۆلۈپ قالغان يىلاننى ئۇچرىتىپ، تېنىم شۈركۈنگەندى. يىلاندىنمۇ خېلى قان چىقسا كېرەك، ئۆلگەن يىلاننىڭ قان داغلىرى يوغانلا يەردە قېتىپ قالغانىدى. ئازراق ماڭغاندىن كېيىن دۆڭدىن پەسكە چۈشۈشكە توغرا كېلىدۇ، پەسكە چۈشكۈچە سول تەرەپتە بىر چىملىق مەيدان بولۇپ، ئۇ يەردە مياتا كېنىڭ دېھقانلىرى گولف توپ ئوينايدىكەن. ئۇلار پىكاپلىرىنى بىر چەتتە توختىتىپ قويۇپ توپ ئوينىشىدىكەن. ئويۇن تۈگىگەندە پىكاپلىرى بىلەن قايتىشىدىكەن.

دۆڭنىڭ ئوڭ ۋە سول تەرىپىدە قەبرىستان بار ئىدى، ياپونلار قەبرىگىمۇ ئالاھىدە ئىشلەيدىكەن، قەبرى ۋە ئابدىلەر مەرمەر تاشتىن ياسىلىدىكەن. بەزى قەبرىلەرگە ئاۋالوكسوۋارا ۋە بۇدساتۋالارنىڭ ھەيكىلى ئورنىتىلغانىكەن. قەبرىلەر رەتلىك جايلاشتۇرۇلغان بولۇپ، يالتىراپ تۇرغان سۈزۈك مەرمەر تاشلار بۇ يەرنىڭ جىمجىت مۇھىتىغا سەلتەنەتلىك كەيپىيات بەخش ئېتەتتى. بۇنداق قەبرىستان ھەربىر مەھەللىدە بىردىن بولىدىكەن. پەن - تېخنىكىسى يۈكسەلگەن بىر مىللەتمۇ ئۆزلىرى بىلەن باقىي ئالەمگە كەتكەنلەر ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتكە كۆڭۈل بۆلمەي قالمىغان. ئۇلار ئۇزاق كەتكەن قېرىنداشلىرىغا ئۆز دىنى بەلگىلەپ بەرگەن يوسۇنلار بويىچە يېقىنچىلىق قىلىپ تۇرىدىكەن. قارىغاندا، ئۇلار ئەۋاھلارنىڭ ئالدىدا مەن ماتېرىيالىست دەپ تۇرۇۋالدىمسا كېرەك. ئىنسان روھ ئىگىسى، لېكىن ئۇ ئۆزىنىڭ روھىنى بىلىشكە كەلگەندە بەكمۇ ئاجىز. ياپونلار مەنپەئەت ئالدىدا ماتېرىيالىست، قەبرى ئالدىدا روھانىي ئىكەن. ئۇلارنىڭ روھانىيلىقى دىنىي ھايات ئىچىدە ئوتتۇراتقان مىللەتلەرنىڭكىدىن كەم ئەمەس ئىكەن.

ئاشۇ يوللاردا كۆپ ماڭدىم. ھەر قېتىم ئۆتكىنىمدە قەبرىستانغا سەپسالەمەن. قەبرىگە قويۇلغان گۈللەر ھەر كۈنى دېگۈدەك يېڭىلىنىپ تۇراتتى. ياپونلارنىڭ تۇرمۇش رىتىمى ناھايىتى تېز،

ئادەتتە يول ياقىسىدا 5 ~ 10 مىنۇت تۇرۇپ پاراڭلىشىپ قالغان ياپوننى كۆرگىلى بولمايدۇ. لېكىن ئۇلار يېڭى گۈلدەستىلەرنى تىزىپ قېرىنداشلىرىنىڭ قەبرىسىنى يوقلاشقا چوقۇم ۋاقىت چىقىرىدىكەن. كېسەل يوقلاش، مېيىت نامىزغا قاتنىشىش، قەبرىلەرنى زىيارەت قىلىش بىزدەك مۇسۇلمان مىللەتلەردىمۇ تەكىتلىنىپ تۇرىدىغان سۈننەتلەردۇر. كىشىلەر بۇلار ئارقىلىق ھاياتنىڭ چېكى، ئىنساب، ھىدايەت ھەققىدە تەربىيەلىنىپ تۇرىدۇ. ياپونلارمۇ قەبرە يوقلاش ئارقىلىق ئۆزلىرىنىڭ پانىي ھاياتىنىڭ چېكىنى تەقلىدىي رەۋىشتە بويلاپ، ئەرۋاھلار بىلەن سىردىشىپ تۇرىدىكەن. دەرۋەقە، ئۆزىنىڭ پانىي ھاياتىنىڭ چېكى ھەققىدە ئانچە - مۇنچە ئويلىنىپ باقمىغان ئادەملەرنى جاھالەت بەندىسى دېيىش كېرەك. قەبرىستاننىڭ بىر تەرىپىدە مەخسۇس ماشىنا توختايدىغان مەيدان بولىدىكەن. ئوڭ تەرەپتىكى قەبرىستاننىڭ قاپ ئوتتۇرىسىدا چوڭ بىر گىرانت تاش تىكلەنگەن بولۇپ، ئۇنىڭغا «تىنچلىق قەبرىستانى» دېگەن خەت ئويۇلغانىدى. بۇ ئەتراپتىكى كىشىلەر ئۇرۇش توختىغان كۈننى خاتىرىلىشىپ، مۇشۇ مەيداندا پائالىيەت ئۆتكۈزىدىكەن.

بۇ يەردىن ئازراق ئۆتۈپ بەسكە چۈشكەندە سۈپسۈزۈك بىر ئېقىننىڭ بويىدا قەد كۆتۈرۈپ تۇرغان كونا بىر ئىبادەتخانا كۆزگە چېلىقىدۇ. مەن بۇ ئىبادەتخانىنىڭ ھويلىسىنى بىر قېتىم ئايلىنىپ كۆرگەنىدىم. ئىبادەتخانا تاملىرى ۋە ئۇنىڭدىكى ھەيكەللەر، ھەتتا ئىبادەتخانىنىڭ كىرىش ئېغىزىمۇ تاشتىن قوپۇرۇلغان بولۇپ، ئۇلارنى يېشىل مۇخ قاپلاپ كەتكەنىدى. ئىبادەتخانىدىكى جىمجىتلىق ئادەمنى ئەيمەندۈرەتتى. ياندىكى دۆڭلۈكتىكى كاداڭ قارىغايلىرىنىڭ قاراڭغۇ سايىسى ۋە سۇنىڭ سالقىن ھاۋاسى بىرلىشىپ كىشىنى توڭدۇراتتى. ھويلىدا كىچىك يېشىل پاقىلار سەكرىشىپ يۈرۈشەتتى. ئۇلاردىكى مەسۇملۇك يالڭىچ ھالدا ئۆمىلەۋاتقان بالىلاردىكى يېقىملىقلىقنى ئەسلىتەتتى. بۇ يەردىمۇ ئىبادەتخانا بىلەن قەبرىستان بىر يەردە بولامدۇ - يوق؟ باشقا جايلاردىكى ئەھۋاللارنى كۆزىتىپ

ئۇيغۇر تىلىدا يازغان

بىرنېمە دېيىشكە توغرا كېلىدۇ. ئۇيغۇر يۇرتلىرىدا مازار، مەسچىت ۋە مەدرىسەلەر ئۆزئارا تۇتاش بولىدۇ. ئىبادەت، مەرىپەت ۋە ئاخىرەت تۇيغۇلىرىنىڭ بىر تۇتاشلىقى ئادەمنى ھاياتىنىڭ ئىككى مەنبەلىك قۇرۇلمىسى ھەققىدىكى تەپەككۇرغا ئۈندەپ تۇرىدۇ. بىراق بۇنداق قۇرۇلما بىزدە يىمىرىلىشكە باشلىدى. ئەمدى قەبرىلەرنىڭ ئورنىغا رېستوران، شىركەت ۋە مېھمانخانىلارنىڭ سېلىنغانلىقىدىن ئۈنۈم ھېس قىلىدىغان، بۇ ئارقىلىق ئۆزىمىزنى ئىستېمال جەمئىيىتىنىڭ پۇقراسى دەپ ئىپتىخار بىلەن سانايدىغان بولدۇق.

مىياتاكي، تسۇرۇگى، كانازاۋا ئارىلىقلىرىدا خېلى قاتتىق، خېلى كۆپ قەبرىستاننى يولۇقتۇردۇم. ئاۋات ئولتۇراق بىنالار، سودا سارايلىرى ئارىسىدا تۇرغان قەبرىستانلارنى كۆردۈم. ياپونلار بۇ قەبرىستانلارنى تۈزلۈشۈپتۇ، بەلكى ئۆزلىرىنىڭ زامانىۋى شەھەر قىياپىتىنىڭ مۇھىم بىر تەركىبىي قىسمىغا ئايلاندۇرۇپتۇ. شىددەتلىك تۇرمۇش رىقابىتى ئىگىلىگەن ئاۋات كوچىلارنىڭ بويىدىكى قەبرىستان گويا ئاڭلانماس بىر ئاۋازدا «تىرىكچىلىكنىڭ چېكى بار، ھەممە ئىشنىڭ چېكى بار، ئۆزۈڭلارنى ئۇنتۇپ قالماڭلار» دەپ توۋلاۋاتقانداك كۆرۈنىدىكەن. مېنىڭچە، بۇ ئاۋازنى ئاڭلايدىغانلار شۇنچە كۆپ ئادەمنىڭ ئىچىدە ھامان بولىدۇ. بىر شەھەر بىر مىللەتنىڭ دۇنيا قارشىنىڭ ماددىي دەلىلى بولۇپ، بۇنداق دەلىللىك ئۇزاق تارىخقا ئىگە مىللىي شەھەرلەردە تېخىمۇ ئېنىق بولىدۇ. ئەگەر ئۇنداق شەھەرلەرنىڭ يەرلىك ئاھالىلىرى سۈبىيىكتىپ تەشەببۇسكارلىقنى يوقىتىپ قويسا، ئۇنداق دەلىللىك ئۆزىنىڭ ئورنىنى يېڭى بىر تارىخقا ئۆتكۈزۈپ بەرگەن بولىدۇ. بۇ تارىختا ھېلىقى مىللىي دۇنيا قارشىنىڭ ئالامەتلىرى تەدرىجىي سۈسلىشىشقا باشلايدۇ. ياپونىيە شەھەرلىرىدىكى ئېچىش ۋە تەرەققىي قىلدۇرۇش بارنى ساقلاپ قېلىش شەرتى ئۈستىگە قۇرۇلغان ساپ مىللىيەت قۇرۇلۇشى بولغاچقا، ئەنئەنە بىلەن زامانىۋىلىق ئېچىنىشلىق دەرىجىدە توقۇنۇشۇپ قالمىغان.

مىياتا كې چىرايلىق، جىمجىت بىر كەنت. بۇ يەرنىڭ دېھقانلىرى ئۆزلىرىنىڭ دوپپىدەك ھويلىلىرىنى گۈل - گىياھلار بىلەن بېزەپ، ئارىسىغا يىلانباغرى كىچىك تاشيول ياساپ قويدىكەن. بۇ يولدا بىر ئادەم بەخۇدۇك ماڭالايدۇ، تېخى ئۇنىڭدا سۈنئىي تاغ، بىر - ئىككى تۈپ مېۋىلىك دەرەخمۇ بار. ئادەتتە، بۇنداق ھويلىلار مەخسۇس ئۇستىلار تەرىپىدىن لايىھەلىنىدىكەن. مىياتا كېنىڭ ئېتىزلىرىغا بىر بولسا شال، بىر بولسا پۇرچاق ۋە كۆكتاتلار تېرىلىدىكەن. كەنتتە سۇ مول بولۇپ، سۇ ئىنشائاتلىرىمۇ ناھايىتى قولايلىق ياسالغان، كەتمەن كۆتۈرۈپ، لاي ئېلىپ يۈرىدىغان سۇغىرىش ئىشلىرى بۇ يەردە يوق ئىكەن. ئېتىزلىرىنىڭ ئەتراپىدا ماشىنا ماڭالىغۇدەك ئاسفالت يوللار بار. ئەتراپتىكى ئۆيلەر ئىككى - ئۈچ قەۋەتتىن سېلىنغان، ھەربىر ئۆينىڭ ئالدىدا ئىككى - ئۈچتىن پىكاپ. مېنىڭچە، بۇ دېھقانلار بۇنداق ئىنتايىن چەكلىك دېھقانچىلىققا تايىنىپ ئۇ دەرىجىدە بېيىپ كېتەلمەيدۇ، ئۇلارنىڭ تۇرمۇش سەۋىيەسى شەھەر خەلقىنىڭ تۇرمۇش سەۋىيەسىدىن پەرقسىزدەك قىلاتتى. ئۇلار كېرەكلىك بولغان ھەرقانداق تۇرمۇش مەنقۇلاتىغا شەھەرلىكلەر بىلەن ئوخشاش سەۋىيەدە ئېرىشكەندى. ماتېرىياللاردىن مەلۇم بولۇشىچە، ياپونىيە ئىقتىسادى تېز كۆتۈرۈلۈپ 1980 - يىللارغا كەلگەندە دۇنيادىكى كۈچلۈك سانائەت دۆلىتى سۈپىتىدە ئامېرىكىنىڭ كۈچلۈك يېزا ئىگىلىكىنىڭ تەھدىتىگە ئۇچرىغان. ياپونىيە 1980 - يىللارنىڭ بېشىدىلا دېھقانچىلىق مەھسۇلاتلىرىنى ئەڭ كۆپ ئىمپورت قىلىدىغان دۆلەتكە ئايلاندى قالغان. 1989 - يىلى يېزا ئىگىلىكىدىن كەلگەن كىرىم پۇقرالارنىڭ يىللىق دارامىتى (GNP) نىڭ %2 نى ئىگىلەيدىغان ئەھۋال يۈز بەرگەن. يېزا ئىگىلىكى بىلەن شۇغۇللىنىدىغانلار ئومۇمىي نوپۇسنىڭ %6.4 نى ئىگىلىگەن (ئوسامۇ سودا: «يېزا ئىلمى نەزەرىيەلىرى»). يەنە بىر قىسىم ماتېرىيالدىن مەلۇم بولۇشىچە، يېزا ئىگىلىكى بىلەن شۇغۇللىنىدىغانلار %3 ئەتراپىغا چۈشۈپ قالغان. شۇنىڭ بىلەن

ياپونىيە ھۆكۈمىتى يېزا ئىگىلىكىنى قوغدايدىغان ئالاھىدە سىياسەتلەرنى چىقارغان.

ئېتىزلارنىڭ چۆرىسىدە ئاندا - مۇندا ئەنجۈر بار ئىدى. ئەنجۈرلەر پىشپ، خالتىلىشىپ كەتسىمۇ، ئۇنى يەيدىغان ئادەم يوقتەك قىلاتتى. بۇ خىل ئەنجۈرلەرنى ماگىزىندىن سېتىۋېلىپ يەپ باقتىم، تەمى بىزنىڭ بەشكېرەمنىڭ ئەنجۈرىگە يەتمىسىمۇ، ھەر ھالدا ئەنجۈر يېگەندەك بولدۇم. كىچىكىمدىن تارتىپ باشقىلارنىڭ ھەققىنى يەۋالماسلىق ھەققىدە بېرىلگەن تەربىيە تۇرمۇش ئەقىدەمنىڭ بىر تەركىبىي قىسمى بولۇپ، ئۇ ئەجدادلىرىمدىن قالغان ئۆلمەس تەربىيەۋى ھېكمەت ئىدى. بۇ ھېكمەت ھېچقاچان يۈزۈمنى سۆرۈن قىلمىدى. ئەگەر بۇ خىل روھىي توقچىلىق بولمىغان بولسا، بۇ ئەتراپتىكى قارا ئەنجۈرلەر ۋە ساپسېرىق ئەبنۇسلار مەھەللىنىڭ زىنىتى بولۇپ تۇرماس ئىدى. ۋاھالەنكى، روھىي توقچىلىق مۇئەييەن ئىجتىمائىي تەربىيەنىڭ مەھسۇلى.

بىر ئىت تەربىيەلىگۈچى ھەر كۈنى چۈشتىن كېيىن ھاۋا سەل سوۋۇشقا باشلىغاندا ئىتلىرىنى موتوسىكىلىتىغا باغلاپ يۈگۈرتۈپ، شامالدىتاتتى. ئۇنىڭ قورۇسىدا ھەر خىل ئىت بار ئىدى. ئىشىك ئالدىدىن ئۆتكىنىدە، بۇ ئىتلار بەس - بەس بىلەن قاۋىشىپ، مەھەللىنى بىر ئالاتتى. ئۇلارنىڭ قاۋاشلىرىدىن قارىغاندا، بۇ ئىتلار بىزنىڭ مەھەللىدىكى ئىتلارغا تامامەن ئوخشايدىكەن، بىراق تۇرمۇشى ئوخشىمايدىكەن. ياپونىيەدىكى ئىتلارنىڭ تۇرالغۇلىرى بىزنىڭ ئىتلارنىڭكىدىن كۆپ پاكىز ئىكەن. ياپونىيەنىڭ بازارلىرىدا مەخسۇس ئىت ئۈچۈن تىككەن كاستۇملارمۇ سېتىلىدىكەن، ھەتتا مىڭ يۈەن خەلق (جۇڭگو) پۇلىغا توغرا كېلىدىغان ئىت كاستۇملىرىمۇ بولىدىكەن. مېنىڭچە، بىزنىڭ دېھقانلاردىن بۇنداق قىممەت باھادىكى كاستۇمنى كىيەلەيدىغانلىرى يوق ھېسابتا. بىر كۈنى تېلېۋىزور ئېكرانىغا قاراپ تۇرسام، بىر مۇخبىر بىر ئائىلىنىڭ ئەزاسىدىن:

– ئائىلەڭلاردا قانچە نوپۇس بار؟ – دەپ سورىدى.

– ئالتە نوپۇس.

– ئۇلار...

جاۋاب بەرگۈچى ئىتىنىمۇ قوشۇپ ساندى. ئەسلىدە ئۇلارنىڭ ئائىلىسىدە بەش ئادەم بار ئىكەن. لېكىن ئۇ ئىتنى ئادەمدىن غەيرى مەخلۇق سۈپىتىدە تىلغا ئېلىشنى ئۆزىگە راۋا كۆرمىگەنىدى. مانا بۇ بىر ياپوننىڭ نەزىرىدىكى ئىتنىڭ ئورنى ئىدى. ياپونىيە بايلىرىنىڭ ئۆيلىرىدە ئىتنى يۇيۇندۇرىدىغان ۋاننىلار، ئىتنىڭ تەرەتخانىلىرى، ھەتتا ئىتنىڭ كاتتا ئارامگاھلىرى بولىدىكەن. بۇ ئىتلار ئۆپكەسنى كېرىپ قاۋاپ بەرمىسىمۇ، ھۆرمىتى شۇنچە يۇقىرى ئىكەن، پەقەت غوجايىنىغا ئەرەك بولۇپ بەرسىلا بولىدىكەن. كۆڭلى – كۆكسى توق غوجايىنلار ئۆزلىرىنىڭ مەخلۇقلىرىغىمۇ شۇ قەدەر ھەممەت كۆرسىتىدىكەن.

باي دۆلەتلەرنىڭ پۇلدارلىرى ئادەمدىن بەكرەك ئىتقا ھېرس بولىدىكەن. ئۇ دۆلەتلەردە مۈشۈك ۋە باشقا ھايۋانلارنى خورلاش ئەھۋاللىرى ناھايىتى چوڭ دېلو سۈپىتىدە گېزىت – ژۇرنال ۋە تېلېۋىزىيەلەردە داۋراڭ قىلىنىدىكەن. ئوقۇرمەنلەرگە ھايۋانلارنى ئەتىۋارلاش خۇسۇسىدىكى تىپىك بىر ئاخباراتنى تەقدىم قىلىپ ئۆتۈشنى لايىق تاپتىم. 2003 - يىلى 30 - يانۋاردا <http://news.sina.com.cn> دا مۇنداق بىر خەۋەرنى كۆردۈم:

ياۋروپا بىرلەشمىسى دېھقانلاردىن چوشقىلارغا ئويۇنچۇق ئېلىپ بېرىپ، ئۇلارنى «بەختلىك» قىلىشنى تەلەپ قىلدى

يېقىندا ياۋروپا بىرلەشمىسى غەلىتە بىر قارار چىقاردى. قاراردا دېھقانلار بۇنىڭدىن كېيىن چوشقا قوتىنىدىكى چوشقىلارغا ئويۇنچۇق ئويۇنچۇق ئېلىپ بېرىشى تەلەپ قىلىندى. ئەگەر ئۇنداق قىلمىسا جەرىمانە قويۇلىدۇ ياكى قامىلىدۇ. سەۋەب شۇكى، ياۋروپا بىرلەشمىسى ئەمەلدارلىرىنىڭ قارىشىچە، چوشقىلارمۇ خۇشال - خۇرام

ياشىشى كېرەك.

چوشقا كۈچۈكى توپ تېپىشنى ئۆگەنمەكچى

ئەنگىلىيە ھۆكۈمىتى بۇ قارارنى كېلەر ھەپتىدىن باشلاپ ئىجرا قىلماقچى. مۇھىت، ئاشلىق ۋە يېزا ئىگىلىك ئىشلىرى ۋازارىتى ئەمەلدارنىڭ دېيىشىچە، دېھقان دوستلار چوشقىلارغا ياخشى مۇئامىلە قىلىشى كېرەك، چۈنكى چوشقا زېرەك ھايۋان بولۇپ، ئىنسانلارنىڭ دوستى، ئىنسانلارنىڭ ئۇلارنىڭ ياشاش مۇھىتىنى كۆڭۈللۈك قىلىپ بېرىش مەسئۇلىيىتى بار.

ئىگىلىشىمىزچە، چوشقىلار ئۈچۈن تەييارلىنىدىغان ئويۇنچۇقلار «ۋاسكېتبول»، «پۇتبول» بولىدىكەن: بۇرنى بىلەن ئوينايدىغىنى «ۋاسكېتبول»، پۇتى بىلەن ئوينايدىغىنى «پۇتبول» ئىمىش. ئەنگىلىيە دائىرىلىرى دېھقانلارغا توپلارنىڭ رەڭگىنى پات - پات ئالماشتۇرۇپ تۇرۇشنى تەۋسىيە قىلغان. «بولمىسا چوشقىلار زېرىكىپ قالىدىكەن.»

يەنە بەزىلەر چوشقا قوتىنىغا زەنجىر ئېسىپ قويۇشنى تەۋسىيە قىلىدۇ، شۇنداق بولغاندا، چوشقىلار زەنجىرنى بۇرنى بىلەن ئوينايدۇ.

قانۇنغا رىئايە قىلمىسا تۈرمىگە كىرىشى مۇمكىن

يېڭى بەلگىلىمىگە ھەرگىز سەل قارىماڭلار. ئەگەر دېھقانلار بۇنىڭغا سەل قارىسا مۇناسىۋەتلىك دائىرىلەر ئۇلارغا مىڭ فوند جەرىمانە قويدۇ ياكى ئۈچ ئايلىق قاماق جازاسى بېرىدۇ. ئومىنس دېھقانچىلىق مەيدانىدا تۇرىدىغان نېۋىل مىك بۇ خىل جازانىڭ تەمىنى دەسلەپكى قەدەمدە تېتىدى. بۇ غوجايىن يەرلىك يېزا ئىگىلىك باشقارمىسىنىڭ ئاگاھلاندۇرۇشىنى تاپشۇرۇۋالدى. ئەگەر ئۇ

64 چوشقا قوتىنىغا ئويۇنچۇق قويىمىسا، ئۇنىڭ چوشقىلارغا ماركا چاپلاپ سېتىش ھوقۇقى بىكار قىلىنىدۇ.

چوشقىلار ئويۇنچۇق ئېيىقىنى تالاشماقتا

مىڭ ئىلاجسىز ھالدا مۇخبىرلارغا شۇنى ئېيتتىكى، ئۇ چوشقىلارغا ئويۇنچۇقلارنى قانداق ئېلىش كېرەكلىكىنى تامامەن بىلمەيدىكەن. تۈنۈگۈن ئۇ چوشقا قوتىنىغا بىر سولياۋ ئايروپىلان بىلەن بىر تىۋىتلىق ئويۇنچۇق ئېيىقىنى قويۇپ قويسا، چوشقا كۈچۈكلىرى قىزىقىپ ئۇلارنى ئورنۇپلىشقان. ئۇلار ئېيىقچاقنى چىشلەپ تارتىپ، ئىككى مىنۇت ئىچىدىلا يۈزىنى يىرتىۋەتكەن. مىڭ مۇنداق دەدى: «قارىغاندا، پۇختىراق ئويۇنچۇق ئالسام بولغۇدەك». مىڭ «دېھقانلار ھەپتىلىكى» ژۇرنىلىغا قاقشاپ تۇرۇپ مۇنداق خەت يازغان: «ھەربىر قوتانغا بىردىن توپ ئالسام يېتەرلىكمۇ، ئەمەسمۇ، بىلىمدىم. 20 چوشقا بىر توپنى تالاشسا، بۇ نېمىدېگەن قورقۇنچۇق؟!»

ئەنگىلىيە مال دوختۇرلىرى جەمئىيىتى چوشقا بۆلۈمىنىڭ مەسئۇلى مۇنداق دېگەن: «چوشقىلارنىڭ بىر - بىرنى چىشلەيدىغان ئادىتى بار، بۇ ئۇلارنىڭ قۇلاق ۋە قۇيرۇقلىرىنىڭ ساغلام يېتىلىشىگە زىيانلىق. ئەگەر چىشلەيدىغان ئويۇنچۇق بېرىلسە، چوشقىلار بىر - بىرنى چىشلەمەسلىكى مۇمكىن. چوشقىلارغا يەنە پۇرۇپكا، پونتون ۋە سولياۋ نەيچىلەر ئېلىپ بېرىلىشى كېرەك» (ئوۋخەن).

بۇ خەۋەرنى ئوقۇپ، ئاسىيا ۋە ئافرىقىدىكى ئاچ - يالىڭاچ بالىلار، تۈرمىلەردىكى مەھبۇسلار، پاسكىنا سۇ ئىچىشكە مەجبۇر بولغان دېھقانلار، بۇلغانغان يېمەكلىكلەرنى سېتىۋېلىپ يەۋاتقان بالىلار ئېسىمدىن كەچتى. ئۆسمە كېسەللىكلەر دوختۇرخانىسىدا ئىشراپ ياتقان ئانىلار، ئۇلارنىڭ كۆزلىرىدىكى ياش داغلىرى، بالىلىرىغا كۆزى قىيماي جان بەرگەن ئانىلارنىڭ ئوچۇق كۆزلىرى، بۇلاپ كېتىلىپ

ئوغرىلىققا سېلىنىۋاتقان ئۆسمۈرلەر، بىچارە شەھەر كەمبەغەللىرىنىڭ ئوقۇشىنى قىلىۋاتقان بالىلىرى، ئافغانىستان قىشلاقلرىدىكى پاناھسىز بالىلار بىر - بىرلەپ كۆز ئالدىمىدىن ئۆتتى. بۇنداق كۆرۈنۈشلەرنى تېلېۋىزور ئېكرانلىرىدىنمۇ تالاي قېتىم كۆرگەندىمۇ. بۈگۈنكى دۇنيا قارا يۈمۈرغا ئوخشاپ قالغانىدى. كۈلكە كۈلكە ئەمەس، پەقەت يىغىلا يىغىغا ئوخشايدۇ.

مىياتا كېدىكى ماگىزىنلارغا كىرسىڭىز، تۇرمۇشتا لازىملىق ھەممە نەرسىنى تېپىش بىلەن بىللە، مەخسۇس مۈشۈكلەر ئۈچۈن تەييارلانغان ئۆلچەملىك يېمەكلىكلەرنى كۆرىسىز. بۇ يېمەكلىكلەر بېلىق ۋە ئاللىقانداق نەرسىلەردىن ياسالغان. ئۇلارنىڭ يېمەكلىكى بىخەتەرلىك ۋە پاكىزلىق جەھەتتىن پۇختا كاپالەتلەندۈرۈلگەندى. ئىت - مۈشۈكلەرنىڭ يېمىكى قاتارىدا گازىر مۇ بار ئىدى. ئۇلار ئادەم يەيدىغان گازىرنى شۆپۈكسىزلىپ تەييارلايدىكەن. مۈشۈكلەرنىڭ گازىرى شۆپۈكى بىلەن بولىدىكەن. بۇنى كۆرۈپ سائەت - سائەتلەپ گازىر چاقىدىغان كىشىلىرىمىز يادىمغا كەلدى.

ئادەتتە دالا ساياھىتىگە چىققاندا ئىشلىتىلىدىغان كۆمۈر، ئوتۇن قاتارلىقلار ماركىلاشتۇرۇپ ماگىزىنغا سېلىنىدىكەن. گازلامۇ كوكاكولا (Cocacola) قۇتىسىغا ئوخشاش قۇتىلارغا ئۆلچەملىك شتۇرۇلۇپ قاچىلانغان. ئىشقىلىپ، ئىنسانلارنىڭ تۇرمۇش ھاجىتىگە مۇناسىۋەتلىك نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى ئۆلچەملىك شتۇرۇلۇپ، چىرايلىق ئورالغان ھالدا ماگىزىنلاردىن ئورۇن ئالغانىدى.

مۇشۇنداق چەت يېزىنىڭ كىچىككىنە ماگىزىنلىرىغىمۇ كىتاب - ژۇرناللار سېلىنغان بولىدىكەن. بىر چەتتە 18 ياشتىن تۆۋەنلەر كۆرۈشكە بولمايدىغان ژۇرناللار قويۇلىدىكەن، ئۇ يەرگە «18 ياشتىن تۆۋەن بالىلار كۆرۈشكە بولمايدۇ» دەپ ئوچۇق يېزىپ قويىدىكەن. بۇ خىل ژۇرناللاردا جىنسىي تۇرمۇشقا ئائىت مەزمۇنلار ئوچۇق - ئاشكارا سۆزلىنىدىكەن. مەلۇم شەھەر، مەلۇم رايوندىكى كەسپىي باھىشلىرىنىڭ فوتو سۈرىتى، مەجەز - خۇلقى، ئادەمنىڭ كۆڭلىنى

ئېلىشتىكى ئۇسلۇبلىرى تونۇشتۇرۇلدىكەن. ئادەتتە، 20 ياشتىن تۆۋەن ياشتىكى بالىلارغا ھازاق، تاماكا سېتىلمايدىكەن، ئاپتوماتىك سېتىۋېلىش قۇرۇلمىسىغىمۇ يېشىنى كۆرسىتىپ بېرىدىغان كارتىنى سالمىغۇچە ئۇنىڭدىن بىرنەرسە ئالغىلى بولمايدىكەن. بۇ دۆلەتتە ماشىنا ئومۇملاشقان بولغاچقا، پىراۋا خۇددى بىزنىڭ كىملىكىمىزدەك ئىناۋەتكە سازاۋەر ئىكەن، شۇڭا كىشىلەر ئاپتوماتىك سېتىۋېلىش قۇرۇلمىسىغا پىراۋىسىنى تونۇتىدىكەن. ماگىزىن ۋە كىتابخانلاردا بالىلار يىگىرمە مىڭ يېن (تەخمىنەن 1400 يۈەن خەلق پۇلى) دىن ئارتۇق پۇل خەجلىمەكچى بولسا، ئۇلارغا ئاتا - ئانىسى شاھىت بولۇشى كېرەك ئىكەن. بۇ پۇلغا ياپونىيە ئىستېمال سەۋىيەسى شارائىتىدا ئېسىل تاۋۇزدىن ئۈچ - تۆتى كېلىدۇ. ئىستېمال جەھەتتىن بۇ ئۈرۈمچى شارائىتىدىكى 15 ~ 20 يۈەنلىك تاۋۇز ئىستېمالغا باراۋەر كېلىدۇ. ئەگەر يىگىرمە مىڭ يېن ياپون پۇلىغا كىتاب ئېلىشقا توغرا كەلسە، 10 ~ 15 پارچە بالىلار كىتابچىسى كېلىدۇ. بىراق كىتابخانا خادىملىرىمۇ ئۈنچىلىك پۇل خەجلىمەكچى بولغان بالىلاردىن ئاتا - ئانىسىنىڭ يېنىدا بولۇشىنى تەلەپ قىلىدىكەن. بۇ پۇل بالىلار ئاتا - ئانىسىنىڭ قاپچۇقىدىن سۇغۇرۇپ ئېلىۋالغان پۇلمۇ ياكى ئۇلارغا باشقا يوللار بىلەن كېلەمدۇ؟ ئىشقىلىپ، بالىلارغا ئۇنداق سەگەك مۇئامىلە قىلىش پۇل خەجلىشىنى ساغلام ئەخلاقىي ئاساسقا ئىگە قىلىش ئۈچۈن ئىدى. بالىلار ئادەتتە ئىشلەپ پۇل تاپمايدۇ، دېمەك، ئۇلارنىڭ مۇستەقىل كىرىم مەنبەسى يوق، بۇنداق ئەھۋالدا يىگىرمە مىڭ يېن پۇلنىڭ بىر بالىنىڭ ئالىقىنىدا بولۇشى نورمال ئىشقا كىرىپ كەتمەيتتى.

مىياتاكي مەھەللىلىرىنى ئارىلاۋېتىپ ئادەتتىكى تېلېفونلاردىن پەسرەك ئورۇنلاشتۇرۇلغان تېلېفونلارنى چېلىقتۇراتتىم، بۇ تېلېفونلارغا بالىلارنىڭ بويى يېتەتتى، بۇلار بالىلار ھەق - ھوقۇقىنى قوغداش تېلېفونلىرى بولۇپ، بالىلار ھوقۇقى بىراۋلار تەرىپىدىن دەخلى - تەرۇزغا ئۇچرىسا، ئاشۇ تېلېفونلار ئارقىلىق ئەھۋال مەلۇم قىلسا

بولاتتى. لۇ شۇنىڭ « بالىلارنى قۇتقۇزۇڭلار » دېگەن سۆزىنى ياپونلار بەكرەك ئاڭلىغاندەك تۇراتتى. مەن ئاشۇ بالىلار تېلېفونلىرىغا قاراپ ياپون خەلقىنىڭ بىر ئىشلارنى ئىنچىكە، ئەستايىدىل ئويلىنىشتا دۇنيادىكى نۇرغۇن مىللەتكە قارىغاندا ئالدىنقى ئورۇندا تۇرىدىغانلىقىنى تونۇپ يەتكەندەك بولدۇم. ئىشلار بىيۇروكراتلارنىڭ قارارى بويىچە ئەمەس، بەلكى خەلق ئىچىدىكى ئاقىللارنىڭ ئۆز - ئۆزىگە مەسئۇل بولۇشنى چىقىش قىلغان مەسلىھەتلىرى ئاساسىدا ھەقىقەلەشتۈرۈلگەن جەمئىيەتتە يامان ئىشلارنىڭ يۈز بېرىش مۇمكىنچىلىكى ئاز بولىدۇ .

ھەربىر مەھەللىدە ئىلەڭگۈچ، سىيرىلغۇچ، لىڭگىرتاقتاق، ياماشقۇچ قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان كىچىك بىر مەيدان بولىدىكەن. مياتاكېدىمۇ ئاشۇنداق مەيداندىن بىرى بار ئىدى. ياپونىيەنىڭ ھەربىر ئولتۇراق رايونىدا كىشىلەر پائالىيەت قىلىدىغان ئاممىۋى سورۇنلار ناھايىتى كۆپ بولىدىكەن، شۇنداق بولغاچقىمۇ، مياتاكېدىكى بۇ كىچىككىنە چىملىق مەيداندا ئوينايدىغان بالىلارنى كەمدىن - كەم كۆرگىلى بولاتتى. مەن دەم ئېلىش كۈنلىرىدە بالىلىرىمنى بۇ يەرگە ئەكېلىپ ئوينىتىپ كېتەتتىم. مەيداننىڭ بىر تەرىپىدە سۈپسۈزۈك سۇ ئېقىپ تۇرىدىغان بىر ئۆستەڭ بار ئىدى، چىرايلىق باراڭغا ياماشقان قۇلماق ياخشى بىر سايىۋەن ئىدى. سايىدە پاراللېل يانداشتۇرۇپ ئورنىتىلغان ياغاچ ئورۇندۇق بولۇپ، بالىلىرىم ئويۇنلىرىنى ئاخىرلاشتۇرغۇچە ئەنە شۇ ئورۇندۇقتا ئولتۇرۇپ يېتەرلىك خىيال سۈرۈۋالاتتىم. مەيداندىكى مۈشۈككېيىق، بۇغا قاتارلىق ھايۋانلارنىڭ ھەيكەللىرى ئۇلارنىڭ تېرىسىنىڭ رەڭگىدە سىرلاپ قويۇلغانىدى.

مياتاكېنى تالاي ئارىلاپ چىققاندىمەن، ئىشىك ئالدىدا گەپلىشىپ ئولتۇرغان ئاياللارنى، قارتا ياكى شاھمات ئويناپ ئولتۇرغان ئەرلەرنى زىنھار كۆرگىلى بولمايتتى، ھەتتا چۇقان - سۈرەن سېلىشىپ، يۈگۈرۈشۈپ يۈرگەن كەپسىز بالىلارنىمۇ ئۇچراتقىلى

بولمايتتى. بىر قارىسا بۇ مەھەللە ھوشىدىن كەتكەندەكلا كۆرۈنىدۇ. ئاياللار ۋە بالىلارنىڭ چۇقانىلىرى، ئېشەكلەرنىڭ ھاڭراشلىرى، كالىلارنىڭ مۆرەشلىرى، توخۇلارنىڭ چىلاشلىرى، بالىلارنىڭ سۇغا چۆمۈلۈشلىرى كەبى ھادىسە ۋە قىياپەتلەر پەقەت ئۇيغۇر يېزىلىرىغا مەنسۇپ ئالامەتلەر ئىدى. بۇنداق چاغدا ئاشۇ توپىلىق، لېكىن جانلىق ئۇيغۇر سەھرالرىغا قانات ياساپ ئۇچقۇم كېلىپ كېتىدۇ. كۆز ئالدىدىكى مياتاكي پاكىز، باياشات، خاتىرجەم ئىدى، لېكىن كۆڭۈللۈك بىر مەنزىرىنى كۆرۈش تەس ئىدى. ئۇيغۇر يېزىلىرىدا بۇنچىلىك پاكىزلىق ۋە ئەلۋەكچىلىك يوق، دېھقانلارنىڭ كالىسىدا غەم، ئايىغى چىقماس ئېغىر ئەمگەك ئۇلارنى ئالدىغا سېلىۋالغان. لېكىن ئادەملەرنىڭ توپا چىرايىدا بىر خىل توقلۇق ۋە شوخلۇق بار، ھاياتنىڭ بۇنداق مۆجىزىسى بولمىغان بولسا ھاياتنى داۋاملاشتۇرۇش مۈشكۈل بولغان بولاتتى. ھاياتنىڭ قۇدرىتى ئەڭ مۈشكۈل، ئەڭ چۈشكۈن شارائىتتا ئۆزىنى كۆرسىتىدۇ. شەھەرلىكلەرنىڭ پۇتلىرى شوخا كىرىپ كەتسە يىرىڭداپ كېتىدۇ، لېكىن ئۇيغۇر دېھقانلىرىنىڭ تېرىق زاغرىسىدەك يېرىلىپ كەتكەن تاپانلىرى شۇ قەدەر بېجىرىمكى، يەرگە بازغاندەك مەزمۇت دەسسەيدۇ، ئۇچلۇق ئېڭىزلار ۋە ئوغرىتىكەنلەر دېھقاننىڭ ئايىغى ئاستىدا مۇلايىملىشىپ كېتىدۇ. بىزنىڭ يېزىلىرىمىز ئەنە شۇنداق پۇتقا بەكمۇ ئوخشاپ كېتىدۇ.

لېكىن پاكىت شۇ: مياتاكي جىمجىت، پاكىز، باياشات، خاتىرجەم بىر كەنت، بەلكىم بۇ يەرنىڭ ئادەملىرى ئۆزىنىڭ رىزىقىنى تېخىمۇ كۆپەيتىش مەقسىتىدە قىر ئاتلاپ يىراقلارغا كېتىشكەندۇ. يېزا ياپونىيە دېھقانلىرىنى ئۆزىگە باغلاپ تۇرىدىغان قورۇق ئەمەس ئىدى، دېھقانلار پۇرسەت ئىزدەپ ھەممە يەرگە بارالايدۇ. بۇ بىر ئۆمۈر بىر كەنتنىڭ ئىچىدە ياشاپ، «قۇياش ھاشىماخۇننىڭ بېغىدىن كۆتۈرۈلۈپ، ئاسىم باينىڭ قورۇقىدا پاتىدۇ» دېيىشتىن كۆپ ئەۋزەل ئەمەسمۇ؟! تاغلارنىڭ كەينىدە تاغلار بار، ئۇپۇقنىڭ كەينىدە ئۇپۇق. ئىنسان تاغلاردىن ئېشىپ، كۆزىنى باغلاپ تۇرغان ئۇپۇق پەردىلىرىنى

يىرتىپ تۇرمىسا، ئۇ كۆزى كۆرۈپ تۇرۇپ، ھېچنېمىنى بايقمايدىغان ئەمما ئايلىنىپ قالىدۇ.

باۋدۇن باينىڭ كۆزى بىلەن زوردۇن سابىرنىڭ «ئېھ، توپىلىق يول» ھېكايىسىدىكى روزەك بەزنىڭ كۆزىنى قانداقمۇ سېلىشتۇرۇپ بولغىلى بولسۇن!

مىياتاكېدا 公民館 بار ئىدى، بۇنى ياپونچە Kouminkan دەپ ئاتايدۇ. بۇ بىزچە ئاممىۋى پائالىيەت كۈلۈبى دېگەنلىك بولىدۇ. ئۇ يەردە بىر ئۈستى يېپىق ۋاسكىتبول مەيدانى بار، كىشىلەر خالىغان چاغدا بۇ يەرگە كېلىپ چېنىقالايدۇ. يەنە ئۇ يەردە ۋالىبولمۇ بار ئىدى. مەيداننىڭ بۇ تەرىپىدە تۈرلۈك چېنىقىش ئەسلىھەسى بار ئۆيلەر ۋە كۈنۈپخانا بار بولۇپ، ھەرقاچان كىشىلەرگە ھەقسىز ئوچۇق. يەنە بىر زالدا تۈرلۈك ئويۇنچۇق بار، بالىلار بۇ يەردە خالىغانچە ئوينىشىدۇ. ئۆيلەرنىڭ ئاستى سۈنئىي توقۇلما، شۇنداق پاكىز، قىشتا ئىسسىق، يازدا سالقىن. كەنتتىكى ئالاھىدە پائالىيەتلەرنىڭ ھەممىسى مۇشۇ كۈلۈبتا ئۆتكۈزۈلەتتى. بۇ يەردە ئاياللارغا كىيىم تىكىش، تاماق ئېتىش، گۈل تىزىش، چاي دەملەش، بالا تەربىيەلەش قاتارلىق تۇرمۇش بىلىملىرىنى ئۆگىتىدىغان پائالىيەتلەرمۇ ئۆتكۈزۈلۈپ تۇرىدىكەن. ئاياللار بۇ يەردە ئۆزلىرى ئۈگەنگەن قايسىدۇر بىر تۇرمۇش بىلىمنى باشقىلارغا تونۇشتۇرىدىكەن، ئۆزئارا ئۇچۇر ئالماشتۇرىدىكەن. بۇلار ئېنىق بەلگىلەنگەن ۋاقىت، پىلان بويىچە ئۆتكۈزۈلىدىكەن. ياپون ئاياللىرىنىڭ سورۇنى ئۇيغۇر ئاياللىرىنىڭ قاتار چايلىرىدىن كۆپ مەدەنىي ئىدى؛ ياپون ئاياللىرى شەھەردىكى ئۇيغۇر ئاياللىرىدەك ئالدىغا قورۇمىلارنى پىرامىدا شەكلىدە تىزىۋېلىپ، يەپ ئولتۇرمايدۇ، ۋاقىتىنى ئۇيغۇر ئاياللىرىدەك ئەھمىيەتسىز ئۆتكۈزمەيدۇ، ئۇلارنىڭ ھەربىر دەقىقىسى پىلان بىلەن ئۆتىدۇ. ئۇيغۇر ئاياللىرىنىڭ قاتار چېيىنى بىر مەيدان ئەسەبىي يەپ - ئىچىش دېيىشكە بولاتتى. ئۇلارنىڭ پاراڭلىرىدا يېگەن - ئىچكەن، كىيگەن - كەچكەنلەر ھەققىدىكى مەزمۇنلار كۆپ، كەسىپ، ۋەزىيەت، مەدەنىيەت ھەققىدىكى

مەزمۇنلار يوق ھېسابتا ياكى پۈتۈنلەي يوق. ئۇيغۇرلاردا نۇرغۇن ئولتۇرۇشنىڭ مەقسىتى ۋە تېمىسى بولمايدۇ، يەپ - ئىچىش جەريانىدا پەيدا بولغان كەيپىياتنىڭ تۈرتكىسىدە گەپ - سۆزلەر، چاقچاقلار كۆپ بولىدۇ. گەپنىڭ ئاخىرى يوتقان پاراڭلىرى يۈمۈرلىرىدىن چىققان خۇدى يوق كۈلكىلەر بىلەن ئەۋجىگە چىقىدۇ. ئۇيغۇر ئاياللىرىنىڭ بۈگۈنكى قاتار چېپى ئىستىخىيەلىك ھالدىكى قورساق بوشىتىش جەريانى. ساغرا سېلىپ سەمرىپ كەتكەن، ئېڭەكلىرى ساڭگىلاپ تۇرغان ئۇيغۇر ئاياللىرىنىڭ ئىشتان كىيىپ دىسكو ئويناشلىرى قۇيرۇقى يوق مېكىيانلارنىڭ تاقلاشلىرىنى ئەسلىتىدۇ.

مىياتاكي (宮竹)، تسۇرۇگى (鶴来)، تاستۇنوكۇچى (辰口) يېزىلىق ھۆكۈمەت، كوماتسۇ ئارىلىقلىرىدا قولايلىق، راۋان قاتناش تورى بار ئىدى. ئارىدا قاتناۋاتقان ئاپتوبۇسلار كۆپ ھالدا قۇرۇق ماڭاتتى، شۇنداقتىمۇ بۇ ئاپتوبۇسلار بەلگىلەنگەن ۋاقىت تەرتىپى بويىچە ھەربىر بېكەتتە توختايتتى. چۈشىدىغان ياكى چىقىدىغان ئادەم بولمىسىمۇ، ئاپتوبۇس چوقۇم ئازراق توختاپ، توختاش ۋاقتىنى توشقۇرۇپ، ئاندىن قوزغىلاتتى. ياپونىيەدە بېكەت تاختىلىرىغا ھەربىر قېتىملىق ئاپتوبۇسنىڭ كېلىپ توختاش ۋاقتى مەنۇت - سېكۇنتلىرىغىچە يېزىپ قويۇلىدىكەن، كىشىلەر ئەنە شۇ ۋاقىتقا رىئايە قىلغان ئاساستا بېكەتكە چىقىپ تۇرۇشىدىكەن، ئاپتوبۇسلار بەلگىلەنگەن شۇ ۋاقىتنىڭ ئۆزىدە كېلىدىكەن. ياپونىيەدە ۋاقىت سېكۇنتلاپ تەقسىم قىلىنىدىكەن. ئۇنىڭ ئۈستىگە سائەتنىڭ ئىستىرىلكىسى بەلگىلەنگەن توچكىغا كەلگەندە، راستتىنلا ۋاقىت توشىدىكەن.

بىزنىڭ ئۈرۈمچىدە، بىزنىڭ قەشقەردە، بىزنىڭ خوتەندە، بىزنىڭ ئاقسۇدا، بىزنىڭ كورلىدا، بىزنىڭ غۇلجىدا، بىزنىڭ تۇرپاندا، بىزنىڭ قومۇلدا، بىزنىڭ چۆچەكتە، بىزنىڭ ئالتايدا، بىزنىڭ شىخەنزە (سايبالىغ) دە قاتناشنىڭ ۋاقتى قاتناش شىركىتىنىڭ

ھەيلى بويىچە ئۆلچىنىدۇ، شوپۇر ئاپتوبۇسنى قاچان ھەيدىسە، ۋاقىت شۇ چاغدا توشىدۇ. يولۇچىلارنىڭ تېرىككىنى بىكار. شوپۇرنىڭ نەزىرىدە يولۇچى ھاجەتمەن، رول ئىككى بوسۇغا ئارىلىقىدىكى مۇتلەق ھوقۇق، يولۇچىلار شوپۇرنىڭ خاھىشىغا مۇتلەق بويسۇنۇشقا تېگىشلىك بەندىلەر. ۋاھالەنكى، ۋاقىت ئىنسانلارغا ئەڭ ئادىل تەقسىملەنگەن مۈلۈك، لېكىن بۇ مۈلۈكنىڭ سەرىپىياتى ۋە ياراتقان قىممىتى ھەر بىر جەمئىيەتتە، دەۋردە ۋە تۈزۈمدە ئوخشاش ئەمەس. ياپونىيەدە ۋاقىت ئادەمگە ئەمەس، ئادەم ۋاقىتقا بويسۇنىدۇ، كىشىلەر بىراۋنىڭ ۋاقىتىنى زاپە قىلىشىنى ئۇنىڭغا زىيانكەشلىك قىلىش دەپ چۈشىنىدۇ.

ئاپتوبۇس شوپۇرلىرى فورما كىيىپ ماشىنا ھەيدەيتتى. يولۇچىلار ئاپتوبۇسقا چىققاندا شوپۇرغا Onegaisimasu (سىزدىن ئۆتۈنىدىغان بولدۇم) دەيدىكەن، شوپۇرمۇ جاۋابەن «تىنچلىقمۇ؟» دەيدىكەن. ماشىنىنىڭ ئىچى شۇنداق پاكىز، ھاۋادان بولغاچقا، قىشتا ئىللىق، يازدا سالقىن. بىر ئاپتوبۇس يول ئۈستىدە يەنە بىر ئاپتوبۇس بىلەن روبىرولىشىپ قالغاندا، شوپۇرلار بىر - بىرىگە سالام بېرىپ ئۆتۈپ كېتىدىكەن. شوپۇرلار بېكەتتىن قوزغىلىدىغاندا، نېمىلەرنىدۇر پىچىرلاپ دەيدىكەن، بەلكىم ئۇنىڭ ئېيتقانلىرى قاتناش بەلگىلىمىلىرىدىكى بىرەر باسقۇچ بولسا كېرەك، دەپ چۈشەندىم.

قاتناپ يۈرگەن ئاپتوبۇسلارنىڭ ئىچىدە بىز تۇرغان مەكتەپنىڭ ھۆكۈمەت، خۇسۇسىي دوختۇرخانىلارنىڭ مەخسۇس سېلىپ قويغان ئاپتوبۇسلىرىمۇ بار بولۇپ، بۇلار ھەقسىز ئىدى. شوپۇر ئاپتوبۇسقا كىمنىڭ چىقىشىنى سۈرۈشتۈرۈپ يۈرمەيدۇ، ئاپتوبۇس پەقەت بېكەتتىلا توختايدۇ، ئۇچرىغانلا يەردە توختمايدۇ، شۇڭا يولۇچىلار چوقۇم بېكەتكە بېرىپ تۇرۇشى كېرەك. شوپۇرلار تۈزۈمگە ئۇيغۇنلۇق ئاستىدا مۇمكىنقەدەر يولۇچىلارغا قولايلىق يارىتىشقا تىرىشىدىكەن. ئاپتوبۇسلاردا ئولتۇرغانلار ئىچىدە ياشانغانلار كۆپ بولاتتى، ئۇلار دوختۇرخانىلارغا، ماگىزىنلارغا، ئارىشاڭلارغا بېرىشاتتى، بەزى

مومبايلارنى تسۇروگىدىكى تۇرلۇك ماللار سودا سارىيىدا دائىم دېگۈدەك ئۇچرىتىپ قالاتتىم. ماگىزىنلارنى ئايلىنىپ بىرەر تال نەرسە سېتىۋېلىش ئۇلارنىڭ كۈن ئۆتكۈزۈش ئۇسۇللىرىنىڭ بىرى ئىدى. بوۋاي - مومبايلارنىڭ يېتەرلىك ماددىي شارائىتى بار، لېكىن ئەسرالىشىدىغان ھەمراھلىرى يوق دېگۈدەك ئىدى. ئۇلار روھىي غېرىبلىقنى يوقىتىش ئۈچۈن پۇل خەجلىشەتتى. ياپونىيەدە داۋالاش ھەققىنىڭ كۆپ قىسمىنى دۆلەت ئۈستىگە ئالىدىكەن، دۆلەت ئۈستىگە ئالغان داۋالاشنى ھەققى نىسبىتى كىشىلەرنىڭ ياش قۇرامىنىڭ چوڭىيىشىغا ئەگىشىپ كۆپىيىدىكەن، پۇقرالار ئادەتتە ئۆزلىرىنىڭ كىرىمىگە بېقىپ تۇرۇپ داۋالاشنى سۇغۇرتىسى تاپشۇرىدىكەن. ئارىدا بىزمۇ تسۇروگىدىكى دوختۇرخانىغا كېسەل كۆرسەتكىلى باردۇق، دوختۇرخانىدا ياشانغانلار كۆپ ئىدى. دوختۇرخانىنىڭ كۈتۈش زالى ئازادە بولۇپ، يۇمشاق دىۋانلار يېتەرلىك قويۇلغان، كىشىلەر تېلېۋىزور كۆرگەچ نۆۋەت ساقلايدىكەن. ئادەتتە كىشىلەر كېسەل كۆرسىتىپ، دورىلىرىنى قولغا ئېلىپ بولغاندىن كېيىن ئاندىن پۇل تاپشۇرىدىكەن. ھۆكۈمەت دوختۇرخانىلىرىدا بىر ئاي ئىچىدە پوچتا ياكى بانكا ئارقىلىق ھەق تاپشۇرسا بولىدىغانلىقى پۇل تۆلەش ئورنىنىڭ ئۈستىگە يېزىپ قويۇلىدىكەن. دىققىتىمنى تارتقىنى بىمار كېسەل كۆرسەتكەندە دوختۇر بىلەن بىر ئۆيدە ئايرىم كۆرۈشىدىكەن، بۇنداق بولغاندا، كىشىلەر ئۆزىنىڭ كېسەللىرىنى كۆرسىتىش ياكى ئېيتىشتا ئەپسىزلىك ھېس قىلمايدىكەن. ئارىدا بىزمۇ بىرقانچە قېتىم ئۆزىمىزنى تەكشۈرتكىلى ھەم دورا ئالغىلى باردۇق. بىزدەك چەت ئەللىك ئىلىم تەھسىل قىلغۇچىلارنىڭ داۋالاش چىقىمىنىڭ %70 نى ھۆكۈمەت كۆتۈرىدىكەن.

ئېسىم قۇرۇسۇن، ماشىنا ۋە قاتناش ھەققىدە گەپ بولۇۋاتقاندا، بىرنەرسىنى ئۇنتۇپتىمەن. ئۇنى ئەمدى ئەسكەرتىپ ئۆتسەممۇ بولار. ياپونىيەدە ئىمكانقەدەر ماشىنا ئادەمگە ئاۋۋال يول بېرىدىكەن، سىزگە يېقىنلاپ كېلىۋاتقان شوپۇر سىزنىڭ يولىدىن ئۆتمەكچى بولغىنىڭىزنى

كۆرسە، توختاپ ئۆتۈۋېلىشىڭىزنى كۈتۈپ تۇرىدىكەن، سىز يولدىن ئۆتكۈچە ئۇنىڭغا رەھمىتىڭىزنى بىلدۈرۈشىڭىز كېرەك ئىكەن. بۇ يەردە شوپۇرنى شۇنداق قىلىشقا مەجبۇرلايدىغان ساقچى ۋە باشقا تاشقى كۈچ يوق. باشقا بىرى مەجبۇرلىمىسىمۇ، تەبىئىي ئىجرا بولغان ئەخلاقنىڭ ئۆزى ھەقىقىي مەدەنىيەتتۇر. شوپۇرمۇ ئالدىراش، ئەلۋەتتە. لېكىن ئۇلار پىيادىلەر ئۈچۈن ئۆتۈنۈۋەتكەن بىرقانچە دەقىقىنى ئۇ يەنە تولۇقلىۋالالايدۇ. يەنە ماشىنا ئادەمگە يول بەرگەندە، خەتەرنىڭ نىسبىتى تېخىمۇ ئازلايدۇ، چۈنكى ھەر زامان پىيادىلەرگە يول بېرىش خاھىشى ماشىنىنىڭ سۈرئىتىنى ئاز - تولا تىزگىنلەيدۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە تېز كېلىۋاتقان ماشىنىنى بىردىنلا توختىتىش تەس. بىزنىڭ يۇرتلاردا ماشىنا تولا كۆرەڭ نېمە، پىيادىلەر ھەمىشە ماشىنىغا يول بېرىشى كېرەك. پىيادىلەر ئۆز جېنىغا ئۆزى مەسئۇل بولمىسا، شوپۇردا ئىشەنچ يوق. شوپۇرلار ئالدىغا خىرىس قىلىپ كەلگەن ماشىنىدىن ھودۇقۇپ كەتكەن يولۇچىلارنى كۆرگەندە ھۇزۇرلىنىپ يايىراپ كېتىدۇ، بۇ ئارقىلىق ئۆزىنىڭ ئىجتىمائىي ئۈستۈنلۈكىنى بايقايدۇ. يامغۇر ياغقانلاردا يامغۇر سۈيى يىغىلىپ قالغان ئويمانلارغا چاقنى شىددەت بىلەن سېلىپ ئۆتۈپ كەتسەڭ، ئىككى تەرەپكە پاتقاق چاچرايدۇ، بۇنداق كۆرۈنۈش سېنى يولۇچىلارغا قارا قويۇن ئەزىمەت قىلىپ كۆرسىتىدۇ. پىيادىلەرنىڭ كىيىمىگە پاتقاق چاچراپ كەتسىمۇ، ئۇ نېمە قىلارنى بىلمەي ئارقاڭدىن قاراپلا قالىدۇ، خالاس. ماشىنىلار چوڭ قاتناش يوللىرىدا ئەلۋەتتە شۇنداق. بىراق، ئۇلار تار كوچىلاردا، پىيادىلەر رەستىلىرىدىمۇ كېتىۋاتقان توپ - توپ پىيادىلەرگە لاپا (زۈۋۈك، زۇۋانەك) ئۇرۇپ ماڭىدۇ، ئەگەر پىيادىلەر بۇنىڭغا دىققەت قىلمىسا، شوپۇر ماشىنىدىن بېشىنى چىقىرىپ «ئۆلگۈڭ كەلدىمۇ؟» دەپ تىللاپ قويدۇ. تاكىسار ئالدىراش پەيتلىرىدە ئىچىدە ئادەم بار - يوقلۇقىنى بىلەلمەي قول كۆتۈرۈپ سالغان كىشىلەرگە كۆز قىرىنىمۇ سالمايدۇ، لېكىن كەچلەردە كوچىدا سەيلە قىلىۋاتقان ئادەملەرگە لاپا ئۇرۇپ، ماشىناغا چىقمامسەن، دەپ

بېشارەت بېرىدۇ. ئادەم زاتىدىن سېسىق كېكىرىپ كەتكەندەك كۆرۈنگەن تاكىسى شوپۇرلىرىنىڭ كەچقۇرۇندىكى مۇرەسسە ھالىتىگە ئادەمنىڭ ئىشەنگۈسى كەلمەيدۇ.

ئاددىي پۇقرالارمۇ ماشىنا (پىكاپ)نى كۆرسە ھېيىقدۇ، ماشىنىدا ئولتۇرغان ئادەملەرنى چوڭ بىلىدۇ. بۇرۇن - بۇرۇندىن تارتىپ تەختىراۋان، مەپە، ھارۋىلاردا ئولتۇرغانلارنىڭ ھەممىسى ئەمەلدار ئىدى، كېيىنچە ئەمەلدارلار سېرىق لاتا پىكاپتا، قوڭغۇز ماشىنا (پىكاپ)دا، «قىزىلبايراق»، «مېرسىدس»، «ئاۋدى» لاردا ئولتۇرىدىغان بولدى. بۇلارغا ئۇشتۇمتۇت بېيىپ كەتكەن سودىگەرلەرمۇ قوشۇلدى. بارغانسېرى سودىگەر بىلەن ئەمەلدارنىڭ داستىخىنى بىللە بولىدىغان بولۇپ كەتتى، شۇڭا ماشىنا (پىكاپ) پۇقرالارنىڭ كۆزىگە سۈرلۈك ئىمتىياز بولۇپ كۆرۈنىدىغان بولۇپ كەتتى. شوپۇرلار ئاددىي پۇقرالاردىكى بۇنداق روھىي ھالەتنى ياخشى بىلگەچكە، ئۇلارنى ساراسىمىگە سېلىپ ئوينايدىغان بولۇپ كەتكەن. جۇڭگودا ماشىنا (پىكاپ) نىڭ سۈرلۈك نوبۇزىنىڭ پەسىشىگە خېلى باردەك قىلىدۇ، چۈنكى ئۇششاق ئەمەلدارلارنىڭ ماشىنا (پىكاپ) خۇمارى تېخى قانمىدى.

ئاتسۇنوكۇچى تەخمىنەن يىگىرمە مىڭ نوبۇسقا ئىگە بىر يېزا ئىكەن. ياكۇبا (ھۆكۈمەت مەھكىمىسى) بىز تۇرغان مەكتەپتىن ئانچە يىراق ئەمەس ئىدى. قاتناشلار قولايلىق. ئۇ يەرگە ۋېلىسىپىت بىلەن يىگىرمە مىنۇتلاردا بارغىلى بولىدىكەن. مەن ئۇ يەرگە تۇنجى قېتىم ۋېلىسىپىت بىلەن بارغانىدىم. مەكتەپتە مەخسۇس ئوقۇغۇچىلارغا ئارىيەتكە بېرىدىغان ۋېلىسىپىتلەر بولاتتى، ئوقۇغۇچىلار ئۆزلىرىنىڭ ئوقۇغۇچىلىق كىنىشكىسىگە ئاساسەن ۋېلىسىپىتنى ئارىيەتكە ئالسا بولاتتى. ئەر - ئايال ئىككىمىز ئىككى ۋېلىسىپىت ئارىيەتكە ئالدۇق. ياكۇباغا بارغۇچە بولغان تەسىراتىمنى كۈندىلىك خاتىرەمگە مۇنداق يازغانىكەنمەن:

«يوللار نېمىدېگەن گۈزەل، ھەممە يەردە گۈل، ھەممە يەردە

يېشىللىق، پاكىز تاشيول، سۈزۈك ئېقىن. ئارىلاپ - ئارىلاپ
 ئېتىزلىقلار، مەھەللىلەر... ئۆسۈملۈكلەرنىڭ پۇرىقى ئادەمگە
 خۇشاياقىدۇ. ئىككى قاسناقتىكى يېشىل تۆپىلىكلەر ۋە
 دەرەخزارلاردىن سالقىن ھاۋا ئۇرۇپ تۇرىدۇ.

سەھرا مەنزىرىسى بىلەن زامانىۋى تەرەققىيات ئېلېمېنتلىرى شۇ
 قەدەر ياخشى بىرلىشىپ كەتكەنكى، كىشىنىڭ روھىنى سىقىدىغان
 ناتەبىئەت ئالامەتلەرنى ئۇچراتمىدىم.»

بىز تۇرۇۋاتقان مەكتەپنىڭ ئورنى تاتسۇنوكۇچى يېزىسىغا تەۋە
 بولۇپ، قائىدە بويىچە چەت ئەلدىن كېلىپ مۇشۇ يەردە تۇرغۇچىلارمۇ
 يەرلىك يېزىلىق ھۆكۈمەتكە تىزىمغا ئالدۇرۇشى كېرەك ئىكەن.
 ھۆكۈمەت بىناسى يېشىل تۆپىلىك ۋە چىملىق مەيدانلارغا ئورالغان
 ھالدا سىپتا قەد كۆتۈرۈپ تۇراتتى. بىز بىنا ئىچىگە كىردۇق. چوڭ
 بىر زال يېرىم بوي ئېگىزلىكتىكى ئادىلار بىلەن خانىلارغا
 ئاجرىتىلغان بولۇپ، ئىش ئۈستەللىرى، كومپيۇتېر، خىزمەتچى
 خادىملار بىر قاراشتلا كۆزگە چېلىقىپ تۇراتتى. ئالدىمىزغا بىر قىز
 يۈگۈرۈپ كەلدى ۋە ياپونچە تەزىم بەجا كەلتۈرگەندىن كېيىن: «نېمە
 ئىش بار؟» دەپ سورىدى تەبەسسۇم بىلەن. ئايالىم مۇددىئانى ئېيتتى،
 بېرىلگەن ئانكىت، جەدۋەللەرنى تولدۇردۇق. ئەسلىدە مەن ئۇلارغا
 سۈرىتىمنى تاپشۇرۇشۇم كېرەك ئىكەن. سۈرەت ئېلىۋېلىشنى ئۈنتۈپ
 قايتۇق. سۈرەتنى پوچتىدىن ئەۋەتىپ بەرسەك، ئۇلارمۇ ماڭا بىر
 يىللىق تۇرۇش ئىجازەتنامىسىنى پوچتا ئارقىلىق يوللاپ بېرىدىغان
 بولدى. ھەممە ئىش ئون بەش مىنۇت ئىچىدە تۈگىگەندۇ. بۇ يەردە
 ئىش بېجىرىش شۇنداق ئاسان ئىكەن، خادىملار پىرىنسىپقا ئۇيغۇن
 شەرت ئاستىدا ھاجەتمەنلەرگە قولايلىق يارىتىپ بېرىشكە
 تىرىشىدىكەن. خانىلار ۋە خادىملار كۆرۈنۈپ تۇرغاچقا، خىزمەت داۋامىدا
 بىر - بىرى بىلەن ئاسانلا ھەمكارلىشىپ، ۋاقىت سوزۇلۇپ
 كەتمەيدىكەن. مانا بۇ ھازىرقى زامانغا خاس ئېچىۋېتىلگەن
 سىستېمىدىكى ئىشخانا قۇرۇلمىسى. بۇنداق ئىشخانىدا خادىملار بىر -

بىرىگە كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ، كىرىش - چىقىش ئوڭاي، نەق مەيداندىلا ھازىر جاۋاب كېڭەشكىلى بولىدۇ، خۇسۇسىي ئىش قىلىشقا ئورۇن قالمايدۇ. ھەربىر ئىشخانا ئايرىم بىر قورغان سۈپىتىدە بىر - بىرىدىن قېلىن تام، مەزمۇت ئىشىك، سۈرلۈك تۇرىچىلىك بىلەن ئايرىلىپ تۇرغاندا، دەرىجىلەر ئارا ئالاقە پەقەت بۇيرۇق بىلەنلا يۈرۈشىدۇ، ئىشخانىلار ئارىسىدىكى ئالاقە ئۈچۈن تالاي ۋاقىت سەرپ بولىدۇ. ياكۇبادىكى بۇنداق ئىشخانا ئىستىلى ماڭا ياقتى، ئۇ ئاشكارا ۋە ئوچۇق - يورۇق بولۇشتىن دېرەك بېرىپ تۇراتتى. كۈتۈش شىرەسىنىڭ ئالدىدا تۇرغان پۇقرا ئۆزىنىڭ ئىنسانلىق غۇرۇرى بىلەن قانۇن بەرگەن ئىمتىيازىدىن توسالغۇسىز بەھرىمەن بولىدىكەن. خادىملار ۋە پۇقرالار ئوتتۇرىسىدىكى ئالاقىدە ئادەمگەرچىلىك بىلەن پىرىنسىپ ئۆزئارا زىتلاشمىغانىدى.

ھەپتىدىن كېيىن پوچتا ئارقىلىق ياپونىيەدە بىر يىللىق تۇرۇش ئىجازەتنامىسىنى تاپشۇرۇۋالدىم. مەن ئۇنىڭ بىلەن كۈتۈپخانىلارغا كىرەلەيدىكەنمەن.

2002 - يىلى 24 - ئاۋغۇست تاتسۇنوكۇچى يېزىلىق ھۆكۈمەتنىڭ قۇرۇلغانلىق خاتىرىسى مۇناسىۋىتى بىلەن 21 - قېتىملىق بايرام ئۆتكۈزۈلدى. ئېيتىلىشىچە، بۇ 54 يىللىق خاتىرە ئىكەن. ھۆكۈمەت ئەتراپىدىكى رەستىلەر چىراغلار، پانۇسلار بىلەن بېزەلگەن، تېخى شۇ كۈنىلا تۈزۈلگەن بازاردا يېمەك - ئىچمەك سودىسى قىزىپ كەتكەن. مەزكۇر يۇرتتىن چىققان مەشھۇر چولپانلار بۇ مۇراسىمغا ئالاھىدە تەكلىپ قىلىنغان. ئۇلار ناخشا ئوقۇشتى، بۇ يىل تاللانغان يۇرت گۈزىلىنىڭ ئۇسسۇللىرى نامايىش قىلىندى. ئارقىدىن 1000 دىن ئارتۇق كىشىنىڭ داغدۇغىلىق مىللىي ئۇسسۇلى باشلاندى. بۇ بىر خىل ئەنئەنىۋى ئۇسسۇل بولۇپ، «جولڭ كارا ئودورى» دېيىلىدىكەن. ئۇسسۇلچىلار سېپىنىڭ ئۇزۇنلۇقى بىرەر كىلومېتىردىن ئاشسا كېرەك، دەپ ئويلىدىم. يېزا تەۋەسىدىكى ھەربىر كولىپكىتىپ ياكى ئورگان بىر گۇرۇپپا بولۇپ، ئۇلارنىڭ كىيىم - كېچەكلىرى ئۆزگىچە ئىدى، لېكىن ھەممىسىلا ياپونچە مىللىي كىيىملەردىن ئىدى. گۇرۇپپا سەپىنىڭ

ئالدىدا ماڭغانلارنىڭ قولىدا پانۇس بولۇپ، ئۇنىڭغا ئۇلارنىڭ تەۋەلىكى يېزىلغان. ئۇسسۇلچىلار سېپى ياكۇبانىڭ ئالدىدىكى يولدا ئۇزۇنچاق ئېلىپس شەكلىدە ئايلىنىشتى. بۇ ئۇسسۇلنىڭ ھەرىكىتىدە ئۆزگىرىش كۆپ بولمايدىكەن، بىر خىل ھەرىكەتنى ئىككى سائەت داۋامىدا داۋاملاشتۇرۇش ئاسان ئەمەس. ھەرىكەت بىر خىل رېتىمدا بولۇپ، زېرىكىشلىك ئەمەس دېگىلى بولمايتتى. لېكىن بۇ غايەت زور ئۇسسۇلچىلار سېپىدىكى ھەربىر شەخس ئۇسسۇلنى باشتىن - ئاخىر بىر خىل قىزغىنلىق ئىچىدە ئەستايىدىل ئوينىدى. ئۇلارنىڭ ھەرىكىتىدە سۈنئىيلىك، ئەپتىدە بىزارلىق يوق ئىدى... مانا بۇ ياپون مىللىتىنىڭ روھىدىكى كولىبكتىپقا بولغان ساداقەتمەنلىك، ئىنتىزام ۋە سەۋرچانلىق.

ياپون خەلقى نېمە ئۈچۈن ئىگىلىكتە مۇۋەپپەقىيەت قازاندى؟ دەپ سورالسا، مۇنداق بىر ۋارىيانتتا جاۋاب بېرىشكە بولىدۇ: چۈنكى ئۇلار ھەربىر كىچىك ئىشتا ئەستايىدىل، سەۋرچان ۋە پۇختا. كولىبكتىپ ھەمكارلىق، تەشكىلى مۇستەھكەملىك، تەرتىپ، پىداكارلىق قاتارلىق خۇسۇسىيەتلەر تۈزۈك نەرسە چىقمايدىغان سوزۇنچاق ئارالدىكى بۇ خەلقنى غالىبلىق تەنتەنىسىگە ئېرىشتۈرگەن. شاڭخەي دېسۇن ھەزارەت تەتقىقات ئورنىنىڭ باشلىقى ساۋ شىچاۋ ئەپەندى «文化战略» («ھەزاري ئىستراتېگىيە» ياكى «كۈلتۈر ئىستراتېگىيەسى») ناملىق ئەسىرىدە قىزىقارلىق بىر ھېكايىنى بايان قىلىدۇ:

ئەنگىلىيە، گېرمانىيە، ياپونىيە قاتارلىق ئۈچ دۆلەتنىڭ دېڭىز ئارمىيە گېنېراللىرى پاراڭلىشىۋېتىپ، ھەممىسى ئۆز قىسىملىرىنىڭ ئىنتىزامىنىڭ قاتتىقلىقى، ئەسكەرلىرىنىڭ بۇيرۇققا قاتتىق بويسۇنىدىغانلىقى ھەققىدە راسا ماختىنىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن گېرمانىيەلىك گېنېرال: «بولدى، تالاشماڭلار، مەن سىلەرگە گېرمانىيەلىكلەرنىڭ بۇيرۇققا قانداق بويسۇنىدىغانلىقىنى كۆرسىتىپ قويماي» دەپتۇ - دە، ئەسكەرنى 10 مېتىر ئېگىزلىكتىكى ماچتىغا

چىقىپ چاس بەرگەندىن كېيىن، ئۆزىنى دېڭىزغا تاشلاشقا بۇيرۇپتۇ. كېرمانىيەلىك ئەسكەر لام - جىم دېمەي بۇيرۇقنى ئىجرا قىپتۇ. ئارقىدىن ياپونىيەلىك گېنېرال ئۆزىنىڭ بىر ئەسكىرىگە 20 مېتىرلىق ماچتىغا چىقىپ ئىككى قېتىم چاس بېرىپ، ئاندىن ئۆزىنى دېڭىزغا تاشلاشنى بۇيرۇپتۇ. ياپونىيە ئەسكىرى دەرھال ئىجرا قىپتۇ. ئەنگلىيەلىك گېنېرال ئولتۇرغان پېتى بىر ئەسكىرىگە بۇيرۇپتۇ: «سەن 30 مېتىر ئېگىزلىكتىكى ماچتىغا چىقىپ ئۈچ قېتىم چاس بېرىپ، ئاندىن ئۆزۈڭنى دېڭىزغا ئات». ئەنگلىيە ئەسكىرى بۇنىڭغا جاۋابەن مۇنداق دەپتۇ: «باشلىق، بۇ ھەربىي ۋەزىپىمۇ؟ ئەگەر ئۇنداق بولمىسا، جەڭچىلەرنىڭ ھاياتىغا چاقچاق قىلماڭ». شۇنىڭ بىلەن ئەنگلىيەلىك گېنېرال بولدى قىلىشقا مەجبۇر بوپتۇ.

ياپونىيە ئەسكەرلىرىدە سامۇراي روھىنىڭ تەسىرى كۈچلۈك بولۇپ، ئۇلار بۇيرۇققا بويسۇنۇش بىلەن بىللە، بۇيرۇقنى ئاكتىپ تەشەببۇسكارلىق بىلەن ئىجرا قىلىدۇ. ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشىدا ياپونىيە ئايروپىلانلىرى تاشلىغان بومبىلارنىڭ ئوت كۈچى ئامېرىكا ئاۋىياماتكىسىنى پارتلىتىشقا ئاجىزلىق قىلىپ قالغان، شۇنىڭ بىلەن ياپونلار ئامېرىكا ئاۋىياماتكىسىنىڭ تۇرخۇنىغا ئايروپىلان بىلەنلا شۇڭغۇپ كىرىپ، بومبىنى بىۋاسىتە تاشلىغان. بۇ ھال سامۇراي روھىدىكى «مەلۇم پائالىيەت مىزانىنى بەلگىلەيدىغان ھوقۇق ئەقىلدىن كېلىدۇ، ئۇرۇش قىلىشقا تېگىشلىك بولسا ئۇرۇش قىلىش كېرەك، قۇربان بېرىشكە تېگىشلىك بولسا قۇربان بېرىش كېرەك، بۇنىڭدىن يانماسلىق كېرەك؟ (نىتوبى ئىنازۇ: «سامۇراي روھى») دېگەن ماددىلار بىلەن تامامەن بىردەك ئىدى.

ئۇيغۇرلار بىر - بىرىنى مېھمانغا كۆپ چاقىرىشىدۇ، لېكىن مېھمان ھەمىشە دېگۈدەك چاقىرىلغان يەرگە 10 ~ 20 مىنۇت كېچىكىپ بېرىشنى راۋا كۆرىدۇ، بۇنداق قىلغاندا، ئۇلار ساھىبخانىنىڭ «ئاران تۇرۇپتىكەنمۇ - نېمە» دەپ قېلىشىنىڭ

ئۇيغۇر تىلىدا يېزىلغان

ئالدىنى ئالالايدۇ. بىز بىر يەرگە چاقىرىلماي قالساق، بىئارام بولۇپ كېتىمىز، ئەگەر چاقىرىلىپ قالساق، كىبىرىمىزنى سپايە يوللار بىلەن كۆرسىتىپ قويىمىساق پۇخادىن چىقمايمىز. ئادەتتە، مېھمانلىرى سائەت تۆتكە چاقىرىلغان توپلىرىمىز سائەت يەتتە يېرىم ياكى سەككىز لەردە باشلىنىدۇ. كېچىكىش ئۇيغۇرلارنىڭ قىلىچ بىسىدا تۇرۇپ ئوينىغان تەقدىر ئۈسسۈلى. ئېسىمگە بىر ھېكايە كەلدى، بايان قىلىپ ئۆتەي:

تەڭرى ھەربىر قەرنەدە قوۋملارنىڭ نىيەت - ئىقبالغا قاراپ بىر قېتىم يەر تەقسىم قىلىپ بېرىدىكەن. ئۇ، دۇنيادىكى قوۋملارنى چاقىرىپ، يەر تەقسىم قىپتۇ. نەق مەيداندا بىرمۇنچە داۋايى دەستۇر، ئەرز - شىكايەتمۇ بوپتۇ. قۇدرەتلىك تەڭرى ئۇلارنى ئۆز يولىدا رازى قىلىپ ئۆزىتىپتۇ. قوۋملار تەڭرى كېسىپ بەرگەن يەر خېتىگە گام ھاياجان، گام ھەيرانلىق، گام ھودۇقۇش بىلەن قاراپ نەق مەيداندىن تارقىلىشىپتۇ.

تەڭرى بىر ئىشتىن ئۆزىمۇ ھەيران بولۇپ: «بۇ نېمە ئىشتۇ، ئۇ نېمىشقا كەلمەيدۇ؟» دەپ تۇرۇشىغا ئىشىك چېكىلىپتۇ:
 - مەرھەمەت!

بىرەيلەن قورۇنغىنىچە ئاستا كىرىپ كەپتۇ ۋە سالام بېرىپ تۇرۇپتۇ.

- ھە، ئەمدى كەلدىڭمۇ؟ - دەپ سوراپتۇ تەڭرى.
- كەچۈرگەيلا، كېچىكىپ قالدىم.
- نېمىشقا كېچىكىپ قالدىڭ؟
- ئۆيۈمگە مېھمان كېلىپ قالدى.
- قوۋمىڭنىڭ ئېتى نېمە؟
- ئۇيغۇر.

- ئۇيغۇر؟ ئەجدادىڭ ئات مىنىپ يۈرگەنلىرىدە ناھايىتى چاققان ئىدى. سەن ئايروپىلان، پويىز دەۋرىدە تۇرۇپمۇ نېمانچە پالاكەت؟
 ئۇ بېشىنى ئېگىپ جىم تۇرۇپتۇ.

— بوپتۇ، — دەپتۇ تەڭرى، — ئەجدادىڭنىڭ يۈزىنى قىلىپ، ئۆزۈمگە باغچە ساراي قىلىپ تاللىغان زېمىننى ساڭا ھەدىيە قىلاي، مەن بۇ زېمىننى ئۆز نامىم بىلەن «تەڭرىتاغلىرى» دەپ ئاتىغانىدىم. — تەڭرىتاغ؟ ئۇنىڭ ئېتەكلىرىدە چۆل - باياۋان ۋە قۇملار بار، تەڭرىم. ماڭا چۆرىسىدە دېڭىز - ئوكيان دولقۇنلاپ تۇرغان زېمىننى ئىنئام قىلغان بولسىلا.

— تەڭرىتاغلىرى دېگەن يۇرتلارنىڭ سەلتەنەتى، بۇ يەردە ئاتا - بوۋاڭنىڭ تەۋەررۈك ئىزلىرى بار. نىيەت - ئىقبالنىڭ شۇ بولسا، قايتىپ مېھمىنىڭنى كۈتكىن.

شۇنىڭدىن كېيىن ئۇلار مېھمان كۈتۈش ۋە مېھمان بولۇش بىلەن ئاۋارە ئىمىش. لېكىن، بىر - بىرىدىن رازى ئەمەس ئىمىش.

كىچىك بىر ھېكايىدىن بىر دەۋر كىشىلىرىنىڭ خاراكتېرىنى كۆرگىلى، كىچىك بىر ئىشقا قىلىنغان مۇئامىلىدىن بىر ئادەمنىڭ، ھەتتا بىر مىللەتنىڭ قىممەت قارىشىنى بىلگىلى بولىدۇ. تاتسۇنوكۇچى يېزىلىق ھۆكۈمەت مەركىزىدە كۆرگەن بىر ئاخشاملىق مەنزىرە مېنى ئۆزۈمىزدىكى ئاڭقاۋلىقلار ھەققىدە بىر قاتار ئويغا سالىدى. «ئەگەر ياپونلاردىكى سەمىيلىك ۋە ئەستايىدىللىق بىزنىڭ ھازىرقى زامان كىشىلىرىمىزدە بولغان بولسا، قانداق بەلەن ئىش بولاتتى - ھە؟!» دېدىم ئىچىمدە.

تاتسۇنوكۇچى بىر يېزا بولسىمۇ، ئۇنىڭ ئاممىۋى مەدەنىيەت ئەسلىھەلىرى مۇكەممەل ۋە تولۇق ئىكەن. بۇ ئەتراپلاردا ھەر خىل كۈلۈپ، سۇ ئۇرۇش كۆلى كۆپ ئىكەن. مەن بالىلىرىم ياپونىيەگە يېتىپ كەلگەندىن كېيىن باغچىغىمۇ بېرىپ باقتىم. باغچىغا كىرىش ھەققىلا تاپشۇرىدىكەنمىز، باغچىغا كىرىپ بولغاندىن كېيىن ھەر بىر بۆلەك ئۈچۈن قايتا ھەق تاپشۇرىدىغان ئىش يوق ئىكەن. كىچىك بىر يېزىغا تەۋە باغچىدىكى ھايۋان ۋە ئۆسۈملۈكلەرنىڭ تۈرى ئۈرۈمچى ھايۋانات باغچىسىنىڭكىدىن كۆپ ئىدى. باغچىغا كىرىش ھەققىمۇ ئىنتايىن ئەرزان ئىكەن.

ئۆزىنى ئىزدەش پىرسۇسسى

بۇ ئەتراپتا يەنە ئارىشاڭ ئىنتايىن كۆپ ئىكەن. مەن كىرگەن ئارىشاڭ شۇنداقمۇ، بىلىمدىم، ئومۇمەن قېرىلار ئارىشاڭغا چۆمۈلگىلى كېلىدىكەن. ئارىشاڭنىڭ ئىچىگە كىرگەندىن كېيىن ئاۋۋال مۇنچىدا پاكىز يۇيۇنىدىكەنمىز، ئاندىن بەدىنىمىزنى سۈرتۈۋېتىپ ئارىشاڭنىڭ پورۇقلاپ تۇرغان سۈيىگە چۈشىدىكەنمىز.

ئارىشاڭنىڭ سۈيى سۈيسۈزۈك بولۇپ، بۇلدۇقلاپ ئۆرلەپ تۇراتتى. سۈزۈك ئەينەك تام ئارىشاڭنىڭ سۇكۆلچىكىنى سىرت بىلەن ئايرىپ تۇراتتى. ئەينەكتىن قارىسىڭىز سىرتنىڭ سوغ ھاۋا ئىلكىدىكى جۇدۇنلۇق ھالىتى، لېكىن ئەينەكنىڭ بۇ تەرىپىدە ھورلىنىپ تۇرغان ئىسسىق ئارىشاڭ سۈيى. بۇ ھال سىزدە تەبىئەت بىلەن قوشۇلۇش ھېسسىياتى پەيدا قىلىدۇ.

ئارىشاڭغا چۆمۈلگۈچىلەرنىڭ مەندىن باشقىسى قېرىلار دېسەممۇ بولىدۇ. ھە راست، يېشى مەندىن سەل چوڭ كېلىدىغان ئىككىلەنمۇ باردەك قىلىدۇ. كىشىلەر ئاندىن تۇغما ھالدا يالىڭاچ ئىدى. ئۇلار شەكلى ئۆزگىرىپ بار بىلەن يوقنىڭ ئارىلىقىدا بولۇپ كەتكەن گۆش خالتىلىرىنى چاتلىرىغا قىستۇرۇشقان ھالدا ئارىشاڭ كۆلچىكى ئەتراپىدا بىمالال مېڭىپ يۈرۈشەتتى، ئۆزئارا پاراڭلىشاتتى. ئۇلار بۇ جەھەتتە پەردىشەپ دېگەننى سۈرۈشتۈرۈپ كەتمەسە كېرەك. بىزنىڭ كىشىلىرىمىز ئۇلارنىڭ قۇرامىغا كەلگەندە ئۆزئارا تەڭتۇشلار، پەرزەنتلەر ئوتتۇرىسىدىكى پەردىشەپكە ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىدۇ. ھەممە نېمىسى ئاشكارا بۇنداق يۈرۈش نى ئات، نى نومۇس!

بەزى قېرىلارنىڭ قوۋۇرغىلىرى كۆرۈنۈپ قالغان، يوتىلىرىنىڭ گۆشى قورۇلۇپ، چاپلىشىپ كەتكەن، كاسىلىرى سولشىپ خالتىلاشقانىدى. ئۇلار كۆۋەجەپ تۇرغان سۇدا گاھ لەيلەيتتى، گاھ ماڭاتتى، بەزىلىرى بىر يەرگە كېلىشىپ، ئارىشاڭ سۈيىنى مۈرىلىرىگە قۇيۇشقاچ پاراڭلىشاتتى. بۇ مەنزىرە ئېسىمگە ياپونىيە يازغۇچىسى كاۋاباتا ياسۇنارىنىڭ «ئۇيقۇدىكى ساھىبجامال» ناملىق پوۋېستىنى سالىدى. ئەسەردە بىر قېرى مەخسۇس بىر مۇلازىمەتخانىغا كىرىپ

يۇمران ساھىبجامالار بىلەن بىللە ياتىدۇ. بوۋايغا ھەمراھ بولۇپ ياتقان ساھىبجامال نۇنبويى ئۇخلاپ چىقىدۇ، بوۋاي ئۇنىڭ ھۆسنى ۋە پۇرقىدىن بەھرىمەن بولۇپ ياتىدۇ، باشقا تەرەپلەردىن ئۇنىڭغا چىقىلمايدۇ. بۇ ھال ماڭا چەكسىز تەنھالىق ئىچىدىكى بوۋاي ئۈچۈن بىردىنبىر تەسەللىدەك بىلىنگەنىدى. بۇ مەنزىرە بوۋاينىڭ مەنۋىيىتىدىكى غەربىلىقنى تېخىمۇ ئېچىپ تاشلىغاندەك كۆرۈنىدۇ.

ياپونىيەنىڭ «ساھىبجامالار مەدەنىيىتى» ھەقىقەتەن غەلىتە بولسا كېرەك. ئارىدا مەن ئىنتىپ تۇرىدىن «ساھىبجامال زىياپىتى» گە ئائىت بىر - ئىككى پارچە ماقالىنى كۆرگەنىدىم. ئۇ ماقالىلەرنى ساقلاپ قويىمەن دەپ، ۋاقتىدا شۇنداق قىلالماي، ئاخىر ئۇنىڭغا مۇۋەپپەقىيەت بولالمىدىم. ئېسىمدە قېلىشىچە، ئەڭ چىرايلىق نارەسىدە قىزدىن بىرنى تېپىپ، بەدىنىنى پاكىز يۇيۇپ، خۇش پۇراق بۇيۇملارنى سۈرىدىكەن، قىزنىڭ مەنۋىيىتىنى پاكىزلايدىغان بىر قاتار جەرياننىمۇ ئىشلەيدىكەن. ھەممە تەييارلىق پۈتكەندىن كېيىن قىز رەڭگارەڭ گۈللەر، سەدەپ، رەڭلىك تاش، يۇمران نوتىلار ئارىسىغا يالىڭاچ پېتى ياتقۇزۇلىدىكەن، كۆزلىرىنى يۇمۇپ، تىنچ ۋە بەخۇدۇك ياتقان قىزنىڭ بەدەنلىرىدىكى سۈزۈكلۈك ۋە لاتاپەت كىشىنى مەھلىيا قىلىش بىلەن بىللە، بەدىنىدىن چىققان خۇش پۇراق دىماقلىرىنى غىدىقلايدىكەن. قىزنىڭ كۆكسىگە جەلپىكار رەسىم ۋە شەكىللەر چېكىلىدىكەن، يۈزى، كۆكسى، يوتىسى ۋە نۇقتىسىغا ھەر خىل غىزا تىزىلىدىكەن، مېھمانلار ئۇلاردىن بەھرىمەن بولىدىكەن. قىز بەدىنىنىڭ ھەربىر بۆلىكىدىن ئېلىپ يېيىلگەن غىزانىڭ تۇيغۇسى پەرقلىق بولىدىكەن. بۇنداق زىياپەتنى كاتتا پۇلدارلار ئۆزلىرىنىڭ يېقىنلىرىنى چاقىرىپ ئۆتكۈزىدىكەن. ئۇنىڭغا داخىل بولغانلارمۇ ئۆزىنى ئالاھىدە ئىلتىپاتتىن بەھرىمەن بولىدۇم، دەپ ھېسابلىشىدىكەن.

خەۋەرلەردىن مەلۇم بولۇشىچە، ياپونىيەنىڭ تۇيغۇنى غىدىقلاپ، ھايۋانىي ئىشتىھانى ئۆزلىتىدىغان بۇ خىل مەدەنىيىتى جۇڭگونىڭ كۈنىمىڭ شەھىرىدە پەيدا بوپتۇ. يوسۇنلارنىڭ ھەممىسى ياپونىيە

ئەندىزىسى بويىچە بوپتۇ. 1000 يۈەن خەلق پۇلى بەدىلىگە بۇ خىل زىياپەتكە داخىل بولغىلى بولىدىكەن. كىشىلەر بۇنداق زىياپەتنى ئىجتىمائىي ئەخلاق نۇقتىسىدىن تەنقىد قىلىشىپ، جىق غولغۇلا قىلىشىپتۇ.

جۇڭگو بىلەن ياپونىيەنىڭ ھەر ئىككىسى شەرقىي ئاسىيا دۆلىتى، كۇڭزىنىڭ روھى ھەر ئىككىسىنىڭ مەدەنىيەت ئارقا كۆرۈنۈشى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. كۇڭزى تەلىماتى گەرچە بىر قىسىم كىشى تەرىپىدىن دىن دەپ قارىلىۋاتقان بولسىمۇ، ئۇنىڭدا ئىلاھىي مۇقەددەسلىك يوق، مۇكەممەل سىستېما تۈسى ئالغان ئىلاھىي بەلگىلىمىلەر ۋە قانۇنلار يوق ھېسابتا. كۇڭزى تەلىماتىنى ئەگەر بىر خىل دىن دېيىشكە توغرا كەلسە، ئۇ، جەمئىيەتنىڭ تەرتىپىگە دائىر رىئال تەلەپنى چىقىش قىلغان ئىدىئولوگىيە سىستېمىسى بولۇپ، ئۇنىڭدا خۇدانىڭ نوپۇزى كۈچلۈك ئەمەس. شۇڭا كۇڭزىنىڭ ۋەز - نەسىھەتلىرى فېئودال خان - پادىشاھلارنىڭ ئەلنى ئىدارە قىلىشىدىكى ياخشى قورال بولۇپ كەلدى. ھاكىمىيەت تۈزۈلمىسى ۋە دەرىجە مۇناسىۋەتلىرىگە ئۆزلىشىپ كەتكەن كۇڭزى روھى سۇلالىلەرنىڭ ئالدىنقى تۇرۇشى، لېكىن ئىجتىمائىي تۈزۈلمىنىڭ ئۆزگەرمەي تۇرۇشى نەتىجىسىدە ئاددىي خەلقلەرنىڭ روھىدا چوڭقۇر ئىزنالارنى قالدۇرغان. كۇڭزى تەلىماتىدىكى فانىيەتچىل ئەقىدىلەر پادىشاھلار ۋە بەگ - تۆرىلەرنىڭ پۇقراغا قاراتقان پىروگراممىلىرى بولۇپ، پۇقرالار ئۇلارغا ئەمەل قىلمىسا، جەمئىيەت تەرىپىدىن ئەيىبلەنگەن ياكى جازالانغان. ئەمما پۇلدارلار ۋە مەنەپىدارلار ئۆزلىرىنىڭ ئۈستۈن ئىجتىمائىي ئورنىدا تۇرۇپ، ئۇ خىل ئەقىدىلەرگە ئەمەل قىلمىسىمۇ بولۇۋەركەن. شۇنداق قىلىپ، كۇڭزى تەلىماتى ھەرقايسى سۇلالىلەرنىڭ پۈت تىرەپ تۇرۇشىدىكى ئىجتىمائىي ئىدىئولوگىيەگە ئايلىنىپ، بارغانسېرى ئۆزىنىڭ ماداراچىلىق خۇسۇسىيىتىنى بېيىتىپ بارغان. گەرچە ئاددىي كىشىلەر كۇڭزى ئەقىدىسىگە مۇخالىپ ئىشلارنى ئەيىبلەسىمۇ، ئۇلارمۇ بەگ - تۆرىلەرگە ئايلىنسا، كۇڭزى ئەقىدىسىنى

ئۆزلىرىنى نىقابلاشتىكى ۋاستىگە ئايلاندۇرۇپ قويدۇ. دېمەك، كۆڭزىچە ئەخلاق ئاددىي كىشىلەرنىڭ ئارىسىدا ئۆز ئورنىنى تاپىدۇ، يۇقىرى قاتلام كىشىلىرىنىڭ ئارىسىدا بولسا پەقەت تەكەللۇپ ئىبارىلىرىگىلا ئايلىنىپ قالىدۇ. «ساھىبجامال زىياپىتى» كۆڭزى تەلىماتىنى مۇھىم مەزمۇن قىلغان شەرقىي ئاسىيا قىممەت قارىشىدىكى كىشىلەرنىڭ بۇ دۇنيانىڭ ھالاۋىتى ئالدىدىكى ئىجادكار ھالىتىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ. بۇنداق چاغدا كۆڭزىچە ئەخلاق زىياپەت زالىنىڭ سىرتىدا تۇرۇپ تۇرىدۇ، قاچان ئۇ ئاقسۆڭەكلەرگە لازىم بولسا چاقىرىلىدۇ.

بىزنىڭ تاتسۇنوكۇچى يېزىسىدىن ئىزدەيدىغىنىمىز ئاز ئەمەس. بۇ يەردە دىققىتىمنى تارتقان مۇنداق بىر ئىش بار، بۇنى ئاڭلاپ قويۇشقا ھەقىقەتەن ئەرزىيدۇ. بۇ يەردە خەلقئارا مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇش كومىتېتى دەيدىغان مەخسۇس بىر ئورگان بار ئىكەن. ئادەتتە بۇنداق ئورگانلار ھەربىر شەھەر، رايون ۋە يېزىلاردا ئۆز دەرىجىسىگە بېقىپ بولىدىكەن. بۇ كومىتېتنىڭ خىزمىتى بۇ يەردىكى كىشىلەرنىڭ باشقا دۆلەتلەردىكى كىشىلەر بىلەن ئۇچرىشىش، چۈشىنىش ھاسىل قىلىشى ئۈچۈن پايدىلىق پۇرسەتلەرنى يارىتىش ۋە بۇنىڭغا دائىر ھەر خىل ئاممىۋى پائالىيەتنى تەشكىللەش ئىكەن. بۇ ئورگاندا چەت ئەلدىن كەلگەن مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇش خادىمى بولۇپ، ئىككى يىل تۇرۇپ، مەخسۇس شۇ خىل ۋەزىپىنى ئۆتەيدىكەن. ئىككى يىللىق ۋەزىپە ئاخىرلاشقاندىن كېيىن ئۇنىڭ ئورنىغا باشقا بىر دۆلەتتىن يېڭى خادىم كېلىدىكەن. ئۇلار ياش، جۇشقۇن بولۇپ، ساھىبخانا دۆلەتنىڭ تىلىنى ياخشى بىلىدىكەن. بۇ خادىملار ئۆز دۆلىتىدىكى ئۆزى تۇرۇشلۇق جاي بىلەن ھازىر خىزمەت قىلىۋاتقان جايدىكى ئادەملەرنىڭ دوستانە باردى - كەلدىسىنى راۋانلاشتۇرۇش، مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇش ۋە ئۆزئارا چۈشىنىشىنى راۋانلاشتۇرۇشقا مەسئۇل بولىدىكەن. شۇنىڭ بىلەن تۈركۈم - تۈركۈم ساياھەتچى توپى يەنە بىر دۆلەتنىڭ ئۆزلىرى مۇناسىۋەت ئورناتقان ئورۇنلىرىغا بېرىپ، ئۇ

ئۇچۇر ئىنژېنېرلىقى پىروگراممىسى

يەرنىڭ كىشىلىرى بىلەن ئۇچرىشىدىكەن، ئۇ دۆلەتنىڭ ئادەملىرىمۇ بۇ يەرگە كېلىشىدىكەن. ئىككى تەرەپنىڭ ئادەملىرى بىرلىكتە ئويۇن قويۇش، ئۆرپ - ئادەت تونۇشتۇرۇش، تاماق ئېتىشىنى ئۆگىنىش پائالىيەتلىرىنى ئۆتكۈزىدىكەن. بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسى مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇش خادىمىنىڭ پىلانلىشى ئارقىسىدا بولىدىكەن. بۇ خادىم يەنە بالىلارغا تىل ئۆگىتىدىكەن، ئۆز دۆلىتىنىڭ سىياسىي، ئىقتىسادىي، مەدەنىيەت - مائارىپ ئەھۋالىنى، تارىخىنى تونۇشتۇرىدىكەن. ئادەتتە تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرى ئۇ دۆلەتكە چىقىپ «ۋاقىتلىق مېھمان» (ئىنگلىزچە home stay) بولۇپ تۇرىدىكەن. ئۇ تەرەپنىڭ ئوقۇغۇچىلىرىمۇ بۇ دۆلەتكە كېلىپ تۇرىدىكەن. بۇ جەرياندا ئوقۇغۇچىلار يات دۆلەت كىشىلىرىنىڭ تىلى، ئۆرپ - ئادىتى، ئىقلىمى، ياشاش ئۇسۇلى، پىسخىكىسى ھەققىدە بىۋاسىتە بىلىملەرگە ئىگە بولۇپ، كىچىكىدىن تارتىپلا ياقا يۇرتلارغا ماسلىشىپ ياشىيالايدىغان ئىقتىدار يېتىلدۈرىدىكەن.

مېنىڭ ھېس قىلىشىمچە، مياتا كېدا مەن ئۇچراتقان كىشىلەرنىڭ تۇرقى ۋە كەيپىياتى يېزا ئادەملىرىگە ئوخشىمايتتى، ئۇلاردا بېكىنمە رايون كىشىلىرىدە بولىدىغان ياتسىراش، يېتىرقاش، گاڭگىراش، ئۆزىگە ئىشەنمەسلىك، ياتلارغا ھەددىدىن زىيادە قايىل بولۇش، ھەممە نەرسىگە ھەيرانلىق بىلەن قاراش كەبى روھىي ئىللەتلەر يوق ئىدى. ئەمەلىيەتتە غەيۋەتخورلۇق، پىتىنخورلۇق، چېقىمچىلىق، ھەسەتخورلۇق، يۇرتئازلىق قاتارلىق ئىللەتلەر پەقەت تۈزۈك جاھان كۆرمىگەن بېكىنمە رايون كىشىلىرىدە كۆپ بولىدۇ. ئۇلاردا يات ئىقلىمدىكى يات مىللەتلەرنىڭ ئۆزگىچە ياشاش ئادەتلىرى، خۇلق - مەجەزى، دىنىي ئېتىقادى، سودا - سېتىقلىرى ھەققىدە ئازادە پاراڭلىشىشتىن كېلىدىغان لەززەت تۇيغۇسى، تىلى، رەڭگى ئوخشىمايدىغان كىشىلەر بىلەن ئىنسانىي باراۋەرلىكتە تۇرۇپ پىكىر ئالماشتۇرۇشتىن تۇغۇلىدىغان ھۆرلۈك تۇيغۇسى كەم بولىدۇ. ئادەم جاھاننىڭ ئوخشىمىغان ئىقلىملىرىنى قانچە كۆپ كۆرسە، ئۇ يەر

كەشىلىرى بىلەن قانچە كۆپ ئارىلاشسا، ئادەم بولۇش يوللىرى ۋە پىكىر قىلىش ئۇسۇللىرى ھەققىدە شۇنچە مول بىلىمگە ئېرىشىدۇ. مياتاكى كۆچىلىرىدا كېتىۋاتقىنىمدا ئالدىمغا ئۇچرىغان ھەربىر بالا ماڭا سالام بېرىپ ئۆتىدۇ. سالام سىلەرگە مياتا كېدىكى ئوماق بالىلار، سىلەرنىڭ سالىمىڭلارنى سېغىنىپ قالدىم. سالام قىلىشنىڭ كەشىلىك تۇرمۇشتىكى خاسىيىتى ھەققىدە بىزنىڭ بالىلارغا سىلەرنى مىسال كەلتۈرۈپ سۆزلەپ بەردىم.

ئادەملەردىن ساۋاق

مەن ئىشلەۋاتقان مەكتەپ - شىنجاڭ مائارىپ ئىنستىتۇتىنىڭ چەت ئەلگە چىقىشىم ئۈچۈن رۇخسەت قىلغان ۋاقتى ئۈچ ئاي ئىدى، بۇ ۋاقىتمۇ ئۆيگە بېكىنىپ كىتاب ئوقۇش، تىل ئۆگىنىش بىلەن تېزلا ئۆتۈپ كەتتى. ئويلاپ باقسام، ياپونىيە جەمئىيىتى ۋە مەدەنىيىتىگە دائىر ئۇچراتقانلىرىم يوق ھېسابتا بوپتۇ. ياپونلار ئۇيغۇرلارغا ئوخشاش يات ئىقلىملاردىن كەلگەنلەر بىلەن ئاپاق - چاپاق بولۇپ، ئۆيلىرىگە چاقىرىپ كەتمەيدۇ، ئەكسىچە ئارىدا نامەلۇم ئارىلىق ساقلايدۇ. شۇڭا ھەقىقەتەنمۇ ياپونلارمۇ بۇ ئۈچ ئاي داۋامىدا مەن ئۈچۈن يۈزۈن ئادەم پېتى قېلىۋەردى. تۇرۇۋاتقان يېرىم بىر ئالىي مەكتەپ، ۋە تىنىمىدە ئىشلىگەن يېرىممۇ بىر ئالىي مەكتەپ، ياپونىيەگە مىڭبىر مۇشەققەتتە چىقتىم، بىرقانچە بىنا، يول ۋە تاغ - ئورمانلارنى كۆرۈپلا قايتىپ كەتسەم بولماس، ھېچبولمىغاندا ياپونىيە ئالىي مائارىپى ھەققىدە ئاز - تولا تەسىراتقا ئىگە بولۇپ قايتىشىم كېرەك، دەپ ئويلىدىم. شۇنىڭ بىلەن ئايالىم ئوقۇۋاتقان مەكتەپنىڭ Knowledge Science (بىلىم شۇناسلىق) تارمىقىغا كىرىپ تەتقىقاتچى ئوقۇغۇچى سۈپىتىدە ئوقۇش قارارىغا كەلدىم. بۇ قارارىمنى شىنجاڭ مائارىپ ئىنستىتۇتى رەھبەرلىكىگە تېلېفون ۋە خەت ئارقىلىق مەلۇم قىلدىم. مۇدىر مۇنداق ئىنكاس قايتۇردى:

- سەن ئاۋۋال قايتىپ كەل، تەلپىڭنى رەھبەرلىك بىلەن مۇزاكىرە قىلىپ، تەستىقلايلى، سەن ئۇنىڭدىن كېيىن ياپونىيەگە قايتا چىقساڭمۇ بولىدۇ.

- ۋە تەنگە بېرىپ - كېلىشىم ئۈچۈن 10 مىڭ يۈەن پۇل كېتىدۇ، بۇ مەن ئۈچۈن ئاسان ئەمەس، - دېدىم مەن.

— ئىشقىلىپ، قايتىپ كەلمىسەڭ بولمايدۇ.

100 يۈەن قىممىتىدىكى مۇكاپاتنى كىمگە بېرىش مەسىلىسى توغرىلۇق تەكرار يىغىن ئاچمىز. مېنى 10 مىڭ يۈەنگە تەۋەككۈل قىلدۇرغاننىڭ ئورنىغا بىۋاسىتە يىغىن ئېچىپ ئىجازەت بەرسەڭلار بولىدىمۇ، دېدىم مەن يەنە.

مۇدىر قايتىپ كېلىشىمنى جېكىلەپ، تۇرۇپكىنى قويۇۋەتتى. تېلېفوننىڭ يېنىدا بىرھازا تۇرۇپ كەتتىم، شۇ ۋاقىتتا نېمىلەرنى ئويلىغانلىقىمنى ئۆزۈمۈ بىلمەيمەن. خىزمەتكە چىققان 16 يىلدىن بېرى بىرەر قېتىم مۇ بىلىم ئاشۇرۇش پۇرسىتىگە ئېرىشەلمەي كەلدىم. خىزمەتداشلىرىم كەم دېگەندە بىر - ئىككى قېتىمدىن ئوقۇپ كېلىشتى، لېكىن ئېغىر خىزمەت ھامان زىممەمدە. كۆپ قېتىم ئىلىم مۇھاكىمىسى يىغىنلىرىغا چاقىرىلىپ ئۇقتۇرۇش كەلدى، ئىقتىسادىي سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن ئۇ يەرلەرگىمۇ بارالمىدىم. باشقا ئورۇنغا يۆتكىلىش توغرىلۇق تەكلىپ كەلسە: «سىز بىزدىكى ئىختىساس ئىگىسى» دەپ تۇرۇۋېلىپ، رۇخسەت قىلمايدۇ. ئۇنداقتا مەن نېمە؟ مەن ئۆزىگە خاس تەپەككۇرغا، تاللاش ۋە شاللاش ئېڭىغا ئىگە ئادەممۇ ياكى دەرس ئۆتىدىغان بىرلا فۇنكسىيەگە ئىگە مۈلۈكمۇ؟ مانا ئەمدى ئۆز خىراجىتىم بىلەن ئوقۇي دېسەممۇ ھېسداشلىقتىن مەھرۇممەن. نەچچە ۋاقىتتىن بېرى پايتىمامنى تەتۈر ئورماي ياشاپ كەلگىنىمگە شۈكۈر دېسەم بولغۇدەك.

گادىرماچ ئوي - خىياللار بىلەن بىر كۈننى ئۆتكۈزدۈم. ئەتىسى مەن ئىشلەۋاتقان فاكۇلتېت مۇدىرىنىڭ ئۆيىگە تېلېفون قىلدىم. مۇدىر مەقسىتىمنى ئۇققاندىن كېيىن، مەكتەپ رەھبەرلىكى قوشۇلسا ئۆزىنىڭ قوشۇلىدىغانلىقىنى بىلدۈردى. مەن ئىنىستىتۇت ئىشخانىسىنىڭ مۇدىرىغا تېلېفون قىلدىم ۋە فاكۇلتېت مۇدىرىنىڭ پىكىرىنى يەتكۈزدۈم.

— مەكتەپ رەھبەرلىكى قوشۇلغان ئەھۋالدا فاكۇلتېت مۇدىرىنىڭ قوشۇلماي نېمە ھەددى. قائىدە بويىچە ئاۋۋال فاكۇلتېت

مۇدىرىغا ئىلتىماس يازسىز، فاكۇلتېت رەھبەرلىكى قوشۇلۇش پىكرىنى يېزىپ بىزگە يوللايدۇ، ئاندىن مەكتەپ رەھبەرلىكى مۇزاكىرە قىلىدۇ، - دېدى ئىشخانا مۇدىرى.

مەن ئىشخانا مۇدىرىنىڭ ئېيتقىنى بويىچە بىر پارچە ئىلتىماس يېزىپ، فاكۇلتېت مۇدىرىغا فاكس قىلىپ يوللىۋەتتىم. ئارىدا كۆپ تالاش - تارتىش بولۇپ ئۆتتى. فاكۇلتېت مۇدىرىنىڭ دەرھال تەستىق سالماسلىقى مېنىڭ ۋەتەنگە قايتىپ بارماسلىقىمدىكى ئاقىۋەتكە مەسئۇل بولۇشىغا بېرىپ تاقىلاتتى. مانا بۇ بىيۇروكراتىزمنىڭ كۈلكىلىك ئەپت - بەشىرىسى. ئۇ يەر مېنىڭ ۋەتىنىم، مەن قەيەردە راھەت بولسا ۋەتەننى تاشلاپ شۇ يەرگە كېتىدىغان ساياقلاردىن ئەمەس، بەلكى راھەتنى ئۆز قولىم بىلەن يارىتىشقا ئىنتىلىدىغانلاردىن. چۈنكى، باشقىلار قۇرغان راھەتتىن نېسىۋەمنىڭ يوقلۇقى ماڭا ئايان، باشقىلار قۇرۇپ چىققان راھەتنىڭ تىلەمچىسى بولغۇمۇ يوق.

تالاي قېتىم تېلېفون قىلىش ۋە فاكس يوللاشلاردىن كېيىن ئاخىرقى ھېسابتا تەلپىم ماقۇللانغان بولدى. لېكىن فاكۇلتېت مۇدىرى بىلەن ئىككىمىز ئوتتۇرىسىدا بۇرۇنقىغا نىسبەتەن سوغۇق بىر كەيپىيات پەيدا بولدى. بۇنىڭ سەۋەبىكارى ئۆزۈم ئەمەسلىكىم ئۆزۈمگە ئايان، شۇڭا خاتىرجەم يۈرۈۋەردىم. سوغۇق كەيپىيات بىزدە ئاسانلا يۈز بېرىدۇ، بىزمۇ بۇنىڭغا كۆنۈك. دەيمەنكى، ھەرقانداق بىر ھوقۇقشۇناس ئالدى بىلەن ئىنسانشۇناس بولۇشى كېرەك، شۇندىلا ئۇ ئۆزىنى ھەم ئۆزىگىنى قانداق ئاياسنى بىلەلەيدۇ.

ئايالىم ئوقۇۋاتقان مەكتەپنىڭ ئوقۇغۇچىلار بۆلۈمىگە كىرىپ سالاھىيەت تەكشۈرۈش جەدۋىلىنى ئېلىپ، ئۇنى تولدۇرۇپ تاپشۇرۇپ بەردىم. ئون كۈندىن كېيىن ئوقۇش ئىلتىماسىمنىڭ مەكتەپنىڭ تەستىقىدىن ئۆتكەنلىك ئوقتۇرۇشىنى تاپشۇرۇۋالدىم. ئەمدى مەن JAIST نىڭ تەتقىقاتچى ئوقۇغۇچىسى بولۇش لايىقىتىگە رەسمىي ئېرىشكەندىم. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن ياپونىيە جەمئىيىتىنىڭ بىر

پارچىسى بولغان ئالىي مەكتەپكە قەدەم قويالىدىم ۋە بىر تۈركۈم ئادەم بىلەن يۈزلەشتىم. ئۇلار ماڭا ئىجابىي ۋە سەلبىي مەنىدىن نۇرغۇن تەسىرات ئاتا قىلدى، بەزىلىرىدىن نۇرغۇن بىلىمگە، بەزىلىرىدىن كۆپ ئىنسانىي ياردەمگە ئېرىشتىم. ئادەمىيلىكنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى نىسبەتەن كەڭ دائىرىدە كۆزىتىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولدۇم، ئۆزۈمدىكى سەۋەنلىكلەرنى ھېس قىلىپ يەتتىم. كىتابىمنىڭ بۇ باسقۇچىدا ھادىسىلەرگە جاۋاب ئىزدەشنى ياقىتىۋىدىغان ئوقۇرمەنلىرىم بىلەن ئاشۇ مەن ئۇچراتقان شەخسلەر خۇسۇسىدا ئورتاقلىشىشنى مەنزۇر كۆردۈم. قېرىنداشلار ئۆزى قوبۇل كۆرگەن ئىشلارنى باشقىلارغا ئېيتىپ بېرىشنى راۋا كۆرىدۇ. مېنىڭ كۆرۈم بىلەن ئالغان ساۋاتلار سىزنىڭ دىل كۆزىڭىزنى كۈتۈپ تۇرىدۇ، دىل كۆرىمىزنىڭ نۇرلىرى بىر مەنبەدىن كەلگەن بولسا، يەكۈنلىرىمىز قېرىنداشلىق رىشتىمىزنى چىڭىتقاي.

ئۇمېموتو سېنسىي (Umemoto Sensei)

ئۇنىڭ فامىلىسى ئۇمېموتو ئىدى، تولۇق ئىسمى كاتسۇخىرو ئۇمېموتو. بىز ئۇنى ھۆرمەت قىلىپ «ئۇمېموتو سېنسىي» دەپ ئاتايتتۇق. «سېنسىي» (Sensei) دېگەن سۆز خەنزۇچىدىكى «先生» دېگەن سۆزنىڭ ئۆزى ئىدى. بۇ سۆز ئۇيغۇرچىدىكى «تەقسىر، ئەپەندى» دېگەن سۆزلەرگە يېقىن. بۇ يەردىكى ئىستۇدېنتلار ئوقۇتقۇچىلىرىنى ئەر ياكى ئايال بولۇشىدىن قەتئىينەزەر ئاشۇنداق نام بىلەن ئاتايتتى. مەن ياپونىيەگە چىقىشتىن ئىلگىرىلا ئۇنىڭ بىلەن ئىنتېر تورى ئارقىلىق سۆزلەشكەنىدىم. تەتقىقات پىلانىم سۈپىتىدە «ئۇيغۇر ئالىي مائارىپى توغرىسىدا» دېگەن تېمىنى ئىنتېر تورى ئارقىلىق ئۇنىڭغا يەتكۈزۈپ، پىكىرنى ئالغانىدىم. بۇ جەرياندا دوستلارنىڭ تىل جەھەتتىكى ياردىمىگە تاياندىم. ئۇ ماڭا بۇ تېمىنىڭ بەك چوڭ بولۇپ كەتكەنلىكىنى، ئۈچ يىللىق دوكتورلۇق ئوقۇش جەريانىدا تاماملاپ

بولغىلى بولمايدىغانلىقىنى، كونكرېت بولغان بىرەر تارماق تېمىنى تاللاش كېرەكلىكىنى بىلدۈرۈپ تەپسىلىي خەت يازغانىدى. شۇ چاغدىلا مەن ئۇنىڭ ئىنچىكە، تەلەپچان، ئەستايىدىل ئادەم ئىكەنلىكىنى پەرەز قىلغانىدىم. ئۇ يەنە ياپونىيەگە بالدۇرراق بېرىپ تىل جەھەتتىكى يېتەرسىزلىكىمنى جىددىي تولۇقلىشىم كېرەكلىكىنى ئەسكەرتكەنىدى. مەن ئۇنىڭغا پاسپورتۇم ۋاقتىدا چىقسا، چوقۇم شۇنداق قىلىدىغانلىقىمنى ئېيتقاندىم.

تەقدىرنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشى بىلەن ئاخىر ئۇنىڭ ئوقۇغۇچىسى بولۇپ قالدىم. ئايالىم تۇرغان مەكتەپتە ئەدەبىيات - سەنئەتكە دائىر ئوقۇش تۈرى يوق ئىدى، ئۇنىڭ ئۈچۈن كانازاۋا شەھىرىدىكى ئالىي مەكتەپلەرگە بېرىشىمغا توغرا كېلىدىكەن. ئۇنداق بولغاندا، ياتاق، قاتناش ۋە تاماق مەسىلىلىرى مەن ئۈچۈن قىيىنغا توختاپ كېتەتتى. شۇڭا، ئىلگىمىزدە بار بولغان تۇرمۇش شارائىتى ئاستىدا مائارىپقا ئالاقىسى يېقىنراق بولغان بىلىم شۇناسلىقنىڭ «بىلىم باشقۇرۇش» (Knowledge Management-知识管理) ساھەسىدە ئوقۇشنى مۇۋاپىق تاپتىم.

مەن ياپونىيەگە بېرىپ بىر ئاي بولاي دېگەندە ئۇنىڭ بىلەن يۈز تۇرا كۆرۈشتۈم. بۇ بىزنىڭ تۇنجى قېتىملىق كۆرۈشۈشىمىز ئىدى. بۇ قېتىملىق كۆرۈشۈشتە ئايالىم ماڭا ھەمراھ بولدى. كۆرۈشۈشتىن بىر كۈن ئىلگىرىكى ئاخشىمى ئۈمبىموتو ئەپەندى بىلەن بولغان سۆھبىتىمىزدە دېيىلىش مۇمكىن بولغان سۆزلەرنى پەرەز قىلىشقا تىرىشتىم، ئاندىن ئۇ سۆزلەرنى ئىشلىتىپ، ئىنگىلىزچە بويىچە تىپىك جۈملىلەرنى تۈزۈۋالدىم ۋە ئۇنى كۆڭۈل خاتىرەمگە بېكىتىۋالدىم. بۇلارنىڭ ھەممىسى ئىنگىلىزچە سۆزلىشىشتە ئۆزۈمگە ئىشىنەلمىگەنلىكىمدىن بولدى. ئۆزىڭىز چالا بىلىدىغان تىلدا باشقىلار بىلەن سۆزلىشىش سىزگە ئېغىر روھىي بېسىم ئېلىپ كېلىدۇ، مەن بۇنداق روھىي بېسىمنىڭ تەمىنى يەتكۈچە تېپىنغان ئادەممەن. ئۈمبىموتو لابوراتورىيەسى 7 - قەۋەتتە ئىدى، بىز لىفىتكە

چىقتۇق، كەينىمىزدىن بىر - ئىككى ئادەم لىفىتكە چىقتى. ئۇلارنىڭ بىرى ماڭا تونۇش بىلىندى، خاتالاشمىسام بۇ ئۈمبەتو ئەپەندى ئىدى. مەن ئۇنىڭ سۈرىتىنى ئۇنىڭ تور بېتىنى ئاچقاندا كۆرگەنىدىم. ئايالىم ئۇنىڭ بىلەن تونۇشاتتى، ئۇلار لىفىتتا سالاملاشتى، ئايالىم مېنى تونۇشتۇردى، بۇ جەريانلارنىڭ ھەممىسى ياپون تىلىدا بولدى.

ئۇ ئەللىك ياشلاردىن ئاشقان، ئوتتۇرا بوي ئادەم ئىدى، ئورۇق بولۇشىغا قارىماي ئاسمىلىق شىم كىيىۋالغان، ساقاللىرى پاكىز قىرىلغان، چاچلىرى سىپتا ياسالغان بولۇپ، قورچاق تەكلا كۆرۈنەتتى. ئوڭى سېرىققا مايىل، مەڭز سۆڭىكى بىلىنەر - بىلىنمەس ئېگىز، نېپىز كالىپۇكلىرى ھىملىشىپ تۇراتتى. پارقراپ تۇرغان شىبلىتىغا پات - پات قاراپ قوياتتى.

- كۆرۈشكىنىمگە خۇشالمەن، - دېدى ئۈمبەتو ئەپەندى مەن بىلەن كۆرۈشكۈچە ئىنگىلىز تىلىدا.

- مەنمۇ خۇشالمەن، - دېدىم ئىنگىلىز تىلىدا.

- كەلگىلى قانچىلىك بولدى؟

- بىر ئاي بولدى.

بۇ گەپلەرنى دېيىشكۈچە يۈرىكىم دۈپۈلدەپ سوقۇپ كەتتى، ئارىدىكى بىرەر گەپنى چۈشەنەلمەي قېلىپ، ئوڭايسىز ئەھۋالغا چۈشۈپ قېلىشتىن ئەنسىرەيتتىم. مەندە «يۈز ئېشى» ناھايىتى كۈچلۈك بولۇپ، يۈزۈمنى ئاياش تۇيغۇسى ياتلار بىلەن سۆزلەشكەندە ھەر زامان تەييار ئىدى.

ئۈمبەتو ئەپەندى بىزنى ئۆز لابوراتورىيەسىگە باشلىدى. پاراڭ ئاساسەن ئۇنىڭ بىلەن ئايالىم ئارىسىدا بولدى. ئۇ، تەتقىقات تېمىمىنىڭ ئېنىق بولۇشىنى، ئوقۇشقا كىرگەن ھامان ئۇ ھەقتە ئۆزىگە دوكلات سۈنۈشۈم كېرەكلىكىنى ئەسكەرتىپ، تەتقىقاتچى ئوقۇغۇچى بولۇشۇمنى قوبۇل كۆردى. ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ خاس كۈتۈپخانىسىغا كىرىپ كەتتى ۋە ئىككى پارچە كىتابنى ئالدىمغا قويۇپ، ماڭا ئۇلارنى ئەكەلدۈرۈپ كۆرگەچ تۇرۇشۇمنى جېكىلىدى. بۇ كىتابلارنىڭ بىرى

«بىلىم دەۋرىدىكى مائارىپ ۋە ئىدىيە»، يەنە بىرى «مائارىپتا بىلىم باشقۇرۇش» ئىدى. كىتابنىڭ ھەر ئىككىلىسى ئىنگلىز تىلىدا ئىدى. ئۈمبىموتو ئەپەندى بىزنى ئىشكىكىچە ئۈزىتىپ چىقتى. ئۇ بىردەمدىلا مەن ئوقۇيدىغان كىتابلارنى بەلگىلەپ بولدى، مەن بۇنىڭدىن ياپونىيە ئالىي مەكتەپلىرىنىڭ ئوقۇغۇچى يېتەكلەش ئۇسۇلىنى دەسلەپكى قەدەمدە چۈشەنگەندەك بولدۇم. بۇ يەردە ھەر بىر ئوقۇغۇچىنىڭ ئوقۇش مەقسىتى، قىلىدىغان ئىشى، مەقسەتكە يېتىشىنىڭ كونكرېت قەدەملىرى ئېنىق بولۇشى كېرەك ئىدى، ئوقۇتقۇچى ئوقۇغۇچىنىڭ ئەنە شۇ نىشانى بويىچە ئىندىۋىدۇئال رەۋىشتە يېتەكلەيتتى. ئۈمبىموتو ئەپەندى مېنىڭ مائارىپ ئارقا كۆرۈنۈشىگە ئىگە ئىكەنلىكىمنى بۇرۇنقى تور ئالاقىمىزدىنلا بىلگەچكە، ماڭا يۇقىرىقىدەك كىتابلارنى ئوقۇپ چىقىشنى تەۋسىيە قىلغانىدى.

2003 - يىلى ئۆكتەبىردىن باشلاپ ئۈمبىموتو لابوراتورىيەسىگە كىرىپ تەتقىقات ھاياتىمنى رەسمىي باشلىدىم. بۇ قېتىم مەن ئۈمبىموتو ئەپەندى بىلەن مۇستەقىل كۆرۈشتۈم ۋە مۇستەقىل سۆزلەشتىم. ئۇ ئالدىمىزدىكى بىر ئاي ئىچىدە تەتقىقات پىلانىم ۋە بۇ ھەقتە ئويلىغانلىرىمنى يېزىپ تاپشۇرۇشۇمنى ئېيتتى. ئىنگىلىزچەمنىڭ ياخشى ئەمەسلىكى ئۆزۈمگە ئايان، قەلبىمدە ھودۇقۇش، لېكىن ئامېرىكىدىكى جورجىي ۋاشىنگىتون ئۇنىۋېرسىتېتىدا ئالتە يىل ئوقۇغان ئۈمبىموتو ئەپەندىنىڭمۇ ئىنگىلىزچە سۆزلىشى ئانچە راۋان ئەمەس ئىدى. بۇ ھال ماڭا «ھودۇقما» دېگەندەك قىلدى. مەن توردىن بۇ ئەپەندىنىڭ ئىنگىلىزچە ماقالىلىرىنى كۆرگەندىم. ئۇ بىلىم ۋە مۇلازىمەتچىلىككە دائىر بىرقانچە كىتابنى ئىنگىلىزچىدىن ياپونچىغا تەرجىمە قىلىپ، نەشر قىلدۇرغان. پەنمچە، ئۇ ئۆز ساھەسىنىڭ پۇختا ئادىمى ئىدى. لېكىن ئىنگىلىزچە سۆزلەشكە كەلگەندە ئانچە راھەت تۇيۇلمايدىغانلىقى ئېنىق ئىدى. ئۈمبىموتو ئەپەندى دوكتورلۇقتا ئوقۇش پىلانىمنىڭ بار - يوقلۇقىنى سورىدى. مەن يوق ئەمەسلىكىنى بىلدۈردۈم. ئۇ ئوقۇش

پۇلى، تۇرمۇش پۇلى ۋە تەتقىقات پىلانىم توغرىسىدىكى بىرمۇنچە مەسىلىنى زىرىكمەي ئىنچىكىلەپ سورىدى. مەن ئوقۇش ۋە تۇرمۇش خىراجىتىنى قانداق قىلىشىم توغرىسىدا ئۇنى قايىل قىلغۇدەك جاۋاب بېرەلمىدىم، چۈنكى مەندە ئۇنداق يېتەرلىك ئىقتىساد يوق ئىدى، ئوقۇشتىن سىرتقى ۋاقىتلاردا ئىشلەپ، ئوقۇش ۋە تۇرمۇش خىراجىتىمنى قامدايمەن دەپ جاۋاب بېرىشكە پېتىنالىمدىم. بۇ ھەرگىزمۇ ئۆزىنىڭ دىققىتىنى ئوقۇشقا قاراتقان بىر ئادەمنىڭ جاۋابى بولماي قالاتتى.

ئۇ پۇتىنى يېنىدىكى ئورۇندۇققا ئارتىپ قويۇپ قەھۋە ئىچكەچ سوئال سورايتتى. چالا ئىنگىلىزچەم بىلەن تەرلەپ - تەپچىرەپ جاۋاب بېرەتتىم. ئويلىغانلىرىمنى تەلتۆكۈس ئىپادىلەپ بېرەلمەيۋاتقانلىقىم ئۆزۈمگە ئايان، بەلكىم ئۈمىموتو ئەپەندىگىمۇ چۈشىنىشلىكتۇ. بۇ جەريان ماڭا 10 مىڭ چاقىرىملىق تىكەنلىك يوللارنى يالاڭ ئاياغ باسقاندىنمۇ مۇشەققەتلىك بىلىندى.

سۆھبىتىمىز ئاخىرلاشقاندىن كېيىن ئۈمىموتو ئەپەندى ماڭا ئولتۇرىدىغان ئورنۇمنى كۆرسىتىپ قويدى. ئورنۇم ئايرىم بىر بۆلۈمچىنىڭ ئىچىدە بولۇپ، كومپيۇتېر، كىتاب ئىشكاپى قاتارلىقلار تەل ئىدى. پۈتكۈل لابوراتورىيە ئادەم بويى ئېگىزلىكىدىكى سۈنئىي تاختايلار بىلەن ئايرىم - ئايرىم بۆلۈمچىلەرگە ئاجرىتىلغان، ھەربىر بۆلۈمچە تۆت - بەش كىۋادرات مېتىر بولۇپ، بىر ئوقۇغۇچى ئۈچۈن تامامەن خاس ۋە ئەرەكەن مۇھىت ئىدى. بەزى ئوقۇغۇچىلار بۆلۈمچىنىڭ كىرىش ئىشىكىگە مېلەڭزە تارتىۋالغان، بەلكىم ئۇلار مەخپىيەت تۇيغۇسى ئالاھىدە كۈچلۈك ئوقۇغۇچىلاردۇ. ئوقۇغۇچىلار ئۇ يەردە ئولتۇرۇپ كىتاب كۆرىدۇ، كومپيۇتېر مەشغۇلاتى قىلىدۇ، تاماق يەيدۇ، ھەتتا ئۇخلايدۇ. بۇنداق بۆلۈمچىدىن بىر لابوراتورىيەدە ئون ئالتىسى بار، بىراق ئوقۇغۇچى ئۇنداق كۆپ بولۇپ كەتمەيدىكەن. ياپونلار ئولتۇرۇپ تۇرۇپ ئۇخلاشقا ناھايىتى ئۈستە كېلىدىكەن، ئۇلار ئورۇندۇقتا ئولتۇرۇپ بىرنەچچە سائەت ئۇخلاپ، يەنە تەتقىقاتىنى

داۋاملاشتۇرايلىدەن .

لابوراتورىيەنىڭ ئىچى ئۆگىنىش ۋە تۇرمۇشقا ناھايىتى قولايلىق ئىدى. ئوپچە ئىشلىتىلىدىغان توڭلاتقۇ، مىكرو دولقۇنلۇق ئوچاق، توك قازانلارنى ئوقۇغۇچىلار خالىغان ۋاقىتتا ئىشلەتسە بولاتتى. لابوراتورىيە ئالدىدىكى كارىدورنىڭ بىر تەرىپىدە گاز ئوچاق ئورۇنلاشتۇرۇلغان ئايرىم ئۆي بار بولۇپ، ئوقۇغۇچىلار ئۇنىڭدا تاماق ئەتسىمۇ بولىدۇ. ياپونىيەدە پۈتكۈل يېمەكلىك ئۆلچەملەشتۈرۈلۈپ، تەييار ھالەتتە ئوراپ قاچىلانغان بولىدۇ. ئوقۇغۇچىلار ھەپتىدە ياكى ئىككى - ئۈچ كۈندە بىر قېتىم تاللا ماگىزىنلارغا بېرىپ يېمەك - ئىچمەك ئەكىلىۋالاتتى. ئۇلارنى خالىسا ياتقىدىكى توڭلاتقۇغا، خالىسا لابوراتورىيەدىكى توڭلاتقۇغا سېلىپ قوياتتى، قورساق ئاچقان ھامان ئىسسىتىپ يەيتتى، بۇنىڭ ئۈچۈن بار - يوقى 15 مىنۇت ۋاقىت كېتەتتى. ئۇلار ئاتايتەن قورساق ئۈچۈن بىرمۇنچە ۋاقىتنى ئىسراپ قىلىشنى خالىمايتتى.

لابوراتورىيەدە تۇرمۇش ئىشلىرىغا مەسئۇل بىرەيلەن بولىدىكەن، ئۇ ھەر خىل ئىچمىلىكنى ئەكىلىپ توڭلاتقۇغا سېلىپ قويىدىكەن. ھاجەتمەنلەر توڭلاتقۇنىڭ يېنىدىكى پۇل قاچىسىغا پۇل تاشلاپ ئىچمىلىكلەرنى ئېلىپ ئىچىدىكەن. ئىچمىلىكلەرنى پۇلسىز ئىچىۋالىدىغان سەتچىلىكلەر يۈز بېرىپ باقمايدىكەن. كۆرۈپ قالدىغان بىرى بولمىسىمۇ، كىشىلەر ئۆزىگە تەۋە بولمىغان نەرسىلەرگە ھەرگىز تەگمەيدىكەن. بىز «ساپا مائارىپى» دەپ ۋارقىراپ ئەمەلگە ئاشۇرالمىغان ئىشلار بۇ يەردە تەبىئىي بىر خۇلق ئىدى.

لابوراتورىيەدە مۇزاكىرە قىلىدىغان ئايرىم بىر بۆلۈمچە بولۇپ، چارچىغان ئوقۇغۇچىلار ئۇ يەردە تېلېۋىزور كۆرسە بولاتتى، توڭلاتقۇمۇ ئاشۇ يەرگە ئورۇنلاشتۇرۇلغان، ئۇسىسىغانلارنىڭ ئىچمىلىك ئېلىپ ئىچىشىگە ئەپلىك ئىدى، ئۇ يەردە قايناق سۇ ۋە قەھۋە چۆگۈنلىرى بار ئىدى. يېتەكچى ئوقۇتقۇچىمىز ئىچىدىغان ئۈزۈم ھاراقلىرى ئاشۇ يەردە بولاتتى، بەلكىم ئۇ چارچىغان چاغلىرىدا ھاراقىتىن ئىككى يۈتۈم

ئوتلاپ قويسا كېرەك.

لابوراتورىيەنىڭ بىر تەرىپىدە ئىككى ئىشخانا بولۇپ، ئۇنىڭ بىرىدە بىزنىڭ يېتەكچى ئوقۇتقۇچىمىز ئۈمبەتو نۇراتى. ئۇنىڭ ئىشخانىسىنىڭ تۆت تېمىدا لىق كىتاب، ئىشخانىسىنىڭ ئوتتۇرىسىدا كىتابلار دۆۋىلەنگەن، پەقەت ئادەم ماڭالايدىغان ئارىلىققا قالدۇرۇلغان، ئۈمبەتو ئەپەندى بىر بۇلۇڭدا ئولتۇرۇپ، كومپيۇتېر بىلەن ھەپىلىشەتتى. ئۇ ئىشخانىسىنىڭ ئالدىغا كىتابلارنى قالايمىقان قويۇپ قوياتتى، ئۆزى ياخشى كۆرىدىغان كىتابلارنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭ ئىشخانىسىدا بولسا كېرەك، دەپ ئويلىدىم. لابوراتورىيەگە پەقەت قورال خاراكتېرلىك، قوللانما خاراكتېرلىك كىتابلارنى تىزىپ قوياتتى، ئوقۇغۇچىلار ئۇنىڭدىن ئوپچە پايدىلىناتتى. كىتابلارنىڭ خىراجىتى ھۆكۈمەتتىن بولىدىكەن، كىتاب ئۈچۈن ئاجرىتىلغان خىراجەت چوقۇم خەجلەپ تۈگىتىلىشى كېرەك ئىكەن. كىتابلارنى ھەربىر لابوراتورىيە ئۆزىنىڭ ئالاھىدىلىكى بويىچە تاللاپ، زاكاز قىلىدىكەن. ئوقۇغۇچىلار كىتابلارنى ئۆيىگە ئاپىرىپ كۆرمەكچى بولسا، كىتاب جازىسىغا ئېسىپ قويۇلغان دەپتەرگە كىتابنىڭ نامى ۋە ئۆزىنىڭ ئىسمىنى يېزىپ قويۇپ، ئاندىن ئېلىپ كېتىدىكەن.

ئىشكىتىن كىرگەندىلا دوسكا كۆزگە چېلىقىدۇ، ئۇنىڭغا لابوراتورىيەنىڭ مەشغۇلات پىلانى يېزىلىپ، ئىشلار شۇ تەرتىپ بويىچە يۈرگۈزۈلىدىكەن. سول تەرەپتە يەنە بىر دوسكا بولۇپ، ئالاھىدە ئەھۋاللار ئەسكەرتىلەتتى، ئۈمبەتو ئەپەندى بىر يەرگە كەتسە، ئۇنىڭ ۋاقتى ۋە ئورنى پۈتۈپ قويۇلاتتى. ئوقۇغۇچىلار دوسكىغا قاراپلا ئوقۇتقۇچىسىنىڭ نېمە ئىشلاردا ئىكەنلىكى ۋە لابوراتورىيەنىڭ پائالىيەت يۆنىلىشىنى بىلىۋالاتتى.

ئۈمبەتو ئۇنىڭ ئىشخانىسىغا بارىدىغان كىچىك زالىنىڭ ئىككى تەرىپىدىمۇ كىتاب بار ئىدى، چوڭ - چوڭ لۇغەتلەر ئېچىپ قويۇلۇپ، لوپا ئەينەك بىلەن باستۇرۇلغان. سەنئەت بۇيۇمىغا ئوخشاپ

ئۇيغۇر تىلىدىكى پىروفېسسور

كېتىدىغان سېۋەت كەمپۇت بىلەن توشۇپ تۇراتتى. بەلكىم بۇ كەمپۇتلەر زىرىكىشنى ئالدىدىغان ئەرمەك سۈپىتىدە يېيىلسە كېرەك.

لابوراتورىيەدە نۇسخىئالغۇ (复印机)، خەت باسقۇلار تەييار ئىدى. قەغەزلىرى يېتىپ ئېشىپ تۇراتتى. ئىشلىتىلگەن قەغەزلىرى ئېلېكترون كارتا ئارقىلىق خاتىرىلىنىپ تۇراتتى. ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئۆزلىرىمۇ لابوراتورىيەنىڭ خاتىرى دەپتىرىگە نۇسخىلاش ئۈچۈن قانچىلىك قەغەز ئىشلىتىلگەنلىكىنى چېسلاسى بىلەن خاتىرىلەپ قوياتتى.

ھەربىر لابوراتورىيەگە بىر پىروفېسسور يېتەكچىلىك قىلاتتى، ئۇلارنىڭ ئۈستىگە ئالدىدىغان تەتقىقات ۋەزىپىسى ئوخشىمايتتى. بىر پىروفېسسورنىڭ ئىلكىدە بىردىن ئىككىگە قەدەر ياردەمچى تەتقىقاتچى بولاتتى، بۇلار دوكتورلاردىن بولاتتى، يەنە بىر ياردەمچى پىروفېسسور (خەنزۇچە 副教授، ئىنگلىزچە Assistant Professor) مۇ بولاتتى، ياردەمچى پىروفېسسورلارنىڭ قول ئاستىدا ياردەمچى تەتقىقاتچىلار بولمايدىكەن. ياپونىيەدىكى ياردەمچى پىروفېسسور بىزدىكى دوتسېنت بىلەن تەڭ بولۇپ، ئاسپىرانتلارنى قوبۇل قىلىش، يېتەكلەشتە ئۇنىڭ ھوقۇقى بەلگىلەش خاراكتېرىگە ئىگە بولىدىكەن، پۈتۈن بىر لابوراتورىيەگە بېرىلگەن خىراجەتنىڭ نەسەرىۋى ئۇنىڭ قولىدا بولىدىكەن.

مەن لابوراتورىيەدىن رەسمىي ئورۇن ئالغان كۈنىلا ئىسمىم لابوراتورىيەنىڭ ئالدىغا چاپلانغان ئوقۇغۇچىلار تىزىملىكىگە كىرگۈزۈلۈپ بولۇندى، بۇنىڭ قاچان قىلىنغانلىقىنى بىلمەيلا قالدىم. تىزىملىكتە ئولتۇرغان جايىم خەرىتە ئارقىلىق كۆرسىتىلگەندى. سىرتتىن كەلگەن بىرى ئارىمىزدىكى بىرەيمىزنى ئىزدەمەكچى بولسا، ئاشۇ خەرىتىگە قاراپلا ئورنىمىزنى تاپالايتتى. شۇ كۈنى كومپيۇتېرنىڭ ئالدىدا ئولتۇراتتىم، بىرى كېلىپ ئۆزىنى ماڭا تونۇشتۇردى:

— مەن ياماموتو بولمەن، بۈگۈندىن باشلاپ سىزنىڭ تۇرمۇش ياردەمچىڭىز بولىدۇم. ياردەملىشىدىغان ئىشلار بولسا مېنى ئىزدەشىڭىز بولىدۇ.

ئۇ ماڭا ئۆزىنىڭ ئورنىنى كۆرسىتىپ قويدى ۋە بىر كارتىنى ئۇزاتتى. ئۇنىڭدا «توموئو ياماموتو» دەپ يېزىلغانىدى.

بۇ يەرنىڭ قائىدىسىدە يېڭى كىرگەن چەت ئەللىك ئوقۇغۇچىلارغا بىر تۇرمۇش مەسلىھەتچىسى سەپلەپ بېرىلىدىكەن. بىر يەرگە بېرىش، بىرەر ئىشنى بېجىرىشتە قانداق قىلىشنى بىلەلمىگەن چەت ئەللىك ئوقۇغۇچى ئۇنىڭدىن مەسلىھەت سورىسا، ئۇ ئېرىنمەي ياردەم بېرىدىكەن. بۇنىڭ ئۈچۈن مەكتەپ ئۇنىڭغا مۇۋاپىق ھەق بېرىدىكەن. ياماموتو بىزنىڭ لا بوراتورىيەدىكى دوكتور ئاسپىرانت بولۇپ، يەر تەۋرەش ئاپىتىنىڭ ئالدىنى ئېلىشتىكى بىلىم مۇلازىمەتچىلىكى تېمىسىدا تەتقىقات قىلىدىكەن. ئۇ ناھايىتى ئالدىراش بولسا كېرەك، ئۇنى تولا چاغدا كۆرگىلى بولمايتتى. لا بوراتورىيەدە كاۋادا ئىسىملىك بىر ماگىستىر ئاسپىرانت بار بولۇپ، ئىككىمىز خېلى چىقىشىپ قالدۇق. ئۇ لا بوراتورىيەدىكى ئۇيۇشما ئىشلىرىنى قىلاتتى. پات - پات يېنىمغا كېلىپ ئەھۋال سوراپ قويايتتى. ئۇ خۇش بىچىم، چىرايى ئوچۇق يىگىت بولۇپ، رايىش ئىدى. قىزىق يېرى، ئىنگىلىزچىنى قولاشتۇرۇپ سۆزلىيەلمەيتتى، تىلى ياپونچىغا كېتەتتى، مەن بولسام ياپونچىدا ساۋاتسىز ئىدىم. بۇ ھال ماڭا ئىككى گىرىنىڭ بىر يەرگە كېلىشىدەك تۇيۇلۇپ، كۈلگۈمنى كەلتۈرەتتى. ئۇ گېپىنى ئۇقتۇرۇپ بولالماي بىرھازا تۇرۇپ كېتەتتى، شۇنىڭ بىلەن مېنى دوسكىنىڭ ئالدىغا باشلاپ بارايتتى - دە، بىر يەردىن موي قەلەمنى تېپىپ كېلىپ، ماڭا ئۇقتۇرماقچى بولغان گېپىدىكى ئىنگىلىزچە تۈپ سۆزنى دوسكىغا يازاتتى، ئاندىن پېئىلنى يازاتتى، ئۇلارنى ئىستېرېلكا بىلەن تۇتاشتۇراتتى. مەن ئۇنىڭ غەربىنى دەرھال چۈشىنىپ، ئىنكاس قايتۇراتتىم.

ياپونلار قارىماققا ساڭا دىققەت قىلمىغاندەك كۆرۈنىدۇ، بىر يەرلەردە ئۇچرىسىمۇ ساڭا سەپىلىپ قاراپ كەتمەيدۇ. لېكىن ئۇلار سەن ھەققىدە بىلىشكە تېگىشلىك ئۇچۇرلارنى ئاللىبۇرۇن ئىگىلەپ بولغان بولىدۇ. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ بىلگەنلىرى ۋە ئويلىغانلىرىنى

ئۆزى ئىزدەش پىروئوسى

ھەرگىز چاندۇرمايدۇ. لابوراتورىيەدىكىلەر ئىچىدە مەن يېشى چوڭلارغا كىرەتتىم، ئۇنىڭ ئۈستىگە مەن دوتسېنت ئىدىم، يېشى كىچىكلەر ماڭا مەندىن تەپ تارتقاندەك مۇئامىلە قىلاتتى. لابوراتورىيەدە شەرقىي ئاسىيا چىرايى تىپىدىكىلەرگە ئوخشىمايدىغانلاردىن ئىككىمىز بار ئىدۇق، بىرى مەن، يەنە بىرى بىرازىلىيەلىك ماركسېلو ماچادو ئىدى. مەجەزلىرىمىزمۇ شەرقىي ئاسىيالىقلارنىڭكىگە ئوخشاپ كەتمەيتتى. كۆڭزىنىڭ ئېھتىياتچان بولۇپ پەم بىلەن ئىش كۆرۈش پوزىتسىيەسى شەرقىي ئاسىيا ئادەملىرىنىڭ ھەربىر ئۇششاق ھەرىكىتىدىن ئورۇن ئالغانىدى. مەن ياپونلارنىڭ تىماتاس، ئېھتىياتچان، رىقابەتلىك ھايات مۇھىتى ئىچىدە چوڭ - چوڭ دەسسەپ گۈرسۈلدەپ مېڭىپ يۈرەتتىم. ئۆزۈم ساددا، لېكىن ئۇلارنىڭ نەزىرىدە ئۇنداق بولمىسام كېرەك، ئۇلار مېنى غەربلىكلەرگە ئوخشاپ كېتىدىغان جۇڭگولۇق دەپ قارايتتى. ئۇلار جۇڭگودا ئۇيغۇر دەپ بىر مىللەتنىڭ بارلىقىنى ئۇقمايتتى.

مەن ئۇمېموتو ئەپەندىدىن ئۆزى ماڭا ئوقۇشنى تەۋسىيە قىلغان كىتابلارنى ئارىيەتكە بېرىپ تۇرۇشنى سورىدىم. ئۇ، ئۇ كىتابلارنى ئۆزىنىڭ تەرجىمە قىلماقچى ئىكەنلىكىنى، سېتىۋالمام بولمايدىغانلىقىنى، ئۇلارنىڭ ماڭا ئاخىرغىچە لازىم بولىدىغانلىقىنى ئېيتتى.

– كىتابلارنى نۇسخىلاش ياخشى ئىش ئەمەس، ئۇ ئەقلىي مۈلۈك ھوقۇقىغا چېقىلىش بولۇپ سانىلىدۇ، – دېدى ئۇ ئەسكەرتىپ.

– بۇگەپ ماڭا بىر ئاز قوپال تۇيۇلدى.

– مەن ئۇنداق قىلىشنى ئويلىمىدىم، – دېدىم مەن.

– بەزى جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىلار تازا دىققەت قىلىپ كېتەلمەيدۇ، – دېدى ئۇ.

– مەن ئۇ خىل جۇڭگولۇقلاردىن ئەمەس، جۇڭگولۇقلارنىڭ

ھەممىسى ئوخشاش بولمايدۇ، – دېدىم مەن.

ئۇمېموتو بىلەن ئارىمىزدا بولغان بۇ قىسقىچە سۆزلەشمە مېنى خېلى لەرزىگە سالدى، ئۇچرىغانلىكى ئىلىم ئەھلىدىن ساپ ئىنسانىي

چۈشنىشىنى كۈتكىلى بولمايدىغانلىقىنى دەسلەپكى قەدەمدە چۈشىنىۋالدىم. بۇگەپلەرنى ئايالىمغا دەپ بەردىم. ئەگەر سىزنىڭ ئورنىڭىزدا بىر ياپون ئوقۇغۇچى بولسا، ھەرگىز چاندۇرمىغان بولاتتى، - دەپدى ئۇ.

ئېتىراپ قىلىش كېرەككى، ئەقلىي مۈلۈك ھوقۇقىغا ھۆرمەت قىلىش ياپون ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئېڭىغا چوڭقۇر سىڭگەنىدى. ئۇلار كىتابلارنىڭ لازىم بولۇپ قالغان ئايرىم بابلىرىنىلا نۇسخىلايتتى، ھەرگىز بىر پۈتۈن كىتابنىڭ ھەممىسىنى نۇسخىلايتتى. ئۇنتاسما ۋە پىلاستىنكىلارنىمۇ كۆچۈرۈپ يۈرمەي، سېتىۋالاتتى. ئۇلارنىڭ كۆز ئالدىدا كىتاب نۇسخىلاش ھەقىقەتەن خىجىل بولىدىغان ئىش ئىدى. بىراق، كىتابلار ناھايىتى قىممەت بولۇپ، ئويلاشمايلا سېتىۋالغىلى بولمايتتى. يانچۇقۇم بىلەن ھېسابلاشماي ئېيىغا يۈز دوللارلىق كىتاب سېتىۋالدىم، بۇلارنىڭ ئىچىدە ئۇمېموتو ئەۋەتىپ قىلغان ھېلىقى ئىككى پارچە كىتابمۇ بار. كىتابلار بىر - بىرىدىن ئېسىل ئىدى، بەزىلىرىنى سېتىۋالاي دېسە تاپقىلىمۇ بولمايتتى. ئامالسىز ھالدا بۇنداق كىتابلاردىن بىر - ئىككىنى نۇسخىلاۋالدىم. ئۇمېموتو ئەپەندى بۇنى كۆرگەن بولسا «سىلەر جۇڭگولۇقلارزە...» دەپ قويغان بولاتتى خاپا بولغان ھالدا.

ھاياتلىق مۈلكى دائىرىسىدىكى جىددىيلىككە گىرىپتار بولغان ئادەمدىن ئەقلىي مۈلۈككە دائىر ئەخلاققا يۈزدە يۈز رىئايە قىلىشنى تەلەپ قىلىپ كەتكىلى بولمايدۇ. بۈگۈنكى دۇنيادا ئەقلىي مۈلۈك مەسىلىسى دۇنياۋى خاراكتېرلىك مەسىلە. لېكىن دۇنيا تەكشى ئەمەس. دۇنيادا ئۆزىگە تەبىئىي مەنسۇپ بولۇشقا تېگىشلىك نەرسىلەرنى ئىزدەپ ھالسىراۋاتقان كىشىلەر تالاي. ئەسلىدە ئۇلارنىڭ ھاياتلىق مۈلكى مەسىلىسىمۇ دۇنيا خاراكتېرلىك مەسىلە بولۇپ، بۇنىڭدا ئەقلىي مۈلۈك قانۇنىنى چىقارغانلارنىڭمۇ بەلگىلىك مەسئۇلىيىتى بار. باشقىلارنىڭ مۈلكى ھوقۇقىنى قوغداش تارىخىنىڭ ئوخشىمىغان باسقۇچلىرىدا ۋە دۇنيانىڭ ھەرقايسى رايونىدا تەكشى

ئۆزىنى ئىزدەش رىسەتخانىسى

سەۋىيەدىكى قانۇن ۋە ئىجتىمائىي كاپالەتكە ئايلانغان بولسا، ئۇ ئىنسانىيەتنىڭ ھەممە ئەزاسى ئۈچۈن ئورتاق قىممەت قاراشقا ئايلانغان بولاتتى.

- بىركۈنى كىتاب نۇسخىلاۋاتسام ئۈمىموتو كېلىپ قېلىپ مەندىن:
- نېمە ئىش قىلىۋاتىسىز؟ - دەپ سورىدى.
 - كىتاب نۇسخىلاۋاتىمەن، - دەپمەن.
 - قانچىلىك؟ - دەپ سورىدى ئۇ.
 - ئىككى باب.

ئۇ كېتىپ قالدى. ئۇنىڭ ماڭا بۇنچىلىك دىققەت قىلىپ تۇرۇۋېلىشى ئازراق روھىي بېسىم پەيدا قىلدى. ئادەتتە ياپون ئوقۇغۇچىلارمۇ كىتاب نۇسخىلاپ تۇرۇشاتتى.

بىرەر ئاي ئۆتكەندە، ئۇ تەتقىقات پىلانمنى يېزىپ تاپشۇرۇشۇمنى تەلەپ قىلدى. مەن ئۇنى دېگەن ۋاقتىدا پۈتكۈزۈشۈم كېرەك ئىدى، ئاۋۋال ئۇيغۇرچە يېزىپ باقتىم، ئاندىن ئۆزۈم بىلگىنىمچە ئىنگىلىزچىغا تەرجىمە قىلدىم، بۇ جەرياندا دوستلارنىڭ مەلۇم ياردىمىگە تايانماي تۇرالمايدىم. بىلىم مۇلازىمىتى ھەققىدە بىرقانچە ماقالىنى ۋە بىر كىتابنىڭ بىرقانچە بابىنىلا ئوقۇشقا ئۈلگۈرگەندىم. بۇ ھەقتىكى نەزەرىيەۋى بىلىمنىڭ يېتەرلىك ئەمەسلىكى بىر ئەمەلىيەت ئىدى. يېتەكچى ئوقۇتقۇچۇم مېنى قانداق نەزەردە كۆزىتىدۇ، مەن قايسى نۇقتىدىن چىقىشىم كېرەك، بۇ ھەقتە ھېچقانداق تەخمىنەن ئىگە ئەمەس ئىدىم. يات بىر مەدەنىيەت، يېڭى بىر كەسىپ مۇھىتىدا تېتىشقا تېگىشلىك خىجالەتنىڭ تەمىنى تېتىشقا باشلىدىم. بۇ تەم مەندەك ئىززەت - نەپسى نازۇك ئادەم ئۈچۈن شۇ قەدەر ئاچچىق ئىدىكى، ئادەمنى ئۆز مەھەللىسىدىن چىقىسىلا تەمتىرەيدىغان قىلىپ قويغان جەمئىيەت ۋە مائارىپ مۇھىتىنى ئۆرتىنىپ تۇرۇپ تالاي رەت ئەسلەپ چىقتىم. يىغىن، ئولتۇرۇش، يەنە يىغىن، يەنە ئولتۇرۇشلار ھەققىدىكى ئۆكۈنۈشلۈك ئەسلىمىلەر خۇددى كۆھىننىڭ ئىچىدىن تۈرۈلۈپ چىققان قارا

تۈنۈندەك تولغىنىپ كېلىپ كانىيمنى سىقتى. نەپىسىم بوغۇلۇپ، تۇنجۇقۇپ قالغىلى تاس قالاتتىم. ئادەمدە بار بولغان تالانت بىلەن ۋاقىت ئاددىي تۇرمۇش ئۈچۈن دەسمايگە ئايلانغان شارائىتتا قىمىرلاپ يۈرگەن نۇرغۇن گەۋدە تالانتنىڭ تىرىك مۇمىياسىغا ئايلىنىپ كېتىدۇ.

ئۈمىموتو ئەپەندى تەتقىقات پىلانىمنى تاپشۇرۇۋېلىپ، ئۈچ كۈن ئۆتكەندىن كېيىن مەن بىلەن سۆزلەشتى. تەتقىقات پىلانىمنىڭ تېمىسى «ئۇيغۇر دەرسخانلىرىدىكى بىلىم مۇلازىمىتى» ئىدى. مەن ئۇيغۇرلارنىڭ مەدەنىيەت ئارقا كۆرۈنۈشى ئۈستىدە توختىلىپ، شامان، بۇددا، ئىسلام دىنىلىرىنى تىلغا ئالغانىدىم.

— سىز بۇ دىنلار ئۈستىدە توختىلىپ ئۆتمەكچى، شۇنداقمۇ؟ — دەپ سورىدى ئۈمىموتو ئەپەندى.

— شۇنداق قىلىش كېرەك، دەپ ئويلايمەن، — دېدىم مەن جاۋابەن.

— مېنىڭچە، بۇنداق بولغاندا ماقالىڭىزنىڭ تېما دائىرىسى كېڭىيىپ كېتىدۇ، بۇنىڭغا سىزگە بېرىلگەن ۋاقىت يەتمەيدۇ.

ئۇ ماڭا قاراپ قويدى، مەن بېشىمنى لىڭشىتىپ، ئۇنىڭ گېپىنى ئەستايىدىل تىڭشاۋاتقانلىقىمنى بىلدۈردۈم.

— دىنلار ئۈستىدە توختىلىش سىزنىڭ رايونىڭىز شارائىتىدا مۇمكىنمۇ؟ — دەپ سورىدى ئۇ.

— ئىلىم نۇقتىسىدىن توختىلىشقا ئاز - تولا ئىمكانىيەت بار، — دېدىم مەن.

— ئۆزىڭىزنى قىيناپ قويىسىز. بۇ تېما ھەقىقەتەن چوڭ تېما ئىكەن، مۇبادا دوكتورلۇققا قوبۇل قىلىنسىڭىزمۇ، ئۈچ يىل ئىچىدە تاماملاپ بولالمايسىز.

ئۇ ماڭا قارىدى، مەن ئۇنىڭ گېپىنى چۈشەنگىنىمنى بىلدۈردۈم.

— يازغانلىرىڭىز ئىلىم تەتقىقاتى پىلانىنىڭ يېزىلىش قائىدىلىرىگە دېگەندەك ئۇيغۇن ئەمەس. سىز يەنە بۇ تەتقىقات ئۈچۈن

ئۆزبېك تىببىياتى

كېتىدىغان ۋاقىت، ئۇنىڭ باسقۇچلىرى، مېتودى، ئۈنۈمى قاتارلىق تەرەپلەرنىمۇ ئوچۇق دەپ بېرىشىڭىز لازىم، بىزدە ئۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك ماتېرىياللار بار، كۆرۈپ باقارسىز. ئىنگىلىزچە سەۋىيەڭىزنى جىددىي ئۆستۈرمىسىڭىز بولمايدۇ، - دەيدى ئۇ.

مەن ھوشيارلىق بىلەن چىڭقىلىپ ئۆتكۈزگەن سۆھبەت ۋاقتىمىزنىڭ ئاخىرلاشقانلىقىدىن خۇشال بولۇپ ئوقۇتقۇچۇمغا رەھمەت ئېيتتىم ۋە ئۇنىڭ بىلەن خوشلاشتىم. ياتاققا قايتىپ كىرىپ بايا بولۇپ ئۆتۈلگەن گەپ - سۆزلەرنى تەھلىل قىلدىم. بۇ كۈنى تۈن يېرىمدىن ئاشقاندا ئۇخلىدىم.

بۇ قېتىملىق سۆھبەت مەن ئۈچۈن ئەھمىيىتى زور بىر قېتىملىق دەرس بولدى. مەن ئۇنىڭدىن ئۆزۈمدىكى نۇرغۇن كەمتۈك تەرەپنى ھېس قىلىۋالدىم. ئىلىم تەتقىقاتى پىلانى يېزىش دەۋرەۋە ئەدەتتىكى يېزىقچىلىققا ئوخشىمايدۇ، ئۇنىڭ قېلىپى ۋە تەلىپى بولىدۇ. بىزنىڭ ئالىي مەكتەپلىرىمىزدە ئىلىم تەتقىقاتى يېزىقچىلىقى يوق بولۇپ، يېقىنقى يىللاردىن بېرى بىر قىسىم جايلاردا ئازراق ئۆتۈلۈشكە باشلىدى، لېكىن ئۇ ئىلمىي تەلەپتىن كۆپ يىراق، ئۇنىڭ ئۈستىگە بىز ئابستراكت، چوڭ گەپلەرنى قىلىپ ئۆگەنگەن. ياپونلار تەتقىقاتنى ئەمەلىي، كونكرېت، كىچىك تېمىلار بويىچە قىلىپ، چوڭ بىر سىستېمىغا تەدرىجىي يېقىنلىشىدىكەن. تەتقىقات تېمىسىنىڭ ئىشلىتىلىشىچان، ئەمەلىي قوللىنىلىشىچان بولۇشى ئاساسىي مەقسەت ئىكەن. ئۇلار ئىقتىسادىي، ئىجتىمائىي ئۈنۈمى بولمىغان ھەرقانچە ئۇلۇغ قۇرۇق گەپنى رەت قىلىدىكەن. بىز ئەمەلىيەتنى ئەمەس، غايىنى چوڭ بىلىدىغان قىلىپ تەربىيەلەندۈق. بۇ غايە مەملىكەت بويىچە بىرلىككە كەلتۈرۈلگەن غايە بولۇپ، كىمكى ئاشۇ غايە ھەققىدە ئەڭ جىق گەپ قىلالسا، ئەنە شۇ قابىلىيەتلىك ھېسابلىنىدۇ.

ئۈمىدوتو ئەپەندى مېنى ئاياپ ئولتۇرمىغانىدى. ئۇ مەندىكى مەسىلىلەرنى رەھىمسىزلىك بىلەن ئاشكارىلاپ ئوتتۇرىغا قويغاندا،

گويا ئۇ ماڭا ئەتەي ھۇجۇم قىلغاندەك تۇيۇلۇپ كەتتى. ئۇنىڭ گىجىڭ ئادەملەرنىڭ ئاۋازىغا ئوخشايدىغان تەلەپپۇزى ئۇنداق تۇيغۇمنى تېخىمۇ ئاشۇراتتى. ئۇ مەن كەلگۈسىدە دۇچ كېلىدىغان قىيىنچىلىقلارنىمۇ ئالدىمغا تاشلىدى. ياپونلار ئادەتتە كۆڭلىدىكى گەپنى بىۋاسىتە ئېيتمايدۇ، كۆڭلۈمدىكىنى تاپ دېگەندەكلا گەپ قىلىدۇ. مەن بۇنى نەزەردە تۇتۇپ، ئۇنى ماڭا قىزىقمىغان بولسا كېرەك، دەپ ئويلاپ قالدىم.

بەلكىم يېرىم ئاي ئۆتكەندۇ، بىر كۈنى كەچتە ئۈمبەتو ئەپەندى مېنى يېنىغا چاقىردى.

— بۇ كىشىنى تونۇمسىز؟ — دېدى ئۇ خەت باسقۇدا بېسىپ چىقىرىلغان بىر مۇندەرىجىنى كۆرسىتىپ. قارىسام لاتىن ھەرپىدىكى بىر ئىسىم ئىدى، بۇ «غەيرەتجان ئوسمان» ئىدى.

— تونۇيمەن، — دېدىم ئۇنىڭغا، — ئۇ شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ ئوقۇتقۇچىسى.

— بۇنى كۆرۈپ بېقىڭ، مەنمۇ شۇنداق تېمىلارغا قىزىقمەن، — دېدى ئۈمبەتو.

— سىز بۇنى كۆرەلمەيسىز؟ ياپون يېزىقىدىكى خېلى كۆپ خەتلەر جۇڭگو يېزىقى بىلەن بىردەك، ئامال قىلىپ ئوقۇپ چىقىڭ، — دېدى ئۇ ئارقىدىنلا.

ئۇ، غەيرەتجان ئوسمان ياپونىيەگە چىققاندا سۆزلىگەن لېكسىيەنىڭ تېزىسى بولۇپ، ئۇنىڭدا ئۇيغۇر ئاتا - ئانىلىرىنىڭ پەرزەنت تەربىيەلەش ئۇسۇللىرى تونۇشتۇرۇلغانىدى. تېزىس ئىنتېر تورىدىن بېسىپ چىقىرىلغانىدى. بۇ تېزىس ياپون يېزىقىدا ئىدى.

ئوقۇتقۇچۇمغا رەھمەت ئېيتىپ تېزىسنى قولۇمغا ئالدىم. ئەتىسى چىقسام كومپيۇتېرىمنىڭ ئالدىدا بىر يۈرۈش ياپونچە ماتېرىيال تۇرۇپتۇ. بۇنى ئوقۇتقۇچۇمنىڭ تاشلاپ قويغانلىقى ئېنىق ئىدى. قارىسام ئۇ فۇكۇئوكا پېداگوگىكا ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ پروفېسسورى كوئىچى ئىكارىنىڭ «ئۇيغۇرلاردا ياشانغانلار بىلەن بالىلارنىڭ دەرەقەمتە

تۇرۇشى» دېگەن تەكشۈرۈش ماقالىسى ئىكەن. چۈشەندىمكى، ئۇمېموتو ئەپەندى ئۇيغۇرلارنىڭ پەرزەنت تەربىيەلەش ئۇسۇللىرىدىكى بىلىم مەسىلىسى ئۈستىدە تەتقىق قىلىشىمنى ئۈمىد قىلماقتا ئىدى. مەن بۇ ماتېرىياللارنى قېتىرقىنىپ ئوقۇپ چىقىش قارارىغا كەلدىم. بۇ ياپونچە ماتېرىياللارنى ئايالىمنىڭ ياردىمىدە ئاخىر ئوقۇپ تۈگەتتىم. ئوقۇتقۇچۇم ھاۋالە قىلغان تېما ئۈستىدە تەتقىقات پىلانى يېزىشنى قارار قىلدىم.

2002 - يىلى 13 - يانۋار ئۇمېموتو ئەپەندىنىڭ تۇغۇلغان كۈنى ئىدى. ئاسپىرانتور كاۋادا بۇنىڭدىن بىر ھەپتە ئىلگىرىلا ھەربىرىمىزدىن 1000 يېنىدىن پۇل يىغدى، ئوقۇغۇچىلار بىرلىكتە ئۇمېموتو ئەپەندىنىڭ تۇغۇلغان كۈنىنى تەبرىكلەمەكچى بولۇشتۇق. بۇنداق ئىشلارغا ئانچە رايىم بولمىسىمۇ، ياپونلاردا تۇغۇلغان كۈننىڭ قانداق ئۆتكۈزۈلىدىغانلىقىنى كۆرۈپ باققۇم كېلىپ، قاتنىشىشنى لايىق تاپتىم. ئولتۇرۇش بىزنىڭ لابوراتورىيەنىڭ بۆلۈمىدىكى چوڭ بىر بۆلمىگە ئورۇنلاشتۇرۇلۇپ، تاماقلار ۋە قورۇمىلار سىرتتىكى بىر ئاشخانىغا زاكاز قىلىندى. سائەت بەش بولغاندا ھەممىمىز يىغىلدۇق. ياپونلارنىڭ داستىخانى كۆركەم ھەم رەتلىك بولىدۇ، ئۇلار داستىخان ئەسلىھىلىرىنى ناھايىتى ئېدىتلىق قىلىپ، تەرتىپلىك ئورۇنلاشتۇرىدۇ. قورۇمىلار، تائاملار، مېۋە - چېۋىلەر، ئىچمىلىكلەرنىڭ رەڭگى بىر - بىرىگە شۇنداق ماسلاشتۇرۇلغان. مېۋە - چېۋىلەر چىرايلىق توغرالغان. كۆرۈنۈپ تۇرۇپتۇكى، ياپونلار داستىخان تۈزۈشىنى ھەرگىزمۇ ئادەتتىكى ئىش دەپ قارىمايدۇ، ئۇنىمۇ مەخسۇس تەتقىق قىلىپ، غىزا ۋە داستىخان كۆرۈنۈشلىرىنى كىشىنى ھۇزۇرلاندۇرىدىغان ئۇزلۇق پەللىسىگە يەتكۈزۈشنى ئويلايدۇ. بۇ چوقۇم مۇلازىمەت كەسپىنىڭ بىر تارمىقى بولۇشى كېرەك.

ئۇمېموتو ئەپەندى كىرىپ كەلدى، سىنئالغۇلار ۋە فوتو ئاپپاراتلار ھەرىكەتكە كەلدى، چاۋاكلار چېلىندى. ئۇمېموتو ئەپەندى جايلىشىپ بولغاندىن كېيىن ھەممىمىز ئورنىمىزغا ئولتۇردۇق. سۈرۈننى ئانچە

ئازادە دېگىلى بولمايتتى، ئاز - تولا چاقچاقسىمان گەپلەر بولۇنغاندىن باشقا غەيرىي سۆز - ھەرىكەتلەر يوق ئىدى. سورۇندا ئىككى مۇسۇلمان بار ئىدۇق: بىرى مەن، يەنە بىرى ھىندونېزىيەدىن كەلگەن توتوك. داستىخان شۇنچە كۆركەم بولسىمۇ، ئۇنىڭدىكى غىزالارنىڭ ھالاللىقىدا شەك بار ئىدى. ئۇلار مېنى بىرنەرسە يېيىشكە زورلاپ قالسا، قانداق قىلارمەن، دېگەن ئەندىشىدە ئولتۇردۇم. سورۇننى كاۋادا باشقۇردى. ھەممىمىز بىرلىكتە «تۇغۇلغان كۈنىڭىزگە مۇبارەك» دېگەن ناخشىنى ئوقۇپ، ئۈمبەتو ئەپەندىنى قۇتلۇقلىدۇق، ئۇنىڭغا ئۇزۇن ئۆمۈر تىلىدۇق. بۇ لاپوراتورىيەدىكىلەر بىلەن ئۈمبەتو ئۆزۈڭ ھالدا تۇنجى ئۇچرىشىم ئىدى. كاۋادا مېنى باشقىلارغا تونۇشتۇردى ۋە ماڭا سۆز بەردى. مەن باشقىلار بىلەن ئۇچراشقانىدىن خۇرسەن ئىكەنلىكىمنى بىلدۈردۈم. ئارمىزدىكى دوكتور ئاسپىرانتلاردىن ئوگۇشى ماساكنىڭ بىر پارچە ماقالىسى بىلىم شۇناسلىق جەمئىيىتىنىڭ مۇكاپاتلىشىغا سازاۋەر بولغانىكەن، ھەممىمىز ئۇنى تەبرىكلىدۇق. ئوگۇشىمۇ ئازراق سۆز قىلدى. ئارقىدىن غىزاغا مەرمەھەت قىلىندى. مەن مېۋە - چېۋىلەردىن ئەبىنۇس يەپ ئولتۇردۇم. ياپونىيەنىڭ ئەبىنۇسلىرى چۈرۈك ھەم شېرىن بولىدىكەن، بۇ ماڭا بەك ياقتى. گۆشلۈك قورۇمىلار ۋە غىزالارغا تېگىش قىلىمىدىم، ئوتوكمۇ پەخەسلىك بىلەن ئىش كۆرۈۋاتقاندەك قىلاتتى. ھېلىمۇ ياخشى، ياپونلار ئادەمنى غىزاغا زورلاپ تۇرۇۋالمايدىكەن، شەك بار نەرسىلەرنى يەپ تاشلاشقا مەجبۇر بولمىدىم. بەزىلەر بىرەر ئىستاكاندىن پىۋا ئىچىشتى، مەن ئۆزۈم قويدۇم، ئۆزئارا گۇگۇر - مۇگۇر پاراڭلار باشلاندى.

— تاماقلارنى قانداق قىلىۋاتىسىلەر؟ — دەپ سورىدى ئۈمبەتو ئەپەندى مەندىن.

— ئۆزىمىز ئېتىپ يەۋاتىمىز، — دېدىم مەن.

— ئوھ، ئۆزۈڭلار تاماق ئېتەلەيدىكەنسىزلەر - دە، بۇ قالتىس

ئىش ئىكەن.

— شۇنىڭدا تېجەشلىك بولىدىكەن. ئۇنىڭ ئۈستىگە بىز

مۇسۇلمان، بۇ ئەتراپتىن مۇسۇلمانچە تاماق تاپقىلى بولمايدىكەن. ئۈمبەتو ئەپەندى «دەرۋەقە شۇنداق» دەپ بېشىنى لىگشتى. بۈگۈنكى ياپونىيە ئاياللىرىنىڭ كۆپىنچىسى ئائىلىدە تاماق ئېتىشىنى ئۇنتۇپ كېتىشكەنمىش، ئۇلار ۋاقتىنى تېجەيمىز دەپ ماگىزىندىن تەييار تاماق ئەكېلىپ، ئۆيلىرىدە ئىسسىتىپ يېيىشىدىكەن. شۇڭا ياپونىيەدە تاماق ئېتەلگەن ئادەمنى ھۈنەر ئىگىسى دەپ بىلىدىكەن.

— ماگىزىنغا نېمە بىلەن بېرىۋاتىسىلەر؟ پىكاپىڭلار بىلەنمۇ؟

— پىكاپىمىز يوق، مەكتەپنىڭ ئاپتوبۇسى بىلەن بارىمىز.

ئۈمبەتو ئەپەندى تۇنجى قېتىم تۇرمۇشىمىز ھەققىدە سوئال سوراۋاتاتتى، ھەيران قالدىم. مۇشۇ يېشىغىچە تېخى ئۆيلەنمىگەن بۇ ئادەمنىڭ كاللىسىدا ئاددىي تۇرمۇشقا ئائىت تەپەككۈر يوقمىكىن دەپ ئويلايتتىم. ئۇ يول يۈرگەندە يەرگە ئېڭىشىۋالاتتى، كاللىسى ئالدىدا، پۈتى كەينىدە قالاتتى. ئۇ ماڭا ھەمىشە كىتاب ئوقۇپ، كومپيۇتېرنىڭ ئالدىدا ئولتۇرىدىغان، ھەمىشە ئاغزىدىن «Knowledge Management» (بىلىم باشقۇرۇش) دېگەن گەپ چۈشمەيدىغان ماشىنا ئادەمدەك تۇيۇلاتتى. ئۇنىڭ تۇرمۇشۇم ھەققىدە سوئال سورىشى مەن ئۈچۈن بىر مۆجىزە ئىدى.

سۆھبىتىمىز زۆرۈر بولغان ماددىي نەرسىلەر، ئويىپىكتىپ ئىشلار دائىرىسىدىكى بىرقانچە ئېغىز سۆزلەشمە بىلەن چەكلىنەتتى. كىشىلىك ھېسسىيات، سېغىنىش، زېرىكىش ھەققىدىكى گەپلەرنىڭ ئارىمىزدا بولۇشى ئەسلا مۇمكىن ئەمەس ئىدى. ئۈمبەتو ئەپەندى باشقىلار بىلەن قانداقكىن، بۇنىسى ماڭا نامەلۇم. ئۇنىڭ بىلەن ئىككىمىز ئارىسىدىكى مۇناسىۋەتتە ئۇ ماڭا مەسئۇلىيەت ۋە ۋەزىپە دائىرىسىدە مۇئامىلە قىلاتتى. ئۇنىڭدىن ئىنسانلىق مېھرىنى كۈتۈش شەيتاندىن ئىمان تەلەپ قىلغاندەك بىر ئىش ئىدى. ئەگەر مەن ئۇنىڭ ئورنىدا، ئۇ مېنىڭ ئورنۇمدا بولغان بولسا، ئۇنى بىر - ئىككى قېتىم ئۆيگە تەكلىپ قىلىپ، تەپسىلىي سىرداشقان، ئۇنىڭغا يۈرتىمىزنىڭ

چىرايلىق يەرلىرىنى كۆرسەتكەن بولاتتىم. لېكىن بۇ بۈگۈنكى كۈندە ئۇيغۇرلار دىلا بولىدىغان دىلكەشلىك بولۇپ، ھەممە نەرسە مەنپەئەت، پايدا، پۇل بىلەن ئۆلچىنىدىغان مەدەنىيەتنىڭ يامرىشى ئارقىسىدا ئۇنداق دىلكەشلىك ھاماقەتلىك بولۇپ سانلىدىغان بولدى. ئەگەر لابوراتورىيەدىكى ئوقۇغۇچىلار ئۇيغۇرلار بولسا، يېڭى كەلگەنلەرنى قارشى ئېلىپ، ئۇلارغا دوستلۇق قولىنى چىن ئىنسانىي مۇھەببەت، ساددا ھەم ساپ ھېسسىيات بىلەن ئۇزاتقان بولاتتى. ئەلۋەتتە، ياپون ئوقۇغۇچىلارنى دوستانە ئەمەس دېگىلى بولمايتتى، لېكىن بۇ دوستلۇقنىڭ ئىسسىقنى كۆرگىلى بولمايتتى. بەلكىم ئۇ ئۆز - ئۆزىگە پۇختا بولۇش ئاساسىدىكى يۈكسەك ئەقىلىلەشكەن دوستلۇقتۇ. سانائەت ۋە ئىقتىسادىي ھەزارەتنىڭ بۆشۈكىدە چايقىلىپ چوڭ بولغان يۈرەكلەردە ئىستراتېگىيەلىك مەنپەئەت يولىدىكى رىقابەت تۇيغۇسىلا بولىدۇ، بۇ يەردىكى ئەخلاق ئەنە شۇ رىقابەتنى ھۆرمەت قىلىشتا كۆرۈلىدۇ. بۇ ھال سەل - پەل يىراقتىن كەلگەنلىكى يات ئادەمگە باغرىنى ئېچىپ چۇۋۇپ كۆرسىتىدىغان، بار نەرسىنىڭ ھەممىسىنى تۆكۈپ بېرىدىغان، ئاخىرىدا ھېچكىمنىڭ ياخشى كۆرۈشىگە ئېرىشەلمەيدىغان ساددا ئۇيغۇرنىڭ مەندەك پۇشتى ئۈچۈن تامامەن يات ھەم سوغۇق رېئاللىق ئىدى. ئارقا كۆرۈنۈشى يۈچۈن، يات ئادەملەرنى باغلىرىدا يايلىتىپ، ئۆيلىرىدە قوندۇرىدىغان ئادەملەردىن پەقەت ئۇيغۇرلا قالغان بولسا كېرەك. بىز بوسۇغىمىزغا كەلگەن ئادەمنى كىملىكىنى سورىمايلا ئۆيىمىزگە باشلايمىز، ئاندىن نام - ئەمەلنى سورايىمىز. ئەمەلىيەتتە ئۆي بىزنىڭ ئەقىدىمىزنىڭ سىمۋولى، ئەقىدىداش بولمىغانلارنى ئۆيگە باشلاش ئۆيىنىڭ كەيپىياتىنى بۇزۇپ قويدۇ. بوسۇغا ھەرگىزمۇ ئادەتتىكى نەرسە ئەمەس، ئۇنىڭدا كۈچلۈك ئەقىدە، مول پەلسەپە بار، ئۇنىڭدىن قانداق ئادەمنى ئاتلىتىشىنى بىلمىگەن ئادەم ئۆز ئۆيىنىڭ ھەقىقىي ئىگىسى بولالمايدۇ.

ئىنسانلار ئوتتۇرىسىدىكى سىرداشلىق ۋە ئىچىرىكىشىش بىلىم مۇلازىمەتچىلىكىنىڭ مۇھىم بىر تەشەببۇسى بولۇپ، ئۇ ئارقىلىق

ئۆزىنى ئىزدەش پىرسۇناسى

فورمىلاشقان تىل بىلەن دەپ بەرگىلى بولمايدىغان بىلىملەرنى ئالماشتۇرغىلى بولىدۇ. لېكىن مەن تۇرغان بۇ لابوراتورىيەدىكى كىشىلىك مۇناسىۋەت ھالىتى دەل ئۇنىڭ ئەكسىچە ئىدى.

سورۇندا بىرازىلىيەدىن كەلگەن ماركسېلو ئۆز يۇرتىنىڭ ئەھۋالى - مۇھەببەت، نىكاھ، ئەر - ئاياللار مەسىلىلىرى ھەققىدە پاراڭ قىلىپ بەردى. ئۈمىموتو ئۇشتۇمتۇت ماڭا بۇرۇلۇپ:

- سىز ياپونىيەگە قانداق كەلدىڭىز؟ - دەپ سوراپ قالدى. ئۇ مەندىن قاتناش ھەققىدە سوراۋاتاتتى.

- ئۈرۈمچىدىن بېيجىڭغا پويىز بىلەن كەلدىم، بېيجىڭدىن توكيوغا ئايروپىلان بىلەن كەلدىم، - دېدىم مەن.

- ئۈرۈمچىدىن بېيجىڭغا پويىز بىلەن بارغاندا، قانچىلىك ۋاقىت كېتىدۇ؟

- ئىككى سوتكا.

ئۈمىموتو ھەيران قالدى، ئۇ مېنىڭ جاۋابىمنى ياپون تىلىغا تەرجىمە قىلىپ، ئوقۇغۇچىلىرىغا دەپ بەردى. مەخسۇس ئىككى كېچە - كۈندۈز يول يۈرۈش ئۇلارنىڭ تەسەۋۋۇرىغا سىغمايدىكەن. چۈنكى ياپونىيە كىچىك دۆلەت، قاتناش ئىنتايىن تەرەققىي قىلغان، كىشىلەر پويىز بىلەن ئىككى - ئۈچ سائەتتە بارىدىغان يەرگە ئايروپىلان بىلەن بارىدۇ. ياپونىيەنىڭ يېڭى غول لىنىيەلىرى شۇنداق راھەت، شۇنداق تېز، شۇنداقتىمۇ ئۇلار ئايروپىلاندا ئولتۇرىدۇ. ئەگەر ئۇلار بىز ئولتۇرغان پويىزنى كۆرگەن بولسا، سەپىرىمىزنىڭ مۈشكۈلاتلىرىدىن تېخىمۇ ھەيران قالغان بولار ئىكەن.

سورۇندا ھاراق ئىچكەنلەر بولمىدى، ھېچكىم بىرەر تال تاماكا چەكمىدى. تاماكا چېكىدىغانلار سىرتقا چىقىپ مەخسۇس تاماكا چېكىش ئۆيىدە چېكىشەتتى. ياپونىيەدە ئاممىۋى سورۇنلاردا تاماكا چېكىش ناھايىتى ئېغىر ئېلىناتتى. سورۇندا ھېچكىم تېلېفون قوبۇل قىلمىدى ياكى تېلېفون قىلمىدى. كىشىلەر بىر ئىشنى پىلانلىسا، پەقەت شۇ ئىشنىلا قىلىدىكەن، ھەتتا شۇ ئىشقا تېلېفونمۇ

ئارىلىشىپ قالمايدىكەن.

بىز كۆڭۈل، قىزغىنلىق، ئادەمگەرچىلىك دېگەن نەرسىلەرنى ئەخلاققا، بىر ئادەمنىڭ قىممىتىنى باھالاشتىكى ئۆلچەمگە ئايلاندۇرۇۋالغان، شۇنىڭ بىلەن «ياخشى ئادەم» بولىمىز دەپ، ۋاقتىمىز ھەم زېھنىمىزدىن ئايرىلىپ، بورانلىق دالدىكى دوڭغاق جىگدىگە ئايلانغان خەلقىمىز. ھاراق بىزدە مەدەنىيەت ئەمەس، ئاپەت. ئۇ بىزنى مەسئۇلىيەت ھەم جاۋابكارلىق تۇيغۇمىزنى يىگىلتىپ، رىئالىق ئالدىدا نېمە قىلىشنى بىلمەيدىغان، باشقىلار ئالدىدا قەدرى يوق ئەخەلەت ئادەمگە ئايلاندۇرۇپ قويدى.

تۇغۇلغان كۈن مۇراسىمى بىر يېرىم سائەت ئىچىدە ئاخىرلاشتى، بىردىن - ئىككىدىن تارقاشتۇق. مەقسەت يولىدىكى ئۆگىنىش ۋە تەتقىقات لابوراتورىيە بويىچە بىر يېرىم سائەت توختاپ، يەنە ئەسلىگە كەلدى. ئەتسى كاۋادا ھەربىرىمىزگە ئايرىم - ئايرىم ھېساب تاپشۇردى. ئۇ يىغىلغان پۇلنىڭ سەرپىياتىنى ئىنچىكە ھېسابلاپ، بىر ۋاراق قەغەزگە بېسىپ چىققانىدى. مەن ياپونلارنىڭ بۇ جەھەتتىكى زىللىقىغا يەنە بىر قېتىم قايىل بولدۇم.

لابوراتورىيەدە ھەپتىدە بىر قېتىم سېمىنار (研究会) ئۆتكۈزۈلۈپ تۇراتتى. يېتەكچى ئوقۇتقۇچى بىر پارچە كىتابنىڭ ھەرقايسى بابىنى ئوقۇغۇچىلارغا بۆلۈپ بېرىپ، ئوقۇغۇچىلارنى ئۇلاردىن بېيىتقان ھالدا دوكلات بېرىشكە ئورۇنلاشتۇراتتى. دوكلات بەرگۈچىلەرنىڭ ۋاقت تەرتىپى بىرەر ئاي ئىلگىرى بېكىتىلىپ، دوسكىغا چىقىرىپ قويۇلاتتى. ئوقۇغۇچىلار ئۆزلىرىنىڭ تەتقىقات تېمىسىنىڭ ئەھۋالى ھەققىدىمۇ دوكلات بېرىتتى. دوكلات ئاڭلاپ بولۇنغاندىن كېيىن، ئاڭلىغۇچىلار ئۇلارغا ھەر خىل نۇقتىدىن سوئال تاشلايتتى. دوكلاتچى جاۋاب بېرىتتى، ئاڭلىغۇچىلار تولۇقلاش خاراكتېرىدىكى تەكلىپ - مەسلىھەتلەرنى بېرىشەتتى. دوكلاتچى دوكلاتتىن بۇرۇن مۇھىم نۇقتىلار تېزىسى تۈزۈپ، سېمىنار قاتناشقۇچىلىرىغا يەتكۈدەك بېسىپ تەييارلاپ، دوكلاتتىن ئاۋۋال ئاڭلىغۇچىلارغا بىر نۇسخىدىن تارقىتىپ

ئۇچۇر ئىنژىنېرلىقى بىلىم بىناسى

بېرەتتى. سېمىنار ناھايىتى ئەستايىدىل، مۇنتىزىم ئۆتكۈزۈلدىكەن، نەتىجىدە ھەركىم ئۆزىگە لايىق ئۇچۇر ۋە بىلىمگە ئىگە بولىدىكەن. بۇ يەردە، ھەتتا ئوقۇغۇچىلارنىڭ تەتقىقات تېمىسىغا ئالاقىدار خادىملار يىراق يەرلەردىن تەكلىپ قىلىپ كېلىنىپ، ئۇلارغا ئىشتىراكلىشىش پۇرسىتى تۇغدۇرۇپ بېرىدىكەن.

سېمىناردا ئۇمبىموتو ھەممىدىن كۆپ سوئال سورايىتى، چالا قالغان تەرەپلەرگە تولۇقلىما بېرەتتى، بەزى سوئاللارنى قامۇسلارنى ئەكېلىپ تۇرۇپ سورايىتى.

نېمىلا دېگەنبىلەن ئۇمبىموتو ئەپەندى ئىشلەشتىن ھۇزۇر ئالىدىغان ئادەم ئىدى. ئۇ ھەر كۈنى ئەتىگەن سائەت توققۇزلاردا لابوراتورىيەدە پەيدا بولاتتى، بۇ چاغدا ئۇنىڭ لابوراتورىيە ئىشىكى ئالدىدىكى بەلگىسى «IN» («بار» دېگەن مەنىدە) بولاتتى. ھەركىم لابوراتورىيەگە كىرىپ ئۆزىنىڭ ئىسمىغا توغرا كەلگەندە، قەغەز سۈرگۈچنى سۈرۈپ «IN» قىلىپ قويىتتى، قايتقاندا «OUT» («يوق» دېگەن مەنىدە) قىلىپ قويىتتى. ئۇ چۈشتىمۇ بار ئىدى. كېچە سائەت ئىككى بولغاندا ئاندىن ئارام ئېلىش ئۈچۈن ئۆيىگە قايتاتتى. ئادەتتە، ئۇنىڭ بارىدىغان ئەڭ يىراق يېرى مەكتەپ ئاشخانىسى، ئوقۇغۇچىلار بۆلۈمى ۋە قىرائەتخانىدىن ئىبارەت ئىدى. ئۇنىڭ كۈنىگە 18 سائەت ئىشلەيدىغانلىقىغا ئۆزۈم گۇۋاھ. بۇ ھەقتىكى تەسىراتىمنى ياپونىيەدىكى ۋەتەنداشلىرىمغا ئېيتسام، ئۇلارمۇ ئۆز ئوقۇتقۇچىلىرىنىڭ خىزمىتى ھەققىدە ماڭا ئوخشاش تەسىراتتا ئىكەن. ئۇمبىموتو ئەپەندى شەنبە، يەكشەنبە كۈنلىرىدىمۇ ئوخشاش ئىشلەيتتى. «ئۇ ئارام ئالمىدىغاندۇ، يوقلايدىغان دوستلىرى ياكى تۇغقانلىرى يوقمىدۇ» دەپ ئويلاپ كېتەتتىم. ئاياللارنىڭ ئائىلە تەربىيەسىدىكى رولىنى تەتقىق قىلىش ئۇمبىموتو تەتقىقات تېمىلىرىنىڭ بىرى ئىدى. ئۇ ئاياللارنى ئىشخانىسىدا كومپيۇتېرنىڭ ئالدىدا ئولتۇرۇپ ياكى كىتاب كۆرۈپ تەتقىق قىلامدىكىنىڭ، بىلگىلى بولمايتتى.

بىرازىلىيەلىك ماركسېلو بىلەن ئانچە - مۇنچە پاراڭلىشىپ

قالاتتىم. ئۇ يېڭىلا توي قىلغان بولۇپ، ياپونىيەگە ئوقۇش مۇناسىۋىتى بىلەن ئايالنى قويۇپ كېلىشكە مەجبۇر بولغان، ئايالنى ئەكېلىشكە تېخى ئۆلگۈرمىگەنىدى. ئۇ دەم ئېلىش كۈنلىرىدە لاپوراتورىيەدە ئولتۇرمايتتى، كانازاۋاغا كېتىپ قالاتتى. بۇ ياش بویتاقنىڭ ئۆيىدە يالغۇز ئولتۇرغۇسى كەلمىگەنلىكىنىڭ تېگىگە يېتەتتىم.

— بىزنىڭ لاپوراتورىيەگە قانداق قارايسەن؟ — دەپ سورىدى ئۇ بىركۈنى مەندىن.

— زېرىكىشلىك، قەبرىستاندەك جىمجىت، — دېدىم مەن.

— ياپونلار ھېچكىم بىلەن پاراڭلاشمايدۇ، — دېدى ئۇ.

— ئاكىموتو بىلەن پاراڭلاشساڭ بولمامدۇ؟ — دېدىم مەن

چاقچاق قىلىپ، ئۇ قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتى.

ئاكىموتو بىزنىڭ لاپوراتورىيەدىكى بىردىنبىر ئايال بولۇپ،

ئەللىك ياشلاردىن ئاشقانىدى.

— لاپوراتورىيەدە تۈزۈك قىز بالىمۇ يوق، بۇنداق بولسا ئەجەب

تۇرىدىكەن، — دېدى ماركسېلو.

— سەن قىز بالا ئىزدەپ كانازاۋاغا بارالايسەن، لېكىن بىزنىڭ

ئوقۇتقۇچىغا ئۇۋال، ئۇ ھېچ يەرگە بارمايدۇ، — دېدىم مەن.

مارسېلو كۈلۈپ كېتىپ:

— ئۇنىڭ ئۈستىگە ئاكىموتو خانىم لاپوراتورىيەدە ئاساسەن

ئولتۇرمايدۇ، — دېدى.

مارسېلو ياپونلارغا ئوخشىمايتتى، ئۇ ئوچۇق - يورۇق، چىقىشقاق

ئىدى، مېجەزىنىڭ بىر يەرلىرى ئۇيغۇر يىگىتلىرىنىڭكىگە ئوخشاپ

كېتەتتى، ئۆزىمۇ قاملاشقان ئۇيغۇر يىگىتلىرىگە ئوخشاپ قالاتتى.

ئارىدا مەن كاۋاداغا ئاياللار توغرىلۇق چاقچاق قىلغانىدىم، ئۇ خۇددى

كىچىك بالىلاردا كىلاس ئىنكاس قايتۇرمىدى. خىزمەت، ئوقۇش بېسىمى

ياپونىيە ئەللىرىنى بېسىپ، ئاياللار توغرىسىدىكى نازۇك چاقچاقلارغا

ئېرەنسز قىلىپ قويسا كېرەك. ئاكىموتو خانىمنىڭ ئىككى قىزى

ئۆزىنى ئىزدەش پىروگراممىسى

ئالىي مەكتەپتە ئوقۇيدىكەن، ئۆزىمۇ دوكتورلۇقتا ئوقۇماقتا ئىدى. جۇڭگودىن كەلگەن لى مىڭ ئىسىملىك بىر دوكتور ئاسپىرانتى بولۇپ، ئۇ باشقا لابوراتورىيەدە ئىدى. ئۇ بىزنىڭ ئۇمبىموتو ئەپەندىنى ياخشى تونۇيدىكەن.

– ئۇنىڭ خوتۇنى يوق، يەنە تېخى ئاياللارنى تەتقىق قىلىدۇ، قىزىق ئىش، – دەيتتى ئۇمۇ.

ئۇمبىموتو ئۆزىنى خىزمەت ۋە تەتقىقاتقا بېغىشلانغان ئادەم. ئۇ ئۆزىنىڭ ئوقۇغۇچىسىغا خىزمەت يۈزىسىدىنلا كۆيۈنەتتى، مەسئۇل بولاتتى. مەن بىر ئالىي مەكتەپتە 16 يىل ئىشلىدىم، ئۇ يەردە ئۇمبىموتودەك ئىشلەيدىغان ئادەمدىن بىرىنىمۇ ئۇچراتمىدىم، ئۇمبىموتونىڭ خىزمەت سالىقىنىڭ ئۈچتىن بىر قىسمىنى سەمىمىي ھالدا ئۈستىگە ئالىدىغان ئادەملەرمۇ يوق. ئۇمبىموتو ماڭا ياپونىيە خىزمەت ئىستىلى ۋە ياپونلار روھىنىڭ تىرىك سىمۋولىدەك كۆرۈنەتتى. ئۇ ئۆزى يەۋاتقان نانغا يۈز كېلىش بىلەن ئەمەس، بەلكى شەرەپلىك مەيدان بىلەن ئىگە ئىدى.

ئۇمبىموتو ئۆزىنى ئۇنتۇغان ھالدا قالتىس ئىشلەيدىغان ئادەم. لېكىن نەزىرىمدە ئۇنىڭ بىر يېرى كەمتۈك ئىدى. ئۇ بىر ئالىم، لېكىن ئۆيلەنمىگەن، ئۆز پۇشتىدىن بولغان بالىنى ئاتلىق تەربىيەسىگە ئېلىپ باقمىغان. بىر نوتا تاكى ساز بىلەن ئورۇنلانمىغۇچە ھەقىقىي مۇزىكا ئەمەس، ساغلام بىر ئەر تاكى خوتۇن ئېلىپ پەرزەنتلىك بولمىغۇچە مۇكەممەل ئەر ئەمەس.

ئۇمبىموتو ئەپەندى ھەققىدە بىر قىستۇرما

قەدىرلىك ئوقۇرمەن، ئۇنتۇغاقلىقىمنى كەچۈرۈڭ. ئۇمبىموتو ئەپەندى ھەققىدە توختىلىپ كېلىپ، ئۇنىڭ ماڭا بىلدۈرگەن خەيرخاھلىقىغا ئائىت مۇھىم بىر ئىشنى ئۇنتۇپ قاپتىمەن. ھېلىھەم ئۇنى بايان قىلىپ ئۆتۈشنى زۆرۈر دەپ قارىدىم:

2003 - يىلى 24 - فېۋرالدا BBC تېلېۋىزىيەسىدىن ۋە تىنىمنىڭ مارالبېشى، بەيزاۋات ناھىيەلىرىدە قاتتىق يەر تەۋرەپ، خەلقىگە يەتكەن مۇسبەتنىڭ ئېغىرلىقىنى ئاڭلاپ، پىغانىم ئۆرلىدى. ئەتىسى ئەتىگىنى لا بوراتورىيەگە چىقسام، ئۈمبىموتو ئەپەندى يېنىمدا ئولتۇرىدىغان ئۈگۈشى ماساكى بىلەن پاراڭلىشىپ تۇرغانىكەن. ئۇ مېنى كۆرۈپلا: «يۇرتۇڭلاردا يەر تەۋرەپتۇ، جەمەتلىكلەرغا قازا يەتمىگەندۇ؟» دېدى.

– ياق، شۇنداقتىمۇ ئاخشام ئۇخلىيالىمدىم، – دېدىم مەن.
– خاتىرجەم بولۇڭ، ئاپەت ئەھلىگە ياردەم قولىنى سۇنىدىغانلار كۆپ چىقىدۇ، – دېدى ئۈمبىموتو. ئۈگۈشى بۈگەپكە ئەگىشىپ بېشىنى لىڭشىتتى.
– رەھمەت سىزگە پىروفېسسور، – دېدىم مەن تەسلىنىپ.
بىردەمدىن كېيىن ھىندونېزىيەدىن كەلگەن توتوك كېلىپ، مەندىن ھال سورىدى.

شۇ كۈنى مەندىن ھال سورىغانلار پەقەت شۇلارلا بولۇپ قالدى. جۇڭگولۇق ساۋاقداشلىرىمدىن ئۇنداق ئىنكاس چىقمىغانسىمۇ، ئۈمبىموتونىڭ ھال سورىشىدىكى ئىنسانپەرۋەرلىكنىڭ قىممىتى شۇنچە بىلىندى. ئۈمبىموتوغا دائىر مەندىكى ئەڭ ئىللىق سېزىم ئەنە شۇ ھال سوراش بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولۇپ قالدى.

دى جۇۋاننى ئەپەندى

ھەربىر ئوقۇش مەۋسۈمىدا قايسى خىل دەرسنىڭ ئۆتۈلىدىغانلىقى، قاچان، قەيەردە، كىم تەرىپىدىن ئۆتۈلىدىغانلىقى ئوقۇغۇچىلار بۆلۈمى تەرىپىدىن كومپيۇتېردا ئېلان قىلىناتتى. ئوقۇغۇچىلار ئۆزلىرىنىڭ تەتقىقات تېمىسى، قىزىقىشى ۋە پىلانغا ئاساسەن دەرىجىلەرنى تاللاپ ئاڭلايتتى، بەلكىم بۇ تاللاشقا پىروفېسسورلارنىڭ ئالاھىدىلىكىمۇ تەسىر كۆرسىتىشى مۇمكىن.

دەرسخانلارنى ئۆزىمىز تېپىپ باراتتۇق، ئاڭلىغۇچىلار ھەر خىل دۆلەتتىن كەلگەن ھەر خىل كەسىپ ئىگىلىرى ئىدى.

دى جۇۋاننىي ئەپەندى ئامېرىكىنىڭ مىچىگان ئۇنىۋېرسىتېتىدىن تەكلىپ قىلىنغان پىروفېسسور بولۇپ، ئۇنىڭ «Professional Communications» («كەسپىي ئالاقە»)، «Everyday Technical Documents» («دائىمىي تېخنىكىلىق ھۆججەتلەر») قاتارلىق دەرسلىرى بار ئىكەن. بۇ دەرسلەر ئىلىم تەتقىقاتى يېزىقچىلىققا ئائىت بولغاچقا، ئۇلارنى ئاڭلاش زۆرۈر ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇ ئامېرىكىلىق بولۇپ، ئۇنىڭ ئىنگىلىزچە نۇتقىنى ئاڭلاش ئىنگىلىزچە سەۋىيەمنىڭ ئۆسۈشىگە زور تۈرتكە بولۇشى مۇمكىن ئىدى. مەن تەبىئىي بىر قىزىقىش ئىچىدە دى جۇۋاننىيىنىڭ دەرسىنى تاللىدىم.

قىزىق يېرى، ئۇنىڭ دەرسىنى ئاڭلايدىغانلار ئۇنىڭ بارمايتتۇق. ئاڭلايدىغانلار ئىچىدە مېنى قوشقاندا بەش نەپەر جۇڭگولۇق بار ئىدى، يەنە ئىككى نەپەر تۇنسىلىق قىز بار ئىدى. تۇنسىلىق قىزنىڭ بىرى ئۇيغۇر قىزلىرىغا بەك ئوخشايتتى، شۇنىڭ ئۈچۈن كۆرۈمگە ئىسسىق كۆرۈنەتتى. ئۇ بۇغداي ئۆڭ، ئوتتۇرا بوي بولۇپ، خۇددى بورتالادىن كەلگەندەكلا تۇيۇلاتتى. ئۇنىڭ بىلەن يېنىك سالاملىشىپ قوياتتۇق.

يەنە بىر قىز ئاقپىشما ھەم ئېگىز بوي ئىدى، ئۇنىڭ زىلۋا بويى ۋە مۇرىسىگە يېيىلىپ تۇرغان سۈمبۇل چېچى ئۇنى جازىبىلىك كۆرسىتەتتى، بىراق يۈز قىسمى ئوغۇل بالىنىڭ يۈزىگە ئوخشاپ كېتەتتى. دەرس ئاڭلاش داۋامىدا جۇڭگولۇق ساۋاقداشلىرىم بىلەنمۇ تونۇشۇپ قالدىم، ئۇلار ئاساسەن دېگۈدەك شەرقىي شىمال تەرەپتىكى ئۇنىۋېرسىتېتلاردىن كەلگەن ئىكەن، مەن ئۇلارغا ئۆزۈمنى «جۇڭگولۇق» دەپ تونۇشتۇرغاندا، ئۇلار سۆزۈمگە ئىشەنمەيلا قالدى.

— شىنجاڭدىن كەلدىم، ئۇ يەردە «ئۇيغۇر» دەيدىغان ئاساسلىق بىر مىللەت بار، مەن ئەنە شۇ مىللەتتىن.

جۇڭگولۇق ساۋاقداشلىرىم روشەن ئىنكاس قايتۇرالمىدى.

— بىز سىزنى چەت ئەللىك دەپ ئويلاپ قاپتۇق، شۇڭا سىزنىڭ

- خەنزۇچە سۆزلىگىنىڭىزدىن چۆچۈپ كەتتۇق .
- سىلەر ئېسىڭىزىمۇ دېگەن بىر مىللەتنى تونۇمىسىلەر؟ — دەپ سورىدىم ئۇلاردىن .
- تونۇيمىز، ئۇلار شىمالىي ئامېرىكا قىتئەسىدە ياشايدۇ، — دېدى ئۇلار .
- سىگانلارنى تونۇمىسىلەر؟
- تونۇيمىز .
- ئەمەسە بىزنى نېمىشقا تونۇمايسىلەر . جۇڭگونىڭ سىرتىدىكى مىللەتلەرنى تونۇيدىكەنسىلەر، ئۇزۇڭلار بىلەن بىر دۆلەتتە ياشاۋاتقان مىللەتلەرنى تونۇمىساڭلار قانداق بولىدۇ؟
- ئۇلار بىر - بىرىگە قاراپ كۈلۈشۈپ قويدى .
- ئۇيغۇرلارنىڭ نوپۇسى قانچىلىك؟ — دەپ سورىدى لى فامىلىلىك بىر ساۋاقداش .
- ھۆكۈمەت مەتبۇئاتى كۆپ ھالدا 8 مىليون دەيدۇ، چەت ئەلدىكىلەرنى قوشقاندا 10 مىليونمۇ دەيدۇ، — دەپ جاۋاب بەردىم .
- شۇنداقمۇ، نوپۇسىڭلار خېلى باركەن .
- لېكىن سىلەر بىزنىڭ مەۋجۇتلۇقىمىزنى تونۇمايدىكەنسىلەر، بەك ئەپسۇسلاندىم . سىلەرگە تارىخ، جۇغراپىيە دەرسىدە بىز ھەقتە سۆزلىمىگەنمۇ؟
- ساۋاقداش لى تازا ئېنىق ئەسلىيەلمىدى .
- 1994 - يىلى چاڭچۈندىكى شەرقىي شىمال ئۇنىۋېرسىتېتىدا ئۈچ ئاي تۇرغاندىم، شۇ چاغدىمۇ نۇرغۇن كىشىگە ئۆزۈمنىڭ مىللىي سالاھىيىتى ھەققىدە يېڭىباشتىن چۈشەنچە بېرىشىمگە توغرا كەلگەندى، ھەتتا جىلن ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتكە كاتىپ بولغان ئادەمگىمۇ ئۆزۈمنىڭ ئۇيغۇرلۇقىنى ئېيتقاندا، ئىنكاس قايتۇرالمىي قالغانىدى . مېنىڭچە، جۇڭگونىڭ غەربىي شىمالدىكى ئەڭ چوڭ تۇپراقتا ياشايدىغان ئاپتونومىيەلىك بىر مىللەتنى ھەرقانداق بىر جۇڭگولۇق تونۇشى كېرەك ئىدى . بېيجىڭ، شاڭخەي، گۇاڭجۇلاردا

ئۇيغۇرلارنى تونۇيدىغان ئاددىي خەلقلەر يوق ئەمەس، لېكىن ئۇلار ئۇيغۇرلارنى كاۋاپچى مىللەت سۈپىتىدە تونۇيدۇ. ئۇيغۇرلارنى مەدەنىي بىر خەلق سۈپىتىدە تونۇيدىغانلار بەلكىم «24 تارىخ» نى ئوقۇغان بىلىملىكلەر ئىچىدىن تېپىلىدىغاندۇ. بەزىبىر ئۇيغۇرلارنى بىلىدىغانلار ناھايىتى ئاز، ئۇلارمۇ ئۇيغۇرلارنى ئۆز نامى بىلەن ئاتماي، «شىنجاڭلىق» (新疆人) دەپ ئاتايدۇ. بۇ ھال نېمىدىن دېرەك بېرىدۇ، بۇمۇ زور ئىجتىمائىي پەن تېمىسى.

تۇنسىلىق قىزلار مېنى ئوتتۇرا ئاسىيالىق ياكى شەرقىي ياۋروپالىق دەپ ئويلاپ قالغانىكەن، ئۇلارمۇ جۇڭگولۇق ئىكەنلىكىمدىن ھەيران قالدى. كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئۇلارمۇ ھەم جۇڭگولۇق ساۋاقداشلىرىمۇ مېنىڭ تۈركىي تىل تۈركۈمىگە تەۋە ئۇيغۇر مىللىتىدىن ئىكەنلىكىمنى بىلىپ كەتتى. شۇنىڭغا ئىنتايىن ھەيرانەنكى، جۇڭگولۇق ساۋاقداشلىرىمغا خەنزۇچە گەپ قىلسام، ئۇلار ئىنگلىزچە جاۋاب بېرىشكە تىرىشاتتى، ئۇلار ماڭا گەپ ئاچسا ئىنگلىزچە سۆزلەيتتى. بەلكىم ئۇلارنىڭ يوشۇرۇن ئېڭىدا كىملىكىم ھەققىدىكى تونۇش رەسمىي يىلتىز تارتىپ كېتەلمىگەن بولسا كېرەك. تۇنسىلىق قىزلار بىلەن بولغان سالام - سەھەت بارغانسېرى ئىللىق تۈس ئېلىشقا باشلىدى. ئۇلار مېنى كۆرگەندە «ئەسسالامۇئەلەيكۇم» نى دانە - دانە قىلىپ ئېيتاتتى، ياپونىيەگە مەندىن كېيىن كەلگەن ئوغلۇمنى كۆرگەندە ئەركىلىتىپ، سۆيۈپ قويۇشاتتى.

دى جۇۋاننىي ئەپەندىنىڭ دەرسى ئەنە شۇنداق كىشىلەر بىلەن تونۇشۇشۇمغا سەۋەبچى بولدى. مەن ئۇلار بىلەن ئۆزۈم ۋە كەسىپ ھەققىدە پاراڭلىشىش پۇرسىتىگە ئېرىشتىم. مانا ئەمدى دى جۇۋاننىيىنىڭ ئۆزى ھەققىدە سۆزلەش نۆۋىتى كەلدى. يۇقىرىدىكى بايانلارمۇ دى جۇۋاننىي سەۋەبىياتىدىن ئويغانغان تۇرمۇش ھېسلىرىنىڭ بىر قىسمى سۈپىتىدە دى جۇۋاننىي تېمىسىنى گەۋدىلەندۈرۈپ بېرەلەيدۇ.

دى جۇۋاننى ئاپپاق چاچلىرى ئۆزىگە ياراشقان، يۈزى قىپقىزىل، تەمبەل، سېمىز ئادەم ئىدى. ئۇنىڭ سېمىزلىكى ئارتۇقچە بىلىنمەيتتى، ئەكسىچە ئۇنىڭ سالاپىتىنى تېخىمۇ ئاشۇراتتى. ئۇ يول يۈرگەندە شۇنداق تەمكىن ئىدىكى، پەقەت پىشقان، ئۆزىگە ئىشەنگەن ئادەملەرلا شۇنداق ماڭىدۇ. مەن ئۇنى ياپونىيەگە يېڭى كېلىپ ئوقۇغۇچى سۈپىتىدە مەكتەپكە كىرمىگەن چېغىمىمۇ كۆرگەندىم. ئۇ ھەر كۈنى كۈن ئولتۇراي دېگەندە مەكتەپنىڭ سىرتىدىكى تۇرالغۇسىغا قايتاتتى. مانا ئاخىر مەن ئۇنىڭ ئوقۇغۇچىسى بولۇپ قالدىم.

ئاق چاچ، قىزىل يۈز دى جۇۋاننى ئەپەندى بىزگە دەرسكە كىردى. ئۇچىسىدا يەنە شۇ ئۇزۇن يەڭلىك ئاق كۆڭلەك، كۆڭلەككە گالىستۇكنىڭ رەڭگىمۇ ئوبدان ماسلاشتۇرۇلغانىدى. ئۇ دەرس ئۆتىدىغان ئېلىپكىتىر ئۈسكۈنىلىرىنى بىر قۇر تەڭشەپ تەييار قىلغاندىن كېيىن، ئۆزىنىڭ لېكسىيە تېزىسىنى ھەممىمىزگە بىردىن تارقىتتى. ئۇنىڭ ھەرىكىتى تەمكىن ھەم تەبىئىي ئىدى. ئۇ پىروپېكسىيە ئاپپاراتى ئارقىلىق تېزىسىنى ئېكرانغا چىقىرىپ سۆزلەيتتى، شۇنداق بولغاچقا، ئۇنىڭ نۇتقى بىلەن يېزىق كۆز ئالدىمىدا بىر گەۋدە بولۇپ كېتەتتى. كۆز ۋە قۇلقىمنىڭ سەزگۈلىرى بىرلىشىپ، يېڭى سۆزلەر تەلەپپۇزىنىڭ ئېنىق ئۆزلىشىشىگە قولايلىق يارىتىپ بېرەتتى. مەن بۇ پىروپېكسىيەنىڭ دەرسىنى ئاڭلاشنى توغرا تاللىغانلىقىمنى چۈشەندىم. پىروپېكسىيە دى جۇۋاننىنىڭ ھەرىكىتى ئىپادىگە باي ئىدى، چىرايىغا ئۆزى كۈلمەي تۇرۇپ يۇمۇرلۇق تۈس بېرەلەيتتى. بۇنىڭ ياردىمى بىلەن ماڭا نىسبەتەن مۇجمەل بولغان بەزى ئىنگىلىزچە ئىبارىنىڭ مەنىسى كالايدا سۈزۈلۈپ كېتەتتى. ئۇنىڭ تەلەپپۇزىمۇ ئېنىق، ئىنتوناتسىيەسىمۇ يېقىملىق ئىدى. ئۇ تەتقىقات تېمىسىنى تاللاش، قۇرۇلمىسىنى شەكىللەندۈرۈش، تېزىس تۈزۈش، گىرافىك، تەجرىبە دوكلاتى يېزىش، تەكشۈرۈش دوكلاتى يېزىش، ئېلخەت (E-mail) يوللاش قاتارلىق ئىشلارنى زامانىۋى تېخنىكا ۋە ئۇچۇر تېخنىكىسى مۇھىتىدا قانداق قىلىش كېرەكلىكىنى چۈشەندۈرەتتى.

ئۇيغۇر تىببىي ئىلمى

ئۇ ھەر قېتىملىق دەرس مەزمۇنىنى يېرىم سائەت ئەتراپىدا سۆزلەپ بولغاندىن كېيىن ئەمەلىي مىسالدىن بىر - ئىككىنى بېرىپ، بىزنى 15 مىنۇتلۇق مەشغۇلاتقا ئۇيۇشتۇراتتى، ئاندىن كۆزقاراشىمىزنى سورايتتى، توغرا بولمىغان يەرلىرىنى تۈزىتەتتى. مېنىڭ ئىنگىلىزچەم ساۋاقداشلىرىم ئىچىدە تۆۋەن ئىدى، تېزىستا مەن بىلمەيدىغان سۆزلەر ۋە ئاتالغۇلار جىق ئىدى، شۇڭا ھەدەپ لۇغەت ئاقتۇراتتىم، بۇ ھال مېنى قاتتىق ئازابلايتتى.

ئۇ بىزنى مەشغۇلاتقا ئۇيۇشتۇرۇپ قويۇپ، دەرسخانىدىن چىقىپ كېتەتتى ۋە يېقىن ئەتراپتىكى ئاپتوماتىك قۇرۇلمىدىن ئىچىملىك ئېلىپ دەرسخانىدىلا ئىچىۋېرەتتى. «ۋاھ، نېمىدېگەن ئىسسىق، بولالمايلا كەتتىم» دەپ قوياتتى. ئەمەلىيەتتە سىرتنىڭ ھاۋاسى سوغۇق ئىدى. دەرسخانىنىڭ ئىچى بولسا ھاۋادان ئارقىلىق ئىسسىتىلاتتى، ئۇ كۆڭلەكچان تۇرۇپمۇ ئىسسىپ كېتەتتى. ئۇ دەرس ئارىلىقىدا ئانچە - مۇنچە ياپونچە سۆزلەرنى ئارىلاشتۇرۇپ قوياتتى، ئۆزى بىلىدىغان بىرنەچچە ياپونچە ئىبارىنى ئىشلىتىۋېلىشنى ياخشى كۆرەتتى. چەت ئەللىكلەرنىڭ تىل ئۆگىنىش پىسخىكىسىدا «خىجىل» بولۇش دېگەن ئۇقۇم بولمىسا كېرەك، شۇڭا ئۇلار قانچە سۆز بىلسە شۇلارنى ئىشلىتىۋېلىشقا ئالدىرايدۇ.

ئارىدا يېتەكچى ئوقۇتقۇچۇم ئۇمېموتو ئەپەندى تەتقىقات پىلانىمنى سوراپ قالدى، مەن ئۇنى يېزىشقا تۇتۇندۇم. تېمام «چوڭلار بىلەن بالىلار ئوتتۇرىسىدىكى بىلىم مۇلازىمىتى» بولدى. ئۇنى باشتا ئۇيغۇرچە يېزىۋالدىم، ئاندىن جۈملىمۇجۈملە ئىنگىلىزچىغا تەرجىمە قىلدىم، ئىنگىلىزچە جۈملىلىرىمدە مەسىلە بارلىقى ئۆزۈمگىمۇ ئېنىق ئىدى. ئۇنى تاماملاپ بولۇپ باشقىلارغا كۆرسەتتىم، ئۇنىڭ ساغلام جۈملىگە ئىگە تەتقىقات پىلانىغا ئايلىنىشى جەريانىدا دوستلارنىڭ ياردىمىگە ئېرىشتىم. چەت ئەللىكلەر سۆزلەشتە ياكى يېزىشتا خاتالاشسىڭىز ھەرگىز سىزنى كەمسىتمەيدۇ، مەسخىرىمۇ قىلمايدۇ، خانا سۆزلىسىڭىزمۇ ئۇلار مۇمكىنقەدەر ئېيتقانلىرىڭىزنى توغرا چۈشىنىشكە

تىرىشىدۇ. ئىنگىلىزىلار بىلەن پاراڭلىشىش داۋامىدا شۇنى ھېس قىلىپ يەتتىمكى، ئۇلار ئىنگىلىز بولمىغانلارنىڭ ئىنگىلىزچىسىنى ئاڭلىغاندا چىراي ئىپادىسى ئارقىلىق ئۇلارنى ئىلھاملاندۇرۇپ تۇرىدۇ، ھەرگىز خاتالىقىڭىزنى دېمەيدۇ، بەلكى سىزنىڭ توغرا تەرەپلىرىڭىزنى ئالدى بىلەن كۆرۈپ، شۇلارنى ماختايدۇ. ئۇلار سىزنىڭ خاتا جۈملىڭىزدىنمۇ مەقسىتىڭىزنى چۈشىنىۋېرىدۇ ۋە سىز بىلەن چاندۇرماي سۆزلىشىۋېرىدۇ. شۇنىڭ بىلەن سىز باشتا شەكىللەنگەن خۇدۇكسىرەش، تەپ تارتىش قاتارلىق پىسخىكىلىق توسالغۇلاردىن ساقىت بولۇپ قالسىز - دە، قارشى تەرەپنى ئۆز بىلىشكە باشلايسىز، تىل ئۆگىنىشىڭىزدىكى ئىمكانىيەت ئەنە شۇ ئاساستا كېڭىيىپ بارىدۇ. چەت ئەللىكلەر ھەرگىزمۇ قابىلىيىتىڭىزنى نوقۇل ھالدىكى سۆزلەش بىلەنلا ئۆلچىمەيدۇ، ئۇلار سىزنى تېخىمۇ ئىلگىرىلەپ چۈشىنىشكە تىرىشىدۇ. ئادەم كىچىكىدىن تارتىپ ئۆگەنمەي، كېيىن ئۆگەنگەن بىر تىلنى شۇ تىلنىڭ ھەقدارلىرىدەك سۆزلىيەلمەيدۇ، بۇنىسى ئىنتايىن تەبىئىي. يات بىر مىللەتنى ئۆزىدەك ئۆلچەملىك سۆزلەشكە مەجبۇرلاش ۋە ئۇلارنىڭ سەۋىيەسىنى شۇ بويىچە ئۆلچەش ئىنسان خاراكتېرىدىكى بىر خىل مۇستەبىتلىك. چەت ئەللىكلەرنىڭ ئۆزىمۇ باشقىلارنىڭ تىلىنى ئۆگىنىشىنىڭ جاپاسىنى بىلگەچكە، تىل مەسىلىسىگە كەڭ نەزەردە قارايتتى. ئۇنى - بۇنى قىلىپ يۈرۈپ، تەتقىقات پىلانىمنى دى جۇۋاننى ئەپەندىگە كۆرسەتكۈدەك بىر ھالغا ئەكەلدىم. ئەمدىكى مەسىلە مۇۋاپىق پەيتتە دى جۇۋاننى ئەپەندى بىلەن كۆرۈشۈپ، ئۇنىڭ پىكىرىنى ئاڭلاش ئىدى. بىر - ئىككى ھەپتە ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشۈشكە جۈرئەت قىلالماي كەلدىم، بۇنىڭ ئۈچۈن ئۆز - ئۆزۈمنى تالاي ئەيىبلىدىم.

ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشۈش ۋە سۆزلىشىشكە ئاخىر قەتئىي نىيەتكە كەلدىم. بىر كۈنى چۈشتىن كېيىن ئۇنىڭ دەرسى بار ئىدى، دەرىستىن چۈشۈپ بولۇپ، باشقىلارنىڭ قايتىپ كېتىشىنى كۈتتۈم. ئۇ دەرسخانىدا ئۆزى يالغۇز قالغاندا، ئىشكىنى چەكتىم. ئىچكىرىسىدىن

«كسرىڭ!» دېگەن ئاۋاز چىقتى، كىردىم .

– ئازراق ۋاقتىڭىز بارمىدۇ؟ – دېدىم مەن جىددىيلىشىپ .

– بار، بىرەر ئىشىڭىز بارمىدى؟

– ئىنگلىزچەم ناچار، كەچۈرىسىز .

– تارتىنماڭ، قايسى دۆلەتتىن كەلدىڭىز؟

– جۇڭگودىن .

– جۇڭگودىن؟ بۇ راستمۇ؟ ھەيرانمەن، سىز باشقا جۇڭگولۇقلارغا

ئوخشاپ كەتمەيدىكەنسىز .

– مەن جۇڭگودىكى «ئۇيغۇر» دېگەن مىللەتتىن .

– ئۇيغۇر؟ – دى جۇۋاننى ئەپەندى «ئۇيغۇر» دېگەن ئىبارىنى

تۈزۈك تەلەپپۇز قىلالىدى .

– ھەئە، ئۇيغۇر، – دېدىم مەن، – جۇڭگونىڭ غەربىي شىمالىدا

شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى دېگەن بىر يەر بار، مەن شۇ يەردىن

كەلگەن .

– تىلىڭلار قانداق؟

– تىلىمىز تۈركىي تىللار تۈركۈمىگە تەۋە . ئۆزبېكىستان،

قازاقىستان، قىرغىزىستان كىشىلىرى بىلەن بولغان سۆھبىتىمىزگە

تەرجىمان كەتمەيدۇ، تىلىمىز ئۇلارنىڭ تىلىغا تۇغقان كېلىدۇ .

– شۇنداقمۇ، – دېدى پىروفېسسور سالاھىيىتىمنى ئەمدى

ئېنىق چۈشەنگەندەك بولۇپ، – قىزىق ئىش، مېنىڭ بوۋاممۇ تۈرك

ئىكەن، ناھايىتى ئەپسۇس، مەن ئۇلارغا ئوخشىماي قالدىم .

– بىر تەتقىقات پىلانى يېزىپ چىققانىدىم، كۆرۈپ پىكىر

بېرەمدىكىن دېگەن ئۈمىدىمەن .

– بولىدۇ، كۆرۈپ بولۇپ، سىزنى چاقىراي .

ئۇ تەتقىقات پىلانىمنى ئېلىپ قالدى، ئۇنىڭ قېشىدىن چىقىپ

«ئۇھ» دېدىم . زىممەمدىكى ھەممە يۈك بىردىنلا ئىرغىپ چۈشكەندەك

يەڭگىلەپ قالدىم .

ئۈچ كۈندىن كېيىن پىروڧېسسور دى جۇۋاننى مېنى چاقىردى، ئىشخانىسىغا كىرسەم، ئۇ مېنى ساقلاپ تۇرۇپتىكەن. ئۇ مېنىڭ تەتقىقات پىلانىمنى شۇ قەدەر ئەستايىدىل كۆرۈپتۇكى، جۈملىمۇ جۈملە، سۆزمۇ سۆز، ھەتتا باغلىغۇچىلاردىن تارتىپ كۆرۈپ، تولا يېرىنى ئۆزگەرتىپ چىقىپتۇ. ئۇنىڭ ئەقىدىسىدىن ناھايىتى خىجىل بولدۇم. ئۇ ماڭا ھەربىر سۆزنى نېمە ئۈچۈن ئۆزگەرتكەنلىكىنى تەپسىلىي ئىزاھلاپ ئۆتتى.

— ئىشلىرىڭىزغا مۇۋەپپەقىيەت تىلەيمەن، — دېدى ئۇ مېنى ئۇزاتقاندا.

مەن ئۇنىڭغا كۆپ تەشەككۈر ئېيتتىم.

تەتقىقات پىلانىمنى دى جۇۋاننىنىڭ پىكرى بويىچە تۈزىتىپ، يېتەكچى ئوقۇتقۇچۇمغا سۈندۈم. شۇنىڭدىن كېيىن ئۈمبىموتو ئەپەندى ماڭا تەتقىقات پىلانىمنى تۈزىتىش ھەققىدە گەپ قىلمىدى. بەلكى مەن ئوقۇشقا قوبۇل قىلىنغاندىن كېيىنكى ئېنىق ئىقتىسادىي كاپالەت ھەققىدە سۆزلەيدىغان بولدى. ئۇ مەندىن بۇ جەھەتتىكى ھەربىر ئىنچىكە نۇقتىنى ئەسكەرتىپ، قانائەتلىنەرلىك جاۋاب بېرىپ، ئۇنى خاتىرجەم قىلىشىمنى ئۈمىد قىلاتتى. ئىقتىسادىي جەھەتتە مەندە يېتەرلىك تەييارلىق ۋە ئېنىق پىلان زادىلا يوق بولۇپ، ئۈمبىموتو ئەپەندىنى قايىل قىلىشتا مېنىڭمۇ ئىلاجىم يوق ئىدى. «ماڭا ئوقۇش مۇكاپاتى بەرسەڭلار ئوقۇيالايمەن» دېيىشنىڭ ئورنى يوق ئىدى.

بىر كۈنى دى جۇۋاننى «يېتەكچى ئوقۇتقۇچىڭىزنىڭ باھاسى قانداق؟» دەپ سورىدى. ئۇ ماڭا ھەقىقەتەن كۆڭۈل بۆلۈۋاتاتتى.

— تېخى پىكرىنى ئېيتىمىدى، — دېدىم مەن.

— سىز ئۇنىڭ نېمىلەرگە قىزىقىدىغانلىقىنى ياخشى مۆلچەرلەڭ، بەزى پىروڧېسسورلار باشقىلارغا ئۆزىنىڭ قىزىقىشى بويىچە باھا بېرىدۇ.

— چۈشەندىم پىروفېسسور، سىزگە كۆپ رەھمەت.
— تۈزۈت قىلماڭ.

پىروفېسسور دى جۇۋاننى بىلەن ئارىمىزدا بولغان گەپ - سۆزلەر ئاشۇنچىلىك، مەن ئۇنىڭدىن كۆپ مىننەتدار ئىدىم. ئاق چاچلىق، قىزىل يۈزلۈك بۇ بوۋاي ئۆزىنىڭ ئاپپاق كۆڭلەكلىك يوغان بەستى بىلەن كۆز ئالدىدا خاسىيەتلىك بۇلۇتتەك نامايان بولىدۇ.

مەن ئۇنىڭ دەرسىدىن نۇرغۇن يېڭىلىقنى ھېس قىلدىم. ئۇ ئەركىن سۆزلەيتتى. مەن ئۇنىڭغا قاراپ يات بىر مەملىكەتتە ئۆز ئانا تىلىدا دەرس ئۆتۈشنىڭ راھىتىنى ھېس قىلاتتىم. ئۇ سۆزلەۋاتقان تىل ئىنگىلىز تىلى، بۇ تىل بۈگۈنكى دۇنيادا مۆتىۋەر ئورۇندا تۇرۇپ، ھەممىنىڭ يۈكسەك ئېتىبارىنى قوزغايدۇ. ھەممە مىللەت چوڭ بىلگەن تىل دەل سېنىڭ ئانا تىلىڭ بولسا، سەن بۇ تىلدا سۆزلەپ ھۆرمەتكە ۋە نەپكە ئېرىشسەڭ، كىشىلەرنىڭ پارقىراپ تۇرغان كۆزلىرى ساڭا قايىللىقتا تىكىلىپ تۇرسا، بۇ قانداق ئىپتىخار، قانداق بەخت - ھە؟! بۇنداق تۇيغۇ، بۇنداق ھېسسىياتنى مەندەك ئورۇندا تۇرغان ئادەم تېخىمۇ روشەن ھېس قىلىدۇ. دەرس ئۆتۈش پىروفېسسور دى جۇۋاننى ئۈچۈن ئويۇننىڭ ئورنىدا ئىدى، چۈنكى ئۇ ھەممە ئادەم چوڭ بىلىدىغان ئىنگىلىز تىلىدا سۆزلەۋاتاتتى. دى جۇۋاننىنىڭ قانداق شەخسىي ھەسرەتى بار، بۇنى پەقەت ئۆزىلا بىلىدۇ. ئۇ سۆزلەۋاتقان تىل ئىنگىلىزلارنىڭ بۈگۈنكى سىياسىي، ھەربىي، ئىقتىسادىي قۇۋۋىتىنى ئارقا كۆرۈنۈش قىلغان تىل ئىدى. بۇ تىل ھەققىدە ئەينى ۋاقىتتا ئەنگىلىيە يازغۇچىسى بېرناردشاۋ شۇنداق دېگەنكەن: «سېنىڭ تىلىڭ شېكسپېرنىڭ تىلى، مىلتوننىڭ تىلى ۋە ئىنجىل تىلى. كېسەل تەڭگەن كەپتەردەك تۈگۈلۈپ ئولتۇرما». بۈگۈنكى دەۋرگە يېتىپ كەلگەن ھەرقانداق بىر تىلنىڭ ئۆزىگە لايىق شانلىق ئۆتمۈشى بار. لېكىن ئۇ تىللاردا سۆزلەيدىغان خەلقنىڭ ئۇنىۋېرسال كۈچى ئوخشىمايدۇ، ئىنگىلىز تىللىق خەلقلەرنىڭكىگە تېخىمۇ ئوخشىمايدۇ.

پىروفېسسور دى جۇۋاننىي، سىزنىڭ ئىنسانىي قەلبىڭىزگە يەنە
بىر قېتىم رەھمەت!

خو پىروفېسسور

ئەمەلىيەتتە، پىروفېسسور خو ھەققىدە بىلىدىغانلىرىم يوقنىڭ
ئورنىدا. ئۇنى يېزىشنى نېمە ئۈچۈن خالاپ قالدىم؟ بۇنىسى ئۆزۈمگىمۇ
تازا ئېنىق ئەمەس. ئەگەر ئۇنى يازمىسام، ئوقۇرمەنلىرىمگە ئېيتىپ
بېرىشكە تېگىشلىك قىسقا، ئەمما مۇھىم بىر مەزمۇن چۈشۈپ
قالدىغاندەك تۇيۇلدى. قېنى، ئوقۇرمەنلىرىم، بۇنىڭغا ئۆزۈڭلار
بىرنېمە دەڭلار.

ئۇنىڭ تولۇق ئىسمى خوباۋتۇ (HO Bao tu). ئۇ ۋېيېنتامدىن
ياپونىيەگە كېلىپ، مۇشۇ مەكتەپتە ئوقۇتقۇچىلىق قىلىۋاتقىلى
سەككىز يىل بوپتۇ. ئۇ «Knowledge Creating Methodology»
(«بىلىم ئىجادىيەت مېتودولوگىيەسى») لاپوراتورىيەسىنىڭ يېتەكچى
ئوقۇتقۇچىسى، ئۇ مەخسۇس «Data mining» («سانلىق مەلۇمات
قېزىش») نى تەتقىق قىلىدىكەن.

ئۇ پاكىز ئىدى، يۈزلىرى دۈڭلەك ھەم كىچىك، قاش - كۆزلىرى،
ئېغىز ۋە بۇرنى يۈزىگە سىغىدىلىپ قالغاندەك، بىر - بىرىگە يېقىن
جايلاشقاندى. ئۇنىڭ يۈز قىسمىدا پەقەت قاڭشىرىلا ئالاھىدە
گەۋدىلىك بولۇپ، مانا مەن دەپ كۆرۈنۈپ تۇراتتى. ئۇ ھەمىشە شىلەپە
كىيىپ يۈرەتتى. ئۇنى كۆز ئالدىمغا كەلتۈرسەم، ئۇنىڭ ئاق شىلەپىسى
سەل ئېگىز بۇرنىغا نەقىلىشىدۇ. قالغانلىرىنى خېلى قىدىرىپ
ئەسلىشىمگە توغرا كېلىدۇ.

ئۇ ماڭا كارىدوردا، لىفىتتا ۋە مەكتەپ قورۇسىدا ئۇچراپ قالاتتى،
بېشىنى ئازراق ئېگىپ «Hi» دەپ قوياتتى، بۇنداق چاغدا ئۇ تارتىنچاق
ئادەمدەك كۆرۈنۈپ كېتەتتى.

پىروفېسسور خو ھەققىدە بىۋاسىتە بىلىدىغانلىرىم ئاشۇنچىلىك.

ئۇيغۇر تىلى ئىلمى

ئۇنىڭ بىلەن چوڭقۇرلاپ چۈشىنىش ھاسىل قىلغۇدەك بىرەر باھانە ياكى تۈرتكە بولماي كەلدى.

بېنگاللىق ئوقۇغۇچىلار ئۇچرىشىدىغان بىر ئۆي بار ئىدى، بۇ ئۆي ئوقۇغۇچىلار ياتاق بىناسىنىڭ بىرىنچى قەۋىتىدىكى بىر پائالىيەت ئۆيى بولۇپ، بېنگاللىقلار بۇ يەردە ھەپتىدە بىر قېتىم ئۇچرىشاتتى. مەن ئۇلاردىن ھاپىز ئىسىملىك بىرى بىلەن خېلى يېقىن ئىدىم. مەن ئۇنىڭغا ئېغىزچە ئىنگىلىزچەنىڭ ئاجىزلىقىنى ئېيتقىنىمدا، ئۇ ئۆزلىرىنىڭ ھەپتىلىك ئۇچرىشىشىغا داخىل بولۇشۇمنى ئېيتتى. ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئىنگىلىزچىغا ياخشى ئىدى، ئارىسىدا بىرەر چەت ئەللىك بولسا، ئۇنىڭ بىلەن تەبىئىيلا ئىنگىلىز تىلىدا سۆزلىشىپ كېتەتتى، ئادەتتىكى چاغلاردا ئانا تىلىدا سۆزلىشەتتى. ئۇلارنىڭ ئىنگىلىزچە پاراڭلىرىنى ئاڭلاپ، قۇلىقىمۇ خېلى پىشىپ قېلىۋاتقاندەك تۇيۇلاتتى.

بىر كۈنى ھاپىز بىلەن ئۇ ئۆيگە كىرسەك، ۋىيېتناملىق ئوقۇغۇچىلار ئولتۇرۇپتۇ، ئارىسىدا خو پىروفېسسورمۇ بار ئىدى. ئوقۇغۇچىلارنىڭ قولىدا دەپتەر، قەلەم، ئۇلار ئۆگىنىش بىلەن مەشغۇل ئىدى. بۇ نېمە ئىشتۇر، دەپ ئويلاپ قالدىم.

توساتتىن يېنىمدىكى بىر تىكلەنمە دوسكىغا كۆزۈم چۈشۈپ قالدى، ئۇنىڭدا ۋىيېتناملىق ئوقۇغۇچىلارنىڭ پائالىيەت تەرتىپى يېزىلغانىدى. قارىغاندا، ئۇلار ياندىكى پائالىيەت ئۆيىدە ئۇچراشسا كېرەك، بۈگۈن ئالاھىدە ئەھۋال بولۇپ قالغان ئوخشايدۇ. روشەنكى، خو پىروفېسسور ئۆزىنىڭ ۋە تەنداش ئوقۇغۇچىلىرى بىلەن قەرەللىك ئۇچرىشىپ تۇراتتى.

خو پىروفېسسور كۆپ ھالدا ۋىيېتناملىق ئوقۇغۇچىلار بىلەن بىللە يۈرەتتى، بىللە تاماق يەيتتى. ۋىيېتناملىق ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئادەتتىكى ئىختىيارى ھەرىكەتلىرى ۋە ئۆگىنىش پائالىيەتلىرى خو پىروفېسسورنىڭ تەسىر دائىرىسىدە بولاتتى دېسەكمۇ، بۇ گەپ مۇبالىغە بولمايدۇ. ئىگىلىشىمچە، خو پىروفېسسور ۋىيېتناملىق

ئوقۇغۇچىلارنى يىغىپ، ھەپتىدە ئىككى سائەت ئەتراپىدا دەرس ئۆتىدىكەن. بۇ دەرس ھەرگىزمۇ مەكتەپ بەلگىلەپ بەرگەن ۋەزىپە دەرسى ئەمەس ئىدى، بەلكى ۋەتەنداشلىق مېھرى ئۈستىگە قۇرۇلغان مەسئۇلىيەت دەرسى ئىدى. بۇ يەردىكى «دەرس» نىڭ مەزمۇن دائىرىسى بەك كەڭرى بولسا كېرەك. خو پىروفېسسور ۋىيېتناملىق ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئۇستازى ھەم ئاتىسى ئىدى. ئۇ تۇرمۇش، ئۆگىنىش، غۇرۇر، ۋەتەن، مەسئۇلىيەت جەھەتتە ئوقۇغۇچىلارنى تەشكىللەپ، ئۇيۇشتۇرۇپ تۇراتتى.

بەلكىم خو پىروفېسسور ۋەتەنپەرۋەرلىك ھەققىدە ئەدەبىي، پەلسەپىۋى ئەسەرلەرنى يازمىغاندۇ، ئۇ بىر ماتېماتىك. لېكىن ئۇنىڭ قىلۋاتقان ئىشى ۋەتەنپەرۋەرلىك ھەققىدىكى ۋەز - نەسىھەتنىڭ ئەمەلىي ئىجراسى ئىدى. ئۇ ئۆز كالىسىدىكى ۋەتەنپەرۋەرلىك غايىلىرىنى كونكرېت ھەرىكىتى ئارقىلىق پروگراممىلاشتۇرۇپ ئىپادىلەشنى ئوبدان بىلىدىغان كىشى ئىدى. ئاڭلىسام، ۋىيېتنامدىكى تالاي ئىلىم تەلەپكارى ئۇنىڭ بىلەن ئالاقە ئورنىتىپ، ئۇنىڭ كۆڭۈل قويۇپ ئورۇنلاشتۇرۇشى ئارقىسىدا بۇ يەرگە ئوقۇشقا كېلىدىكەن. بۇ مەكتەپتە جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىلاردىن قالسىلا ۋىيېتناملىق ئوقۇغۇچىلار جىق. ۋىيېتناملىق ئوقۇغۇچىلارنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك خو پىروفېسسورنىڭ ياردىمى بىلەن ئوقۇش مۇكاپاتىدىن بەھرىمەن بولالايدىكەن. ئۇ ئۆگىنىشتە ئاجىزراق ۋەتەنداشلىرىنى كۈچلۈكلىرىنىڭ ياردىمىگە تاپشۇراتتى. ئوقۇغۇچىلاردىكى روھىي زىددىيەت ۋە باشقا كۆڭۈلسىزلىكلەر ئۇنىڭ بىۋاسىتە ئارىلىشىشى بىلەن ئازىياتتى.

مەكتەپتە جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىلار ھەممىدىن كۆپ، ئۇلارنىڭ بەزىلىرى بىلەن يول ئۈستىدە ئانچە - مۇنچە سالاملىشىپ قويىمەن، لېكىن ئۆگىنىش ۋە باشقا ئىشلاردا «ۋەتەنداش» سۈپىتىدە ئارىلىشىپ بولالمىدۇق. دەم ئېلىش ۋاقىتلىرىدا ئۇلارنى كۆرگىلى بولمايتتى، ئۇلار بىكار چاغلىرىدا ئىش تېپىپ ئىشلەپ، تۇرمۇش

خىراجىتىنى غەملەشنىڭ كويىدا بولاتتى.

خو پىروپېسسور ياپونىيەنىڭ ئەۋزەل تەتقىقات شارائىتى ۋە تۇرمۇش شارائىتىنى كۆزلەپلا ياشىمىغاندەك قىلاتتى. ئەلۋەتتە، ئۇ ئۆزىنىڭ بىلىم ۋە ئەقىل - پاراستىگە يارىشا پاراۋان ياشاشقا ھەقلىق. ئۇ بىر ئاماللارنى قىلىپ ۋىيېتناملىق ئوقۇغۇچىلارنى ياپونىيەگە كۆپرەك ئەكىلىشكە تىرىشىدىكەن. ئۇ ئۆز ۋەتىنىدىن يىراقتا، لېكىن ئۇنىڭ ئويى - پىكرى ۋە قەلبى ھەمىشە ۋەتىنىدە ئىدى. ئۇ ۋەتىنىدىن ئايرىلىپ تۇرۇپ ئۆتەشكە تېگىشلىك خىزمىتىنى ئۆتەۋاتاتتى.

«ھۇبۇل ۋەتىنى مېنى ئەلئەھان» (ۋەتىنى سۆيۈش ئىمان جۈملىسىدىن) دېيىلىدۇ «ھەدىس شەرىفى» تە. ئەپسۇس، ئارىمىزدا بىر ئۆمۈر ۋەتىنىنىڭ تۈزىنى يەپ، ۋەتىنىنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى، ئۇنى سۆيۈشنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى بىلمەي ئۆتۈپ كېتىدىغانلار تالاي. ئۇلار ئويلىنىدىغان ئەمەس، تاماق يەيدىغان ئىنسانلار. ئارىمىزدا يەنە چەت ئەللەرگە چىقىپ، نىسبەتەن خاتىرجەم تۇرمۇش شارائىتىغا ئېرىشىۋېلىپ، ئۆز خەلقىنى ئۇنتۇپ كەتكەن ئىلىم ئەھلىلىرىمۇ يوق ئەمەس. ئۇلار تېخى ۋەتەنداشلىرىدىن ئۆزىنى قاچۇرىدۇ، ئۇلارغا نىسبەتەن چەت ئەلدە قانداق يول تاپقانلىقىنى سىر تۇتىدۇ. ۋەتەنداشلىرىغا يول كۆرسىتىشنىڭ ئورنىغا ئۇلارنى ئازغىنە پۇل ئۈچۈن قايمۇقتۇرۇشقا ئۇرۇنىدۇ. خو پىروپېسسور ئۆزىنىڭ مەيدىسىنى مۇشتلاپ «ئەلھەمدۇلىللا، مۇسۇلمانمەن» دېمىسىمۇ، شۇنداق دەپ تۇرۇپ ئۆز قوۋمىغا چىشىنى بىلەيدىغانلاردىن مىڭ ياخشى.

گۇ پىروپېسسور

ئۇنى مەن تۇنجى قېتىم مەكتەپ بىلەن تىزىملىگەن ئارىسىدا قاتنايدىغان مېنىڭ ئۈستۈمگە كۆرگەندىم. ئايالىم ئىككىمىز تىزىملىگەندىكى ماگىزىننىڭ مېۋە - چىۋە، ئوتياش ئېلىپ مېنىڭ ئۈستۈمگە چىقساق، ئۇ

شوپۇرنىڭ كەينىدىكى قوش كىشىلىك ئورۇندۇقتا خانىمى بىلەن ئولتۇرغانىكەن. بىز ئۇلارنىڭ كەينىدىكى ئورۇندۇقتا ئولتۇردۇق. ئايالىم ئۇنىڭ بىلەن سالاملاشتى ۋە مېنى تونۇشتۇردى. خەنزۇ تىلىدا قىلىنغان پاراڭدىن ئۇنىڭ جۇڭگولۇق ئىكەنلىكىنى بىلىدىم. ئۇ ئاتىمىش ياشلارغا بارمىسىمۇ، شۇنىڭغا يېقىنلاپ قالغانىدى. ئۇ گەۋدىلىك، ئېگىز، قامىتى سەل - پەل پۈكۈلگەن بولسىمۇ، ئولتۇرغان ھالىتىدىنمۇ ئۇنىڭ ئېگىز بەستىنى كۆرۈۋالغىلى بولاتتى. ئاپپاق چاچ ئۇنىڭغا بوۋايلاغا خاس مويىسىپىتىلىك سالاھىيىتى بەرگەندى، ئادەمگە قارىسا مۇلايىم تۇيغۇ بېرەتتى. بىز ئازراق ئەھۋاللاشقۇچە مەكتەپكە كېلىپ قالدۇق. ئاخىرقى بېكەتتە ئۇنىڭ بىلەن خوشلاشتۇق.

ئايالىمنىڭ دېيىشىچە، ئۇنىڭ تولۇق ئىسمى گۇ جىفا ئىكەن، ئۆزى جۇڭگو پەنلەر ئاكادېمىيەسىدە ئىشلەيدىكەن، بۇ يەرگە تەكلىپ بىلەن كەلگىلى ئۈچ يىل بوپتۇ. JAIST نىڭ بىلىم شۇناسلىق تارمىقىدا «سوتسىيال - تېخنىكا مۇرەككەپ سىستېمىلار» دىن لېكسىيە سۆزلەيدىكەن. ئۇ 20 - ئەسىرنىڭ 60 - يىللىرىنىڭ بېشىدىلا سابىق سوۋېتلەر ئىتتىپاقىدا ھېسابلاش ماتېماتىكىسى بويىچە دوكتورلۇق ئۇنۋانى ئالغانىكەن. ئۇ بۇ يەردىكى دەرسنى ئىنگىلىز تىلىدا سۆزلەيدىكەن. بۇنى ئاڭلاپ ئۇنىڭغا ھەۋىسىم كەلدى. ئۇ يەنە رۇس تىلىنىمۇ ياخشى بىلىدىكەن، ئۇ دۆلەت ئاتلاپ دەرس ئۆتىدىكەن. خەلقئارالىق ئوقۇتقۇچى بولۇش ئالىي مەكتەپتە ئوقۇۋاتقان چاغلىرىمىدىكى ئارزۇيۇم بولغاچقا، پىروفېسسور گۇ جىفانىڭ سېماسىدا ئەمەلىيلەشكەن رېئاللىق مېنى ئۆزۈم ھەققىدە دەردلىك ئويلىنىشقا مەجبۇر قىلدى. ئىگىلىشىمچە، ئۇ ئىنگىلىز تىلىنى كېيىن ئۆزلۈكىدىن ئۆگىنىۋالغانىكەن. 1994 - يىلى ئۇ ئەنگىلىيەدىكى خۇل ئۇنىۋېرسىتېتىغا زىيارەتچى ئالىم سۈپىتىدە بېرىپ، سىستېما تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللانغانىكەن. ئۇ سىستېما نەزەرىيەسى بويىچە جۇڭگونىڭ خەلقئارادا كۆزگە كۆرۈنگەن ئالىمى بولۇپ، ئۆز دۆلىتىنىڭ پەلسەپە

قاراشلىرىغا ئاساسلانغان ھالدا مۇستەقىل سىستېما ئۇسۇلىنى ياراتقانكەن. بۇ نەزەرىيەنىڭ ئىسمى «ماددىي - ئېپىي - ئىنسانىي سىستېما ئۇسۇلى» (物理-事理-人理系统方法) ئىكەن. ئۇ ئىنگىلىزچە «Wuli-Shili-Renli System Approach» دەپ ئېلىنىدىكەن. بۇ سىستېما «جۇڭگو - ياپونىيە ئالىملىرى بىرلىكتە تۈزۈپ چىققان «شەرقىيائە سىستېما مېتودولوگىيەسى» (Oriental Systems Methodologies) نىڭ مۇھىم بىر تارمىقى ئىكەن.

گۇ پىروفېسسور بىلەن مەكتەپ قورۇسىدا پات - پات دوقۇرۇشۇپ قالاتتۇق. بىز يېنىك سالاملىشىپ ئۆتۈپ كېتەتتۇق. مەن بۇ مەكتەپنىڭ رەسمىي ئوقۇغۇچىسىغا ئايلانغاندىن كېيىن ئۇنىڭ لېكسىيەسىنى ئاڭلاشقا كىردىم. قارىسام ئۇنىڭ دەرسىنى ئاڭلايدىغانلار كۆپ ئىدى. بۇنىڭ نېمە ئۈچۈنلۈكىنى لېكسىيە ئاڭلاش داۋامىدا ھېس قىلىپ يەتتىم. بۇ دەرس ئىلىم تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللىنىمەن دەيدىغان ھەرقانداق ئادەمنىڭ ئاڭلىشى زۆرۈر بولغان دەرس ئىكەن. بۇ دەرس سىستېما نەزەرىيەسىنىڭ شەكىللىنىشى، ئۇنىڭدىكى تۈرلۈك قاراش ۋە نەزەرىيە، ئوبىيېكتىپ دۇنيادىكى ھادىسىلەرنى كۆزىتىش، ئېنىقلاش، ئايرىباشلاش، تۈركۈملەش، مەسىلە تۈرگۈزۈش، ھەل قىلىش قاتارلىق مەزمۇنلارنى تەپسىلىي تونۇشتۇراتتى. ئۇ بىزنىڭ ئىلىم تەتقىقاتى ئېھتىياجىمىزغا مۇۋاپىق مېتود تاللاپ، تەتقىقاتىمىزنى سىستېمىلىق، رەتلىك قىلىشىمىزغا ياردەم بېرەتتى.

مەن گۇ جىفاننىڭ «ماددىي - ئېپىي - ئىنسانىي سىستېما ئۇسۇلى»غا قىزىقىپ قالدىم. جۇڭگونىڭ كىلاسسىك پەلسەپە قاراشلىرىنى ئۇل قىلغان بۇ نەزەرىيە تەتقىقات ۋە ئەمەلىي ئىشلەشتە جۇڭگونىڭ ئەمەلىي ئەھۋالىنى چىقىش قىلىشتىن ئىبارەت تەلەپنى ئورۇنلىغانىدى. گۇ پىروفېسسور 1993 - يىلى ياپونىيەلىك كەسپىدىشى پىروفېسسور ساۋاراگىنىڭ تەشەببۇسى ئارقىسىدا شەرقنىڭ ئۆزىگە لايىق كېلىدىغان سىستېما ئۇسۇلى يارىتىشقا

تۇتۇنغان. چۈنكى پىروفېسسور ساۋاراگىنىڭ قارىشىچە، شەرق غەربنىڭكىگە ئوخشىمايدىغان مەدەنىيەت ئارقا كۆرۈنۈشىگە ئىگە. ئەسكەرتىپ قويۇش كېرەككى، بۇ ئىككى پىروفېسسور دەۋاتقان شەرق پەقەت شەرقىي ئاسىيانى كۆرسىتەتتى. كۆڭزى، بۇددىزم ۋە داۋئىزم روھىنى مەركەز قىلغان جۇڭگو، ياپونىيە پەلسەپىسى ئۇلار ياراتماقچى بولغان سىستېما ئۇسۇلىنىڭ ئاساسى بولماقچى ئىدى. يۇقىرىقىلار جۇڭگونىڭ سىياسىي تەپەككۈر ئەنئەنىسىنىڭ شەكىللىنىشى ھەم داۋام قىلىشىغا چوڭقۇر تەسىر كۆرسەتكەنلىكى ئۈچۈن، ئۇنىڭغا لايىق ئۇسۇل بويىچە ئىش ئېلىپ بېرىش تەتقىقاتىنىڭ ئۈنۈمىنى تېخىمۇ ئاشۇرۇشى مۇمكىن ئىدى. جۇڭگو پەلسەپىسىدە «天» (ئوبىيكتىپ مەۋجۇدىيەت)، «道» (ئالەمنىڭ ھەرىكىتى)، «人» (ئىنسانىي مۇناسىۋەت) قاتارلىقلارنىڭ بىرلىكى، «阴-阳» (مۇئەننەس - مۇزەككەر) بىرلىكى، «知 - 行» (بىلىم - قىلىم) بىرلىكى ئىلگىرى سۈرۈلىدۇ.

(天人合一، 阴阳合一، 知行合一) پىروفېسسور گۇ جىفا يۇقىرىقىلار ئاساسىدا «ماددىي - ئېپىي - ئىنسانىي» دېگەن ئىبارىلەرنى مۇنداق ئىزاھلايدۇ:

ماددىيلىق (物理) - ماددىي دۇنيانىڭ قانۇنىيىتى ھەققىدىكى بىلىش.

ئەپ (事理) - ئىشلارنى بېجىرىشنىڭ يوللىرى.

ئىنسانچىلىق (人理) - كىشىلىككە دائىر بىلىملەر.

يۇقىرىقىلارنىڭ بىرىنچىسى فۇنكسىيەلىك ئانالىز (مىسالەن، x دېگەن نېمە؟) نى، ئىككىنچىسى لوگىكىلىق ئانالىز (مىسالەن، x ئىشنى قانداق قىلىش) نى، ئۈچىنچىسى، ھەزاري - مەدەنىي ئانالىز (مىسالەن، ھەرىكەت ئۇسلۇبى) نى ئۈستىگە ئالىدۇ.

يۇقىرىقى ئۇقۇملارنى ئاممىبايلاشتۇرۇش ئۈچۈن مۇنداق بىر كونكرېت ئىشنى مىسال قىلايلى: مەلۇم بىر يۇرتتا تۆمۈريول قۇرۇلۇشى قىلماقچى. بۇنىڭ ئۈچۈن بىرىنچى قەدەمدە ئۇ يەرنىڭ تەبىئىي تۈزۈلۈشىنى ئىگىلەش زۆرۈر، بەلكىم ئۇ يەردە تاغ، دەريا،

يايلاق بار. ئىككىنچى قەدەمدە ئىشلارنى قانداق يۈرۈشتۈرۈش ھەققىدە بىرىنچى قەدەم ئاساسىدا كېڭەش قىلىنىشى ۋە ئىش باسقۇچلىرى، تەرتىپى تۇرغۇزۇلۇشى كېرەك. ئۈچىنچى قەدەمدە يەرلىك كىشىلەرنىڭ قىممەت قارىشى، ئارزۇسى، مەدەنىيىتى نەزەرگە ئېلىنىشى كېرەك. ئەگەر يۇقىرىقى ئۈچ قەدەم بىر - بىرىگە ماس كەلمىسە، ئىشنىڭ ئۈنۈمى كۆزلىگەندەك بولمايدۇ. ئەگەر ئۈچىنچى قەدەمگە سەل قارالسا، ئىجتىمائىي خاراكتېرلىك ۋەقەلەر تۇغۇلۇشى مۇمكىن.

پىروپېسسور گۇ بىرەر مەسىلە ئۈستىدە سۆز ئاچسا، تەپەككۈرى تەبىئىي ھالدا ئۆزىنىڭ يۇقىرىقى نەزەرىيەسىگە كىرىپ كېتەتتى. مېنىڭچە، بۇنىڭ ئەجەبلەنگۈدەك يېرى يوق ئىدى. چۈنكى ئۇنىڭ يوشۇرۇن ئېڭىدا ئەنئەنىۋى جۇڭگو مەدەنىيىتىنىڭ خۇرۇجلىرى بار. بىركۈنى بازاردىن قايتقۇچە پىروپېسسور گۇ بىلەن يەنە مېنىڭ بۇستا ئۇچرىشىپ قالدىم. ئۇ مەندىن ئەھۋال سورىدى، مەن ئىنگىلىز تىلىدا قىيىنلىقتا تاقانلىقىمنى دېدىم. ئۇ ئۆزىنىڭ ئىنگىلىز تىلى ئۆگىنىش جەريانىدىكى سەرگۈزەشتىلىرىنى سۆزلەپ بەردى.

– ئەسلىدە ئىنگىلىز تىلىدىن ئاز - تولا ئاساسم بار ئىدى، چۈنكى شاڭخەيدىكى باشلانغۇچ مەكتەپ دەۋرىمىزدە بىزگە ئىنگىلىز تىلى دەرسى ئۆتۈلەتتى. كېيىن ھەرقانچە تاشلىۋەتكەن تەقدىردىمۇ بالىلىقتا ئۆگەنگەن نەرسىنىڭ تەسىرى چوڭ بولىدىكەن. كېيىنكى مەزگىللەردە ئىنگىلىزچىنى رەسمىي قولغا ئېلىپ، بىر مەزگىل قىيىنلىقتىن، بۇرۇن ئۆگەنگەن نەرسىلەرمۇ ئۆزىنىڭ ئەھمىيىتىنى كۆرسەتتى.

– ياش چوڭايغاندا يات بىر تىلنى ئۆگىنىش ئاسان ئەمەس، – دېدىم مەن تەكەللۈپ ئارىلاش، – شەخسەن ھازىرقى يېشىمنى چوڭ دەپ كەتكىلى بولمايدۇ، لېكىن قىيىنلىقتا تۇرىمەن.

– سىز چىداپ تۇرۇپ يەنە بىر تىلنى ئۆتكۈزۈۋەتسىڭىز بىردىنلا ئازادلىققا چىقىپ قالسىز، تىل ئۆگىنىشنىڭ قىيىن باسقۇچىدىن ئۆتۈپ كەتكەندىن كېيىن، ئادەم روھىي جەھەتتىكى خۇدۇكسەرەشتىن

ساقىت بولۇپ قالىدۇ، بارغانسېرى ئۆزىگە ئىشىنىدىغان بولۇپ كېتىدۇ.

— مەن ئىنتايىن خىجىلچان، — دېدىم ئەسكەرتىپ.

— خىجىلچانلىق تىل ئۆگىنىشنىڭ دۈشمىنى، شۇڭا يۈزىڭنىڭ تېرىسى قەلەيدەك بولۇشى كېرەك.

— ئەپسۇسكى، قەلەي يۈزنى بىر كۈندىلا ياسىۋالغىلى بولمايدىكەن.

— سىز ئەدەبىياتچى ئىكەنسىز، مەن بىر ماتېماتىكىچى. تەبىئىي پەنچىلەر بىرنى بىر، ئىككىنى ئىككى دېيىشتە چىڭ تۇرىمىز. بىز دۇنيانى ئەقلىلىك پىرىنسىپى بويىچە چۈشىنىشكە مايىل كېلىمىز. — بۈگۈنكى دۇنيادا ئەقلىلىك كۈچىيىپ كەتتى، سىلەردەك تەبىئىي پەنچىلەرگە ھاكىمىيەتمۇ ئامراق، ئامراق بولمىغاندىمۇ ئوچ ئەمەس، — دېدىم مەن.

— ئامېرىكا، ياپونىيەگە ئوخشاش يۇقىرى سانائەتلەشكەن ئەللەرنىڭ كىشىلىرى ئەقلىلىك پىرىنسىپىنى تېخىمۇ بەك ئۆلچەم قىلىدۇ، بۇ ھال ئۇلارنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇشىدىكى ئەڭ ئۇششاق تەرەپلىرىگىمۇ سىڭىپ كەتكەن. مەن بىر ماتېماتىكىچى، شۇنداقلا سىستېما نەزەرىيە تەتقىقاتچىسى. بىر ئۆمۈر ئەقلىلىك بويىچە ئىش كۆرۈپ كەلدىم دېسەممۇ بولىدۇ.

بىز ئولتۇرغان مىنىبۇس ئېتىزلىقلار ئارىسىدىكى ئاسفالت يولىدا كېتىپ بارىدۇ. ئېتىزلىقنى قار باسقان، ئۆيلەرنىڭ ئالدىدىكى ئەبنۇس ۋە ئاپپىلىسىنلارنىڭ غۇزمەك مېۋىلىرى يىراقتىنمۇ كۆزگە كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ. بىز ئىختىيارسىز ھالدا سىرتقا بىردەم سەپسالدۇق.

— مەن شۇنداق قارايمەنكى، — دېدى گۇ پىروفېسسور سۆزىنى يەنە داۋاملاشتۇرۇپ، — ئەقلىلىك پەن - تېخنىكا ساھەسىدە ئاساسلىق ئورۇن تۇتسىمۇ، ئىجتىمائىي ساھەدىكى ۋە ئادەملەر ئوتتۇرىسىدىكى ئىشلاردا ھېسسىياتنى چۈشىنىشكىمۇ ئەھمىيەت بېرىش كېرەك. ئادەمدە ھەم ماددىي ئامىل بار، ھەم روھ، ھېسسىيات ئامىللىرى بار.

ئۆزىنى ئۆزى بىلەن

«ماددىي - ئېپىي - ئىنسانىي سىستېما ئۇسۇلى» بويىچە ئېيتقاندا، ئادەملەرنىڭ ماددىي دۇنيا بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى، شۇنداقلا ئۆزئارا پايدا - زىيان مۇناسىۋىتى ئەقىل ئۈستىگە قۇرۇلىدۇ، لېكىن ئادەمنى ئادەم قىلىدىغان ئامىل روھ ۋە ھېسسىياتتۇر. ئامېرىكا ئىراققا ھۇجۇم قىلىشتا نېفىت، ئىقتىساد، قورال كۈچى دېگەنلەرنى ئويلىشىش بىلەن بىللە، ئېتىقادى ۋە قىممەت قارىشى ئۆزلىرىنىڭكىگە تۈپتىن ئوخشىمايدىغان خەلقنىڭ ھېسسىياتىنىمۇ نەزەرگە ئېلىشى كېرەك.

– مەنپەئەت توقۇنۇشلاردا تارىختىن بۇيان ئۇنداق ئويلىغان ئوبدان ھۆكۈمدارلارنى تېپىش تەس، ئۇلارنى پەقەت رىۋايەتتىنلا تاپقىلى بولىدۇ.

– مىللەتلەرنىڭ ئەھۋالى ئوخشىمايدۇ. بەزى مىللەتلەر ئەقلىي پىرىنسىپ بويىچە ئىش قىلىشنى ياخشى كۆرىدۇ، بۇنىڭغا بۈگۈنكى گېرمان، ئىنگلىز، ياپون مىللەتلىرىنى ۋەكىل قىلىپ كۆرسىتىش مۇمكىن. بەزى مىللەتلەر ئېتىقادنى ئۆلچەم قىلىپ ئىش كۆرۈشى مۇمكىن، بۈگۈنكى يەھۇدىيلار ۋە مۇسۇلمانلار ئەنە شۇنداق. يەنە بەزى مىللەتلەر ھېسسىيات بويىچە ئىش كۆرۈشى مۇمكىن، ئۇلاردا سەنئەت پىشقان ياكى پىشمىغان ھالدا نىسبەتەن ئومۇملاشقان بولىدۇ، دۇنيانى سەنئەت بىلەن چۈشىنىشكە ئۇرۇنىدۇ.

– بۇنىڭغا ئۇيغۇرلارنى مىسال قىلىشىڭىز بولىدۇ.

– قىشلاق ۋە يايلاق مىللەتلىرى ئاساسەن شۇنداق كېلىدۇ.

– بىز يەرمەنكىلەرگە مەھسۇلاتلىرىمىز بىلەن ئەمەس، ئۇسۇللىرىمىز بىلەن قاتنىشىمىز.

– گېپىمىزگە كەلسەك، مىللەتلەرنىڭ مەنىۋى تەرەپلىرىدىكى ئۆزگىچىلىكلىرىنى ياخشى ئويلاشماي، ھە دېسىلا پەن - تېخنىكىنىڭ كۈچىگە ئىشىنىش ياخشى ئاقىۋەت ئېلىپ كەلمەيدۇ.

– توغرا دېدىڭىز. لېكىن بىر مىللەتنى ئەينەن چۈشىنىشنىڭ ئۆزى بىر مەسىلە، ئۇلارنى قانداق مەيدان، قانداق پوزىتسىيە، قانداق مەقسەتتە چۈشىنىشنىڭ ئۆزى ئايرىم بىر مەسىلە. پايدىلىنىش ئۈچۈن

چۈشەننىش بىلەن سۆيۈش ئۈچۈن چۈشەننىش ئوتتۇرىسىدا زور پەرق بار. جەمئىيەت شۇناسلىق ۋە سىياسەت شۇناسلىق نۇقتىسىدىن قارىغاندا، بىر قوۋمنى يەنە بىر قوۋم سۆيۈش ئۈچۈن تەتقىق قىلمايدۇ ياكى چۈشەنمەيدۇ. شۇڭا ھىندىستانلىق داڭلىق سىياسىيون نېھرو ئىنگىلىزلارنىڭ ھىندىلار ھەققىدە يازغان تارىخلىرىنى «ئۆزلىرى ئوقۇشىمۇ، بىزمۇ ئۆزىمىزنىڭكىنى ئوقۇيلى» دېگەنكەن.

– شۇنداق. ئامېرىكا ئىراقتىكى يادرو قوراللىرىنىڭ بار - يوقلۇقىنى تەكشۈرۈش بىلەن بىللە، ئىراق خەلقىنىڭ كەيپىياتىنىمۇ تەكشۈرۈپ بېقىشى كېرەك.

– ئامېرىكا ئىراق خەلقىنى چۈشەننىش ئۈچۈن ئىسلامنى تەتقىق قىلىشى مۇمكىن. بەلكىم، ئىنگىلىز ئالىملىرى ئىسلامنى بىر قىسىم ئەرەب ئالىملىرىدىن ئوبدان چۈشەننىشى، قۇرئان ۋە ھەدىسلەرنى سۈدەك بىلىشى مۇمكىن. ئەمما، بۇنىڭلىق بىلەن ئۇلارنىڭ مۇسۇلمان بولۇپ كېتىشى ناتايىن. ئىسلام ھەققىدە مەلۇماتى ئانچە چوڭقۇر بولمىغان بىر ئادەم مۇسۇلمان بولۇشى مۇمكىن. مانا بۇ يەردە قەلب، مۇھەببەت، ئىخلاص مەسىلىسى كېلىپ چىقىدۇ.

– شۇڭا، بىر جەمئىيەتنى نوقۇل ئەقىلگە تايىنىپلا ئىزاھلىغىلى بولمايدۇ، تارىخنىمۇ ھەم شۇنداق. ئەينى ۋاقىتتا ماۋ زېدۇڭ ئۈچىنچى دۇنيا ئەللىرى بىلەن ياخشى ئۆتىمىز دەپ، شۇنداق قىلغان. بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە نوقۇل ئۇنداق قىلغىلى بولمايدۇ. بىز ھازىر كىمىنىڭ تېخنىكىسى ئىلغار بولسا، كىمىنىڭ ئىقتىسادى كۈچى زور بولسا، شۇلار بىلەن ياخشى ئۆتۈۋاتىمىز. ئەمدى بىز ئۇلارنى جاھانگىر دەپ ئولتۇرماي ئۆگىنىدىغان يەرلىرىدىن ئۆگىنىۋاتىمىز. بۇرۇن بايلارنى كۈرەش قىلدۇق، ئەمدى ئۆگىنىش ئۈلگىسى قىلىۋاتىمىز. مانا بۇ تارىختىكى غەيرىي ئەقىلىلىك (非理性). دېمەك، تارىخنىڭ خۇي - پەيلىنى ئۇققىلى بولمايدۇ.

مىنىبۇس ئاخىرقى بېكەتكە كېلىپ قالدى، پارىژىمىز مۇشۇ يەرگە كەلگەندە توختاپ قالدى. بۇ قېتىمقى پاراڭ گۇ پىروفېسسورنىڭ

ئۆزۈڭىزنى ئىزدەش ۋە يېتىلدۈش

نەزەرىيەسىنى ئاممىباب شەكىلدە چۈشىنىشىمگە شارائىت ياراتتى. ئارىدا بىر مەزگىل ئۆتتى، بۇ چاغدا مەن تەتقىقات پىلانىمنى يېتەكچى ئوقۇتقۇچۇمغا تاپشۇرۇپ بولغانىدىم. يېتەكچى ئوقۇتقۇچى بىلەن پات ئارىدا ئۆتكۈزۈلۈش ئېھتىمالى بولغان سۆھبىتىمىزنىڭ ئۈنۈملۈك بولۇشى ئۈچۈن گۇپروپېسسوردىن مەسلىھەت ئالماقچى بولدۇم. چۈنكى ئۇ ئۈمبوتو ئەپەندىنى ئوبدان چۈشىنىشى مۇمكىن ئىدى. بۇ ئۈبۈمنى گۇپروپېسسورغا ئېيتىۋىدىم، ئۇ ئۆزىنى 30 - دېكابىر ئىزدىشىمنى ئېيتتى.

پۈتۈشكەن ۋاقىت بويىچە گۇپروپېسسورنىڭ ئىشخانىسىغا كىردىم، ئۇ مېنى ساقلاپ تۇرغانىكەن. ئۇنىڭغا تەتقىقات پىلانىمدىن بىر نۇسخا سۈندۈم، ئۇ تەتقىقات پىلانىمنى دىققەت بىلەن ئوقۇپ چىقتى.

— بىرى، تەتقىقات پىلانىمغا قارىتا پىكىر بەرسىڭىز، يەنە بىرى، ئۈمبوتو ئەپەندى ھەققىدە بىلىدىغانلىرىڭىزنى دەپ بەرسىڭىز، — دېدىم گۇپروپېسسورغا.

تەتقىقات پىلانىم ئۇيغۇر جەمئىيىتىدىكى ياشانغانلار بىلەن پەرزەنتلەر ئوتتۇرىسىدىكى تەلىم - تەربىيە مۇناسىۋىتىنىڭ شەكلى ۋە ئۇنىڭدىكى بىلىملەرنى تېما قىلغانىدى. گۇپروپېسسور گەپنى مۇشۇنىڭدىن باشلىدى:

— بەزى ئاتا - ئانىلار بار، ئۇلار بالىلىرىنىڭ تەربىيەلىنىشىگە نىسبەتەن ناھايىتى ئاكتىپ تەسىر كۆرسىتىدۇ. ئاتا - ئانىلار ئۆزلىرىنىڭ پەرزەنتلىرىگە قانداق ئادەم بولۇش توغرىلۇق ئەمەلىي تەسىر كۆرسىتەلسە، پەرزەنت تەربىيەسىنىڭ تۇنجى قەدىمىنى ئوڭۇشلۇق باسقان بولىدۇ. ئاتا - ئانا بۇ جەھەتتە سىستېمىلىق بىرنەرسە بىلىپ كېتىشى ناھايىتى. ئەمما ئۇلار بىر مىللەتتىكى تەربىيە ئەنئەنىسىنىڭ تىرىك مەۋجۇدىيىتى بولۇپ، ئۇلاردا شۇ مىللەتكە خاس روھنىڭ ئېلېمېنتلىرى كۆپ بولىدۇ. بۇ ئېلېمېنتلار ئۇلارنىڭ تەلىملىرىدە بولماستىن، ئىش - ھەرىكىتىدە بولىدۇ. شۇڭا

بىر ساۋاتسىز ئاتا - ئانىمۇ ئۆزىنىڭ ئەمەلىي ھەرىكىتى ئارقىلىق بىلىپ - بىلمەستىن پەرزەنتلىرىگە تەربىيە ئاتا قىلالايدۇ. بۇنىڭ ۋەزىنىگە ھەرگىز سەل قارىغىلى بولمايدۇ. ئاز ساندىكى ئاتا - ئانىلار بالىلىرىغا كەسپىي جەھەتتىن ياكى بىلىم قۇرۇلمىسى جەھەتتىن تەسىر كۆرسىتىدۇ. بىزنىڭ ئاتا - ئانىلار مەلۇم بىر كەسپنىڭ مۇكەممەل ئىگىسى بولۇشى كېرەك.

— سىزنىڭچە، قايسىسى مۇھىم؟

— بالىلىرىغا ئادەم بولۇشنى ئۆگىتەلمىگەن ئاتا - ئانىنى تەربىيەدە مەغلۇپ بولدى دېسەك خاتالاشمايمىز.

— ئۇ ئادەم بولۇشنى نېمىگە ئاساسەن ئۆگىتىدۇ؟

— ئۆزى تەۋە بولغان خەلقنىڭ غايىسى بويىچە ئۆگىتىدۇ.

— بىزدىكى ئاتا - ئانىلارنىڭ توقسان پىرسەنتى دېھقان، ئۇلارنىڭ كۆپ قىسمى ساۋاتسىز ياكى چالا ساۋات. ئۇلار كەسپىي يېتەكچىلىك قابىلىيىتى يوق بولۇش بىلەن بىللە، قورساق بېقىشنىڭ غېمىگە چۈشۈپ قالغان.

— جۇڭگودا كىشىلەر مائارىپ دېسە مەكتەپنىلا كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈۋالىدۇ، بۇ خاتا. ئەمەلىيەتتە جەمئىيەتتىكى ھەر بىر ئامىل ئادەمگە تەسىر كۆرسىتىش رولىغا ئىگە، بۇ جەھەتتە پۈتكۈل جەمئىيەتنى غايەت زور مائارىپ ئەسلىھەسى دېيىشكە بولىدۇ. جۇڭگودا دېھقانلارنىڭ قالاق بولۇشى مائارىپقا زور مەنپىي تەسىر كۆرسىتىۋاتىدۇ. نامراتلىق بىلەن قالاچلىق بىر - بىرىگە شېرىك. دېھقانلارنىڭ ساپاسى ئۆسسە جۇڭگودەك غايەت زور يېزا ئىگىلىك دۆلىتىدە مائارىپتىكى سۈپەتنىڭ ئەقەللىي شەرتى ھازىرلانغان بولىدۇ.

— سىزنىڭچە، بۇ ئىشتا قانداق قىلىش كېرەك؟

— بىز پىكىردە ۋە ئىشتا باشقىلار بىلەن زىددىيەتلىشىپ قېلىشتىن قورقىمىز، ئۈستىمىزدىكىلەر بىلەن زىددىيەتلىشىپ قېلىشتىن تېخىمۇ قورقىمىز. شۇنىڭ بىلەن كىشىلەر ئۆزلىرىنى ئاياش يۈزىسىدىن كۆڭلىدىكىنى ئېيتمايدۇ. «不» «(«ياق») بىلەن

ئۆزىنى ئىزدەش ۋە يېزىش

«行» («ماقۇل») ئوتتۇرىسىدا ئويىپكىتىپ باغلىنىش بار، ئۇنى قەيەردە ئىشلىتىش ئەمەلىيەتنىڭ تەقەززاسى تەرىپىدىن بەلگىلىنىدۇ. بىراق، كىشىلىرىمىز «行» («ماقۇل») نى كۆپ ئىشلىتىدۇ، بۇ زىددىيەتتىن ئۆزىنى قاپچۇرۇشنىڭ بەلگىسى. بىرەر ئىش ئۆزى خالاپ قىلىنسا ئۈنۈملۈك بولىدۇ. بىزدىكى «ماقۇل» لاردا ئىشەنچ يوق، ئادەملەر ئۆزلىرىنىڭ قارىشىنى يوشۇرىدۇ. نەتىجىدە، جەمئىيەتنى تەدبىر بىلەن تەمىنلەيدىغان نۇرغۇن ئەقلىي بايلىق كۆمۈلۈپ قالىدۇ. ئەمدىكى مەسىلە كىشىلەرنىڭ پىكىر قىلىشىغا ئىمكانىيەت بېرىدىغان، ئادەملەرنىڭ خاسلىقىنى ھۆرمەتلەيدىغان ئىجتىمائىي ھاۋانى يارىتىشتا.

– جەمئىيەتتىمىزدە مۇشۇنداق گەپلەر ئاممىۋى تاراتقۇلار (مېدىيە) دا دېيىلىپ تۇرىدۇ. بۇ خىل سادا كىشىلەرنىڭ چىن كۆڭلىدىن چىقىمۇ، بۇ ئېنىق ئەمەس.

– جامائەت پىكىرىنىڭ ھۆكۈمەت ساداسىغا ئايلىنىشى ئۈچۈن جەريان كېتىدۇ، مەسىلە بۇ جەرياننى قانداق يارىتىش ۋە ئىلگىرى سۈرۈشتە. جۇڭگودا ئالىملار كۆپەيدى، بىراق زىيالىيلار ئازىيىپ كېتىۋاتىدۇ.

گو پروفېسسور بىردەم جىمىپ كەتتى. ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ دېرىزىنىڭ ئالدىغا باردى ۋە تالاغا نەزەر تاشلىدى، سىرتتا قار بىلەن چۇلغانغان قارىغايلىق دۆڭ بار ئىدى.

– پروفېسسور، ياپونىيەدە بىرقانچە يىل تۇرۇپسىز، بۇ يەرگە كۆنەلمەدىكىنەنسىز؟ – دەپ سورىدىم مەن ئۇنىڭدىن بىرنەرسە بىلەي دەپ.

– كۆنمىسەم بۇ يەردە نېمە ئىش قىلاتتىم، – دېدى پروفېسسور بۇرۇلۇپ، ئورنىغا قايتىپ كەلگەچ، – بۇ يەرنىڭ تەتقىقات، ئۆگىنىش شارائىتى ياخشى، ئۇنىڭ ئۈستىگە بىر تەتقىقاتچى ئوخشىمىغان مەدەنىيەت مۇھىتىدىكى ئادەملەر بىلەن ئۇچرىشىپ، ھەمكارلاشسا يېڭىلىق يارىتىشتا يېڭىچە تۈرتكىلەرگە ئېرىشەلەيدۇ. بىراۋنى

چۈشىنىشنىڭ ئەڭ ياخشى ئۇسۇلى ئۇنىڭ تىلىنى بىلىش. مەن ھەر كۈنى كەچتە ئىككى سائەت ياپون تىلى ئۆگىنىۋاتىمەن.
— بۇ روھىڭىزدىن تەسىرلەندىم، ئۇنداقتا مەن ئۈمىدسىزلەنمىسەم بولىدىكەن.

— ئۆگىنىمەنلا دېسىڭىز جىق نەرسىنى ئۆگىنەلەيسىز.
— بىر ئۆمۈر ئۆگەنمىسە بولمايدىغان دەۋردە ياشاۋېتىپتۇق.
— ئۈمىد ۋە خىرىس دېگەن ئەنە شۇ.

ئازابلىق بىر ئوي كالىمىدىن كەچتى: بىزدە ئۆمۈر بويى كىتاب ئەمەس، بىر ۋاراق قەغەزنى قولغا ئېلىپ باقمايدىغانلار قانچىلىكتۇ؟ بىزدە ئۆز خەلقى ئارىسىدىن چىققان ئەدىب، ئۆلىمالارنىڭ ئىسمىنى بىلمەيدىغان ئەمەلدارلار ساماندىكە. پېنسىيەگە چىققاندىن كېيىن نەۋرە يېتىلەپ، قارتا ياكى بورت ئويناپ ئۆتۈپ كېتىدىغان كادىرلار تالاي. مانا ئالدىمدىكى گۇ پىروفېسسور ئاتىمىش ياشقا كىرەي دېگەندە بىر تىلنى يېتىدىن باشلاپ ئۆگىنىۋېتىپتۇ. ياپونلارمۇ پېنسىيەگە چىقىپ بولۇپ، ئۆزى ئارزۇلىغان ئىشلارغا تۇتۇش قىلىپ، كىشىنى ھەيران قالدۇرىدىغان نەتىجىلەرنى يارىتىدىكەن. ھۆكۈمەت ئىشقا سالمىسا، قىلىدىغان ئىشىنى تاپالماسلىق ئادەملەردىكى غايىسىزلىكنىڭ ئالامىتى. غايىلىك ئادەم بۇيرۇقنى ئۆزىنىڭ ئىمانىدىن تاپشۇرۇۋالىدۇ، ئۇ ئەڭ مۈشكۈل شارائىتتىمۇ ئۆزى چىن كۆڭلىدىن خوپ كۆرگەن ئىشلار ئۈچۈن قاقشىماي ئەقىدە قىلىدۇ. قوللاش ۋە قارشىلىق، مۇكاپات ۋە جازا ئۇنىڭ ئۈچۈن بەربىر.

كاتتا بىر باي بولغانىكەن، ئۇ ئېغىر بىر كېسەلگە گىرىپتار بولۇپ، ھەر خىل ئامالنى قىلىپ داۋالىنىپتۇ، كېسىلى شىپا تاپماپتۇ. نۇرغۇن پۇلىنى دۇنيادىكى نامرات قوۋملارغا ياردەم قىپتۇ ۋە بۇنداق ياردەمنى ئۇدا نەچچە ئون يىل داۋاملاشتۇرۇپتۇ. لېكىن ئۇلاردىكى نامراتلىقنى زىنھار تۈگىتەلمەپتۇ. باي خەزىنىسىنى تۈركۈمگە ئايرىپ، بىر قىسمىنى ئۆزىنىڭ كېسىلىنى تەتقىق قىلىدىغان جەمئىيەتكە ۋەخپە قىپتۇ، بىر قىسمىنى پەرزەنتلىرىگە

مىراس قىلىپ بېرىپتۇ. ئۇ مۇنداق بىر ۋەسىيەت قالدۇرۇپتۇ: «كىمكى بۇ دۇنيادىكى نامراتلىقنىڭ سەۋەبىنى تەتقىق قىلىپ جاۋاب تاپالسا، بايلىقنىڭ زور بىر قىسمىنى ئۇنىڭغا مۇكاپات ئۈچۈن قالدۇردۇم. بۇ بايلىق تۆمۈر ئىشكاپتا. ئۇنىڭ ئۈچ ئاچقۇچى بولۇپ، بىرى ئوغلۇمدا، بىرى ئادۋوكاتىمدا، بىرى ئايالىمدا. بۇ ئۈچ ئاچقۇچ بىرلىكتە ئىشلىتىلمىسە، ساندۇق ئېچىلمايدۇ». باينىڭ ۋەسىيىتى دۇنيادىكى ھەرقايسى مەتبۇئاتتا ئېلان قىلىنىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئوقۇمۇشلۇقلار نامراتلىقنىڭ سەۋەبىنى ئىزدەشپ، جاۋابلارنى يېزىشىپ، باينىڭ ئادۋوكاتىغا يوللاپتۇ. جاۋابلار كۆرۈپ چىقىلىپ تۇرى بويىچە رەتلىنىپتۇ. ئاندىن ئۈچ ئادەم بىر يەرگە كېلىپ تۆمۈر ئىشكاپنى ئېچىپتۇ. ئىشكاپنىڭ ئىچىدىن بىر ۋاراق قەغەز چىقىپتۇ، ئۇنىڭدا مۇنداق يېزىلىپتۇ: «كىمكى ئارزۇ ۋە ئۈمىدىتىن مەھرۇم بولسا، ئۇ ئەڭ ئېچىنىشلىق نامراتتۇر». بۇ جاۋاب 18 ياشلىق بىر قىزنىڭ جاۋابى بىلەن بىردەك چىقىپتۇ. قىز جاۋاب بىلەن بىللە قويۇلغان زور بايلىققا ئېرىشىپتۇ.

روشەنكى، ئارزۇ ئىنسان ھەرىكىتىنىڭ كۈچ مەنبەسى، ئۈمىد ئىنسان ھەرىكىتىدىكى ئىزچىللىقنىڭ كاپالىتى. ئۇنىڭدىن مەھرۇم بولغان ئادەمنىڭ قولىدىكى پۇل بايلىق ئەمەس، بەلكى قەغەز ياكى مېتال. بۇ نۇقتىدىن قارىغاندا، بىزدە پۇلى بار گادايلار ئاز ئەمەس. پۇلغا لايىق يېتەكچى ئىدىيە ۋە غايىنىڭ بولماسلىقى نامراتلىق سايسىنىڭ باش ئۈستىدە ئەگىپ يۈرگەنلىكىدىن دېرەك بېرىدۇ.

گو پروفېسسور بىلەن بولغان سۆھبىتىمىزنىڭ تېمىسى ياپونىيەگە كۆچتى. ئۇ ياپونىيەدىكى دەرىجە قارىشىنىڭ ئېغىرلىقى ۋە مەكتەپلەر ئۈستىدە ئازراق توختالدى ۋە مۇنداق دېدى:

— ياپونىيە گەرچە غەرب مەدەنىيىتىنىڭ تەسىرىنى كۆپلەپ قوبۇل قىلغان بولسىمۇ، ياپونلار ياپون پېتى تۇرۇۋەردى. بىر قىسىم مىللەتلەر بىر مەدەنىيەتنى قوبۇل قىلىمەن دەپ ئۆزى يوقاپ كەتتى، ئەمەلىيەتتە بۇ ئۆزى قوبۇل قىلغان مەدەنىيەتكە ھەزىم بولۇپ كەتتى،

دېگەن گەپ. بۇ خۇددى تاماق يەيمەن دەپ، تاماقنى ئاشقازىنى بىلەن ھېسابلاشماي يەپ ئېشى ئارتىپ، ئاخىر قارىنى يېرىلىپ ئۆلگەنگە ئوخشايدۇ. شۇڭا، مەدەنىيەتنىمۇ ئۆزىنى يوقىتىپ قويىمىغۇدەك دەرىجىدە سوغۇققان تۇرۇپ قوبۇل قىلىش كېرەك. بۇنىڭ ئۈچۈن ئۆزىنىڭ تومۇرىنى ئوبدان تۇتۇپ، ئۆزىگە پات - پات دىياگنوز قويۇپ تۇرۇشقا توغرا كېلىدۇ.

— جۇڭگودىمۇ غەربكە چوقۇنۇش ئىدىيەسى خېلى كۈچلۈك. بەزىلەر غەربلىك بولمىغىنىغا ئۆكۈنىدۇ، بىز ئۇيغۇرلاردىمۇ ئۆزىدىن زېرىكىپ باشقىلارغا مەپتۇن بولۇپ كەتكەنلەر كۆپىيشكە باشلىدى، بۇنىڭغا قانداق قارايسىز؟

— مانا مەن ئۆزۈمنى ئالسام، جۇڭگو مەدەنىيىتى مېنىڭ ئارقا كۆرۈنۈشۈم ۋە يىلتىزىم بولغاچقا، مۇرەككەپ سىستېمىنىڭ جۇڭگوغا ئائىت قىسمىنى تەتقىق قىلىشنى زىممەتكە ئېلىپ، بۇ يەردە تۇرۇۋاتىمەن. دېمەك، تەپەككۈرۈمدىكى ئالاھىدىلىك جۇڭگوچە ئەنئەنىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان. شۇڭا، نەگە بارسام، ۋۇجۇدۇمدىن جۇڭگولۇق ئىكەنلىكىم چىقىپ تۇرىدۇ. ئەگەر مەن ئۆزۈمدىكى ئۇ خىل ئالاھىدىلىكنى يوقاتسام، ئىجتىمائىي مەۋجۇدىيەت شەكلىمدىن ئايرىلىمەن، جەمئىيەتتىكى خاس ئورنۇم يوقىلىدۇ.

— پىروفېسسور، گېپىڭىز بىر ئاز ئابىستراكت بولۇپ قالدى، بىر ئاز گاڭگىراپ قالدۇم.

— سىز شەھەر كوچىلىرىدىكى مەنزىرە قارىغايلىرىنى كۆرگەنمۇ؟

دەپ سورىدى پىروفېسسور مەندىن.

— ھەئە، — دېدىم مەن دەرھاللا.

— ھە، ئەنە شۇ مەنزىرە قارىغايلىرى تاغ قارىغايلىرىنىڭ ئەۋلادى.

مەنزىرە قارىغايلىرى چىرايلىق مېھمانخانىلارنىڭ ئالدىدىن، ئاۋات رەستىلەردىن ئورۇن ئالغان بولسىمۇ، تاغ قارىغايلىرىدەك مەزمۇت، ھەيۋەتلىك ئەمەس. دېمەك، قارىغاي پەقەت تاغدىلا ساغلام ئۆسىدۇ، چۈنكى ئۇنىڭ ۋەتىنى تاغ.

ئۆزبېك تىبلىق ئىنسانىيەت ئىلمى

– دېمەك، ئۆزىنىڭ مەدەنىيەت يىلتىزىدىن ئايرىلغان ئادەم تەشتەكتىكى گۈلگە ئوخشايدىكەن - دە؟ تەشتەكتىكى گۈللەرنىڭ ھەممىسى ئەجدادىنىڭ روھىدىن خوشلاشقان بېزەكلەر، شۇنداقمۇ؟
 – تەشتەكتىكى گۈللەرنىڭ ئۆسۈشى تەشتەكنىڭ ھەممىسى كۈتكەن تەلەپتىن ئېشىپ كېتەلمەيدۇ، - دېدى گۇ پىروفېسسور، - ئۆزىنىڭ مەدەنىيىتىنى تاشلاپ باشقا مەدەنىيەتكە ئۆتكۈچىلەرمۇ ئەنە شۇنداق بولىدۇ.

– دېمەك، ئۇلارنى مەدەنىيەت كۆچمەنلىرى دېسەك بولىدىكەن - دە؟
 – دەل توغرا، كۆچمەن دېگەن بەربىر كۆچمەن.
 – ئېيتقانلىرىڭىز مېنى ئويغا سالدى، - دېدىم گۇ پىروفېسسورغا، - «مەدەنىيەت» ھەقىقەتەن مۇھىم مەسىلە ئىكەن.
 – مەدەنىيەتلەر ئارا باردى - كەلدى كۈچىيىۋاتقان بۈگۈنكى دەۋردە مەدەنىيەت خاسلىقى روشەن بولغان خەلقلەرنىڭ ئىستىقبالى بولىدۇ، - دېدى گۇ پىروفېسسور، - ھەربىر جەمئىيەتنىڭ ئۆزگىچە ئۆرپ - ئادىتى، ئەخلاق قارىشى ۋە قىممەت قارىشى بولىدۇ. شۇڭا بۈگۈنكى ئىستىقباللىق ئادەم مۇئەييەن بىر كەسىپنىڭ ئەھلى بولۇش بىلەن بىللە، دۇنيانىڭ ياكى ئۆز دۆلىتىنىڭ ھەرقايسى مەدەنىيەت رايونىنى چۈشەنگەن بولۇشى كېرەك. بۇنى بىز «人理» («ئىنسانچىلىق») دەيمىز. بۇ ئادەتتە دىن، تىل، ئېتىقاد، مەدەنىيەت قاتارلىق ساھەلەر بىلەن تۇتىشىدۇ. «物理» دېگىنىمىز تەبىئىي پەن، تېخنىكا ساھەلىرى بىلەن تۇتىشىدۇ. بۇلار پۈتكۈل ئىنسانىيەتكە ئورتاق بولۇپ، نېمىگە ئىشلىتىش جەھەتتە پەرق بولىدۇ. «事理» («ئەپ») دېگىنىمىز بىر ئىشنى باشقۇرۇشنى كۆرسىتىدۇ، ئۇ ئادەتتە ئىجتىمائىي پەن ساھەلىرى بىلەن تۇتىشىپ كېتىدۇ. «ئىنسانچىلىق» نى بىلمىگەن ئادەم باشقۇرۇش، تەشكىللەشنى بىلمەيدۇ. بىر مىللەتتە توغرا بولغان يوسۇن يەنە بىر مىللەتتە توغرا بولمايدۇ، بىر مىللەتكە ئۇيغۇن كەلگەن تۈزۈلمە يەنە بىر مىللەتكە تولۇق ئۇيغۇن كېلىپ كېتىشى ناتايىن. بىر مىللەتنى چۈشىنىش ئۇنىڭ تىلى ۋە ئېتىقادىنى، تارىخى ۋە مەدەنىيىتىنى چۈشىنىشتىن

ئىبارەت. بۇنىڭدا تىل نازۇك ئورۇن تۇتىدۇ، شۇڭا تىل ئۆگىنىش ئاساسىي مائارىپتىكى مۇھىم فۇنكسىيەلەرنىڭ بىرى. گەپ تەبىئىي ھالدا ئانا تىل مەسىلىسىگە كۆچتى: — ئانا تىل بىلەن مائارىپنىڭ مۇناسىۋىتىگە قانداق قارايسىز؟ — دەپ سورىدىم مەن.

— ئانا تىل بىر ئادەمنىڭ ئادىمىيلىكىنى بەرپا قىلىشتا كەم بولسا بولمايدىغان ئامىل. كېيىنكى مۇرەككەپ بىلىشلەرنىڭ ئاساسى پەقەت ئانا تىل بىلەنلا سېلىنىدۇ. ئانا تىل ئادەمگە ئادەم بولۇشنى، نېمىنى سۆيۈش ۋە نېمىدىن نەپرەتلىنىشنى ئەڭ ياخشى ئۆگىتىدۇ. ئىنسان خاراكتېرى ئانا تىل ئارقىلىقلا ئۆزىنىڭ تاكامۇللۇقىنى يارىتىدۇ. بىز ئانا تىلىمىز ئاساسدا ئىنگلىز تىلى ۋە باشقا تىللارغا ئۆتەلەيمىز. ئىنگلىز تىلى بىز ئۈچۈن خەلقئارا ئىلىم - پەن تىلىدۇر، خالاس.

— جىمى مىللەتنىڭ چۈشىنىش، ھېس قىلىشىغا ئورتاق ۋەكىللىك قىلالايدىغان تىل بولمىسا كېرەك. — «ئوخشىمىغان تىل ئوخشىمىغان تۇرمۇش پوزىتسىيەسىگە ۋەكىللىك قىلىدۇ» دېگەن بىر گەپ بار. دېمەك بۇ، بىر تىل يەنە بىر تىلغا ۋەكىللىك قىلالمايدۇ، دېگەن گەپ. — ئۇنداقتا، «ئىلغار تىل»، «قالاق تىل» دېگەن گەپلەرنى قانداق چۈشىنىش كېرەك؟

— سىياسىي، ئىجتىمائىي، ئىقتىسادىي ئورنى ئۈستۈن مىللەت تەبىئىي ھالدا ئۆز تىلىنى ئىلغار ھېسابلايدۇ. ئەمەلىيەتتە، ئۇ تىلدىكى ئۈستۈنلۈك ئەمەس، ھوقۇق جەھەتتىكى ئۈستۈنلۈك، خالاس. دۇنيادىكى ھەر بىر تىلنىڭ ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىكى ۋە يېتەرسىزلىكى بار. بىر تىلدىكى مەلۇم بىر سۆز يەنە بىر تىلدىكى مەنىداش ئىبارىگە تولۇق ۋەكىللىك قىلالمايدۇ. شۇڭا، ياپونىيەدە ئىنگلىز تىلىدىكى ئىلمىي ئاتالغۇلار تەلەپپۇزى بويىچە قوبۇل قىلىنغان. مىسالەن، Knowledge Management (بىلىم باشقۇرۇش)، Curriculum (دەرس). ئىنگلىز تىلىدىكى «tacit» دېگەن سۆز خەنزۇچە «隱性» دەپ

ئېلىنىۋاتىدۇ. يەنە مىسالەن، «tacit Knowledge» نى بەزىدە «隐性知识» دەپ، بەزىدە «默知识» دەپ ئېلىۋاتىمىز. ئەمەلىيەتتە بۇلار ئىنگىلىز تىلىدىكى «tacit» دېگەن سۆزنى ھەقىقىي ئېچىپ بېرەلمەيدۇ. ئەمەلىيەتتە ئۇ «只可意会，不可言传» (ھېس قىلغىلى بولىدىغان، دەپ بەرگىلى بولمايدىغان) دېگەن مەنىدە. ئۇنىڭدىن باشقا agent (代理人)، chaos (混乱)، fuzzy (模糊的) قاتارلىق ئىبارلەرنىمۇ خەنزۇچە تولۇق ئىپادىلەپ بەرگىلى بولمايدۇ. خەنزۇچە «物理» دېگەن سۆزنى «wuli»، «事理» دېگەن سۆزنى «shili» دەپ ئالساق، ئىنگىلىزلار بۇنىڭدىن ھېچنېمىنى چۈشەنمەيدۇ. ئۇنى ئىزاھلاپ ئۆتۈشكە توغرا كېلىدۇ.

– بىر تىلنى شۇ تىلنىڭ ئىگىسى بولغان خەلقنىڭ تۇرمۇشىنى كۆرۈپ تۇرۇپ ئۆگەنسە توغرا بولىدىكەن - دە.

– ئەڭ ياخشى شۇنداق قىلغان تۈزۈك.

– بۈگۈن سىزدىن جىق نەرسىنى بىلىۋالدىم، پىروفېسسور، رەھمەت سىزگە!

– ئىشلار بولسا ئىزدەڭ.

بىز ئىككى سائەتتىن ئارتۇق پاراڭلىشىپتۇق. گۇ پىروفېسسور جۇڭگولۇق بىر ئوقۇغۇچىسى بىلەن تاماققا چىققاچى ئىكەن، ھەر ئىككىمىز ئورنىمىزدىن قوزغالدۇق.

ئۇ نەزىرىمدە بىر ماتېماتىكا ئەمەس، بەلكى ئىجتىمائىيەت ساھەسىدىمۇ كەڭ نەزەر ئىگىسى بولۇپ قالدى.

دوكتور زۇبەيدە

بېنگاللىق بىر قوشنىمىز بولىدىغان، ئۇ ئىككىنچى قەۋەتتە ئىدى، ئۇنىڭ ئىسمى ھاپىز بولۇپ، ئوڭى قارامتۇل، ئوتتۇرا بوي يىگىت، قىزىلغان قويۇق ساقاللىرى ئۇنى سۆلەتلىك كۆرسىتەتتى. «ھاپىز» دېسە ھۆكمەت ئوقۇپ تەلقىن قىلىدىغانلار كۆز ئالدىغا كېلەتتى. لېكىن ئالدىمىدىكى ھاپىز ئافغانىستان جەڭگاھلىرىدا

كۆزگە چېلىقىدىغان سۈرلۈك جەڭچىگە ئوخشاپ كېتەتتى. بىز گۆشلەردىكى توكىيودىكى مۇسۇلمانچە گۆش دۈكىنىدىن كەلتۈرەتتۇق. ئاڭلىسام، ئۇ پاكىستانلىقلارنىڭ دۈكىنى ئىكەن. بىز ئۇلارغا تېلېفون قىلىپ قانچىلىك توخۇ گۆشى، قانچىلىك كالا گۆشى لازىملىقىنى ئېيتاتتۇق، گۆش ئەتىسىلا يېتىپ كېلەتتى. مۇلازىمەت پۇلىنى ئىشىكىمىزنىڭ ئالدىدىلا بېرىۋېتەتتۇق. بۇ يەردە مۇلازىمەت تولىمۇ قولايلىق بولۇپ، ئىشلار تېلېفون بىلەنلا پۈتەتتى. بۇ قېتىم مەن گۆش ئېلىشنى ھاپىزغا ھاۋالە قىلىۋەتكەندىم.

كەچتە ئىشىك قوڭغۇرۇقى جىرىڭلىدى، ئايالىم ئىشىكىنى ئاچتى. بىر ئايال ئىنگىلىزچە سۆزلىدى، ئايالىم مېنى چاقىردى. ئىشىك ئالدىغا چىقتىم. بوسۇغا ئالدىدا بېشىغا رومال ئارتقان، ئۇزۇن كۆڭلەك كىيگەن بىر ئايال تۇراتتى، لەمپە چىرىغىنىڭ سۇس يورۇقىدا ئۇنىڭ چىرايىنى روشەن كۆرگىلى بولمايتتى. ئۇ توكىيودىن گۆش كەلگەنلىكىنى، ئۆزىمىزگە تېگىشلىكىنى ئېلىۋېلىشىمىزنى ئېيتتى. ئۇنىڭ ئىنگىلىزچە تەلەپپۇزى جەنۇبىي ئاسىيالىقلارنىڭ تەلەپپۇزى ئىدى.

ئۇ يېنىمىزدىكى ئۆيگە بىزنى باشلىدى. ئون - يىگىرمە كۈن ئىلگىرى بۇ ئۆيدە نورمان، سىكىفى ئىسىملىك شوتلاندىيەلىك ئەر - خوتۇنلار تۇراتتى، ئۇلار كۆچۈپ كېتىپ، بۇ ئايال كۆچۈپ كەلگەن ئىكەن - دە. بىز ئۆيگە كىرمەيلى دەپ تەكەللۈپ قىلىپ تۇرۇۋالدۇق، چۈنكى چەت ئەللىكلەر ساھىبخانا تەكلىپ قىلمىغۇچە ئۆيگە كىرمەيدۇ.

— بۇرادەر، سىز بىلەن مەن مۇسۇلمان، مۇسۇلماننىڭ ئىشىكى مۇسۇلمانغا ئوچۇق، — دېدى ئايال.

ئەر - ئايال ئىككىمىز بىر - بىرىمىزگە قارشىپ قالدۇق، بىز ئۇنىڭ قايتا - قايتا تەكلىپ قىلىشى بىلەن ئۆيىگە كىردۇق. بوسۇغىدىن ئۆتۈپلا ئايىغىمىزنى سالدۇق، بۇ ئۆي ئۈچ ئېغىزلىق بولۇپ، دوكتور ئاشتىلار تۇراتتى. ئۆينىڭ ئەسلىھەلىرىمۇ بىزنىڭكىگە قارىغاندا تولۇق ئىدى. ئايال بىزنى دېۋانغا باشلىدى ۋە دەرھال

ئىككى ئىستاكان ئاپپىلسىن شەرىپتى قويدى.

بۇ ھالدىن تەئەججۈپلەندىم، چۈنكى بىر چەت ئەللىكنىڭ باشقىلارغا بۇنچە ئىلتىپات بىلەن مۇئامىلە قىلىشىنى تۇنجى قېتىم كۆرۈۋاتاتتىم. ئايال بىزگە ناھايىتى قىزغىن ئىدى. — مەرھەمەت بۇرادەر، تارتىنماڭ، — دەيتتى ئۇ.

ئۇ «بۇرادەر» دېگەن بۇ سۆزنى ئىنگىلىزچىدىكى «brother» دېگەن سۆز بىلەن ئۇيغۇرچىدىكى «بۇرادەر» دېگەن سۆزنىڭ ئوتتۇرىسىدا تەلەپپۇز قىلاتتى. ئۇنىڭ «بۇرادەر» دەپ چاقىرىشلىرى ماڭا بۆلەكچە يېقىملىق ئاڭلاندى. بۇ بىزدە «ئاغىنە»، «يولداش» دېگەن مەنىدە ئىدى. يات بىر مەدەنىيەت مۇھىتىدىن ئۇيغۇر تىلىدىكى بىر سۆزنى تېپىۋالغىنىمغا خۇشال بولدۇم.

ئايالنىڭ چىرايى قارا ئىدى، ئورۇقلۇقىدىن مەڭز سۆڭەكلىرى مانا مەن دەپ بىلىنىپ تۇرىدۇ، دۈپدۈگىلەك يوغان كۆزلىرى چاناقلىرىدىن تېشىپ تۇرغاندەك كۆرۈنىدۇ. ئۇچىسىدىكى ئۇزۇن كۆڭلەك ئۇنىڭغا چوڭ كېلىپ قالغاندەكلا ئىدى، تامبىلىنىڭ پۇچقىقىدىن چىقىپ تۇرغان پۇتلىرىمۇ ئورۇق ۋە قارا ئىدى، پۇتىدىكى ساپما كەش ھېلىلا چۈشۈپ قالدىغاندەك كۆرۈنىدۇ. ئۇ بىزگە چاي دەملەپ ئەكەلدى.

بىز ئۇنىڭغا جۇڭگودىن كەلگەن مۇسۇلمان ئىكەنلىكىمىزنى، مىللىتىمىزنىڭ ئۇيغۇر ئىكەنلىكىنى، پاكىستان، ئافغانىستانغا چېگراداش بىر رايوندا ياشايدىغانلىقىمىزنى چۈشەندۈردۈق. ئايال ئىسمىمىزنى سورىدى، بىز ئىسمىمىزنى دەپ بەردۈق. ئۇ، بۇ ئىسىملارنىڭ ئۆزىگە ناھايىتى تونۇشلۇق — مۇسۇلمانچە ئىسىملار ئىكەنلىكىنى ئېيتتى.

ئۇمۇ ئۆزىنى تونۇشتۇردى. ئۇنىڭ ئىسمى زۇبەيدە بولۇپ، تولۇق ئىسمى زۇبەيدە ئەنسارى مۇھەممەد ئەمىن ئىكەن. ئۇ ھىندىستاندا تۇغۇلۇپ، ھىندىستاندا چوڭ بوپتۇ. باشلانغۇچ، ئوتتۇرا مەكتەپ ۋە ئۇنىۋېرسىتېتنى ھىندىستاندا تاماملاپتۇ. كەشمىردە بىر مەزگىل تۇرۇپتۇ. سىنگاپور، ئىتالىيەلەردىمۇ بىر مەزگىل ئوقۇپتۇ. فىزىكا

ئىلمى بويىچە دوكتورلۇقنى كوربىيەدە ئاپتۇ. ئارقىدىنلا بىز تۇرغان مەكتەپنىڭ ماتېرىيال ئىلمى تارمىقىغا دوكتور ئاشتى سۈپىتىدە كېلىپ، نامى تېخنىكىسى بويىچە تەتقىقاتىنى باشلاپتۇ. ئۇ بۇ يەردە ھېچبولمىغاندا ئىككى يىل تۇرىدىكەن. ئۇ توي قىلغىلى ئىككى ئاي بولغانلىقىنى، كۈيۈسىنىڭ كوربىيەدىكى بىر ئالىي مەكتەپتە تەتقىقات ئۈستىدە ئىكەنلىكىنى دەپ بەردى. زۇبەيدەنىڭ ئوتتۇز ياشلاردىن ئاشقانلىقىدا گەپ يوق ئىدى.

— توي قىلىپ ئىككى ئايدىن كېيىنلا ئېرىشىدىن ئايرىلىپ، بۇ يەرگە كېلىپسىز. بۇ ئاسان ئەمەس، — دېدىم مەن. — بۇرادەر، بۇنىڭدىن باشقا ئامال يوق، — دېدى زۇبەيدە، — پۇرسەت كەلگەن ۋاقىتتا ئوقۇۋالماق، دۆلىتىمىزدە كۆڭۈلدىكىدەك ئىش تېپىش تەس.

— ئېرىشىڭىز بۇ يەرگە كېلىشىڭىزگە قوشۇلۇپتۇ، بۇ تەس گەپ، — دېدىم يەنە زۇبەيدەگە. بۇ گەپلەرنى ئىنگىلىزچە بىلەن تەستە ئۇقتۇرۇۋاتقان بولساممۇ، ئۇنىڭدىن كۆپرەك تۇرمۇش ئۇچۇرى ئىگىلەشنى كۆزلەۋاتاتتىم.

— ئېرىم تولمۇ ئېسىل يىگىت، ئاجايىپ تەقۋادار، بەكمۇ تىرىشچان. تۇرمۇش ئىشلىرىدىمۇ قولى ئەپلىك. ئۇ ماڭا بەك مەدەتكار ئىدى. ئۇنىڭدىن ئايرىلىشقا مەن بەكرەك چىدىماي قېلىۋاتىمەن. — زۇبەيدەنىڭ كۆڭلى بىر ئاز بۇزۇلغاندەك بولدى، ئارىنى بىرپەس جىمجىتلىق باستى.

— سىز يالغۇز ئەمەس، بۇرادەر، — دېدىم مەنمۇ «بۇرادەر» دېگەن سۆزنى ئىشلىتىپ، — بىز سىزنىڭ ياخشى قوشنىڭىز بولۇشنى خالايمىز.

— كۆپ تەشەككۈر، بۇرادەر. بۈگۈن سىلەر بىلەن تونۇشقنىمىدىن خۇشالمەن، غېرىب كۆڭلۈم تەسەللى تېپىپ قالدى. بۇ يەر تولمۇ زېرىكىشلىك ئىكەن! كوربىيە كۆڭۈللۈك جاي ئىدى، بىردىنلا بازاردىن مازارغا كېلىپ قالغاندەك بولدۇم.

«بازار»، «مازار» دېگەن سۆزلەرنى ئۇلارمۇ ئىشلىتىدىكەن. بۇنىڭدىن مەننۇن بولدۇم ھەم ھەيران بولدۇم.

بىز زۇبەيدە خانىمغا ياخشى چۈش تىلىدۇق، ئاندىن گۆشنى ئېلىپ ئۆيىمىزگە يېنىپ چىقتۇق. ئەگەردە ھاپىز گۆش ئەكەلسە بۇ ئايالغا ھاۋالە قىلمىغان بولسا، ئۇنىڭ بىلەن تونۇشۇشىمىز كەينىگە سۈرۈلۈپ كېتەر ئىكەن. ھازىرغا قەدەر شۇ كۈنى مەن ئۈچۈن ئىنگىلىزچە ئارقىلىق ئەڭ كۆپ پاراڭ سالغان بىر كۈن بولۇپ قالدى. قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر ئۆزۈمدىن خۇرسەن ئىدىم. ئۆيگە يېنىپ چىققاندىن كېيىن زۇبەيدە ھەققىدە ئويلىنىدىم. ئۇنىڭ تەق - تۇرقى، روھىي ھالىتىدىن خېلى كۆپ ئۇچۇرغا ئېرىشكەنىدىم. ئۇيغۇر تىلىدىكى بەزى سۆزلەرنى ئۇمۇ قوللىنىدىكەن، ئۇنىڭ ھېسسىيات ئىپادىلەش شەكلى ئۇيغۇرلارغا يېقىن تۇرىدىكەن، ئۇنىڭ تاشقى قىياپىتىمۇ ئۇيغۇر سەھرا لىرىدىكى قايسىمۇ بىر ئايالغا ئوخشاپ كېتىدىكەن. ئۇ شۇنچە دىلكەش بولۇپ، بىردەمدىلا يالغۇزلۇق ھەسرەتتىن ئاشكارىلاپ، ئېرى ھەققىدە سۆزلەپ بەردى. ئەگەر ئۇ ئىنگىلىز ياكى ياپون بولغان بولسا، ھەرگىز ئۇنداق قىلماس ئىدى. بولۇپمۇ ياپونلار باشقىلارغا ئۆز شەخسىيەتى ھەققىدە گەپ ئاچمايدۇ. ئەگەر ئۇ كۆڭلىنى بىزگە ئاز - تولا يېقىن تۇتمىسا، ئالدىمىزدا كۆز يېشى قىلارمىدى؟ زۇبەيدەنىڭ ئۇچىسىدىكى كىيىملەر بىزنىڭ قىز - ئاياللىرىمىزنىڭ ئەنئەنىۋى كىيىملىرىگە شۇنچە ئوخشاپ كېتىدۇ. ئۇ تەقۋادار، ھايالىق بىر مۇسۇلمان ئايالنىڭ كىيىمى ئىدى. بۇ كىيىملەر شۇنچە ئاددىي - ساددا ئىدىكى، بىزدىكى ئاز - تولا مەكتەپ تەربىيەسى ياكى شەھەر كۆرۈپ قالغان كۆپ ساندىكى قىز - ئايال ئۇنداق كىيىملەرنى كىيىشىنى ھار ئالىدۇ. لېكىن دۇنياۋى كاتتا شەھەرلەرنى كۆپ كۆرگەن، زامانىۋى بىلىملەردىن ئالىي دەرىجىدە تەربىيە كۆرگەن، يۇقىرى قاتلام ئىلىم ئادەملىرى بىلەن كۆپ ئەسرالاشقان دوكتور زۇبەيدە خانىم ياپونىيەنىڭ بىر ئالىي مەكتىپىنىڭ تەتقىقات ئورنىدا ئاشۇ سەھراچە كىيىمى بىلەن بەھۇزۇر

يۈرۈپتۇ. ئۇنىڭ ئەپتىدىن كىيىمى تۈپەيلى قورۇنۇشنى زىنھار تاپقىلى بولمايدۇ، بەلكى ئۇنىڭ ئاددىي - ساددا كىيىملىرى ئۇنىڭ ھەممىنى كۆرگەن توق قەلبى بىلەن تەبىئىي جىپسىلىشىپ كەتكەندى. بىزدە بولسا يېزا ياكى ناھىيە بازىرىغا بىر - ئىككى قېتىم ئاياغ بېسىپ قالغان ئۇيغۇر قىزلىرى بەل ۋە ساغرىلىرىنى گەۋدىلەندۈرمىسە، كۆڭلى بىر قىسما بولىدۇ. رەستىلەردە ماچىلدەتىپ سېغىز چايناپ، ياشلىق زىبالىقىدىن كۆرەڭلەپ، ئەتراپىغا كۆزىنىڭ قۇيرۇقىدا سوغۇق نەزەر تاشلاپ يۈرگەن بەزى ئۇيغۇر قىزلىرى ئۆزلىرىنى ئەڭ مودا ئېقىمىنىڭ ۋەكىلى دەپ ئويلىشىدۇ تېخى.

زۇبەيدە لابوراتورىيەسىگە قايسى ۋاقىتتا ماڭدىغانلىقىنى بىلمەيمەن. لېكىن ئۇ ھەر كۈنى قاش قاراغاندا ئۆيىگە يېنىپ كېلەتتى. ئۇ، ئىشىكىمىزنىڭ ئالدىدىن ئۆتكۈچە ئىشىك قوغغۇرىقىنى بېسىپ، بىز بىلەن سالاملىشاتتى:

— ئەسسالامۇئەلەيكۇم بۇرادەر، بۈگۈنكى كۈنۈڭلار قانداق ئۆتتى؟

— ئەلھەمدۇلىللا شۈكۈر، قېنى، ئىچكىرىگە مەرھەمەت!

زۇبەيدە «خوش» دەپ ئۆتۈپ كېتەتتى. بەزىدە ئۇ ئۆيىمىزگە كىرىپ بىردەم ئولتۇراتتى، بۇنداق چاغلاردا بىز كەچلىك تاماق يەيتتۇق. ئۇ بىر كۈنى كەچتە كىرىپ كەلدى، بۇ كۈنى جەمىلە تۈگرە ئەتكەنكەن، ئۇنى تۈگرەگە تەكلىپ قىلدۇق. ئۇ تاماققا ئىنچىكە سەپسىلىپ سورىدى:

— بۇ قانداق تاماق؟

بىز تۈگرە ھەققىدە چۈشەنچە بەردۇق. ئۇ، تۈگرەنىڭ قىيىمىسىدا گۆش بارلىقىنى ئاڭلاپ يېمەيدىغانلىقىنى ئېيتتى.

— مەن Vegetarian (كۆكتاتخۇمار)، گۆش يېگۈم كەلمەيدۇ، —

دېدى ئۇ.

— بۇ ھالال گۆش تۇرسا، نېمىشقا يېمەيسىز؟

— ئۆزۈمۈ بىلمەيمەن، بۇرادەر، شۇنداق ئادەتلىنىپتىمەن.

— بىر ئاز كۈتۈڭ، — دېدى جەمىلە زۇبەيدەگە. ئۇ توڭلاتقۇدىكى

ئۇچۇر ئىنژىنېرلىقى بىلىم ئورمانى

پالەكنى ئېلىپ يۇيۇپ، قىغراقلاپ سوقۇشقا باشلىدى. ئۇ پالەكنى سوقۇپ بولۇپ، تەييار خېمىردىن زۇۋۇلا ئۈزدى، مەن جىلت ئېچىپ بەردىم. ئوتتۇز - قىرىق دانە پالەك تۈگرىسى تەييار بولدى. جەمىلە پىشقان تۈگرىنى زۇبەيدەنىڭ ئالدىغا قويدى.

زۇبەيدە بىر تال تۈگرىنى تېتىپ كۆرۈپ، قالغانلىرىنى خاتىرجەم يېيىشكە باشلىدى. «مەزىلىك ئىكەن» دېدى ئۇ بېشىنى لىغىشتىپ.

– تېتىغان بولسا، مۇشۇنداق تاماق ئەتكەن كۈنلىرى سىزنى تەكلىپ قىلاي، – دېدى جەمىلە.

زۇبەيدە تەكەللۇپسىزلا قوشۇلدى.

– سىلەر «پالۇ»نى ياخشى كۆرەمسىلەر؟ – دەپ سوراپ قالدى

زۇبەيدە. مەن «پالۇ» دېگەن گەپنى «پولۇ» دەپ چۈشەندىم. لېكىن ئۇنىڭدىن قانداق تاماقلقنى سورىدىم. چۈشەنچەم خاتا ئەمەس ئىكەن. دېمەك، ھىندىستان مۇسۇلمانلىرى پولۇ يەيدىكەن، بۇ تاماقنىڭ ئىسمىمۇ ئەينەن ئوخشايدىكەن.

– پولۇ بىز ئۇيغۇرلارنىڭ دائىمىي تامىقى، – دېدۇق ئەر - ئايال ئىككىمىز. مەن پولۇنىڭ ئۇيغۇرلارنىڭ چوڭ - چوڭ جامائەت سورۇنلىرىدا، نەزىر - چىراغ ۋە توي - تۆكۈنلىرىدە ئاساسلىق تاماق ئىكەنلىكىنى ئەسكەرتتىم.

زۇبەيدەنىڭ ئانا تىلى ئوردۇ تىلى ئىكەن. پاراڭ جەرياندا ئۇنىڭ ئاغزىدىن «تانۇر» (تونۇر)، «سامسا»، «نان» دېگەن تونۇش سۆزلىرىنى ئىشتىتىم ۋە بۇ سۆزلەرنىڭ ئۇيغۇرلاردىمۇ شۇنداق دېيىلىدىغانلىقىنى ئېيتتىم. زۇبەيدە ھەيران قالدى، مەنمۇ ھەيران ئىدىم. بىز بارغانسېرى بىر - بىرىمىزگە قىزىقىپ قالدۇق. مەن ئۇنىڭغا ھىندىستاندىكى موغۇللار ئىمپېرىيەسىنى قۇرغان بابۇر، ھۇمايۇن، ئەكبەرلەر بىلەن پۇشتىمىزنىڭ بىر ئىكەنلىكىنى ۋە ئوغلۇمنىڭمۇ ئىسمىنىڭ بابۇر ئىكەنلىكىنى ئېيتتىم، زۇبەيدە تېخىمۇ ھەيران قالدى. بىز يەنە ئەمىر خىسراۋ دېھلەۋىي، ئەللامە مۇھەممەد ئىقبال

قاتارلىقلار ئۈستىدە سۆزلەشتۈق. پارسچىدىن ئۇيغۇرچىغا كىرگەن سۆزلەرنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك زۇبەيدەگە تونۇش ئىدى. زۇبەيدە ئاتىسى ھەققىدە سۆزلەپ بەردى. ئۇنىڭ ئاتىسى كاتتا ئۆلىما بولۇپ، ئەقىدىسى مۇستەھكەم كىشى ئىكەن، ئۇنى كىچىكىدىن ئىسلامىي مەلۇماتلىق قىلىپ تەربىيەلىگەنىكەن. زۇبەيدەگە ئوردۇ تىلىدىكى كىلاسسىك ئەدىبلەر ئومۇمەن تونۇش ئىكەن.

زۇبەيدە بارغان يەرلىرىنى سۆزلىدى. ئۇنىڭ دېيىشىچە، كەشمىر ئۆ كۆرگەن يەرلەرنىڭ ئىچىدە ھەممىدىن گۈزەل ئىكەن.

— كەشمىر تاغلىرىنى تېلېۋىزورلاردىن كۆرۈپ قالغىمىز، ھىندىستانىي كەشمىر بىلەن پاكىستانىي كەشمىر ئوتتۇرىسىدىكى چېدەللەرنى بىزدە كۆپ كۆرىتىشىدۇ. كەشمىر تاغلىرى قاقاس كۆرۈنگەنىدى، — دېدىم مەن.

— ياق، كەشمىر ناھايىتى گۈزەل ماكان، مەن ئۇ يەرگە بارغان ھەم تۇرغان، — دېدى زۇبەيدە خۇددى ھازىرمۇ شۇ يەردە تۇرغاندىكىدەك ھەۋەسلىنىپ.

ئۇ سائىتىگە قارىدى ۋە قايتىشقا ئىجازەت سورىدى.

— ئولتۇرۇڭ، پاراڭلىشايلى، — دېدىم مەن، — سىز بىلەن پاراڭلىشىپ ئىنگىلىزچە سەۋىيەم ئۆسۈپ قالىدىغان بولدى.

— رەھمەت، مەن ئەمدى نامازغا تۇرۇشۇم كېرەك، نامازدىن كېيىن قۇرئان ئوقۇيمەن.

بىز زۇبەيدە خانىمنى ئۈزىتىپ قويدۇق.

زۇبەيدە خانىمنىڭ ۋۇجۇدىدا پەن بىلەن ئېتىقاد بىرلىشىپ كەتكەنىدى. ئۇنىڭ نەزىرىدىكى پەن غۇرۇرلۇق ھايات ئۈچۈن زۇرۇر ئىدى، لېكىن ئۇ ئۆزىنىڭ ئىنسانىي كامىللىقى ئۈچۈن ئىبادەتمۇ قىلاتتى. گەرچە ئۇ فىزىكا پېنى بويىچە دوكتور بولسىمۇ، كىبىرلىنىپ يۈرىدىغان ھەشەمەتخور ئاياللاردىن ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ قولىدىكى دوكتورلۇق شاھادەتنامىسى گويا دېھقاننىڭ قولىدىكى كەتمەن، ناۋاينىڭ قولىدىكى رېپىدىدەك نەرسە ئىدى. دېھقان بىلەن

ناۋاي ئۇ نەرسىلەرنى تىرىكچىلىك ئۈچۈن قورال قىلاتتى. زۇبەيدە ئەقىل يورۇقلۇقىدا ياشىمسا بولمايدىغانلىقى ئۈچۈن دوكتور بولدى، تىرىكچىلىكنىڭ ھالالىقى ئۈچۈن ئىبادەت قىلاتتى. دىپلوم پەقەت مۇئەييەن تۈزۈلمىدىكى ئىجتىمائىي ئىش تەقسىماتى ئۈچۈنلا كۆرسەتكۈچ بولالايدۇ، ئۇ ھەرگىزمۇ ئىنسانچىلىقنىڭ بەلگىسى بولالمايدۇ.

بىز تۇرغان مەكتەپتە زۇبەيدەدىن باشقا ھىندىستانلىقلارمۇ بار ئىدى. زۇبەيدەنىڭ ئېيتىشىچە، ئۇلارنىڭ ھەممىسى بۇددىست ئىكەن، زۇبەيدە ئۇلار بىلەنمۇ نورمال كىرىش - چىقىش قىلاتتى. بىرما (Myanmar) دېگەن دۆلەتتىن كەلگەن سو (SO) ئىسىملىك بىر يىگىت بار ئىدى، جەمىلە ئۇنىڭ ئايالى تىيەنگى بىلەن ياخشى ئۆتىدىكەن. بىز ھەر ھەپتىنىڭ ئاخىرى سو ئەپەندىنىڭ پىكاپىدا بازارغا بېرىپ لازىمەتلىك ئېلىپ كېلەتتۇق. ئىككى ئائىلە كىشىلىرى ئۇنىڭ پىكاپىغا چىپىسىدە كېلەتتۇق. سو ئەر - خوتۇنلار بۇددىغا ئىشىنىدىكەن، گۆش يېمەيدىكەن. ئۇ ھەرقاچان ئۇزۇن كۆڭلەك كىيەتتى، كۆڭلەكنىڭ يەڭلىرى ئۇزۇن ئىدى، ماڭا خىجىلچان كەيپىياتتا گەپ قىلاتتى. ئايالىمنىڭ دېيىشىچە، سو دوكتورلۇق ئوقۇغىلى كېلىپ، ئۇزاق ئۆتمەي ئۇنىڭ ئايالى كەلگەنىكەن. تىيەنگى خانىم ئۆيدە بىكار بولغاچقا، ياپون تىلىدىكى تېلېۋىزىيە نومۇرلىرىنى تولا كۆرۈپ ھەم ئۆزلۈكىدىن ئۆگىنىپ، بىر يىل ئىچىدىلا ياپونچە كۈندىلىك ئالاقە قىلالايدىغان بوپتۇ، ھازىر ئۇ تسۇرۇگىدىكى بىر ماگىزىندا ئىشلەيدىكەن. تىيەنگى خانىم ھەرگىز گىرىم قىلمايدىكەن، بىلەكلىرىگە ئۆزىنىڭ ۋەتىنىدىن چىقىدىغان بىر دەرەخنىڭ قوۋزىقىنى سۈرىدىكەن، قوۋزاقتىن خۇش پۇراق چىقارمىش. سو ئەپەندى ۋە تىيەنگى خانىم تىرىشچان ھەم تېجەشلىك ئىدى، كىيىملىرىمۇ ناھايىتى ئاددىي ئىدى. ئوما (Ohnma) ئىسىملىك يەنە بىر قىز بولۇپ، جەمىلە ئۇنىڭ بىلەنمۇ يېقىن ئۆتەتتى. ئۇ قىزمۇ بىرمىلىق ئىكەن، ھەم سو ئەر - خوتۇنلار بىلەن دىنداش ئىكەن. ئوما

خاننىمۇ كەڭ، ئازادە كۆڭلەك كىيىپ يۈرەتتى. ئۇمۇ گۆشلۈك نەرسىلەرگە قەتئىي يېقىن كەلمەيدىكەن. ئۇلارنى خۇراپىي دەيمىكەن دېسە، ئۇلار ئۆتكۈر، نازۇك پەن ساھەلىرى بويىچە دوكتور ئاسپىرانت. گۆش يېيىش پەننىڭ نەزىرىدە ھېچ گەپ ئەمەس، لېكىن ئۇلارنىڭ ئېتىقادىدا مەنئى قىلىنغان. ئۇلار بۇنىڭ ھەر ئىككىسىنى ئوبدان چۈشىنىدۇ. لېكىن ئۇلار ئۆزىنىڭ ئېتىقادىنى ھۆرمەت قىلىشنى بەكرەك چۈشىنىدىكەن. ئايالىم ئوما خانىمدىن بۇ ھەقتە سورىغانىكەن، ئۇ: «ئۆزىنىڭ ئېتىقادىنى ھۆرمەت قىلمىغان ئادەمنىڭ ھەرقانداق يەردە قىممىتى بولمايدۇ» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

زۇبەيدە بىلەن جەمىلە بىر - بىرىگە تاماق سۈنۈشىدىغان بولۇپ كەتتى. بىر كۈنى زۇبەيدە بىر تەخسە تاماق كىرگۈزدى، تاماق بىزگە تېتىدى. بۇ غىزانى ئېتىشىنى ئۇ بىزگە ئۆز قولى بىلەن كۆرسىتىپ قويدى. ئاۋۋال پىدىگەنى ئاقلاپ، نېپىز قىلىپ توغرايدىكەن، ئاندىن ئۇنى سۇغا چىلايدىكەن. يەنە ئۇنى چىلىپ ئوماچ ھالىتىگە كەلتۈرىدىكەن (ئەلۋەتتە، ئوماچتا تۇز بار)، قازانغا سۇ مېيىنى قۇيۇپ، ماي چۈچۈگەندىن كېيىن نېپىز پىدىگەن ياپراقچىسىنى ئوماچقا مىلەپ، مايغا تاشلايدىكەن ۋە ئۇنى بىر تەرەپتىن سۈزۈۋالىدىكەن. جەمىلەمۇ گۆشسىز قورۇمىلار بىلەن تەييارلانغان لەڭمەنلىرىنى زۇبەيدەگە سۈنۈپ تۇردى. بۇ تاماقمۇ زۇبەيدەگە يارىدى. زۇبەيدە بىزگە ھىندىستاننىڭ چاپلىرى، دورا - دەرەمەكلىرىنى بېرىپ تۇردى. ھىندىستاننىڭ زىرىلىرى دانلىق بولۇپ، بۇغدايدەك كېلىدىكەن، پۇرىقىمۇ ئۆتكۈر بولۇپ، پۇلۇننىڭ قورۇمىسىغا بەش - ئالتە تال تاشلىۋەتسە، تاماقنى مەزىلىك پۇرىتىدىكەن. سەھىرا لاردىكى ئۇيغۇرلارنىڭ قوشنىدارچىلىقىدا مۇنداق بىر ئادەت بار: بىراۋ تاماق ئەتسە، قوشنىسىغىمۇ بىر قاچا كىرگۈزىدۇ. چۈنكى سەن تاماق ئەتكەندە قوشنىڭ ئۇنى پۇراپ قالىدۇ، ئۇنىڭ رىزىقىنى بېرىپ يېمىسەڭ بولمايدۇ. بىزنىڭ زۇبەيدە بىلەن بولغان قوشنىدارچىلىقىمىز دەل شۇنداق بولدى. بۇ ھەقتە بىز ئالدىن

ئۆزىنى ئۆزىگە بېرىدۇ

بىرلىككە كېلىشىۋالدىمۇ، ھەممىسى تەبىئىي بولدى. مەلۇمكى، ئۇيغۇرلار مەنسۇپ بولغان مەدەنىيەت چەمبىرى ناھايىتى چوڭ بولۇپ، ھىندىستاندىن يۇنانغىچە بولغان تۇپراقلاردىن ئۆزىمىزگە ئورتاق بولغان كۆپ نەرسىنى تاپالايمىز. ھىندىستاننىڭ مۇسۇلمانلار ئۆلكىسىدىن كەلگەن زۇبەيدە ماڭا بەشكېرەمدىكى قايسىدۇر بىر مېھرى ئىسسىق قوشنىمىزنى ئەسلەتتى.

كۈنلەر ئەنە شۇ تەرىقىدە ئۆتتى. يىل ئاخىرىدا ئىككى پەرزەنتىمىز – بۇلبۇلناز بىلەن بابۇر قېشىمىزغا يېتىپ كەلدى. زۇبەيدە بابۇرغا ئالاھىدە ئامراق بولۇپ قالدى. ئۇ ھەر كۈنى كەچتە ئۆيىمىزگە كىرىپ بابۇر بىلەن چىقىشىۋالدىمىسا كۆڭلى ئۇنىمايدىغان بولۇپ قالدى. ئۇ قۇرۇق كىرمەيتتى. بابۇر يەيدىغان شاكىلات، كەمپۇت، ھەر خىل مېۋە – چىۋە ۋە شەربەت زۇبەيدە تەرىپىدىن تەمىنلىنىدىغان بولدى. «بابۇر مەن بىلەن بىللە تۇرسۇن» دەيتتى ئۇ. لېكىن بابۇر ئۇنىماي تۇرۇۋالاتتى.

– ئۆيۈڭلار تار، بالىلارنىڭ ئۆگىنىش قىلىدىغان شارائىتى ياخشى ئەمەس، ئۇلار ئۆيۈمدە ئۆگىنىش قىلسۇن، قاچان كىرسەڭلار بولىدۇ، – دەپ زۇبەيدە ئاچقۇچنى تەڭلەيتتى.

بىر كۈنى زۇبەيدە بىزنى ئائىلە بويىچە مېھمانغا چاقىردى. ئۇنىڭ داىستىخنى تولىمۇ مول ئىدى، تۈرلۈك مېۋە شەربەتلىرىنى تىزىۋەتكەندى، ئىسسىق بەلباغ مېۋىلىرىمۇ بار ئىدى. شەربەتلەرنىڭ ئىچىدە ھىندىستاننىڭ شەربەتلىرىمۇ بار ئىكەن. ئۇ نوقۇت، پۇرچاق ۋە كۆكتاتلاردىن ئالتە – يەتتە خىل قورۇما تەييارلىغان بولۇپ، ھەممىسى گۆشسىز ئىدى. زۇبەيدە بۇ كۈنى پۇلۇ ئېتىپتۇ. ئۇ پۇلۇنى سەۋزە قورۇمىسى بىلەن ئەتمىگەندى، پۇلۇ چۈچۈمەل دورا – دەرەمەكلا تېتىتتى، گۈرۈچىمۇ بىز يەپ كەلگەن ئادەتتىكى گۈرۈچلەردىن ئەمەس ئىدى. زۇبەيدە بىزگە بۇنداق پۇلۇنى يېيىشنىڭ ئۇسۇلىنى ئۆگىتىپ قويدى. ئاۋۋال پۇلۇنى كىچىك بىر تەخسىگە ئالدىكىدەنمىز، ئاندىن پىشىپ مېلىچلاپ كەتكەن پۇرچاق ۋە كۆكتاتلارنى ئۈستىگە

سېلىپ، بىۋاسىتە قول بىلەنلا ئارىلاشتۇرۇپ يەيدىكەنمىز. پولۇ دورا - دەرمەكلا پۇرايتتى، گۈرۈچمۇ چاينىغانسىرى ئۇۋۇلىدىغان گۈرۈچ ئىكەن، بۇ گۈرۈچ مەخسۇس تايلاندىن كېلىدىكەن. ئۆزۈمچە مەن بۇ گۈرۈچنى «زاغرا گۈرۈچ» دەپ ئاتىۋالدىم. زۇبەيدە يەنە چەلپەك تەييارلاپتۇ، لېكىن ئۇ بۇنى بىزگە ئوخشاش «چەلپەك» دېمەي، «چەلپەتى» دەيدىكەن. بۇنىڭدىنمۇ ھەيران قالدىم. بۇگەپ ئۇلاردىن بىزگە تارالغانمۇ ياكى بىزدىن ئۇلارغىمۇ، بۇ ھەقتە دەرىۋ بىرنېمە دېمەك ئەس ئىدى. ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ تارىيون مەدەنىيىتى ئەمەس، بەلكى دۇنياۋى مەدەنىيەت ئىكەنلىكى مۇشۇنداق ئىنچىكە نۇقتىلاردا غىل - پال ئايان بولىدۇ. بەلكىم، بىز بۇنى سېلىشتۇرما مەدەنىيەت شۇناسلىق دېگەن ئىلىمنى بەرپا قىلساق، بەكرەك چۈشىنەرمىز. زۇبەيدەنىڭ چەلپەك ئېتىش ماھارىتى ھەقىقەتەن يۇقىرى ئىكەن. چەلپەك ئىككى قەۋەت بولۇپ، چۆرىسىدىن تۇتاشتۇرۇلغانىدى، چەلپەكنىڭ قەۋىتىمۇ قەغەز دەك نېپىز ئىدى. چەلپەكنى يىرتىپ ئېلىپ، پۇرچاق ۋە قورۇمىلارنى سېلىپ، يۆگەپ يەيدىكەنمىز، بۇ ئۇسۇل جۇڭگولۇقلارنىڭ ئۆردەك كاۋىپى يېيىشىگە ئوخشاپ كېتەتتى. تەييارلانغان قورۇمىلارغا قاراپ، زۇبەيدەنى پالەك بىلەن پىدىگەنگە ئالاھىدە ئامراق بولسا كېرەك، دەپ ئويلاپ قالدىم.

زۇبەيدە ئۆزى دوكتورلۇقتا ئوقۇغان كورىيەنىڭ گېپىنى كۆپ قىلاتتى. ئۇنىڭ دېيىشىچە، كورىيەدە نەرسە - كېرەك ۋە يېمەك - ئىچمەكلەر ياپونىيەگە باققاندا ئەرزان ئىكەن. پايتەخت سېئۇلدا تۈرك مۇسۇلمانلىرى سالغان كۆركەم بىر مەسچىت بولۇپ، جامائىتىمۇ كۆپ ئىكەن. ياپونىيەنىڭ توكيو، ناگويا شەھەرلىرىدە ھەيۋەتلىك مەسچىتلەرنىڭ بارلىقىنى بىلىمەن. لېكىن ئۇ يەرگە بېرىپ زىيارەت قىلىشقا مۇۋەپپەقىيەت بولالمىدىم. ئىنتىپ تۇرغان قارىسام ئىسلامى ئەقىدىلەرنى، پەرز ۋە سۈننەتلەرنى، شەرىئەت ئەھكاملىرىنى تونۇشتۇرىدىغان ياپونچە تور بەتلەرنى بار ئىكەن. مەلۇم بولۇشىچە، ياپونىيەدە مۇسۇلمانلار 50 مىڭدىن ئاشىدىكەن، بۇلارنىڭ ئىچىدە

ياپونلارمۇ خېلى بار ئىكەن.

– كورىيانلارنىڭ سىلەرگە بولغان پوزىتسىيەسى قانداق؟ – دەپ سورىدىم زۇبەيدەدىن.

– بۇرۇن ياخشى ئىدى، 11 - سېنتەبىر ۋەقەسىدىن كېيىن ئانچە ياخشى ئەمەس، – زۇبەيدە كورىيەلىكلەرنىڭ مۇسۇلمانلارغا بولغان كۆزقارىشىدىن رازى ئەمەسلىكىنى ئېيتتى.

– مۇسۇلمانلارنىڭ كۈنى مۇسۇلمانلار ئىستىقامەت قىلىدىغان شۇ دۆلەتلەرنىڭ ئۆزىدىمۇ ناچار ئىمىش، – دېدىم مەن ئۇنىڭغا جاۋابەن.

– «شۇنداق بىر كۈنلەر كېلىدۇكى، سېنىڭ دىنىڭ ئوچىقىڭدىكى چوغقا ئوخشاپ قالىدۇ. سەن ئۇنىڭ كۆيدۈرۈشىگە بەرداشلىق بېرەلمەيدىغان ھالغا چۈشۈپ قالسىن»، – زۇبەيدە بۇ سۆزلەرنى ئىنگىلىزچە دېدى (ئىنگىلىزچىسى):

«There will be a time when your religion will be like a hot piece of coal in the palm of your hand; you will not be able to hold it»).

– ئەجەب يىراقنى كۆرەرلىك بىلەن دېيىلگەن گەپ ئىكەن، – دېدىم مەن قايىل بولۇپ.

– بۇ دېگەن ھەدىس. پەيغەمبەر دېگەن يىراقنى كۆرمەي قالامتى؟! زۇبەيدە ئېرى ھەققىدە سۆزلىگەندە، ئېرىنىڭ تەقۋادارلىقىنى ئالاھىدە تىلغا ئالاتتى.

– ئېرىمگە گېپىڭلارنى قىلىپ بەردىم. ئۇ، قوشنامنىڭ مۇسۇلمان ئىكەنلىكىنى ئاڭلاپ، مەندىن بىر ئاز خاتىرجەم بولدى، – دېدى زۇبەيدە.

– ئېرىڭىزنىڭ بىزگە ئىشەنگىنىگە رەھمەت. مۇسۇلمان سۈرىتىدىكى كازاپلار مۇسۇلمانلارنى بىر - بىرىگە ئىشەنمەس قىلىپ قويدى، – دېدىم مەن.

زۇبەيدە ھۇجرا ئۆيىگە كىرىپ كېتىپ، ھايال ئۆتمەي مېنى چاقىردى، ئېرى بىلەن كومپيۇتېردىكى ئۇن - سىن ئالاقىسىنى

ئۇلاپ، مېنى ئېرى بىلەن سۆزلەشتۈرمەكچى بولغانىكەن. تىڭشىغۇچنى قولقىمغا قىستۇرۇپ زۇبەيدەنىڭ ئېرى بىلەن سۆزلەشتىم. ئېكراندا زۇبەيدەنىڭ ئېرىنىڭ نەق مەيدان ھالىتى، ئۇ ناھايىتى سالاپەتلىك، قاملاشقان يىگىت ئىكەن. تۆت ئېغىز ئەھۋالاشقاندىن كېيىن تىڭشىغۇچنى زۇبەيدەگە بەردىم.

– ئېرىڭىز قاملاشقان يىگىت ئىكەن، سىز بەختلىك ئىكەنسىز، – دېدىم زۇبەيدەگە.

– ئىنشائاللا، دائىم شۇنداق بولسۇن، – دېدى زۇبەيدە.

بىز پاراڭلاشقان تېلېۋىزور كۆردۈق. BBC تېلېۋىزىيە ئىستانسىسىنىڭ مۇخبىرى ب د ت (UN) خادىملىرىنىڭ ئىراقتىكى يادرو قوراللىرىنى تەكشۈرۈشى ھەققىدە سۆزلىدى. ئارقىدىن جورجىي. ۋ. بۇشنىڭ ئەلپىزى بۇزۇق ھالدا سادام ھەققىدە سۆزلەشلىرىنى ئاڭلىدۇق.

– ساداممۇ بىر زالىم ئىكەن، ئەمدى زالىمنىڭ زالىمى چىقىپتۇ – دە، – دېدىم مەن.

– ئىراق بىلەنلا بولدى قىلمايدۇ، ئۇ ئىراق مەسلىسىنى كۆڭۈلدىكىدەك ھەل قىلىۋالسا، ئىران ۋە پاكىستانغا ئۆتىدۇ، – دېدى زۇبەيدە.

گەپتىن گەپ چىقىپ تېما ھىندىستانغا كۆچتى:

– ھىندىستاندا بەك ئەرزىنچىلىق، مېۋە – چېۋىلەر مول، – دېدى زۇبەيدە.

– ئۇنداقتا، ۋەتەنگە نېمىشقا قايتىپ كەتمەيسىلەر؟ – دەپ سورىدىم مەن ئۇنىڭدىن.

– بۇ پېتى بارساق، ياخشى يەرلەردىن خىزمەت تاپقىلى بولمايدۇ، دوكتور ئاشتىلىق ئوقۇشىدا بىرەر نەتىجە چىقىرىپ، ۋەتەنگە بارساق، ئاندىن بىر گەپ بولۇشى مۇمكىن.

– بىزدە دوكتورلار بەك ئەتمۇر، ئۇلارغا ئوبدان يەرلەردىن دەرھال خىزمەت چىقىدۇ، – دېدىم مەن.

ئۇيغۇر تىلىنى ئۆگەتۈش

– لېكىن بىزدە، – دەيدى جەمىلە، – ياپونىيەدە دوكتورلۇقنى ئېلىپ ۋە تەنگە قايتقاندىن كېيىن ئەسلىدىكى خىزمىتىدىن ئايرىلىپ قالغانلارمۇ بار ئىكەن.

– ئىشلار مۇرەككەپ، بەزىدە ئالىي تېخنىكوم پۈتكۈزگەنلەر دوكتوردىن ئەتىۋار، گەپ ئىشنىڭ ئېپىنى بىلىشتە، – دەيدىم مەن.

زۇبەيدە ھىندىستان مائارىپى توغرىسىدا ئازراق سۆزلەپ بەردى. ئۇنىڭ ئېيتىشىچە، ھىندىستاندىكى مۇسۇلمانلارنىڭ نوپۇسى 130 مىليونغا بارىدىكەن، بۇ پۈتكۈل ھىندىستان نوپۇسىنىڭ 11 ~ 12 پىرسەنتىنى تەشكىل قىلىدىكەن. ھىندىستان فېدېراتسىيە تۈزۈمىدىكى دۆلەت بولۇپ، ھىندى تىلىنى ئانا تىل سۈپىتىدە ئىشلىتىدىغانلار ئومۇمىي نوپۇسنىڭ %30 نى ئىگىلەيدىكەن، بۇلار ئاساسەن ھىندىستاننىڭ شىمالىي قىسمىدا ياشايدىكەن. ھىندىستاندا ئۇنىڭدىن باشقا 800 خىل تىل بار ئىكەن. ھىندىستان 1965 - يىلىغا قەدەر ئىنگلىز تىلىنى ئومۇمىي ئىشلاردا قوللىنىپ كەلگەن بولۇپ، ئاساسىي قانۇندا باشقا تىللار تىلىنى بىرلىك قىلغان ھەرقايسى فېدېراتسىيەنىڭ ھۆكۈمەت تىلى قىلىپ بەلگىلەنگەنىكەن. ھىندىستاندا 21 فېدېراتسىيە ھۆكۈمىتى بولۇپ، ھەر بىرى ئۆزىنىڭ مائارىپ قانۇنىنى بېكىتىدىكەن. زۇبەيدە ئۇنىڭ ئانا تىلى بولغان ئوردۇ تىلى ۋە ھىندىستاندا كەڭ قوللىنىلىدىغان ئىنگلىز تىلىغا پىششىق ئىكەن. زۇبەيدەنىڭ دېيىشىچە، ھىندىستاندا مۇسۇلمانلارنىڭ ئالىي مائارىپ ئورنىدىن ئىش تېپىشى قىيىنراق ئىكەن. ئەر - خوتۇن ئىككىسىنىڭ مەقسىتى مەملىكەت بويىچە بىرىنچى قاتاردا تۇرىدىغان بىرەر ئالىي مەكتەپكە كىرىپ ئوقۇتقۇچىلىق قىلىش ئىكەن.

ئۇزايدىغان ۋاقىتىمىزدا زۇبەيدە مەندىن :

– خانىرە بۇيۇم يىغىشنى ياخشى كۆرەمسىز؟ – دەپ سورىدى.

مەن:

– ھەئە، – دەپ جاۋاب بەردىم. زۇبەيدە ماڭا گەندىنىڭ سۈرىتى چۈشۈرۈلگەن ھىندىستان قەغەز پۇلى ۋە تەڭگە پۇلىنى سوۋغا قىلدى.

— ھىندىستان مۇسۇلمانلىرى گەندىنى ياخشى كۆرىمىدۇ؟ — دەپ سورىدىم.

— ياخشى كۆرىمىز، چۈنكى ئۇ مۇسۇلمانلارنىڭ ھوقۇقىغا ھۆرمەت قىلاتتى، — دەپ جاۋاب بەردى زۇبەيدە.

رامىزان ئېيى يېتىپ كەلگەندە، زۇبەيدە لاپوراتورىيەگە ئەتىگەندە چىقىپ كەتكەن پېتى كەچتە قايتاتتى. ئۇ ئىپتاردا بىزنىڭ ئۆيدە بولاتتى. ئۇ ئىپتاردىن كېيىن ماڭا ئىككى سائەت ئەتراپىدا ئىنگلىز تىلى گىرامماتىكىسىدىن دەرس ئۆتەتتى. زۇبەيدە بىلەن ئۆزلىشىپ كەتكەن سېرى ئۇنىڭدىن تارتىنمايدىغان بولۇپ كەتتىم. زۇبەيدەمۇ خاتا بولۇپ قالغان سۆزلىرىمنى تۈزىتىپ چۈشىنىدىغان بولۇپ كەتتى. ئۇ، سۆزۈمنىڭ گىرامماتىكا جەھەتتىكى خاتالىقلىرىنى ئەسكەرتىپ قوياتتى. زۇبەيدە بىلەن بولغان پارىژىمىزنىڭ تېما دائىرىسى بەك كەڭرى بولۇپ، بەزىدە ئىنگلىزچە سۆزلۈكلىرىم يېتىشمەي قالاتتى.

زۇبەيدە بىز بىلەن شۇ قەدەر ئىچەركىشىپ كەتتىكى، ئۇ ھەر كۈنى ئېرى بىلەن تېلېفوندا قانچە مىنۇت سۆزلەشكەنلىكىنى، نېمە دېيىشكەنلىكىنى بىزگە دەپ بېرىشنى ياخشى كۆرەتتى. ئۇ بىزنىڭ داۋاملىق ئوقۇشىمىزنى، داۋاملىق ئۇنىڭ بىلەن قوشنا بولۇپ ئۆتۈشىمىزنى ئۈمىد قىلاتتى. ئەتىيازدا ۋەتەنگە قايتىشىمىز قارار تېپىپ قالدى: پىروفېسسور ئۈمىدوتو بىلەن ئوقۇش ئىشلىرىم ھەققىدە ئېلىپ بارغان سۆھبىتىمىز ئىقتىسادىي مەسىلىگە كەلگەندە، ئۇنى خاتىرجەم قىلالىمىدەم. ئۇ كۈنلەرنىڭ بىرىدە تۇرمۇش مەسىلىسى تۈپەيلى قىيىنلىق قېلىپ، ئوقۇش پۈتكۈزۈشۈمنىڭ كەينىگە سۈرۈلۈپ كېتىشىدىن ئەنسىرىگەن بولسا كېرەك. ئۇ مېنى تەتقىقاتچى ئوقۇغۇچى سۈپىتىدە يەنە يېرىم يىل تۇرۇشۇمنى تەلەپ قىلدى، ئاڭغىچە بىرەر ئىقتىسادىي ئىمكانىيەتلەر چىقىپ قېلىشى مۇمكىن، دېدى. لېكىن تەتقىقاتچى ئوقۇغۇچىلىق پۇلىنى ھەل قىلىشىم بەزىبىر ئاسان ئەمەستەك تۇراتتى. زۇبەيدە قايتىش ھەققىدىكى قارارىمىزنى ئاڭلاپ تولىمۇ مەيۈسلەندى. ئۇ كۆرىپىگە

بېرىپ، ئېرى تۇرۇۋاتقان مەكتەپتە ئوقۇشۇمنى تەۋسىيە قىلدى،
 ھېچبولمىغاندا ھىندىستاندا ئوقۇشۇمنى ئۈمىد قىلدى. بىز بىر
 قاتار سەۋەبىنى چۈشەندۈرۈپ زۇبەيدەنى قايىل قىلدۇق. قايتىدىغان
 چېغىمىزدا بىر بۆلەك ئۆي سايمانمىزنى ئۇنىڭغا قالدۇردۇق.
 مەكتەپتىن كانازاۋاغا ماڭىدىغان ئاخشىمى زۇبەيدە بىزنى بىر ۋاق
 تاماق بىلەن ئۇزىتىپ قويدى، ئۇ كۆزلىرىگە ياش ئالدى، «بۇنىڭدىن
 كېيىنكى كۈنۈم تەستە ئۆتمىدىغان بولدى» دېدى ئۇ. ئۇ بىزنى ئۇزىتىپ
 بېكەتكە چىقتى. ئۇ بابۇرنى باغرىغا بېسىپ، پېشانىسىگە سۆيىدى ۋە
 بابۇرنىڭ قولىغا يۈز دوللار تۇتقۇزۇپ: «مېنى ئۇنتۇپ قالمىغىن»
 دېدى. زاۋال ئىدى، زۇبەيدەنىڭ كۆلەڭگىسى زاۋال قويىنىدا
 كۆرمىزدىن يىتتى.

بابۇر زۇبەيدە بىلەن ئولتۇرۇپ «ئۆمۈچۈك ئادەم» دېگەن كىنونى
 كۆرگەندى. ئۇ ھازىرمۇ زۇبەيدە بىلەن يېڭى كىنولارنى كۆرۈشنى ئارزۇ
 قىلىدۇ.

جون سۇگاۋارا ئەپەندىگە ئىككى ئېغىز لوپما

كېيىنكى بىر - ئىككى ئەسىردىن بۇيان بېكىنمە ھالدا ياشاپ
 كەلگەن ئۇيغۇرلار ئۆزلىرىنى مەستۇ ھەيران قالدۇرىدىغان ئاجايىپ
 يېڭىلىقلارنى سىرتتىن ئىشىتىدىغان بولۇپ قالدى. ئۇلارغا نىسبەتەن
 كاتتا ئىشلار ۋە كاتتا ئادەملەرنىڭ ھەممىسى ئۆزلىرى ياشاپ
 كېلىۋاتقان زېمىننىڭ سىرتىدا مەيدانغا كېلىدىغاندەك تۇيۇلاتتى. ئۆز
 قوۋمىدىكى تەڭداشسىز باتۇرلۇقلار ۋە پاراسەت بابىدىكى مۆجىزىلەرمۇ
 ئۆزلىرىدىن بۇرۇن ياشاپ ئۆتكەن كىشىلەر ئارىسىدا يۈز بەرگەن.
 لېكىن بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى ئۇلار ئۆز كۆزى بىلەن كۆرمەستىن،
 پەقەت بىر - بىرىدىنلا ئاڭلىغان بولغاچقا، ئۇلار قويۇق ئەپسانىۋى
 تۈس ئېلىپ كېتەتتى. سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان، سۇلتان سەئىدخان،
 پوپىز، ئېلىپكىتىر چىراغ، مۇسا جارۇللا، ۋىلادىمىر ئېلىئىچ لېنىن،

ئىستانلىن قاتارلىق ئۇقۇملار يېقىنقى دەۋرلەرگىچە ئۇيغۇرلار ئۈچۈن يېرىم رىئال، يېرىم ئەپسانىۋى ئۇقۇملار ئىدى. يېڭى ئىشلار ھەققىدىكى خەۋەرلەرنىڭ ھە دېسىلا سىرتتىنلا تارىلىشىدەك ئىجتىمائىي قىياپەتنىڭ ئۇزۇن داۋام قىلىشى مۆجىزىلەر ئۆزىمىزدە ئەمەس، باشقىلاردا يۈز بېرىدۇ، دېگەن خاتا مەنتىقىي قاراشنى كىشىلەرنىڭ كالىسىغا قويۇۋەتتى. نەتىجىدە، ئۇيغۇرلار ئۆزىدىن بەكرەك ياتلارغا قىزىقىدىغان ۋە قايىل بولىدىغان بولۇپ كەتكەن. بۇ خىل ئاڭنىڭ ئالامەتلىرىنى تەربىيە كۆرۈش پۇرسىتىدىن مەھرۇم قالغان ئاددىي خەلىقنىلا ئەمەس، قەلەم ۋە ئەلەم بىلەن ھەپلىشىدىغان ئادەملىرىمىزدىنمۇ خېلى روشەن دەرىجىدە كۆرگىلى بولىدۇ. مانا بۇ بىزدىكى مىللىي ئۆزلۈك ئوقىدىن چەتلىش ھادىسىسىنىڭ پەيدا بولۇشىدىكى سەۋەبلەرنىڭ بىرى.

ئۇيغۇرلار ھەققىدە ئەنگىلىيەلىك، گېرمانىيەلىك، شىۋېتسىيەلىك، ياپونىيەلىك ئېكسپېدىتسىيەچىلەر خېلى كۆپ خاتىرە قالدۇرۇشقان. ئۇلار ئۆتكەن ئەسىرنىڭ باشلىرىدا خارابە شەھەرلىرىمىز ۋە قۇملۇق باياۋانلىرىمىزدا ئارخېئولوگىيەلىك تەكشۈرۈشلەردە بولۇپ، نۇرغۇن مۆجىزىنى بايقىغانىدى. بۇ چاغدا بۇ سىرلىق، مۇقەددەس زىمىننىڭ ئىگىلىرى بولسا غەپلەت ئۇيقۇسىدا ئىدى. ئۇيغۇرلار ھەققىدە رۇس تۈركولوگلىرىنىڭ تەتقىقاتلىرى ناھايىتى كۆپ. لېكىن ئۇيغۇرلار ئاممىسىنىڭ ئاساسىي گەۋدىسى ئۇلاردىن بىخەۋەر. ئۇلارنى بىر قىسىم بىلىم ئەھلى بىلىدۇ دېگەندىمۇ، تەلتۈكۈس ئەمەس. شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيەسىدىكى قادىر ئەكبەر ئەپەندى ياپونىيەلىك مېھمانلارغا ھەپتە - ئون كۈن ھەمراھ بولۇپ بىر قىسىم جايلىرىمىزنى ئايلاندۇرغانىكەن. ياپونىيەلىك مېھمانلار كېتىدىغان چاغدا قادىر ئەكبەر ئەپەندى ئۇلاردىن سورايتۇ: «سىلەر بىز ھەققىدە ئاز - تولا تەكشۈرۈشتە بولدۇڭلار، بىر قىسىم زىيالىيلار بىلەن ئۇچراشتىڭلار، لېكىن بىز ھەققىدىكى تەسىراتىڭلارنى دېمىدىڭلار، بۇ ھەقتىكى قارىشىڭلار قانداق؟» ياپونىيەلىك مېھمانلار بىرپەس تۇرۇپ كېتىپ، ئاخىر

مۇنداق دەپتۇ: «سەلەر ئۇيغۇر زىيالىيلەرى ناھايىتى كۆپ نەرسىنى بىلىدىكەنسىلەر، ئەمما بىلگەن نەرسەڭلارنى چۈشەنمەيدىكەنسىلەر ۋە ئۇنى ئىشلەتمەيدىكەنسىلەر.» قانداق ئەكسەر ئەپەندىنىڭ قەلىمىدىن بۇ قۇرلارنى كۆرۈپ، ياپونىيەلىك مېھمانلارنىڭ قارشىغا شۇ ھامان قوشۇلغانىدىم. ئۇلارنىڭ نېمە ئۈچۈن شۇنداقلىقىنى كۆپچىلىكنىڭ مۇلاھىزىسىگە قالدۇرىمەن.

قانداقلا بولمىسۇن، تەكلىماكان ۋادىسىدا ئۇيغۇردەك بىر خەلقنىڭ ياشاپ كەلگەن ۋە ياشاۋاتقانلىقىنى بۈگۈنكى ئۇچۇر دەۋرىدىكى دۇنيا بىلمەيدۇ، بىلىدىغانلىرىمۇ پەقەت يوق ھېسابتىكى بىر ئۇچۇم مۇتەخەسسسلەر. بۈگۈنكى ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆزى ھەققىدىكى بىلىدىغانلىرىمۇ ئۆزگىلەر ھەققىدىكى بىلىمىدىن كۆپ ئاز. ئۆزىنى بىلىشكە ئەمدىلەتن قىزىقىشقا باشلاۋاتقان خەلق يۇقىرىقى سەۋەبلەر بىلەن تۇتاشقان ھالدا ئۆزگىلەرنىڭ ئۆزى ھەققىدىكى كۆزىتىش ۋە باھالىرىغا ئالاھىدە ئېتىبار بىلەن قارايدۇ. شۇ قاتاردا مەنمۇ ئەجنەبىيلەرنىڭ بىز ھەققىدىكى يازغانلىرىغا نەزەر ئاغدۇرۇپ قويىمەن. بۇ ئۇلارنىڭ كۆزىتىش ئۇسۇلىدىكى بەزى تەرەپلەرنى ئۆگىنىشكە پايدىلىق.

2002 - يىلى ئاۋغۇستتا ئۇيغۇرلار ھەققىدە تەتقىقات بىلەن شۇغۇللىنىۋاتقان جون سۇگاۋارا ئەپەندىنىڭ تور بېتىنى كۆرۈپ قالدىم. ئەلۋەتتە، ياپون تىلىنى بىلمەيمەن. بەختىمگە يارىشا ئايالىم جەمىلە جون سۇگاۋارا ئەپەندىنىڭ بىر قىسىم خاتىرىسىنى ئوقۇپ بەردى. سۇگاۋارا ئەپەندى ياش بولۇشىغا قارىماي (ئۇ مەندىن ئىككى ياش كىچىك ئىكەن) ناھايىتى ئىنچىكە، ئەستايىدىل ئادەم ئىكەن، بۇنى ئۇنىڭ كۈندىلىك خاتىرىسىدىن كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. ئۇ ئۆزىنىڭ تەتقىقات تۇرمۇشىدىكى ھەر بىر ئۇششاق ئىشنى زېرىكمەي يېزىپتۇ، تېخى ئۇنىڭغا نۇرغۇن سۈرەت ۋە ھۆججەتنى قىستۇرۇشقا ئۈلگۈرۈپتۇ. ئۇ بىر ئىشنى تۇجۇپىلەپ قىلىدىغان ياپون مىللىتىنىڭ پۇشتى بولغاچقا، بىز ئۇيغۇرلار سەل قارايدىغان كىچىك ئىشلارغا ناھايىتى

ئەستايىدىل پوزىتسىيە تۇتقان. ئۇنىڭ خاتىرىسىدىكى نۇرغۇن ئۇششاق ئىشنى قۇراشتۇرۇپ قارىسا، جون سۇگاۋاراننىڭ خاراكتېرىنى، شۇنداقلا ئۇيغۇر ھاياتىنىڭ ئايرىم ساھەلىرىنى بايقىغىلى بولىدۇ. بۇنى جون سۇگاۋاراننىڭ مەن ئۆگىنىشكە تېگىشلىك بىر تەرىپى ئىكەن، دەپ قارىدىم.

بۇ خاتىرىنى كۆرۈشتىن ئىلگىرىمۇ جون سۇگاۋارا ھەققىدە ئاڭلىغانمەن. ئۇنىڭ يۇرتىمىزغا پات - پات كېلىپ ئىلىم ساھىبلىرىنى زىيارەت قىلىدىغانلىقى، شەھەر ۋە قىشلاقلارنى ئارىلاپ تەتقىقات ئۈچۈن ماتېرىيال ھەم ئۇچۇر يىغىدىغانلىقى توغرىسىدا قېرىندىشىمىز ئابلىز ئورخۇن، ئەسئەد سۇلايمانلار گەپ قىلىپ بېرەتتى. ئابلىز ئورخۇن سۇگاۋارا ئەپەندىنىڭ ئۇيغۇر تاماقلرىغا، بولۇپمۇ لەڭمەنگە بەك ئامراقلىقىنى خۇشخۇي زۇۋان بىلەن بايان قىلاتتى. بىز ئۇيغۇرلار تاماقلرىمىزدىن سۆيۈنمىز، چەت ئەللىكلەر تامىقىمىزنى يەپ «قالتىسكەن» دەپ قويسا، خۇشال بولۇپ كېتىمىز. چەت ئەللىكلەرمۇ بىزنىڭ مەجەزىمىزنى بىلىۋالغان بولسا كېرەك، ئالدىغا كەلگەن تاماقلارنى مۇغەمبەرلىك بىلەن ماختاپ قويۇپ يەۋىرىدۇ. ناھايەت، ساھىبخانا ئەجنەبىيلەرگە ياراپ كەتكەن تامىقى توغرىسىدا ھېكايە توقۇغۇدەك خام ماتېرىيالغا ئىگە بولىدۇ.

جون سۇگاۋارا ئۇيغۇرلارنىڭ رىسالىلىرى ۋە يېزىقلىرى ئۈستىدە نۇقتىلىق تەتقىقات يۈرگۈزگەندەك قىلىدۇ، بۇنىڭغا يانداشقان ھالدا ئۇيغۇرلارنىڭ ھازىرقى ھالىتى، ئويلاش شەكلى، قىممەت قارىشى ھەققىدەمۇ ئىزدىنىدىكەن. ئۇ يىلدا كەم دېگەندە بىر - ئىككى قېتىم يۇرتىمىزغا كېلىپ تەكشۈرۈشتە بولىدىكەن. ناۋاي، موزدۇز، زەرگەر، مىسكەر... قاتارلىق ھۈنەرۋەن - كاسپىلىرىمىزنى ئىزدەپ تېپىپ، ئۇلاردىن گەپ ئالىدىكەن. قەدىمىي كىتاب بازارلىرىغا بېرىپ رىسالە، قول يازمىلارنى يىغىدىكەن. ھەتتا ئۇ ئوخشىمىغان ھۈنەر ئىگىلىرىنىڭ دۇئا قىلىش رىسالىسىگىمۇ قىزىقىدىكەن. ئۇ تاشكەنت، ئوش شەھەرلىرىگە بارغاندىمۇ ئۇيغۇرلارغا ئائىت يىپ ئۇچلىرىنى

ئۇيغۇر تىلىنى ئۆگەش بىلەن

قېزىپ، ئۇنى تەكلىماكان ۋادىسىدىكى ئۇيغۇرلار بىلەن چاتىدىكەن. ئۇيغۇرلار ھەققىدىكى تەتقىقاتنى ئوتتۇرا ئاسىيا مەدەنىيەت جەمبىرىكىدىن ئىبارەت بىر پۈتۈن سىستېما (Context) غا قويۇپ قىلىش ناھايىتى توغرا. ئۇيغۇرلاردىكى تەتقىقاتچىلاردا يوق شارائىت جون سۇگاۋارا ئەپەندىدە بولغاچقا، ئۇ شۇنداق قىلىشقا مۇۋەپپەقىيەت بولالىغان. ئۇ ئۇيغۇرلارنىڭ توي نۇتۇقلىرىنىمۇ توپلاپتۇ. سۇگاۋارا ئوقۇغان ئۇيغۇرچە كىتابلارنى ئۆزىنى مەدەنىيەتلىك شەھەر ئاھالىسى دەۋالىدىغان ئۇيغۇرلىرىمىز ھەرگىز تەسەۋۋۇر قىلالمايدۇ. ئۇنىڭ يۇرتىمىزدا بارغان يەرلىرى ھەقىقەتەن كۆپ. ئۇنىڭ كۆرگەن يەرلىرى ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆزىنىڭ يۇرتىنى ئايلىنىش ئوتتۇرا ھال سەۋىيەسىدىن يۇقىرى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئادەملىرىمىزنىڭ بارىدىغان يەرلىرى يېڭى تەرەققىي قىلدۇرۇلغان رايونلاردىكى ياسىداق بىنا ۋە رېستوران بولۇپ چىقىدۇ. لېكىن سۇگاۋارا ئەپەندىنىڭ قەدەملىرى ئاددىي خەلقلەر ياشايدىغان قەدىمىي خالتا كوچىلاردا، ھۆپگەرلەر مېڭىپ يۈرگەن بازارلاردا، ئۇلۇغلىرىمىز ياتقان مازارلاردا. ئۇنىڭ توپلىغان ماتېرىياللىرى، تارتقان فوتو سۈرەتلىرى ئۆزىگە خاس قىممەتكە ئىگە. ئۇنىڭ قىلغان ئىشلىرىدىن بىر تەتقىقاتچىغا خاس ئىزدىنىش روھى، قىدىرىش روھى، جاپا چېكىش روھى ۋە پاكىت ئىزدەش روھى بىلىنىپ تۇرىدۇ. بۇ، ياپونىيەگە ئوخشاش ئۈنۈم ۋە ئەقلىي پىرىنسىپ دۆلىتىنىڭ مائارىپ ئوچىقىدا تەبىئىي يېتىلگەن مەسئۇلىيەت ئەخلاقى ئىدى.

سۇگاۋارا ئەپەندىنىڭ ئەسەرلىرى ۋە كۈندىلىك خاتىرىلىرى ئاز ئەمەس ئىدى. ئۇنى مۇپەسسەل ئوقۇپ چىقىشىم ئۈچۈن ياپون تىلىنى بىلىشىمگە توغرا كېلىدىكەن. ھېلىھەم ئايالىمنىڭ ياردىمى ئارقىسىدا ئۇنىڭ قىسمەن قەلەم ئىزنالىرى بىلەن تونۇشۇپ چىقتىم. ئۇنىڭ كۈندىلىك خاتىرىسىدىكى بىرقانچە ئىش دىققىتىمنى تارتتى ۋە ئويلىنىدۇردى.

بىر كۈنى سۇگاۋارا ئەپەندى ئۈرۈمچىدىكى بىر شىنخۇا

كىتابخانسىغا كىرىپتۇ. ئۇ ئاۋۋال خەنزۇچە كىتاب تىزىلغان تەرەپلەرگە ئۆتۈپ كۆرۈپتۇ. ئۇ يەردىكى مۇلازىملارنىڭ مۇئامىلىسى ناھايىتى سىلىق تۈيۈلۈپتۇ. ئارقىدىن ئۇيغۇرچە كىتابلار سېتىلىدىغان تەرەپلەرگە كەپتۇ ۋە بىرقانچە كىتاب سېتىۋاپتۇ. لېكىن مۇلازىملارنىڭ مۇئامىلىسى سوغۇق، سۇس تۈيۈلۈپتۇ. ھەتتا ئۇيغۇرچە كىتاب بار يەرلەر رەتسىز ھەم قاراڭغۇ كۆرۈنۈپتۇ. ئۇ كىتابخاندىن يېنىپ چىقىپ، ئۇستاز مەرسۇلتان ئوسمانوف ئەپەندى بىلەن كۆرۈشكەندە، ئۇنىڭدىن: «ئەھۋال نېمىشقا ئوخشىمايدۇ؟» دەپ سوراپتۇ. مەرسۇلتان ئەپەندى: «بىزنىڭ كىتابخانا مۇلازىملىرىمىزنىڭ ئۆزى بىلىدىغان غېمى جىق بولۇشى مۇمكىن؟» دەپتۇ. ئەمما سۇگاۋارا ئەپەندى بۇ جاۋابقا ئانچە قايىل بولماي، «ئوخشاش بىر ئورۇندا تۇرغان ئادەملەرنىڭ غېمى ئىككى خىل بولامدۇ؟» دەپ ئويلاپتۇ.

سۇگاۋارا ئەپەندىنىڭ يۇقىرىقى بايانلىرىغا قىزىقىشىمىدىكى سەۋەب شۇكى، مەنمۇ شىنخۇا كىتابخانسىنىڭ دائىملىق خېرىدارى. خېرىدارلارغا بولغان سوغۇق مۇئامىلە ۋە پەرۋاسىزلىق مېنىڭچە، ھەر ئىككى تەرەپتە ئوخشاش كۆرۈلىدۇ. ئۇلار ئۆزلىرىنى كىتاب ۋە كىتاب خېرىدارلىرى بىلەن ئالاقىسى يوقتەكلا ھېس قىلىدۇ، ئۇلارنىڭ نەزىرىدە كىتاب خېرىدارلىرى تولا كىرىپ ئۆزلىرىنى ئارام ئالغىلى قويمىۋاتقان ھاماقەت كىتاب خالىتىلىرى ياكى قەغەز قۇرتلىرى، ھەرگىزمۇ ئۆزلىرىنىڭ ھەميانلىرىغا بەرىكەت ئاتا قىلىۋاتقان كىشىلەر ئەمەس. خادىملارنىڭ چىرايىدىن بىزارلىق ئالامەتلىرى چىقىپ تۇرىدۇ، مېنىڭ بۇ خىل تەسىراتىمدا ئازراق سۈبېيىكتىپلىق باردۇ، لېكىن خادىملارنىڭ مۇئامىلىسىنىڭ مۇلازىمەت قاندىسىگە ئۇيغۇن ئەمەسلىكىدە ھەرگىز شەك يوق. ئۇلارنىڭ بەزىلىرى كۆزۈمگە كىتاب بىلەن ئىشى يوق، لېكىن كىتابنىڭ شىلىمىغا سېزىك چاشقانلاردەكلا كۆرۈنىدۇ.

ھەر ھالدا جون سۇگاۋارا ئەپەندى يەنە بىر تەرەپتىن بولسىمۇ ئىللىق مۇئامىلىگە ئۇچراپتۇ. مانا بۇ ئۇنىڭ مەندىن پەرقلىق يېرى.

ئۇيغۇر ئىزدەش رېسۇرۇسى

ئۇنىڭ مرسۇلتان ئەپەندىنىڭ جاۋابىغا نىسبەتەن باشقىچە قاراشتا بولۇشمۇ، ئۇنىڭ مرسۇلتان ئەپەندى بىلەن بولغان پەرقلىق يېرى. سۇگاۋارا بۇ جەھەتتىكى ئىشلارنى مەنتىقىي نۇقتىدىن چۈشەنسىمۇ، قەلبىدىن چۈشەنمىسە كېرەك. لېكىن مەن ئۇنىڭ ئۆزىگە نان بېرىۋاتقان كەسپىگە نىسبەتەن قىزغىن بولمىغان مۇلازىملار ھەققىدىكى ئەجەبلىنىشىگە قوشۇلمەن.

يەنە بىر كۈنى سۇگاۋارا ئەپەندى توكيونىڭ شىنجوكۇ رايونىدىكى بىر ئۇيغۇر ئاشخانىسىغا بىر - ئىككى مېھماننى باشلاپ كىرىپتۇ. ئايال غوجايىن بۇيرۇلغان تاماقلارنى ئەكەلىپ بېرىپ، يېقىنلا بىر يەردىكى ئورۇندۇقتا ئولتۇرۇپ تېلېۋىزور كۆرۈپتۇ. تاماقلار سۇگاۋارا ئەپەندىگە ھەقىقىي ئۇيغۇر تامىقىدەك تېتىماپتۇ. ئۇلارنىڭ ھاجەتلىرىگە نىسبەتەن ئايال غوجايىن ئېرىنچەكلىك بىلەن مۇئامىلە قىپتۇ. ئايال غوجايىن (ئۇيغۇر) نىڭ سۇگاۋارا بىلەن ھەمراھلىرىنىڭ گېپىنى تىڭشاش ئورۇنۇشلىرىدا بولغىنىنى سۇگاۋارا ئەپەندى سېزىپمۇ قاپتۇ. ئازراق ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن ئايال غوجايىن كېلىپ «مېھمانىمىز بار ئىدى» دەپ ئۇلارنى ھەيدەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار گېپى تۈگىمىگەن بولسىمۇ، ئاشخانىدىن چىقىپ كېتىشكە مەجبۇر بوپتۇ. ئۇلار يېقىن ئەتراپتىكى ياپون چايخانىسىغا بېرىپ پارىڭنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ. سۇگاۋارانىڭ ھەمراھلىرىنىڭ بىرى ھېلىقى ئۇيغۇر ئاشخانىسىغا بېرىپ قاراپ باقسا، ئاشخانىدا مېھمان كۆرۈنمىگۈدەك، ئايال غوجايىن ئۆزى يالغۇز تېلېۋىزور كۆرۈپ ئولتۇرۇپتۇ. سۇگاۋارا ئەپەندى كېيىن بېيجىڭغا بارغاندا بىر ئۇيغۇر تونۇشىغا بۇ ئەھۋالنى ھېكايە قىلىپ بېرىپتۇ. مەلۇم بولۇشىچە، ھېلىقى ئۇيغۇر ئاشخانىسىنىڭ غوجايىنلىرى بېيجىڭدەمۇ ئاشخانا ئاچماق بولۇپ، راۋاج تاپالماي تاقىۋەتكەن.

يېقىنقى يىللاردىن بېرى ئۇيغۇر ئاشخانىلىرىنىڭ مۇلازىمەت كۆلىمى چوڭايدى، مۇلازىمەت شەكىللىرىدەمۇ ئاز - تولا ئۆزگىرىشلەر بولدى. مۇلازىمەت شەكىللىرى ۋە تاماق تۈرلىرىدە ئۇيغۇرچە،

جۇڭگوچە، غەربچە ئېلېمېنتلارنىڭ ھەممىسى بار. ئۇيغۇر ئاشخانلىرىنىڭ مۇلازىمىتىدە تەرەققىيات بولدى، لېكىن بۇ تەرەققىياتلار ئىستىخىيەلىك ھالدا كېتىۋاتىدۇ. ئاشخانا غوجايىنلىرى ئاشخاننى زىننەتلەش جەھەتتە ئازراق ئىزدەندى ياكى ئۆزلىرى كۆرگەن غەيرىي ئۇيغۇر يۇرتلىرىدىكى رېستورانلارغا تەقلد قىلدى. لېكىن ئاشخانا مۇلازىمىتىنىڭ ھۇزۇر بەخشلىكى، ئىلمىيلىكى، ھالاللىقى، دەۋرىي يۈكسەكلىكى ئۈستىدە ئاڭلىق ئىزدىنىشتىن تېخى يىراق. ئۇلار جەمئىيەتتىكى تەقۋادارلار ۋە بىلىم ئىگىلىرىدىكى ئەقىللەرگە مۇراجىئەت قىلىپمۇ كۆرمىدى. ئۇيغۇر ئاشخانلىرى ئۈرۈمچىدەك شالغۇت مەدەنىيەتلىك چوڭ شەھەردە ئۆزىنىڭ رىقابەت ئىقتىدارىنى بىرقەدەر ئۆستۈردى. خېرىدارلاردىكى «مۇسۇلمانچە تائام» قارىشى بولمىغىنىدا، ئۇيغۇر ئاشخانلىرىنىڭ ئىقتىسادىي ھاياتى پاجىئەلىك ئاقىۋەتكە قالغان بولاتتى. شۇڭا ئۇلار ئۆز قېرىنداشلىرىدىن بولغان خېرىدارلارنىڭ ئېتىقاد ۋە قىممەت قارىشىنى تېخىمۇ ھۆرمەت قىلغان ئاساستا مۇناسىپ مۇلازىمەت تۈرلىرى ئۈستىدە باش قاتۇرۇشى كېرەك. ئۇيغۇر تائاملىرى باشقا مىللەت تائاملىرىغا قارىغاندا ئەرزان ھەم قۇۋۋەتلىك، بۇ ئۇيغۇر ئاشخانلىرىنىڭ باشقا مىللەت خېرىدارلىرىنى جەلپ قىلىشىدىكى بىر سەۋەب. ئېتىراپ قىلىش كېرەككى، ئۇيغۇر ئاشخانلىرىنىڭ تازىلىقى يەنىلا مۇسۇلمان ئۈمىتلىرىنىڭ ئۆلچەملىك تەلەپلىرىدىن، شۇنداقلا تەرەققىي تاپقان ئەللەردىن كەلگەن ساپالىق خېرىدارلارنىڭ تەلەپلىرىدىن يىراق. ئۇيغۇر ئاشخانلىرىدىكى مۇلازىمەتچىلەرنىڭ مۇئامىلىسىنىڭ قوپاللىقى ھەققىدە تالاي مىسال كەلتۈرۈش مۇمكىن. ئۇنىڭ ئۈستىگە مۇلازىمەتچىلەر ۋە غوجايىنلار ئۆزلىرىدىكى سەۋەنلىكلەرنى تەكشۈرۈپ بىلىپ بېقىش ۋە تۈزىتىشكە ئانچە قىزىقىپ كەتمەيدۇ. چۈنكى ئۇلار زامانغا لايىق مۇلازىمەت سۈپىتى ھەققىدە تۈزۈك تەربىيە كۆرمىگەن. ئۇيغۇر تاماقلارنىڭ تەمى ئۈستىدە ئىزدىنىش بىلەن بىللە، تاماقنىڭ رەڭ گۈزەللىكى، قاچا ۋە

تەخسىلەرگە ئېلىنىشى جەھەتتىكى سەنئەتلىكى ئۈستىدىمۇ ئىزدىنىش كېرەك، بۇ جەھەتتە بىز ساددا بىر باسقۇچتا تۇرۇۋاتىمىز. ئۇيغۇر ئاشخانلىرى يۇقىرىقىدەك ئەقەللىي تەرەپلەرنى ئورۇنلىماي تۇرۇپ، خەلقئارا بىر مۇھىتقا يۈزلىنىپ، ئۆزىنىڭ ئۆزگىچە مىللىي ئوبرازىنى تىكلىيەلمەيدۇ.

توكىيودەك بىر شەھەردە ئۇيغۇر ئاشخانلىرىنىڭ ئېچىلىشى ئىجابىي بىر ئۇرۇنۇش. مەن بۇ ئاشخاننىڭ بارلىقىنى ئىنتېر تورىدىن كۆرۈپ (ئەگەر شۇ بولسا) غوجايىنلارنىڭ شىجائىتىدىن سۆيۈنگەندىم. لېكىن سۇگاۋارا ئەپەندىنىڭ خاتىرىسىدىن زامانىۋى بىر شەھەردىكى تىغدەك يالغۇز بىر ئاشخاننىڭ مۇئامىلىسىنى ئاڭلاپ تولىمۇ ئەپسۇسلاندىم. قارىغاندا، غوجايىن تازىلىققا قاتتىق تەلەپ قويدىغان ياپونىيەنىڭ پايتەختىدە ئاشخانا ئېچىشتىكى ئىقتىسادىي شارائىتىنى ھازىرلاپ، مەدەنىيەت ۋە ساپا شەرتىنى ھازىرلىمىغاندەك تۇرىدۇ. ئادەتتە، تۈركىيە ۋە سەئۇدى ئەرەبىستانغا يەرلەشكەن ئۇيغۇرلارنىڭ ئىككىنچى ئەۋلادلىرىمۇ شۇ يەرنىڭ ئىلىم ھاۋاسىدىن يېتەرلىك ئوزۇق ئالدى. ئەكسىچە، ئۆز ئانا تىلىنى ئۇنتۇپ كەتكەنلىرىمۇ كۆپ. بۈيۈك پارس شائىرى ۋە مۇتەپەككۈرى ئەبۇلقاسىم فىردەۋسىي: «ئاچچىق مېۋىلىك دەرەخنىڭ كۆچىتىنى جەننەتكە تىكىپ، ئۇنى كەۋسەر ۋە ھەسەل بىلەن سۇغارسىمۇ، ئۇنىڭ مېۋىسى يەنە ئاچچىق بولىدۇ» دېگەنكەن. بۇ سۆزنى ئىككىنچى ئەۋلاد مۇھاجىرلىرىمىزغا تەتبىقلىساق ئارتۇق كېتەر، لېكىن بىر قىسىم ئەھۋاللار فىردەۋسىيىنىڭ پىكرىنى تەبىئىي ھالدا ئېسىمىزگە سالىدۇ.

ئۇيغۇرلاردا «ئاش ئىگىسى بىلەن مەزىزلىك» دېگەن گەپ بار. مانا بۇ مۇئامىلىگە قارىتىلغان سۆز بولۇپ، ئاش ئىگىسىنىڭ خۇلقى ساز بولسا، تەبىئىي پاكىز، ئاشنىڭ لەززەتلىك بولىدىغانلىقى ئىلگىرى سۈرۈلگەن. توكىيودىكى ئۇيغۇر ئاشخانلىرىنىڭ غوجايىنى ئاتا - بوۋىلىرىدىن قالغان بۇ سۆزنىڭ تېگىدىكى ھېكمەتنى سەزمىگەن

بولسا كېرەك، بەلكىم سېزىشتىنمۇ يىراق بولسا كېرەك. ئۇيغۇرلاردا يۇقىرىقى ماقالىنى تولۇقلايدىغان يەنە بىر ماقال بار، ئۇ بولسىمۇ «ئاش تاۋىقى كېرەك ئەمەس، قاش - قاپىقى كېرەك.» ساھىبخانىنىڭ چىرايىدىكى ئىللىقلىق ۋە خۇش تەبىئەتلىك خېرىدارلارنىڭ روھىغا سۆيۈنۈش بېغىشلايدىغان ئالدىنقى ئامىل.

بۈگۈنكى شارائىتتا خۇلقى ۋە تۇرقى بىلەن، خۇيى ۋە بويى بىلەن، ئويى ۋە ئۆڭى بىلەن ئۆزگىلەردە قايىللىق پەيدا قىلالمىغان خەلقنىڭ قازىنى تۆشۈك بولىدۇ.

جون سۇگاۋارا ئەپەندى ئىجتىھاتلىق ئۇيغۇر تارىخچىسى ھاجى نۇرھاجى ئەپەندىنىڭ 2002 - يىلى 4 - ئىيۇن ئۈرۈمچى ۋاقتى سائەت بەشتە ۋاپات بولغانلىق خەۋىرىنى ئەتىسى دوستلىرى يوللىغان ئېلخەت (E-mail) ئارقىلىق ئۇقىدۇ. ئۇنىڭ ئۆز ھاياتىدا ھەر خىل تۆھمەت ۋە شوھرەت خىرىسىغا تولا ئۇچرىغان بۇ ئۇستازنىڭ ۋاپاتىغا قانچىلىك ئېچىنغانلىقى خاتىرىسىدىن مانا مەن دەپ چىقىپ تۇرىدۇ. ئۇ ھاجى نۇرھاجى ئەپەندىنىڭ ئۆزىنى قوبۇل قىلىپ، ئەسرالاشقان چاغلىرىنى سېغىنىش بىلەن ئەسلەپ چىقىدۇ. ئۇ خاتىرىسىنىڭ ئاخىرىنى مۇنداق بىر ئابزاس بىلەن چۈشۈرگەن: «مەن بۇ كۈننى قارىلىق كۈنى قىلىپ بەلگىلىدىم، بۇ كۈننى ئەپەندىمنىڭ كىتابىنى ئوقۇپ، سۈرەتلىرىنى كۆرۈپ، قەلەم ئىزلىرىنى تاۋاپ قىلىپ ئۆتكۈزمەكچىمەن.»

بۇ قۇرلارنى ئوقۇپ، شۇلارنى ئويلاپ قالدىم: بىز ئۇيغۇرلاردا بىلىم ئىگىلىرى ئاز، ئۆزىنىڭ تارىخىنى بىلىدىغانلار تېخىمۇ ئاز، تارىخنى يورۇتۇپ بېرىپ، ئەۋلادلارنىڭ كۆزىنى ئاچىدىغانلار ساناقلىقلار. لېكىن ئۇلارنىڭ ئەمگەكلىرىنى قەدىرلەپ، ئۇلارغا كۆڭلىدە بولسىمۇ تەشەككۈر بىلدۈرىدىغانلار بىزدە قانچىلىكتۇ؟ يالقۇن روزى ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىننىڭ ۋاپاتى مۇناسىۋىتى بىلەن يازغان «ئىجادىيەتنىڭ قىممىتى ۋە ئىجادكارنىڭ قىممىتى» دېگەن ماقالىسىدە «بىر نازىر ئۆلسە، ئورنىغا ئونلاپ نازىر تەييار تۇرىدۇ،

ئەمدى قېنى كىم ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىننىڭ ئورنىغا چىقالايدۇ؟ دېگەندى. ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىنگە قانداق باھا بېرىش تارىخنىڭ ئىشى. تارىخنىڭ ئىچىدىمۇ تارىخ بولىدۇ. بۇ يەردىكى مەسىلە يالقۇن روزى بىرلا ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىننى كۆزدە تۇتمىغان بولسا كېرەك. ئۇ: «بىر ئالىم ئۆلسە ئۇنىڭ ئورنىنى دەرھال باسالايدىغانلار چىقامدۇ» دېمەكچى. بۇ كۈن، بۇ ئايلاردا مەنەسەپنى كىمگىلا بەرسە، ئۈستىگە ئالالايدىغان بولۇپ كەتتى. چۈنكى ئۇنىڭ مەسئۇلىيىتىنى ھېچكىم سۈرۈشتۈرمەيدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ مەنەسەپنىڭ ئۆز دەرىجىسىگە تۇشلۇق نەپلىرى بولىدۇ. بىراق، ئالىم بولۇپ كۆڭلى ئىللىغان، ۋۇجۇدى يايىرىغان ئادەملەرنى تېخىچە كۆرمىدىم. قەلىمىدىن ئەلگە لازىملىق ئەقىل تامىدىغان نۇرغۇن كىشىمىزنىڭ جان بېقىش ئۈچۈن كۈنجۈرە ۋە كېپەك بازىرىدا يۈرگىنىنى تالاي قېتىم كۆردۈم. بىزدە ئىلىم ئەھلىنى بەكرەك ھۆرمەتلەيدىغانلار ئىلىم ئەھلىلىرىنى زىياپەتكە چاقىرىدۇ. ئۇلارنىڭ ئىلىم تەتقىقاتى ۋە قەلەم ئارزۇلىرى ئۈچۈن مەبلەغ سالىدىغانلار بەلكىم ئارىمىزدا باردۇ، لېكىن مەن ئۇنداقلارنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرمىدىم. زوردۇن ساير ئاكىمىز ئۆلۈپ كېتىپ، ئۇزاق ئۆتمەي «ئانا يۇرت» رومانى نەشرىدىن چىقتى. كىشىلەر «ۋاي ئىسىت، ئۇ ئادەمنىڭ قەدرىگە يەتمەپتىكەنمىز» دەپ قېلىشتى. ئىلىم ئەھلىگە داستىخان سېلىپ، ئۇنىڭ گېپىنى ئاڭلاشقا خۇشتار بولۇشمۇ خېلى ساپالىق ئادەملەرنىڭ ئىشى بولۇپ قالدى. يىراق ياپونىيەدىكى بىر ياپون كىشىسى بىر ئۇيغۇر ئالىمى ئۈچۈن قايغۇرۇپ، مەخسۇس بىر كۈنى قارىلىق كۈنى قىلىپ بەلگىلىدى ۋە ئۇنىڭ ئەسەرلىرىگە ئىخلاس بىلدۈردى، بىز مۇشۇنداق قىلالامدۇق؟! ھېچكىم تەشكىللىمىگەن، ھېچكىم زورلىمىغان ئەھۋال ئاستىدا سۇگاۋارا ئۆزىنىڭ مىللىتىدىن بولمىغان ئالىمنى خاتىرىلىدى. مانا بۇ ئىلىم ئەھلىگە خاس بولغان ئەقەللىي بىر ئەخلاق.

ئۆزىنىڭ كېرەكلىك ئالىملىرىنى دىتلاپ چىقالايدىغان ۋە ئۇنىڭ

قىممىتىگە ئەمەلىي ئىش - ھەرىكىتى بىلەن ئىنكاس قايتۇرالايدىغان خەلق تارىختىن ئىبارەت پاراخوتنىڭ يولۇچىسى ئەمەس، بەلكى رولچىسى بولالايدۇ. مەلۇم بىر ئىشنى شۇ ئىشنىڭ ھەقىقىي ئەھلىنىڭ باشقۇرۇشىغا تاپشۇرالمىغان خەلقنىڭ ئايىغى ئاللىبۇرۇن خار ۋە زەبۇنلۇقنىڭ نىجاسەتلىرىگە پېتىپ بولغان بولىدۇ.

سۇگاۋارا ئەپەندىنىڭ خاتىرىلىرى يات بىر مىللەت كىشىسىنىڭ بىز ھەققىدىكى ئىنكاسى بولۇش سۈپىتى بىلەن مەندە تولۇقلىما خاراكتېرلىك پىكىر ۋە تەسەۋۋۇر ئويغاتقانلىقى ئۈچۈن ئەھمىيەتلىكتۇر. ئۇ بىز تولا كۆرۈپ ئادەتلىنىپ كەتكەن نەرسىلەردىن يېڭىلىق ھېس قىلغان، بىز سەل قارىغان نەرسىلەرگە دىققەت قىلغان، بىزنى ئۆزگىچە بىر نۇقتىدىن كۆزەتكەن. گەرچە بۇلارنىڭ ھەممىسى ئالدى بىلەن ئۇنىڭ ئۆز تەتقىقاتى ئۈچۈن بولسىمۇ، بىز مۇ ئۇنىڭدىن تەنقىدىي نەزەردە بەلگىلىك ئىبەرەت ئېلىشىمىز لازىم. ئۇنىڭ «مېھماندوست» نامىدىكى ئەدەبىي خاتىرىسىگە نەزەر سېلىشنىڭ خېلى قىزىقارلىق تەرىپى بار، دەپ ئويلايمەن.

سۇگاۋارا بۇ ئەدەبىي خاتىرىسىنىڭ ماۋزۇسىنى «مېھماندوست» دېگەن ئۇيغۇرچە سۆزنىڭ ئاھاڭى بويىچە كاتاكانا (ياپون يېزىقىنىڭ بىر شەكلى) ئارقىلىق يازغان.

ئۇ ئۇيغۇرلارنىڭ بىر - بىرى بىلەن كۆرۈشكەندىكى قىزغىنلىقى ۋە ئۆيگە تەكلىپ قىلىشلىرى، داستىخان سېلىش قائىدىلىرى، داستىخاندىكى ھەر خىل نېمەت ھەققىدە ئۆزىنىڭ بىلگىنى بويىچە يازىدۇ ۋە داستىخاننى كەڭ بولۇشنىڭ ئۇيغۇرلاردىكى مېھماندوستلۇقنىڭ بەلگىسى ئىكەنلىكىنى ئەسكەرتىدۇ. «چىقىرىلغان تاماقلارنىڭ قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر تاماقلارنىڭ مىقدارى ياپونلارنىڭ ئىدىيەسىدىن ئۆتمەيدىغان دەرىجىدە كۆپ بولىدۇ» دەپ يېزىپتۇ سۇگاۋارا ئەپەندى. دەرۋەقە، ياپونلار ئۇيغۇرلارغا باققاندا ئاز تاماق يەيدۇ، لېكىن ئۇلار بىر ۋاقىت تامىقىنىڭ خۇرۇجىنى كۆپ قىلىپ يەيدۇ، شۇنداقلا تامىقىنىڭ كالىورىيە مىقدارىنى ئۆزىنىڭ ئىش - ھەرىكەت

مقدارى بىلەن نىسبەتلەپ يەيدۇ. نېمىلا دېگەنبىلەن ياپونلار ماشىنىلاشقان خەلق بولۇپ، ئۇلاردا بىۋاستە جىسمانىي كۈچ بىلەن قىلىدىغان ئىشلار ئاز. ئۇيغۇرلارنىڭ قارا ئەمگەكلىرى كۆپ بولىدۇ. سۇگاۋارا ئەپەندى ھۆرمەت ساھىبى سۈپىتىدە ئۇيغۇر داستانلىرىغا داخىل بولغاچقا، گۆشلۈك، قۇۋۋەتلىك ئاتاملارغا ئېغىز تېگىش پۇرسىتى كۆپ بولىدۇ ياكى غورىگىل داستانلارنى كۆرۈش پۇرسىتىگە ئېرىشەلمەي قالىدۇ. شۇڭا، ئۇ قۇۋۋەتلىك تاماقلارنى بەدەن ئېھتىياجىنى قامدىغۇدەك دەرىجىدە يېيەلمەيدىغانلارنىڭ ناھايىتى كۆپلۈكىنى بىلمەيدۇ. دەرۋەقە، سۇگاۋارا ئېيتقاندا، قول - ئىلكىدە بارلارنىڭ داستانىنى مول بولىدۇ، چەت ئەللىكلەرگە نىسبەتەن تېخىمۇ شۇنداق. ئۇيغۇرلاردىكى قول - ئىلكىدە بارلار ئۇششاق - چوڭ ئەمەلدارلار ياكى تىجارەتچىلەر بولۇپ، ئۇلارمۇ تۇرمۇشنىڭ راھىتىنى ياسىداق ئۆي، مول يېمەك - ئىچمەك، خوتۇن - قىزلار بىلەن ئۆلچەيدۇ. «گاداينىڭ بىر قېتىم تويغىنى بىر باي بولغىنى» دېگەندەك، ئۇلارمۇ بىرەر قېتىملىق داستانغا ئېرىپ كېتىپ، بىراۋنىڭ ئىشىنى راۋانلاشتۇرۇپ بېرىشنى ئۈستىگە ئالىدۇ، شۇنداقلا ئۆزىمۇ ئىش يۈرۈشتۈرۈش ئۈچۈن باشقىلارغا داستان سالىدۇ. مانا بۇ ئۇلاردىكى «ئۇششاق بۇرۇن ئازىيە» خاراكىتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇلار چەت ئەللىكلەرنى قولدىن ئىش كېلىدىغان كارامەت ئىگىلىرى دەپمۇ چۈشىنىدۇ. شۇڭا، چەت ئەللىكلەر ئاددىي خەلقنىڭ ساددا قەلبىنى ئەمەس، يېرىم شەھەرلەشكەن، يېرىم بازارلاشقان ئاز ساندىكى توق قورساقلارنىڭ غەرەزلىك داستانلىرىنى، چېكىدىن ئاشقان داغۋازلىقىنى، ئادەمنىڭ ئىچى سىيرىلىدىغان ئىسراپچىلىقلارنى كۆرىدۇ. ئۇيغۇرلار ئەسلىدە مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ «مۆمىن تاماق يېسە بىر ئۈچەيگە يەيدۇ، كاپىر تاماق يېسە يەتتە ئۈچەيگە يەيدۇ» دېگەن سۆزىگە، شۇنداقلا «قۇرئان كەرىم»دىكى «يەڭلار، ئىچىڭلار، ئىسراپ قىلماڭلار» دېگەن ئاگاھلاندۇرۇشلارغا ئەمەل قىلىپ كەلگەندى. بۇنداق بەزىلەتلەرنى خەلق ئارىسىدىكى ئېسىل سۈپەت، تەقۋادار كىشىلەردىن

بۈگۈنمۇ تاپقىلى بولىدۇ. لېكىن قەلبىدىن «مۆمىنلىك» تۇيغۇسى كۆتۈرۈلۈپ كەتكەن كىشىلىرىمىز بىر قېتىملىق يەپ - ئىچىشنى زور بىر نەتەنە ھېسابلايدىغان بولۇپ كەتتى. ئۇلار بىر ئولتۇرۇشىدا بەش - ئالتە يۈز يۈەنلىك ھاراق ئىچىپ قوپۇپ كېتىشىمۇ مۇمكىن. بۇ تەخمىنەن بىر دېھقاننىڭ يېرىم يىللىق دارامىتىگە توغرا كېلىدۇ. مانا بۇ «يەتتە ئۈچەيگە يېيىش» دەپ ئاتىلىدۇ. ئۇيغۇرلار ئىشىكتىن مېھمان كىرسە رىزقى بىللە كىرىدۇ، دەپ قارايدۇ، ئۇلارنىڭ مېھمان كۈتۈشتىكى خالىسىلىقى مۇشۇ گەپتىنلا چىقىپ تۇرىدۇ. كېيىنچە، باشقا ئېتىنىڭ گۇرۇپپىلارنىڭ ھوقۇق ۋە بازارنى نېگىز قىلغان مۇناسىۋەت قاراشلىرىنىڭ تەسىرى ئۇيغۇرلارنىڭ قىممەت قارىشىغا بەلگىلىك دەرىجىدە تەسىر كۆرسەتتى. ھازىر شەھەر ئۇيغۇرلىرىمۇ شىرەسىگە بىرمۇنچە قورۇمىنى تىزىپ قويۇپ، مەززە قىلىشىدىغان بولدى. ھەتتا تېلېۋىزورغا چىققاندىمۇ شىرەلىرىگە يەيدىغان نەرسىلەرنى تىزىپ، ئۆزلىرىنى دۆلەتمەن كۆرسىتىشىدىغان بولۇشتى. «تاماق يېدىڭمۇ» دەپ ئاشكارا بىر - بىرىمىزدىن سوراشمىساقمۇ، ئەمەلىيەتتە يەيدىغان - ئىچىدىغاننى چوڭ بىلىدىغان بولۇپ كەتتۇق. بىز ھازىر بىر داستاننىڭ بېشىدا بەش - ئالتە سائەت ئولتۇرايمىز، بۇ ياپون ياكى باشقا مىللەتلەرنىڭ تەسەۋۋۇرىغا ھەرگىز سىغمايدۇ. ئۈرۈمچىدىن قەشقەر ياكى خوتەنگە بارساق، رېستوراندا، ئىشقىلىپ تۆت تامنىڭ ئىچىدە مېھمان بولۇپ قايتمىز. ساھىبخانا بىزنى يېمەك - ئىچمەككە قانچە زورلىيالىسا، شۇنچە مەقسەتكە يەتكەن بولىدۇ. ۋەتەنداشلىرىمىز يۇرتىمىزغا كەلگەندە، ئۇلارغا يۇرتىمىزنىڭ قىياپەت - ئەھۋاللىرىنى، يېزا - قىشلاقلىرىنى كۆرسىتىشىمىز، ئۇلارغا ئانا ۋەتىنىنىڭ بىر پارچىسىنى چۈشىنىش ئىمكانىيىتى بېرىشىمىز كېرەك ئىدى. قېرىنداشلار ئارا يۇرتلىرىمىزنى، مەھەللىلىرىمىزنى بىر - بىرىمىزگە تەشۋىق قىلىشىمىز كېرەك ئىدى. بۇ ئاخىر بىر پۈتۈن ۋەتەن ھەققىدىكى چۈشەنچىمىزنىڭ ئەمەلىيەتكە ئۇيغۇن بولۇشىغا پايدىلىق.

«ئاياللار كۆپ يەپ كېلەڭسىز سەمرىپ كېتىشىدىن، بۇ ھال ئىقتىسادنى بىراقلا كەينىگە سۈرۈۋەتكەندەك تۇيغۇ بېرىدىكەن» دەپتۇ سۇگاۋارا يەنە. بەلكىم، سۇگاۋارا رېستوراندىكى ئاياللارنى كۆرگەندۇ، بۇ تەسىرات راستتىنلا شۇلارغا قارىتىلغان بولسا باشقا پىكرىم يوق. ئاياللارنىڭ كۆپ يەيدىغان بولۇپ كېتىشى بىر مىللەت ئاياللىرىدىكى لاتاپەتنىڭ يوقالغانلىقىدىن، تولا گەپ قىلىدىغان بولۇپ كېتىشى بىر مىللەت ئاياللىرىدىكى نازاكەتنىڭ يوقالغانلىقىدىن دېرەك بېرىدۇ. بۇ ھالدا ئەرلەر ئاياللىق باياۋاندا ئۇسۇزلۇق ئىزدەپ يۈرگەن بولىدۇ. رېستوران مەدەنىيىتى ئۇيغۇرلارنىڭ تۇرمۇشىغا نېمىلەرنى ئېلىپ كەلدى، بۇ فولكلور مەدەنىيەت شۇناسلىرى ئۈچۈن بىر تېپىشماق.

جون سۇگاۋارا ئۇيغۇرلارنىڭ مېھماندوستلۇقىنى خەنزۇلارنىڭ مېھماندارچىلىقى بىلەن سېلىشتۇرىدۇ. ئۇنىڭ بايان قىلىشىچە، خەنزۇلار زۆرۈرىيىتى بولمىغان ئەھۋال ئاستىدا بىر - بىرىنى ئىزدەيمەيدۇ، ئۇلارنىڭ ئېجىل بۇرادەرلەردىن بولۇپ كېتىشى ئۈچۈن ئۇزۇن مۇساپە كېتىدۇ، مۇبادا بۇرادەرلەرگە ئايلىنىپ كەتسە ئاسانلىقچە تاشلىشىپ كەتمەيدۇ. لېكىن بىرقانچە ئۇيغۇر تاسادىپىي بىر سەۋەب بىلەنلا ھەمداستىخان بولۇپ كېتەلەيدۇ. ئۇيغۇرلارنىڭ بىر - بىرى بىلەن تونۇشۇشى ئاسان، دوست بولۇشىمۇ ئاسان، ئايرىلىشىمۇ ئاسان. سۇگاۋارا خاتا كۆزەتمەپتۇ. ئۇيغۇرلار ھېسسىياتلىق مىللەت، ئۇلار ھېسسىياتسىز ماددىي توقچىلىقتىن مەنسىزلىك ھېس قىلىدۇ، ئۇلار «بۇغداي نېنىڭ بولمىسا، بۇغداي سۆزۈڭ بولسۇن» دېگەن سۆزنى ياقتۇرىدۇ. لېكىن ئۇيغۇرلارنىڭ بىر يەرگە كېلىپ داستىخان تۈزۈشىدە كۆپ ھالدا ھەل قىلىدىغان بىرەر ئىستراتېگىيەلىك مەسىلە بولمايدۇ، بىرەر مۇرەككەپ مەقسەتمۇ يوق. پەقەت كۆڭۈللا ياكى زېرىكىشتىن قېچىش روھىي ھالىتى بار. دېمەك، بۇ سورۇندا ھېسسىيات ئامىلى قويۇق. شۇنداق ئىكەن، تېپىشقان دوستلار يەنە بىر ھېسسىياتنىڭ تۈرتكىسى بىلەن بىر - بىرىنى ئىزدەشمەس بولۇپ قالىدۇ ياكى باشقا

بىر ئىشنىڭ مەلىكە قىلىشى بىلەن بىر - بىرىنى ئىزدەشكە چولسى تەگمەي قالىدۇ. بۇلارنى تاسادىپىيلىق بىلەن چۈشەندۈرسەك مۇۋاپىق كېلىشى مۇمكىن. ئۇيغۇرلار بىر قېتىملىق سورۇن ئۈستىدە ئۈنچە مۇرەككەپ ئويلىشىپ كەتمەيدۇ. ئىشلارنى زىياپەت ئۈستىلىدە پىلانلاپ، زىياپەت ئۈستىدە پۈتكۈزىدىغان تەدبىرلەر خېلى كۆپ ئۇيغۇر ئۈچۈن يەنىلا ناتونۇش. لېكىن ئۇيغۇرلارنىڭ بىر - بىرىگە بېرىشكەن تۈزنىڭ قەدرىگە يەتمەيدىغان بولۇپ كەتكەنلىكىدە گەپ يوق. بۇ يەنىلا تۈزۈك جاھان كۆرۈپ، دۇنيادا بىر پىيالىە سوغۇق سۇنى بىكارغا بېرىدىغان ئۇيغۇردىن باشقا بىر خەلقنىڭ قالمىغانلىقىنى كۆرمىگەنلىكتىن بولىدۇ. ئۇيغۇرلار ئاسمىنى كەڭ زېمىندا ياشاپ ئۆگەنگەن، ئۇنىڭ ئۈستىگە باشقىلارغا باققاندا سانى ئاز، ئۇلار بىر - بىرى بىلەن ئىزدىشىشتىن تەسەللى تاپىدۇ، يالغۇزلۇق ھېس قىلمايدۇ. لېكىن بۇ خىل بېقىنىشنى بىر ئەقلىي مىزان دەرىجىسىگە كۆتۈرۈشنى ئويلاپ كۆرمەيدۇ. «جۇڭگوغا تۇنجى كەلگەن ياپون سەيياھلىرى مېھمانغا دەرھاللا قىزىقىپ كەتمەيدىغان خەنزۇلارنىڭ ئارىسىدىن ئۆتۈپ ئۇيغۇر يۇرتلىرىغا كەلگەندە، ئۇيغۇرلارنىڭ مېھماندوستلۇقىدىن سېھىرلىنىپ كېتىدۇ» دەيدۇ سۇگاۋارا ۋە مۇنداق خۇلاسە چىقىرىدۇ: «ھەرقانداق ئىشنىڭ ئىككى تەرىپى بولىدۇ. ئۇيغۇرلار قارشى تەرەپكە قانچىلىك مېھماندوستلۇق كۆرسەتسە، قارشى تەرەپتىنمۇ شۇنچىلىك جاۋاب كۈتىدۇ». سۇگاۋارا بۇ خۇلاسەسىنى مۇنداق مىساللار بىلەن دەلىللەيدۇ: «ئۇنى مېھمان قىلغانلار ئارقىدىنلا «ئاق توشقان» ماركىلىق كەمپۇت، توقچا، ھەتتا گۈپۈلدەپ پۇراپ تۇرىدىغان سېرىق ماي قاچىلانغان خالتىلارنى تەييارلىشىپ، ياپونىيەدىكى تۇغقانلىرىغا ئالغاج كېتىشىنى ھاۋالە قىلىدۇ». سۇگاۋارا ئۆزىگە ساھىبخانلىق قىلغانلارنىڭ بۇ ئىشىدىن راسا قاقشايدۇ. ئۇيغۇرلارنىڭ بۇنى بىلىپ تۇرۇپ قىلمىغانلىقىنى چۈشەنمەپتۇ. ئايروپىلانغا ئولتۇرۇپ سەپەر قىلىدىغان ئۇيغۇرلار كۆپ ئەمەس، شۇڭا كىلولاپ خالتا بېرىشنىڭ ئېغىرىنى نۇرغۇن ئۇيغۇر

ئۇيغۇر تىلىدا يازغان

ئويلاپ يېتەلمەيدۇ. ساددىلارچە بۇ قىلىقنى ئۇيغۇرلارنى تەتقىق قىلىدىغان سۇگاۋارا چۈشەنمەي قاپتۇ. «ئۇيغۇرلار مېھماندوستتەك كۆرۈنگەن بىلەن، ئەمەلىيەتتە بىر - بىرىگە ئىشەنمەيدۇ، گومانخور، ھەسەتخور، غەيۋەتخور كېلىدۇ. بىر ئۇيغۇرغا يەنە بىر ئۇيغۇرنىڭ گېپىنى قىلماسلىق ئاقىلانلىكتۇر» دەپ يېزىپتۇ سۇگاۋارا. بۇنىسى راست، لېكىن ئۇ قانچىلىك ۋە قايسى خىل ئۇيغۇرلارغا ماس كېلىدۇ، ئۇ بىر تۈركۈم ئۇيغۇرنىڭ خاراكتېرىمۇ ياكى ھەممە ئۇيغۇرنىڭ خاراكتېرىمۇ؟ سۇگاۋارا ئەپەندى بۇ ھەقتە جاۋاب بەرمەپتۇ. ئىجتىمائىي ئىللەت تەبىئىي بولمايدۇ، بەلكى سۈنئىي بولىدۇ. ئۇنىڭ يۇقتۇرغۇچىلىرى ۋە يۇقتۇرۇلغۇچىلىرى، باشلىنىشى ۋە تەرەققىياتى، ئۇنىڭ مەنبەسى ۋە سەۋەبكارى بولىدۇ. سۇگاۋارا ئەپەندى كېيىنچە جەمئىيەتشۇناسلىق بويىچە جاۋاب بېرىپمۇ قالار. ئۇ يەنە مۇنداق دەپ يازغان: «مېھماندوستلۇق ئۇيغۇرلارنىڭ يورۇق بىر تەرىپى بولۇپ، باشقا تەرىپىنىڭمۇ بارلىقىنى بىلىپ قويۇشىمىز زۆرۈر!» نېمىدىگەن غەلىتە ئاگاھلاندىرۇش! سۇگاۋارا ئەپەندى ئۇيغۇرلارنىڭ مېھماندوستلۇقىدىن قانداق چوڭ زىيانلارنى تارتقاندۇ، دەپ ئويلىغۇسى كېلىدۇ كىشىنىڭ. ئۇيغۇرلارنىڭ مېھماندوستلۇقىدا نادانلىق تۈپەيلى سادىر قىلىنغان ھاماقەتلىك ۋە ئۆتەر جۇۋاپ كېتىشلەر بار، لېكىن بىراۋنى ئالداشتىكى ئىستراتېگىيە دەرىجىسىگە كۆتۈرۈلگەن قاقباشلىق يوق. ئەگەر ئۇلاردا ئىستراتېگىيەلىك قاقباشلىق بولغىنىدا ئىدى، ئۇ بۈگۈنكى دۇنيانىڭ خىلۋىتىدە تۇرۇپ ئەيىبلەشلەرگە قالمىغان بولاتتى. مانا ئۇلار ئاخىر مېھماندوستلۇق تۈپەيلى يەنە بىر خاتا چۈشەنچىگە ئېرىشتى.

بۇ يەردە شۇنداق بىر ھەقىقەت ئۆز - ئۆزىدىن ئايان: بىر مىللەتنى ئەقىل بىلەن چۈشىنىش باشقا مىللەتلەرنىڭ قولىدىنمۇ كېلىدۇ، لېكىن مۇھەببەت ۋە قەلب بىلەن چۈشىنىش پەقەت شۇ مىللەتنىڭ ئۆزىنىڭ قولىدىن كېلىدۇ.

مەن سۇگاۋارا ئەپەندىنىڭ يۇقىرىقى ئەدەبىي خاتىرىسىنى كۆرۈپ،

شۇ ھامانلا ئۇنىڭغا ئۇيغۇرچە ئېلخەت (E-mail) يېزىپ، ئۇنى تەرجىمە قىلىپ، ئۇيغۇرچە ئېلان قىلىشىمغا قوشۇلۇش - قوشۇلماسلىقىنى سورىدىم. سۇگاۋارا ئەپەندى ئۆزبېكىستاندا تۇرۇپ قىسقىچە بىر جاۋاب يېزىپ، «قەيەردە ئېلان قىلىسىز؟» دەپ سوراپتۇ. مەن «شىنجاڭ مەدەنىيىتى، ياكى «تەڭرىتاغ» ژۇرنىلىدا ئېلان قىلىمەن» دېگەندىم. شۇنىڭدىن كېيىن سۇگاۋارا ئەپەندى يوقاپ كەتتى. قانچە سۈيلىسەممۇ ئىنكاس بىلدۈرمىدى. بۇنىڭدىن سۇگاۋارا ئەپەندىنىڭ پەشنى قانداق قېقىشنى بىلىدىغان ئادەم ئىكەنلىكىنى چۈشەندىم.

جون سۇگاۋارا ئەپەندىدە بىزدە يوق پەزىلەتلەرنىڭ بارلىقىنى چۈشەندۈك. بىز ئۇنىڭ بۇ خىل تەرەپلىرىدىن ئۆگىنىمىز ھەم ئۇنىڭ بىزگە بولغان مەسئۇلىيەتچانلىق كۆزىتىشلىرىدىن سۆيۈنىمىز. تەپەككۈر ئىنكاس ۋە ئىنكاسقا ئىنكاس قايتۇرۇش يوللىرى بىلەن بېيىپ بارىدۇ.

كوئىچى ئىكاريى نېمە دەيدۇ

— كوئىچى ئىكاريىنىڭ ئۇيغۇر يېزىلىرىنى تەكشۈرۈشىگە باھا

ئېيتقىنىمىزدەك، ئۇيغۇر جامائىتى ياتلارنىڭ نەزىرىدىكى ئۆزىگە ناھايىتى قىزىقىدۇ. بۇ قىزىقىش ھېسسىيات ئامىللىرىغا شۇ قەدەر بايىكى، يات بىر مىللەتنىڭ بىر مۇئەللىپى ئۇيغۇرلارنىڭ ئايرىم بىر تەرىپىنى مۇئەييەنلەشتۈرگەنلىكى سەۋەبلىك كىشىلەر ئۇنىڭ پىكىر قىلىش يوللىرى ۋە مەقسىتى ھەققىدە ئويلاپ كۆرۈشنى يادىدىن چىقىرىپ قويۇشىدۇ. نەتىجىدە، بىزگە باھا بەرگۈچىلەر ئەسلىدىكى رېئال قىياپىتىنى يوقىتىپ، رىۋايەت تۈسىنى ئېلىشقا باشلايدۇ، ئۇنىڭدىن ئۆگىنىشكە تېگىشلىك نەرسىلىرىمىز كۆمۈلۈپ قالىدۇ. ئۇيغۇرلارنىڭ بالا تەربىيەلەش ئۇسۇلىغا ياپونلار قىزىقىۋاتقانمىش، ئۇلار بۇ جەھەتتىكى قايىللىقىدىن مەخسۇس كىتاب يېزىپتۇ، دېگەن

گەپلەرنى ئۈرۈمچىدە ئاڭلىغانمەن. شۇنىسى ئېنىقكى، ماڭا ئۇ گەپلەرنى دېگەنلەرنىڭ مۇتلەق كۆپى ياپونىيەلىك مۇئەللىپنىڭ ئەسلىي ئەسىرىنى كۆرمىگەن ياكى ئەسەر ھەققىدە بىرەر يازما ئىنكاسنى كۆرمىگەن. يەتكۈزەرلەرنىڭ چىرايىدا ھاياجان ۋە ئىپتىخار! ئاللىبۇرۇن نەسلى قۇرۇپ كەتكەن دىنازاۋۇرلار ھەققىدە ئالىملار جىق كىتاب يېزىشتىكى، بۇ كىتابلاردىن دۇنياۋى بىر كۈتۈپخانىنى ھاسىل قىلىش مۇمكىن. خېلى چوڭ بىر ئېتنىك تۈركۈم سۈپىتىدە ياشاپ، 21 - ئەسىرگە ئۆلىشىپ، دۇنياغا مۇشۇكۇئېيىقچىلىك تونۇلالمىغان ئادەملەرنىڭ پىسخىكىسىدا دۇنياغا مەنسۇپ ئەلدىن چىققان قەلەم ئىگىلىرىنىڭ ئاغزىغا ئېلىنىش تەقەززاسىنىڭ بولۇشىدىن تولا ئەجەبلىنىپ كەتسەممۇ بولماس. سېنىڭ چۈشىنىشىڭگە ۋەكىللىك قىلىدىغان دۇنيانىڭ تەسۋىرىنى ئۆز قولۇڭ بىلەن قۇرۇپ چىقساڭ، ئاندىن دۇنيادىن ئۆزۈڭنى كۆرۈش لايىقىتىگە ئېرىشىسەن. دۇنيادىكى ھەربىر ئىش ۋە ھەربىر پىكىر دولقۇنى سېنىڭ نەزىرىڭگە بېرىلگەن تاپشۇرۇق. ئۇلار سېنىڭ ئالىمىڭنىڭ ھەرىكەت مىزانىغا چۈشكەن يۇلتۇزلارغا ئايلانغاندىلا، ئۆز مەۋجۇتلۇقۇڭنى ئىسپاتلىغان بولىسەن. چۈمۈلىلەر ھەققىدىكى بىلىمنىڭ تارىخى بار دېسەك، بۇ يەنىلا چۈمۈلىدىن پايدىلىنىشنى كۆزلىگەن ئىنسانلارنىڭ تەپەككۈر جەريانى. بۇنىڭ پايدىسى چۈمۈلىلەرگە ئەمەس، ئىنسانلارنىڭ ئۆزىگە بولىدۇ. بىز ھەققىدە كىتاب يازغانلارغا نىسبەتەنمۇ مۇشۇ تەقلىدىكى گەپلەرنى ئېيتىش مۇمكىن.

2002 - يىلى ئۆكتەبىردە ئۇيغۇرلارنىڭ بالا تەربىيەلەش ئۇسۇلى ھەققىدە مەخسۇس ئەسەر يازغان كىشىنىڭ كىملىكىنى بىلدىم. ئۇ كوئىچى ئىكاري ئىدى. يېتەكچى ئوقۇتقۇچۇم ئۇمېموتو ئۇنىڭ ئەسىرىنى بېسىپ چىقىرىپ، ئۈستىلىمنىڭ ئۈستىگە قويۇپ قويغانىدى. ئەسەرنىڭ ئىنگىلىزچە ماۋزۇسى:

«The Symbiotic Relationship between the Infant and the Old In Uighur»

(«ئۇيغۇرلاردا ياشانغانلار بىلەن بالىلارنىڭ دەرەقەمىلىكى»)
 ئىدى. ئەسەرنىڭ ئومۇمىي مەزمۇنى ئىنگىلىزچە، تولۇق تېكىستى

ياپونچە ئىدى. ئاپتور كوئىچى ئىكاري ياپونىيە فوكۇئوكا پېداگوگىكا ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ ساقلقنى ساقلاش، باشقۇرۇش مەركىزىنىڭ پروفېسسورى، شۇنداقلا نېرۋا كېسەللىكلىرى دوختۇرى ئىكەن. ئۇ بىر قىسىم ياپون ئۆسمۈرىنى باشلاپ «كارۋان بۈيۈك» - «يىپەك يولى»نى ساياھەت قىلدۇرغان. جۈملىدىن ۋەتىنىمىزنىڭ قەشقەر، خوتەن ۋىلايەتلىرىدە تەكشۈرۈشتە بولۇپ، ئۇيغۇر جەمئىيىتىنىڭ ئائىلە تۈزۈلمىسى، پەرزەنت تەربىيەلەشتىكى ناتۇرال شەكىللىرى، ئۇيغۇرلارنىڭ ھايات - مامات قاراشلىرى قاتارلىق مەسىلىلەر ئۈستىدە ئىزدەنگەن ۋە تەھلىل يۈرگۈزگەن.

ئەسەرنىڭ بىر قىزىقارلىق يېرى شۇكى، ئۇنىڭدا ياپونىيەدىن ئىبارەت سانائەتلەشكەن جەمئىيەتنىڭ پەرزەنت تەربىيەسىدە كۆرۈلگەن جاراھەتلەرنى تامامەن ئەنگەنئۇ شەكىلدە تىرىكچىلىك قىلىۋاتقان، ئاساسىي گەۋدىسى سەھرادىن ئىبارەت بولغان ئۇيغۇر جەمئىيىتىنىڭ پەرزەنت تەربىيەلەش جەھەتتىكى ئالاھىدىلىكى بىلەن داۋالاش تەشەببۇس قىلىنغانىدى. ئاپتور ئۇيغۇر يېزىلىرىدىكى ياشانغانلارنىڭ توپا - چاڭ بىلەن يۇغۇرۇلۇپ كەتكەن تەبىئىي ھاياتىدىن، ئىجتىمائىي زىددىيەتلەردىن خالىي ھالدىكى بىغەم روھىي ھالىتىدىن، ساددا، پەردازسىز (تۈز) گەپ - سۆزلىرىدىن، پەرزەنتلىرى، نەۋرىلىرى ۋە ئەۋرىلىرى بىلەن بولغان ئورتاقلىقىدىن سۆيۈنىدۇ. قانداشلىق، تۇغقاندارچىلىق، مەھەللىدارچىلىق، يۇرتدارچىلىقنى ئاساس قىلغان بىرقانچە ئەۋلاد ئۇيغۇر كىشىلىرىنىڭ جاپالىق، نامرات سەھرا مۇھىتىدىكى روھىي كېسەللىكتىن خالىي بىغەم تۇرمۇشى ئاپتورنى ئۆزىگە جەلپ قىلىۋالغان. توخۇ، كەپتەر، كالا، ئېشەك، ئات ۋە قويلارنىڭ ئاۋازى، تۇپراق ھىدى، توپىلىق يوللار گىرەلىشىپ كەتكەن سەھرا مۇھىتىدىكى بۇ دېھقانلار جان باققۇدەكلا مۈلۈككە ئىگە، ئۇلارنىڭ يېمەك - ئىچمەكلىرىمۇ ئاددىي، لېكىن ئۇلار شۇ قەدەر قانائەتچان ۋە ئىناقكى، دىنىي تۇيغۇغا باي ئادەملەردە بولىدىغان شۈكۈرچىلىك ئۇلارنى رىئال خىرىس ۋە رىقابەتتىن خالىي قىلىپ،

ئىنسانىيەت ئىنسانىيەت

تىنچلاندۇرۇۋەتكەندى. ئاپتونىڭ بۇ خۇسۇستىكى تەسۋىرلىرىنى مەن ياپونىيەدە تۇرۇپ ئوقۇغان بولغاچقا، ئۇلار ماڭا شېئىردەك تەسىر قىلغانىدى. چۈنكى، مېنىڭ روھىمدا ئالدىراشچىلىق بىلەن باشقىلارغا نىسبەتەن بېپەرۋالىشىپ كەتكەن ياپون كىشىلىرى ئاتا قىلغان يالغۇزلۇق پىغىنى، ۋەتەن سېغىنچى ھېچقاچان كۆرۈلۈپ باقمىغان دەرىجىدە باش كۆتۈرگەندى. ئاپتونىڭ ئۇيغۇر يېزىلىرى ۋە ئۇيەردىكى ئادەملەر توغرىسىدىكى تەسۋىرلىرى ئالاھىدە زىللىشىپ تۇرغان روھىمغا تەسىر قىلغانىدى. مەن بۇ ئەسەرنىڭ ياپونچىسىنى ۋەتەنگە ئالغىچ كەلگەندىم، ئۇزاق ئۆتمەيلا ئۇنىڭ ئۇيغۇرچە نەشرىنى كۆرۈپ خۇشال بولدۇم. كىتابنىڭ ئۇيغۇرچە ئىسمى «چوڭ - كىچىكلەر بىللە ياشاش ساداسى - دادا، ئاپا، خۇشال ئۆتەيلى» بولۇپ، نەشر قىلىنغان ۋاقتى 2003 - يىلى ئاۋغۇست ئىدى. ئۇيغۇر سەھرا كۆرۈنۈشلىرىگە ئائىت فوتو سۈرەتلەر كىتابىنىڭ باش تېمىسىنى ئېچىپ بېرىشتە خېلى زور ئەھمىيەتكە ئىگە. تەرجىمان غەيرەت شاۋۇدۇن تەرجىمىگە خېلى ئەجىز سىڭدۈرۈپتۇ. ئەمما ئۇ ئۇيغۇر تىلىدىكى ئىپادىلىشىدە يېتەرلىك قەلەم قۇۋۋىتىگە ئىگە بولمىغانلىقى ئۈچۈن، كىتابتا كېسەل جۈملىلەر پات - پات ئۇچراپ تۇرىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە بەزى غەرب مۇتەپەككۈرلىرىنىڭ ئىسمى ۋە ئەسىرىنىڭ ئۇيغۇرچە ئېلىنىشىمۇ تازا مۇۋاپىق بولماي قالغان. نەشرىياتچىلىقىمىزدا بىۋاسىتە تەرجىمىنىڭ ئاز بولۇشى سەۋەبلىك مەزكۇر تەرجىمىدىكى سەۋەنلىكلەرگە توغرا قارىدىم. ئەسەر ئاپتونىڭ ئەسلىي دېمەكچى بولغانلىرىنى ئۇيغۇر ئوقۇرمەنلىرىگە ھەر ھالدا ئوقتۇرۇپ بېرەلەيدۇ. ئەسەرنىڭ كېيىنكى نەشرىدە سەۋەنلىكنى چوقۇم تۈزىتىش لازىم. مەن تەرجىماننىڭ ئەمگىكىگە ھۆرمەت قىلىش يۈزىسىدىن ئۇنىڭدىن نەقىل ئېلىشقا تېگىشلىك جۈملىلەرنى ئەينەن ئالدىم.

ئاپتونىڭ ئۇيغۇر يېزىلىرىغا بولغان مەھلىيالىق ھالىتىنى ئۇنىڭ بىر قىسىم جۈملىلىرىدىن كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ:

«يول ئۈستىدە ئۇياق - بۇياققا چېپىۋاتقان ئېشەك ھارۋىسىدا قىپقىزىل ياغلىق ئارتىۋالغان ياكى بولمىسا قۇمدىن ساقلىنىش ئۈچۈن ئاغزىغا ئاق ياغلىق ئوربۇالغان، بۇلاقتەك كۆزلىرى نۇرلىنىپ تۇرغان ئۇيغۇر چوكانلىرى...»

«يىپەك يولى مەنزىرىسىدە ئېشەك ھارۋىسى، ياشانغانلار، ئۇنىڭدىن قالسا بالىلار كەم بولسا بولمايدۇ. نارەسىدە بالىلار ئويناپلا قالسا، ئۇنىڭ ئەتراپىدا جەزمەن چوڭلار بولغان بولىدۇ. كېسەك تامغا يۆلەنگەن بوۋاي ياكى موماي ئۇيان - بۇيانغا تەۋرەپمۇ قويماي، بالغا قاراپلا تۇرىدۇ. چوڭلارنىڭ كۆزى بالىلاردىن زادى ئايرىلمايدۇ...»

«ئۇيغۇر دوپپىسى كىيگەن، ئاق ساقاللىق بوۋايلا پەيلاسوپلارغا خاس سالاپەت بىلەن ئېشەكنى قامچىلاپ يىراقلاپ كېتىدۇ...»

«بالا نەدە، كۆز شۇ يەردە.»

...

يۇقىرىقى مەنزىرىلەرنى كۆرۈۋاتقان كۆز ھەرگىزمۇ بىزنىڭ كۆزىمىزگە ئوخشىمايدۇ. بىزنىڭ كۆزىمىز ئۇ مەھلىيا بولغان يېزا مەنزىرىسىگە تويۇنغان، بىزنىڭ ئىزدەيدىغىنىمىز ئۇ يېزىلارنىڭ باياشات ھالىتى ياكى يوللىرى ئاسفالتلاشقان، قاتناشلىرى زامانىۋىلاشقان، سۇ ئىنشائاتلىرى قولايلاشقان، ئۆيلىرى يورۇق ھەم پاكىز، ئەمما مەنئىلىكتە ئەنئەنە بىلەن ئىزچىللىقنى ساقلىغان تىپىك ئۇيغۇر يېزىلىرى. ئەكسىچە، كوئىچى ئىكاري ئىپادىسىنىڭ كۆزى سانائەتلەشكەن جەمئىيەتنىڭ كۆرۈنۈشلەرگە تويۇنغان، بۇ خىل جەمئىيەتتىكى كىشىلىك غەربىيلىكتىن زېرىككەن كۆز. ئۇ تىنچ، بىخەتەر، ساددا، ئاق كۆڭۈل ئادەملەر بىلەن تولغان جەمئىيەتتىكى سەمىمىي كىشىلىك ئالاقىنى ئىزدەيدۇ. بۇ كۆز ئەسەرنىڭ بېشىدىن ئاخىرىغىچە يىتمەيدۇ. ئاپتور ئۆزى ئىزدىگەن سەمىمىيلىك، قويۇق كىشىلىك مۇناسىۋەت، مۇھەببەت، تەبىئىيلىك قاتارلىقلارغا يەتكۈچە ئېرىشىدۇ ۋە ئۇنى توققۇزى تەل ياپونىيە جەمئىيىتىنىڭ جىددىي روھىي ھالىتى بىلەن سېلىشتۇرىدۇ. ئۇ: «ئۇيغۇرلارنىڭ يېزىلىرى

بىلەن سېلىشتۇرغاندا، ياپونىيەدىكى «ئائىلە» ۋە «مەكتەپ» لەردە كەم بولغىنى ئىنسانىي مېھرىبانلىق ۋە يېقىنلىق» دېگەن خۇلاسىنى چىقىرىدۇ.

ئاپتونوم سېلىشتۇرمىلىق مۇلاھىزىسى ياپونىيە ئوقۇرمەنلىرىدە قانداق تەسىر قوزغىدى، بۇنىسى ماڭا نامەلۇم. ياپونلارنىڭ خاراكتېرىدىن ئېيتقاندا، ئۇلار جەمئىيەتتىكى سەلبىي ھادىسىلەرنىڭ خەۋپىنى زورايتىپ چۈشىنىدۇ، بۇ، جەمئىيەتتىكى ئەجەللىك مەسىلىلەرگە مۇبەھەرۋا قارايدىغان بىزدەك كىشىلەرنىڭ خاراكتېرى بىلەن روشەن سېلىشتۇرمىنى پەيدا قىلىدۇ. ياپونىيە مېنىڭ تەسىراتىمدا قانۇنغا مۇخالىپ ئىشلار ئەڭ ئاز يۈز بېرىدىغان جەمئىيەت. تاغ تۆپىسىدىكى بىرەر پارچە خادا تاش دومىلاپ چۈشۈپ، تاشيولدا توختاپ قالغان بولسا بۇ ياپونىيە تېلېۋىزىيەلىرىدە كىشىنىڭ دىققىتىنى تارتقۇدەك ئاخبارات بولالايدىكەن. شۇنىڭدىن قارىغاندا، ياپونلاردا يۈز بېرىش ئېھتىمالى ئىنتايىن ئاز بولغان سەلبىي ئاقىۋەتلەرگە جىددىي ئىنكاس قايتۇرۇپ، ئالدىنى ئېلىش خاراكتېرلىك تەدبىر قوللىنىشتەك ئەستايىدىل پوزىتسىيە ئومۇميۈزلۈك يېتىلگەندى. ياپونىيەدە ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرىدىغانلار باشقا ئەللەردىكىدىن كۆپ، بۇنى ئاپتونوم ئۆزۈم مۇئەييەنلەشتۈرىدۇ. لېكىن ئۇ قېرىلاردىكى يالغۇزلۇقتىن بەكرەك ئەنسىرىيدۇ. ئەمەلىيەتتە، قېرىلارنىڭ سانى ياپونىيەدە يىلدىن - يىلغا كۆپىيىۋاتقان بولسىمۇ، تۇرمۇشى تۈرلۈك ئىجتىمائىي كاپالەتكە ئىگە ئىكەن. مەن تىۋىۋىكىدىكى تاللا ماگىزىنىدا ياشلارنى ئاز ئۇچراتتىم، بۇ يەرگە كېلىدىغانلارنىڭ كۆپى ياشانغانلار ئىكەن. ئۇلار ماگىزىن كۆرۈپ، نەرسە - كېرەك ئېلىشنى ئىچ پۇشۇقىنىڭ ئالدىنى ئالىدىغان بىر تۈرلۈك مەشغۇلات قاتارىدا چۈشىنىشتى. ئۇلاردىكى ئىچ پۇشۇقى بىر خىل مەدەنىيەت ھادىسىسىنىڭ ئالامىتى بولۇپ، ھەرگىزمۇ قانۇن ۋە سىياسىيەتنىڭ بىۋاسىتە زەربىسى تۈپەيلى پەيدا بولغان خارامۇشلۇق ئەمەس ئىدى. ياشلار ئوقۇش ۋە ئىشلەش پۇرسىتى ئىزدەپ يىراقلارغا

كەتكەن، بالىلار ئانىلارنىڭ ھىمايىسىدە ئوقۇش بىلەن، قېرىلارمۇ ئىمكانقەدەر ئىشلەپ، قولىدىن كېلىشىچە ماددىي ۋە مەنىۋى قىممەت يارىتىش بىلەن بەند. مەن كۆرگەن مياتاكېنىڭ كوچىلىرى ھەمىشە تىمتاس، ئۇ يەردە پاراڭلىشىپ ئولتۇرغان خوتۇنلارنى، چۇرقىرىشىپ ئويىناپ يۈرگەن بالىلارنى كۆرگىلى بولمايدۇ. لېكىن بالىلارنىڭ تەربىيەلىنىشىگە ئائىت شارائىت مەيلى مەكتەپ، مەيلى ئائىلە، مەيلى جەمئىيەتتە بولمىسۇن تولۇق. بۇ يەردە پۈتكۈل جەمئىيەتنىڭ ھەرقايسى ساھەسىدە ئەۋلادلار ئۈچۈن مۇلازىمەت قىلىشتەك ئىستىل ئومۇملاشقان. مانا بۇ بالىلارغا بولغان مېھرىبانلىقنىڭ قانۇن ۋە تۈزۈم تەرىقىسىدە ئىشقا ئېشىشى بولۇپ، ئۇلارغا ئادىل پۇرسەت ئاتا قىلىش جەمئىيەت مېخانىزمىنىڭ تەبىئىي فۇنكسىيەسى ئىدى. كۆنۈمچى ئىككىرى بالىلارغا بولغان مېھرىبانلىقنىڭ كىشىلىك دۇنياسىدىكى ۋارىيانتىنى بىزنىڭ يېزىلىرىمىزدىن تاپىدۇ، بەلكىم ئۇنىڭغا كېرەك بولغىنى دەل مۇشۇ بولۇشى مۇمكىن. بىزنىڭ ئىزدەيدىغىنىمىز كىشىلىك دۇنياسىدىكى ساددا، خالىس مېھىر - مۇھەببەتنىڭ ئۆزىلا ئەمەس، بەلكى ۋىجدان، ئادالەت، ئىنسانپەرۋەرلىك مەزمۇنلىرى بىلەن تويۇنغان قانۇنىي كاپالەت ئاستىدىكى بالىلارنىڭ خاتىرجەم ھەم سۈپەتلىك تەربىيەلىنىشىدۇر. ئامېرىكىلىق جەمئىيەتشۇناس مېيىر «سانائەت مەدەنىيىتىنىڭ ئىجتىمائىي مەسىلىلىرى» دېگەن ئەسىرىدە سانائەت جەمئىيىتىدىكى يىمىرىلىشنىڭ ئىككى ئالاھىدىلىكىنى مۇنداق كۆرسىتىدۇ:

بىرىنچىدىن، ناخۇش ئادەملەر كۆپىيىدۇ، ئىنسان خاپىلىق ۋە ئەندىشىنىڭ ئىچىدە قالىدۇ، ئادەملەر ھەممىدىن بەھرىمەن بولۇپ تۇرۇقلۇق كۆڭۈلسىز ئەھۋالغا چۈشۈپ قالىدۇ.

ئىككىنچىدىن، گۇرۇھلار ئوتتۇرىسىدىكى رىقابەت ۋە خىرىس كۈچىيىپ، جەمئىيەت ئۆلۈك ھالەتكە چۈشۈپ قالىدۇ. ھوقۇقلۇق گۇرۇھلار بىلەن بېسىمغا ئۇچرىغۇچى گۇرۇھلار ئۆزئارا ئۇرۇش كەيپىياتىغا كىرىدۇ، مانا بۇ قىيامەتنىڭ باشلىنىشى.

مېيىرنىڭ تەسۋىرى كوئىچى ئىكاري ياشىغان جەمئىيەتنىڭ ماھىيىتى بىلەن بىردەك چىقىدۇ. كوئىچى ئىكاريىنىڭ ئۆزى يولۇقتۇرغان ئۆسمۈر روھى بىمارلارنىڭ سەرگۈزەشتىسى ئارقىلىق سانائەتلەشكەن جەمئىيەتنىڭ روھى يالغۇزلۇق جاراھىتىنى ياندىن تەسۋىرلەيدۇ. ئۇ بىر بالىنىڭ تىلى ئارقىلىق «ھازىرقى ياپونىيەدە يۈرەك، كۆڭۈل بولمىسىمۇ ياشىغىلى بولىدۇ» دېگەن تىپىك ئىنكاسنى ئوتتۇرىغا قويىدۇ. توققۇزى تەل جەمئىيەتنىڭ پۇقراسى بولمىش كوئىچى ئىكاري چىن ئىنسانى ھېسسىياتىنى ئىزدەيدۇ ۋە ئۇنى بىزنىڭ سەھىرالىرىمىزدىن تاپقاندەك بولىدۇ. لېكىن بىزنىڭ نەزىرىمىزدە بۇ خىل چىن ئىنسانى ھېسسىيات بېكىنمە رايون پۇقرالىرىنىڭ تاشقى دۇنيادىن خەۋەرسىز قېلىشى تۈپەيلىدىن ئاستا - ئاستا يېتىلگەن بىخەتەرلىككە ئېچىلغان نازۇك چېچەك بولۇپ، دەۋر بورانلىرىنىڭ شىددىتىدە تۈزۈش ئالدىدا تۇراتتى.

كوئىچى ئىكاري ئېرىشكەن تەكشۈرۈش ماتېرىياللىرىنىڭ بىزگە نىسبەتەن مۇنداق قىممىتىمۇ بار: بىز ئۇ ئارقىلىق مىللىتىمىزنىڭ تارىختىكى تەلىم - تەربىيە يوسۇنلىرى ھەققىدە بەزىبىر يىپ ئۇچلىرىغا ئىگە بولىمىز. ئۇ زىيارەت قىلغان ئۇزۇن ئۆمۈر چولپانلىرىنىڭ ساددا كۆڭۈل ئىزھارى ۋە بايانلىرىدىن خەلقىمىزنىڭ ھايات، ئۆلۈم، تەبىئەت، ئىلاھ، جەمئىيەت، ئىنسان ھەققىدىكى پەلسەپىۋى قاراشلىرىنىڭ ساقلىنىشىنى كۆرىمىز. تارىختا كۆيۈپ ۋە چىرىپ يوقالغان قىممەتلىك مىراسلارنىڭ روھى كىشىلەرنىڭ لەۋزىدە مەۋجۇد بىر شەكىلدە ساقلىنىپ كەلمەكتە ئىدى. بوۋاي - مومايلىرىمىزنىڭ ئاغزىدىن چىققان پارچە - پۇرات بايانلار ئەمەلىيەتتە بۇرۇنقى مەسچىت ۋە مەدرىسەلىرىمىزدىكى ئۆلىمالارنىڭ، مۇدەرىسلەرنىڭ تەلىماتلىرىنىڭ سۇنۇق قالدۇقلىرىدۇر. بۇ تەلىماتلار ئەسلىدە دەستە - دەستە كىتاب شەكىلدە ئىدى، كېيىن بىز بۇ كىتابلارنى ھەر خىل سىياسىي بوران - چاپقۇندا يوقىتىپ قويدۇق. ئۇ كىتابلارنى ئوقۇغانلارمۇ دەۋر بورانلىرى تەرىپىدىن تۈزۈپ كەتتى. ھازىر

ئۇنى سۆزلەپ يۈرگەن چاللار ئوقۇيالمىي قالغان ياكى چالا ئوقۇغان كىشىلىرىمىزدۇر. بۈگۈنكى كۈندە بىز ئەۋلادلىرىمىزغا ئۈگىتىشكە تېگىشلىك ئەخلاقىي قائىدىلەرنى، قانۇنلارنى، دۇنيا ھەققىدىكى پەلسەپىۋى چۈشەنچىلەرنى باشقا يەرلەردىن تەرجىمە قىلىپ ئەكىرىۋاتىمىز، بۇ ھەقتە ئۆزىمىزدىكى تەييار نەرسىلەرگە سەل قاراپ، ئۇلارنى ئۈنتۈپ كېتىۋاتىمىز. بۇ، مەنئى كورلۇق ۋە ئىجتىمائىي گاسلىقتىن كېلىپ چىققان مەنئى تىلەمچىلىكتىن باشقا نەرسە ئەمەس. تەرجىمە ئارقىلىق ئەكىرىلگەن نەرسىلەر يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن مەنئىيىتىمىزنى ئەجدادلىرىمىزنىڭكىگە ئوخشىمايدىغان ئەلپازدا قۇرۇپ چىقىدۇ. نەتىجىدە، بىز ئەجدادلىرىمىزنى تونۇمايدىغان، بەلكى ئىنكار قىلىدىغان، يىلتىزنىڭ تايىنى يوق، شامال ئۇچۇرغان قاماقلارغا ئوخشاپ قالىمىز. ئەسلىدە بىزنىڭ ئالىي مەكتەپلەردىكى بىلىملىك ئادەملىرىمىز قەدىمىي شەھەرلىرىمىزنى، يېزا - قىشلاقلارنى، يايلاقلارنى، تاغلىرىمىزنى خۇددى كوئىچى ئىكاري ئەپەندىدەك بىر مۇبىر ئارىلاپ، ئاددىي كىشىلەر بىلەن سۆھبەتلىشىپ، شەكىلسىز ھالدا چېچىلىپ ياتقان پەلسەپە قاراشلىرىمىزنى مىسقاللاپ يىغىپ، ئۇلارنى ئىلمىي چېتىپ، دەستۇر شەكىلگە كەلتۈرسە ئوبدان بولاتتى. لېكىن ئۇلارنىڭ مۇتلەق كۆپى تەرجىمە ئاساسىدىكى كونسېپكىنىڭ مەھكۇملىرىغا ئايلىنىپ كەتتى. بىزنىڭ ئەخلاقىي، قانۇنىي، پەلسەپىۋى دەستۇرلىرىمىز ئاددىي خەلقلەرنىڭ سۆز - ھەرىكىتىدە بولۇپ، كوئىچى ئىكاري ئەنە شۇ دەريادىن بىرقانچە ئۈنچىنى سۈزۈپ چىققان. ئەمەلىيەتتە، خەلقىمىزنىڭ ئائىلە تەربىيە ئۇسۇللىرىدا دەل ئەنە شۇ خىل شەكىلسىز چۈشەنچىلەر رول ئويناپ كەلدى. ئەگەر بىز خەلقىمىزنىڭ ئاساسىي گەۋدىسىنىڭ زامانىۋى مائارىپىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىمىغانلىقىنى كۆزدە تۇتساق، بىزدىكى پەرزەنت تەربىيەسى كىلاسسىك شەرق دانىشمەنلىرىنىڭ تەلىماتلىرىنىڭ ئىستىخىيەلەشكەن روھىنى ئاساس قىلغانلىقىنى جەزملەشتۈرەلەيمىز. ئانام چالا ساۋات ئايال بولسىمۇ،

ئۇچۇر ئىنسانىيەت بىرلىكىدە

ئەھمەد يەسەۋى ياكى ئەلىشىر نەۋائىنىڭ جەۋھەر شېئىرلىرىدىن بىرقانچە كۆپلەپ يادلاپ بېرەلەيتتى. ماڭا خەلق ماقال - تەمسىللىرى ۋە ئۆزى بىلگەن بېيىتلەر ئارقىلىق تەربىيە بېرەتتى. مەھەللىمىزدىكى ئاقساقاللار ئەپلاتۇن، جالالىددىن رۇمىي، شەيخ سەئىدى ئەقلىيلىرى بىلەن نەسىھەت قىلاتتى. مەن ئەنە شۇ خىل تەربىيە داۋامىدا ئادەم بولۇشنىڭ يوللىرىنى ۋە قەدىرلەش، ئىنساننى سۆيۈشتەك ئىنسانپەرۋەر ئەقىدىلەرنى ئۆزلەشتۈردۈم.

كوئىچى ئىككارىنىڭ تەتقىقات ئۇسۇلى ھەقىقەتنى ئەمەلىيەتتىن ئىزدەش پىرىنسىپىنىڭ دەل ئۆزى بولۇپ، بىزدەك تەرجىمىگە، كۆتۈپخانىدىكى كىتابلارغا تايىنىپ تەتقىقات قىلىپ، بولدى قىلىدىغان ئادەملەرگە نىسبەتەن بىر تەنقىد. ئۇ ئۇيغۇرلار پەرزەنت تەربىيەسىدە ئىسلام دىنىنىڭ ھەل قىلغۇچ ئورۇن تۇتقانلىقىدىن ئىبارەت پاكىتنى ئۆزى زىيارەت قىلغان ئاشۇ ئاددىي كىشىلەردىنمۇ بايقايدۇ. يۈز ياشلىق ئىمىن ئاخۇن ئاكىدىن سالامەتلىكىنىڭ سىرى ھەققىدە سورالغاندا، ئۇ ئۆزى ئەمەل قىلىپ كەلگەن 13 تۈرلۈك ئەقىدىسىنى ئېيتىپ بېرىدۇ. ئۇنىڭ ئېيتقانلىرىنىڭ بىر قىسمى «قۇرئان كەرىم» ۋە «ھەدىس شەرىف» تە، بىر قىسمى ئىبن سىناننىڭ تېببىي كىتابلىرىدا ۋە «قابۇسنامە» دە ئۇچرايدۇ. گەرچە ئۇ بىر ئاددىي كىشىنىڭ مۇنداقلا دەپ قويغان سۆزى بولسىمۇ، مول ھەم كەڭ مەدەنىيەت ئارقا كۆرۈنۈشىگە ئىگىدۇر. «بالىلارنىڭ گۇناھىغا قارىتا جازا بېرىش سالاھىيىتى ئاتا - ئانىسى، چوڭ ئانىسى، چوڭ دادىسىدا بولمايدۇ، بۇنداق سالاھىيەت پەقەت ئاللاڭدا بولىدۇ». كوئىچى ئىككارى ئۇيغۇر ئاتا - ئانىلارنىڭ بالىلارنىڭ سەۋەبلىكىگە بولغان پوزىتسىيەسىنى ئەنە شۇنداق يىغىنچاقلايدۇ.

ئۇيغۇر جەمئىيىتى يېرىم ئەسىر مابەينىدە يېڭىچە بىر تۈزۈمگە مەنسۇپ بولدى ھەم ئۆزگىچە بىر تارىخىي دەۋرگە باشلاپ كىرىلدى. بۇ جەرياندا ھودۇققانلار، قايىمۇققانلار، قارشى چىققانلار، قارشى ئالغانلار بولدى. يېڭى تارىخ ئۆزىنىڭ شاللاش جەھەتتىكى شىددىتى بىلەن

زامانغا باقمىغان ئادەملەرنى تارمار قىلدى. يىللار بۇرۇنقى ئەنئەنىلەردىن روشەن دەرىجىدە يىراقلاشقان، يېڭىچە ھاكىمىيەت ئەندىزىسىگە مايىللاشقان ئادەملەرنى ھاكىم قىلدى. يېڭى باشقۇرۇش تۈزۈلمىسى يېڭى ئىجتىمائىي ئىش تەقسىماتىنى شەكىللەندۈردى. بۇ تەبىئىي ھالدا ئۆزىگە خاس سىياسىي، ئىجتىمائىي ئۆلچەملەرگە ئىگە ئىدى. كىشىلەر ياشاش پۇرسەتلىرىگە ئېرىشىشتە ئاڭلىق ياكى ئاڭسىز ھالدا ئاشۇ ئۆلچەملەر ئاساسىدا ئۆز قىممەت قاراشلىرىنى ئىسلاھ قىلدى ياكى ئۆزلىرىنى تەربىيەلىدى. ئەنئەنىۋى ئۇيغۇر ئائىلىلىرى يېڭى سىياسىي ۋە يېڭى مەدەنىيەت ۋەزىيىتى شەكىللەندۈرگەن يۈزلىنىش بويىچە قىسمەن پارچىلىنىشقا باشلىدى؛ ياشلار ئۆزلىرىنىڭ يۇرتىدىن يىراق شەھەرلەردىكى مەكتەپلەرگە ئوقۇشقا بېرىپ، ئۆيلىرىدىن ئايرىلدى؛ بىر جەنۇبلۇق يىگىت شىماللىق بىر قىز بىلەن مۇھەببەتلىشىپ توي قىلدى؛ نەتىجىدە، جەمەت ھالقىلىرى بۇرۇنقى مۇستەھكەم ھالەتتىن تەدرىجىي بوشاشقا باشلىدى. خوتەننىڭ يىراق بىر يېزىسىدىن چىققان بىر ياش ئۈرۈمچىدەك بىر ئاۋات شەھەرنىڭ شالغۇت مۇھىتىدا ئىشلارنى ئاتا - ئانىلىرىغا ئۇيغۇن دۇنيا قاراشتا بىر تەرەپ قىلالمايدىغان بولدى. ئۇنىڭ ئەسلىدىكى جەمەت ۋە يۇرت سالاھىيىتى سۇسلاشقا باشلىدى. دېمەك، ياشلار پۇرسەت ئىزدەپ يېڭى بەرپا بولغان، يېڭى گۈللەنگەن شەھەرلەرگە قاراپ ئاقىدىغان بولدى. ئاخىر چوڭ جەمەت چەمبىرىكىدىن ئاجراپ چىققان كىچىك ئائىلىلەر شەھەرلەردە كۆپەيدى. بۇ كىچىك ئائىلىلەر ئۆزلىرىنىڭ چوڭ جەمەتلىرى بىلەن يىلدا بىر - ئىككى قېتىم ياكى بىرقانچە يىلدا بىر قېتىم ئالاقە قىلىشى مۇمكىن. دېمەك ئۇلار ساپ ئەنئەنىۋى ئۇيغۇر جەمئىيىتىدىن نىسپىي مەنىدە يىراقلاشتى. زامانىۋىلىقنىڭ تەسىرى، ئىش تەقسىماتى تەلەپلىرى كىچىك بازارلاردىكى ئۇيغۇرلارنى، ھۆكۈمەت تەرەپتىن ئاز - تولا نەپكە ئېرىشكەن كادىرلارنى ھۆكۈمەت نىزاملىرىغا مايىل ھالدا پۇرسەت ئىزدەيدىغان قىلدى. ئۇلار ھۆكۈمەتتىن مائاش ئالىدىغان پەرزەنتلىرىنىڭ بولغانلىقىدىن پەخىرلىنىدىغان بولدى.

شەھەرلەشكەن ئۇيغۇر كىچىك ئائىلىلىرى پىلانلىق تۇغۇت چەكلىمىسى ئىچىدە تاپقان بىر ياكى ئىككى بالىسىنى ئۆزى مۇستەقىل تەربىيەلىيەلمەي، كۆپ مىللەتلىك بالىلار باغچىسىغا بېرىشىدىغان بولدى. چۈنكى ياش ئاتا - ئانىلارنىڭ ھەر ئىككىسى خىزمەتتە. ئانىلارنىڭ ئۆيدە ئولتۇرۇپ بالا تەربىيەلىشىدەك ئەنئەنە بىر تەرەپتىن ئۇ تۈزۈلمىنىڭ كاپالىتىگە ئىگە ئەمەس، يەنە بىر تەرەپتىن ياش ئۇيغۇر ئانىلىرىنىڭ ئىدىيەسىدىن ئۆتمەيدىغان بولۇپ كەتتى. ياش ئاتا - ئانىلار ئۇيغۇر ئەنئەنىلىرىنى يوق ھېسابتا چۈشىنىدىغان بولدى. چۈنكى ئۇلار ئۈچۈن ئېيتقاندا، ئەنئەنىنى بىلىشنىڭ مائاش بىلەن مۇناسىۋىتى يوق ئىدى. ئۇلار بىر ئىجتىمائىي مەۋجۇتلۇق ۋە سالاھىيەتنىڭ يوشۇرۇن زور قىممىتىنى كۆرۈپ يېتەلمىگەندى. بالىلىرىغا چىنتۆمۈر باتۇر، نوزۇگۇم، سادىر پالۋان ھەققىدە ھېكايە ئېيتىپ بېرىدىغان بۇرۇنقى ئانىلارنىڭ ئورنىنى خەنزۇ تىلىنى ۋە ئۆزىنىڭ ئانا تىلىنى ئوخشاشلا چالا سۆزلەيدىغان بىر تۈركۈم ياش ئاتا - ئانا ئىگىلىدى. كوئىچى ئىكاريىنى مەپتۇن قىلغان ئۇيغۇر مەھەللىلىرى ۋە ئۇنىڭدىكى نەچچە ئەۋلاد كىشىنىڭ بىر تەقدىردە دەرەخەمەتە ياشىشى، قويۇق قېرىنداشلىق مۇھىتىدىكى بالىلارنىڭ ئىنسانىي مۇھەببەتكە قېنىپ چوڭ بولۇشى خىرەلىشىۋاتقان كەچكى شەپقەتكە بىلىنىدۇ. ئەلۋەتتە، كوئىچى ئىكاريى ۋە بىزنى شەيدا قىلىدىغان مېھرى ئىسسىق ئائىلىلەر يېزا - قىشلاقلرىمىزدا يەنىلا كۆپ تېپىلىدۇ، ئەمما بۇنداق ھالەتنىڭ قاچانغىچە داۋاملىشىشىغا بىرنېمە دېمەك تەس. بىر تەرەپتىن، بىز ئاشۇنداق ئىللىقلىقنىڭ داۋاملىق مەۋجۇت بولۇشىنى خالايمىز، تەبىئىكى، بۇ سۈپەت سەكرىشگە ئىگە مەۋجۇتلۇق. يەنە بىر تەرەپتىن، بىز يېزىلاردىكى كىشىلىرىمىزنىڭ بىلىمىزلىك جاڭگىلىدىن چىقىپ، دۇنيادىكى خىلمۇخىل مەدەنىيەتتىن ھۇزۇرلىنىدىغان، دەۋر بىلەن ماس قەدەمدە تەپەككۈر قىلىدىغان كىشىلەردىن بولۇشنى ئارزۇ قىلىمىز. بۇ زىددىيەتنى ئۈنۈملۈك ھەل قىلىشتا ئاكتۇئال مۇتەپەككۈرلۈك كېرەك بولىدۇ. دەۋرنىڭ ئۈشتۈمۈت رىقابەتلىرىگە نىسبەتەن ھېچقانداق تەييارلىقى بولمىغان خەلق

ھەقىقەت بىلەن سەپسەتنى ئايرىيالماي، ئاسانلا تۇيۇق يولغا كىرىپ كېتىدۇ. يەر شارلىشىش دولقۇنى ئالدىدا بۇنداق خەلقنىڭ قانداق ھالغا چۈشۈپ قېلىشىنى تەسەۋۋۇر قىلىش ئانچە راھەتلىك تۇيۇلمىسا كېرەك. ئىككى يىل بۇرۇن سۇغۇرتا پۇلىغا ئېرىشمەن دەپ ئۆزىنىڭ بالىلىرىغا چاشقان دورىسى بېرىپ ئۆلتۈرۈپ قويغان دېھقانلار ئۇيغۇرلاردىنمۇ چىقتى. بۇ خىل ئەمەلىيەت كوئىچى ئىكاريىنىڭ قەلىمى ئاستىدىكى رېئال تەسۋىرگە نىسبەتەن قاپقارا بىر قىستۇرما. بۇ قىستۇرمىدا نۇرغۇن خەۋپلىك كېسەللىكنىڭ بېشارەتلىرى بار.

كاۋاساكى سائورىي

— بىر ياپون ئايال ھەققىدە

مەن ياپونىيەدىن قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، دوستلىرىم مەندىن «ياپونىيە ئاياللىرى قانداق ئىكەن؟» دەپ سوراشتى. بۇ سوئالدا چاقچاق، ھەييارلىق، قىزىقىش، ئىنتىلىش دېگەنلەرنىڭ ھەممىسى بار ئىدى، ھەتتا ئازراق خوتۇنپۇرۇشلۇقنىمۇ يوق دېگىلى بولمايتتى. جاھاننى تۈزۈك كۆرمىگەن ۋە چۈشەنمىگەن ئەلنىڭ ئەركەكلىرى يېمەك - ئىچمەك لەززىتىدىن ئىلھاملانغان ھالدا خوتۇن - قىزلار توغرىسىدا پاراڭلارغا ئامراق كېلىدۇ. بۇ ھەقتىكى ھاياسىز لەتىپە، چاقچاقلار ئۇلارنىڭ كۆڭلىنىڭ دېتىنى ئالىدۇ، بۇ جەھەتتە ھەرقانچە تۇتۇرۇقسىز گەپلەرمۇ ئۇلارغا مەززىسىز بىلىنمەيدۇ. غىزا، شاراب ۋە خوتۇن... مانا بۇلار بۈگۈنكى ئۇيغۇرلارنىڭ ئىشىرىت لۇغىتىدىكى ئاساسلىق سۆزلەر، بۇ ئۈچ ھالقا بىر - بىرى ئۈچۈن ۋاسىتە، بىر - بىرى ئۈچۈن مەقسەت.

دوستلىرىم يەنە «ياپونىيە ئاياللىرى ئەزىزلىرىگە شۇنداق سادىقمىكەن، ئۇلار ئەزىزلىرىنىڭ ئالدىدا بېلىدە ياستۇقى بار كىيىمنى كىيىشىپ، مۇلايىم ھالدا تۇرۇشامدىكەن؟» دەپ سوراشتى، بەزىلىرى

ئۆزىنى ئىزدەش پىرسۇسقا

ھەتتا «ياپون ئاياللىرى بىلەن ئارىلىشىپ باقتىڭمۇ؟» دەپمۇ سوراشتى. بۇ سوئاللاردا مۇقەددەس ئەرلىك قارىشى ۋە شەھۋانىيەت تەڭ ئەكس ئېتەتتى.

ۋۇجۇدى ساغلام بىر ئەر ئاياللارغا قىزىقماي قالمايدۇ، ئەرلەر دەل مۇشۇنداق قىزىقىشنىڭ قاينىمىدا ئۆزلىرىنىڭ ئەرلىك دۇنياسىنى بايقايدۇ ۋە ئۇنى مۇكەممەللەشتۈرىدۇ. لېكىن توغرا يۆنىلىشكە يېتەكلەنمىگەن ھېرىسمەنلىك ئىشەنچنىڭ مەنئىيىتىنى مۇجمەللەشتۈرۈپ، ئۇنى ھايۋانى خاراكتېرى كۈچلۈك ئادەمگە ئايلاندۇرۇپ قويدۇ. ھەربىر ئەر ئاياللارغا بولغان قىزىقىشتىن ئۆزىنىڭ ساپاسى ۋە ھاۋاسىغا يارىشا ئوخشىمىغان نەتىجىگە ئېرىشىدۇ.

ياپونىيەدە تۇرغان مەزگىلىدە ياپونىيە ئاياللىرىغا قىزىقماي تۇرالمىدىم. ئەنئەنە ۋە ئەخلاققا ناھايىتى ئېتىبار بېرىدىغان بۇ شەرق مىللىتىنىڭ ئائىلە ئەھۋالى، ئاياللىرىنىڭ ئائىلىدىكى ۋەزىپىسى ۋە رولى، ئاياللىرىدىكى روھ ۋە ئىنتىلىشلەر، مۇھەببەت ۋە گۈزەللىك بابىدىكى ئالامەتلىرىنى بىلىشكە شۇنچە تەقەززا بولساممۇ، تىل ۋە تۇرمۇش شارائىتىدىكى چەكلىمىلىكلەر تۈپەيلى ئۇلارنى يۈزەكى كۆزىتىش ھالىتىدە تۇرۇپ قالدىم. مەن ئۇلارنىڭ تىرىشچانلىقى ۋە پاكىزلىقىنى ھەقىقەتەن ياقىتۇرۇپ قالدىم، ئۇلار ئەرلىرىگە بايقاندا تەشەببۇسكار ۋە مېھرىلىك كۆرۈندى. خىزمەت ۋە تۇرمۇش ئالدىراشچىلىقىدا ھالسىراپ كەتكەن ئەرلەرنىڭ چېھرىدىن تۈزۈكرەك بىر كۈلكىنى كۆرگىلى بولمايدۇ، ئۇلار ئادەمگە چاقچاق قىلىشىنىمۇ بىلمەيدىغاندەك، باشقىلارنىڭ چاقچىقىنىمۇ چۈشەنمەيدىغاندەك ئىدى. لېكىن ئاياللىرى شۇنداق يېقىشلىق. ياپون قىزلىرى چىراي جەھەتتىن ئۇيغۇر قىزلىرىدەك چىرايلىق ئەمەس. لېكىن ئۇلارنىڭ قىزلىق لاتاپىتى ئۇيغۇر قىزلىرىنىڭكىدىن كۆپ ئۈستۈن. ئۇلار ئانچە چىرايلىق بولمىسىمۇ، خاراكتېر ۋە بىلىم قۇرۇلمىسىدىكى بىرقەدەر مۇكەممەللىكى بىلەن مۇئەييەن ساپانى يېتىلدۈرگەن بولۇپ، بۇ ساپادىن كەلگەن سۆز ۋە قىلىق گۈزەللىكى ئادەمنى ئۆزىگە تارتىدۇ.

بۈگۈنكى ياپون ياشلىرىنىڭ ئائىلە ۋە ئەخلاق قارىشىدىكى ئۆزگىرىشلەر ناھايىتى چوڭ بولۇپ، ياشانغانلار بۇنداق ئۆزگىرىشلەردىن رازى ئەمەس. چوڭلار ياشلارنى بەك راھەتپەرەس بولۇپ كەتتى، ئەجدادىمىزدىن قالغان يوسۇنلارنى ئۇنتۇپ كېتىۋاتىدۇ، دەپ ئەيىبلەشەلەيدىكەن. ئېيتىلىشىچە، ھازىرقى كۆپ ساندىكى نىكاھ قىزلارنىڭ نىكاھسىز ھالدا ئىككىنچى بولۇپ قېلىشى تۈپەيلىدىن ۋۇجۇدقا كېلىدىكەن، چۈنكى ئۇ يەردە قورساقتىكى بالىنى چۈشۈرۈۋېتىش ئىنتايىن ئېغىر ئېلىنىدىكەن. روشەنكى، ياپونىيە ئاياللىرىنىڭ ئۆگىنىدىغان تەرەپلىرىمۇ، ئۆگەنمەيدىغان تەرەپلىرىمۇ بار، ئەلۋەتتە. بۇ جەھەتتە بىز ئۆزىمىزنىڭ ئېتىقاد ۋە ئەخلاقىمىزنى ئۆلچەم قىلىمىز، ئېتىقادسىزلىققا ئېلىپ بارىدىغان ھەرقانداق ئۆگىنىش ئىنساننى مەھكۇملۇققا دۇچار قىلىدۇ. بىزنىڭ يۈكسەك سانائىتىمىز، گۈللەنگەن ئىقتىسادىمىز، خەلقئارا بىردەك تونۇيدىغان ئوبرازىمىز يوق. بۇنداق شارائىتتا ئېتىقاد، ئەخلاق، مەنىۋىلىكنىڭ مەۋجۇتلۇقىمىزدىكى تۈۋرۈكلۈك رولى تېخىمۇ گەۋدىلىك بولىدۇ. تەقۋا كەمبەغەل پاسىق بايدىن ئاجىز ئەمەس.

ئايالىم ياپونىيەدە مەندىن ئۇزاق تۇردى، بۇ جەرياندا ئۇ بىر قىسىم ياپون ئاياللارنى دوست تۇتۇپ، ئۇلار بىلەن ئارىلاشتى. ياپون ئاياللىرى ھەققىدە گەپ قىلىشقا توغرا كەلسە، ئۇ ماڭا قارىغاندا بەكرەك لايىقەتلىك. ئەمدىكى باياننى جەمىلەدىن ئاڭلىساق توغرا بولىدۇ، دەپ ئويلىدىم. تۆۋەندىكى بايانلار جەمىلەنىڭ قەلىمىگە مەنسۇپ، پېقىر ئەينەنلىكىگە ھۆرمەت قىلدىم:

«مەن توكيو تەبىئىي پەنلەر ئۇنىۋېرسىتېتىدىكى بىر يىللىق ئوقۇشۇمنى تاماملىغاندىن كېيىن، خوكورىكو ئىلغار پەن - تېخنىكا ئالىي ئۇنىۋېرسىتېتىغا كومپيۇتېر بويىچە ماگىستىرلىققا ئىمتىھان بېرىپ، لايىقەتلىك بولدۇم. بۇ مەكتەپكە ئىمتىھان بېرىشىمدە مۇنداق سەۋەبلەر بار ئىدى:

1. ئۇ دۆلەت قارىمىقىدىكى ئالىي مەكتەپ بولۇپ، ئوقۇش پۇلى

ئەرزان ئىدى؛

2. ئۇ ئالىي ئۇنىۋېرسىتېت بولغانلىقى ئۈچۈن ماگىستىرلىققا كىرەلمىدىكى ئېھتىماللىق چوڭ بولاتتى؛

3. ئۇ مەكتەپ ئۆزىنى ئامېرىكا ئالىي مائارىپ ئەندىزىسى بويىچە ئوقۇتمىز دەپ تەشۋىق قىلىدىغان بولغاچقا، بۇ خىل ئەندىزىنى كۆرۈپ باققۇم كەلدى؛

4. مەكتەپنىڭ جايلاشقان ئورنى چەترەك رايون بولغاچقا، ئۇ يەردە تىنچ ھەم تېجەشلىك ياشىغىلى بولاتتى.

5. مەكتەپنىڭ ياتاق شارائىتى ياخشى بولۇپ، قىممەت باھالىق ئۆيلەرنى ئىجارىگە ئېلىپ ئولتۇرمىساممۇ بولاتتى.

مارتنىڭ ئاخىرقى كۈنى كېچىلىك ئاپتوبۇسقا ئولتۇرۇپ كانازاۋاغا قاراپ ماڭدىم. سەھەردىلا كانازاۋاغا چۈشۈپ، توك پويىزغا ئالماشتىم - دە، مەكتەپكە يول ئالدىم. پويىز ياپېشىش ئېتىزلارنىڭ باغرىدا ئۇچقاندەك كېتىپ باراتتى. يىراقتىكى تاغ چوققىسىدا ئىمارەتلەر چوقچىيىپ كۆرۈنۈشكە باشلىدى، ئۇ خۇددى كىنولاردىكى يەككە - يېگانە ئالۋاستى قەلئەسىگە ئوخشاپ كېتەتتى. كىشىلەر ئويۇقسىدىن كۆزىنى ئاچالمايدىغان قاق سەھەردىمۇ بىنالارنىڭ چىراغلىرى يېنىپ تۇراتتى، بۇنىڭدىن تولىمۇ ئەجەبلەندىم.

بۈگۈن يەكشەنبە ئىدى. پويىزنىڭ ئاخىرقى بېكىتىدە چۈشۈپ بىر ئاز ساقلىغاندىن كېيىن، مەكتەپنىڭ مەخسۇس ئاپتوبۇسى يېتىپ كەلدى. مەن ئۇنىڭغا ئولتۇرۇپ مەكتەپكە كەلدىم. بۇ مەن بۇرۇن كۆرگەن مەكتەپلەرگە تامامەن ئوخشىمايتتى: دەرۋازا يوق، قورۇق تېمىمۇ يوق، ۋېنۇسكىمۇ يوق، پەقەت يول بويىدا مەكتەپنىڭ ئىسمى ئويۇلغان قورام تاش تۇراتتى. بىنالار ئېگىز - پەس تاغ قاپتاللىرىغا ئەپچىللىك بىلەن ئورۇنلاشتۇرۇلغان بولۇپ، ئېگىز بىنالار يوق بۇ ئەتراپتا باشقىچە ھەيۋەت كۆرۈنەتتى. بىنالارنىڭ ئەتراپىغا تىكىلگەن ھەربىر تۈپ دەرەخكە ئۇنىڭ نامى كىچىك بىر تاختىغا يېزىلىپ، ئېسىپ قويۇلغانىدى.

ئاللىبۇرۇن بەلگىلەنگەن ياتاققا ئورۇنلاشتىم. باشقىلارنىڭ ياردىمى بىلەن بىر - ئىككى كۈن ئىچىدىلا خېلى سەرەمجانلىشىپ قالدىم. بۇ مەكتەپتىن كېتىش ئالدىدا تۇرغان چاڭچۈندىكى ساۋاقدىشىم غەيرەت ماڭا بىر ياپون قىزىنى تونۇشتۇرۇپ قويماقچى بولدى.

كۆرۈشىدىغان ۋاقىت يەكشەنبە چۈشتىن كېيىنگە توغرىلاندى. بەلگىلەنگەن ۋاقىتتا بەلگىلەنگەن جايغا كەلسەم، غەيرەت بىر ياپون قىز بىلەن مېنى ساقلاپ تۇرۇپتۇ. قىز ئاق كوپتىسىنىڭ تېشىغا ھاۋا رەڭ ئالدى ئوچۇق مايكا، ئاستى تەرىپىگە پادىچى رەختىدىن تىكىلگەن ئۇزۇن يوپكا، پۈتىغا كۆك رەڭلىك ئىسپورت ئايىغى كىيۋالغانىدى. ئۇنىڭ يۈزى ئاپپاق بولۇپ، كىچىك كۆزلىرى كۈلسىلا يوقاپ كېتەتتى. گەپنى پەس ئاۋازدا ئەركىلەپ تۇرۇپ قىلاتتى، بۇ ھال ئۇنىڭ يېشىغا ئانچە ماس كەلمىگەندەك تۇيۇلاتتى. ئۇنىڭ ئىسمى كاۋاساكى سائورىي بولۇپ، ئۇ 30 ياشلاردىن ئاشقان ناھايىتى تېتىك قىز ئىدى. ئۈچمىز كاۋاساكنىڭ ماشىنىسىغا ئولتۇرۇپ Plant3 ناملىق چوڭ بىر تاللا ماگىزىنغا باردۇق. كاۋاساكى ماڭا ماگىزىننىڭ ھەربىر بۆلىكىنى تەپسىلىي تونۇشتۇردى. ماگىزىندىن تۇرمۇش بۇيۇمىنىڭ ھەرقاندىقىنى تاپقىلى بولاتتى. بىز بىر ھەپتىلىك لازىمەتلىكلەرنى سېتىۋالغاندىن كېيىن مەكتەپكە قايتتۇق. شۇنداق قىلىپ، مەن ئۇنىڭ پىكاپىنىڭ دائىملىق مېھمىنى بولۇپ قالدىم. ئۇ ھەپتىدە بىر قېتىم دېگۈدەك ماگىزىنغا باراتتى. ئۇ تەبىئىي رەۋىشتە مېنى چاقىرىۋالدىغان بولدى. بەزىدە بىزگە بىر مېلىق ۋە ۋېبىتناملىق بىر - ئىككى قىز ھەمراھ بولاتتى. مەنمۇ ئۇنىڭ مېنى چاقىرىۋېلىشىنى خالايتتىم، بۇنداق بولغاندا، كۆپ ماگىزىن، كۆپ رەستە ۋە كۆپ ئادەم بىلەن تونۇشۇۋالاتتىم. ئاستا - ئاستا ئۇنى چۈشىنىپ قالدىم. ئۇ قىز ئىنتايىن رومانىك ئىدى. ئۇ بۇرۇن توكيودىكى چوڭ بىر شىركەتتە ئىشلىگەن بولۇپ، مائاشى خېلىلا يۇقىرى ئىكەن. ئۇ ئاشۇ مائاشىغا تايىنىپ ئافرىقىنىڭ نۇرغۇن

جايىنى ئايلىنىپ چىقىپتۇ. ئەنە شۇنداق غەمىسىز، شوخ ياشاۋاتقان بۇ قىز يېرىم يىللىق دەم ئېلىش پۇرسىتىگە ئېرىشىپ قېلىش بىلەن ھاياتىدا بىر بۇرۇلۇش پەيدا قىپتۇ. يېرىم يىل ئاز ۋاقىت ئەمەس - تە. ئۇ بۇ ۋاقىتنى قانداق ئۆتكۈزۈش توغرىسىدا كۆپ ئويلاپ، ماگىستىرلىققا ئىمتىھان بېرىپ باقايچۇ دېگەن قارارغا كەپتۇ. ئۇ مۇشۇ يېرىم يىلدا دەرس ئاڭلاش لايىقەتلىك نومۇرىنىڭ ھەممىسىنى ئېلىپ، تەتقىقاتنى ئىشلىگەچ قىلماقچى بولغانىكەن. ئۇ مەكتەپ تاللىغاندىمۇ باشقا مەكتەپلەرگە ئوخشىمايدىغان مۇشۇ مەكتەپنى تاللىغانىكەن. نەدىن بىلسۇن، ماگىستىرلىقتا ئوقۇش ئۇنىڭ ئويلىغانلىرىنىڭ ئەكسىچە مۇشەققەتلىك ئىش بولۇپ چىقىپتۇ. ئاخىر ئۇ ئىشتىن توختاشقا مەجبۇر بوپتۇ. ئاۋازى نازۇك، ئىرادىسى چىڭ كاۋاساكى ماگىستىرلىقنى باشقىلاردىن يېرىم يىل بۇرۇن تاماملاپ، يەنە مۇشۇ مەكتەپكە دوكتورلۇقتا ئوقۇشقا كىرىپتۇ. مەن ئۇنىڭ بىلەن تونۇشقاندا، ئۇ دوكتورلۇق ئوقۇشىنىڭ 1 - يىللىقىدا ئىكەن. خالىغىنىنى قىلالايدىغان بۇ روماننىڭ قىز بىردىنلا نامرات ئوقۇغۇچىغا ئايلىنىپ، ئوقۇش ئامانەت قەرزىگە تايىنىپ ياشايدىغان بولۇپ قاپتۇ. ئۇنىڭ دۇنيانى ئايلانغۇدەك پۇلى ۋە ۋاقتى بولمىسىمۇ، مەنىلىك ياشاشنى ئۇنتۇپ كەتمىگەنىدى. ئاددىيلىقتىمۇ كۆڭۈللۈك، گۈزەل ھاياتنىڭ بولىدىغانلىقى كاۋاساكىنىڭ ئەمەلىيىتىدىنمۇ مەلۇم ئىدى. كاۋاساكى ئوقۇغۇچىلىق ھاياتىنى باشلىغاندىن كېيىن، بۇرۇنقى پۇرۇز كىيىملىرىنى يىغىشتۇرۇپ، ئاددىي كىيىنىشكە باشلىغانىدى. ئۇ سېتىۋالغان كىيىملىرىنىڭ باھاسىنى پەخىرلەنگەندەك تەلەپپۇزدا مەلۇم قىلاتتى.

- ئېيتىڭلارچۇ، بۇ يوپىكا نەچچە پۇل؟
- 300 يېن، - دەپ جاۋاب بېرەتتى ئۆزى.
- بۇ پوپايىكا نەچچە پۇل؟ 500 يېن.
- بۇ كۆڭلەك پەقەت 180 يېن.
- مەن بەكلا پۇشايمان قىلىمەن، بۇرۇن كىيىم - كېچەك ئۈچۈن

جىق پۇلۇمنى ئىسراپ قىلىۋېتىپتىمەن، ئەمەلىيەتتە ئاددىي كىيىملەر بىلەنمۇ چىرايلىق، راھەت يۈرگىلى بولىدىكەن. پۇلنى باشقا ئىشلارغا خەجلىش كېرەك ئىكەن، - دەيتتى ئۇ پات - پات ئۆزىدىن رازى بولغان ھالدا.

كاۋاساكى ئۆزىگە يارىشىدىغان كىيىملەرنى تېپىشقا ئۇستا ئىدى. مەن توكيونىڭ شىنجۇكۇ ۋە شىبۇيا دېگەن جايلىرىدىن باشقا جايلاردا بەدەنلىرى يېرىم - يارتا ئېچىلىپ قالغان ھالدا كىيىنىشكەن قىز - ئاياللارنى ئۇچراتمىدىم دېسەممۇ بولىدۇ. ياپونىيەدە قايسى خىل ئادەمنىڭ قانداق كىيىنىشى ناھايىتى ئېنىق: ئوتتۇز ياشلاردىكى ئايال ھەرگىزمۇ يىگىرمە ياشلاردىكى قىزلارنىڭ كىيىمىنى كىيىۋالمايدۇ، ئەللىك ياشلاردىكى ئايال ئاتمىش ياشلىقلارنىڭ كىيىمىنى كىيىۋالمايدۇ، دۇرۇس ئاياللار ھەرگىز پاهىشە سىياقىدا كىيىنىۋالمايدۇ. شۇڭا، ياپونىيەدە كىيىم - كېچەككە ئاساسەن بىر ئادەمنىڭ قۇرامى، كەسپى ۋە سالاھىيىتىنى بىلىش تەس ئەمەس.

كاۋاساكىنىڭ تېرىسى ناھايىتى سۈزۈك ئىدى، ئۇ ئۆزۈمۇ بۇنىڭدىن سۆيۈنگەن ھالدا تېرىسىنى ئاسرايتتى، ئۆزىنى ئايتاپتىن قاچۇراتتى. ئۇ سىرتقا پىكاپ بىلەن چىققاندىمۇ بەدىنىگە كۆيۈشتىن ساقلاش مېيى سۈرۈۋالاتتى، ئۇنىڭدىن باشقا نەرسىلەرنى سۈرتۈپ كەتمەيتتى، ئەتىرەمۇ ئىشلەتمەيتتى (ياپونىيەدە ئۆتكۈر پۇراقلىق ئەتىر ۋە قېنىق گىرىم دۇرۇس بولمىغان ئاياللاردىن بېشارەت بېرەتتى).

دۇرۇس ئاياللار ئالاھىدە دىققەت قىلىپ «خۇش پۇراق تەركىبى يوق» بۇيۇملارنى تاللايدۇ. ياپونلارنىڭ نەزىرىدە پەقەت گۈل بىلەن تاماقنىڭ پۇرىقىلا ياخشى، قالغان نەرسىلەرنىڭ پۇراقلىرى ئۇنداق ئەمەس.

ياپونىيە كىشىلىرى سېمىزلىكتىن قورقىدۇ. «ئورۇقلاش» گويا ياپون كىشىلىرىنىڭ ئېتىقاد شوئارىدەك بىلىنەتتى. كاۋاساكىنى سېمىز دېگىلى بولمىسىمۇ، تولغان قىز دېگىلى بولاتتى، شۇڭا ئۇ سەمرىپ كېتىشتىن بەكرەك ئەنسىرەيتتى، ھەتتا ئەنسىرىگىنىدىن تاماق يېمەيدىغان دەرىجىگە بېرىپ قالغانىدى. ئۇ ئالما بىلەن كۈن

ئۆتكۈزۈۋەتتى، كۈنىگە ئەڭ كۆپ بولغاندا بەش - ئالتە دانە ئالما يەپلا بولدى قىلاتتى. شۇنداق قىلىپ، ئۇ بىر ھەپتىدە بىر - ئىككى يەشەك ئەتراپىدا ئالما يەيتتى. ئۇنىڭ بىر كۈندە يەيدىغان ئاش - تامىقى بىر ۋاقلىق تامىقىمنىڭ يېرىمىغىمۇ يەتمەيتتى. ئۇنىڭ ئاتا - ئانىسى دېھقان بولۇپ، ئۇنىڭغا يېسۇن دەپ، ئۆزلىرىنىڭ ئېتىزىدىن چىققان كۆكتات ۋە گۈرۈچلەرنى ئاتايتەن ئەۋەتىپ بېرىتتى. ئۇ بۇنىڭغا جاۋابەن ئاتا - ئانىسىغا بۇ نەرسىلەرنى تاپشۇرۇۋالغانلىق ھەققىدە تېلېفون بېرىپ قوياتتى، باشقا چاغلاردا ئاتا - ئانىسىنى يوقلاش ياكى ئۇلاردىن تېلېفوندا ھال سوراشتەك ئىشلارغا چولپىسى تەگمەيتتى. ئۇ ئاتا - ئانىسى ئەۋەتكەن نەرسىلەرنى ئۆزى يەپ بولالمىغاچقا، بىزدەك مۇساپىرلارغا بېرىۋېتەتتى. كاۋاساكى بارلىق ياپونلاردا پۇراققا ئوچ ئىدى، شۇڭا ئېزىپ - تېزىپ سامساق، پىياز، كۈدە قاتارلىق نەرسىلەرنى يەپ سالمايتتى. ئۇ بىر ۋاقلىق تاماق ئۈچۈن زىيادە ۋاقىت سەرپ قىلىشنى قەتئىي خالىمايتتى، ئۇنىڭ ياتقىغىمۇ گاز ئۇلاش رەسمىيىتى بېجىرىلمىگەنىدى. ئۇ تاسادىپىي ھالدا گاز لازىم بولۇپ قالسا دەپ، ماگىزىنلاردىن تەييار قۇتىلىق گازلارنى ئەكېلىپ قوياتتى. گاز قۇتىلىرىنىڭ چوڭلۇقى كولا قۇتىسىچىلىك كېلەتتى. ئۇ كەچقۇرۇنلىرى ماگىزىن تاقىلىش ئالدىدا بېرىپ ئىككى - ئۈچ كۈنلۈك تامىقىنى ئەكېلىۋالاتتى. كەچقۇرۇنلىرى تاماقلارنىڭ باھاسى ئەرزان بولاتتى.

كىتاب ئوقۇش ياپونلارنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇشىدا كەم بولسا بولمايدىغان بىر ئىش. كىتاب مەن پىششىق بىلىدىغان كاۋاساكىنىڭ مۇھىم روھىي ئوزۇقى ئىدى. ئۇنىڭ ئوقۇيدىغان كىتابلىرى ئۇنىڭ كەسپى بولمىش سانلىق مەلۇمات بىلەنلا چەكلەنمەيتتى، ئۇ يەنە شېئىر ئوقۇيتتى، يېڭى چىققان ئەدەبىي كىتابلار ئۇنىڭ نەزىرىدىن خالىي ئەمەس ئىدى. ئۇ بىر ئايدا چىقىدىغان 3000 خىل ئەدەبىي كىتابنىڭ ھەممىسىنى ئوقۇپ بولالمايدۇ، ئەلۋەتتە، لېكىن ئاساسىي ئېقىمىنى چوقۇم بىلىپ ماڭاتتى. ئۇنىڭ ئەدەبىيات ھەققىدىكى

بىلىمنى بىزدىكى بىر ئالىي مەكتەپ ئەدەبىيات ئوقۇتقۇچىسىنىڭكىدىن مول دېسەم، ئاشۇرۇۋەتكەنلىك بولمايدۇ. ئۇ ئوقۇپ بولغان كىتابلىرىنى كونا كىتابلار دۇكىنىغا ئۆتكۈزۈۋېتىپ، يېڭىلىرىنى ئالاتتى. مەن بولسام ئوقۇتۇش ماتېرىياللىرىنى كۆرۈپ چىقىشنىڭ ھۆددىسىدىنمۇ تەستە چىقاتتىم. بىز ھەپتىدە يېرىم كۈن بىللە بولاتتۇق. بىز كىيىم - كېچەك، يېمەك - ئىچمەك، ئۇيغۇر ئاياللىرى ھەققىدە سۆزلەشكەندىن باشقا، ھەرقانداق ئايال ئويلاشتىن خالىي بولالمايدىغان مەسىلىلەر ئۈستىدىمۇ توختىلاتتۇق. ئۇنىڭ مۇھەببەت تۇرمۇشى ھەققىدە شۇنچە سورىغۇم بولسىمۇ، بىئەپلىك ھېس قىلىپ سوريالمايتتىم. ياپونلار باشقىلارنىڭ ئۆزىنىڭ شەخسىي ئىشىغا ئارىلىشىشىنى ياخشى كۆرمەيدۇ، باشقىلارغا ئۆزىنىڭ ئىچ سىرىنى ئېيتىپمۇ يۈرمەيدۇ، بۇ جەھەتتە ياپونلارنى پەۋقۇلئاددە ئىچى پىششىق خەلق دېيىشكە بولىدۇ. ياپونلارنىڭ بۇ خاراكتېرى بىزنىڭ باشقىلارغا داستىخان سېلىپ ئىچ سىرىمىزنى تۈكۈپ، قەلبىمىزنىڭ ئاچقۇچىنى تۇتقۇرۇپ قويدىغان ھاماقەتلىكىمىز بىلەن روشەن سېلىشتۇرما ئىدى. كاۋاساكنىڭ تېخىچە توي قىلمىغانلىقىنى بىلىمەن، مېنىڭچە بولغاندا، كاۋاساكى بۇ يېشىدا بىر - ئىككى بالىنىڭ ئانىسى بولسا نورمال بولاتتى. بۇ ھەقتىكى ئويۇمنى ئۇنىڭغا دېگىنىمدە، ئۇ نىكاھلىق تۇرمۇشتىكى بىر قاتار ئاۋارىچىلىكنى پاكىت قىلىپ قويۇپ، ئۆزىنىڭ چەكلىك ھاياتىدا ئۇنداق ئاۋارىچىلىكنى خالىمايدىغانلىقىنى، ئەركىن، بىمالال، تىزگىنسىز ياشاشنى ياخشى كۆرىدىغانلىقىنى ئېيتاتتى. قېرىغىنىڭىزدا سىزگە كىم قارايدۇ، دەپ سورىغىنىمدا، ئۇ ئىككىلەنمەيلا قېرىلار ساناتورىيەسىگە كىرمەن، دەپ جاۋاب بېرەتتى. ئۇ ماگىزىنلاردىن نەرسە سېتىۋېلىۋاتقان دۈمچەك بوۋاي، مومايلارنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ، ئۇلارنىڭ بالىلىرىنىڭ بولماسلىقى ناتايىن، قارالغۇ، ئۇلار يەنىلا يالغۇز يۈرۈپتۇ، دەيتتى. بەلكىم مېنىڭ ياپون تىلىدىكى ئىپادىلەش كۈچۈم ئاجىزدۇ ياكى مۇنازىرە ئىقتىدارىم تۆۋەندۇ، ئىشقىلىپ مەن ئۇنى

ئۆزبېك ئىزدەش پىرسىپىسى

نىكاھنىڭ ئەۋزەللىكىگە قايىل قىلالىدىم، مەن پەقەت شۇنىلا دېيەلدىم: «سىز تېخى سىزنى كۆيدۈرەلەيدىغان ئادەمنى تاپالمايسىز، شۇڭا نىكاھنىڭ زۆرۈرىيىتىنى ھېس قىلىپ يېتەلمىدىڭىز. كۈنلەرنىڭ بىركۈنى شۇ ئادەمنى تېپىپ قالسىڭىز، ئۆيىنىڭ بوسۇغىسىنىڭ مۇقەددەس بولىدىغانلىقىنى بايقاپ قېلىشىڭىز مۇمكىن.»

ئاياللارمۇ ئەرسىز ھالدا ئۆزىنىڭ ئاياللىق لاتاپىتىنى كېسەلگە گىرىپتار قىلىدۇ. مېنىڭچە، كاۋاساكى ئەرلەرنى ياقتۇرمايدىغان قىزلاردىن ئەمەس. ئۇنىڭ ئەرلەر بىلەن باردى - كەلدى قىلىشى مەن ئۈچۈن تامامەن نامەلۇم بولۇپ، ئۇنىڭغا مۇئەييەن ئەخلاقى باھا بېرىشكە ئاجىزلىق قىلىمەن.

ئۆگىنىش ۋە تەتقىقات ئارىسىدىكى كاۋاساكىنى بىر ئەزىمەتكە ئوخشىتىش مۇمكىن. ئۇ لابوراتورىيەدە يېرىم كېچىگىچە ئولتۇراتتى، دۆلەت ئىچى ۋە چەت ئەللەردىكى ئىلىم ئەنجۈمەن (ئىلىم مۇھاكىمىسى يىغىنى) لىرىگە پات - پات بېرىپ تۇراتتى. ئۇ تەۋە لابوراتورىيەدە ئۇنىڭدىن باشقا ئايال كىشى يوق بولۇپ، يېشىمۇ، ئوقۇش دەرىجىسىمۇ باشقىلارنىڭكىدىن چوڭ ئىدى. شۇڭا، لابوراتورىيەدىكى يىگىتلەر ئۆزلىرىنىڭ بۇ مۇنەۋىرىنىڭ گېپىنى ھەرگىز يىرمايتتى. ئوقۇغۇچىلار لابوراتورىيەنىڭ ئۆزىدىلا تاماق ئېتىپ يېيىشەتتى، بۇنداق چاغدا ئۇ بىر نوپۇزلۇق قوماندان ئىدى، مەن ئۇلارنىڭ مېھمىنى ئىدىم.

مەن كاۋاساكى ئارقىلىق باشقا ياپون ئاياللىرى بىلەنمۇ تونۇشتۇم. ئۇ ئاياللار چەت ئەللىكلەرگە ياپون تىلى ئۆگىتىدىغان پىدا ئىيلار ئىدى. بۇلارنىڭ ئارىسىدا قىزغىن، روھلۇق ئوتتۇرا ياش ئاياللار ۋە بالىسىنى ئەگەشتۈرۈۋالغان ياش ئانىلارمۇ بار ئىدى. بەزىدە ئۆگەنگۈچى ئۆگەتكۈچىدىن ئاز بولۇپ قالاتتى. ياش ئانىلار يېنىدىكى بالىلىرىنى پەپىلىگە چەت ئەللىك ئوقۇغۇچىلارغا ياپون تىلى ئۆگىتەتتى، ياپونلارنىڭ مەدەنىيىتى ۋە ئۆرپ - ئادىتىنى

تونۇشتۇراتتى. ياپونىيەدە بۇنداق پىدا ئىيلىق ئومۇملاشقان بولۇپ، كىشىلەر بۇنداق پائالىيەتلەرگە قاتنىشىش ئارقىلىق جەمئىيەتكە كۈچ قوشاتتى. ئائىلە ئاياللىرىمۇ ئەلۋەتتە شۇنداق.

دۇنيانىڭ ھەرقانداق يېرىدىكى ئاياللارنىڭ قىلىدىغان ئىشى ئوخشىشىپ كېتىدۇ. پەقەت ئىشنىڭ سالمىقى ۋە ئۇسۇلىدا پەرقلەر مەۋجۇت. ياپونىيە ئاياللىرىمۇ ئۇيغۇر ئاياللىرىغا ئوخشاشلا ئۆي ئىشى قىلىدۇ ۋە بالا باقىدۇ، شۇنداقلا بالا تەربىيەلەشنى ئۈستىگە ئالىدۇ. ئەمما ياپون ئانىلىرىنىڭ تەلىم - تەربىيە ئېلىپ بېرىش جەھەتتىكى ساپاسى ئۇيغۇر ئانىلىرىنىڭكىدىن كۆپ ئۈستۈن. ياپونىيەدە شەھەر بىلەن يېزىنىڭ پەرقى ئولتۇراق ئاھالىنىڭ ئاز - كۆپلۈكى ۋە مۇھىتىنىڭ ساپىلىقىدىلا كۆرۈلىدۇ. شەھەرلەردە ئاز - تولا بۇلغىنىشلارنى كۆرگىلى بولسىمۇ، يېزىلار ئاجايىپ پاكىز ۋە ئازادە ئىدى. ئادەمنىڭ ساپاسى جەھەتتىكى شەھەر - يېزا پەرقىنى بەلكىم ياپونلارنىڭ ئۆزى بايقايدىغاندۇ، لېكىن مەن بايقىيالمىدىم. مەن كۆرگەن شەھەر ئاياللىرى بىلەن يېزا ئاياللىرى كىيىنىش، يۈرۈش - تۇرۇش، گەپ - سۆز جەھەتتە ئوخشاش ئىدى. بىر دېھقاننىڭ ۋەزىيەت ۋە كىشىلىك ھايات ھەققىدىكى چۈشەنچىلىرى، چەت ئەللەر ھەققىدىكى كۆرگەن - بىلگەنلىرى بەجا يېزىدىكى بىر پىروفېسسورنىڭكى بىلەن ئوخشاش ئىدى. چەت تىللاردىن كىرگەن يېڭى بىر ئىبارە دېھقانلارنىڭ پارىڭىدىمۇ ئۇچرايتتى. بۇ يەردىكى پەرق، مېنىڭ بىلىشىمچە شۇكى، بىرى تەتقىقات بىلەن شۇغۇللىنىدۇ؛ بىرى ئېتىز - ئېرىق ئىشلىرىنى قىلىدۇ.

تاتسۇنو كۈچىدىكى يېزا ئاياللىرى شەھەردىكى ئاياللارغا ئوخشاشلا ياشلىقىدا زىلۋا، نازۇك، ئەركىن بولۇپ، ئىختىيارى ياشايتتى. ئۇلار ئەرلەر ئۈچۈن خوتۇنغا، بالىلار ئۈچۈن ئانىغا ئايلانغاندا، ئۆزلىرىنىڭ سەۋرچانلىقى ۋە ۋاپادارلىقىنى نامايان قىلاتتى، بارلىقىنى ئەرلىرى ۋە بالىلىرىغا ئاتىۋېتەتتى. ياپون ئاياللىرىنىڭ پەرزەنت تەربىيەلەش جەھەتتىكى مەسئۇلىيىتى ھەقىقەتەن ئېغىر. بالىلار يەسىلگە

كىرگەن شۇ كۈندىن باشلاپ ئانىلارمۇ ئۇلار بىلەن بىللە ئوقۇش ھاياتىغا قەدەم قويدۇ. ھەپتىدە بىر - ئىككى نۆۋەت يەسلى ۋە مەكتەپلەرنىڭ ھەر خىل پائالىيەتلىرىگە قاتناشمىسا بولمايدۇ. ئۇلار ئوقۇتقۇچىغا ھەمكارلىشىپ بالىلارنىڭ ئائىلىدىكى ئۆگىنىشىگە ياردەم قىلىدۇ، بالىلىرىغا ھەر خىل تەربىيە بېرىدۇ. ياپونىيەدە بالىلىرى مەكتەپكە كىرگەن ئانىلار ئادەتتىن تاشقىرى ئالدىراش بولۇپ كەتكەچكە، خىزمىتى بارلىرى خىزمىتىدىن ئىستىپا بېرىدۇ - دە، پۈتۈن زېھنىنى پەرزەنت تەربىيەسىگە قارىتىدۇ. ئۇلارنىڭ نەزىرىدە خىزمەت قىلىپ ئېرىشكەن پايدا پەرزەنت تەربىيەسىنىڭ ئارقىسىدىكى كۆرۈنمەس پايدىغا قارىغاندا، ئەرزىمەس بىرنەرسە ئىدى. ياپونىيەنىڭ تۈزۈلمىسىمۇ ئانىلارنىڭ بۇنداق تاللىشىغا كەڭئاشا شارائىت يارىتىپ بېرىتتى. ئانىلار يەنە ئەللىرىنى كۈتىدۇ، ئۆي تازىلايدۇ. شۇنى كېسىپ ئېيتىشقا بولىدۇكى، ياپونلارنىڭ ئۆيلىرىنىڭ ئەڭ چەت بۇلۇشىدىنمۇ ئەخلەت ۋە چاڭ - توزان بايقىغىلى بولمايدۇ. ياپون ئاياللىرى پاكىزلىقنى گويا پاكىزلىققا شەيدا بولۇپ قالغاندەك ياخشى كۆرىدۇ. كاۋاساكىمۇ ئەنە شۇنداق پاكىزلاردىن بولۇپ، مۇنچا لۆڭگىسىدىن سەككىزىنى تۇتاتتى، ئۇلارنى بىر قېتىم ئىشلەتكەندىن كېيىن تەلتۆكۈس دېزىنېفېكسىيە قىلاتتى. ئۇنىڭ يوتقان - كۆرىلىرى ۋە كىرىلىكلىرىمۇ كۆپ بولاتتى. شۇ قەدەر ئالدىراش ياپون ئاياللىرى يەنە تۈرلۈك خالىس ئىش قىلىشقا ۋاقىت چىقىراتتى. ئۇلار بىر يەرگە جەم بولۇپ تاماق ئېتىشنى ئۆگىنەتتى، پىرەنىك پىشۇراتتى. مەنمۇ ئۇلارغا لەڭمەن ۋە پولۇ ئېتىشنى ئۆگەتتىم. دوستلار ئۇچرىشىشلىرىدا ئۇلار قۇرۇق پاراڭ سېلىشنىڭ ئورنىغا ئۆزئارا بالا تەربىيەلەش تەجرىبىلىرىنى ئالماشتۇراتتى، بالىلارنىڭ تۈرلۈك كىيىمىنى تىكىشنى، تۇرمۇش بۇيۇملىرىنى ياساشنى ئۆگىنەتتى. بۇ ھەقتىكى قوللانمىلارنى كىتابخانلاردىن يېتىپ ئاشقۇدەك تاپقىلى بولاتتى. مەن ياپون ئاياللىرىنىڭ ئاشۇ خىل پائالىيەتلىرىگە قاتناشقنىمدا، تەبىئىي ھالدا ئۇيغۇر ئاياللىرىنىڭ قاتار چايلىرىنى ئەسلەپ قالاتتىم.

سەمىرىپ تىقىلىپ كەتكەن ئاياللار مەنسىز پاراڭلارنى سوقۇپ، تالاي ۋاقىتنى ئۆتكۈزۈۋېتىدۇ، ئۈستەلگە تۈرلۈك قورۇما دۆۋىلەپ تىزىلغان، سېمىزلىكتىن تىقىلىپ كەتكەن ئاياللار خۇددى ئولجىغا ئېتىلغان ۋەھشىي گۆشخور ھايۋانلاردەك قورۇمىلارنى يالماپ - يالماپ يېيىشىدۇ. ئۇلار ئۆيلىرىگە بىرقانچە تېتىقسىز - لاۋزا يۈمۈردىن باشقا ھېچنېمە ئۆگىنەلمەي قايتىشىدۇ.

مەن كاۋاساكى ئارقىلىق ياپون ئاياللىرىنى مەلۇم دەرىجىدە چۈشەنگەندەك بولدۇم. بۈگۈنكى ياپونىيەدە كىشىلەرنىڭ بىلىمى ئاشقانسىمۇ، نىكاھ يېشىمۇ چوڭايماقتا، بويتاق ئاياللارنىڭ سانىمۇ زورايماقتا، نوپۇسنىڭ كۆپىيىش نىسبىتى يىلدىن - يىلغا كېمەيمەكتە. ئېيتىلىشىچە، 2004 - يىلى ئۈرۈشتىن كېيىنكى ياپونىيەدە نوپۇسنىڭ ئۆسۈش نىسبىتى ئەڭ تۆۋەن بولغان يىل بولۇپ، نىسبەت ئاران 0.05% بولغان. ياپونىيەدە قېرىلار شۇ قەدەر كۆپكى، ھەپتە ئارىلىقىدا ماگىزىنغا بېرىپ قالغان بىرەر ياش ئۆزىنى بوۋاي - مومايلارنىڭ ئارىسىدا كۆرۈپ، خىجىل بولۇپ كېتىدۇ.

ئېرىم ئابدۇقادىر ياپونىيەگە كەلگەندە، كاۋاساكى شىۋېتسىيەدە ئىدى. ئۇ ئۇ يەردە ھەرقايسى ئەلدىن كەلگەن تەتقىقاتچىلار بىلەن بىللە يېرىم يىللىق ھەمكارلاشما تەتقىقاتقا قاتنىشىۋاتاتتى. ئۇ ماڭا E-mail (ئېلخەت) يېزىپ، ئۇ يەردىكى ئىشلىرىنى سۆزلەپ بېرەتتى، بەزىدە چىرايلىق ئاتكرىتكىلارنى ئەۋەتەتتى. ئۇنىڭ تور بېتىدە ئۇ بارغان جايلارنىڭ فوتو سۈرەتلىرى بار بولۇپ، سۈرەتلەر كەسپىي فوتوگرافلارنىڭ ئەسىرىدىن قېلىشمايتتى. مەنزىرلەر ھەقىقەتەن تىپىكلەشتۈرۈپ تاللانغان بولۇپ، ئاشۇ جايلارنىڭ ئالاھىدىلىكىدىن ئۇچۇر بېرەتتى. ئابدۇقادىر مەندىن كاۋاساكى ھەققىدە ئاڭلىغاندىن كېيىن، ئۇنىڭغا قىزىقىپ قالدى. كاۋاساكى تەتقىقاتىنى تاماملاپ، قايتىشىدا سانكىت پېتربۇرگنى زىيارەت قىلىپ، JAISTقا قايتىپ كەلدى.

ئەمدى كاۋاساكىنىڭ پىكاپىدا يەنە بىر مېھمان كۆپەيدى، ئۇ دەل

ئابدۇقادىر ئىدى. كاۋاساكى ئابدۇقادىرنىڭ سالاھىيىتىنى ئۇققاندىن كېيىن، ئۇنىڭ بىلەن ئىنگىلىزچە پاراڭلاشتى، ئۇلارنىڭ پاراڭلىرى خېلى بىر يەردىن چىققاندا كىلاتتى. ئابدۇقادىر تىلغا ئالغان چەت ئەل ئەدىبلىرى كاۋاساكىگىمۇ تونۇش ئىدى، بەزى شائىرلارنىڭ شەخسىي تۇرمۇشىغا دائىر تەپسىلاتلارنىمۇ بىلەتتى. كاۋاساكى بىلەن بولغان پاراڭ تەبىئىي ھالدا ئابدۇقادىرنىڭ زوقىنى ئاچقاندا كىلاتتى. دەسلەپتە بىر ئاز قورۇنغان ئابدۇقادىر بارغانسېرى ئېچىلىپ كەتتى. بۇ ھالەت ماڭا چاڭچۇندىكى ياپون تىلى مۇئەللىمىم مۇراتۇچى توموكونى ئەسلىتتى. ئۇ قىزى 1995 - يىلى شەرقىي شىمال پېداگوگىكا ئۇنىۋېرسىتېتىدا بىزگە ياپون تىلىدىن دەرس بەرگەندى، بىز ئۇنىڭ يېنىدىن نېرى كېتەلمەيتتۇق. نىكاھلىق ئەر ساۋاقداشلىرىمۇ خۇش پېئىل، ئوچۇق سۆزلۈك بۇ ياپون قىزىغا شەيدا بولۇشۇپ، ئۇنى كېچىكىپ ئۇچراتقىنىدىن ھەسرەت چېكىشكەندى. كاۋاساكى بىلەن مۇراتۇچىدىن ئىبارەت بۇ ئىككى نەپەر ياپون قىزىنىڭ چىرايى ئادەتتىكىچە بولسىمۇ، سۆيۈملۈك ئىدى. ئۇلارنىڭ قىممەت قارىشى، ئەخلاقى ۋە ئېتىقادى قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر ئۆزلىرىنى باشقىلارنىڭ ئالدىدا قانداق تۇتۇشنى، ئوبرازىنى ئوڭۇشلۇق ھالدا تىكلەشنى بىلەتتى، شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ ئاددىي چىرايىمۇ ئۆزلىرىگە مۇھەببەت ۋە قەدىرىيەت ئېلىپ كېلەتتى. بىزنىڭ ئۇيغۇر قىزلىرى، قارىسىڭىز شۇنداق چىرايلىق، ئەمما ئۇلارنىڭ تولىسىدا قىزلارغا خاس نازا كەت ئۆچكەن. ئۇلار ئۆزلىرىنى گۈزەللىرىنىڭ گۈزىلى ساناپ چوڭ تۇتۇشىدۇ. خۇرۇم يوپىكا ۋە خۇرۇم ئىشتان كىيىۋېلىشقان بەزى قىزلار كۆرەڭ ھالدا ئۆزلىرىنى ئەركەك چىۋىن قونمىغان ئاقسۆڭەك گۈزىلىدەك ھېسابلايدۇ. ئەمەلىيەتتە ئۇلار ئەر - ئايالنىڭ خاراكتېر پەرقى نەزەرگە ئېلىنمىغان تەلىم - تەربىيەنىڭ مەھسۇلى بولۇپ، ئەر - ئاياللار باراۋەرلىكىنى ئەر - ئاياللار ئوخشاشلىقى دەپ چۈشىنەتتى. ئۇلار دۇنيانى ناھايىتى

ئاز بىلىدۇ. شۇڭا ئۇلار ئامېرىكىنىڭ پۇل تېپىش ئۈچۈن ئىشلەنگەن فىلىملىرىدىكى نامراتلار مەھەللىسىدە يۈرگەن كوچا لۈكچەكلىرىنىڭ تەق - تۇرقىنى مودا قاتارىدا چۈشىنىۋېلىشقانىدى. نەتىجىدە «قاندىغاي، دېگەن ھايۋانغا ئوخشاپ كېتىدىغان بىر تۈركۈم ئۇيغۇر قىزى بارلىققا كەلدى. ئۇلار بىرەر كىشىنى مەسئۇلىيەت بىلەن سۆيمەيدۇ ياكى سۆيۈۋەلمەيدۇ.

مېنىڭ كېلىپ چىقىشىم ۋە جەمئىيەت ئارقا كۆرۈنۈشۈم كاۋاساكىنىڭكىگە ھەر جەھەتتىن ئوخشىمايدۇ. مەن ئىسلام ئېتىقادىدىكى ئۇيغۇر مىللىتىنىڭ قىزى بولۇش سۈپىتىم بىلەن ئائىلىنى چوڭ بىلىمەن، بۇنداق چوڭ بىلىش ھەرگىزمۇ پىرىنسىپسىز ھالدىكى ھېسسىيات ئەمەس، بەلكى ئەقىدە ئۈستىگە قۇرۇلغان مەسئۇلىيەت روھى بولۇپ، ئانىلىق مۇقەددەسلىكىمنى يېتىشتۈرىدىغان قورغان. ئۇ يەر مەن ئۈچۈن مەكتەپتۈركى، پەرزەنتلىرىمنى ئۆزۈڭدەنم ۋە ئېتىقادىم بويىچە تەربىيەلەشكە زېمىن ھازىرلايدۇ. جەمئىيەتتىكى يامان ئىشلارنىڭ تەسىرى ئۆزىنىڭ قارا كۆلەڭگىسىنى تاشلاپ، پەرزەنتلىرىمنىڭ روھىنى يىڭىلتىشكە ھەرقانچە ئۇرۇنسىمۇ، مەن پەقەت ئائىلەم ئارقىلىقلا ئۇلارنىڭ روھىغا ئوزۇق ۋە قوۋۋەت بېرىپ، شەرەپلىك ئىنسان بولۇش لايىقىتىگە ئېرىشتۈرەلەيمەن. مانا بۇ مېنىڭ ئائىلە قارىشىم، مەن ئۇنى ئىمكانقەدەر ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن كۈرەش قىلىمەن. مەن بۇ قارىشىمنى كاۋاساكىغا قايتا - قايتا ئىزاھلاپ، ئانا بولۇشنىڭ ئەۋزەللىكىنى تەكىتلىدىم، لېكىن كۆزقارىشىمنى ئۇنىڭغا تاڭمىدىم. ئىككى خىل تارىخ، ئىككى خىل تەقدىر، ئىككى خىل مەدەنىيەت، ئىككى خىل تىل، ئىككى خىل دىن، ئىككى خىل جەمئىيەت، ئىككى خىل تۈزۈم، ئىككى خىل ئائىلىدە چوڭ بولغان مەن بىلەن ئۇنىڭ قىسقىغىنا مەزگىل ئىچىدە ئورتاق ئېتىقاد سىزىقىغا كىرىشىمىز ئاسان ئەمەس ئىدى. بىزنىڭ ئوخشىمايدىغان تەرىپىمىز

ئۆزىنى ئىزدەش بىر قىسىمىدا

كۆپ بولسىمۇ، ئىمكانقەدەر ئوخشايدىغان تەرەپلىرىمىزنى ئۆزئارا بايقاشقا تىرىشتۇق. بىر - بىرىمىزنىڭ ئىجابىي تەرىپىنى قېزىپ، ئۇنى دوستلۇقىمىزنىڭ رىشتىسىگە ئايلاندۇردۇق. كاۋاساكى ۋە تىنىمدىن تولىمۇ يىراق ئاشۇ ئارالدا ماڭا دوستلۇقنىڭ مېھرىنى يەتكۈزدى، ماڭا كۆپ جەھەتتىن ياردەم بەردى. ئۇنىڭ يېقىملىق ئاۋازى، سەمىمىي كۈلكىسى مۇساپىرەتتىكى قەلبىمگە كۆپ تەسەللى بولدى. ئۇنىڭ مەن ئۆگىنىشكە تېگىشلىك خىسلەتلىرى ئاز ئەمەس ئىدى، مەن ئۇنىڭ ئېتىقادىدىن باشقا ھەممە تەرەپلىرىدىن ئۆگەنسەم ئەرزىيتتى. ئۇنىڭدا بىر ئايالغا خاس نازۇكلۇقمۇ بار، بۇ نازۇكلۇقتا دەل بىر ئايالنىڭ قۇدرىتىمۇ بار ئىدى.»

مەن جەمىلەنىڭ بايانلىرىنى كاۋاساكىنىڭ تۇرمۇش ئىستىلىنى چۈشىنىشىمىزگە يېتىدۇ، دەپ قارايمەن. ئۇ ھەقتىكى سەھىپىنى ئۆزۈمنىڭ بىر قېتىملىق تەسىراتىنى قىستۇرۇپ ئۆتۈش بىلەن ئاخىرلاشتۇرۇشنى مۇناسىپ كۆردۈم.

بىز ۋە تەنگە قايتىش ئالدىدا تۇراتتۇق، كاۋاساكى بىزنى ئائىلە بويىچە ئوينىتىپ كەلمەكچى بولدى. مارتىنىڭ باشلىرىدا سوغۇق بوشاپ، دالالاردىن ئەتىيازنىڭ ھىدى كېلىشكە باشلىغانىدى. بىز مەكتەپتىكى ماشىنا توختىتىش مەيدانىدا ئۇچراشتۇق.

بەدەنلىرى تولغان كاۋاساكى ئېگىز بولغاچقا، يەنىلا زىلۋا كۆرۈنەتتى. ئۇ بۈگۈن قارا چېپەرقۇتتىن تىكىلگەن ئۇزۇن ساراپىنىنىڭ ئۈستىگە ئاق چاپان كىيىۋالغان بولۇپ، پۇتىدا ئىسپورت ئايىغى بار ئىدى. قويۇق سۇمبۇل چاپلىرىنى بولسا بوغۇۋالغانىدى. ئۇ ماڭا شۇنداق پاكىز ھەم جازىبىلىك كۆرۈندى. بىز سالاملاشتۇق.

بۆلبۈلناز كاۋاساكىغا يانداش ھالدا پىكاپىنىڭ ئالدىدا ئولتۇردى، جەمىلە، بابۇر ئۈچىمىز كەينىدە ئولتۇردۇق. پىكاپ قوزغىلىشى بىلەن تەڭلا كاۋاساكى ئۇنىڭغا قويدى. لەرزى كۈي مېنى، پىكاپنى، يول ياقىسىدىكى بىنالارنى، يىراقتىكى يېشىل تاغلارنى يەڭگىل پەيگە

ئايلىنىدۇرۇپ قويغاندەك تۇيۇلدى. بىر ئايال ناخشا ئوقۇدى، نەزمىسىنى چۈشەنمىسەممۇ، ئايالنىڭ ئاۋازىدىكى مۇڭ ۋە ھەسرەتنى چۈشەنگەندەك بولدۇم.

ناخشىدا ئاياللارنىڭ مەنىۋى دۇنياسىدا تىنىپ كەتكەن قانداقتۇر بىر ئازابلىق سەرگۈزەشت بۇلۇقلايتتى. مېنىڭچە، ئايال ناخشا ئارقىلىق يىغلاپ، پەرياد كۆتۈرگەندەك قىلاتتى.

— بۇ ئايال نېمىگە يىغلايدۇ؟ — دەپ سورىدىم مەن كاۋاساكىدىن. سوئاللىم قىزىق تۇيۇلغان بولسا كېرەك، كاۋاساكى كۈلۈپ تاشلىدى.

— ئۇ يىغلىمىدى، ناخشا ئېيتتى، — دېدى ئۇ.

— يىغىنىڭ دەل ئۆزى ئىكەن.

— بىر ھېسابتا بۇ ئايال يىغلاۋاتىدۇ.

— نېمىشقا؟

— 20- ئەسىرنىڭ باشلىرىدا چىلىدا بىر شائىرە ئۆتكەن، ئۇ سوتسىيالىزمچى بولۇپ، ئۆزىنىڭ جەمئىيەت غايىسىنى ئەمەلگە ئاشۇرالمى، دېڭىزغا ئۆزىنى چۆكتۈرۈپ ئۆلۈۋالغان. بۇ ناخشا دەل ئاشۇ ئايالغا بېغىشلانغان.

كاۋاساكى ئۇ شائىرەنىڭ ئىسمىنى دېۋىدى، ئۇ مەن بىلمەيدىغان بىرى ئىكەن. ھازىر ئۇ ئىسمىنىمۇ ئۇنتۇپ قالدىم. «چىلى» دېسە، شائىرلاردىن مستىرال بىلەن نېرۇدا ئېسىمگە كېلىدۇ. كاۋاساكى ئېيتقان شائىرەنى بىلمىگەنلىكىم ئۈچۈن خىجىل بولدۇم. بىر ھېسابتا جۇڭگودا چەت ئەللەر ئەدەبىياتىنىڭ تونۇشتۇرۇلۇشى ياپونىيەدىكىدەك كۆلەملىشىپ بولالمىغان، ئۈرۈمچىدە تېخىمۇ شۇنداق.

ئايالنىڭ ناخشىسى ھەممىمىزنى شۈكلىشتۈرۈۋەتتى. كۆز ئالدىمدا بىر ئايال دېڭىز بويىغا يېتىپ كەلدى. تۇمانلىق دېڭىز چايقىلىپ تۇرىدۇ، ئايالنىڭ چۇۋۇق چاچلىرى دېڭىزنىڭ شامىلىدا

ئۆزى ئۆزىنى بېرىش

پەرىشان ئۇچماقتا. ئايال ئاستا - ئاستا دېڭىزغا ئىچكىرىلەپ كىردى، سۇ ئايالنىڭ بېلىگە كەلدى، ئاندىن كانىيىغا كەلدى... دېڭىز ئايالنى يۇتۇۋەتتى. دېڭىزدىكى دولقۇنلار بەئەينى ئايالنىڭ كۆچۈپ يۈرگەن قەبرىسىگە ئوخشايتتى.

مەن كاۋاساكنى شوخ ناخشىلارنى ياقىتۇرمايدىكەن دېگەندەم، ئۇ بۇنداق پىغانلىق كۈيلەرنى نەدىن تاپتىكەن. ئۇ ئۈمىدسىزلىنىپ، يولدىن ئادىشىپ كەتكەن چۈشكۈن قىزلاردىن ئەمەس ئىدى. لېكىن ئۇنىڭ يۈرىكى تىراڭبىدىگە تەڭكەش ئىكەن. دەرۋەقە، ھەسرەتتى يوق ئايال يۈزەكى ئايالدىر.

بىز ماگىزىن ئايالاندۇق، ئاندىن ياپون دېڭىزى بويىغا بېرىپ بالىلارنى ئويناتتۇق. مۇشۇ جەرياندا كاۋاساكى بىزگە بىر قوللۇق مۇلازىمەت قىلدى، بابۇرنىڭ پۇتلىرى سوغۇق قۇمدا توڭلاپ قىزىرىپ كەتكەندە، ئالدىنقىدا ئىسسىق قويدى، پۇتىدىكى قۇملارنى ماشىنىسىدىكى ئاپپاق لۆڭگىسى بىلەن سۈرتۈپ تازىلىدى؛ مەن يۈزۈمنى يۇيۇۋىدىم، يېپيېڭى بىر لۆڭگىسىنى يۈزۈمنى سۈرتۈشۈمگە ئۇزاتتى. ئاياللىق مېھرى ئۇنىڭدىن بەھرىمەن بولغۇچى ئەرنى باياشات قىلىدۇ. مەن ئۇنىڭ قىلغانلىرىدىن سۆيۈنمەي تۇرالمىدىم.

كاۋاساكى رەقەملىك ئاپپاراتى بىلەن بىزنى سۈرەتكە تارتىپ قويدى، مەن ئۇنى ئائىلەمدىكىلەر بىلەن قوشۇپ سۈرەتكە تارتىپ قويدۇم. كاۋاساكى سۈرەتلەرنى بەدىئىيلىكى بار قىلىپ تارتاتتى.

يېرىم كۈنلۈك ئويۇن ئاخىرلىشىپ، خوشلىشىدىغان چاغدا كاۋاساكى جەمەلگە ئەتىر، بۇلبۇلنازغا بۇلاپكا، بابۇرغا كىچىك ئويۇنچۇق ماشىنا، ماڭا ھېرمان ھېسىسىنىڭ سۇ بويىقىلىرىدىن تۈزۈلگەن 2003 - يىللىق ئالدىنقى كالىپندارنى تەقدىم قىلدى. مەن ھېرمان ھېسىسىنىڭ رەسىمى سىزدىغانلىقىنى شۇ ۋاقىتنىڭ ئۆزىدە بىلىدىم.

— مەن ھېرمان ھېسىسىنى شائىر دەپ تونۇيتتىم، مەن ئۇنىڭ شېئىرلىرىنى تەرجىمە قىلغان، — دېدىم كاۋاساكىغا.

— توغرا، ئۇ شائىر، شۇنداقلا ياخشى رەسسام، — دېدى ئۇ.
— رەھمەت سىزگە، بۇ مەن ئۈچۈن ياخشى سوۋغات بولدى، —
دېدىم مەن.

— سىزگە ئەرزىگەن بولسا، مەن بەك خۇشال، — دېدى ئۇ.
جەمىلە كاۋاساكى بىلەن ئۇزاق خوشلاشتى. كاۋاساكى بىزنى
تاماق بىلەن ئەمەس، چىن ئىنسانىي مېھىر بىلەن مېھمان قىلدى.
تاماقنى چوڭ بىلىدىغان ئادەملەر بۇنى ئالدىراپ چۈشىنەلمەيدۇ.
ياپونلارنىڭ باشقىلار ئۈچۈن سائەت - سائەتلەپ ۋاقىت چىقىرىشى
ئۇنداق ئاسان ئىش ئەمەس.

كاۋاساكى مىليون - مىليون ياپون قىز - ئايالنىڭ پەقەت
بىرى. ئۇ پۈتكۈل ياپون قىز - ئاياللىرىغا تولۇق ۋەكىللىك
قىلمىسىمۇ، ئۇنىڭ ياپون قىز - ئاياللىرىنى چۈشىنىشتە بىر كۆزىك
ئىكەنلىكىدە شەك يوق.

قىسقا سەھىپە، زور تەشەككۈر

ياپونىيەدە ئىلىم تەھسىل قىلىۋاتقان ئۇيغۇر ئوقۇغۇچىلارغا
1985 - يىلىدىن تارتىپ ھازىرغا قەدەر ھىممەت قولىنى سۇنۇپ
كېلىۋاتقان بىر ساخاۋەت ئىگىسى بار، ئۇنىڭ ئىسمى خاسۇمى ماسايو
(Hasumi Masayo). مەن ئۇنى كۆرۈپ باقمىدىم، ئۇ ھەقتە پەقەت
ئايالىمدىن ئاڭلىدىم. 2003 - يىلى مارتتا ۋەتەنگە قايتىشىمدا ئۇ
زات بىلەن كۆرۈشۈپ، ئۇنىڭدىن ھال سوراپ ئۇنۇشنى ئويلىغانىدىم،
ۋاقىت ۋە ئىمكانىيەتتىم بولماي قالدى، بۇنىڭ ئۈچۈن ھازىرمۇ
ئەپسۇسلىنىمەن.

چىبا ناھىيەسىنىڭ ناگارىيما شەھىرىدە تۇرۇۋاتقان بۇ بوۋاي
جەمىلەنىڭ ئېيتىشىچە، بۇ يىل 68 ياشقا كىرىپتۇ. ئۇ بىر زىمىندار
بولۇپ، توكيودا ئوقۇۋاتقان ئۇيغۇر ئوقۇغۇچىلارنى ھەقسىز ياتاق بىلەن

تەمىنلەش بىلەن بىللە، ئۇلاردىن توك، سۇ پۇللىرىنىمۇ ئالمىغان. ئەگەر ئۇ ئوقۇغۇچىلارنىڭ ھەربىرى توكىيودىكى ئەڭ ئەرزان ياتاقنى ئىجارىگە ئالسا، ئىجارە ھەققى ۋە توك، سۇ، گاز پۇللىرى بولۇپ يىلىغا جەمئىي 30 مىڭ يۈەندىن ئارتۇق چىقىم قىلغان بولاتتى. بەزى قېرىنداشلىرىمىز خاسۇمى ئەپەندىنىڭ ھەقسىز ئۆيىدە يەتتە - سەككىز يىل ئەتراپىدا تۇرغان، بۇنداق ئۆيىدە يېتىپ - قوپۇپ، دوكتورلۇق ئوقۇشنى تۈگەتكەن قېرىنداشلىرىمىز سەككىز نەپەردىن ئاشىدىكەن. ئۇ يەنە خىراجىتى جىددىيلىشىپ قالغان ئۇيغۇر ئوقۇغۇچىلار ئۈچۈن ئوقۇش مۇكاپاتى تەسىس قىلىپ، ئېيىغا تۆت تۈمەن يېن (3000 يۈەن خەلق پۇلى) تارقاتقان، بۇ پۇل بىلەن بىر ئادەم بىر ئايلىق يېمەك - ئىچمىكىنى قامدىيالايدۇ.

خاسۇمى ئەپەندى ھەر يىلى يازدا دىيارىمىزدىكى ۋىلايەت - ئوبلاستلارغا نۆۋەتلىپ بېرىپ، باشلانغۇچ ۋە ئوتتۇرا مەكتەپلەردىكى نامرات ئوقۇغۇچىلارغا ئوقۇش پۇلى، كىتاب - ماتېرىيال پۇلى، كىيىم - كېچەك تارقىتىپ بېرىدىكەن.

جەمئىي 2000 - يىلى توكيو تەبىئىي پەنلەر ئۇنىۋېرسىتېتىدا بىلىم ئاشۇرغاندا، خاسۇمىنىڭ ئۆيىدە ھەقسىز تۇرغان. خاسۇمىنىڭ ئەقىدىسىگە نىسبەتەن ئېيتقاندا، ۋەتىنىمىزگە قايتقان قېرىنداشلىرىمىزدىن بىرەر مەتبۇئات يۈزىدە ئۇنىڭغا تەشەككۈر سادالىرى ياڭرىشى كېرەك ئىدى. شەرق مۇتەپەككۈرى فەرىدىدىن ئەتتار بۇ ھەقتە مۇنداق دېگەنىكەن:

غەمكىن قارا كۈندە كىم ساڭا يار،
 خۇشال كۈنۈڭدىمۇ ئۇنتۇما زىنھار.

قېرىنداشلىرىم ئۈچۈن خاسۇمى ئەپەندىنىڭ خالىس ھىممىتىنى خەلقىمگە تولۇق تونۇشتۇرۇشنى ئارزۇ قىلاتتىم، لېكىن ئۈكشى

ھەققىدە تەپسىلىي مەلۇماتقا ئىگە ئەمەسمەن. ئۇ كىشى ئۈچۈن مەزكۇر كىتابىمىدىن ئون - يىگىرمە بەت سەھىپە ئاجراتسام تامامەن ئەرزىيتتى. بۇ يەردە پەقەت خاسۇمى ئەپەندىنىڭ شەنىگە ئۇلۇغ مۇتەپەككۇر نۇرىدىن ئابدۇراھمان جامىينىڭ مۇنۇ ئىككى مىسرا بېيىتىنى تەقدىم ئېتىش بىلەن چەكلىنىمەن:

شۇنداق ياشىغىنكى، سەن بولساڭ شەرقتە،
ساخا دۇئا قىلسۇن ئادەملەر غەربتە.

جىمجىتلىقتا ئويلىغانلىرىم

يالغۇزلۇق سىزنى ئۆزىڭىزگە قايتۇرۇپ بېرىدۇ، بۇ چاغدا جاھاندارچىلىقنىڭ جىددىي قايناملىرى سىزنى ۋاقىتلىق ئۆز رايىڭىزغا قويۇۋېتىدۇ. سىزدىكى ئىككى ئۆزلۈك ئۆزئارا بىر - بىرىگە سىنچىلاپ بېقىشىدۇ، ھايات غوۋغالىرىدا يىتىپ كەتكەن ئۆزلۈكىڭىزنى يەنە بىر ئۆزلۈكىڭىز قولىغا ئېلىپ قارايدۇ، ئۆرۈپ - چۆرۈيدۇ، ئىككى ئۆزلۈكىڭىز جەۋھىرى بىر نۇقتىدا ئۇچراشقاندا، جىمجىتلىق باشلىنىدۇ. جىمجىتلىق تېگى يوق دېڭىز، ئۇنىڭغا ئىنسانىي مەۋجۇتلۇقىڭىز تىنىمسىز چۆكۈۋاتقان بولىدۇ. چۆكۈۋاتقان بۇ نەرسە سۈدەك رەڭسىز، يوقلۇقتەك جىسىمسىز، بەلكى لۇغەت ۋادىسىدا ئىسىمسىز. ئەقلىڭىز ۋە شۇ چاغقا قەدەر توپىلىغان بىلىملىرىڭىز جىمجىتلىقنىڭ قەرىگە چۆكۈۋاتقان ئاشۇ ئىسىمسىز نەرسىنى بويلاپ چوڭقۇرلاشقا ئىنتىلىدۇ. بەلكى ئەقىل بىر يەرلەرگە بارغاندا ئېرىپ كېتىپ، چەكسىز جىمجىتلىقنىڭ ۋۇجۇدىغا سىڭىپ كېتىدۇ. بىزنىڭ جىمجىتلىق ئىچىدىن سۈزۈپ چىققانلىرىمىز جىمجىتلىق ئىچىگە يوشۇرۇنغان سادالارنىڭ ئازغىنە بىر قىسمى، مەركىزىي ئاۋازلار يەنىلا بىزدىن ئۇزاق كەتمەكتە.

يالغۇزلۇق جىمجىتلىق ئەمەس، لېكىن ئۇنىڭ جىمجىت ئۆلكىلىرىمۇ بولىدۇ؛ جىمجىتلىق يالغۇزلۇق ئەمەس، لېكىن ئۇنىڭ ۋاقىت بىلەن تۇتاشمىغان نۇقتىلىرى بولىدۇ. بەزىدە مەن قاينام - تاشقىنلىق ئادەملەر ئارىسىدا تۇرۇپ قەبرىستان جىمجىتلىقىنى بايقاپ قالغىمەن. كىشىلەر دەۋرەپ ئۇزاق كېتىۋاتقان سۇ، مەن تاش، ۋاقىت مېنىڭ كۆلەڭگەم. ئىنسانىيلىقم قەيەردە بولسا ۋاقىت شۇ يەردە. تاش بالىلارنىڭ غۇبارسىز قەلبىدە ئېرىيدۇ ۋە زۇۋان سۈرىدۇ.

ئاھ، ۋاقىت بىلەن پوملاقلاشقانلىرىم، بۇ چاغدا دېيىشكەن گەپلىرىمنىڭ بىرىمۇ ئېسىمدە قالماپتۇ، لېكىن تەمى ئېسىمدە. جەمىلە مېنى ئۆيدە قالدۇرۇپ ئوقۇشقا چىقىپ كەتكەندە ئەنە شۇنداق تۇيغۇلاردا بولمەن. كوچىدا يۈرگەنلىرىمدىمۇ شۇنداق تۇيغۇلار بولغان. ئەپسۇس، ئۇلارنى خاتىرەمگە پۈتۈۋالماپتىمەن. ۋاقىت ئۆزىنىڭ دەل ۋاقتىدا قوبۇللانمىغان سوۋغىلىرىنى يىغىشتۇرۇۋېتىشكە بەك ئۇستا. دوستلار، خاتىرەمنىڭ بۇلۇڭ - پۇچقاقلرىغا ئالدىراپ - تېنەپ پۈتۈپ قويغان بەزى قۇرلارنى سىلەرگە شۇ پېتى تەقدىم قىلىدىغان بولدۇم، ھېكمەتلىك كۆزۈڭلار ساددا كۆڭلۈمنى ئاۋۇندۇرسىمۇ ئەجەب ئەمەس.

* * *

2002 - يىلى 30 - ئىيۇن

ھەممە ياق جىمجىت.

مەن ياپونىيە جەمئىيىتىنى چۈشەنمەيمەن، ئۆزۈم تۇرۇۋاتقان يەرنىڭ كوچىلىرىنى ئوقمايمەن، تۇرمۇش يوسۇنى ۋە ئىستېمال قائىدىلىرىنى ئوقمايمەن. بۇ يەردىكىلەر مېنى تېخىمۇ ئوقمايدۇ. ياپونىيە جەمئىيىتىگە نىسبەتەن ئېيتقاندا، مەن زادى كىم؟ يېڭى بىر سالاھىيەت مەسىلىسى تۇغۇلماقتا.

مەن ئۇيغۇر، لېكىن مېنىڭ ئۇيغۇرلۇقىمنى بۇ يەردىكىلەردىن ھېچكىم بىلمەيدۇ. زامانىۋى مەدەنىيەتكە ئىگە ياپونىيە مەن ئۈچۈن يۈچۈن ئارال، مەن يېرىم روبىنزون كىروزو، يېرىمىمنى ياپون تىلىنى بىلىدىغان خوتۇنۇم تارتىۋالغان.

چەت ئەلگە يېڭى چىققان بىر ئۇيغۇر ئۆزىنىڭ مىللىي كىملىكىنى تونۇتۇپ ياشامدۇ ياكى باشقىلارنىڭ مىللىي كىملىكىنى نوقۇل تونۇش بىلەن ياشامدۇ؟ تونۇتۇش ۋە تونۇش مىللىي كىملىكنىڭ تېشى ۋە ئەستىرى.

* * *

2002 - يىلى 1 - ئىيۇل

ھەممە ياق جىمجىت.

ساۋ شىچاۋ ئەپەندىنىڭ «ھەزارەت (كۈلتۈر) ئىستراتېگىيەسى» كىتابىدا مۇنداق دېيىلىپتۇ:

«سەن ئەنگىلىيەلىك بولۇپ، فىرانسىيەدە تۇرساڭ، فىرانسىيە سېنىڭ تۇرالغۇڭ بولىدۇ. ئەگەر سەن فىرانسىيە پۇقرالىقىغا كىرسەڭ، ئۇ سېنىڭ دۆلەت تەۋەلىكىڭ بولىدۇ. لېكىن سەن قانداق ئادەم؟ سەندىكىسى ئىنگىلىز مەدەنىيىتى، سەن پۈتۈنلەي ئىنگىلىزچە ئويلايسەن، باھالايسەن، ئىنگىلىزچە تۇيغۇلاردا بولمىسەن ياكى ھەرىكەت قىلمىسەن. سەن يەنىلا ئىنگىلىز.»

بۇ گەپ مېنى ئويلىاندۇرۇپ قويدى: ئەگەر بىر مىللەت ئۆزىنىڭ ئۆتمۈشىنى چۈشەنمىسە، كېلەچىكى توغرىسىدا ئويلىنمىسا، پەقەت قورساق بېقىش ۋە سۆھبەتسىز بولسا، بالىلار ئۆزىنىڭ ئىجتىمائىي، مىللىي كىملىكى ھەققىدە مەكتەپلەردىن ساۋاق ئالالمىسا، ئۇ بېلىققا ئوخشاش ياشىشى مۇمكىن. ئۇ پاكىز سۈدىمۇ ياشاۋېرىدۇ، پاسكىنا سۈدىمۇ ئاۋاز چىقارماي ياشاۋېرىدۇ، سۈسزىلىقتىمۇ ئاۋاز چىقارماي ئۆلىدۇ.

ساۋ شىچاۋ ئەپەندى ئېيتىدۇ:

«بىر مىللەتنىڭ مەۋجۇت بولۇش - بولماسلىقى ھەزارەت (كۈلتۈر) نى بەلگە قىلىدۇ. ئەگەر ئىنگىلىزلار خەنزۇلاردەك تەپەككۈر قىلىپ، خەنزۇلاردەك قىلىق قىلسا، خەنزۇلاردەك خىزمەت قىلسا ۋە تۇرمۇش كەچۈرسە ئۇلار ئىنگىلىز بولماي قالىدۇ. ئەگەر بىر ئىنگىلىز خەنزۇچە سۆزلەيدىغان بولۇپ كەتسە، چوكا ئىشلەتسە، جۇڭخېچە داۋالانسا، شياۋلىن گۇمپىسىنى مەشىق قىلسا، ئۇ خەنزۇغا ئايلىنىپ كەتكەن بولىدۇ. ھەزارەت (كۈلتۈر) يوقالسا مىللەت يوقىلىدۇ.»

«ئۆتكەن يىلى بىر ئالىي مەسلىھەتچىلەر ئۇچرىشىشىدا ئامېرىكىلىق بىر كەسپداشقا يولۇقۇپ قالدىم. مەن ئۇ ئايالنى بىر قاراشتىلا جۇڭگولۇق ئىكەن دەپ بىلىۋالدىم. ئۇنىڭ چىرايىدىن

قارىغاندا، تىپىك جۇڭگولۇق ئىدى. بىز قول ئېلىشىپ كۆرۈشتۈق. ئۇنىڭ ھەمراھىنىڭ ئېيتىشىچە، ئۇ خەنزۇچە سۆزلىمەيدىكەن، خەنزۇچىنى ئاڭلاپمۇ چۈشىنەلمەيدىكەن. بىز تەرجىماننىڭ ياردىمى بىلەن تەرەققىيات ئىستراتېگىيەسى ئۈستىدە پىكىر ئالماشتۇردۇق. پاراڭ جەريانىدا بايقىدىمكى، ئۇنىڭ بىلىمى پۈتۈنلەي ئامېرىكا مائارىپ سىستېمىسىدىن كەلگەن، ئۇنىڭ نەزەرىيەلىرىمۇ خارۋارد ئۇنىۋېرسىتېتىدا جۇغلانغانىدى. تاماق ۋاقتىدا قارىسام، ئۇ جۇڭگولۇقلارنىڭ داستىخان قاندىلىرىنىمۇ، قاچا - چوكىلارنى جۇڭگوچە ئىشلىتىشىنىمۇ بىلمەيدىكەن. شۇ چاغدا مەن بىر جۇڭگولۇق بىلەن ئەمەس، بىر ئامېرىكىلىق بىلەن تاماق يەۋاتقىنىمغا ھەقىقىي ئىشەندىم، ئۇنىڭ ئامېرىكا ھەزارەت (كۈلتۇر)ىگە ئاسسىمىلياتسىيە بولۇپ كەتكەنلىكىنى، مەن ئۈچۈن كىلىنتون بىلەن ئوخشاش ئىكەنلىكىنى بايقىدىم. ئۇنىڭ چىرايىلا ساقلىنىپ قالغان، لېكىن روھىي دۇنياسى ئاينىپ بولغانىدى.»

ساۋ شىچاۋ ئەپەندىنىڭ بايانلىرىنى قىياسەن ئۆزۈمگە يۆتكەپ بېقىپ، ئەندىكىپ كەتتىم ۋە بۈيۈك تارىخچىمىز موللا مۇسا سايرامنىڭ «تارىخى ھەمىدىيە» دېگەن كىتابىدىكى مۇنۇ مىسرالار يادىمغا كەلدى:

«ئۆرگەنەي دەپ قارغا كەكلىك ماڭىشىن،

ئۆرگەنەلمەي ئۇنتۇدى ئۆز ماڭىشىن.»

(قاغا كەكلىكىنىڭ مېڭىشىنى ئۆگىنىمەن دەپ، ئۆزىنىڭ

مېڭىشىنى ئۇنتۇپ كەتتى.)

* * *

2002 - يىلى 4 - ئاۋغۇست

ھەممە ياق جىمجىت.

ئۆيگە مەھكۇم بىر خىل رېتىمدىكى تۇرمۇشۇمدا ھېچبىر

يېڭىلىق يوق.

ئۆگىنىش ۋە ئىزدىنىش ھەققىمنى نېمە سەۋەبتىن كىملىرگە

تارتقۇزۇپ قويغان بولغىدېم. تۈگىمەس مېھماندارچىلىق، يىغىن، توي - تۈكۈنلەرنىڭ غۇۋا مەنزىرىسى كۆز ئالدىمدا. يات بىر مۇھىتتىكى تەمتىرەشلىرىم، يات بىر مەدەنىيەت ئالدىدىكى پاسسىپ ھالىتىمنى قانداق تىللار بىلەن ئىزاھلىغىلى بولار؟

ئىنگىلىز تىلى ۋە ياپون تىلىدا چوڭ ئىلىم مۇھاكىمىلىرىدە سۆزلىگۈم كېلىدۇ، ياتلارغا ئۆزۈمنىڭ كىملىكىنى بىلدۈرگۈم كېلىدۇ. مېڭا يىللار ئىلگىرى سېلىشتۇرما تىل ئىزاھلىق لۇغىتى تۈزگەن مەھمۇد كاشغەرىينىڭ 21 - ئەسىردىكى ئەۋلادى تۇرۇپ، يات تىلدىن قىسلىۋاتمەن. قىسلىش بۇ ئەجەب بىر گەپ ئىكەن!

* * *

2002 - يىلى 6 - ئاۋغۇست

ھەممە ياق جىمجىت.

كۈنلەر زېرىكىشلىك. چۈنكى تىل مەسىلىسى مېنى كىشىلەردىن ئايرىپ تۇرىدۇ. مۇمكىن بولسا ياپونىيە جەمئىيىتىنى ئوبدان چۈشىنىپ، تۈزۈك جاھان كۆرمىگەن خەلقىمگە تەرەققىياتنىڭ قانداق بولىدىغانلىقى ھەققىدە جىق نەرسىنى دەپ بەرگۈم بار، ئۇلار بۇنى ئويلىنىشنىڭ يىپ ئۇچى قىلسا بولاتتى.

ھەممە ئىش پۇرسەتكە باغلىق، پۇرسەت ئادالەتكە باغلىق.

ئۇيغۇرلاردىكى ھېسسىياتچانلىق، قىزىقچانلىق ھەمدە ۋاقىت بىلەن ھېسابلاشمايدىغان دوستانلىق شۇ قەدەر مېھرىلىك ھەم ئىللىق بولسىمۇ، لېكىن نەپنى مەقسەت قىلغان رىقابەتلىك جەمئىيەتتە بۇنداق بەغباش ئاق كۆڭۈللۈك خەلقىمىزنىڭ ئۆزىگە زىيان سالماقتا. قانداق قىلغاندا بۇ ساددا خەلقنى ئەقىل، ئەقىدە بويىچە ئىش كۆرىدىغان، پىلان بويىچە پائالىيەت قىلىدىغان، پىلانغا بولغان كاپالەتنى ئادەمگەرچىلىك قاندا - يوسۇنلىرىدىن مۇھىم بىلىدىغان ئاقىلانە مىللەت قىلىپ قۇرۇپ چىققىلى بولار؟ بۇ

ھەقىقەتەن چوڭ تېما.

بۈگۈن ماڭىزغا تۇخۇم ئالغىلى بارغانىدىم. ۋېيېتناملىق توۋ (THAO) ئىسىملىك بىر قىز بىلەن ئىنگىلىزچە پاراڭلاشتىم. پارىڭىمىزغا ئوما ئىسىملىك بىر مېلىق قىزمۇ ئارىلاشتى. ئىنگىلىزچەم راۋان بولمىسىمۇ، ئۇلار بىلەن مەكتەپكە قايتىپ كەلگۈچە ئۇنى - بۇنى دېيىشتىم. ئۇلار «جەمىلە سىزنى بەك ياخشى كۆرىدۇ، بىز ئۇنى بىلىپ تۇردۇق» دېيىشتى.

— مەن ئۇنىڭ ئېرى، بۇنى ئەلۋەتتە چۈشىنىمەن، — دېدىم مەن.
— سىز بەك بەختلىك، ئايالى تەرىپىدىن ياخشى كۆرۈلگەن ئەر بەختلىك بولىدۇ، — دېدى ۋېيېتناملىق قىز.

— توي قىلىدىڭىزمۇ؟ — دەپ سورىدىم ئۇنىڭدىن.
— ھەر ئىككىمىز توي قىلمىغان، — دېيىشتى ئۇلار بىردەك.
— سىلەر ئەر - ئايال تۇرمۇشى ھەققىدە جىق نەرسىنى بىلىدىكەنسىلەر، نەدىن ئۆگەندىڭلار؟ — دېدىم ئۇلارغا.
ئۇلار قاقاھلاپ كۈلۈپ كېتىشتى.

قىز - ئاياللار بىلەن تۇرمۇش ھەققىدە پىكىر ئالماشتۇرۇش قىزىقارلىق بولىدۇ. مەن بۇ قېتىملىق پاراڭدىن راھەت ھېس قىلدىم.
ئۆزىنى ئىپادىلەش بىر خىل ھۆرلۈك.

* * *

2002 - يىلى 15 - ئاۋغۇست

ھەممە ياق جىمجىت.

كۈنلەر بىر خىل ئۆتمەكتە. يازغۇدەك ئالاھىدە ئىش يوق.
ھەربىر كۈنۈم ئايىغى چىقماس دىلبايان بىلەن ئۆتىدۇ، بۇ دىلباياننىڭ بېشىمۇ ئازاب، ئاخىرىمۇ ئازاب.

ياپونىيە مۇھىتىدا تۇرۇپ ماددىي، مەنئىي، ئەقلىي نامراتلىقنى سەزگىنىمدە، مۇزدەك بىر مۇساپىرلىق تۇيغۇسى جان - جېنىمدىن

ئۆتۈپ كېتىدۇ.

مۇساپىرلىقنىڭ خېمىر تۇرۇشىنى ئۆز ۋەتىنىدىن ئېلىپ چىققان ئادەم باشقا ئەللەردىمۇ مۇساپىر.

يالغۇز لۇقتا نېمىنى ئويلىمايدۇ كىشى. لېكىن، بۇ ئويلار شارقىراپ ياغقان يامغۇردەك قاقشال ئۆتمۈشنىڭ باغرىغا سىڭىپ كەتتى. مەن گويا ئادەمزاتسىز جەزىرىنىڭ چىڭقىچۈشلىرىدە ئۆزى تۈتەپ، ئۆزى يېنىۋاتقان يانغىندەك ۋاقىت پاياندا ئۆز - ئۆزۈمنى ئۈنۈم ئاقتىمەن.

بىزنىڭ ئۆگىنىدىغان، ئىزدىنىدىغان، ئىشلەيدىغان، جەمئىيەتكە ماددىي ۋە مەنىۋى بايلىق يارىتىدىغان بىباھا پۇرسەتلىرىمىز قانداقتۇر بىراۋنىڭ قولىدىكى ئويۇنچۇق.

پۇرسەت ھوقۇقنى شەرت قىلىدۇ. ھېچقانداق ھوقۇقى بولمىغان ئادەم پۇرسەت تاللىيالمىدۇ!

بىز ئۇيغۇرلار دۇنيانى مېھىر - مۇھەببەت، كۈي، لەززەت ھالقىلىرىدا چۈشىنىشنى خالايدىغان بولۇپ كەتكەنىمىز. ئالدىمىزدىكى غىزا بىز ئۈچۈن لەززەت ۋە خۇشاللىقنىڭ مەنبەسى. بىز جىسمانىي سەزگۈلەرنىڭ ھۇزۇرىدىن مەست بولۇشنى ياخشى كۆرىمىز، روھىيەت مۇقامىنى ئويلايدىغانلار ئاز. بىز چاقچاق قىلىمىز، كۈلىمىز، ناخشا ئېيتىمىز، بۇلارنىڭ ھەممىسى «ھېچنېمە» ئۈچۈن. يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن مەئشەت ۋە لەززەت تۇرمۇشىمىزدىكى بىر خىل خۇمارغا ئايلىنىپ قالغان. بىز ئەتراپىمىزدىكى ھەممە نەرسىگە يەڭگىلەتكە شېئىرىي تۈس، رومانىك بويلاق، ھېسسسىيات ئېلىمېنتلىرىنى بېغىشلايمىز. بۇ ئاخىر بىر مىللەت ھاياتىنىڭ مېتافىزىك مۇھىتىنى شەكىللەندۈرىدۇ. بۇنداق مۇھىتتا ئادەم ئادەمخۇمار، خۇش ئاۋاز، مۇڭداشقا بولۇپ ئۆسىدۇ ۋە تەنھالىققا ئادەتلىنەلمەيدۇ. بىر - بىرىگە خۇمار بولۇش تۈپەيلى ئۇيۇشقانلار ئەنە شۇ خۇمار تۈپەيلى ئورۇشىدۇ. ئۇلاردا مەسلەك ۋە مەقسەت بىرلىكىدىكى ئۇيۇلۇق كەم كۆرۈلىدۇ.

ھېسسسىيات تىپلىق بىر مىللەت چاقماقنى «خۇدانىڭ قەھرى» دەپ سۈپەتلەش بىلەنلا بولىدۇ، بىر ئەقلىي مىللەت ئۇنىڭ

فىزىكىلىق سەۋەبلىرىنى تەكشۈرىدۇ. بىر ياپوننىڭ ئالدىغا بىر قاچا غىزا كەلسە ۋە بۇ غىزا يېتىمچە بولسا، ئۇ بۇنىڭدىن ھۇزۇرلىنىشقا تىرىشىدۇ، ئەلۋەتتە. لېكىن ئۇ بۇنىڭ بىلەنلا توختاپ قالمايدۇ. ئۇ بۇ غىزا قانداق تەييارلانغان، قانداق خۇرۇجلىرى بار دېگەنلەرنى بىلىشكە قىزىقىدۇ. دېمەك، بۇ غىزا ئۇنىڭ ئۈچۈن بىر قېتىملىق ئوزۇق، شۇنداقلا بىلىش جەريانىدىكى بىر قېتىملىق سوئال. يۇقىرىقىلار تەكرارلىق بىلەن ئىجادىيەت ئوتتۇرىسىدىكى پەرقنىڭ ئاددىي بىر كۆرۈنۈشى بولسا كېرەك.

* * *

ياپونلار چەت ئەللىكلەرگە ھامان بىر شۈبھە بىلەن قارايدىكەن، لېكىن كۆرۈنۈشتە سىلىق. ئۇلار ئادەمگە ئىشەنمەيدىكەن، ئوغرىلىق كەبى ناچار قىلمىشلارنى چەت ئەللىكلەر قىلىدۇ، دەپ قارايدىكەن. ئۆزىگە نىسبەتەن قالاق باشقا ئاسىيا مۇساپىرلىرىدىن بەكرەك گۇمانلىنىدىكەن. چەت ئەللىكلەرگە ئىشەنمەسلىك ياپونلارنىڭ مىللىي خاراكتېرىدىكى يارقىن بىر تەرەپ. بىز ئۇيغۇرلار چەت ئەللىكلەرگە ئىشىنىپ، ئۆزىمىزگە ئىشەنمەيمىز، ئاز - تولا ئوقۇغانلار تېخىمۇ شۇنداق. بۇنىڭ تارىخىي يىلتىزى نەدىدۇ؟

* * *

2002 - يىلى 16 - ئاۋغۇست

ھەممە ياقى جىمجىت.

«Uyghurlar.yahoo.group» نىڭ تور بېتىگە ئانچە - مۇنچە

قاراپ قويىمەن. قورساق كۆپۈكى، شىكايەت، مۇنازىرە...

خىرىستىيانچى كۈچلەر مۇسۇلمانلارغا مۇنازىرە ئاچتى، ئۇ

مۇنازىرىدىن ئاخىر چېكىنىپ قاچتى .

كىمدۇر بىرى «يېزىقىمىزنى ئۆزگەرتسەك تەرەققىي قىلىمىز» دېدى. تىل جەھەتتە «كۆچكۆچ» ئېلىپ بارساق دېگەنلەرمۇ يوق ئەمەس .

پىكرى ناھىنسىلار ئۆزىنىڭ ھېچنېمىسىنى ياخشى كۆرمەيدۇ. مەن ئۇلارغا مۇنداق تەكلىپ بەردىم:

«ھەممىنى ئالماشتۇرۇشقا ۋاقىت كېتىدۇ، بىز ئالماشتۇرۇپ بولغۇچە باشقىلار يۈگۈرۈپ بولىدۇ. ئەڭ ياخشىسى ئاناڭلارنىڭ ئېمىنى ئالماشتۇرۇڭلار، شۇ چاغدىلا بۇنچە كۆپ ئاۋارە بولمايسىلەر.» مۇنازىرە بىر مەزگىل جىمىپ كەتتى .

ياپونىيە يېزىقى بىلەن كورىيە يېزىقى قولايلىق يېزىقلاردىن ئەمەس، لېكىن ئۇلار ئۇچۇر تېخنىكىسىنى مۇشۇ يېزىق بىلەن ئەلا دەرىجىدە يۈرگۈزۈۋاتىدۇ. ھەقىقەت شۇ – مەنبەسىدىن ئايرىلمىغان سۇ دۆڭدىنمۇ يول تاپىدۇ.

* * *

ئانا تىلنىڭ ئۆز كۆرۈڭگە ئوخشايدۇ، قالغان تىللار كۆز ئەينەك، دۈربۇن، تېلېسكوپ، مىكروسكوپ... دېگەنلەرگە ئوخشايدۇ. ئۇلار ھەرقانچە ئىلغار بولسىمۇ، كۆزۈڭ يەنىلا ساق بولۇشى كېرەك .

بىر زىيالىي بىر دانىشمەنگە مۇنداق دەپتۇ:

– پەننىڭ قۇدرىتىگە بىرىنچە دەپمەك تەس، كۆزەينىكىم بولمىسا نەرسىلەرنى تۈزۈك كۆرەلمەيمەن. كۆز ئەينىكىمنى تاقىۋالسام قارا كىگىزدە ئۆمىلەپ كېتىۋاتقان قارا چۈمۈلىنىمۇ كۆرەلمەيمەن .

– ئوبدان دېدىلە تەقسىر. ئاشۇ قارا چۈمۈلىنى سىلنىڭ كۆز ئەينەكلىرى كۆرەمدۇ ياكى كۆزلىرىمۇ؟ ئىشەنمىسىلە كۆز ئەينەكلىرىنى كاسىلىرىغا توغرىلاپ باقسىلا، – دەپتۇ دانىشمەن .

ئانا تىلنىڭ غۇرۇر، مۇھەببەت، ۋىجدان، ئەقىدىنىڭ تىلى. ئۇ يىلىك. مەرىپەت، ھەقىقەت، قۇدرەت ئۇنىڭدىن باشلىنىدۇ. باشقا

تىللار گۇۋاھنامە، شاھادەتنامە، كاپالەتنامە، ھوقۇقنامە تىللىرىدۇر.

* * *

2002- يىلى 17 - ئاۋغۇست

ھەممە ياق جىمجىت.

بۈگۈنكى دۇنيادا بىرەر كەسىپنىڭ چالا - بۇلا ئەھلى بولۇشلا كۇپايە قىلمايدۇ. ھەممىدىن مۇھىمى مۇكەممەل ئادەم بولۇش.

بۈگۈنكى جەمئىيەت مۇرەككەپ، چۈنكى سەن ياشاۋاتقان جەمئىيەتتە قىممەت قارىشى، ئېتىقادى سېنىڭكىدىن پەرقلىق بولغان كىشىلەر بار، ئۇلار غەربلىك، ئوتتۇرا شەرقلىق ياكى شەرقىي ئاسىيالىق بولۇشى مۇمكىن. سەن ئۇلارغا نىسبەتەن كىم؟ سەن ئۇلارغا ئۆزۈڭنىڭ كىملىكىنى نېمەڭ ئارقىلىق بىلدۈرۈشۈڭ كېرەك؟ ئۇلار سېنىڭ سالاھىيىتىڭنى، ئېتىقادىڭنى بىلمەي تۇرۇپ سەن بىلەن ئالاقە قىلىشقا ئالدىراپ كەتمەيدۇ، ساڭا ھەرگىزمۇ ھەقىقىي كىملىكىنى ئاشكارىلىمايدۇ. سېنىڭ كىملىكىڭ مۇجمەل بولسا، ئۇلارمۇ ساڭا مۇجمەل مۇئامىلە قىلىدۇ. چۈنكى، باشتا ئۆزۈڭ مۇجمەل. بۇنداق ئەھۋالدا سەن ئۆزۈڭنى يېگانە ھېس قىلسەن، سەن ئۈچۈن تالاي پۇرسەتنىڭ ئىشىكى ئېتىلىگەن بولىدۇ.

سەن ياشاۋاتقان جەمئىيەتنىڭ سىرتىدا نۇرغۇن جەمئىيەت بار. سەن ئۇ جەمئىيەتلەرگە كىرىپ قېلىشنىڭ مۇمكىن. سەن ئۇ يەردە قانداق ئادەم سۈپىتىدە ئىپادە تېپىشنىڭ كېرەك؟

كۆز قارىشى، سەۋىيەسى، ھەۋىسى ئوخشىمىغان كىشىلەر كۆز ئالدىڭدا ھەر كۈنى يېڭىدىن پەيدا بولىدۇ. سەن ئىنسانىي قەدەر - قىممىتىڭنى ساقلاش، غۇرۇرۇڭنى، مىللىي كىملىكىڭنى بىلدۈرۈش شەرتى ئاستىدا ئۇلار بىلەن ئوڭۇشلۇق مۇناسىۋەت قۇرالايسەن.

مۇكەممەل ئادەم بولۇش نەدىن باشلىنىدۇ؟ ھىدايەت ئۈستىگە قۇرۇلغان روھىي ساغلاملىقتىن، پىكىر تېرەنلىكىدىن باشلىنىدۇ. دېمەك، سەن غايە ۋە ئەقىدە ئىگىسى بولۇشۇڭ كېرەك. بولمىسا سەپەر ئۈستىدە ئاسانلا ئېغىپ كېتىسەن، ئۆزۈڭنى باشقىلارغا تەقلىد قىلىپ

ئۆزىنى ئىزدەش پىرسۇنسىزى

سالسەن. مانا بۇ، ئۆزىنى كەمسىتىشنىڭ يىلتىزى.

نۇرغۇن قېرىندىشىمىز ئىقتىسادىي تەرەققىيات جەھەتتە ئۆزىدىن ئۈستۈن غەربلىكلەر ۋە شەرقلىقلەرنى كۆرگەندە، ئۆزلىرىدىكى قىممەت قارىشىنى ئاسانلا يوقىتىپ قويۇپ، ئۇلارنىڭ تەنتەك چوقۇنغۇچىلىرىغا ئايلىنىپ كەتتى. نەتىجىدە، ئۇلار ئۆزلىرىنى بىر كەسىپ ئەھلى قىلىپ قۇرۇپ چىققۇچە، قىممەت قاراش جەھەتتە ياتلارنىڭ كوپىيە نۇسخىلىرىغا ئايلىنىپ كەتتى.

21- ئەسىر بىز ئۈچۈن كىملىك قۇرۇلۇش دەۋرى، شۇنداقلا كىملىكىمىزنى دۇنياغا يۈزلەندۈرۈش دەۋرى. يانچۇقۇڭدىكى كىملىك بىلەن يۈرىكىڭدىكى كىملىك بىردەك بولغاندا، دۇنيا ساڭا قۇچاق ئاچىدۇ.

* * *

2002- يىلى ئۆكتەبىرنىڭ بىر كۈنى.

ھەممە ياق جىمجىت.

چەت ئەلگە چىقساممۇ بەربىر قورۇنۇش، قىسىلىش، خىجىللىق ۋە ئەندىشە...

بىر ئەرۋاھ ۋە تەندىن ماڭا ئەگىشىپ چىققانىدى، ئۇنىڭ ئىسمى زادى نېمىدۇ؟

* * *

2002- يىلى 15 - ئۆكتەبىر

ھەممە ياق جىمجىت.

تسۇرۇڭىدىكى Lets دېگەن ماگىزىنغا نەرسە - كېرەك ئالغىلى باردىم. ماگىزىندىكى مۇلازىملارنىڭ ئىللىق مۇئامىلىسى نېمە ئۈچۈندۇر پىكىرلىرىمنى قوزغاپ قالدى.

ماگىزىنغا كىرىشىڭىز بىلەنلا مۇلازىم قىزلارنىڭ ئەدەبلىك سالىمى،

قايسى پەشتاختىغا بارسىڭىز سىزگە تىكىلگەن ئىللىق نەزەر، يېقىملىق ئاۋازدا قارشى ئېلىش. پۇل تۆلىگەندە زاپخوز قىز قولىدىكى پەتنۇسنى ئىككى قوللاپ سۇنىدۇ، پۇل قايتۇرۇپ بەرگەندە يەنە شۇ پەتنۇس بىلەن قايتۇرىدۇ، تەزىم قىلىپ تۇرۇپ «رەھمەت!» دەيدۇ.

خېرىدار ماگىزىندىن نەرسە سېتىۋالغانلىقى ئۈچۈن مۇلازىم قىزلار ئۇنىڭغا كۈلۈپ تۇرۇپ رەھمەت ئېيتىدىكەن. دېمىسىمۇ خېرىدارلارنىڭ ئۇ يەرگە كىرىشى ئۇ يەردىكى بارلىق مۇلازىمنى قوللىغانلىق بولىدۇ. مۇلازىملار خېرىدارلارنىڭ خېرىدارلىقىدىن، خېرىدارلار مۇلازىملارنىڭ ساھىبخانلىقىدىن سۆيۈنسە، ئىستېمالدىكى مەدەنىيەت راھەتتە خەش بولىدۇ.

بىر قېتىملىق ئىللىق مۇئامىلە بىر قېتىملىق ئۈنۈملۈك تەربىيە، مۇھەببەت بابىدىكى بىر قېتىملىق تېرىقچىلىق. ئۇنىڭ ھوسۇلىنىڭ كۆپلۈكىنى قىياسلاپ بولمايدۇ.

يۈرتىمىزدىكى خېرىدارلار بىلەن تاكالىشىدىغان ماگىزىن خادىملىرى ئېسىمگە كەلدى. ئۇلار خېرىدارلارنى تىللاپ پۇسكايتىۋەتسە، شۇنچە غالىبلاردىن سانىلىدۇ. ھەمىشە پەشتاختىنىڭ ئالدىدا گىدىيىپ تۇرالايدۇ. خېرىدارلارنى ئۇرىدىغان ئاشخانلىرىمىزمۇ بار تېخى.

ئادەم بولۇش كېرەك. ئىككى پۇتلۇق ھايۋاندىن ئادەمگە ئايلىنىشنىڭ مۇساپىسىنى تېزىرەك تاماملاش كېرەك، بولمىسا تۆت پۇتلۇق بولۇپ كېتىش خەۋىپى يوق ئەمەس.

* * *

2002 - يىلى 28 - ئۆكتەبىر

ھەممە ياقى جىمجىت.

تسۇرۇڭدا كىچىككىنە بىر ئاشخانا بار، ھەر قېتىم چۈشتە مىنىبۇستا ئۇنىڭ ئالدىدىن ئۆتكەندە ئۇنىڭ باس - باس ئىكەنلىكىنى كۆرمىەن. لېكىن ئۇ سائەت بەشتە تاقىلىپ بولىدۇ.

ئۇيغۇر تىببىي ئىنسانىيەتلىرى

ئاشخانا مۇلازىمىتى ۋاقىت تەقسىماتىغا بويسۇناتتى. ۋاقىت ياپونىيەدە كونكرېت بىر كۈچ ئىدى، ئۇنىڭ نوپۇزى پادىشاھ بىلەن باش ۋەزىرنىڭ نوپۇزىدىن ئۈستۈن. بۇ يەردە ۋاقىتقا ھۆرمەت قىلىنىدۇ. ئۇيغۇر ئاشخانىلىرىدىكى مۇلازىملار نېمە ئۈچۈن سۆرۈن؟ چۈنكى ئۇلار ھېرىپ كەتكەن. ئۇيغۇر ئاشخانىلىرىنىڭ تاقىلىش ۋاقتى خېرىدارلارنىڭ ئايىغى ئۈزۈلگەندە بولىدۇ. ھەربىر ئادەم بىيوروكرات، ھەتتا ئەركىنلىكنى كۈيلەپ ئاغزىدىن كۆپۈك ئاقىدىغان شائىرمۇ ئىمكانىيەت تاپسىلا بىيوروكرات بولىدۇ. ۋاقىت ئىجتىمائىي ھاياتنىڭ ئوكسىگېنى. ۋاقىت ئەڭ زور مۈلكىي ھوقۇق.

* * *

2002 - يىلى نوياىبىرنىڭ بىركۈنى.

ساۋ شىچاۋ ئەپەندى مۇنداق يېزىپتۇ:

«ئۆگىنىش ياپونلارنىڭ ئۆرپ - ئادىتى. بىر ياپون ئالىمى مېترودا گېزىت كۆرۈۋېتىپ بىرەر سۆزنى چۈشىنەلمەي قالسا، يېرىم يولدا مېترودىن چۈشۈپ، بوتكىدىن لۇغەت سېتىۋېلىپ مېتروغا يەنە چىقىدۇ. ئۇ سۆزنى چۈشىنىپ مەقسەتكە يەتكەندىن كېيىن ئاخىرقى بېكەتتىكى ئەخلەت تۇڭغىغا لۇغەتنى تاشلىۋېتىپ كېتىدۇ.»

بۇ گەپ بىر ئاز مۇبالىغىدەك تۇيۇلدى. لېكىن پويىزىدىكى ياپونلارنىڭ كىتابخۇمارلىقىنى ئەسلەپ، بۇ گەپنى ياپونلارنىڭ تۇرمۇش ئادىتىگە ئۇيغۇن دەپ ئېتىراپ قىلدىم.

ئالىم ئەدەب ئەھمەد زىيائى بىر گۇرۇپپا ئالىم - ئۆلىمانىڭ قان - تەر بەدىلىگە نەشردىن چىققان «قۇتادغۇبىلىك» نى x ۋىلايىتىنىڭ ۋالىيسىغا تەقدىم قىلغىنىدا، ۋالىي ئۇ كىتابقا قاراپمۇ قويماي دېرىزە تەكچىسىگە تاشلاپ قويغان. شۇنىڭ بىلەن ئەھمەد زىيائىنىڭ كۆڭلى زەرە يەپ، ۋالىينىڭ ئىشخانىسىدىن يېنىپ

چىققان. دەل مۇشۇ دۇنياۋى شۆھرەتلىك ئۇلۇغ كىتابنىڭ مۇئەللىپى يۈسۈپ بالاساغۇنى كىتابىنى يېزىپ پۈتكۈزۈپ قاراخانىيلارنىڭ ھۆكۈمدارى ھەسەن بۇغراخانغا تەقدىم قىلغاندا، مۇئەللىپكە «ھاجىپلىق» ئۇنۋانىنى بەرگەن. بۇ ئۇنۋاننىڭ مەنىسى «خاننىڭ ئەڭ يېقىن مەسلىھەتچىسى»، «دۆلەت تۈۋرۈكى» دېگەن بولدىكەن. بۇ بۇنىڭدىن مىڭ يىللار ئىلگىرىكى ئىش ئىدى.

* * *

2002 - يىلى نوپۇسنىڭ بىر كۈنى.

كومپيۇتېرنى چۈشەنچىلەپ يۈرۈپ، ئېگىز قۇم دۆڭىنىڭ يانپېشىدىكى زەر رەڭ توغراقنى كۆرۈپ قالدىم.

قۇمۇ ئالتۇن رەڭدە، توغراقنىڭ يوپۇرماقلىرىمۇ ئالتۇن رەڭدە، يېگانە بۇ توغراق مەغرۇر كۆپكۈك ئاسمان تېگىدە قەد كېرىپ تۇرۇپتۇ. ئۈرۈمچىدىن قەشقەرگە ئۆتكۈچە بۇنداق توغراقلارنى بۈگۈردە ئۇچرىتاتتىم. 18 يىل ئىلگىرى كۈزدە مەكىتكە بارغىنىمدا ئالتۇن رەڭ توغراقلارنى كۆپ ئۇچراتقاندىم. مانا بۇ مېنىڭ توغراق ھەققىدىكى بىۋاسىتە بىلگەنلىرىم.

مىللىي شائىر قۇربان بارات «كېسىلگەن توغراق» دېگەن شېئىرىدا كېسىپ تاشلىۋېتىلگەن توغراق ئوتۇنىنىڭ كۆكلىم مەۋسۈمىدا بىخ سۈرگەنلىكىنى يازغانىدى. شائىر ھايات ھېكمەتلىرىنى تەبىئەتتىن بايقايدىغان ئادەم. قۇربان بارات يىلتىزى ۋە ئانا غولىدىن ئايرىۋېتىلگەن توغراق ئوتۇنىدىكى تىز پۈكمەس ھاياتى مۆجىزىدىن بىر مىللەتنىڭ تارىخىنى كۆرگەندى، شائىرانە بايقاش دېگەن ئەنە شۇ. شۇنىڭدىن بېرى توغراقنى ئۆزىمىزگە ئوخشىتىدىغان بولدۇم.

قاغجىراپ پورلىشىپ كەتكەن يوغان توغراقنىڭ يېنىدا بوي سۈرگەن ياش توغراقلارنى كۆرگىلى بولىدۇ. بۇ توغراقلار شۇنچە يۇمران،

شۇنچە ساغلام. بۇنداق يەردىن خارابات ۋە گۈللىنىشنىڭ مەنزىرىسىنى تەڭلا ئۇچراتقىلى بولىدۇ. ياش توغراقنىڭ يېنىدا خازان، قوۋزاق، چاۋار ۋە قۇملاردىن ھاسىل بولغان دۆڭلەر بار، بۇ گويا ئەجدادلارنىڭ قەبرىستانى. ياش توغراقلار قوللىرىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ، ئەجدادلىرىنىڭ روھىغا دۇئا قىلىپ تۇرغاندەك تۇيۇلىدۇ، مانا بۇ ئۆتمۈش بىلەن بۈگۈننىڭ، بۈگۈن بىلەن ئەتىنىڭ تەبىئىي بىر باغلىنىشى ئىدى.

ئەجەبا، توغراقنىڭ سۈرىتى مەندە شۇنچە كۆپ تەسەۋۋۇر ئويغاتتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە، مەن ياپونىيەدە، مانا بۇ ۋەتەن سېغىنىشىنىڭ كۈچى. سېغىنىش ئەسلىمىدىكى ھاياتنىڭ بەرق ئۇرۇشى.

كاداڭ توغراقلارنىڭ بەزى شاخلىرى قۇرۇپ كەتكەن بولىدۇ. قۇرۇپ كەتكەن بۇ شاخلار بوران - چاپقۇنلاردا سۈنۈپ، زېمىنغا تىرەلگەن ھالەتتە ئۇزاق دەۋرلەر تۇرىدۇ؛ قارىساڭ، ئۇلار يېرىم يارتا ھالدا غول شاخقا باغلىنىپ، ئۇنىڭدىن رىشتىسىنى ئۈزمەيدۇ. ئۇلار شۇ ھالەتتە قاقشاللىشىپ تۇپراققا ئايلىنىپ يېڭى توغراقلارنىڭ ۋۇجۇدىغا كۈچ بولۇپ سىڭىپ كېتىدۇ.

سۈسز زېمىننىڭ بۇ سەۋرچان قەھرىماننىڭ قوۋزاقلىرى يىرىك بولىدۇ، قەددى تەمبەل كېلىدۇ. ئۇ قۇم - بورانلارنىڭ، چاقماقلارنىڭ، جۇدۇنلارنىڭ، پىژغىرىم ئاپتاپلارنىڭ زەربىسىدە كۆكرىپ مىڭ يىللارچە ياشايدۇ، قۇرۇپ قاقشال بولغان ھالدا مىڭ يىللارچە ئۆرە تۇرىدۇ، ئۇ ئۆزىنى پەرۋىشلىگەن زېمىننى باغاشلىغان ھالدا مىڭ يىللارچە ياتىدۇ. قاراسلاپ سۇنغان ۋاقتىدىكى ئېچىنىشلىق ھالىتىنى كىشىلەرگە كۆرسەتمەيدۇ. شاخلارنىڭ يىقىلغانلىقىغا تەن بەرمىگەنلىكى تىرەجەپ تۇرغان ھەيۋەت بەستىدىن بىلىنىپ تۇرىدۇ. «ھاياتنىڭ مۆجىزىسىنى توغراقلاردىن كۆرسەن» دېگەن گەپ بىكار ئېيتىلغان ئەمەس.

توغراقلارنىڭ ماكانىدا قۇياش ئۆزىنىڭ نەدىلىكىنى ئۇنتۇپ كېتىدۇ. يۇلتۇزلار بۇرۇن تۆكۈلگەن يوپۇرماقلارنىڭ سامادىكى ئەرۋاھى. ئوتتەك ھارارەت بىلەن گىرەلىشىپ كەتكەن جىمجىتلىق ئۆزىنىڭ

ئېغىر ۋەزىنى توغراقلىرىنىڭ بەستىگە سىڭدۈرۈۋېتىدۇ. توغراقلىرى بەئەينى جىمىتلىقنىڭ ھەيكىلى، ۋاقىت بۇ يەردە ئارام ئالىدۇ. قۇم ۋاقىتىنىڭ ھۈجەيرىسى، كۆك ئاسمان ۋە قۇم ئارىسىدا ئاپتاپ كېچىنىڭ تۇخۇمىنى بېسىپ ئولتۇرىدۇ.

ئەلمىساقىتىن بېرى بۇ يەردە بورانلار ھۇۋلاپ تۇردى، قۇملار كۆچۈپ تۇردى، لېكىن توغراقلىرى خىرامان ياشاۋەردى. «تەكلىماكان – ئەبەدىلىك ماكانىم، تەۋرەنمەسلىك ئېتىقادىم»، مانا بۇ توغراقلىرىنىڭ ھايات مىزانى.

توغراقلىرى بىر - بىرىدىن يىراق تۇرۇپ ئۈسۈشىدۇ، بىر - بىرى بىلەن قاتتىق پەردىشەپ ساقلىشىدۇ. توغراق ھەشەمەتسىز، چۈرۈك كېلىدۇ، ئۇ ئىنساب ۋە قانائەتنىڭ رەمىزى. ئۇنى ئەركىلىتىدىغان سەلەكىن شاماللىرى بولمايدۇ، چۆرىسىدە تۈزۈك گۈلمۇ يوق، بىر بولسا ئۇنىڭ يېنىدا ئۆزىگە ئوخشاش چىداملىق يۇلغۇن بولىدۇ. توغراق بۇلبۇللىرىنىڭ ناۋاسىغىمۇ خۇشتار ئەمەس. ئۇ باشقىلاردىن ھېچنېمە كۈتمەيدۇ، ئۇنىڭ خۇلق - ئېتىبارى ھەمىشە ئوخشاش.

بەزى شالاڭ توغراقلىقلار بار، بۇ يەردە قۇملارنىڭ ئۆزگىشى ئەدەپ كەتكەن. چۆكۈپ كېتىۋاتقان توغراقلىرىنى ئاداققى ھالدا سوزۇپ تۇرۇشىدۇ. بۇ يەردىكى بەزى توغراقلىرىنىڭ پېقىرلىقىدىن يۆلەنچىسى يوق، ئۇلار يېگانە، دوستى يوق.

شامال توغراقلىرىنىڭ ئورتاق تىلى. شۇڭا بىپايان تەكلىماكاننىڭ توغراقلىرىغا تىلماچ كەتمەيدۇ. نىيا، كىروران شەھەرلىرىنىڭ خارابىسىدىن توغراق مەدەنىيىتىگە ئائىت ئىزنالارنى كۆرگىلى بولىدۇ. خارابىلەردىكى ئاشۇ توغراق ياغاچلىرى ھەرقانچە پورلىشىپ كەتسىمۇ، ياشىرىپ تۇرغان توغراقلىرى بىلەن شامال تىلىدا سۆزلىشىدۇ. شۇڭا توغراقلىرى ئەجدادىدىن يۈز ئۆرۈمگەن.

ئەگەر خەنزۇلارنىڭ مەدەنىيىتىنى بامبۇك مەدەنىيىتى دېيىشكە توغرا كەلسە، ئۇيغۇرلارنىڭ مەدەنىيىتىنى توغراق مەدەنىيىتى دېيىشكە بولىدۇ. لوپنور، تارىم ۋادىسىدىكى ئۇيغۇرلار ئۆيلىرىنى

توغراق بىلەن قاشالايدۇ، ئاش - نانلىرىنى توغراق ئوتۇنى بىلەن پىشۇرىدۇ، توغراق دەرىخىدىن ئويۇپ ياسالغان تەڭنە قېيىق بىلەن بېلىق تۇتىدۇ. خەنزۇ يېزىقى بامبۇك تارىشلارغا پۈتۈلۈپ بۈگۈنكى كۈنگە يېتىپ كەلگەن، كۇڭفۇزنىڭ كىتابىمۇ بامبۇك ئىدى. ئادەتتە ئەپكەش ۋە چوكىلارمۇ بامبۇكتىن ياسىلىدۇ. بامبۇكلار ھۆل زېمىنىدا زىچ، قويۇق ئۆسىدۇ، بىرلا يامغۇر بىلەن كۆپىيىپ كېتىدۇ. بامبۇك سايمانلار ئەۋرىشىم كېلىدۇ.

ئانتروپولوگلار «ھەرقانداق مەدەنىيەت جۇغراپىيەلىك ئامىلنىڭ مەھسۇلى» دېيىشىدۇ. توغراق بىز ياشىغان تۇپراقتىكى خاسىيەتلىك مۆجىزە. تەكلىماكان ۋە تارىم بىزنىڭ بەلگىمىز، توغراق بۇ بەلباغنىڭ مېنى تەسىز قاراۋۇلى. كەڭ زېمىن بىزنىڭ ناخشىمىزدىكى لەرزىلىقنى، مۇزىكىمىزدىكى چەكسىزلىكنى، مېجەزىمىزدىكى مەردلىك ۋە سېخىلىقنى كەلتۈرۈپ چىقارغان. ئاچارچىلىق بولۇپ باقمىغان بۇ ئەلۋەك زېمىننىڭ ئادەملىرى مېھماندوست، ئەمما بىغەم. مېجەزى چۇس بۇ قۇرغاق زېمىن ئادەملىرىنىڭ ئىچ سىرلىرى ئىككى ئېغىز گېپىدىنلا چېنىپ تۇرىدۇ. ئادەمگەرچىلىك ئېڭى بار، سىياسىي ئېڭى يوق.

توغراق، خىسلىتىڭ ئالدىدا تىلىم كېكەچ، ھازىرچە شۇنچىلىك دەپ تۇراي.
 ھەممە ياق جىمجىت، سۈكۈتلۈك.

* * *

2002 - يىلى 4 - دېكابىر

بۈگۈن جەمىلەنىڭ تۇغۇلغان كۈنى. ھېچقانداق خاتىرىلەش ئۆتكۈزۈلمىدۇق، ھازىرغىچە ھېچقايسىمىز تۇغۇلغان كۈنىمىزنى خاتىرىلىمىدۇق.

تۇغۇلغىنىمىزغا نېمە بوپتىكەن؟ ئۇنىڭدىن بىرەر ئەھمىيەتلىك نىشان قالدۇرۇش ھەممىدىن مۇھىم. ھەر يىلى تۇغۇلغان كۈنىنى

ئۆتكۈزىدىغانلارنىڭ كۆپىنچىسى بىر كېسىم تورت يەپ قويۇپلا، ھاياتنىڭ نېمە ئىكەنلىكى ھەققىدە ئويلىنمايدۇ. شۇڭا ئۇنى «تورت يېيىش كۈنى» دېسىمۇ بولىدۇ. مەن ئايالىمغا بىر پارچە شېئىر يېزىپ ئوقۇپ بەردىم.

* * *

2003 - يىلى فېۋرالنىڭ بىر كۈنى.

ھەممە ياق جىمجىت.

«يىپەك يولى» ناملىق 12 قىسىملىق تېلېۋىزىيە فىلىمىنىڭ ئاخىرقى ئىككى قىسىمىنى تېلېۋىزوردىن كۆرۈپ قالدىم. بۇ فىلىم 1980 - يىللارنىڭ باشلىرىدا ئىشلەنگەن بولۇپ، ياپونىيە جامائىتىدە زور تەسىر قوزغىغانىكەن. بۇ قېتىم تەلەپلەرگە ئاساسەن قايتا بېرىلىپتۇ.

ئاخىرقى قىسىمى تۈگىگەندە، تېلېۋىزىيە رىياسەتچىسى بىر كۆرۈرمەننىڭ خېتىنى ئوقۇدى. ئۇنىڭدا مۇنداق بىر جۈملە بار ئىكەن: «مۇشەققەت ۋە مۇرەككەپلىك بىلەن تولغان بۈگۈنكى جەمئىيەتتە كۆڭۈلنىڭ نەقەدەر مۇھىملىقىنى چۈشەندىم.»

ئېكراندا قەشقەر ۋە تاشقورغاندىكى كىشىلەرنىڭ قىيىن شارائىتىدىكى تىرىكچىلىك پائالىيەتلىرى تەبىئىي قىلىپ كۆرسىتىلگەنىدى. يۇقىرىقى جۈملە پەننىڭ قۇدرىتىگە قايىل بولۇپ، ماددىي پاراۋانلىق ياراتقان جەمئىيەتتىكى بىر پۇقرانىڭ ئىپتىدائىي بىر ھايات شەكلىگە ئوقۇغان مەدھىيەسى ئىدى. توغرا، بىزگە قەلبىمۇ كېرەك، مېڭىمۇ ئىنتايىن كېرەك.

* * *

2003 - يىلى 5 - مارت

چۈشتە تېلېۋىزور كۆردۈم. مەلۇم بولۇشىچە، توكيودا بىر

كورپىيەلىكلەر مەكتىپى بار بولۇپ، باشلانغۇچتىن تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپكىچە ئۆز ئانا تىلىدا دەرس ئۆتۈلىدىكەن.

فىلىمدە ياپونىيەدە تۇغۇلۇپ ئۆسكەن 3 - ئەۋلاد كورپىيان بالا زىيارەت قىلىندى، ئۇ بالا تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپكە قەدەر كورپىيە تىلىدا ئوقۇپتۇ.

ئۇ بالا مۇنداق دېدى:

— مەن ياپون بالىلىرى بىلەن ئەمەس، كورپىيەلىك قېرىنداشلىرىم بىلەن ئارىلاشسام ئىنتايىن ھۇزۇرلىنىمەن. يات بىر ئەلدە ئۆز ئانا تىلىدا قېرىنداشلىرى بىلەن پاراڭلىشىش قالتىس راھەت ئىكەن.

بالىنىڭ ئانىسى مۇنداق دېدى:

— ئەسلىدە كورپىيە تىلىدا ئالىي مەكتەپ قۇرۇپ، بالىلىرىمىزنى ئاشۇ مەكتەپتىلا ئوقۇتقۇمىز بار ئىدى. بىراق ياپونىيە ھۆكۈمىتى ئۇنى ئېتىراپ قىلمايدۇ. شۇڭا ئامالسىز ئالىي مەكتەپتە بالىلىرىمىزنى ياپون تىلىدا ئوقۇتۇشقا توغرا كەلدى. ئەمما مەن ئوغلۇمنىڭ كورپىيان قىز بىلەن توي قىلىشىنى ئۈمىد قىلىمەن.
پىروگراممىنىڭ نامى «ھەسرەت ۋە ئۈمىد» ئىكەن.

ساقلىقنىڭ قەدرى دوختۇرخانىدا بىلىنگەندەك، ۋەتەننىڭ قەدرى ۋەتەندىن ئايرىلغاندا بىلىنىدۇ.

يوللار ئېلىپ كەتتى قايغان بېشىمنى

باللار - قىزىم ۋە ئوغۇلۇم قېيىنئانامنىڭ بېقىشىدا ئۈرۈمچىدىكى ئۆيىمىزدە قالغانىدى. ئۇلارنى سېغىنغاندا تېلېفون بېرەتتۇق، ئۇلار بىلەن كومپيۇتېر ئارقىلىق پاراڭلىشاتتۇق، بۇنىڭدا سائەتلەپ سۆزلەشسەكمۇ، كۆپ چىقىم بولمايتتى. شۇڭا بالىلىرىمىزنىڭ ئەڭ ئۇششاق كەچۈرمىشلىرىنىمۇ ئەر - ئايال ئىككىمىز نۆۋەتلىشىپ ئاڭلايتتۇق. ئۇلارنىڭ تۇرمۇش، ئوقۇش، ئويۇنلىرىغىچە سۈرۈشتۈرەتتۇق. بابۇر بىزگە ياپونىيەدىن ئويۇنچۇق ئەۋەتىپ بېرىشىمىزنى تاپىلايتتى. بالىلارنىڭ ئاۋازى بالىسىز يېگانىلىكتىكى غەمناك يۈرىكىمىز ئۈچۈن شىپالىق يامغۇر بولاتتى. ئەر - ئايال ئىككىمىز بىر - بىرىمىزگە تېگىشلىك مۇھەببەتنى ئايماي ئاتا قىلىشساقمۇ، يەنە قانداقتۇر بىر نەرسىنى كەمدەك ھېس قىلاتتۇق. تۇرمۇشتا مۇھەببەتنىڭ تۈرى كۆپ بولىدۇ؛ ئەر - ئايال، ئاتا - بالا، ئانا - بالا، دوست - بۇرادەر، يۇرت، كەسىپ مۇھەببەتلىرىنىڭ ھەممىسىگە بىرلا ۋاقىتتا موھتاج بولىمىز. ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى بىلەن بۇلارنىڭ بىرەرى بىز ئۈچۈن مەركىزىي ئورۇندا تۇرىدۇ. ئەر - ئايال بىر - بىرىگە ئاتا قىلالىغان مۇھەببەتنى ئاتا - ئانا بېرەلمەيدۇ، ئاتا - ئانا بەرگەن مۇھەببەتنى يارۇ دىلدارلار بېرەلمەيدۇ، بالا بەرگەن مېھرىنى ئەر - ئاياللارمۇ بىر - بىرىگە بېرەلمەيدۇ. ئەر - ئايال ئىككىمىز پەرزەنتلىرىمىزگە خۇمار بولغاندا، بىر - بىرىمىزنىڭ خۇمارىنى قاندۇرۇشقا قادىر ئەمەس ئىدۇق. بىز بىر - بىرىمىزدىن ئېلىشقا تېگىشلىك مېھرىنى ئالغاندۇق، ئەمدى بىزگە پەرزەنت مېھرى كېرەك، يەنە باشقا مېھرىلەرمۇ كېرەك. مۇشۇنداق پەيتتە قولىمىزدىن كېلىدىغىنى تېلېفون قىلىش، ئېلخەت يېزىش، تالانى ئايلىنىش، ئۇخلاش... بولۇپ

چىقاتتى.

بالىلارنى قانداق قىلىش كېرەك؟ قېشىمىزغا ئېلىپ چىقىشىمىز كېرەكمۇ؟ بىزنىڭ بىر مەزگىل تۇرۇپ قېلىش ئېھتىمالىمىز بارمۇ؟ ئىقتىسادىي كاپالەت ھەل بولسا، ياپونىيەدە بىرەر مەزگىل تۇرۇپ قېلىشىمىزغا بىرىنچە دېگىلى بولمايتتى. ھەممە ئىشقا ھازىرنىڭ ئۆزىدىلا كېسىپ بىرىنچە دېمەك تەس، تەۋەككۈلچىلىك شۇنىڭدىن بارلىققا كەلگەن. قىزىمىز تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپنىڭ 1 - يىللىقىدا ئوقۇيتتى، ئۇنىڭغا بىزنىڭ بىۋاسىتە تەربىيەمىزنىڭ بولۇشى بەكلا زۆرۈر ئىدى. چۈنكى، بۇ ئۇنىڭ دۇنيا قارىشى ۋە خاراكتېرىنىڭ شەكىللىنىشىدىكى ھەل قىلغۇچ باسقۇچ ئىدى، ئۇنى پەقەت كۆيۈنۈشنىلا بىلىدىغان چوڭ ئانىسىنىڭ يېنىدا قويۇپ قويۇش كۇپايە قىلمايتتى. ئەگەر بالىلارنى ياپونىيەگە ئېلىپ كەلسەك، ئۇلار ياپونىيەدە بىز بىلەن بىللە بىر قانچە يىل تۇرۇپ قالسا، ئانا تىلى ۋە ئانا مەدەنىيىتىگە ئائىت تەربىيەدىن مەھرۇم قېلىشى مۇمكىن، بۇ ئائىلىمىز ئۈچۈن ھەممىدىن زور يوقىتىش بولىدۇ. بۇ مەزگىللەردە ئوغلۇمنىڭ تاتلىق تىللىرى چىقىپ، سۆزلىرى دانە - دانە بولۇپ سۈزۈلۈشكە باشلىغانىدى. قىزىم خەنزۇ تىلى ئۆگىنىشكە راسا قىزىقىۋاتاتتى. بىز بىلەن بىۋاسىتە ئالاقىدار بۇ تىلنى پۇختا ئۆگىنىش زۆرۈرىيەت ئىدى. ئەگەر قىزىمىز ياپونىيەگە يېنىپ كەلسە، دەرسىدىن قالىدۇ، ئەمدىلا ئۆگىنىۋاتقان خەنزۇ تىلىدا ئىلگىرىلىيەلمەيدۇ. ناۋادا ياپونىيەدىن قايتىپ كېتىشىمىزگە توغرا كەلسە، دەرس تەپتىشىپ كېتىشى قىيىنغا توختايتتى. زادى قانداق قىلىش كېرەك؟ بۇ نېمىدېگەن قىيىن تاللاش. ھاياتتا مۇشۇنداق قىيىن تاللاش بولۇپ تۇرىدۇ، بەلكىم ئۇنىڭ قىيىنلىق دەرىجىسىدە پەرق بولۇشى مۇمكىن. ھەربىر تاللاش كىشىنىڭ تەقدىرىگە روشەن تەسىر كۆرسىتىدۇ. بىز ئاخىر پەرزەنتلىرىمىزنى ياپونىيەگە ئەكىلىشىنى قارار قىلدۇق، بۇ بىز تەسكىن تاپىدىغان قانائەتلىنەرلىك قارار بولمىسىمۇ، نېمە ئۈچۈندۇر

شۇنداق قىلىشنى لايىق تاپتۇق. كۆز ئالدىمىزدىكى رېئاللىق بىزگە باقمايتتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ رېئاللىقنىڭ بىزگە نىسبەتەن نامەلۇم يەرلىرى كۆپ ئىدى، بۇنداق شارائىتتا تەشەببۇسكار ئورۇندىكى تاللاشنىڭ بولۇشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. قانداقلا بولمىسۇن تاللىشىمىز بىر تەۋەككۈلچىلىك ئىدى. بالىلىرىمىز ياپونىيەدە بىر مەزگىل تۇرۇپ، قايتىپ كەتكەن تەقدىردىمۇ، شارائىتى ئۆزگىچە بۇ جەمئىيەتنىڭ تەسىرى ئۇلاردا ئەمەلىيەتكە ئۇيغۇن غايىنى پەيدا قىلىشى مۇمكىن، بەلكىم ئۇلار كىتابلار بېرەلمەيدىغان مول بىلىملەرنى ئالار، بۇنىڭ قىممىتىنى دەرھال كۆرۈپ يەتكىلى بولمىسىمۇ، كەلگۈسىدە ئۆز قىممىتىنى كۆرسىتىر. ئەگەر ئۇلارنى ئەكەلمىسەك، ياپونىيەنى ئۇلارغا كۆرسەتمەيلا قايتىپ كەتسەك، بۇ، بالىلارنىڭ قەلبىدە داغ پەيدا قىلىشى، ئۆزىمىزدىمۇ ئۆكۈنۈشلۈك ئويلار شەكىللىنىپ قېلىشى مۇمكىن. نېمىلا بولمىسۇن، ئۇلارنى ئەكەپلىش كېرەك. ئويلانغانلىرىمىز مۇشۇنچىلىك بولدى.

بىز ئاخىر ۋىزىغا ئىلتىماس سۇندۇق. ۋىزا بىز ئويلانغاندىن ئۇزۇندا چىقتى. ۋىزىنى ئۈرۈمچىگە يوللاپ بەردۇق. پاسپورت بىر ئايدىن ئارتۇق ۋاقىتتا چىقتى. ئۈرۈمچىدىكى رەسمىيەتلەرنىڭ ھەممىسىنى قېيىنئىنىم ئۆتىدى، بىز تېلېفون ئارقىلىق ئۇنىڭغا يول كۆرسىتىپ تۇردۇق. ئەمدىكى مەسىلە بالىلارنى قانداق يول بىلەن ئەكەپلىش ئىدى. بالىلارنى پويىز ئارقىلىق بېيجىڭغا ئەكەپلىپ، بېيجىڭدىن ئايروپىلان ئارقىلىق ناگوياغا كەلتۈرسەك، ئىشلار بىرقەدەر ئاسانغا توختايتتى، ناگويا شەھىرى بىز تۇرۇۋاتقان كانازاۋاغا يېقىن ئىدى. قېيىنئىنىم بىزنىڭ كۆرسەتمىمىز بويىچە جۇڭگو ئاۋىياتسىيە شىركىتىگە تېلېفون ئارقىلىق بېلەت زاكاز قىلماقچى بولدى. جۇڭگو ئاۋىياتسىيە شىركىتىنىڭ تېلېفون قوبۇل قىلىشى ئانچە راۋان ئەمەس ئىكەن، تېلېفون ئېلىنغاندىمۇ خادىملار سورالغان مەسىلىلەرگە قىزغىن جاۋاب بەرمەي تۇرۇپكىنى قويۇۋەتكەن. «ئىككى بالىنى ياپونىيەنىڭ ناگويا شەھىرىگە يولغا سالماقچى، بۇ ھەقتە قانداق

مۇلازىمىتىڭلار بار؟» دېگەن سوئالغا «بىلمەيدىكەنمەن، پالاندىن سورىغىن» دېگەن جاۋاب كەلگەن. قېيىنئىنىم ئاخىر ياپونىيە ئاۋىياتسىيە شىركىتىنىڭ بېيجىڭدىكى ئىش ئورنىدىن مەسلىھەت سورىغان، بۇ شىركەتنىڭ خادىملىرى قىزغىن جاۋاب بېرىش بىلەن بىللە، سورالمىغان مەسلىھەرنىمۇ تەكىتلىگەن. ئۇلار بالىلىرىمىزنىڭ بېلىتىنى %25 ئېتىبار باھادا بېرىشكە قوشۇلغان. ئاتا - ئانىسى قېشىدا بولمىغان بالىلارغا ھەقسىز ھالدا مەخسۇس مۇلازىم قوشۇپ بېرىدىكەن. نەتىجىدە، قېيىنئىنىم ياپونىيە ئاۋىياتسىيە شىركىتىگە بېلەت زاكاز قىپتۇ.

يەنە بىر قېيىنئىنىم بالىلارنى پويىز بىلەن بېيجىڭغا ئەكېلىپ، ئايروپىلانغا سېلىپ قويدى. تاموژنىدىن ئۆتۈش رەسمىيەتلىرى بېجىرىلگەندىن كېيىن، ياپونىيە ئاۋىياتسىيە شىركىتىنىڭ خادىملىرى بالىلارنى ئۆتكۈزۈۋالغانىدى. بالىلار 1 - دېكابىر كەچ سائەت سەككىزدە (ياپونىيە ۋاقتى) ناگوياغا يېتىپ كەلمەكچى بولۇپ، بىزمۇ شۇ ۋاقىتقا ئۆلگۈرۈپ ناگويا ئايروپورتىغا بېرىپ بولۇشىمىز كېرەك ئىدى. بىز تىسۇرۇگىدىكى پويىز بېكىتىنىڭ ئالدىدىكى بېلەت سېتىش ئورنىدىن ناگوياغا بارىدىغان ئاپتوبۇسنىڭ بېلىتىدىن ئىككىنى سېتىۋالدىق. بېلەت سېتىش تورلاشتۇرۇلغان بولۇپ، خالىغان جايدىن ئالغىلى بولىدىكەن، ھەتتا تېلېفون ياكى كومپيۇتېر ئارقىلىق بېلەت زاكاز قىلىپ ئەكەلدۈرۈشكەمۇ بولىدىكەن.

1- دېكابىر چۈشتىن كېيىن ئەر - ئايال ئىككىمىز ناگوياغا قاراپ يولغا چىقتۇق. بۈگۈن بالىلىرىمىز بىلەن كۆرۈشىدىغان كۈن بولغاچقا، ئەر - ئايال ئىككىمىزنىڭ كەيپى چاغ ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ كەلگەندىن بېرى تۇرغان يېرىمىدىن تۇنجى قېتىم باشقا بىر يەرگە چىقىشىم بولۇپ، بەش ئايدىن بېرى تانسۇنوكۇچى يېزىسىدا، مۇنداقچە ئېيتقاندا ئۇنىڭ مياتاكي، ئوكۇچى كەنتلىرىنىڭ ئارىسىدا يۈردۈم. تەكرار تۇرمۇش مەشغۇلاتى، ئوخشاش مۇھىت روھىمنى بۇرۇقتۇرما قىلىپ قويۇۋاتاتتى. بۇ قېتىملىق سەپەر ماڭا

تەبىئەتنىڭ جامالىنى ئاز - تولا كۆرۈش پۇرسىتىنى بېرەتتى. قىش ئېيى بولۇشىغا قارىماي، داغدام يولىنىڭ ئىككى قاسنىقىدىكى تاغلار ياپيېشىل ئىدى. بۇ يەردە قارلار چۈشكەن ھامان ئېرىپ كېتەتتى. قارىغايىلارنىڭ يوپۇرماقلىرى سوغۇقنى كۆرگەنسىمۇ ياشىرىپ كەتكەنىدى. قارىغايىلارنىڭ ئارىسىدا باشقا دەرەخلەرمۇ بولۇپ، ئۇلار يوپۇرماق تاشلاشقا باشلىغانىدى. بەزى دەرەخلەرنىڭ يوپۇرماقلىرى تىللا رەڭ تۈستە جىلۋە قىلاتتى. تاغنىڭ دەرەخ شالاڭ يەرلىرىدىكى يېشىل كوكتارلار سارغىيىشقا باشلىغانىدى. كۈز پەسلىگە ئۆزىگە خاس رەڭ بىلەن ئىنكاس قايتۇرىدىغان تۈرلۈك دەرەخنى باغرىغا ئالغان تاغ يىراقتىن قارىغاندا، ماش رەڭ تۈستە كۆرۈنەتتى.

مەنزىرە ئالماشسا كەيپىياتمۇ ئالمىشىدىكەن. مەنزىرە دېمەك روھىي دۇنيانىڭ تاشقى ئىپادىسى. گەرچە ئالدىمىزدىكى بىر تۈپ دەرەخنى ياكى شەپقەتە تاۋلىنىپ تۇرغان دۆڭنى ئويىبېكىتىپ جەھەتتە ھېچنېمە قىلالمىساقمۇ، سەزگۈلىرىمىزنى ئىشقا سېلىش ئارقىلىق مەنزىرىلەر بىلەن مەنىۋى جەھەتتە باغلىنىش ھاسىل قىلىمىز، شۇنىڭ بىلەن مەنزىرە بىزنىڭ بىر قىسمىمىزغا ئايلىنىدۇ. روھىي پائالىيەت تەكرارلىقنى ياخشى كۆرمەيدۇ، ئىجادىيەت ئۇنىڭ تەبىئىي فۇنكسىيەسى، شۇڭا ئۇ ئۆزگىرىشچان مۇھىتىنى كۆرگەندە جانلىنىپ كېتىدۇ. شۇ تاپتا يېڭى، بىتەكرار مەنزىرە ئالدىدا كۆرۈش سەزگۈمىنى ئىشقا سېلىش بىلەن لەززەت تېپىۋاتاتتىم.

بىز تۇرغان يەردىن ناگوياغا تەخمىنەن ئۈچ سائەتتىن ئارتۇق ۋاقىتتا بارغىلى بولاتتى. مۇشۇنداق قىسقا مۇساپىدىكى ئاپتوبۇستا ھاجەتخانا بولىدىكەن، ھاجەتخانا ئاپتوبۇسنىڭ كەينىگە ئورۇنلاشقان بولۇپ، ئاپتوبۇستا غەيرىي پۇراقلار يوق ئىدى. يولۇچىلار بىر - بىرى بىلەن پاراڭلاشمايتتى. بەزىلىرى ئۇيقۇغا كېتىشكەن، بەزىلىرى ماتېرىيال كۆرمەكتە ئىدى. يولغا چىقىپ ئارىدىن تەخمىنەن بىر يېرىم سائەت ئۆتكەندە ئاپتوبۇس يول ياقىسىدىكى بىر مەيداندا توختىدى. ئاپتوبۇس مۇلازىمەتچىسى بۇ يەردە ئون بەش مىنۇت

توختايدىغانلىقىمىزنى ئۇقتۇردى. بىز پەسكە چۈشتۇق. مەيداندا يولۇچىلار ئاپتوبۇسىدىن بىرقانچىسى تۇراتتى، مەيداننىڭ چېتىدە تاللا ماگىزىن، ئۇنىڭ يېنىدا ئاممىۋى ھاجەتخانا بار ئىدى.

ھاجەتخانىنىڭ ئىچى يورۇق ۋە ئازادە بولۇپ، چاقچۇق تاملاردىن داغ دىدارىنى كۆرگىلى بولمايتتى، ئادەمنى سەسكەندۈرىدىغان سېسىق پۇراقتىن تېخىمۇ ئەسەر يوق ئىدى. ياپونىيەدە يول بويىدىكى ئاممىۋى ھاجەتخانىلارنىڭ ھەممىسى بىر قېلىپتا سېلىنىدىكەن، قارىغاندا بۇ مەملىكەت بويىچە بىر فورمىدا ئومۇملاشقان بولسا كېرەك. ھاجەتخانىدا قەغەز، قول يۇيىدىغان سۇيۇق سوپۇن دېگەنلەر تەل ئىدى. ئادەتتىكى كىچىك كوچىلارنىڭ بويىدىكى ھاجەتخانىلاردىمۇ تازىلىق بۇيۇملىرى تولۇق ئىدى. ياپونىيەنىڭ ھاجەتخانا مەدەنىيىتىدە ئىنساننىڭ ھاجەتكە دائىر نازۇك ئېھتىياجلىرى تولۇق نەزەرگە ئېلىنىدىكەن ۋە ھۆرمەتلىنىدىكەن. ھاجەتخانا بۆلمىسىدە بىر مېتىر ئېگىزلىكتىكى بىر ئەسلىھە بولۇپ، ئانىلار بوۋاقلارنى ئۇ يەرگە قويۇپ، خاتىرجەم تەرەت سۇندۇرالايتتى. ھەرقانداق ھاجەتخانىدا مەخسۇس مېيىپىلەر ھاجەت قىلىدىغان بۆلۈمچە بار ئىدى، ئۇنىڭ ئىشىكىگە مېيىپىلەر ئورۇندۇقنىڭ رەسمى چۈشۈرۈلگەن بولىدىكەن. بۇنداق ھاجەتخانا كۆلچىكىنىڭ ئىككى تەرىپىگە بالداق بېكىتىلگەن بولۇپ، توكۇر مېيىپىلەر ئۇنىڭغا ئېسىلىپ تەرەت قىلىدىكەن. ماگىزىنلارنىڭ لىفىتلىرى ۋە ھاجەتخانىلىرىدا مېيىپىلەر ئۈچۈن چوقۇم قولايلىق شارائىت ھازىرلىناتتى. بۇ بىر مۇستەھكەم تۈزۈم ئىدى. بىر دۆلەت مەدەنىيىتىنىڭ ئىلغارلىق دەرىجىسى ئاجىزلارغا كۆڭۈل بۆلۈش ۋە ئېتىبار بېرىش بىلەن ئۆلچىنىدۇ. ياپونىيە ھاجەتخانىلىرىدا يەنە «ئانا - بالىلار بۆلۈمچىسى» دەپ ئاتىلىدىغان خانىلار بولىدىكەن. ئۇنىڭ ئىشىكىگە ئانا ۋە بالىلارنىڭ رەسمى چۈشۈرۈلگەن بولۇپ، ھەرقانداق ئادەم بىر قاراپلا ئۇنداق خانىلارنى پەرقلىنەندۈرەلەيدۇ. ئۇنىڭدا چوڭلار ئىشلىتىدىغان كۆلچەك بولۇشتىن تاشقىرى كىچىك بالىلار ئىشلىتىدىغان ئەپچىل كۆلچەكمۇ بار، ئۇنىڭ

يېنىدىلا بالىلارنىڭ بويىغا لايىق قول يۇيۇش ئوقۇرى جايلاشتۇرۇلغان. بالىلار ئانىلىرىنى ئاۋارە قىلمايلا ئۆز ھاجىتىنى راۋا قىلاتتى. ئۈرۈمچىدىكى ھاجەتخانىلارنىڭ قانداقلىقى ھەممىگە ئايان. قىزىق يېرى، قول يۇيىدىغان جۈمەك تولا چاغدا بۇزۇلۇپ كەتكەن بولىدۇ، مانا بۇ پۇل ئالىدىغان ھاجەتخانىلارنىڭ ھالىتى.

دىيارىمىزدا ئۇزۇن سەپەرگە چىقساق، ئاپتوبۇس چۆلىنىڭ خالىغان يېرىدە توختايدۇ، ئاياللار ئالچاڭلاپ مېڭىشىپ بىرەر دۆڭ ياكى چاتقانىنىڭ كەينىگە ئۆتۈپ كېتىشىدۇ. بالىلار يول ياقىسىغىلا، ئەرلەر ئاپتوبۇسنىڭ كەينىگە قويۇپ بېرىدۇ. بۇ يەردە سۇ بولمىغاچقا، يولۇچىلار مەينەت قوللىرىنى يۇمايلا ئاپتوبۇسقا يېنىپ چىقىدۇ، ئۇلارنىڭ بەزىلىرى شۇ قوللىرى بىلەن گازىر چاقىدۇ، ئالما، نەشپۈت، تۇخۇم سويۇپ يەيدۇ. ئادەملىرىمىزنىڭ مەينەتچىلىككە قارشى ئىممۇنىتېت كۈچى ھەقىقەتەن يۇقىرى، خۇددى مىكروبلار بىلەن توختام تۈزۈشۈۋالغاندەك، مەينەتچىلىكلەر ۋاقتىنچە ئۇلارنى ھېچنېمە قىلالمايدۇ. بەلكىم ئۇلار مىكروبلار بىلەن تونۇشۇۋالغاندۇ.

ئاۋۋال ھاجەتخانىغا كىرىپ يەڭگىلىۋالدۇق، يۈز - كۆزلىرىمىزنى يۇيۇپ، تېتىكلىشىۋالدۇق. ئاندىن يان تەرەپتىكى ماگىزىنغا كىردۇق. بۇ يەردە يولۇچىلارغا كېرەكلىك نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى بار ئىدى، ماگىزىندا يەنە بىر تېز تاماقخانىمۇ بولۇپ، بىر ئىستاكىن ئىسسىق سۈت ياكى قەھۋە بىلەن بىر - ئىككى تال پېچىنىنى يېيىشكە ئۈلگۈرگىلى بولاتتى. يول تۈپسىدىكى ئون بەش مىنۇتلۇق بۇ ھايالداشتا يولۇچىلاردىكى تۈرلۈك ھاجەتنىڭ ھەممىسى راۋا بولاتتى.

يولنىڭ قارشى تەرەپتىكى قاسنىقىدىمۇ مۇشۇنداق يۈرۈشلەشكەن ھايالدىما بار بولۇپ، ئۇنىڭدا قارشى يۆنىلىشتىكى يولۇچىلار توختاپ ئۆتەتتى.

ئون بەش مىنۇتلۇق ھايالداش ئاخىرلاشتى، يولمىزنى مەنزىلىسىرى داۋاملاشتۇردۇق.

قاش قارايدىغاندا ناگوياغا يېتىپ باردۇق. بۇمۇ قاتناش يوللىرى

گىرەلىشىپ كەتكەن، بېكەت ۋە ۋوگزاللىرى قەۋەت - قەۋەت بىر شەھەر ئىكەن. بېكەتتىن چىقىپلا ناگويا ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ ئۈچۈر، تېخنىكا فاكولتېتىدا ئىشلەيدىغان پىروفېسسور، دوكتور مۇختار مەخسۇتقا تېلېفون قىلدىم. ئۇگۇما ناھىيەسىدىن بولۇپ، ياپونىيەگە چىقىپ ئوقۇغىلى ۋە ئىشلىگىلى يىگىرمە يىلدەك ۋاقىت بولغانىدى. مەن ئۇنىڭ ئوقۇش، ئىزدىنىش ھاياتى ۋە قېرىنداشلىرىغا بولغان كۆيۈمچانلىقى ھەققىدە نۇرغۇن تەرىپىنى ئاڭلىغان بولساممۇ، ئۇنىڭ بىلەن يۈزتۇرا كۆرۈشۈپ باقمىغانىدىم. ئۇنىڭ خانىمى ماھىنۇر شىنجاڭ مائارىپ ئىنستىتۇتى ئەدەبىيات فاكولتېتىنىڭ تۇنجى قارارلىق تولۇق كۇرس سىنىپىنىڭ ئوقۇغۇچىسى بولۇپ، مەن ئۇنىڭغا بىرىلىدىغان دەرس بەرگەنىدىم. ماھىنۇر ياپونىيەگە چىققاندىن كېيىن، بىرقانچە قېتىم ئۈرۈمچىگە كېلىپ تۇرغان يوقلىدى. مەن ئۇلارنىڭ ساۋاقداشلار سورۇنىغا تەكلىپ بىلەن قاتناشقانىدىم. ماھىنۇر سۆز - ھەرىكىتىنىڭ سىپايىلىكى، ئەدەپلىكلىكى بىلەن باشقىلاردىن ئالاھىدە پەرقلىنەتتى، بۇ ھال ئۇنىڭ سۇمباتلىق قىياپىتىگە ئۆزگىچە سالاپەت بېغىشلىغانىدى. مەن ئەنە شۇ چاغدىلا ياپونىيە مەدەنىيىتىنىڭ ئادەم تەربىيەلەش جەھەتتىكى قۇدرىتىنى غۇۋا ھېس قىلغانىدىم. ماھىنۇر جەمئىيەتتىكى ئۇششاق ئىشلارنى مۇئەييەن مەسئۇلىيەتتە تۇرۇپ باھالايدىغان بولغانىدى، ئۇنىڭدا بۇرۇنقىغا نىسبەتەن روشەن كىرىزىس تۇيغۇسى يېتىلگەنىدى. ئۇ سورۇندىكى بەھاجەت چاقچاقلارغا زورمۇزور كۈلۈپ ئولتۇرمايتتى، سۆزلەرگە بولغان ئىنكاسى سوغۇققان ھەم ئەستايىدىل ئىدى. مەن ياپونىيەگە چىقىپ ماھىنۇر بىلەن تېلېفوندا كۆرۈشكەندە، ئۇنىڭ كېيىنكى ئۆزگەرگەن سېمپاسى كۆز ئالدىمدا ئەكس ئەتتى. ناگوياغا قاراپ يولغا چىقىشتىن بۇرۇن ماھىنۇر بىلەن سۆزلەشكەندىم، ئۇنىڭ تەكلىپى بويىچە بۈگۈن بىز ئۇنىڭ ئۆيىدە مېھمان بولماقچى ئىدۇق.

تېلېفون ئۇلاندى، قۇلىقىمىدىكىسى مۇختار مەخسۇتنىڭ ئاۋازى ئىدى.

— ئەسسالامۇئەلەيكۇم مۇختار ئەپەندى، سالامەتمۇسىز؟ مەن ئابدۇقادىر.

— ۋەئەلەيكۇم ئەسسالام، خۇش كەيسىز، سىز ھازىر قەيەردە؟

— بىز ھازىر ئاپتوبۇس بېكىتىنىڭ يېنىدا.

— ھازىر ئۆيگە بىرنەرسىلەرنى ئېلىپ كېتىۋاتمەن. ئايروپورتقا

سىلەرنى ئالغىلى باراي، سىلەر بىلەن شۇ يەردە كۆرۈشەيلى.

— شۇنداق قىلايلى ئەمەسە.

ياپونىيەدەك تەكلىماكاندىن يىراق بىر يەردە بىر قېرىندىشىم

بىلەن ئانا تىلىمدا سۆزلەشكىنىمدىن دىلىم يورۇپ كەتتى. كۆپ

سانلىقنىڭ ئارىسىدا يۈرۈپ، تىلىم قىسىلىپ، دىلىم سىقىلغاندا:

«ئەي خۇدا، بىزنىڭ سانىمىزنى نېمىشقا ئاز قىلدىڭ، بۇنىڭدا قانداق

ھېكمىتىڭ بار؟» دەپ كېتەتتىم.

بىز باشقىلاردىن يول سوراپ، كوچا ئاپتوبۇسى ئارقىلىق ناگويا

ئايروپورتىغا قاراپ ماغدۇق. بىز ماڭغان يوللاردا دەرەخ ئازدەك كۆرۈندى،

ئايروپورتىمۇ ئاخىر يېتىپ باردۇق. ھەر ھالدا كېچىكىپ قالمىدۇق.

ئايروپورتىنىڭ كۈتۈش زالى يورۇق ھەم ئازادە ئىدى. قايقتىندۇر

كەلگەن يولۇچىلار كۈتۈش زالىدىن چىقىشماقتا ئىدى. ئۇلار

ئۆزلىرىنىڭ مەنزىلىرىگە تېنەپ - تەمتىرمەي يول ئېلىشاتتى. ئاق

تەنلىكلەرمۇ خېلى كۆپ بولۇپ، ئۇلار باشقىلارنىڭ شەھىرىدىمۇ كۆڭلى

توق، ۋەزىمىن مېڭىشاتتى. ياتلارنىڭ شەھىرىدە تەمتىرەيدىغانلاردىن

دۇنيادا مەنلا باردەك ھېس قىلاتتىم. كۆزىمىز ئادەملەر چىقىۋاتقان

ئىشىكتە ئىدى، ئادەملەرنىڭ تولىسى چىقىپ بولدى، بالىلىرىمىز

تېخى كۆرۈنمەيتتى. مانا، ئۇلار ئاخىر كۆرۈندى، قىزىمىز بۇلبۇلناز ۋە

ئوغللىمىز بابۇر بىر مۇلازىم قىزنىڭ يېتەكلىشىدە ئىشىكتىن چىقىپ

كەلدى، بىز ئۇلارنى يىراقتىنلا تونۇۋالدىق، ئۇلارمۇ بىزنى كۆردى.

مۇلازىم قىز ئۇلارنىڭ يۈك - تاقلىرىنى كىچىك ھارۋىغا بېسىپ،

ئىتتىرىپ كېلىۋاتاتتى. بىز ئۇلارغا قاراپ قولىمىزنى پۇلاڭلاتتۇق،

مۇلازىم قىزمۇ بىزنىڭ ئۇلارنىڭ ئاتا - ئانىسى ئىكەنلىكىمىزنى ھېس

ئۇيغۇر تىلىدىكى ئىنتېرنېت بېكەت-ئورنى

قىلدى بولغاي، بىز تەرەپكە يېقىنلاپ كەلدى. مۇلازىم قىز بىزگە ياپونچە تەزىم قىلدى، بىزمۇ ئۇنىڭغا جاۋابەن تەزىم قىلدۇق. مەن بابۇرنى دەس كۆتۈرۈپ پېشانىسىگە سۆيۈپ قويدۇم، بۇلبۇلنازنى باغرىمغا باستىم. مۇلازىم قىز بالىلارنى بىزگە تاپشۇرۇپ، خوشلاشتى، بىز ئۇنىڭغا رەھمەت ئېيتتۇق. دەل مۇشۇ ھاياجاننىڭ ئۈستىگە ئۇلار – مۇختار مەخسۇت، ئەنۋەر، كېرەملەر يېتىپ كەلدى. ئالدى بىلەن مەن بىلەن كۆرۈشكىلى ئالدىمغا كەلگىنى كېرەم ئىدى (مەن ئۇنى تونۇمايتتىم، ئىسمىنى تونۇشقاندىن كېيىن بىلدىم)، ئۇنىڭ خۇشخۇي سالىمىدىن ئۇنىڭ تىلداش قېرىندىشىم ئىكەنلىكىنى دەرھال بايقىدىم. ئۇ قامەتلىك، ئاق سېرىق كەلگەن بىرىگىت ئىدى. ئىچىمدە «بۇ مۇختار ئەمەستۇ» دەپ ئازراق گائىگىرىدىم. «مۇختار ئاۋۇ يەردە» دېدى كېرەم ئىچىمدىكىنى بىلگەندەك. يىراقتا ئېگىز، ئاق چاچلىق بىر كىشى تۇراتتى. بىز ئۇنىڭغا يېقىنلىدۇق، ئۇمۇ بىزگە يېقىنلاپ كەلدى. ناتونۇش ساھىبخانغا نىسبەتەن تەبىئىي ھالدا شەكىللىنىدىغان خۇدۇكسىرەش مەندىمۇ بولدى، لېكىن مۇختار ئەپەندى مەن بىلەن يوغان ئالقانلىرى بىلەن قوللىرىمنى چىڭ سىقىپ كۆرۈشتى. ئۇ ئېگىز ھەم تەمبەل ئىدى، كۈمۈش رەڭ چېچى بۇغداي ئۆڭ چىرايىغا ئوبدان سىڭىشكەن بولۇپ، ئۇنى پاكىز، سالاپەتلىك كۆرسىتەتتى، چىراي ئىپادىسى سالماق ئىدى. ئەنۋەر بىزگە تونۇش ئىدى، ماڭلاي ۋە چوققا چاچلىرى چۈشۈپ، تاقىرلىشىپ كەتكەن، ئوتتۇرا بوي بۇ يىگىت ئايالىمنىڭ شەرقىي شىمال ئۈنۈپىرىستېتىدا ياپون تىلى ئۆگەنگەن ۋاقتىدىكى ساۋاقىدىشى ئىدى. ئۇ شىنجاڭ ئۈنۈپىرىستېتىدىن بولۇپ، ئېغىر – بېسىق ھەم كەم سۆزلۈكىدىن كىشىگە ئېرەنسىز كۆرۈنەتتى.

– ياپونىيەگە كەلگەن بەش ئايدىن بېرى ئۇيغۇر قېرىنداشلىرىم بىلەن تۇنجى قېتىم دىدارلىشىشىم، – دېدىم مەن ئۇلارغا.
 – سىلەر تۇرغان يەردە بۇرۇن بىر – ئىككى ئۇيغۇر بار ئىدى، ئۇلار ھازىر ئوقۇش پۈتكۈزۈپ كەتتى، – دېدى مۇختار ئەپەندى.

— شۇنچە ئاۋات ياپونىيە ماڭا چۆل - باياۋاندىك بىلىنىپ كەتتى. ياپونلار ئۇيغۇرلارغا ئوخشاش كىمنى كۆرسە، شۇنى ئۆيىگە باشلاپ يۈرمەيدىكەن. ئەھۋالنىڭ قانداق، دەپ سوراپمۇ قويمايدىكەن. ئۇلار ئالدىراشلا يۈرىدىكەن، — دېدىم مەن.

— راسا ئۇيغۇرسىراپسىز - دە؟

— شۇ تاپتا بىر ئۇيغۇر كېلىپ مېنى ئۆز ئانا تىلىمدا تىللىسا، بۇ ماڭا چۆلىدىكى يامغۇردەك ياقىدۇ.

— قىزىق گەپ بولدى بۇ، — دېدى كېرەم كۈلۈپ.

— ھۆكۈمران تىلدا ماختالغاندىن كۆرە، ئانا تىلىڭدا سۆكۈلسەڭ، شۇمۇ راھەت بولۇپ تۇيۇلىدۇ.

— سىلەر ئەدەبىياتچىلارزە... — دەپ قويدى مۇختار ئەپەندى.

مۇختار بىردەم قىزىمنى، بىردەم ئوغلۇمنى ئەركىلىتىپ قوياتتى. بىز ئايروپورتنىڭ سىرتىغا چىقتۇق، يۈك - تاقلىرىمىزنى ماشىنىغا باستۇق. ھەممىمىز مۇختار ئەپەندىنىڭ «كالا باش» ماركىلىق پىكاپىغا چىپىدە كەلدۇق. مۇختار پىكاپىنى ھەيدەۋېتىپ، ماھىنۇرغا تېلېفون ئېچىپ، بىزنى ئېلىپ ئۆيىگە ماڭغانلىقىنى ئېيتتى. ئارىدا بولۇنغان پاراڭدىن مەلۇم بولۇشىچە، مۇختار ئەپەندى بىلەن ئەنۋەر ئەپەندى ئىككىسى بۈگۈن مۇسۇلمانلار دۈكىنىدىن گۆش ۋە باشقا يېمەكلىكلەرنى سېتىۋېلىپ، مەخسۇس بىز ئۈچۈن تەييارلىق قىپتۇ. توڭلىغان يۈرەكلىرىم بۇ گەپلەردىن ئېلىپ كەتتى. كوچىلار ماڭا مۇرەككەپ تۇيۇلدى، لېكىن ئەنۋەر ناگويا شەھىرىنىڭ ھەربىر خالتا كوچىسىنى پىششىق بىلىدىغاندەك كۆرۈنەتتى.

— ئەنۋەر، بۇ شەھەرنى قالتىس چۈشىنىدىكەنغۇ، — دېدىم مەن.

— ئەنۋەرنىڭ ئىشلىمىگەن زاۋۇت - دۇكانلىرى قالمدى، —

دېدى مۇختار چاقچاق تەلەپپۇزىدا.

— ياشايىمەن دېسەڭ، جىق نەرسىنى ئۆزلۈكۈڭدىن بىلىپ

كېتىدىكەنەنەن، — دېدى ئەنۋەر ئورنىغا چۆكۈپ ئولتۇرۇپ.

ئەنئەنە دوكتورلۇقتا ئوقۇۋېتىپتۇ، ئۇ بۇ ئوقۇشنى كېلەر يىلى تاماملايدىكەن. كېرەم شىنجاڭ يېزا ئىگىلىك ئۇنىۋېرسىتېتىدىن بولۇپ، يۇرتى كورلا ئىكەن. ئۇ بوتانىكا بويىچە دوكتورلۇق ئوقۇشنى ناگويدا تاماملاپ قايتىپ كەتكەنىكەن، بۇ قېتىم يېرىم يىللىق تەتقىقاتقا كەپتۇ. كېرەم خۇشخۇي، پاراڭخۇمار ئىدى.

مۇختار ئەپەندىنىڭ ئۆيىگە يېتىپ كەلدۇق. ئىشىكتىن كىرىشىمىز بىلەنلا تونۇش ئۇيغۇر تائاملىرىنىڭ مەزىلىك ھىدى دىمىقىمغا ئۇرۇلدى. ماھىنۇر بىزنى ئىززەت - ئىكرام بىلەن ئىچكىرىگە باشلىدى. قازان بېشىدا يەنە ئىككى ئايال ئاۋارە ئىدى، ئۇلار ئالدىمىزغا كېلىپ بىز بىلەن سالاملاشتى. ئۇلارنىڭ بىرى «پاينەك ئەنئەنە» نىڭ ئايالى جەمىلە ئىدى، يەنە بىرى شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق خەلق ھۆكۈمىتىدە كاتىپ بولۇپ ئىشلەۋاتقان شائىر مۇختار مەخسۇتنىڭ ئىنىسى مەخمۇتجاننىڭ ئايالى ئىدى. مەخمۇتجان مۇشۇ شەھەردە ماگىستىرلىقتا ئوقۇۋاتقان بولۇپ، بۈگۈن جىددىي ماقالە تەييارلاش ئىشى بىلەن بۇ يەرگە كېلەلمىگەنىدى. ماخمۇتجاننىڭ ئايالى پاتىگۈل ماھىنۇرنىڭ سىڭلىسى ئىدى.

بىز ئۆردىن ئورۇن ئالدىق، دۇئاغا قول كۆتۈردۇق، سالاملاشتۇق، ئەھۋاللاشتۇق. ماھىنۇر داستىخان سېلىپ، ئاللىبۇرۇن تەييارلانغان مەزەلەرنى تىزدى، دۇخوپكىدا پىشۇرۇلغان ئۇيغۇرچە توقاچلار ئالدىمدا پەيدا بولدى. «ئاھ، ئۇيغۇر نانلىرى، ئۇيغۇر نەدە بولسا، سەنمۇ شۇ يەردە» دېدىم ئىچىمدە. كۈنجۈتلۈك توقاچ داستىخانغا بۆلەكچىلا ياراشقانىدى. بىز چاي ئوتلىغاچ پاراڭلىرىمىزنى داۋام قىلدۇق. ئاياللارنىڭ قازان بېشىدىكى ھەرىكىتى جىددىي تۈس ئېلىشقا باشلىدى، قىڭراقنىڭ دۆشىگە تەگكەندىكى ئاۋازى يۇرتىمىزدىكى ئۇيغۇر ئۆيلىرىنىڭ مېھرىنى ئەسلىتى. ئۆي ئىشى قىلىۋاتقان ئايال ئاجايىپ سۆيۈملۈك بولىدۇ. شۇ تاپتا ياقا يۇرتلاردا ئاسانلىقچە ئېرىشكىلى بولمايدىغان ئەلۋەكچىلىك ھاردۇقۇمنى ئالماقتا ئىدى. ئاياللار جەمىلەنى قازان بېشىغا ئۆتكىلى قويمىدى. بالىلار بىردەمدىلا

بىر - بىرگە كىرىشىپ ئويناشقا باشلىدى. بەلكىم ئوغلۇم بابۇر دۇنيانىڭ ھەممە يېرى ئۇيغۇرنىڭ ئۆيى ئىكەن، دەپ ئويلاپ قالغاندۇ. دېمىسىمۇ، بىز ئولتۇرغان بۇ ئۆي دۆڭكۆۋرۈكتىكى قايسىدۇر بىر ئۇيغۇر ئۆيىنىڭ نەق ئۆزى ئىدى.

ماھىنۇر داستىخاننى بىكارلاپ، ئالدىمىزغا پولۇ ئەكەلدى، ئارقىدىن چۆچۈرە، ئارقىدىن ھەر خىل قورۇما... مۇختارنىڭ كىچىك قىزى چۆچۈرە يەۋىتىپ، قىيىمنىڭ سۈيى جاۋغىيىغا چاچراپ كېتىپ، «ئىتاي» دەپ يىغلاپ كەتتى. ھەممىمىز قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتۇق. «ئىتاي» دېگىنى «كۆيۈپ كەتتى» دېگىنى ئىدى.

ئاياللار بىر بۇلۇڭغا يىغىلىپ ئۆزلىرىنىڭ پاراڭلىرىنى قىلىشتى، بىز ئەرلەر جەمئىيەت، مائارىپ ۋە ياپونىيەدىكى ئۇيغۇر ئوقۇغۇچىلار توغرىسىدا سۆزلەشتۇق. مۇختار ئەپەندى مەندىن يۇرتىمىزدا كىشىلەرنىڭ قايسى خىل كەسىپلەرنى بەك ئارزۇلايدىغانلىقىنى سورىدى. مەن كومپيۇتېرنى چوڭ بىلىدۇ، دېدىم.

— ئېھتىياج بولمىسا، كومپيۇتېرنى ئۆگەنگەننىڭ پايدىسى يوق، — دېدى مۇختار ئەپەندى، — كومپيۇتېر، دەرۋەقە ئالاقە ئىشلىرىدىكى ئىلغار ۋاسىتە. لېكىن ئۇ ئۆيگە ياكى ئىشخانلارغا تىزىپ قويسىلا بولىدىغان نەرسە ئەمەس، ئۇ ئۆزىدىنمۇ يۈكسەك بولغان ئادەمنىڭ ئىشلىتىشىنى كۈتۈپ تۇرىدۇ. كومپيۇتېرنى ئۈنۈملۈك ئىشلىتىش ئۈچۈن بىلىم ۋە ئۇچۇرنىڭ ئالمىشىشى راۋانلاشقان ھەم تاۋارلاشقان ئىجتىمائىي سىستېما، كىشىلەرنىڭ ئۇچۇر جەھەتتىكى ھەق - ھوقۇقلىرىنى كاپالەتلەندۈرىدىغان قانۇن بولۇشى لازىم. شۇ چاغدىلا كومپيۇتېرغا بولغان ھەقىقىي ئېھتىياج كېڭىيىدۇ، ئۆگىنىشىمۇ ئومۇملىشىدۇ، بولمىسا، كومپيۇتېر خۇراپىيلىشىدۇ.

گەپ بىز تۇرۇۋاتقان مەكتەپكە كۆچتى، مەن ئۇ يەردىكى ئوقۇتقۇچىلارنىڭ خىزمەت ماشىنىسىغا ئايلىنىپ كەتكەندەك پىسخىك ھالىتىنى تەسۋىرلەپ بەردىم.

— ئۇ يەردە تۇرمۇش ۋە مۇھەببەتكە ئېتىبارسىز قارايدىغان

ئۇيغۇر تىببىي ئىلمىنى ئىلگىرى سۈرۈش

ئادەملەرنىڭ بارلىقى ئېنىق، - دەپدى مۇختار ئەپەندى، - ئۇنداق چەت جايغا پۇلنى كۆزلىگەن ئادەملا كۆنىدۇ، لېكىن جەمئىيەتتە كىشىلىك ھېسسىيات، تۇرمۇش دېگەندەك نەرسىلەرگە ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىدىغان ياپونلارمۇ كۆپ.

- بىز تۇرۇۋاتقان مەكتەپنىڭ ئۆگىنىش شارائىتى ياخشى، ئەمما ئۇ يەر بەئەينى تىرىكلەر قەبرىستانلىقىغا ئوخشاپ كېتىدۇ، ئادەملەر ئوتتۇرىسىدا بولىدىغان قىزغىن ھېسسىيات، دوستانىلىق، قايىناق مەدەنىي تۇرمۇش يوق. ھەممە ياق تىمتاس... پىزغىرىم ئاپتاپ ياكى ئاپپاق قار، مەيدانلاردا ماشىنا...

بىز ياپونلارنىڭ خىزمەت ۋە تەتقىقاتلاردىكى ئىنچىكىلىكى ھەققىدە توختالدىق.

- ياپونلار ئازراق قىتىغۇر كېلەمدۇ - نېمە؟ - دەپ سورىدىم مەن مۇختار ئەپەندىدىن.

شۇنداق، ئۇلار ئۆزىدىن توۋەن ئادەملەرنى كۆزگە ئېلىپ كەتمەيدۇ. ئۇلارنىڭ ھۆرمىتىگە ئېرىشىش ئۈچۈن ئۇلاردىن ئۈستۈن تۇرۇش كېرەك.

- مۇنداق دەڭ. ئۇنداقتا، ھەممە يەردە «قازاننىڭ قولىقى تۆت» ئىكەن - دە؟

- ئادەم دېگەنغۇ شۇنداق نېمە.

- ياپونلارنىڭ مەدەنىيلىكىنى نىسپىي چۈشەنسەك بولىدىكەن - دە. مۇختار ئەپەندىنىڭ ياپونىيەدە تۇرۇۋاتقىنىغا 18 يىلدىن ئارتۇق بولغانىدى، بۇ 20 يىلغا يېقىن دېگەن گەپ. ئۇ ھەپتە ئارىلىقىدا ناگويا ئۇنىۋېرسىتېتىدا دەرس بېرىدىكەن ھەم تەتقىقات بىلەن شۇغۇللىنىدىكەن. ھەپتە ئاخىرىدا توكيوغا بېرىپ باشقا بىرى بىلەن ھەمكارلىشىپ ئاچقان كومپيۇتېر شىركىتىنىڭ تېخنىكا ئىشلىرىنى بىر تەرەپ قىلىدىكەن.

- بۇ ئاسان ئەمەس، - دېدىم مۇختار ئەپەندىگە، - يۈزتىمىزنىڭ مەتبۇئاتلىرىدا سىز توغرىلۇق ئازراق گەپ بولۇندى. سىزنى

خەلقىمىزگە مۇكەممەل تونۇشتۇرۇش لازىم ئىدى. مۇختار بۇ گېپىمگە ئاكتىپ ئىنكاس قايتۇرمىدى. ئۇنىڭ نەزىرىدە ئۆزىنى باشقىلارغا تونۇشتۇرۇش قىممىتى بار ئىش بولمىسا كېرەك. ئۇ داۋراڭنى خالىمىسا، كىشىلەرنىڭ دىققەت مەركىزىدە بولۇپ قېلىش ئۇنىڭ ئۈچۈن پايدىسىز بولسا كېرەك. بۇ، ياپونلاردىكى پىسخىكا بىلەن مەلۇم جەھەتتە ئوخشاش ئىدى.

— ۋە تەنگە قايتىدىغان نىيىتىڭىز يوقمۇ؟ — دەپ سورىدىم مۇختار ئەپەندىدىن.

— بۇ يەردە بالىلىرىمىز ئوقۇشتا، — دېدى مۇختار ئەپەندى، — ئۇلار ئوقۇش پۈتكۈزمىگۈچە قايتىپ كېتەلمەيمىز. لېكىن يۇرتىمىزغا ئۆي سېلىپ قويدۇم، بۇ دېگەن ھەر زامان قايتىشنىڭ تەييارلىقى. — مۇختار ئەپەندى بارسا، ئۇنىڭغا لايىق تەتقىقات شارائىتى ھەم مەبلەغ بولۇشى كېرەك، — دېدى كېرەم ئەپەندى، — بولمىسا بىكارچى ئادەم بولىدۇ.

— توغرا، تېخنىكا پەنلىرىنى شوئار توۋلاپ تەرەققىي قىلدۇرغىلى بولمايدۇ.

— ئۇ يەردە مۇناسىۋەت قابىلىيەتتىن مۇھىم ئىكەن، — دېدى مۇختار ئەپەندى، — ھەر قېتىم ۋە تەنگە بارسام، شۇنى ئېنىق ھېس قىلىمەن. ئادەمنىڭ زېھنى مۇناسىۋەت ئۈچۈن سەرپ بولۇپ، چارچاپ كېتىدىغان گەپ ئىكەن. مۇناسىۋەتكە ئۇستا، قۇۋ ئادەمنىڭ ئىجتىمائىي ئورنى قابىلىيەت ئىگىلىرىنىڭكىدىن كۆپ ئۈستۈن ئىكەن. مۇشۇ ئىش ئادەمنىڭ كاللىسىدىن ئۆتمەيدۇ.

— ئالىي مەكتەپلىرىمىزدىكى بەزى ئىلىم ئەھلىلىرى ئەمەلىيەتتە زامانىۋى كۆڭ يىجى، — دېدىم مەن.

— بۇ يەردە، — دېدى مۇختار ئەپەندى ئويلىنىپ تۇرۇپ، — مەندەك ئاددىي پۇقراغا مۇمكىن بولمىغان ئىش بىرەر كاتتا ئەمەلدارغىمۇ مۇمكىن ئەمەس، ئەمەلدارلارغا مۇمكىن بولغان ئىشلار ماڭىمۇ مۇمكىن. ئارىدا قېيىنئاتامنى داۋالاتقىلى ئۈرۈمچىدىكى چوڭ

بىر دوختۇرخانىغا ئاپاردۇق. داۋالاش ھەققى تاپشۇرغاندىن سىرت، دوست - ئاغىنە دەپ يۈرۈشكەن دوختۇرلارغىمۇ زىياپەت ۋە سوۋغات بېرىشكە توغرا كېلىدىكەن.

— جۇڭگودا بەزى كىشىلەر دوختۇرلارنى «ئاق خالاتلىق چىلبۆرە» دېيىشىدىغان بولدى، — دېدىم مەن، — بۇ تېببىي ئەخلاقنىڭ بۇزۇلۇشىغا نىسبەتەن بىر ئىنكاس. بۇرۇن ئۇلارنى خەلق «ئاق خالاتلىق پەرىشتە» دېيىشەتتى.

— پۇل قىممەت قاراشنى بېسىپ كەتتى، دوختۇرلار ئۆزلىرى ساغلام بولسا بولاتتى، — دېدى كېرەم.

— دوختۇرلار كېسەللەرنىڭ سېماسىدىن ئۇنىڭ ئىنسانىي ئازابىنى كۆرسە بولاتتى، لېكىن ھازىر پۇلنى كۆرىدىغان بولۇپ كەتتى، — دېدىم مەن. ئارىمىزدىكى پاراڭلار ئويىپكىتىپ رېئاللىقنىڭ نەق ئىنكاسى ئىدى. ئادەم بۇنداق تېمىدا پاراڭلاشقانسىرى خىيالغا چۆكۈپ كېتەتتى. بۇرۇنقى ئىنسانلار تەبىئەت كۈچلىرى ئالدىدا ئاجىز ئىدى، ھازىرقى ئىنسانلار ئۆزلىرى كەلتۈرۈپ چىقارغان ئىجتىمائىي، ئىقتىسادىي كۈچلەرنىڭ ئالدىدا ئامالسىز قېلىشتى. بۇ زادى نېمە ئۈچۈن؟ ئىنسان بۇتنى كەشىپ قىلىپ، ئۇنىڭغا چوقۇندى. ئۇ يەنە پۇلنى كەشىپ قىلدى، ئارقىدىنلا ئۇنىڭغا چوقۇندى. ئىنسان ئىنسانغا باتىل، ئىنسان ئىنسانغا قاتىل، بۇ نېمە ئىش؟ ئىنساننىڭ تەبىئىتى ھەققە مايىل، لېكىن ئۇنىڭ ھازىرقى پىكرى ماددىغا قايىل. ئۇ مۇشۇ زېددىيەتنىڭ ئىچىدە تېپىرلايتتى.

تەستە تېپىشقان قېرىنداشلارنىڭ پارىڭى تۈن تەڭگىچە داۋاملاشتى. ھەممىمىز ئۆزىمىزنىڭ ياپونىيەدە تۇرۇۋاتقانلىقىمىزنى ئۈنۈپ، ۋاقىتقا ئۇيغۇرچە مۇئامىلە قىلدۇق، ۋاقىت بۇ ئاخشام بىزنىڭ ئىختىيارىمىزغا ئۆتتى. ھەممىمىز مۇختار ئەپەندىنىڭ ئۆيىدە قونۇپ قالدۇق.

ئەتىسى مۇختار ئەپەندىنىڭ تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپتە ئوقۇۋاتقان بىر ئوغللىنىڭ يىغىسى بىلەن ئويغىنىپ كەتتىم، ۋاقىت تېخى ئەتىگەن

ئىدى. ئەسلىدە ماھىنۇر ئوغلىغا «Gyudun» دەيدىغان ياپونچە تاماقنى قىلىپ بېرىشنى تۈنۈگۈنلا ۋەدە قىلغانىكەن. ئوغۇل ۋەدەگىدە تۇرمىدىن، دەپ خاپا ئىدى. ياپونچە تەربىيە كۆرگەن بالىلار «ۋەدە» نى چىڭ تۇتاتتى، «ۋەدە» دە تۇرمىغانلارنى كەچۈرمەيتتى. «Gyudun» بىر خىل ياپونچە تاماق بولۇپ، پىياز ئارىلاش قورۇلغان كالا گۆشىنى گۈرۈچكە قوشۇپ يەيدىكەن. بالىلار مەكتەپلەردە بېرىلىدىغان ياپونچە تاماقلارغا كۆنۈپ كېتىپ، ئۆيدە ئېتىلگەن ئۇيغۇرچە تاماقلارنى ياقتۇرمايدىغان بولۇپ كەتكەنىدى. ئۇلار ئۇيغۇرچە تاماقلارنى بەك مايلىق دەپ قارايدىكەن.

— يىغلىما، يەيدىغان نەرسە ئۈچۈنمۇ يىغلامسەن؟ — دېدى مۇختار ئەپەندى ئوغلىنى دوقۇسلاپ، — مېھمانلارنىڭ ئالدىدا سەت بولىدىغانلىقىنى بىلمەمسەن؟

بالا يىغلاۋەردى. مۇختار ئۇنىڭغا پۇل بېرىپ، ماگىزىندىن ئەكىرىپ يېيىشنى تاپىلىدى. بالا بىردەمنىڭ ئىچىدە ئۆزىنىڭ ئامراق نەرسىسىنى ئەكىرىپ، ئىشتىھا بىلەن يېيىشكە باشلىدى. ئۇنىڭ چىرايىغا بۆلەكچە لەززەت ۋە رازىمەنلىك تەپتى. ئۇ ھېلىلا سالغان پاراكەندىچىلىكىنى تېزلا ئۇنتۇپ، يېنىدا ئولتۇرغان كېرەم ئەپەندى بىلەن خۇشال - خۇرام پاراڭ سېلىشتى.

ماھىنۇر ئەتىگەندىلا قازان بېشىغا ئۆتۈپ بىر توخۇنى دۇشنىڭ ئۈستىگە ئالدى. بىز ئۇنى توسۇۋالدۇق.

— كۈنجۈت توقچىڭىز بىلەن سۈت بولسىلا بولىدى، — دېدىم مەن ماھىنۇرغا، — ئەتىگەندە گالدىن قورۇما ئۆتمەيدۇ.

ماھىنۇر ئۇيغۇرچە ناشتىلىق تەييارلىدى. ئۇ ياپونىيەگە يېڭى چىققان چاغلرىدىكى ياتسىنىشلىرى ئۈستىدە گەپ قىلىپ بەردى. ئۇ ئۆيدىكى غېرىبلىققا بەرداشلىق بېرەلمەي، تالاي قېتىم يىغلاپ تاشلىغانىكەن. مانا ئەمدى ئۇ كۆنۈپ كېتىپتۇ. ياپونچىنى بىر ئوبدانلا سۆزلەيدىكەن، بىكار چاغلرىدا كۇرسلارغا بېرىپ چاچ ياساشنى ئۆگىنىپتۇ. ئۇنىڭ ۋۇجۇدىدا ئۇيغۇر ئاياللىرىغا خاس لاتاپەت، مېھىر،

كۆبۈمچانلىق بىلەن ياپون ئاياللىرىغا خاس تىرىشچانلىق بىرىكىپ كەتكەندى. ئۇ ئۈرۈمچىدە داۋالنىنىۋاتقان دادىسىنىڭ گېپىنى قىلىپ، كۆزىگە ياش ئالدى، بىز ئۇنىڭغا تەسەللى بەردۇق.

— دادام ئاجايىپ مەزمۇت، خۇش پېئىل، كۆڭۈلچەك ئادەم ئىدى، كېسەل ئۇنى بوزەك قىلىپ كەتتى، — دەيدى ماھىنۇر ئاۋازى تىترەپ. ئايال كىشى ئەرگە سادىق، دادىغا مېھرىبان بولسا، ئادەمگە بۆلەكچە ئىللىق تۇيغۇ بېرىدۇ. ماھىنۇر ياپونىيەدە ئون يىلغا يېقىن تۇرغان بولسىمۇ، تىپىك ئۇيغۇر قىزىغا خاس خاراكتېرىنى يوقاتمىغانىدى.

مۇختار ئەپەندى ياپونىيەدە 20 يىل تۇرۇش جەريانىدا ئۇيغۇر مەجەزىنى قەتئىي يوقاتماپتۇ. ئۇ كېسىپ گەپ قىلاتتى، ئادەمگەرچىلىك، غۇرۇر، سېخىيلىق ئۇنىڭ پەزىلىتى ئىدى. ئۇ شۇنچە يىل داۋامىدا ئۆزىدىن كېيىن ياپونىيەگە چىققان ھەربىر قېرىندىشىغا ئەستايىدىل كۆڭۈل بۆلۈپ، ئۇلارنىڭ تۇرمۇشىدىن خەۋەر ئالدى، ئۇلارغا ئىش تېپىپ بەردى، ئوقۇيدىغان مەكتەپلەر ۋە كەسپلەرنىمۇ ئۇقۇشۇپ بەردى. ئۇ يېڭى كەلگەن قېرىنداشلىرىغا ئاتىدارچىلىق قىلىشتا پائالىيەتچان ھەم قىزغىن ئىدى. بەزىلەر ئازراق بىلىم ئېلىپ، ئەۋزەل خىزمەت شارائىتىغا ئېرىشسە، ئۆز قوۋمىدىن يىراقلاپ، ئۇلارنى كۆرسە چىرايىنى پۈرۈشتۈرىدىغان بولۇپ كېتىدۇ. لېكىن مۇختار مەردانە ئۇيغۇر ئەركەك ئىدى، تۇرقىدا دېھقان يىگىتلىرىگە خاس تۈزلۈك ۋە زىيالىيلارغا خاس ئىلمىيلىك چىقىپ تۇراتتى.

مۇختار ئەپەندى ئەتىگەندە ئىشقا ئۈلگۈرۈپ مەكتەپكە كەتتى. چۈش بولغاندا ماھىنۇر بىزنى پىكاپى بىلەن بېكەتكە ئۇزىتىپ چىقتى. ئوغلۇم بابۇر ئۇنىڭ كىچىك قىزى بىلەن خېلى ئۆزلىشىپ قالغانىدى. ئۇ بىر كۈن ئىچىدە «تانوشى» دېگەن بىر ئېغىز گەپنى ئۆگىنىۋاپتۇ، بۇ «خۇشال - خۇرام» دېگەن مەنىنى بىلدۈرەتتى. بىز ناگويا دىن كانازاۋاغا قاراپ يۈرۈپ كەتتۇق. ئۆيگە كەلگەندىن

كېيىن بالىلارنى يۇيۇندۇردۇق ۋە كىيىندۈردۇق، ئۆزىمىزمۇ يۇيۇنۇپ ئازام ئالدۇق. ئىككى كۈن ئىچىدە بالىلارنى مەكتەپ ئەتراپىدىكى ماگىزىن ۋە كوچىلار بىلەن تونۇشتۇردۇق. ئىككى كۈندىن كېيىن بۇلبۇلنازنى باشلانغۇچ مەكتەپكە، بابۇرنى بالىلار باغچىسىغا ئەۋەتتۇق.

بۇلبۇلنازدا تىل قىيىنچىلىقى بولغاچقا، مياتا كېدىكى باشلانغۇچ مەكتەپنىڭ 6 - يىللىقىغا بېرىشنى لايىق تاپتۇق. تۈزۈم بويىچە ئۇنىڭ يېشىمۇ شۇنىڭغا لايىق ئىدى. مەكتەپ بىلەن ئالاقىلىشىدىغان ئىشلارنى جەمئە قىلدى. ئۇ بۇلبۇلنازنى باشلاپ، مەكتەپ مۇدىرى بىلەن كۆرۈشۈپتۇ، سۆھبەت ۋە رەسمىيەتلەر يىگىرمە مىنۇت ئىچىدە پۈتۈپ، قىزىمىز ئەتىدىن باشلاپ مەكتەپكە بارسا بولىدىغان بوپتۇ. بىر ئايلىق تاماق ئۈچۈن 2000 يېن (140 يۈەن) ئەتراپىدىكى خەلق پۇلى) تاپشۇرۇپتۇ، ياپونىيە شارائىتىدا بۇ يوق ھېسابتىكى پۇل ئىدى، قالغان ھەقىلىرىنى ھۆكۈمەتتىن بېرىدىكەن.

بۇلبۇلناز ئەتىسىدىن باشلاپ ياپون بالىلار بىلەن بىللە باشلانغۇچ مەكتەپ 6 - يىللىقىنىڭ دەرسىنى ئاڭلىماقچى. ئۇ بىر ئېغىزمۇ ياپونچە ئوقۇمايدۇ، ئەتىكى مۇھىت ئۇنىڭ ئۈچۈن تامامەن يات ۋە نامەلۇم. ئۇ قاتتىق روھىي بېسىمدا قالغانىدى، بىز ئۇنى رىغبەتلەندۈرۈپ تۇردۇق. جۇڭگولۇق بىر قوشنىمىزنىڭ جاڭ شەن ئىسىملىك بىر قىزى بولۇپ، ئۇمۇ مياتا كې باشلانغۇچ مەكتىپىدە ئوقۇيتتى، ئەتىسى بۇلبۇلنازنى ئۇنىڭغا قوشۇپ قويدۇق، خەنزۇ تىلى ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى ۋاسىتە ئىدى. بۇلبۇلناز بىراقلا كەچتە قايتىپ كېلەتتى.

كەچتە ئۇنىڭ ئاغزىدىن نېمىلەرنى ئاڭلايمىزكىن، بۇ بىز كۈتۈۋاتقان بىر قىزىقارلىق ئىش ئىدى. ئۇ مەكتەپ دەرىۋازىسىنىڭ ئالدىغا كەلگەندە، بىر ئىشتىن ھەيران قاپتۇ، تۈنۈگۈن ئۇ ئىشخانىدا كۆرگەن مەكتەپ مۇدىرى مەكتەپ دەرىۋازىسىنىڭ ئالدىدا تۇرۇپ، دەرىۋازىدىن كىرىۋاتقان ھەربىر ئوقۇغۇچىغا تەزىم قىلىپ، «خەيرلىك

سەھەر» دەيدىكەن. بۇلبۇلناز تۈنۈگۈن دېيىشىپ قويۇلغان ۋاقت توشقاندا، مەكتەپ مۇدىرىنىڭ ئىشخانىسىغا كىرىپتۇ. مۇدىر سىنىپ مۇدىرىنى چاقىرىپ، بۇلبۇلنازنى ئۇنىڭغا تاپشۇرۇپتۇ.

ئوقۇتۇش بىناسىغا كىرگەندە ئۇ يەردە بىر پەگاھ بولۇپ، ئاياغلار سېلىنىپ، ياندىكى ئاياغ قويىدىغان ئىشكاپقا قويۇلىدىكەن، ئاندىن يۇمشاق ئىسپورت ئايىغى بىلەن ئوقۇتۇش بىناسىنىڭ ئىچىگە كىرىدىغان ئىش ئىكەن. كارىدور ۋە سىنىپنىڭ تېگىگە سۈنئىي توقۇلمىلار سېلىنغان بولۇپ، ئىنتايىن پاكىز ئىكەن. كومپيۇتېر ئۆيى، پائالىيەت ئۆيى، چالغۇ ئۆيى، داۋالاش ئۆيى، چېنىقىش ئۆيى، قىرائەتخانا دېگەنلەرگە بىۋاسىتە ئاشۇ يۇمشاق ئىسپورت ئايىغى بىلەن كىرىدىكەن. بۇلبۇلناز سىنىپ مۇدىرىنىڭ يېتەكچىلىكىدە سىنىپقا كىرگەندە، ساۋاقداشلار قارشى ئېلىش تەييارلىقىنى ئاللىبۇرۇن قىلىپ قويغانىكەن. سىنىپ مۇدىرى ئۇنىڭدىن «ئىنگىلىزچە سۆزلىيەلەمسىز؟» دەپ سوراپتۇ، بۇلبۇلناز «ئازراق» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. دوسكىغا چوڭ قىلىپ بۇلبۇلنازنى قارشى ئېلىش سۆزى يېزىلىپتۇ، ئوقۇتقۇچى بۇلبۇلنازنى ساۋاقداشلارغا تونۇشتۇرۇپتۇ. ئارقىدىنلا «بىر مىنۇتلۇق نۇتۇق» پائالىيىتى باشلىنىپ كېتىپتۇ. ساۋاقداشلار بىر مىنۇت ئىچىدە قاچان، قەيەردە نېمە ئىشلارنى يولۇقتۇرغان، قانداق يولۇقتۇرغان، ئۇنىڭ ئالاھىدىلىكى نېمە، سەۋەب ۋە نەتىجىسى نېمە، ئۇنىڭدىن قانداق تەسىرات ئالدى، دېگەن مەسىلىلەر بويىچە بايان قىلىدىكەن. بۇ ئارقىلىق ئۇلارنىڭ كۆزىتىش، بايقىش، تەھلىل قىلىش، ئىپادىلەش ئىقتىدارى سىناق قىلىنىدىكەن. ساۋاقداشلار ئۇنى باھالايدىكەن ۋە مۇھاكىمە قىلىدىكەن. يەنە مەخسۇس سىنىپ گېزىتى بولۇپ، گېزىتكە جۇڭگودىن كەلگەن بۇلبۇلناز ھەققىدە ئالاھىدە خەۋەر بېرىلىپتۇ.

بۇلبۇلنازغا مەخسۇس بىر ئوقۇتقۇچى سەپلەپ بېرىلگەن بولۇپ، ئۇ بۇلبۇلنازنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇپ، ئۇنىڭغا مۇنبەردىكى ئوقۇتقۇچىنىڭ سۆزلىگەنلىرىنى ئىما - ئىشارە دېگەندەك ھەر خىل يوللار بىلەن

ئۇقتۇرىدىكەن ۋە چۈشەندۈرىدىكەن. ئۇ ئاساسەن تىل ئۆگىتىشكە مەسئۇل ئىكەن. كېيىن ئۇقاساق، ياپونىيەنىڭ مەجبۇرىيەت مائارىپىدا چەت ئەللىك ئوقۇغۇچىلارغا مەخسۇس يېتەكچى ئوقۇتقۇچى سەپلەپ بېرىدىغان ئىشلار بىر قائىدە ئىكەن.

ئىككىنچى كۈنى سىنىپتىكى ساۋاقداشلارنىڭ ھەممىسى بۆلۈنلەرگە ئۆزىنى تونۇشتۇرۇپتۇ. شۇنداق قىلىپ، ئۇ 6 - سىنىپنىڭ رەسمىي ئوقۇغۇچىسىغا ئايلىنىپ كەتكەندى. ئۇ ياردەمچى ئوقۇتقۇچى مۇزاكىنا خانىمنىڭ كونكرېت يېتەكلىشى بىلەن ياپون تىل مۇھىتىغا تەدرىجىي سىڭىپ كىرىشكە باشلىدى. سىنىپ مۇدىرى كوزاكا خانىم ئۇنىڭغا ئالاھىدە غەمخورلۇق قىلاتتى. مەكتەپ بىلەن بىزنىڭ ئوتتۇرىمىزدا بىر خاتىرە دەپتەر مېڭىپ تۇراتتى، سىنىپ مەسئۇلى كوزاكا خانىم بۆلۈنلەرنىڭ كۈندىلىك ئەھۋالىنى يېزىپ، بىزگە يوللايتتى، مەكتەپ ۋە سىنىپنىڭ ھەر خىل ئورۇنلاشتۇرۇشىنى ئۇقتۇراتتى، بىزمۇ ئۇنىڭغا شۇ بويىچە ماسلىشاتتۇق. دەل شۇ خاتىرە دەپتەرگە بۆلۈنلەرنىڭ ئائىلىدىكى ئەھۋالىنى يېزىپ، كوزاكا خانىمغا يوللاپ بېرەتتۇق. بۇ خاتىرە ۋاقتىنىڭ ئۆتۈشى بىلەن بۆلۈنلەرنىڭ خاراكتېرى ۋە ئۆگىنىشى ھەققىدىكى ئارخىپقا ئايلىناتتى.

بۆلۈنلەرنىڭ دەپ بېرىشىچە، مەكتەپتە ھەر خىل قۇش، توشقان، بېلىق دېگەندەك ھايۋانلار بېقىلىدىكەن، بالىلار تەنەپپۇس ۋاقتىدا ئۇلار بىلەن ھەپلىشىپ ئوينىدىكەن. مەكتەپتە ئىككى سۇ ئۈزۈش كۆلى بار ئىكەن. سىنىپتا مېيىپ بالىلار يېتىپ تۇرۇپ دەرس ئاڭلايدىغان مەخسۇس كارىۋات بار ئىكەن. مېيىپ بالىلارنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئالىدىغان مەخسۇس ئادەم بولىدىكەن.

چۈشلۈك تاماق سىنىپتىلا يېيىلىدىكەن. نۆۋەتچى ئوقۇغۇچى تاماقنى ئاشخانىدىن بىر تۇتاشلا ئەكىلىپ ساۋاقداشلىرىغا تەقسىم قىلىپ بېرىدىكەن. ئوقۇغۇچىلار تاماقلارنى لەرزەن مۇزىكا ساداسى ئىچىدە ئۆملۈك بىلەن يېيىشىدىكەن.

مەكتەپنىڭ بەلگىلىمىسىدە ئوقۇغۇچىلار مەكتەپكە ئۇششاق

ئۆزى ئىزدەش پىرىنسىپى

يېمەكلىكلەرنى ئەكەلمەسلىكى كېرەك ئىكەن، لېكىن مۇراكتا خانىم بۇلبۇلنازغا يېمەكلىك ۋە چايلارنى بېرىپ تۇرىدىكەن.

ياپونىيە مائارىپىدا ئوقۇغۇچىلار قانچىلىك نەرسە بىلسە، ئۇنى ئىشلىتىشى كېرەك ئىدى، ئىشلىتىشتىن ئۆتمىگەن بىلىم ھەقىقىي بىلىم ئەمەس ئىدى. بۇلبۇلناز مەكتەپكە كىرىپ، تەخمىنەن ئون بەش كۈن ئۆتكەندە بىر مىنۇتلۇق ياپونچە نۇتۇق سۆزلەشكە ئورۇنلاشتۇرۇلغانىدى. بۇنىڭدىن بىزمۇ ھەيران قالدۇق. بۇ چاغدا ئۇ كاتاكانا ۋە خىراگانا يېزىقلىرىنى ئىگىلەپ بولغانىدى؛ خەنزۇ تىلى ئاساسى بولغاچقا، بىر قىسىم كانجى (汉字 - خەنزۇچە خەت) لارنىمۇ تونۇپ قالغانىدى. ئۇ ئاپسىنىڭ ياردىمىدە بىر مىنۇتلۇق نۇتۇقنى تەييارلاپ، ساۋاقداشلىرى ئالدىدا ئوڭۇشلۇق سۆزلەپ تۈگەتتى. ئۇ نۇتقىدا ئاپسى بىلەن بىرلىكتە تۈگرە ئەتكەنلىكىنى، بۇ تۈگرىنىڭ ئىنتايىن ئوخشىغانلىقىنى، ھەمكارلىشىپ ئىش قىلىشنىڭ ئەھمىيەتلىك ۋە كۆڭۈللۈك بولىدىغانلىقىنى بايان قىلغانىدى.

بىر ئاي ئۆتكەندە كوزاكا مۇئەللىم بىر تاپشۇرۇق بەرگەندى، ئۇ جۇغراپىيەگە دائىر تاپشۇرۇق ئىدى، تەلەپ ئۆزى ياقىتۇرىدىغان دۆلەتنى چۈشەندۈرۈشتىن ئىبارەت ئىدى. ئوقۇغۇچى پايدىلىنىش ماتېرىياللىرىنى ئۆزى ئىزدەپ تېپىشى، كېرەكلىك مەزمۇنلارنى مۇستەقىل تاللاپ، دەل جايدا ئىشلىتەلىشى، ماقالىنىڭ شەكلىنى ئۆزى لايىھەلەپ، مەسىلىنى ئۆزى ھەل قىلالىشى كېرەك ئىدى. چۈنكى مەسىلىنى تاللاش، تەكشۈرۈش جەريانىنى بېكىتىش، ئۇسۇل تاللاش ۋە مەسىلىنى ھەل قىلىشلارنىڭ ھەممىسى ئىجادىي قابىلىيەتنى تەلەپ قىلاتتى. بۇلبۇلناز ئىلگىرى بۇنداق تەلەپتە تەربىيەلەنمىگەچكە، نېمە قىلىشنى بىلەلمەي قالغانىدى.

— ياپونىيە ھەققىدە يېزىڭ، — دېدى ئاپسى ئۇنىڭغا.

— بۇ قانداق بولغىنى؟ — دېدى بۇلبۇلناز تەئەججۈپ بىلەن، — سىنىپتىكىلەرنىڭ ھەممىسى ياپونلار تۇرسا، ئۇلارغا ياپونىيە ھەققىدە چۈشەندۈرۈش بېرىشىم كۈلكىلىك ئەمەسمۇ؟

— ياپونىيە ھەققىدە ئۇلار بىلىدىغان بىلىملەرنى يېزىپ ئولتۇرۇشىڭىزنىڭ ھاجىتى يوق، — دېدىم مەن بۇلبۇلنازغا، — سىز ئۆزىڭىز كۆرگەن ۋە چۈشەنگەن ياپونىيەنى يېزىڭ، ساۋاقداشلىرىڭىز چوقۇم سىزنىڭ نەزىرىڭىزدىكى ياپونىيەگە قىزىقىدۇ.

— ساۋاقداشلىرىڭىزغا ياپونىيە ھەققىدە گەپ قىلىپ بېرىشىڭىز ئۇلارغا بولغان ھۆرمەت، — دېدى ئاپىسى.

بۇلبۇلناز مەسلىھەتمىزنى قوبۇل قىلىپ، ئاپىسىنىڭ ياردىمى بىلەن ئۇ ياپونچە تور بەتلىرىنى ئاقتۇرۇپ، ياپونىيەنىڭ دۆلەت بايرىقى، تارىخى، جۇغراپىيەلىك ئەھۋالىغا ئائىت ئۇچۇرلارنى كۆرۈپ چىقتى. ئۇ بۇ بىلىملەرنى ئۆزىنىڭ كۆرگەنلىرى بىلەن قوشۇپ، بەش مىنۇتلۇق بىر پارچە نۇتۇق سۆزى يېزىپ چىقتى. ئۇ بۇ نۇتۇقنى سىنىپتا سۆزلىگەندە، ئاتا - ئانىلارمۇ بار ئىدى، چۈنكى ئاتا - ئانىلار ئۆزى خالىغان چاغدا سىنىپقا كىرىپ دەرس ئاڭلىسا بولاتتى. سىنىپلارنىڭ، مەكتەپنىڭ ئالاھىدە پائالىيەتلىرىگە ئاتا - ئانىلارمۇ تەكلىپ بىلەن قاتنىشىدىكەن، بۇنداق پائالىيەتلەرمۇ پات - پات ئۆتكۈزۈلۈپ تۇرىدىكەن. بۇلبۇلناز ئۇ كۈنى ئۆز - ئۆزىدىن رازى بولۇپ، مەكتەپتىن خۇشال قايتىپ كەلدى، كۆپچىلىك ئۇنىڭغا ياخشى باھا بەرگەندى، ساۋاقداشلىرى ئۇنىڭ قىسقىغىنا ۋاقىت ئىچىدە ياپون تىلىدا ئىلگىرىلىگەنلىكىنى تەبرىكلىگەندى. بۇلبۇلناز كېيىنچە سىنىپنىڭ تازىلىق ھەيئىتى بولدى، ھەتتا مەكتەپ بويىچە ئۆتكۈزۈلگەن بىر قېتىملىق تەنتەربىيە پائالىيىتىدە رىياسەتچىمۇ بولدى. ئۇ بۇ كۈنى پۈتكۈل ئوقۇغۇچىلارغا ئەتلەس كۆڭلەك، چىمەن دوپپا كىيگەن ھالدا ئۇيغۇرچە ئۇسسۇل ئويناپ بېرىپ، قىزغىن ئالقىشقا سازاۋەر بولدى. پائالىيەتتە نەتىجىگە ئېرىشكەنلەرنى ساۋاقداشلار ئۆزلىرى ياسىغان نەرسىلەر بىلەن مۇكاپاتلاپتۇ.

بۇلبۇلناز مەكتەپتىن سائەت تۆتتە قايتاتتى، تاپشۇرۇقلىرىنى بىرەر سائەت ئىچىدىلا ئىشلەپ بولاتتى، قالغان ۋاقىت ئۇنىڭ ئۆز ئىختىيارىدا بولاتتى. ئۇ ئەسلىدىكى تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپ 1 -

يىللىقىنىڭ ئوقۇغۇچىسى بولۇش سۈپىتى بىلەن ياپونىيەدىكى باشلانغۇچ 6 - يىللىقىنىڭ بىر قىسىم ماتېماتىكا مەسىلىلىرىنى ئىشلىيەلمەي قىيىنلاشتى. ئۈرۈمچىدە ئۇنىڭ تاپشۇرۇقلىرى ئاخشىمى ئۈرۈمچى ۋاقتى سائەت ئون بىرلەردىمۇ تۈگىمەي قالاتتى. لېكىن ياپونىيە مەكتەپلىرىدە بالىلار تاپشۇرۇقلىرىنى بىرەر سائەت ئىچىدىلا ئىشلەپ بولىدىكەن. شۇنداقتىمۇ، ئۇلار ماتېماتىكىلىق مەسىلىلەرنى ئانالىز قىلىش جەھەتتە بۆلۈنۈلۈشۈپ ياخشى ئىدى. ياپونىيە باشلانغۇچ مەكتەپلىرىنىڭ ماتېماتىكا دەرسلىكى ئابستىراكت ھېسابلاش ئىپادىلىرى بىلەن ئەمەس، بەلكى تۇرمۇشقا يىلتىزلانغان كونكرېت مەسىلىلەر بىلەن تولغانىدى. ئوقۇغۇچىلار بۇ مەسىلىلەرنى تەھلىل قىلىپ، ئۆزى ئىپادە تۈزۈپ، ھېسابلايدىكەن. بۆلۈنۈش تەييار ئىپادىلەرنى ھېسابلاشتا ياخشى بولغىنى بىلەن، تۇرمۇشتىكى ماتېماتىكىغا كەلگەندە ئاجىز ئىدى. مانا بۇ بىزدىكى جەمئىيەت ۋە تۇرمۇشتىن يىراقلاشقان تەربىيە ئۇسۇلىنىڭ نەتىجىسى. بىزدىكى مائارىپ بالىلارنى ئۇلۇغ قۇرۇق گەپلەر ۋە ئېغى بىلەن بېغى يوق پالاكەت تاپشۇرۇقلارغا مەھكۇم قىلىۋەتتى. بالىلارنىڭ ئىجادىي تەپەككۈرى تومۇزلىنىپ، تاپشۇرۇققا تاقابىل تۇرىدىغان تەكرار پائالىيەت شەكلىگە كىرىپ كەتتى.

بۆلۈنۈشلارنىڭ ئەمەلىي مەشغۇلات دەرسلىرىمۇ كۆپ ئىدى. ئۇلار پوپايىكا توقۇپىتى، پىچىپ قويۇلغان زەختلەردىن سومكا ۋە شۇنىڭدەك نەرسىلەرنى تىكەتتى، مۇزىكا دەرسىدە ھەربىر ئوقۇغۇچى ئۆزى بىلگەن چالغۇدا ئۆزى ياخشى كۆرىدىغان ئاھاڭنى ئورۇنلاپ مەشىق قىلاتتى. «مەن ھېچنېمە قىلالىدىم. قوللىرىم پىيانىننىڭ تىللىرى ئۈستىدە كالۋالىشىپ كەتتى، ساۋاقداشلىرىم ئالدىدا ئىزا تارتقىنىمدىن يەرگە كىرىپ كېتەيلا دېدىم» دېدى بۆلۈنۈش بىركۈنى دومىسىپ تۇرۇپ.

— بۇنىڭ سەۋەبىنى قانداق چۈشىنىسىز؟ — دەپ سورىدىم ئۇنىڭدىن.

ئۇ نېمە دېيىشنى بىلەلمەي تۇرۇپ قالدى. ئۇنىڭ ھە دېسلا دومسىيىپ ئولتۇرۇپ تاپشۇرۇقتىن باش كۆتۈرمەي ئولتۇرۇشلىرى كۆز ئالدىغا كەلدى. بالىلار بىكار ۋاقتلىرىنى قانداق ئۆتكۈزۈشنى ئۆزلىرى ئورۇنلاشتۇرۇشى كېرەك ئىدى. لېكىن بىزنىڭ مەكتەپلىرىمىز بالىلارغا ئۇنداق ئىمكانىيەتنى بەرمەيدۇ. جۇڭگو مائارىپىدا قابىلىيەت دېمەك، ئىمتىھان نەتىجىسىدىن باشقا نەرسە ئەمەس.

بىركۈنى بۇلبۇلناز ئوقۇتقۇچىسىنىڭ يېتەكچىلىكىدە روبوت ئىت (ماشىنا ئىت) تىن بىرنى قۇراشتۇرۇپ ئۆيگە ئېلىپ كەلدى. ئۇ باتارىيەنى سېلىپ كۈنۈپكىنى بېسىۋىدى، روبوت ئىت ھاۋشىغىنچە ئۆيىنىڭ ئىچىنى بىر كېسىپ ئۆتتى. بۇنىڭدىن ھەم ھەيران قالدۇق، ھەم سۆيۈندۈق. تېخىمۇ ھەيران قالغىنىمىز ئۇنىڭ سائەت ياسىغىنى بولدى. ئۇ ئۆزى ياسىغان سائەتنى بىزگە كۆرسىتىۋىدى، ئۇنىڭ ياسىغىنىغا ئىشەنمەيلا قالدۇق. سائەتنىڭ ياغاچ رامكىسى خورما رەڭگىدە سىرلانغان بولۇپ، نەپىس گۈللىرى خويمۇ ياراشقانىدى. بۇ بىز ماگىزىنلاردا كۆرىدىغان سۆلەتلىك سائەتلەرنىڭ دەل ئۆزى ئىدى. كېيىن بۇ سائەتنى ۋە تەنگە قايتۇرۇپ كەلگىنىمىزدە پوچتا خادىملىرى يۈك - تاقلىرىمىزنى قالايمىقان تاشلاپ يۈرۈپ، سائەتنىڭ رامكىسىنى چۇۋۇۋېتىپتۇ. بۇلبۇلناز بۇنى كۆرۈپ يىغلاپ تاشلىدى.

— بۇ دېگەن ئۆز ۋە تىنىڭىزدە ياشىشىڭىزنىڭ بەدىلى، يىغلىماڭ، بۇنداق يىغا ھېچكىمگە تەسىر قىلمايدۇ، — دېدىم مەن قىزىمغا. كېيىن ئۇ سائەتنى بىر ئاماللارنى قىلىپ ئەسلىگە كەلتۈردى، ئۇ سائەت ھازىر ئۇنىڭ ياتاق ئۆيىنىڭ تېمىدا چىكىلداپ تۇرىدۇ.

بالىلار ياپونىيەگە كېلىپ، 4 - ئېيىغا كەلگەندە، ئۇلارنىڭ ئوقۇش پۈتكۈزىدىغان مەزگىلى بولدى. ھەر خىل تەسىرلىك ئۆزىتىش پائالىيىتى ئۆزىنىڭ تەربىيەۋى قىممىتىنىڭ يۇقىرىلىقى بىلەن بىزنى قايىللىقتا قالدۇردى. 1 - يىللىقتىكى ئوقۇغۇچىلار 6 - يىللىقتىكى ئاكا، ھەدە ساۋاقداشلىرىغا ئۇلارنىڭ باش رەسىمىنى

سىزىپ تەقدىم قىلىشىپتۇ. مەكتەپ بويىچە ئۆتكۈزۈلگەن ئۆزىتىش پائالىيىتىدە ھەرقايسى سىنىپ ئېتوت قاتارلىق ھەر خىل كونسېرتلىرىنى تەييارلىشىپ، ئۆزئارا تەقدىم قىلىشىپتۇ. دىققىتىمنى ھەممىدىن بەك تارتقىنى «بۇلۇنناز ئەسەرلىرى توپلىمى» بولدى. بۇ «توپلام» غا ئۇنىڭ ئاشۇ سىنىپقا كىرگەندىن بۇيانقى تاپشۇرۇق ماقالىلىرى ۋە سىزغان رەسىملىرى كىرگۈزۈلگەن بولۇپ، مۇقاۋىسى پۇختا ئىدى. ئۇنىڭ تۈپلىنىش سۈپىتى بىزنىڭ كىتابلىرىمىزنىڭكىدىن كۆپ ياخشى ئىدى. زوقۇم كېلىپ توپلامنى ۋارقلاپ كەتتىم، قەغەزلىرىمۇ ئېسىل ئىدى. مانا بۇ ئىجادىيەتكە بولغان ھۆرمەت، مانا بۇ ئىنسان ئەقلىگە بولغان تەزىم، ئىجادىيەتكە نىسبەتەن ئالىي مەنىدىكى مۇئەييەنلەشتۈرۈش ۋە ئىلھام! «بۇلۇنناز ئەسەرلىرى توپلىمى» باشقا ساۋاقداشلىرىمىزنىڭكىدىن نېپىزرەك ئىكەن، چۈنكى ئۇ ئاران تۆت ئايلىق ئەسەرلەردىن تۈزۈلگەندى، قالغانلارنىڭ بولسا ئالتە يىللىق توپلام ئىدى.

ئوقۇش پۈتكۈزۈش مۇراسىمى ئۆتكۈزۈلىدىغان كۈن ئاخىر يېتىپ كەلدى، ئۇنىڭغا ئاتا - ئانىلارمۇ قاتنىشىشى كېرەك ئىدى، بىز ئەر - ئايال ئىككىمىز بىللە باردۇق. مەكتەپ زالىنىڭ تېشىدىنلا ھەشەمەتلىك داغدۇغا تۈسى مەلۇم بولۇپ تۇراتتى. ئوخشاش فورمىدا كىيىنگەن بىرقانچە ئوقۇتقۇچى بىر قىسىم ئوقۇغۇچى بىلەن ئىشىك ئالدىدا تۇرۇپ ئاتا - ئانىلارنى قارشى ئالماقتا ئىدى. ئوقۇغۇچىلار ئىككى سەپ بولۇپ ئاتا - ئانىلارغا ھۆرمەت بىلدۈرۈشەتتى. ئۇلار گۈل يېپىشتۈرۈلغان ئىنچىكە خادىنى ئېگىپ ياي شەكلىگە كەلتۈرۈپ، بىر ئۇچىنى بىرى، يەنە بىر ئۇچىنى ئۇدۇلىدىكى بىرى تۇتقان ھالدا گۈلدار كېمىر ھاسىل قىلىشقانىدى. بىز گۈلدار كېمىردىن ئۆتۈپ زالىنىڭ مەركىزىگە كىردۇق ۋە زالىنىڭ بىر چېتىدىن ئورۇن ئالدۇق. ئاتا - ئانىلار تېلېكامېرا، فوتو ئاپپاراتلىرىنى تەق قىلىپ كېلىشكەندى. ئۇدۇلىمىزدىكى چەتتە يېزىلىق ھۆكۈمەت رەھبەرلىرى، مائارىپ مەسئۇللىرى ئولتۇرۇشاتتى. زالىنىڭ تۆۋەندىكى

تەرىپىدە ئوقۇش پۈتكۈزۈلگەن بەش قارارنىڭ ئوقۇغۇچىلىرى ئورۇن ئالدى، ئۇلارنى يانداپ ئوقۇتقۇچىلار ئورۇن ئالدى، بىر چەتتە پىيانىنو قويۇقلۇق ئىدى. ئاتا - ئانىلار بىلەن رەھبەرلەر ئوتتۇرىسىدىكى يەر بوش ئىدى. ئوقۇش پۈتكۈزۈلگەن ئوقۇغۇچىلار تەنتەنىلىك مۇزىكا ساداسى ئىچىدە زالغا كىرىپ كەلدى ۋە بوش ئورۇنغا كېلىپ ئاتا - ئانىلارغا، رەھبەرلەرگە سالام بەردى. ئوقۇغۇچىلارنىڭ ھەممىسى مەكتەپ فورمىسى كىيگەچكە، چىرايلىق كۆرۈنەتتى. قارا كۆك يوپكا ۋە چاپان، ئاق كوپتا، ئاق پايپاق، ئىسپورت ئاياغلىرى ئۇلارغا تولىمۇ ياراشقانىدى. بۇلبۇلنانىڭ بويى خېلى ئېگىز بولغاچقا، ئاخىرىدىكى سەپتىن ئورۇن ئالغانىدى. ئۇلار ئۆرە تۇرۇشاتتى. بىردەمدىن كېيىن ئوقۇش پۈتكۈزۈلگەن ئوقۇغۇچىلار نۆۋەت بويىچە ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشۇپ سۆزلەشكە باشلىدى. ئەپسۇسكى، مەن ئۇلارنىڭ نېمە دېگىنىنى بىۋاسىتە چۈشىنەلمەي قالدىم. ئايالىمنىڭ دەپ بېرىشىچە، ئۇلار ئوقۇش پۈتكۈزۈلگەن ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئۆزلىرىگە يەتكۈزۈلگەن ياخشىلىقلىرىنى، ياردىمىنى سۆزلەۋېتىپتۇ. بىرىنىڭ پۇتى قارغا پېتىپ قالسا قاردىن تارتىپ چىقىرىشلار، بىلىمگەن مەسىلىلەرگە بېرىلگەن جاۋابلار، بېرىپ تۇرۇلغان كىتاب ۋە قېرىنداشلار ئۈچۈن ئۇكا ئوقۇغۇچىلار بىر - بىرلەپ رەھمەت ئېيتماقتا ئىكەن. ئىنسانىي پەزىلەت بابىدىكى بۇ قەدەر زىل ئىنكاسلار ئىنتايىن سەمىمىي بولغانلىقتىن، ئاتا - ئانىلارنىڭ، ئوقۇتقۇچىلارنىڭ كۆزىدىن ياش ئالدى. نۆۋەت ئوقۇش پۈتكۈزۈلگەن ئوقۇغۇچىلارغا كەلدى، ئۇلارمۇ قەلب سۆزلىرىنى بىر - بىرلەپ ئېيتتى. ئارقىدىن مەكتەپ مۇدىرى سۆزگە چىقتى. ئۇ قارلىغاچ قۇيرۇقلۇق كاستۇم كىيگەنىدى. مۇدىر نۇتقىنى ئاخىرلاشتۇرۇپ، دىپلوم تارقىتىشقا باشلىدى. ئىسمى چاقىرىلغان ئوقۇغۇچى مۇدىرنىڭ ئالدىغا ئۆلچەملەشكەن ھەرىكەت تەرتىپى بىلەن بېرىپ، ئىلىپتەك تىك تۇردى ۋە مۇدىر ئىككى قوللاپ سۇنغان دىپلومنى ئىككى قوللاپ ئېلىپ، ھۆرمەت يۈزىسىدىكى داچما قەدەم بىلەن كەينىگە ياندى، ئاندىن ئۆرۈلۈپ ئورنىغا قايتتى. ھەربىر

ئۆزى ئىزدەش پىرىنسىپى

ئوقۇغۇچى ئاشۇ قېلىپلاشقان ھەرىكەت بىلەن دىپلومنى تاپشۇرۇۋالدى. بۇ ھال ماڭا ھەربىيچە قائىدىدەك بىلىندى. ئاخىرىدا يېزىلىق ھۆكۈمەت رەھبەرلىرى ۋە مائارىپ مەسئۇللىرىنىڭ ۋەكىلى سۆزگە چىقتى، ئۇلارمۇ رەسمىي مۇراسىم كىيىملىرى بىلەن كېلىشكەندى. ئاتا - ئانىلارنىڭ قولىدىكى ئاپپاراتلاردىن نۇر چاقناپ تۇردى. پىيالىنىدىن لەرزىلەر كۆيىلەر ياڭراپ تۇردى. مۇراسىم شوخ كۆيى ئىچىدە ئاخىرلاشتى. ئەر - ئايال ئىككىمىز بۆلۈنلەرنىڭ سىنىپىغا چىقتۇق. ياپونچە ئەنئەنىۋى كىيىمنى كىيىۋالغان كوزاكا خانىم گام يىغلاپ، گام كۈلگىنىچە ئوقۇغۇچىلىرىغا خوشلىشىش سۆزى قىلىۋاتاتتى. ئۇ كۆللىكتىن چۈشكەن خاتىرە سۈرەتنى ئۆز قولى بىلەن تارقاتتى. يېزىلىق ھۆكۈمەت تەرەپتە ئۆزىنى زىياپىتى بولۇپ، بۆلۈنلەرنى ئاپىسى بىلەن ئۇ يەرگە كەتتى، مەن ئۆيگە يېنىپ كەلدىم.

بابۇر بالىلار باغچىسىغا كىردى. مەخسۇس مەنبۇس ئەتىگىنى ئىشىكىمىزنىڭ ئالدىغا كېلىپ ئۇنى ئېلىپ كېتەتتى. تەربىيەچى قىزلار نۆۋەت بىلەن بالىلارنى ئالغىلى كېلەتتى. مەنبۇس توختىشى بىلەنلا تەربىيەچى قىز مەنبۇستىن چۈشۈپ بىزگە سالام بېرىپ، بالىلارنى ئۆتكۈزۈۋالاتتى ۋە ئۇلارنى ئاۋايلاپ مەنبۇسقا چىقىراتتى. ئۇلارنىڭ تولىسى تولىمۇ چىرايلىق، خۇش پىچىم، چاققان قىزلار ئىدى. ئۇلارنىڭ سالام - سەھىتى بىر تۈرلۈك خىزمەت قائىدە - يوسۇنى ئىدى. چۈشتىن كېيىن يەنە شۇ مەنبۇس بابۇرنى ئىشىكىمىز ئالدىغا ئەكىلىپ، چۈشۈرۈپ قوياتتى، بىز ئۇلاردىن ئۆتكۈزۈۋالاتتۇق. بالىلار باغچىسى بىلەن ئارىمىزدا بىر خاتىرە دەپتىرى مېڭىپ تۇراتتى، بۇ دەپتەر بابۇرنىڭ سومكىسىدا بولاتتى، ئوقۇتقۇچىسى ئۇنىڭغا بابۇرنىڭ ئىش - ھەرىكىتى ۋە پىسخىك ھالەتلىرىنى ئىخچام سۆزلەر بىلەن پۈتۈپ قوياتتى.

«بابۇر ئۆزىنىڭ بىر قىز ساۋاقىدىشى بىلەن ناھايىتى كۆڭۈللۈك ئوينىدى، ئۇ پاسسىپ ھالدىكى تەمتىرەشلىرىنى تاشلىدى» دەپ يېزىلغاندى ئۈچىنچى كۈنى.

«بابۇرلارنى دالاغا ئېلىپ چىقتۇق. ئۇ ئۆزىنى ئۇنتۇغان ھالدا ئويىنىدى. ئۇ ئويۇننى ئورتاق تىل قىلىپ، ساۋاقداشلىرى بىلەن ھېسسىيات ئالماشتۇرۇشقا ماھىر ئىكەن» دەپ يېزىلغاندى بىر كۈنى.

بىر كۈنى بابۇر پۇتمىنى كۆرسىتىپ: «مۇئەللىم مەيەنى سىلاپ، دورا سۈرتۈپ قويدى» دېدى. ئۇ بۇنىڭدىن ئىپتىخارلانغاندى. پۇتغا قارىساق قوناقتەك يەر سۈرۈلۈپ كېتىپتۇ، ئۇ تاختاي پۇل ئۈستىدە ئويناۋېتىپ، يىقىلىپ كەتكەنكەن. ئۇ ئۈچ ياش ۋاقتىدا بىز ئىشلەيدىغان مەكتەپنىڭ بالىلار باغچىسىدا ئىدى. بىر كۈنى بىر ساۋاقدىشى قولىنى تىقىۋېتىپ، ئۇنىڭ بىر كۆزىنى قىزارتىپ قويۇپتۇ، بىز سۈرۈشتۈرمىگۈچە ئوقۇتقۇچىلىرىنىڭ بۇنىڭغا نىسبەتەن ئىنكاسى بولمىغاندى.

بابۇرلار قىش كۈنلىرىدىمۇ باغچىدىكى سۇ ئۈزۈش كۆلىدە سۇ ئۈرەتتى، باغچىدا مەخسۇس بېقىلىدىغان توشقانلار بىلەن ئوينايتتى، ھاۋا ئوچۇق كۈنلىرى يېقىن ئەتراپتىكى مەھەللىلەرنى ئايلىنىپ، قەدىمكى بۇتخانىلارنى كۆزدىن كەچۈرەتتى. بىر كۈنى ئۇلارنىڭ باغچىسىنىڭ ئالدىدا كېتىۋاتسام، بابۇر دادا دەپ تۈۋلىغىنىچە يۈگۈرۈپ چىقتى. مەن ئۇنىڭدىن: «مېنى قانداق كۆردۈڭ؟» دەپ سورىدىم. ئۇ: «ئاۋۇ قىز بالا داداڭ كەلدى، دېدى» دەپ جاۋاب بەردى. ئۇ قىزنىڭ مېنى قانداق تونۇيدىغانلىقى ماڭا ھازىرمۇ سىر.

بابۇرلارغا مەخسۇس ئويۇنچۇق ئوينىتىدىكەن، ئۇ باغچىدىكى ئويۇنچۇقلارنى ئۆيگە ئەكەپلىمۇ ئوينايتتى، كىتابلارنى ئەكەپلىپ كۆرەتتى. ئاڭلىساق، ئۇلارنى كۈتۈپخانغا كىرگۈزۈپ، ئۆزلىرىگە ئىختىيارى ھالدا كىتاب تاللاشقا ئۆزىدىكەن. بالىلار تاللىغان كىتابلىرىنى ئۆيلىرىگە ئېلىپ كېتىپ، كۆرۈپ بولغاندىن كېيىن قايتۇرۇپ ئەكەپلىدىكەن. كىتابلارنىڭ كۆپىنچىسىدە قىزىقارلىق رەسىملەر بار ئىدى.

ئۇ بىر كۈنى پوملانغان بىر قەغەزنى كۆتۈرۈپ كېلىپ، بىزگە بەردى،

ئۆزىنى ئىزدەش ۋە پەننى مۇستەھكەم قىلىش

ئېچىپ قارساق، ئۇنىڭ چۈشۈپ كەتكەن چىشى تۇراتتى. ئوقۇتقۇچى بابۇرنىڭ سومكىسىدىكى خاتىرە دەپتەرگە ئۇنىڭ چىشىنىڭ چۈشكەنلىكىنى مۇبارەكلەپ خەت يېزىپ قويغانىدى. يەنە بىر كۈنى بابۇرلار ئوقۇتقۇچىسىنىڭ يېتەكلىشىدە ياشانغانلار ساناتورىيەسىگە بېرىپ ئۇلارنىڭ قوللىرىنى، مۇرىلىرىنى، پۇتلىرىنى تۇتۇپ قويۇپ كەپتۇ. قېرىلار ئۇلارغا شاكىلات تەقدىم قىپتۇ. كېيىن بابۇرلار بالىلار باغچىسىنى پۈتكۈزگەندە، ئۇلار ھەر بىرىنىڭ تۇغۇلغان كۈنى نەشردىن چىققان گېزىتنى ئايرىم - ئايرىم تۈپلەپ، كىتاب ھالىتىگە كەلتۈرۈپ، بالىلارغا تەقدىم قىلدى.

ياپونىيەگە بارغاندىن كېيىن بابۇردىكى روشەن بىر ئۆزگىرىش شۇكى، ئۇ ئۆيگە كەلسە قەغەز ۋە كۇرۇپكىلاردىن ھەر خىل نەرسە ياسايدىغان بولۇپ كەتتى. ئۇنىڭ ياسىغان نەرسىلىرىمۇ بارغانسېرى قاتتىقلىشىدىغان بولۇپ كەتتى. بۇ يەنىلا ياپونچە تەربىيە شارائىتىنىڭ مەھسۇلى ئىدى.

بابۇرلارنىڭ ئوقۇش پۈتكۈزۈش مۇراسىمىغا مەن بارالماي قالدىم، ئاپىسىنىڭ ئېيتىشىچە، ئۇلارنىڭ مۇراسىمىمۇ داغدۇغىلىق بولمىدۇ. مېنىڭچە، ئوقۇش پۈتكۈزۈش مۇراسىمى ئوقۇغۇچىلار ئۈچۈن بىر قېتىملىق جەمئىيەت دەرسى. ئەمما بىزنىڭ مەكتەپلىرىمىز ئۇنىڭ ئەھمىيىتىنى يېتەرلىك رەۋىشتە كۆرۈپ يېتەلمىدى ياكى ئۇنى مۇھىم ئىشلار قاتارىدا كۆرمىدى. مائارىپ ئىنستىتۇتىدا ئىشلىگىنىمگە ئۇزۇن بولدى، ئوقۇغۇچىلار دىپلومنى مۇئەللىمنى ئۆزى ئىزدەپ تېپىپ ئېلىۋالدى. دىپلوم نېسىنى نەقلەشتۈرۈشنىڭ، جازانى ئەمەلىيلەشتۈرۈشنىڭ، خانالىققا توۋا قىلىشنىڭ ئەپلىك ۋاسىتىسى بولۇپ، ئوقۇتقۇچىلار دىپلوم تارقىتىش پەيتىدە ئۆزىنى راسا كۆرسىتىدۇ. ئەمەلىيەتتە بۇ ئوقۇغۇچىلار قەلبىگە ئىلمىي يول بىلەن سىڭىپ كىرەلمىگەن مائارىپتىكى ئەشەددىي مەدەنىيەتسىزلىك. ھەرقانداق تەلىم - تەربىيە ئىنسان توغرىسىدىكى قەدىرىيەتتىن باشلىنىدۇ. بىز شەكىلۋازلىق ۋە رەسمىيەتچىلىك تۈپەيلى ئاشۇ

ئەقەللى ساۋاتنى ئۇنتۇپ كەتتۇق. ياپونىيەدىكى بىر باشلانغۇچ مەكتەپنىڭ دىپلوم تارقىتىش مۇراسىمى ئىنچىكە لايىھەلەنگەن كاتتا ئادەمگەرچىلىك دەرسى ئىدى.

ياپونىيەگە كەلگەن تۆت ئايدىن بېرى، بۇلبۇلناز ياپون تىلىدا خاتالاشماي ئالاقە قىلالايدىغان بولدى. بابۇر دوستلىرى بىلەن ياپونچە سۆزلىشىپ ئوينىيالايدىغان بولدى، ئۇ ھەتتا ئاپىسى بىلمەيدىغان قارا تىللارنى بىلەتتى. بالىلار مۇشۇ سۈرئەت بويىچە ئىلگىرىلىسە، نۆۋەتتىكى يېرىم يىلى ئىچىدە ياپون تىلىدا راۋۇرۇس بولۇپ كېتەتتى، لېكىن، بىز قايتىپ كېتىشنى قارار قىلدۇق. ياپونىيە مەدەنىيىتى ۋە مائارىپىنىڭ يات مىللەت بالىلىرىنى ئاسسىمىلياتسىيە قىلىش ئىقتىدارىدىن تاڭ قالدىم. بالىلار كىچىكىدە ئۆز مىللىتىنىڭ تىلىنى پۇختا ئۆزلەشتۈرۈشى، ئۆز ئەجدادلىرىنىڭ تارىخىنى بىلىشى، ئانا مەدەنىيىتىنى چۈشىنىشى، مۇھىمى ئۆز خەلقىنىڭ ئېتىقادى بويىچە مۇستەھكەم قىممەت قاراش يېتىلدۈرۈشى كېرەك. بۇلبۇلناز بىلەن بابۇر ياپونىيەدە مۇشۇ پېتى ماڭسا، ئەقىللىك ۋە بىلىملىك بولۇپ ئۆسەتتى، لېكىن ئۆز مىللىتىنى، ئانا تىلىنى چالا بىلىپ قالاتتى. ئۇلار ئانا مەدەنىيىتىنىڭ باغرىدا ئۆسۈپ يېتىلىۋالغاندىن كېيىن، چەت ئەلدە ئالىي مائارىپ تەربىيەسى ئالسىمۇ كېچىكمەيدۇ، دەپ قارىدۇق. مانا بۇ، بىزنىڭ قايتىپ كېتىش قارارىغا كېلىشىمىزدىكى مۇھىم سەۋەبلەرنىڭ بىرى. ۋەتەنگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، ئىچى سىيرىلغان ھالدا مېنى ئەيىبلىگەنلەرمۇ بولدى. مەن ئۇلارنىڭ سەمىمى كۆيۈمىگە تەشەككۈر ئېيتىمەن، ئەلۋەتتە. مەن ياپونىيەدە چېخ يازغۇچىسى مىلان كۇندىرانىڭ «كۈلۈش ۋە ئۇنتۇش خاتىرىسى» ناملىق رومانىنى ئوقۇۋېتىپ، مۇنداق سۆزلەرنى ئۇچراتقاندىم: «بىر مىللەتنى يوقىتىشنىڭ تۇنجى قەدىمى ئۇنىڭ خاتىرىسىنى ئۆچۈرۈۋېتىش، كىتابلىرىنى، مەدەنىيەتلىرى ۋە تارىخلىرىنى كۆيدۈرۈپ تاشلاشتىن ئىبارەت. ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇلار ھەققىدە يېڭى كىتابلارنى يازدۇرۇپ، يېڭى مەدەنىيەت ۋە يېڭى تارىخنى ياساپ چىقىش كېرەك.

ئۆزبېك تىلىدىكى كىتاب تەرجىمە خىزمىتى

ئۇزاق ئۆتمەي ئۇ مىللەت ئۆزىنىڭ ئۆتمۈشى ۋە ھازىرىنى، ئەتراپىدىكى دۇنيانى تېزلىك بىلەن ئۇنتۇشقا باشلايدۇ. ئۇلارنىڭ تىلىنى قانداق قىلىش كېرەك؟ ئۇنىڭغا ئاۋارە بولۇشنىڭ نېمە ھاجىتى، تىل فولكلور سۈپىتىدىكى نەرسىگە ئايلىنىپ، ئۆزلۈكىدىن يوقىلىدۇ.»

ياپونىيەدە پەرزەنتلىرىمنىڭ روھىدىكى ئازغىنە مىللىي ئۆزلۈك تېز سۈرئەتتە يۇيۇلۇۋاتقاندا بىر خىل ئەندىشە مېنى تۈزۈك ئۇخلايمىدى. نېمىلا بولمىسۇن، مەن ئۇلارنى خەلقىمنىڭ قۇچىقىغا قايتۇرۇپ كېلىشىم كېرەك، پەرزەنت تەربىيەسى بىرلا ئاتا - ئانىنىڭ قولىدىن كېلىدىغان ئىش ئەمەس، ئۇنىڭغا ئۆزىنى ياخشى تونۇغان خەلقنىڭ ماددىي ۋە مەنىۋى مۇھىتى كېرەك. خەلق بۇ بالىلارنى قۇچىقىغا ئالامدۇ - يوق، بۇ مېنىڭ نۆۋەتتىكى ئەندىشەم.

مەدەنىيەت مۇزېيى - نارا ۋە كىوتو

2002 - يىلى 7 - دېكابر. چەت ئەللىك ئوقۇغۇچىلاردىن تەشكىللەنگەن ساياھەت ئۆمىكى مەكتەپ ئوقۇغۇچىلار بۆلۈمىنىڭ يېتەكچىلىكىدە ناراغا قاراپ يولغا چىقتۇق. بۇ قېتىمقى ساياھىتىمىزنىڭ نىشانى ياپونىيەنىڭ قەدىمىي شەھەرلىرىدىن نارا ۋە كىوتو ئىدى.

ساياھەتچىلەر قوشۇنىدا ئوقۇغۇچىلاردىن باشقا ئۇلارنىڭ ئائىلىسىدىكىلىرىمۇ بار ئىدى. بۆلۈنۈش بىلەن بابۇر ياپونىيەگە يېتىپ كېلىپ ھەپتە ئۆتكەندىن كېيىن، ھەر خىل ئىقلىمدىن كەلگەن ئادەملەر بىلەن بىللە ساياھەتكە ئاتلاندى. ئۇلار خۇشال ئىدى. بابۇر سومكىسىغا بىز قاچىلاپ بەرگەن شاكىلات ۋە كەمپۇتلەر بىلەن ئۆزىنى باياشات ھېس قىلاتتى. ئۇ كەمپۇتلەرنى شورىغاچ ھەر خىل رەڭ ۋە قىياپەتتىكى ئادەملەرگە مەدەدان نەزەر بىلەن قارايتتى، ئۇ ئۆزىنى ئەركىلىتىپ قويغانلارغا نىسبەتەن بېپەرۋا ئىدى. بۆلۈنۈش ئۆزىگە كۈلۈپ قارىغان چەت ئەللىكلەرگە خىجىلچان كۆزلىرى بىلەن جاۋاب قايتۇراتتى. بابۇردەك چاغلىرىمدا مەھەللىمىزدىن چىقىپ بىر ياقىلارغا بېرىپ باققان ئەمەس ئىدىم، يىراقتىن كۆرۈنۈپ تۇرىدىغان تاپتاقتىن قۇمىل تاغلىرى ئانام ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى كىشىلەر تىرىكچىلىك قىلىۋاتقان بۇ دۇنيانىڭ ئاخىرقى چېكىدەك تۇيۇلاتتى. زەڭگەر ئاسمان ئاشۇ تاغلارنىڭ كەينىدىن زېمىنغا ساڭگىلاپ تۇتىشاتتى. چۆچەكلەردە تىلغا ئېلىنىدىغان باغداد، ئىسپاھان، كەنئان شەھەرلىرى، دەجلە ۋە نىل دەريالىرىمۇ ئاشۇ تاغنىڭ بۇ تەرىپىدە ئىدى. كىچىككىنە مەھەللە مەن ئۈچۈن جاھاندىكى جىمى

ئۆزى ئىزدەش پىرىنسىپى

شەھەر ۋە جىمى ئىشنى ئۆز ئىچىگە ئالغان تىلسمات ماكان ئىدى. لېكىن، دۇنيا بالىلىرىغا نىسبەتەن پايانى چەكسىز بوشلۇق، ئۇلارنىڭ دۇنيا ھەققىدىكى چۈشەنچىسى مېنىڭ ئەينى دەۋرىمدىكىدىن كۆپ ئەمەلىي ئىدى. قولايلىق قاتناش ئۇلارنىڭ نەزىرىدىكى دۇنيانىڭ شېرىن ئەپسانىۋى تۈسىنى سۇسلاشتۇرۇۋەتتى.

ساياھەتچىلەر ئىككى ئاپتوبۇسقا بۆلۈنۈپ ماڭدۇق. بۇ كۈنى ھاۋا تۇمانلىق ئىدى، كېچىدىن بېرى ياغقان يامغۇرنىڭ نەملىرى ئادەمگە خۇشياقمايتتى، پاللىدە يورۇغان ئاپتاپ ئۆزىنىڭ جامالىنى بىرپەس كۆرسىتىپ قويۇپ، يەنە يوقاپ كېتەتتى. داغدام يولىنىڭ ئىككى قاسنىقىدا ماش رەڭ تاغ، ئارىلاپ ياپون دېڭىزىنىڭ بۇرجەكلىرىنى كۆرۈپ قالاتتۇق. ئادەملەر زىچ ئولتۇراقلاشقان كەنتلەردىن ئۆتكەندە داغدام يولىنىڭ ئىككى تەرىپى شاۋقۇن تۈسىدىن تۈرلەر بىلەن تۈسۈلگەن بولاتتى. ئۈچ سائەتلىك يول ئىككى تەرەپتىكى مەنزىرىلەرگە قىزىقىپ قاراش بىلەن تېزلا چېكىگە يەتتى.

شۇنداق قىلىپ نارغا يېتىپ كەلدۇق. بۇ شەھەردە ئادەم كۆپ ئەمەستەك قىلاتتى. ئازادە كوچىلار قويۇق ھەم ئېگىز ئۆسكەن دەرەخلەرنىڭ يايىپشىل قۇچاقلرىدا خىيابان كۆرۈنەتتى. كوچا بويلىرىدا ئېگىز سودا سارايلىرى ۋە مېھمانخانىلاردىن ئەسەر يوق ئىدى، تىقما - تىقما بوتكىلارمۇ يوق ئىدى. كوچا بويلىرى بىر بولسا ئورمان، بىر بولسا كۆل، بىر بولسا چىملىق ئىدى. ياپونىيەنىڭ قاتناش يوللىرىنىڭ كەڭلىكى ئىككى ئاپتوبۇس ئۆتۈشۈپ كېتەلەيدىغان دەرىجىدە بولۇپ، كەڭرى دەپ كەتكىلى بولمايدىكەن. نارادا تېخىمۇ شۇنداق ئىكەن. نارا ماڭا باغچىسىمان شەھەر بولۇپ كۆرۈندى. روھىم ئاپتوبۇس كۆزىدىن شوخشۇپ چىقىپ، بۇ شەھەرنىڭ يايىپشىل، تىمتاس جىسمىنى كىيىۋالدى.

نارا - شائىرانە كۆڭلۈمگە ئاسايىش بېرىۋاتقان بۇ دىلرەبا شەھەر ياپونىيەنىڭ قەدىمىي پايتەختلىرىدىن بىرى. مىلادىيە 3 ~ 5 - ئەسىرلەردە مەنزىرىسى گۈزەل بۇ شەھەر دايىۋا ئېلىنىڭ مەركىزى بولغانىكەن. نارا

دەۋرى (مىلادىيە 710 ~ 790 - يىللار) گە كەلگەندە بۇ شەھەر پايتەخت بولۇپ، خېجىوكىو (Heijyokyo) دەپ ئاتالغانىكەن.

خېجىوكىو جۇڭگونىڭ چاڭئەن شەھىرىگە تەقلىد قىلىپ قۇرۇلغان بولۇپ، 1260 يىلدىن ئارتۇق تارىخقا ئىگە ئىكەن. ئۇ چاغدا بۇ شەھەرنىڭ شەرقتىن غەربكە سوزۇلغان كەڭلىكى 4.3 كىلومېتىر، جەنۇبتىن شىمالغا سوزۇلغان كەڭلىكى 4.8 كىلومېتىر بولۇپ، چاڭئەن شەھىرىنىڭ تۆتتىن بىر قىسمىغا توغرا كېلىدىكەن.

نارا قەدىمىي پايتەخت بولغانلىقى ئۈچۈن، ئۇ يەردە ئىبادەتخانىلار، ئۆتمۈشتىن تەۋەررۈك بولمىش قەسىر - سارايلار، ھەيكەل ۋە رەسىملەر زىيادە كۆپ ئىكەن. نارا ھۆكۈمىتى بۇ شەھەرنىڭ تارىخىي قىياپىتىنى قوغداپ قېلىش ئۈچۈن ئولتۇراق ئۆيلەرنىڭ ئېگىزلىكىنى 10 مېتىردىن، ماگىزىنلارنىڭ ئېگىزلىكىنى 31 مېتىردىن، بازارلاردا بولسا 40 مېتىردىن ئاشۇرماستىن بەلگىلىگەن. شۇڭا، نارادا نەزەر سالغاندا، بىر قاراشتىلا كۆزگە چېلىقىدىغىنى بۇتخانىلار، بۇددا مۇنارلىرى، ياپپىشىل تاغلار ۋە باغلار، ئاسارەتمە سۈپىتىدىكى سارايلار ئىكەن.

تارىختا نارادا ئۇرۇش ئوتلىرى توختىماي يېلىنچاپ تۇرغان، بۇ جەرياندا نارانىڭ قىياپەتلىرىدە بۇزۇلۇش ۋە تۈزۈلۈشلەر بولۇپ تۇرغان، شۇنداقتىمۇ بۇ شەھەردە 574 تىن ئارتۇق مەدەنىيەت يادىكارلىقى بار ئىكەن.

ناراغا چۈشۈپلا نارا باغچىسىنى كۆزدىن كەچۈردۈق. باغچىنىڭ ئەتراپى كوچا، كوچىدا ئاپتوبۇس قاتناپ تۇرۇپتۇ، باغچىنىڭ ئەتراپى ئوچۇق، تام توسۇق ياكى سىم توسۇق دېگەندەك نەرسىلەر يوق. باغچىدا، رەستىلەردە بۇغىلار يايلاپ يۈرۈشەتتى، ئۇلار ئادەملەردىن ئۈركۈمەيتتى، بەلكى ئادەملەر ئارىسىدا بىمالال تۇرۇشاتتى. ياپپىشىل دەرەخلەر، گۈل - گىياھلار، ئادەملەر، ئەركىن ھەم بەغباش بۇغىلار، ئاپتوبۇسلار، پىكاپلار، كونا قەسىرلەر... مانا بۇلار بىر - بىرىگە دەخلى قىلمايدىغان ئامىللار سۈپىتىدە بىللە مەۋجۇت ئىدى. سانائىتى

دۇنيادا ئالدىنقى قاتاردا تۇرىدىغان بۇ دۆلەتنىڭ كىشىلىرى مۇھىت بوھرانلىرىنىڭ ئاچچىق تەمىنى ھەم ئۆزلىرىنىڭ تەجرىبىلىرىدىن، ھەم باشقىلارنىڭ تۆلەۋاتقان بەدەللىرىدىن كۆرۈپ يېتىشكە ئۈلگۈرگەندى. ئۇلار ئىستېرىئولۇق كۆۋرۈك، مىغىلداپ يۈرگەن ماشىنىلار، كۆككە تاقاشقان بىنالاردىن قۇرۇلغان ماغزاپ بەخت ئۈچۈن گۈزەل تەبىئەت، ساپ مۇھىتنى دوغا تىكىمگەندى. چوڭ - كىچىك كوچا ئېغىزلىرىدا «ئاستا ھەيدەڭ، ئۇدۇلڭىزدىن بۇغا يۈگۈرۈپ چىقىپ قالمىسۇن» دېگەن خەت يېزىلغان تاختىلار كۆزگە تاشلىنىپ تۇرىدۇ. بۇ يەردە ھايۋان ۋە دەرەخنىڭ قىممىتى ئادەمنىڭ قىممىتى بىلەن تۇتاشتۇرۇلغانىدى. ئادەملەرنىڭ ئۆز - ئۆزىگە بولغان سۆيگۈسى نوقۇل ئادەمنىڭ ئۆزىدىلا كۆرۈلمەيدۇ، ئادەم تەبىئەت بالىسى بولغانىكەن، ئۇنىڭ ساغلام تۇرمۇشى تەبىئەتتىكى ھەربىر شەيئى بىلەن ئوچۇق ياكى يوشۇرۇن ھالدا باغلانغان بولىدۇ. ئۆزىنى ھەقىقىي سۆيگەن ئىنسان ئەتراپىدىكى مەۋجۇداتقا دۈشمەنلىك بىلەن ئەمەس، مېھرى بىلەن قارايدۇ. نارا ماڭا زامانىۋى دۆلەتتىكى كىشىلەرنىڭ تەبىئەت بىلەن مۇرەسسە قىلىشقا مايىلى مۇھىت قارىشىنى ئىپادىلەپ بېرىدىكەن، دەپ ئويلىدىم.

نارا باغچىسىنى ئايلىنىپ بولۇپ، چۈشلۈك تاماق يېدۇق. تاماق يېيىش ياپونچە ئۇسلۇبتا بولدى، بۇمۇ بىر ھېسابتا ياپون تاماقلىرى ۋە تاماق يوسۇنلىرى بابىدىكى بىر قېتىملىق سەرگۈزەشت بولۇپ قالدى. تاماقتىن كېيىن تودائى ئىبادەتخانىسىنى ساياھەت قىلدۇق. بۇ ئىبادەتخانا نارا دەۋرىنىڭ ئوتتۇرا مەزگىلىدە قۇرۇلغانىكەن. پادىشاھ شومۇ (تەخت مۇددىتى 724 ~ 749 - يىللار) نىڭ دۆلەت دەرىجىلىك چوڭ بىر ئىبادەتخانا سېلىشقا ئەمىر قىلىشى بۇنىڭ بارلىققا كېلىشىگە سەۋەب بولغانىكەن. ۋايروكانا بۇددانى مەركەز قىلىپ سېلىنغان ئىبادەتخانا دۇنيانىڭ ئاسايىشلىقى ئۈچۈن ئىبادەت قىلىدىغان كىشىلەرنىڭ تىنچ، ئازادە ماكانى بولۇپلا قالماستىن، يەنە بۇ يەردە نۇرغۇن ئۆلىما تەربىيەلىنىپ چىققان. ۋايروكانا بۇددى سىرتىغا

ئالتۇندىن ھەل بېرىلگەن مىستىن ئىبارەت بولۇپ، ئېگىزلىكى 14.98 مېتىر، باش بارمىقىنىڭ ئۇزۇنلۇقى 1.6 مېتىر، ئېغىرلىقى 5000 توننا ئىكەن. بۇ بۇت مىلادىيە 743 - يىلى ياسىلىشقا باشلىنىپ، 10 يىلدا پۈتكەن. بۇت ۋە بۇتخانىنىڭ قۇرۇلۇشى ئۈچۈن ۋاستىلىك ۋە بىۋاسىتە بولۇپ 2 مىليون 600 مىڭ ئادەم قاتناشقانىكەن. يوپۇق ئېچىش مۇراسىمغا جۇڭگو ۋە ھىندىستانلاردىن راھىبلار كەلگەن، مۇراسىم ۋاقتىدا 10 مىڭ ئادەم نوم ئوقۇغان.

ئىبادەتخانىنى سەيلە قىلىدىغانلار ناھايىتى كۆپ ئىدى. ياپونلار بۇنىڭ يېنىدىكى ياغاچ ساندۇققا تەڭگە تاشلاپ، بۇتقا تېۋىنىپ ئۆتۈپ كېتىشەتتى، بەزىلىرى پال ئاچقۇزۇشاتتى. ئېيتىشلارغا قارىغاندا، چوڭ - كىچىك ئىبادەتخانىلارنىڭ ئىقتىسادىي كىرىمى يۇقىرى بولۇپ، ئۇلارغا دۆلەت كۆپلەپ تەمىنات بېرىدىكەن ھەم زىيارەتچىلەرمۇ ناھايىتى كۆپ خەير - ساخاۋەت قىلىدىكەن. پەن - تېخنىكا گۈللىنىپ، سانائەت ئىلغارلاشقان بۇ ئەلنىڭ پۇقرالىرى دەم ئالغان چاغلىرىدا بۇتقا سېغىنىشىنى ئېسىدىن چىقارمايدىكەن، ئۇلار بۇ خىل پائالىيەتنى «خۇراپىيلىق» دەپ ئويلىمايدىكەن. ئۇلار ئىنساننىڭ تەبىئىتىدە ئىلاھقا سېغىنىش ئامىلىنىڭ بولىدىغانلىقىنى ئېتىراپ قىلسا كېرەك.

چۈشەندۈرگۈچىنىڭ ئېيتىشىچە، بۇتخانا ئىلگىرى - كېيىن يۈز بەرگەن ئۇرۇشلاردا نەچچە قېتىم ۋەيران بولۇپ، كېيىن يەنە ئەسلىگە كەلتۈرۈلگەنىكەن. روشەنكى، ياپونىيەمۇ بەگلىكلەر ئوتتۇرىسىدىكى ئۇرۇش - ماجىرالار ئۈزۈلمەي بولۇپ تۇرغان زىمىن ئىدى.

بۇتخانا ئەتراپىدا بىرەر يۈز يىللىق تارىخقا ئىگە ئۆيلەر ۋە دەل - دەرەخلەرمۇ بولۇپ، كەچمىشلىرى تاختايغا يېزىپ قويۇلغانىدى. دېمەك، ياپونىيەدە يۈز يىللىق تارىخقا ئىگە بىر تۈپ دەرەخ ياكى بىرەر ئەسكى تام ھۆكۈمەت تەرىپىدىن قوغدىلىدىغان قىممەتلىك ئاسارەتتە ھېسابلىنىدىكەن.

— ياپونلار ئۆزلىرىنىڭ مەدەنىيەت مىراسلىرىنى قالتىس

ئاسرايدىكەن، ئۇلار ھەتتا يېقىنقى مەزگىللەردىكى بۇتخانلارنىمۇ شۇ پېتى ساقلاپتۇ. قەبرىستانلارنىمۇ ئەينى پېتى قويۇپ، يېڭى قۇرۇلغان ماكانلار ۋە شەھەرلەرنى ئۇلار بىلەن ئورگانىك بىرىكتۈرۈپتۇ، - دېدىم مەن جۇڭگودىن كەلگەن دوكتور ئاسپىرانت لى مىڭ ئەپەندىگە.

- جاھانگىرلار باشقىلارنىڭ شەھەرلىرىنى ۋەيران قىلغان بىلەن ئۆزلىرىنىڭ شەھەرلىرىنى ياخشى قوغدايدۇ، - دېدى لى مىڭ، - سەككىز دۆلەت بىرلەشمە ئارمىيەسى يۈەنمىڭيۈەننى كۆيدۈرۈپ خاراب قىلدى. ئۇلار جۇڭگولۇقلارنىڭ مەدەنىيەت جەھەتتىكى غۇرۇرىنى سۇندۇرۇش ئۈچۈن شۇنداق قىلغان.

- تاجاۋۇزچىلارنىڭ خۇي - پەيلى بىر - بىرىگە ئوخشاپ كېتىدۇ. رۇسلار ئوتتۇرا ئاسىياغا كىرىشتىن ئىلگىرى كەڭ كۆلەملىك تەكشۈرۈش ئېلىپ بارغانىكەن. شۇ چاغدا سىكوپىلىق دېگەن بىرى چار پادىشاھقا مۇنداق مەزمۇندا مەكتۇپ يوللىغانىكەن: «يەرلىك خەلق بىز ئويلىغاندىنمۇ مەدەنىيەتلىك ئىكەن. ئۇلارنى بويسۇندۇرۇش قىيىن... بۇ خەلقنىڭ ئۆتمۈشتە يارىتىلغان بارلىق ئاسارەتلىقلىرىنى، مەسچىت - مەدرىسەلىرىنى، دىنىي كىتابلىرىنى يەر بىلەن يەكسان قىلغاندىلا، ئۇلارنىڭ روھىنى سۇندۇرۇپ، ئۆز قاننىمىز ئاستىغا ئاللىشىمىز مۇمكىن.»

لى مىڭ تاڭ دەۋرىدىكى شائىر چېن زىئاڭنىڭ ئىككى مىسرا شېئىرىنى ئوقۇدى:

باقىمەن كەينىمگە، ئەجدادلار قېنى؟

باقىمەن ئالدىمغا، ئەۋلادلار قېنى؟

مەن لى مىڭغا قارىدىم، ئۇ مېنىڭ قارىشىمغا جاۋابەن مۇنداق دېدى:

- ئەجداد بىلەن ئەۋلاد بىر - بىرىدىن ئايرىلىپ قالسا، ئۇلار يېتىمىدۇر. ۋاھالەنكى، ئەجداد بىلەن ئەۋلادنى باغلاپ تۇرىدىغان نەرسە تىل ۋە مەدەنىيەت ئەمەسمۇ. بىز كۆرۈۋاتقان بۇ نەرسىلەر دەل

ياپونلارنىڭ ئەجدادىدىن قالغان ئەمەسمۇ. قاراڭ، ئاۋۇ تاۋاپ قىلىۋاتقان ياپونلارنىڭ كۆپلۈكىنى.

يامغۇر شارقىراپ يېغىپ كەتتى، لى مىڭ ئايالىنىڭ يېنىغا يامغۇرلۇق ئالغىلى كەتتى، مەن بۇغا كۆرىمەن دەپ قىدىرىپ يۈرگەن بابۇرنى چاقىرىغىلى ماڭدىم. يامغۇر بىرپەس يېغىپ يەنە توختىدى. تودائى ئىبادەتخانىسىنى ئايلىنىپ بولغاندىن كېيىن، نارا دۆلەت مۇزېيىنى ئېكسكۇرسىيە قىلدۇق. بۇ مۇزېيى 1895 - يىلى قۇرۇلغانىكەن، بۇ مۇزېيدا بۇددىزمغا ئائىت ۋەسىقىلەر نۇقتىلىق ساقلىنىدىكەن. بىر - بىرىگە ئوخشىمايدىغان بۇتلارنىڭ سانى ھەقىقەتەن كۆپ ئىكەن. يەنە ھۈنەر - سەنئەت بۇيۇملىرى، رەسىم، ھۆسنخەتلەرمۇ خېلى بار ئىكەن. مۇزېينىڭ ئەتراپىدا بۇغىلار مېڭىپ يۈرۈشەتتى.

مۇزېينى ئايلىنىۋاتقاندا، سېرىق بۇدۇر چاچلىق، زىلۋا بىر يىگىت ئالدىمغا كېلىپ مەن بىلەن سالاملاشتى. ئۆزىنىڭ تونۇشتۇرۇشىچە، ئىسمى تادېئۇز لىتاك (Tadeusz Litak) بولۇپ، پولشادىن كەپتۇ. يېشىنى ئوتتۇز لاردا باردۇر دەپ ئويلىدىم. ئۇ دوكتور ئاسپىرانت ئىدى. — ئوتتۇرا ئاسىيادىن كەلدىڭىزمۇ؟ — دەپ سورىدى ئۇ مەندىن. — جۇڭگودىن كەلدىم، — دېدىم مەن ئۇنىڭغا. لىتاك ئەپەندى گاڭگىراپ كەتتى.

— ئو... كەچۈرۈڭ، خاتالىشىپتىمەن، ئەمەلىيەتتە سىز ئوتتۇرا ئاسىيالىققا بەك ئوخشايدىكەنسىز، — دېدى ئۇ ئۆزى خاھلىق بىلەن. — جۇڭگودىن كەلگەن ئۇيغۇر بولمەن، ئوتتۇرا ئاسىيالىقلار بىلەن تىلىمىز ۋە مەدەنىيىتىمىز بىر، ئىرقىمىزمۇ بىر، سىز خاتالاشمىدىڭىز، — دېدىم ئۇنىڭغا مەن.

— ئۇيغۇر... ئۇيغۇر؟... ئاڭلاپ باقماپتىكەنمەن، — دېدى ئۇ. — ھېچقىسى يوق، بىر ئادەمنىڭ ئاڭلىغان، كۆرگەنلىرى ھامان چەكلىك بولىدۇ، — دېدىم مەن ۋە ئۇنىڭدىن سورىدىم: — سىز ئوتتۇرا ئاسىياغا بېرىپ باققانمۇ؟

ئۆزبېك تىلىدىكى كىتاب تەرجىمە خىزمىتى

– تۈركمەنىستان بىلەن ئۆزبېكىستانغا بارغانمەن، – دېدى ئۇ ۋە مەندىن سورىدى:

– يۇرتۇڭلار جۇڭگونىڭ قايسى تەرىپىگە توغرا كېلىدۇ؟

– غەربىي شىمالغا، قازاقىستان، قىرغىزىستانلارغا چېگراداش كېلىمىز.

بىز كەسىپ ئۈستىدە سۆزلەشتۇق، ئۇ ماتېماتىكا ۋە ئۇچۇرچىلىقتا ئىلىم تەھسىل قىلىدىكەن، شۇنداقتىمۇ ئەدەبىياتقا بولغان ھەۋىسى كۈچلۈك ئىكەن. «بىز پولشالىقلارنىڭ قېنىدا ئەدەبىياتنىڭ ئامىللىرى كۆپ» دېدى ئۇ تەبىئىيلا.

مەن ئۇنىڭغا ئادام مىسكىۋىچ، ھېنرى سىنكىۋىچ، ۋىسلاۋا سىمبورىسكا قاتارلىق پولشا ئەدەبىلىرىنىڭ گېپىنى قىلدىم. ئۇ بەك ھەيران قالدى. سىمبورىسكانىڭ بەزى شېئىرلىرىنى ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلغىنىمنى ئېيتقىنىمدا، ئۇ ھاياجانلاندى:

– قايسى تىلدىن قىلىدىڭىز؟

– خەنزۇ تىلىدىن...

ئۇ تۇرۇپ كەتتى.

– پۈلەكچىدىن ئىنگىلىزچىغا، ئىنگىلىزچىدىن خەنزۇچىغا، خەنزۇچىدىن ئۇيغۇرچىغا... ئۇنداقتا، ئۇ سىمبورىسكا بولماي قالدىغۇ. نېمىشقا بىۋاسىتە چەت ئەل تىللىرىدىن تەرجىمە قىلىمىدىڭىز؟

– مەن چەت ئەلنى كۆرۈۋاتقىلى ئەمدى ئىككى - ئۈچ ئاي بولدى، –

دېدىم ئۇنىڭغا.

– ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان ئاپتورىڭىز كىم؟ دېدى ئۇ.

– ئوكتاۋىئو پاز.

– نېمىشقا؟

– ئۇنىڭ ئەسەرلىرىدىن شەرق ۋە غەرب، قەدىمكى ۋە ھازىرقىنىڭ

ھەممىسى تېپىلىدۇ. ئۇ ماڭا بىر سوپىست بولۇپ كۆرۈنىدۇ.

لىتاك ئەپەندى «سوپىست» دېگەن گېپىمگە ئىنكاس

قايتۇرالمىدى.

مۇزىيىدىن چىققاندا كەچ بولۇپ قالغاندى. ئورۇنلاشتۇرۇش بويىچە مېھمانخانغا قايتتۇق. ياتاققا ئورۇنلىشىپ بولۇپ، سائەتكە قارىسام تاماق ۋاقتىغا بىرەر سائەت بار ئىكەن. ئائىلە بويىچە سىرتقا چىقىپ يېقىن ئەتراپتىكى بازار ۋە رەستىلەرنى ئايلاندۇق. بىز چۈشكەن مېھمانخاننىڭ كەينىدە زۈمرەتتەك بىر كۆل بار ئىدى. كۆل سۈيى تىنىق ھەم تىپتىنچ ئىدى، ئەتراپتىكى دەل - دەرەخلەرنىڭ شاخلىرى كۆل سۈيىگە تەگكۈدەك دەرىجىدە ئېگىلىپ تۇراتتى. كۆل بويلىرىدا ئادەم ئاز ئىدى. ئۇ يەردە قانغۇدەك ئولتۇرۇۋالغۇم كەلدى - يۇ، ۋاقىت يار بەرمىدى. كۆل ۋە كۆلنىڭ ئەتراپىدىكى مەنزىرىلەر ياپونىيەنىڭ خايكۇ دەيدىغان ئەنئەنىۋى شېئىرلىرىدىكى شېئىرىي ئوبرازلارنى ئېسىمگە سالدى. ئەگەر مەن ياپونىيەلىك بولغان بولسام، بۇ شەھەردە تۇرار ئىكەنمەن.

كەچلىك تاماق مېھمانخاننىڭ بىرىنچى قەۋىتىدىكى تاماق زالىدا يېيىلدى، ۋېيىتناملىق تاۋ، بەھرەيىنلىك ئەزىز مەھمۇد قەمبەر بىلەن بىللە ئولتۇرۇپ قالدۇق. قەمبەرمۇ مۇسۇلمان بولغاچقا، ئۇدۇل كەلگەن نەرسىنى يېمەيتتى، تاماقلارغا ماڭا ئوخشاش ئېھتىيات بىلەن تېگىش قىلاتتى. ئۇ قانداقتۇر قىرتاق بىر نەرسىنى ئاغزىغا سېلىۋېلىپ، بۇرۇنلىرىنىڭ تۈشۈكلىرىنى ئېتىپ، چىرايى پۇرۇشۇپ كەتتى. بۇ خىل تائاملارنى تەبىئىي ھالدا يەۋاتقان تاۋ بۇنى كۆرۈپ، پىخىلداپ كۈلۈپ تاشلىدى. ھەممىمىز چارچىغان بولغاچقا، تاماقتىن كېيىن ئۇدۇل يانتىقىمىزغا قايتتۇق. مېھمانخانا مۇلازىمەتچىلىرىنىڭ ئىچىدە مويايلارمۇ بولسا كېرەك، بىر موماي كېلىپ، تاتامىنىڭ ئۈستىگە ئورۇنلىرىمىزنى سېلىپ بەردى. يوتقان - كۆپىلەر ناھايىتى پاكىز ئىدى، موماي بىزگە ياخشى چۈش تىلىدى. بىز يۇيۇنۇپ ئۇخلاپ قالدۇق.

ئەتىسى ناشتىدىن كېيىن كىيوتوغا قاراپ ماڭدۇق. تەخمىنەن ئىككى سائەتتىن كېيىن داڭلىق ئاسارەتقە ئورنى روكۇئون ئىبادەتخانىسىغا يېتىپ كەلدۇق. بۇ يەرنىڭ مەنزىرىسى ناھايىتى

گۈزەل ئىكەن. چوڭ دەۋرۋازىدىن كىرىشىمىز بىلەنلا ئالدىمىزدا يېيىلىپ تۇرغان زۈمرەتتەك كۆلنى كۆردۈق. كۆل سۈيى ئەينەكتەك تىنچ ھەم سۈزۈك ئىدى، شۇڭا بۇ كۆلنىڭ نامى «كىوكو كۆلى» (镜湖池) دەپ ئاتالغان بولسا كېرەك، بۇنىڭ بىزچە مەنىسى «ئەينەك كۆل» ئىدى. كۆلنىڭ ئوتتۇرىسىدا خادا تاشلار ۋە كىچىك ئاراللار بار ئىدى، بۇلار كۆلنىڭ بايانى ۋە تىنچلىقىنى تېخىمۇ ئاشۇرغانىدى. ساياھەتچىلەر كۆل بويىدا تۇرۇشۇپ، مەنزىرە تاماشا قىلىشتى، سىن ئېلىشتى، خاتىرە سۈرەتكە چۈشۈشتى.

ئۇدۇلدىكى قىرغاقتا ئالتۇن رەڭلىك بىر راۋاق قەد كۆتۈرگەن بولۇپ، سايىسى تىنچ سۇ يۈزىدە ئەكس ئېتىپ تۇراتتى. ئۇ ياپونىيە كارتون فىلىمى «ئەقىللىك يىشىۋ» دىكى راۋاقنى ئەسلەتتى. بۇ راۋاق بۇرۇن روكونون ئىبادەتخانىسى دەپ ئاتالغانىكەن، كېيىن ئىككىنچى، ئۈچىنچى قەۋەتلىرى نېپىز ئالتۇن قەغەز يېپىشتۈرۈپ زىننەتلەنگەچكە، «ئالتۇن ساراي» دەپمۇ ئاتالغانىكەن. 1220 - يىللاردا ئۇ بىر ئارامگاھ ئىكەن. بۇ يەر ئاشىكاگانىڭ ئۈچىنچى سانغۇنى يوشىمتىسۇغا ياراپ قېلىپ، ئۇنىڭ تۇرارگاھى قىلىنغانىكەن. يوشىمتىسۇ ۋاپات بولغاندىن كېيىن، بۇ جاي ئىبادەتخانىغا ئايلاندۇرۇلغانىكەن. ساراي جەمئىي ئۈچ قەۋەت بولۇپ، بىرىنچى قەۋەتنى ياتاق، ئىككىنچى قەۋەتنى سامۇرايلار ئۆيى، ئۈچىنچى قەۋەتنى جۇڭگو ئۆسۈلۈبىدىكى ئىبادەتخانا ئىكەن. ئۆگزىسىگە ئالتۇن سۈمۈرۈڭ ئورنىتىلغانىدى.

ئىبادەتخانا ئەتراپى قويۇق دەرەخلەر، ئېقىپ تۇرغان بۇلاق سۇلىرى ۋە كۆللەر بىلەن ئورالغان، جاھان غوۋغالىرىدىن يىراق بولۇپ، تىنچ ئارام ئېلىش، دۇنيانىڭ كەچمىشلىرى ۋە ئەتىمىشلىرى ئۈستىدە تەپەككۈر قىلىشقا لايىق ئىستىقامەتخانا ئىدى. چۈشكىچە بۇ جايىنى ئايلاندۇق. چۈشلۈك تاماقتىن كېيىن نىجو ئوردىسىنى كۆردۈق. ئوردىغا كىرىشتىن بۇرۇن ئاياغلىرىمىزنى سېلىپ، ساپما كەش كىيدۇق، ئاندىن ئوردىنىڭ ھەربىر خانىسىگە كىرىپ ئايلاندۇق.

پۈتكۈل ئوردا ياغاچتىن ياسالغان بولۇپ، قەسىرلەر ۋە ئايۋانلار كۆتۈرمە قىلىپ ياسالغان ياغاچ كارىدور بىلەن تۇتاشتۇرۇلغانىدى. ئوردىنىڭ ئەتراپى يارما تاشلار بىلەن قوپۇرۇلغان سېپىل ۋە سېپىل بويلاپ چېپىلغان خەندەك، خەندەك لىق سۇ بىلەن تولدۇرۇلغانىدى. ئوردا مەنزىرە دەرەخلىرى، خادا تاشلىق كۆللەر بىلەن زىننەتلەنگەنىدى. بۇ ئوردىنى 1603 - يىلى توكۇگاۋانىڭ تۇنجى ئەۋلاد سانغۇنى كىيوتو شەھىرىنىڭ مۇھاپىزەتگاھى سۈپىتىدە سالدۇرغانىكەن. بۇ ئوردىدىن تويوتومى خىدېيوشى (Toyotomi Hideyoshi) دەۋرىنىڭ ئوردا ئۇسلۇبى، توكۇگاۋا ئىياسۇ (Tokugawa Ieyasu) دەۋرىنىڭ بىناكارلىقى، توكۇگاۋا ئىمىتسۇ (Tokugawa Iemitsu) دەۋرىنىڭ رەسساملىق ۋە ئويمىكارلىقى ئەكس ئېتىپ تۇرىدىكەن. 1867 - يىلى 15 - ئەۋلاد سانغۇننىڭ ھوقۇقىنى پادىشاھقا تاپشۇرۇشى بىلەن نجو ئوردىسى رەسمىي دۆلەتكە تەۋە بولغان.

نجو ئوردىسىنى كۆرۈپ بولغاندىن كېيىن، كىيوتو قول ھۈنەرۋەنچىلىك مەركىزىنى ساياھەت قىلدۇق. بىنانىڭ بىرىنچى قەۋىتىدە تۈرلۈك قول ھۈنەر بۇيۇمى سېتىلىدىكەن. سانائەت يۈكسەك دەرىجىدە تەرەققىي قىلغان بۇ ئەلدە مىللىي، ئەنگەنئۇي قول ھۈنەر بۇيۇملىرى ئىنتايىن ئەتمۇۋاللىنىدىكەن. بۇ يەرنى كۆرۈپ، سىرتنىڭ تاۋاللىرى قاپلاپ كەتكەن بىزنىڭ رايونىمىزدا ئۇيغۇر قول ھۈنەرۋەنچىلىكىنىڭ رولىنى جارى قىلدۇرىدىغان مەخسۇس مەركەزلەرنى قەشقەر، خوتەن، كۇچا، تۇرپان قاتارلىق ئەنئەنئىۋىي ماكانلىرىمىزدا قۇرۇپ چىقىشىمىزنىڭ زۆرۈرلۈكىنى تونۇپ يەتتىم. قول ھۈنەرۋەنچىلىك مەركىزىنى كۆرۈش داۋامىدا ھەر بىرىمىز گۈرۈچ خېمىرىنى تاۋلاپ پىشۇرۇپ، ئالدىن تەييارلاپ قويۇلغان قىيمىلار بىلەن ياپونچە سامبۇسا تۈگدۇق، ھۈنەر ئىگىلىرى بىزگە ئۇستاز بولدى. بۇ جەرياندا ياپون مەدەنىيىتىنى ئۆز ھەرىكىتىمىز بىلەن «كېچىم» قىلىپ باقتۇق. «كېچىم» دېگەن بۇ سۆز خەنزۇ تىلىدىكى «体验»، ئىنگلىز تىلىدىكى «test» دېگەن گەپنىڭ دەل ئۆزى. بۇ

مائارىپ ۋە پىسخولوگىيەدە كەڭ ئىشلىتىلىدىغان سۆز بولۇپ، ئۇيغۇرچە «كېچىم» ياكى «كېچىنمە» دەپ ئالاق مۇۋاپىق بولىدۇ، دەپ ئويلايمەن.

كيوتونىڭ ياپونىيەنىڭ قەدىمكى پايتەختى ئىكەنلىكىنى بىلەتتىم، ئەمما بۇ شەھەردە كۆرگەنلىرىمىز ئىنتايىن چەكلىك بولۇپ قالدى. نىجۇ ئوردىسىدىن قايتىپ كىوتو قول ھۈنەرۋەنچىلىك مەركىزىگە بارغۇچە كۆرگەنلىرىم ئادەتتىكى مەنزىرىلەردىن ئىبارەت بولدى: كوچا، بىنا، ماشىنا... بەلكىم بىزنىڭ كۆرگەنلىرىمىز كىوتودىكى ئاسارەتلىقلەرنىڭ ئاز بىر قىسمىدۇ.

كيوتو شەھىرىنىڭ نوپۇسى 2 مىليون 600 مىڭ ئەتراپىدا بولۇپ، تاغلار بىلەن ئورالغان شەھەر ئىكەن. يىللىق ئوتتۇرىچە تېمپېراتۇرىسى $14\sim 15^{\circ}\text{C}$ ئەتراپىدا، ھاۋاسى ئىللىق، مۇھىتى گۈزەل، قەدىمىي پۇراققا باي بولغاچقا، نۇرغۇن ساياھەتچىنى ئۆزىگە جەلپ قىلىدىكەن.

كيوتو شەھىرىنى پادىشاھ كانمۇ (Kanmu) مىلادىيە 794 - يىلى بەرپا قىلغانىكەن، شۇنىڭدىن ئېتىبارەن بۇ شەھەر ياپونىيەنىڭ سىياسىي، مەدەنىيەت، ئىقتىساد مەركىزى بولۇپ كەلگەن. يەتتە سۇلالىنى باشتىن كەچۈرگەن بۇ شەھەر بىناكارلىق، نەپىس سەنئەت، قول ھۈنەرۋەنچىلىك مىراسلىرىغا باي بولۇپ، ياپونلارنىڭ روھىي ۋەتىنى دەپ تەرىپلىنىدىكەن. كىوتونى ساياھەت قىلىدىغانلارنىڭ سانى بىر يىلدا 56 مىليون ئادەم قېتىمغا يېتىدىكەن، بۇنىڭ ئىچىدە چەت ئەللىكلەرنىڭ سانى 520 مىڭغا بارىدىكەن. ياپونلار ساياھەتنى ياخشى كۆرىدىغان خەلق، بۇنىڭغا ئۇلارنىڭ يانچۇقىنىڭ توملۇقى ۋە ئۆلچەملەشكەن مائارىپىنىڭ ئومۇملاشقانلىقى سەۋەب بولسا كېرەك. ئۇلار ئۆز دۆلىتىنىڭ مەدەنىيەت مىراسلىرىنىمۇ قىزغىنلىق بىلەن كۆرىدىكەن. بۇ، قەشقەردىن ئۈرۈمچىگە ياكى ئۈرۈمچىدىن خوتەنگە بېرىپ، رېستوراندا تاماق يەپ قايتىپ كېتىشنى ياخشى كۆرىدىغان ئۇيغۇرلار بىلەن روشەن سېلىشتۇرما ئىدى.

شەھەر بىر مىللەتنىڭ روھىي ھەيكىلى. دۇنيادىكى بەزى شەھەرلەر خانىنىڭ بۇيرۇقى بىلەن قۇرۇلىدۇ، بۇنداق شەھەرلەر مۇستەبىت خانىداننىڭ قورغانى سۈپىتىدە مەۋجۇت بولىدۇ؛ بەزى شەھەرلەر مۇقەددەس تاۋاپگاھلارنى مەركەز قىلىپ كېڭىيىدۇ؛ بەزى شەھەرلەر دەريا ۋە تاغلاردىن ئىبارەت تەبىئىي ھاياتلىق مۇھىتىنى نېگىز قىلىدۇ؛ بەزى شەھەرلەر تەبىئىي شەكىللەنگەن بازارنى ئوق قىلىپ پەيدا بولىدۇ. تارىختىكى ئۇيغۇر شەھەرلىرى قانداق پەيدا بولغان ۋە قانداق يوقالغان، بۈگۈنكى شەھەرلىرىمىزنىڭ تارىخى قىسمەتلىرى قانداق بولغان، ئۇنىڭ مەدەنىيەت قاتلىمى قانداق دېگەندەك مەسىلىلەر بىزنىڭ جۇغراپىيە ياكى مەدەنىيەت تەتقىقاتچىلىرىمىزنىڭ قولغا تېخى چىقمىغان تېما.

ھەرقانداق بىر شەھەرنىڭ ئىدىئال قاتلىمى بولىدۇ، بۇ قاتلام بۇ شەھەرنى بەرپا قىلغۇچى خەلقنىڭ ئېتىقادى، دۇنيا قارىشى ۋە ئانتروپولوگىيەلىك ئالاھىدىلىكىدىن تۈزۈلىدۇ. ئىدىئال قاتلامنى مەنبە قىلغان تۈزۈم قاتلىمى شۇ شەھەرنىڭ ئىشلەپچىقىرىش، سودا، بازار، قاتناش، سوت، ئەدلىيە، مەدەنىيەت، مائارىپ، سىياسىي سىستېمىسىنى شەكىللەندۈرىدۇ. شەھەرنىڭ تۈزۈم قاتلىمى ۋە ئىدىئال قاتلىمى كىشىلەرنىڭ پائالىيەت شەكىللىرىدە كونكرېت نامايان بولىدۇ، بۇ تەبىئىي ھالدا شۇ شەھەرنىڭ قىلىم قاتلىمىنى ھاسىل قىلىدۇ. قەشقەرلىكتە قەشقەرگە لايىق ھەرىكەت تۈسى، شىئەنلىكتە شىئەنگە لايىق ھەرىكەت تۈسى بولىدۇ. يۇقىرىقى قاتلاملار ئاخىر بېرىپ بىر شەھەرنىڭ ئوبرازىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ، مانا بۇ ئوبراز قاتلىمى دېيىلىدۇ. ئەگەر بىر شەھەرنىڭ باشقۇرۇلۇشى غەيرىي بىر ئىدىئال، غەيرىي بىر تۈزۈمگە ئۆتۈپ كەتسە، قىلىم شەكلى ۋە ئوبرازىدا تەدرىجىي ياتلىشىش بولۇپ، ئۇ ئەسلىدىكى ئىدىئال بىلەن زىددىيەتلىك قىياپەتكە كىرىدۇ.

قەشقەر ئوتتۇرا ئاسىيا مەدەنىيەت تىپىدىكى مەشھۇر شەھەر بولۇش سۈپىتى بىلەن «ئىككىنچى بۇخارا» دەپ سۈپەتلەنگەن. بۈگۈن

ئىززەتلىك ئىلمىي ئىنسان

ئۇ زامان ئىنسانىيەتنى قانداق رەۋىشتە قوبۇل قىلىش مەسىلىسىگە دۇچ كەلدى، ئاپتونوم رايونىمىز تەۋەسىدىكى ھەر بىر قەدىمىي شەھەرمۇ شۇنداق. ئافىنا، ۋېنتسىيە، فىلورىنسىيە شەھەرلىرى زامان ئىنسانىيەت دولقۇنى باشلانغان ياۋروپانىڭ قەدىمىي شەھەرلىرى سۈپىتىدە ئۆزلىرىنىڭ تارىخى، ئەنئەنىۋى، مىللىي قىياپىتىنى ساقلاپ قېلىۋەردى، ئۇلار دەل مۇشۇنداق ئالاھىدىلىكى بىلەن غەربلىكلەرنى پەخىرلەندۈرىدىغان مۆتىۋەر شەھەر بولۇپ قالدى. جۇڭگولۇق مەدەنىيەت شۇناس يۈچۇيۇ ئەپەندى رىم شەھىرىگە ساياھەتكە بارغاندا مۇنداق بىر ئەھۋالغا يولۇققان: كەچ كىرىپ، قاراڭغۇ بولغاندىمۇ رىم قەلئەسىدە خىرلىك ھۆكۈم سۈرۈپتۇ. يانغان چىراغلار ئاز بولغاچقا، ئەتراپنى ئېنىق كۆرگىلى بولمايدىكەن. يۈ ئەپەندى بۇنىڭ سەۋەبىنى بىلمەكچى بولۇپ، كوچىنى ئارىلاۋاتقاندا بىر ئادەمنى ئۇچرىتىپتۇ ۋە سورايتۇ:

- ئەپەندىم، رىم كېچىسى نېمىشقا يورۇق ئەمەس؟
- نەدىن كەلدىڭىز، ئەپەندىم؟
- شاڭخەيدىن.

— مەن شاڭخەيگە بارغان، — دەپتۇ رىملىق ئادەم كۈلۈپ كېتىپ، — شاڭخەي بەك ئۆزگىرىپ كېتىپتۇ. ئامېرىكىنى دوراشنىڭ نېمە ھاجىتى.

ئۇ يەنە غۇۋا چىراغ يورۇقىغا قاراپ تۇرۇپ مۇنداق دەپتۇ:
— پارلاق تارىخى بار شەھەرگە چىراغ كەتمەيدۇ.
يۈ ئەپەندى بۇگەپتىن ئىنتايىن تەسىرلەنگەن*.

زامان ئىنسانىيەت ئىنسانىيەتنى يوقىتىش ئەمەس، ئېگىز بىنا، يورۇق كوچا، فونتان، ئايروپىلان ۋە پويىز ئەمەس، ئۇ ئالدى بىلەن بىر خىل قىممەت قاراش. مول مەدەنىيەت مىراسلىرى، ئۇزاق تارىخى بار خەلق

* يۈچۇيۇ: «سەيياھلارغا پائىل يوق»، «خۇايبى» نەشرىياتى 2001 - يىلى ئۆكتەبىر

خەنزۇچە نەشرى.

ھەرقانداق بىر قىممەت قاراشنى ئۆزىنىڭ مۇستەقىل قىممەت قاراشى بىلەن باھالاپ، تاللاش ۋە شاللاشنى بىلىشى زۆرۈر. قەشقەر ئۆزىنىڭ سەلتەنەتلىك تارىخى بىلەن يۈرۈپ تۇرۇپتۇ، زامانىۋى چىراغلار تارىخىنىڭ چىرىغىنى ئۆچۈرۈۋەتمەسلىكى كېرەك. مانا بۇ، مەن كۆرگەن نارا ۋە كىوتو شەھەرلىرى ئاتا قىلغان ئەقىل.

توردىكى دىدارسىز پاراڭلار

بالچاقىسىنى قوشقاندا، ياپونىيەدە 500 دىن ئارتۇق ئۇيغۇر بار دېيىلىدۇ. بۇ بىر تەخمىنىي سان. قانداقلا بولمىسۇن، سۈپەتلىك تەربىيە كۆرگەن ئۇيغۇرلار ياپونىيەدە كۆپ دېسەك خاتا بولمايدۇ. ياپونىيەدە ئىلىم تەھسىل قىلغۇچى ئۇيغۇرلارنىڭ كۆپ قىسمى ئالىي مەكتەپ ئوقۇتقۇچىلىرى، ھېچبولمىغاندا ئوتتۇرا تېخنىكوم ئوقۇتقۇچىلىرى، ئۇنداق بولمىغاندىمۇ جەمئىيەتتىكى ھال - كۈنى ئوبدان كىشىلەرنىڭ جەمەتلىرى. ئۇلار ئۇيغۇر جەمئىيىتىنىڭ يۇقىرى قاتلام مەدەنىيەت ئەھلى بولۇپ، تولا ئادەم ئۇلارنى چوڭ بىلىدۇ، 21 - ئەسىردىكى تەرەققىياتىمىزنىڭ يولباشچىلىرى دەپ قارايدۇ. ئەمەلىيەتتە ئۇلارمۇ ئۆزى مەنسۇپ بولغان خەلقنىڭ يۈزى ۋە بۇ خەلققە دائىر سىياسىي تەدبىرنىڭ تۈرتكىسى بىلەن خەلقنىڭ مەدەنىيەت ۋە مائارىپىنىڭ ۋەكىل خاراكتېرىگە ئىگە ئىختىساسلىقلىرى سۈپىتىدە چەت ئەلگە چىقىپ ئوقۇش پۇرسىتىگە ئېرىشكەن. شۇنداق ئىكەن، ئۇلارمۇ ئۆزى تۇغۇلۇپ ئۆسكەن جەمئىيەتكە نىسبەتەن ئىجتىمائىي، ئىقتىسادىي نۇقتىدىن جاۋابكارلىق پوزىتسىيەسىدە بولۇپ، مەدەنىيەت ۋە مائارىپ جەھەتتە قوزغاتقۇچلۇق رول ئېلىشى زۆرۈر. ئالىي تەربىيەگە ئېرىشكۈچى ئالدى بىلەن شەخس سۈپىتىدە مەۋجۇتتۇر، ئەلۋەتتە. لېكىن ئۇ ئىجتىمائىي مەۋجۇدىيەت سۈپىتىدە جەمئىيەتتىن ئايرىلالمايدۇ. كونكرېت تۈزۈم، مەدەنىيەت ۋە ئېتىقاد شەكلىگە ئىگە جەمئىيەت ئۇنىڭغا نان بېرىش بىلەن بىللە، بۇ نانغا قانداق ئېرىشىش توغرىسىدىكى ۋىجدان، قىممەت قاراش ۋە ئېتىقادنىمۇ ئاتا قىلىدۇ. مانا بۇ ئۇلاردىكى ئىجتىمائىي، مىللىي

كىملىكنىڭ مەزمۇنى. ئالىي مەدەنىيەت ۋە مائارىپ ئىگىلىرىنىڭ ئۆز خەلقىگە بولغان مەسئۇلىيىتى ئەنە شۇ كىملىكنى ئۆز دەۋرىنىڭ ۋەزىيىتى يۈكسەكلىكىدە تونۇپ يېتىشى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك.

ئۇيغۇر ئوقۇمۇشلۇقلىرىدا «زىيالىي دېگەن نېمە؟» دېگەن سوئال ئۈستىدىكى مۇھاكىمە تېخى باشلانمىدى. جەمئىيىتىمىزدىكى كىشىلەر ئالىي مەكتەپ ۋە ئوتتۇرا تېخنىكوم مەكتەپلىرىنىڭ دىپلومىغا ئېرىشكەنلەرنىڭ ھەممىسىنى «زىيالىي» دەپ قارايدۇ. قانداق خىزمەت بولۇشىدىن قەتئىينەزەر ھۆكۈمەت ئىشتاتىغا ئۆتۈپ، قەلەمنى پەقەت مائاش دەپتىرىگە ئىمزا قويۇش ئۈچۈن ئىشلىتىدىغان ئادەملەرمۇ ئۆزىنى «زىيالىي» دەپ ئاتاشنى ياخشى كۆرىدۇ. بۇ مەنىدىن ئېيتقاندا، بىزدە «زىيالىي» كۆپ، لېكىن ئىجتىمائىي كىرىزىسلىرىمىز توغرىسىدا گەپ قىلىدىغان تۈزۈك ئادەم يوق. ئېدۋارد سەئىد كەسىپ بىلەنلا بولۇپ، جەمئىيەتنىڭ ئىشلىرى بىلەن كارى بولمايدىغان ئادەملەرنى «كەسىپى بىلىم ئەھلى» (كاسپىلار) دەپ ئاتىغان. ئۇنىڭ قارىشىچە، ھەقىقىي زىيالىي مەنپەئەت ئۈچۈن ئەمەس، ئەقىدە ئۈچۈن مەۋجۇت بولۇشى كېرەك. بۇ گەپچە بولغاندا، بىزدىكى مەنپەئەتنىڭ تۈرتكىسى بىلەن ھەرىكەتلىنىپ يۈرۈۋاتقان كەسىپى ماشىنىلار بىزگە ئارىمىزدا «زىيالىي» باردەك تۇيغۇ بېرىپ قويغان. ئەمەلىيەتتە ئەقىدىسى ئۈچۈن مەۋجۇت بولىدىغانلار ئىش ئورنى كاپالىتىدىن يىراق ياكى يېتەرلىك ئىقتىسادىي كىرىم كاپالىتىدىن نابەھرىمەن ھالدا تېپىرلاپ يۈرۈپتۇ. زادى زىيالىي دېگەن نېمە؟ قانداق كىشىلەر زىيالىي بولالايدۇ؟ دېگەن مەسىلىلەرگە بىز تېخى جاۋاب ئىزدىمىدۇق.

ئابدۇقادىر داموللا، مەمتىلى ئەپەندى، ئابدۇخالىق ئۇيغۇر، قۇتلۇق شەۋقىي كەبى ئادەملەر 20 - ئەسىرنىڭ ئالدىنقى يېرىمىدىكى مۇنەۋۋەر زىيالىيلىرىمىزدۇر. بىز ئۇلارنىڭ ئوبرازىنى يېتەرلىك تەھلىل قىلساق، «زىيالىي» دېگەن ئۇقۇمغا ئۇيغۇرچە چۈشەنچە بېرەلەيمىز.

ياپونىيەدە ئوقۇۋاتقان نەچچە يۈزلىگەن كەسىپ ئەھلى ئىچىدە قانچىلىك زىيالىي بار؟ بۇنىڭغا كېسىپ بىرىنمە دېمەك تەس، بۇنىڭغا

ئۆزى ئۆزى بېرىش

ئۇلارنىڭ نۆۋەتتىكى تۆھپىلىرى ۋە ئىجتىمائىي جاۋابكارلىق سېزىملىرى جاۋاب بېرىشى مۇمكىن. مەن جەمئىيىتىمىزدىكى بىر قىسىم كىشى جاۋاب ئىزدەۋاتقان مەسىلىلەرگە ياپونىيەدە ئوقۇۋاتقان ياكى خىزمەت قىلىۋاتقان يۇقىرى مەلۇماتلىق كىشىلىرىمىزدىن جاۋاب ئېلىش مەقسىتىدە ئۇلارنى ئېلخەت (E-mail) ئارقىلىق زىيارەت قىلدىم. خېتىمنى ئۇيغۇرلارنىڭ ئالاقىدار نۇقتىلىق ئىنتېر تورى بېكەتلىرى ھەمدە مەن تونۇيدىغان كىشىلەرنىڭ ئېلخەت ئادرېسىغا يوللىدىم. ئۇلارغا ئۆزى تونۇيدىغان قېرىنداشلارغا ئۇشبۇ خېتىمنى يوللاپ قويۇشنى ھاۋالە قىلدىم. ياپونىيەدىكى مەلۇماتلىق قېرىنداشلىرىمىزدىن بىر مەزگىل ئىنكاس بولمىدى. ئاخىر، بىر - ئىككىيلەن توردا ماڭا خەت يېزىپ، ماڭا روھىي جەھەتتىن مەدەت بەردى، زىيارەت سوتاللىرىمغا رەسمىي جاۋاب يوللىغانلاردىن تېخىچە دېرەك يوق ئىدى. ئەپسۇسلىنىپ تۇرغان ۋاقىتىمدا، جاۋابىلار كېلىشكە باشلىدى، لېكىن جاۋاب يازغانلار كۆپ بولمىدى، ئىلگىرى - ئاخىر بولۇپ جاۋاب يازغانلارنىڭ سانى ئونغا يەتتى. ياپونىيەدە ئىلىم تەھسىل قىلىۋاتقانلارنى 400 ئەتراپىدا دەپ قارىساق، قىرىقتىن بىر ئىلىمگەر قېرىنداش جاۋاب يازغان بولىدۇ. قالغانلار بەلكىم ئالدىراشتۇ ياكى ئاللىنىمىلەردىن ئېھتىيات قىلغاندۇ، ياكى بولمىسا زىيارىتىمدىن خەۋەرسىز قالغاندۇ. قانداقلا بولمىسۇن، مۇتلەق كۆپ ساندىكى قېرىنداشلىرىمىز پېقىرنىڭ زىيارىتىگە ئېتىبارسىز قارىدى. بۇنىڭدىن مۇنداق خۇلاسگە كەلدىم: ھەركىم ئۆز كويىدا بولۇپ كېتىپ، بىر - بىرىنىڭ ئىش - ھەرىكىتىگە نىسبەتەن ئېرەنسىز، بىر - بىرىنىڭ قەلبىدىكى ئاۋازلارنى ئاڭلىماس بولۇپ كەتكەن. تەرەپ - تەرەپتىن كەلگەن شاماللاردا چېچىلىپ يۈرگەن تەكلىماكان قۇملىرى ياپونىيەدىمۇ بىر ئوچۇم يېپىشماس قۇم ئىدى. بىزدىكى تەبىئىي پەن مۇتەخەسسسللىرى ئىجتىمائىي مەسىلىلەرگە كۆڭۈل بۆلىدىغان پەللىگە تېخى يەتمىگەن. ئېيىنىشتىن ۋە ئاندرېي ساخاروفنىڭ روھى ئۇلارغا تېخى كۆچمىگەن.

مەن ماڭا بىر - بىرلەپ جاۋاب يېزىپ، ئىشلىرىمنى قوللىغانلارغا چىن كۆڭلۈمدىن رەھمەت ئېيتىمەن. ئۇلار تاشقى دۇنيانى چۈشىنىشكە ئىنتىلىۋاتقان، ئەتراپىدىكى چوڭ - كىچىك مەسىلىلەرگە جاۋاب ئىزدەۋاتقان ساددا، ئاق كۆڭۈل كىشىلەرگە ئۆزلىرىنىڭ بىلگەنلىرىدىن ئازغىنە بولسىمۇ تەقدىم قىلىپ، ئېھسان كۆرسەتتى. بۇ ئېھساننىڭ ئۆزىگە تۇشلۇق نەتىجىسى بولىدىغانلىقى ئېنىق.

مەن بىرەر مۇھاكىمىلىك كىتابقا لايىق جاۋاب كېلىدۇ، دەپ ئويلىغانىدىم. ئەپسۇس، ئۇنداق بولمىدى. جاۋاب يازغانلارمۇ ئالدىراشلىق ئىچىدە يازغانىدى. ئەمدى مەن ئۇلارنى قىسقىغىنا سۆھبەت خاتىرىسى قىلىپ، جامائەتكە سۈنۈشنى لايىق تاپتىم. جاۋاب يازغانلارغا يەنە بىر قېتىم رەھمەت! ياپونىيەدە ئوقۇۋاتقان قېرىنداشلارغا يازغان مۇراجىئەتتىم تۆۋەندىكىچە:

ئەسسالامۇئەلەيكۇم ئەزىز قېرىنداشلار:

كېلەچەك قاينۇسىدا يىراق ياپون دىيارىدا جاپالىق ياشاپ، ئىجتىھات قىلىۋاتقان ھەرقايسى ئىگىزىلارغا ئېھتىرام بىلدۈرىمەن. سىلەر 21 - ئەسىردىكى مەنىۋى ۋە ماددىي بايلىقىمىزغا كېپىللىك قىلىدىغان ئاقىللىرىمىزنىڭ بىر تەركىبىي قىسمى سۈپىتىدە كىشىلىرىمىزگە ئۈمىد ۋە ئىلھام بېغىشلاۋاتىسىلەر.

ئالدى بىلەن ئۆزۈمنى قىسقىچە تونۇشتۇرۇپ ئۆتەي:

ئۆزۈم ئابدۇقادىر جالالىددىن بولمەن، شىنجاڭ مائارىپ ئىنستىتۇتى ئەدەبىيات فاكولتېتىنىڭ ئوقۇتقۇچىسى. ياپونىيەگە ئايالىمنى يوقلاش مۇناسىۋىتى بىلەن كەلگىنىمگە ئالتە ئاي بولۇپ قالدى (كانازاۋا، تاتسۇنو كۇچىدا). ئۈچ ئايدىن بېرى ئايالىم ئوقۇۋاتقان مەكتەپ (JAIST (Japan Advanced Institute of Science and Technology)

(ياپونىيە پەن - تېخنىكا ئالىي ئۇنىۋېرسىتېتى) تە تەتقىقاتچى ئوقۇغۇچى سۈپىتىدە تۇرۇۋاتىمەن. بۇ يەرگە كەلگەندىن بېرى ياپونىيە جەمئىيىتىنىڭ ئەھۋالى، كىشىلىك مۇناسىۋىتى، مائارىپى قاتارلىقلار ھەققىدە ئاز - تولا چۈشەنچە ھاسىل قىلغان بولساممۇ، ئېنىقكى، ۋاقىتنىڭ قىسقىلىقى ۋە باشقا چەكلىمىلەر تۈپەيلىدىن بۇ چۈشەنچىلىرىمنى چوڭقۇرلاشتۇرۇش ئىمكانىيىتىدىن يىراقمەن. ياپونىيەدىكى ئۇيغۇر ۋە تەنداشلار بىلەن يۈزتۇرا ئۇچرىشىپ، كەڭ - كۆشادە پاراڭلىشىش ئارزۇسىدا بولغان بولساممۇ، ۋاقىت، ئىقتىساد قاتارلىق ئامىللارنىڭ مەنپىي تەسىرى بىلەن بۇنداق پۇرسەتلەرگە ئېرىشىپ بولالمىدىم. سىلەرنى كۆرگۈم، قىممەتلىك پىكىرىڭلارنى ئاڭلىغۇم بار. ۋە تىنىمىزدىكى تەرەققىياتقا ئىنتىلىدىغان، لېكىن سىلەردەك پۇرسەتلەرگە ئېرىشىپ بولالمىغان ئۈمىدۋار كىشىلىرىمىزگە ئاچچىق - چۈچۈك تەجرىبە - ساۋاقلارنىڭلارنى، يۈرەك سۆزلىرىڭلارنى ئالغاچ كەتكۈم بار، چۈنكى ئۇلاردا تەربىيەۋى قىممەتكە ئىگە ئاكتىپ ئامىللار مول دەپ ئويلايمەن. ھازىرقى شارائىتتا قانداق ئويلاشلا ئەمەس، قانداق قىلىشمۇ مۇھىم، قانداق ياشاشمۇ ئادەمدىكى ساپانى كۆرسىتىدىغان ئالامەت بولۇپ قالدى. يات مەدەنىيەت مۇھىتىدا ھاياتلىق ئۈچۈن يول ئېچىش جەھەتتە بىزگە ئۈلگە بولغۇدەك قىممەتلىك بىلىمىڭلار بولسىمۇ، ئوقۇش ۋە تۇرمۇش ئېھتىياجىدىن كېلىپ چىققان ئالدىراشلىقلار سەۋەبىدىن ئۇلارنى سىستېمىلىق بايان قىلىپ بېرىش پۇرسىتىنىڭ سىلەرگە نېسىپ بولمىغانلىقىنى قىياس قىلىش قىيىن ئەمەس. ۋۇجۇدۇڭلارغا تىنىپ كېتىۋاتقان ئاشۇ بىلىمنى قوزغاپ چىقىش مەقسىتىدە سىلەرنى ئېلخەت ئارقىلىق زىيارەت قىلىشنى مۇۋاپىق تاپتىم. ھەرقانداق بىر بىلىم ئىگىسىنىڭ ئۆزىگە مەسئۇل بولۇش زۆرۈرىيىتى بار بولغىنىدەك، ئۆزىنى ئىجتىمائىي ئارقا كۆرۈنۈش بىلەن تەمىنلىگەن، ئۆزىگە تۈز بەرگەن خەلقىگە مەسئۇل بولۇش بۇرچىمۇ بار. بۇنداق جاۋابكارلىق

تۇيغۇسى جاھان كۆرگەن ئادەمگە ئىنتايىن تونۇش. مەن مارتنىڭ ئاخىرى ۋە تەنگە قايتىمەن ۋە ئۇ يەرگە بارغاندىن كېيىن سىلەرنى زىيارەت قىلىپ ئېرىشكەن ماتېرىياللار ئاساسىدا چوڭ تىپتىكى ماقالە يېزىپ مەتبۇئاتتا ئېلان قىلماقچى. ئەلۋەتتە، بۇ جەھەتتە ھەرقايسى ئىگىزلىرنىڭ تەكلىپ - مەسلىھەتلىرىگە موھتاجمەن. ئەگەر زىيارىتىمگە بېرىلگەن جاۋابلار بىرقەدەر سىستېمىلىق جاۋابلار بولۇپ قالسا، مەخسۇس سۆھبەت سۈپىتىدە بېرىشكىمۇ بولىدۇ، بۇ ھەقتە باشقىچە پىكىرلىكلار بولسا، ئەسكەرتىپ قويۇشىڭىزلا ئۈمىد قىلىمەن. ۋاقتىڭىزلا ئىشلىقنى بىلىمەن، چۈنكى بۇ ياپونىيە. شۇنداقتىمۇ، ئانا خەلقىڭلارغا مەن ئارقىلىق يېتىدىغان مەنىۋى سۆزلىرىڭلارنى ئايمىدايدىغانلىقىڭلارغا ئىشىنىمەن. بىلىم قىممەتلىك ھەم شىپا بەخش دورا - دەرمەككە ئوخشاش ئۆزىنى ۋە ئۆزىگىنى خۇش پۇراق قىلىدۇ.

قەدىرلىك ۋە تەنداشلار:

سوئاللىرىم ھەققىدە تولۇقلاش پىكرىدە بولسىڭىزلا، بۇ مەن ئۈچۈن ياردەم ھېسابلىنىدۇ. ئايمىداي بايان قىلغىسىزلىرىم. سوئاللارغا قانداق جاۋاب بېرىش ئىختىيارىڭىزلا. ھەتتا ئۆزۈڭلار ھېس قىلغان مەسلىھەتلىرىنى سوئالدىن تاشقىرى ئوتتۇرىغا قويۇشىڭىزلا بولىدۇ. مەزكۇر زىيارەت سوئاللىرىمنى كۆرگەندىن كېيىن، سىزلىرىم بىلىدىغان باشقا قېرىنداشلىرىمىزغىمۇ يوللاپ بېرىشىڭىزلا سورايمەن. جاۋاب ئەڭ كېچىككەندە فېۋرالنىڭ ئاخىرلىرىدا كەلسە بولىدۇ. ئىسىم - فامىلىڭىزلىرىم، ۋە تەندىكى خىزمەت ئورنىڭىزلىرىم، ياپونىيەدىكى تەۋەلىكىڭىزلىرىم، كەسپىڭىزلىرىم، تەتقىقات تېمىڭىزلىرىم ئەسكەرتىپ قويغان بولسىڭىزلىرىم.

سىزلىرىمگە ۋە تەنداشلىق ۋە قېرىنداشلىق سالىمى يوللاپ:

ئابدۇقادىر جالالىددىن

2003 - يىلى 1 - ئاينىڭ 11 - كۈنى.

زىيارەت سوئاللىرى ۋە جاۋابىلار

1. ھازىر ياقلاۋاتقان تەتقىقات تېمىڭىزنى قانداق تۈرتكە بىلەن تاللىغانىدىڭىز؟ ئۇنىڭ جەمئىيىتىمىزنىڭ نۆۋەتتىكى يەرلىك ئېھتىياجى بىلەن قانداق مۇناسىۋىتى بار دەپ قارايسىز؟

پەرىدە ئابلىز (شىنجاڭ تېببىي ئۇنىۋېرسىتېتى تېرە كېسەللىكلەر بۆلۈمىدىن، ياپونىيە چىبا ئۇنىۋېرسىتېتى مېدىتسىنا مەكتىپىنىڭ دوكتور ئاسپىرانتى):

يۇرتىمىزدا مىكروپ بىلەن ياللۇغلىنىشتىن بولىدىغان كېسەللىك بەك كۆپ، يېزىلىرىمىزدا تېخىمۇ شۇنداق. لېكىن، يۇرتىمىزدا مىكروپ تەتقىقاتى بىر بوشلۇق. بىر كۈن بالدۇر بولسىمۇ كېسەللىك سەۋەبىنى توغرا ئېنىقلاپ، قېرىنداشلىرىمىزنى روھىي ئازاب ۋە ئىقتىسادىي قىيىنچىلىقتىن قۇتۇلدۇرۇش مېنىڭ ئارزۇيۇم.

كامىل مۇستاپا (شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى ماتېماتىكا فاكولتېتىدا ئىشلىگەن، ھازىر خروشىما خەلقئارا ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ دوكتور ئاسپىرانتى):

مەن ۋە تەندە ماتېماتىكا ئۆگەنگەن ھەم شۇ ساھەدە ئوقۇتقۇچىلىق قىلغان. ياپونىيەگە كېلىپ، ھازىر «كونترول ۋە سىستېما نەزەرىيەسى» بويىچە دوكتورلۇقتا ئوقۇۋاتىمەن.

ئابدۇرەھمان ئابلىمىت (شىنجاڭ مائارىپ ئىنستىتۇتىنىڭ بىيولوگىيە ئوقۇتقۇچىسى، مۇھىت بىيولوگىيەسى بويىچە دوكتور ئاسپىرانت):

مەن تەتقىق قىلىۋاتقان مەسىلە مۇھىت بىيولوگىيەسى ساھەسىگە كىرىدۇ. ئەسلىي خىزمىتىم بىيولوگىيە بولغاچقا، نۆۋەتتىكى دۇنيادا، جۈملىدىن يۇرتىمىزدا پەيدا بولۇۋاتقان

بيولوگىيەلىك مۇھىت مەسىلىسىنى ھەل قىلىشقا ئازراق بولسىمۇ ئۆز كۈچۈمنى چىقىرىپ، خەلقىمنىڭ ئۈمىدىنى ئاقلاي دەيمەن. ھىمىت سىدىق (شىنجاڭ تېببىي ئۇنىۋېرسىتېتىدىن، ئوقۇۋاتقان ئورنىنى دېمىگەن):

ھازىرقى كەسپىنى ياپونىيەگە كەلگەندىن كېيىن تاللىغان (كەسپىنى ئېنىق دېمىگەن)، ئەگەر شارائىت يار بەرسە، يۇرتىمىزدا بىر بوشلۇق تولدۇرۇلغان بولاتتى. غەيرەت توختى كەنجى (كومپيۇتېر ئىلمى بويىچە دوكتور، مەلۇم بىر شىركەتتە ئىشلەيدۇ):

مەن ئالىي مەكتەپنى پۈتكۈزۈش ھارپىسىدا كومپيۇتېر يۇمشاق دېتالغا تۇيۇقسىز قىزىقىپ قالدىم. سەۋەبى ئانچە ئېسىمدە قالماپتۇ. ئوقۇش پۈتكۈزۈش ماقالىسىنى Apple كومپيۇتېرىدا ئۇيغۇرچىنى بىر تەرەپ قىلىش توغرىسىدا يېزىشنى ئىلتىماس قىلغان بولساممۇ، بۇ ساھەدە يېتەكچى ئوقۇتقۇچىنىڭ يوقلۇقىدىن ئەمەلگە ئاشمىغانىدى. ئوقۇش پۈتكۈزگەندىن كېيىن ئاقسۇ دارىلمۇئەللىمىنىدە ئىككى يېرىم يىل خىزمەت قىلىش جەريانىدا MS-DOS ئاساسىدا ئۆزگەرتىش ئېلىپ بېرىپ، «UHK213 ئۇيغۇرچە، قازاقچە، قىرغىزچە، خەنزۇچە مەشغۇلات سىستېمىسى» نى ياساپ چىقتىم. ئارقىدىن بۇ سىستېما مۇھىتدا ئىشلەيدىغان ھۆججەت بېسىش سىستېمىسىنى ئىشلەپ چىقتىم. شۇنىڭ بىلەن ئۆزۈمنىڭ يۇمشاق دېتال ساھەسىدە بىرەر ئىش قىلالايدىغانلىقىمغا كۆزۈم يەتتى. كېيىن ئىشلىگەن سىستېمىلارنى چۆرىدىگەن ھالدا «كومپيۇتېر مەشغۇلات قوللانمىسى» دېگەن كىتابنى ئاقسۇ پەن - تېخنىكا كومىتېتىنىڭ نامىدا ئىچكى قىسىمدا تارقاتتىم.

ئۇكام (جۇرئەت توختى كەنجى) نىڭ ياردىمىدە ياپونىيەگە كەلگەندىن كېيىن، ئوقۇتقۇچۇم بىلەن سۆزلىشىش ئارقىلىق «ئېغىزنى ئېچىپ - يېپىش ۋە باشنىڭ ھەرىكەتلىرى ئارقىلىق كومپيۇتېرغا بۇيرۇق يەتكۈزۈش» ۋە «Video كامېرانىڭ ياردىمىدە

بارماقنى تىزگىنەك ئورنىدا ئىشلىتىش» دېگەندەك تېمىلار ئۈستىدە تەتقىق قىلدىم. بۇنىڭ جەمئىيىتىمىزنىڭ يەرلىك ئېھتىياجى بىلەن ئالاقىسى بولمىسىمۇ، لېكىن ئۇنى تەرەققىي قىلىۋاتقان دۆلەتلەرنىڭ مېھىپىلەر ۋە ياشانغانلارغا كومپيۇتېر ئىشلىتىش جەھەتتە قولايلىق يارىتىش جەھەتتىكى «پاراۋانلىقى» نى ئەمەلگە ئاشۇرۇشىدىكى ئاددىي بىر باشلىنىش دەپ قارايمەن.

جۈرئەت توختى كەنجى (كومپيۇتېرغا ئالاقىدار مەلۇم بىر شىركەتتە):

ۋە تىنىمىزدە يەر ئاستى بايلىقلىرى ناھايىتى مول. بۇلار ھازىرقى سۈرئەتتە ئېچىلسا، چوقۇم بىر كۈنى توگەيدۇ. شۇنىڭ بىلەن ۋە تىنىمىز ئېنېرگىيەسىز بىر ماكانغا ئايلىنىدۇ. كېيىنكى ئەۋلادلار ئېنېرگىيە مەسىلىسىنى قانداق ھەل قىلىشى كېرەك؟ مەن مۇشۇ مەسىلە ئۈستىدە ئويلىنىۋاتقان ۋاقىتىمدا، ياپونىيە «سانائەت گېزىتى» دىن SHARP دېگەن شىركەتنىڭ قۇياش ئېنېرگىيەسى باتارىيەسى جەھەتتە ناھايىتى ياخشى نەتىجىلەرنى قولغا كەلتۈرگەنلىكى توغرىسىدىكى خەۋەرنى كۆردۈم - دە، مۇشۇ كەسىپكە يۈرۈش قىلدىم. ئەگەر بۇ كەسىپنى ئىگىلىسەم، كەلگۈسى ئەۋلادلار ۋە ئىنسانىيەت ئۈچۈن چوقۇم پايدىلىق ئىش قىلىپ بېرەلەيدىغانلىقىمغا ئىشەنچىم بار ئىدى. ئوقۇش پۈتكۈزگەندىن كېيىن مەلۇم شىركەتنىڭ تەتقىقاتخانىسىدا يەنە مۇشۇ تېمىنى تەتقىق قىلىشقا ئۈچ يىللىق توختاملاشتىم... لېكىن رېئاللىق ئادەمنىڭ ئويلىغىنىدەك بولمايدىكەن. مەن بۇ يەردە ئىككى تەتقىقات ئۈستىدە ئىشلەپ ئىككى يىل ئۆتكەندە، شىركەت ئىقتىسادنى باھانە قىلىپ ئۇ تەتقىقاتلارنى توختاتتى. مەن تەتقىقاتىمنى داۋاملاشتۇرۇش ئۈچۈن باشقا ئورۇنلار بىلەن ئالاقىلەشتىم، بىراق ئامال بولمىدى. ئەگەر مەنمۇ ياپون بولغان بولسام ئامال بولاتتى. ئامالسىزلىقتىن ئۆزۈم ئۆگەنگەن كەسىپتىن باشقا كەسىپتە خىزمەت قىلىۋاتمەن. بىر كۈنلەردە مۇمكىن بولسا، يەنە شۇ تېمىدا ئۈستىدە تەتقىق قىلغۇم بار.

قۇتلۇق سابىت (مۇساشى تېخنولوگىيە ئىنستىتۇتىنىڭ قاتناش ئىلمى ماگىستىر ئاسپىرانتى):

مەن ياپونىيەگە 1996 - يىلى ئاپرىلدا كەلگەندىم. بىر يىل ياپون تىلى ئۆگىنىپ بولۇپ، قايتىدىن ياپونىيەدە ئالىي مەكتەپتىن باشلاپ ئوقۇغان. ئالىي مەكتەپتە ئوقۇغىنىم مۇھىت ئۇچۇرى ئىدى. ھازىر قاتناش ئىلمى بويىچە ماگىستىرلىقتا ئوقۇۋاتىمەن. بۇ ئىككى ئىلمىنىڭ باغلىنىشى بولسا شەھەر قاتنىشىنىڭ مۇھىتقا ۋە ئىقتىسادقا بولغان تەسىرىدىن ئىبارەت. بۇ ھەقتە يازسام نەچچە بەت يېزىپ كېتىش ئېھتىمالىم بار. شۇڭا، ئاددىيلا چۈشەنچە بەردىم.

ئەمدى بۇ كەسىپنى تاللاشتىكى تۈرتكىگە كەلسەك، ئۈرۈمچى 1997 - يىلى ۋە ئۇنىڭ ئالدىنقى يىللىرىمۇ دۇنيا بويىچە «مۇھىتى بۇلغانغان 10 چوڭ شەھەرنىڭ بىرى» دېگەن نامنى ئالدى. دېمىسىمۇ، ئۈرۈمچىدە ياشاۋاتقان ھەرقانداق ئادەم قىشتا ھېلى ياغقان قارنىڭ ئەتىسىلا قاپقارا بولۇپ كەتكىنىنى كۆرىدۇ. بۇلتۇر شەھەرلىك ھۆكۈمەت 200 گە يېقىن پار قازاننى ئىشتىن توختاتتى. ھازىر ئۈرۈمچىنىڭ ھاۋاسى بىر ئاز تازىلانغان بولسىمۇ، مەسىلىنى تۈپتىن ھەل بولدى دېگىلى بولمايدۇ. مەن ئۈرۈمچىدە تۇغۇلۇپ، ئۈرۈمچىدە چوڭ بولغان، شۇڭا ئۈرۈمچىنىڭ مۇھىت مەسىلىسىنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرۈپ كەلگەن. مۇھىت بۇلغىنىشى ئادەملەرگە ھەر خىل كېسەللىكنى ئېلىپ كېلىدۇ، ئەڭ كۆپ ئۇچرايدىغىنى ئۆپكە، قىزىلتۇڭگەچ، بۇرۇن ياللۇغى دېگەندەك كېسەللىكلەردۇر. بۇ يەردە مېدىتسىنادىن سۆز ئاچماقچى ئەمەسمەن، لېكىن مۇھىت مەسىلىسى كاللامدىن زادى كەتمىدى. شۇنىڭ بىلەن مۇھىت ئىلمىنى ئالىي مەكتەپتىن باشلاپ ئۆگىنىش قارارىغا كېلىپ، 1997 - يىلى مۇساشى تېخنولوگىيە ئىنستىتۇتىنىڭ مۇھىت ئۇچۇرى كەسىپىگە رەسمىي ئوقۇشقا كىردىم. تۆت يىللىق ئوقۇش جەريانىدا شەھەر قاتنىشىنىڭ

ئۇيغۇر تىلى ئىزدەش پىروگراممىسى

مۇھىتقا بولغان تەسىرنىڭ چوڭلۇقىنى تونۇپ يەتتىم. شۇنىڭ بىلەن شەھەر قاتناش ئىلمىنى ئىلگىرىلىگەن ھالدا تەتقىق قىلىش ۋە ئىگىلەش ئۈچۈن ھازىر مەكتىپىمنىڭ سانائەت تارمىقى قاتناش ئىلمى كەسپىگە 2001 - يىلى ماگىستىرلىققا كىردىم. جەمئىيىتىمىز تەرەققىيات باسقۇچىدا بولغاچقا، مۇھىت مەسىلىسىنى توغرا يول بىلەن ھەل قىلىش ۋە بۇ ھەقتە تېخنىكىلىق تەدبىرلەرنى قوللىنىشقا توغرا كېلىدۇ، شۇنداقلا شەھەر قاتناش مەسىلىسىنىمۇ پىلانلاش، باشقۇرۇش دېگەن مەسىلىلەرنى تەرەققىي قىلغان ئەللەردىن ئۆگىنىپ يولغا قويۇشقا توغرا كېلىدۇ. لېكىن بۇ كەسپتە زىيالىيلىرىمىز بەكمۇ كەمچىل. مەن بۇ بوشلۇقنى تولدۇرۇش بىلەن بىللە، ۋەتىنىمىزنىڭ مۇھىت مەسىلىسىنى ۋە شەھەر قاتناش مەسىلىسىنى تېخنىكىلىق ئۇسۇلدا بىر تەرەپ قىلىشتا يېتەكچىلىك رولىنى ئالالايمەن، شۇنداقلا ھازىرقى جەمئىيىتىمىزنىمۇ مۇشۇنداق كەسىپ ئەھلىلىرىگە موھتاج دەپ چۈشىنىمەن.

سەلتەنەت ئىبراھىم (كىيوتو ئۇنىۋېرسىتېتىدا تەتقىقات بىلەن شۇغۇللىنىدۇ):

مەن شىنجاڭ پېداگوگىكا ئۇنىۋېرسىتېتىدا ئەدەبىيات ئۆگەنگەندىم. ياپونىيەگە كېلىپ ياپون تىلى ئۆگىنىش جەريانىدا ئۇيغۇر تىلى بىلەن ياپون تىلىنىڭ گىرامماتىكا جەھەتتە ئوخشاپ كېتىدىغانلىقىنى بايقاپ، بۇ ساھەدە تەتقىقاتچى پىروفېسسورلار بىلەن ئالاقە قىلدىم. ئۇلارنىڭ قوبۇل قىلىشى بىلەن كىيوتو ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ ئەدەبىيات فاكولتېتىدا ماگىستىرلىقنى تاماملىدىم. ماگىستىرلىق ئۈچۈن ياقلىغان دىسسېرتاتسىيەم ئۇيغۇر تىلىدىكى كېلىشلەر بىلەن ياپون تىلىدىكى كېلىشلەرنىڭ ئوخشاشلىقى ھەم پەرقىگە ئائىت تېمىدا بولدى. بەلكىم بۇ بىزنىڭ جەمئىيىتىمىز ئۈچۈن بىر يېڭىلىق بولۇشى مۇمكىن. ماقالەم ئېلان قىلىنغاندىن كېيىن، كۆپلىگەن كىشىنىڭ ئالقىشىغا ئېرىشتىم. ئۇيغۇر تىلىنى بىلىدىغان ھەرقانداق كىشىنىڭ

باشقا تىلغا قارىغاندا ياپون تىلىنى ھەيران قالدۇرۇشقا ھالەتتە تېز ئۆزلەشتۈرەلەيدىغانلىقى بۇنىڭغا پاكىتتۇر.

Ay (جاۋاب بەرگەندە سالاھىيىتىنى ئەسكەرتىمگەن):
مەن ياپونىيەگە كېلىپ، بۇ يەردىكى قاتناش ۋاسىتىلىرىنىڭ ئانا يۇرتۇمدىكىدىن نەچچە يۈز ھەسسە كۆپ بولسىمۇ، لېكىن ھاۋاسىنىڭ ساپ ۋە سۇپسۇزۇك ئىكەنلىكىنى بايقىدىم. مەن ئانا يۇرتۇمنىڭ، بولۇپمۇ ئۈرۈمچى شەھىرىنىڭ ئىس - تۈتەكلىك ھاۋاسىنى ئۆزگەرتىش ئۈچۈن «مۇھىت ئىلمى» نى ئۆگىنىش قارارىغا كېلىپ، ھازىرقى كەسپىنى تاللىدىم.

2. سىز ياپونىيەگە كەلگەندىن كېيىن دۇچ كەلگەن ئەڭ زور قىيىنچىلىق نېمە؟ بۇ قىيىنچىلىقنىڭ روھىي ۋە ئىجتىمائىي سەۋەبلىرى بارمۇ؟

پەرىدە ئابلىز:
يۇرتۇمنى ۋە ئائىلەمنى سېغىنىش مەنىدىكى ئەڭ زور قىيىنچىلىق.

كامىل مۇستاپا:
مەن ياپونىيەگە كېلىپ دۇچ كەلگەن ئەڭ چوڭ قىيىنچىلىقىم ياپونىيەنىڭ ئىجتىمائىيىتىگە كۆنۈش بولدى، دەپ قارايمەن. بۇنىڭدىكى سەۋەب، ۋەتەندە ئۆتكەن كۈنلىرىمگە ئىچ ئاغرىتىشتىن ئىبارەت.

ئابدۇرەھمان ئابلىمىت:
مەن ياپونىيەگە كېلىشتىن بۇرۇنلا ياپون تىلى ئاساسىنى پۇختا سالغان ھەمدە ئىنگلىزچە ماتېرىياللارنى كۆرەلەيدىغان

ئىززىتى ئىزدەش پىرىنسىپىدا

سەۋىيەدە ئىدىم. مەن ياپونىيەگە كەلگەندىن كېيىن دۇچ كەلگەن مەسىلە مال باھاسىنىڭ ئۆرلەپ كېتىشىدىن كېلىپ چىققان ئىقتىسادنىڭ ئىشى بولدى. ئۆتتۈرلۈك ئىش تېپىش تەس بولسا، ئوقۇشنى قانداق داۋاملاشتۇرىمەن؟ ياپونچەم ياخشى بولغاچقا، ئىش تېپىشىم ئاسانغا چۈشتى، بىراق ۋاقىتنى قانداق ئورۇنلاشتۇرۇش مەسىلىسى بېشىمنى قاتۇردى. خۇدانىڭ ئىلتىپاتى بىلەن ئۇزۇن ئۆتمەيلا ئوقۇش مۇكاپاتىغا ئېرىشتىم. شۇنداقتىمۇ ئىقتىسادنىڭ ئىشى دەسلەپتە مېنى خېلى ئالدىرىتىپ قويدى. ياپونىيەدە خۇسۇسىيەتلەر تەسىس قىلغان مۇكاپات ناھايىتى ئاز، شۇنداقلا كۆپ ساندىكىسىنىڭ ياش چەكلىمىسى بولغاچقا، يېشى كىچىكلەرگە قارىغاندا، مەندەكلەرگە تاللاش پۇرسىتى ئاز بولدى.

ھىمىت سىدىق:

ئەڭ زور قىيىنچىلىق ئىقتىسادىي قىيىنچىلىق. چۈنكى، ياپونلار بىلەن بىزنىڭ ئارىمىزدىكى ئىستېمال سەۋىيە پەرقى بەك زور. بۇنىڭ روھىي بېسىمى بەك چوڭ بولۇپ، قولىمىزنى قىسقا قىلىپ قويۇۋاتىدۇ.

غەيرەت توختى كەنجى:

بۇ مەسىلىگە ھەممە ئادەمنىڭ بېرىدىغان جاۋابى ئوخشاش بولسا كېرەك. ئىقتىسادنىڭ ئىشى ياپونىيەدە ئوقۇۋاتقانلارنىڭ ئەڭ زور قىيىنچىلىقى. مەن ئۇكام بولغاچقا ۋە ئۆزۈم ئەكەلگەن پۇل بىلەن ياپونچە ئۆگەنگۈچە ئانچە قىينالىمىدىم. ياپونىيەدىكى ھەرقانداق بىر ئوقۇغۇچىنىڭ بېشىدا ئىقتىسادىي بېسىم ھەرقاچان مەۋجۇت. ئۆز خىراجىتى بىلەن كەلگەنلەر تېخىمۇ شۇنداق. بۇنى ئەلۋەتتە ياپونىيە بىلەن جۇڭگودىكى ئىقتىسادىي پەرقنىڭ چوڭلۇقى كەلتۈرۈپ چىقارغان.

جۈرئەت توختى كەنجى:

مەن ياپونىيەگە كەلگەندىن كېيىنكى ئەڭ چوڭ قىيىنچىلىق

ئىقتىسادىي قىيىنچىلىق بولدى. بەلكىم، بۇ بىزدەك ئىقتىسادىي كۈچى ئاجىز يەردىن كەلگەن كۆپ سانلىق ئوقۇغۇچى ئۈچۈن ئورتاق قىيىنچىلىق بولۇشى مۇمكىن. دادام ئۆمۈر بويى يىغقان ئىقتىسادىي ياپونىيەدە ئوقۇشۇمغا مەبلەغ سالغانىدى. لېكىن، بىر ئوقۇتقۇچى ئۆمۈر بويى ئىشلەپ قانچىلىك ئىقتىسادقا ئىگە بولالايدۇ دەيسىز؟ دادامنىڭ ئوقۇشۇم ئۈچۈن سالغان مەبلەغى ياپونىيەگە كېلىپ، ئوقۇش پۇلى تۆلىشىمگە ئاران يەتتى.

لېكىن ئىش تاپقاندىن كېيىن قىيىنچىلىق ھەل بولدى. ئىش تېپىپ بولغۇچە يېگۈدەك بىرنەرسە يوق نەچچە ھەپتىنى ئاچ - توق ئۆتكۈزۈپ، بۇ دۇنياغا تۈرەلگىنىمگە پۇشايمانمۇ قىلدىم، ھەتتا بۇ دۇنيا بىلەن خوشلىشىش خىياللىرىنىمۇ قىلدىم. ئويلاپ باقسام، شۇ ۋاقىتتا كىچىك ئىكەنمەن. ئەسلىدە ئادەم جاپا تارتىپ چوڭ بولىدىكەن ۋە روھىي جەھەتتىن يېتىلىدىكەن. ئاشۇ جاپالارنى تارتىپ، روھىي جەھەتتىن يېتىلگەندەك ھېس قىلدىم. ھازىر روھىي جەھەتتىن يېتىلىشىمگە تۈرتكە بولغان ياپونىيە مۇھىتىغا رەھمەت ئېيتىمەن.

قۇتلۇق سابىت:

ئۇيغۇرلار ياپونىيەگە كەلگەندىن كېيىن تاماق، مۇھىت، تىل، ئىقتىساد قاتارلىق جەھەتلەردە ھەر خىل مەسىلىگە دۇچ كېلىدۇ. تاماق مەسىلىسى مېنىڭچە چوڭ مەسىلە ئەمەس. چۈنكى، ياپونىيەدىن يېمەك - ئىچمەك خۇرۇچلىرىنىڭ ھەرقاندىقىنى تاپقىلى بولىدۇ، گەپ ئۆزىڭىزنىڭ قاملاشتۇرۇپ ئېتىپ يېيەلىشىڭىزگە باغلىق.

ھەممىدىن يامىنى تىل ۋە ئىقتىساد مەسىلىسى دېسەك بولىدۇ. تىل مەسىلىسىگە كەلسەك، ياپون تىلىنى بۇ يەرگە كېلىپ ئۆگەنگىلى بولىدۇ. لېكىن، تەبىئىي پەندە ئوقۇيمەن دەيدىكەنسىز، ئىنگلىز تىلىنى بىلمىسىڭىز بەكمۇ ئېغىر ئەھۋالغا دۇچ كېلىسىز. شۇڭا، بىز ئۇيغۇرلارغا ياپونىيەدە ئىككى خىل تىلنى بىللە ئېلىپ

ئۇيغۇر تىلى ئىزدەش رېسۇرسى

مېڭىشقا توغرا كېلىدۇ. بىر تىلنىڭ ھۆددىسىدىن چىقماي تۇرۇپ، يەنە بىر تىلنى ئۆگىنىمەن دېيىشمۇ ئانچە ئاسان ئىش ئەمەس. ئىقتىسادنىڭ ئىشىغا كەلسەك، ياپونىيە ئىقتىسادىي جەھەتتە دۇنيا بويىچە ئىككىنچى كۈچلۈك دۆلەت. شۇڭا، ئۇلار بىلەن ئوتتۇرىمىزدىكى ئىقتىسادىي پەرق ناھايىتى چوڭ. توكيو دۇنيا بويىچە مال باھاسى ئەڭ قىممەت شەھەر. ياپونىيەدە بىر تاۋۇزنى 1000 يېنىغا ئالىمىز، بۇ 65 يۈەن خەلق پۇلىغا تەڭ، بۇنىڭغا يۈرتىمىزدا يىگىرمە ئەتراپىدا تاۋۇز كېلىدۇ. ئۇ يەردىكى قىيىنچىلىقنىڭ ئىجتىمائىي سەۋەبى دېگەندە، ئۇ بىزنىڭ مىللىي مائارىپىمىزغا بېرىپ تاقىلىدۇ. چۈنكى، ئۇيغۇرچە مەكتەپلەردە ئىنگىلىزچە ئۆگىنىدىغان پۇرسەت يوق. بۇنى ئىجتىمائىي سەۋەب دېسەك بولارمىكىن.

سەلتەنەت ئىبراھىم:

مەن ياپونىيەدە دۇچ كەلگەن قىيىنچىلىق ياشاش ئۇسۇلى ۋە ئىقتىسادىي قىيىنچىلىقتىن كەلگەن روھىي بېسىم. مەن بۇ يەرگە شەخسىي پۇلۇم بىلەن كەلگەچكە، بەك قىينالغانىدىم. بۇمۇ ئۆزۈمگە قالماي ھەل بولدى. ئەمدىكى قىيىنچىلىق روھىي بېسىم، يالغۇزلۇق، مۇساپىرچىلىقتىن ئىبارەت.

Ay:

ئەڭ چوڭ قىيىنچىلىق يېڭى مۇھىت ۋە يېڭى تەتقىقات يۆنىلىشىگە ماسلىشالماسلىق. بۇنىڭ سەۋەبى بىزنىڭ ئوتتۇرا ۋە ئالىي مائارىپىمىزدىكى ئۆلۈك ھالدا ئۆگىتىش ۋە ئۆگىنىش ئۇسۇلى.

3. باشقا ئەللەردىن كەلگەن ئىستۇدېنتلار بىلەن بىللە ئوقۇش داۋامىدا ئادەمدىكى ئۈنۈپرسال ساپا جەھەتتە قانداق تونۇشقا كەلدىڭىز؟ پەرىدە ئابلىز: ئادەمنىڭ ساپاسىنى ئىجتىمائىي مۇھىت بەلگىلەيدىكەن.

كامىل مۇستاپا:

ياپون جەمئىيىتىگە كۆنۈش ئەڭ چوڭ قىيىنچىلىق. بۇ يەردە ئادەمنىڭ ۋە تەندە ئۆتكۈزگەن بېھۋەدە چاغلىرىغا ئىچى ئاغرىدىكەن.

ئابدۇرەھمان ئابلىمىت:

مەن باشقا ئەللەردىن كەلگەن ئىستۇدېنتلار بىلەن ئالاقە قىلىش جەريانىدا ساپا جەھەتتىن ئۇلاردىن ھېچقانداق پەرقىمىزنىڭ يوقلۇقىنى ھېس قىلدىم. ئۇلار ئىنگىلىزچىدە ياخشى، لېكىن ياپونچىدە راۋان ئەمەس. ئۇلارنىڭ كۆپ ساندىكىسى ھۆكۈمەتنىڭ پۇلى بىلەن ئوقۇغىلى كېلىدىكەن. مەيلى قايسى دۆلەتتىن كەلگەن بولمىسۇن، ئۇلارنىڭ خاراكتېرى ئاساسەن ئۆز دۆلىتىنىڭ ئەھۋالىغا ماسلاشقان بولىدىكەن. ئۇلارنىڭ كۆپىنچىسى «ئۇيغۇر» دېسە بىلمەيدىكەن. «جۇڭگودىن كەلدىم» دېسەڭ، جۇڭگولۇققا ئوخشىمايدىكەنەن، دەپ تازا ئىشەنمەيدىكەن.

ھىمىت سىدىق:

بۇ دۇنيا ئىرادىلىك، تىرىشچان ۋە غەيرەتلىك ئىنسانلار ئۈچۈن كەڭ قۇچاق ئاچقانكەن. گەرچە ھەرقايسى ئەلدىن كەلگەنلەر ئوتتۇرىسىدا ھەرخىل پەرق بولسىمۇ، بىر مەزگىللىك تىرىشىش نەتىجىسىدە ئاساسەن باراۋەرلىشىپ كېتىلىدىكەن. لېكىن، ئىنسانلارنىڭ نەسلى ۋە ئانا تەربىيەسى مەڭگۈ پەرقلىنىپ تۇرىدىكەن. ئۇيغۇرلار گەرچە ئىقتىساد جەھەتتىن تۆۋەن بولساقمۇ، ئەدەپ - ئەخلاق، ئۆرپ - ئادەت، مېجەز - خۇلق، چىراي جەھەتلەردە باشقىلارنى جەلپ قىلالايدىكەنمىز.

غەيرەت توختى كەنجى:

مەكتەپتە باشقا ئەللەردىن كەلگەنلەر بىلەن كۆپ ئارىلاشمىغان بولساممۇ، ئوقۇشنىڭ ئاخىرقى ئىككى يىلىدا Rotary كۈلۈپىنىڭ

ئۆزۈڭىزنىڭ ئۆزۈڭىزىڭىز

ئوقۇش مۇكاپاتىغا ئېرىشىپ، شۇ مۇكاپاتقا ئېرىشكەن چەت ئەللىكلەر بىلەن ئۇچرىشىش پۇرسىتىگە ئىگە بولدۇم. ئۆزۈمنىڭ بىلىم - ئىقتىدار جەھەتتە ئۇلاردىن قېلىشمايدىغانلىقىمنى، ھەتتا ئۇلاردىن ئۈستۈن تۇرىدىغانلىقىمنى ھېس قىلدىم. لېكىن، ئۇلاردىكىدەك جەمئىيەت قارشى ۋە ئادىمىي قاراشنىڭ مەندە خېلىلا كەم ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىپ، بۇنى يۇرتىمىزدىكى كىتابتا بارنىلا ئوقۇتۇپ قويۇش ئۈسۈلىنىڭ كەلتۈرۈپ چىقارغانلىقىنى تونۇپ يەتتىم.

جۇرئەت توختى كەنجى:

باشقا ئەللەردىن كەلگەن ئىستۇدېنتلار بىلەن بىللە ئوقۇش داۋامىدا شۇنى ھېس قىلدىمكى، ۋەتىنىمىزدە ياخشى ئائىلە تەربىيەسى ۋە ئالىي مائارىپ تەربىيەسى ئالغان ھەرقانداق بىر ئۇيغۇر ھەرگىزمۇ ياپونىيەلىك، ئامېرىكىلىق ياكى ياۋروپالىقتىن تۆۋەن تۇرمايدۇ. ئۇلار ھەر قانداق يەردە رىقابەت دۇنياسىغا ئۆزىنى قورقماستىن ئاتالايدۇ، دەپ ئىشىنىمەن.

قۇتلۇق سابىت:

باشقا ئەللەردىن كەلگەن ئوقۇغۇچىلار بىلەن ياپون تىلى ئۆگىنىش جەريانىدا بىر يىلنى ئۆتكۈزۈپ، بىزنىڭ ئۈنۋېرسال ساپايىمىزنىڭ تۆۋەن ئەمەسلىكىنى ھېس قىلدىم. ئامېرىكا ۋە ياۋروپا ئەللىرىدىن كەلگەن ئوقۇغۇچىلارنىڭ دۇنيا قارشى ۋە ئۇچۇر بايلىقى بىزنىڭكىدىن پەرق قىلىدۇ. ئۇلار ئىنگىلىز تىلىنى بىلگەچكە، دۇنيانى بىزدىن بەكرەك بىلگەندەك كۆرۈنىدۇ، لېكىن ئۇنداق ئەمەس. ئىنگىلىز تىلى پەقەتلا بىر قورالدىن ئىبارەت. ئۇلاردىن ئۆگىنىدىغان يەرلىرىمىز بار. لېكىن ئۇلارنىڭمۇ بىزدىن ئۆگىنىدىغان يەرلىرى بار. بىزدە تولا ئادەم ئىنگىلىزچە بىلگەن ئادەمنى ھەممىنى بىلىدۇ دەپ، ئۇنىڭغا قارىغۇلارچە ئىشىنىدۇ، خۇددى خەنزۇچە بىلگەننى ھەممە نەرسىنى بىلىدۇ دېگەندەك.

ئالى مەكتەپ دەۋرىدە ھەرقايسى پەننى ياپونلار ۋە باشقا چەت ئەللىكلەر بىلەن رىقابەتتە ئۆگەندىم. دېمەك، بىزنىڭ ھېچ يېرىمىز باشقىلاردىن كەم ئەمەس. ئارىمىزدا ھەر خىل ئادەم بار، ئۇلار ۋاقىت، تازىلىق دېگەندەك مەسىلىلەرگە دىققەت قىلماي مىللىي ساپايىمىزنى خۇنۇكلەشتۈرۈپ قويدۇ. بۇ ھال ھەرقانداق مىللەتتىن تېپىلىدۇ. بۇنداق مەسىلىلەرنى ئاستا - ئاستا تۈزىتىپ كەتكىلى بولىدۇ.

سەلتەنەت ئىبراھىم:

بىز ئاسىيالىقلار ئۆزىمىزنى ئەركىن تۇتالمايدىكەنمىز، ھەرقانداق ۋاقىتتا ئېھتىياتچان بولۇپ، غۇرۇرىمىز بىلەن ياشىيالىمايمىز. ئەركىنلىك ساپانى كۆتۈرۈشنىڭ مۇھىم بىر ئامىلى. ئۆزۈمنى ئالسام، ئوتتۇرا ھەم ئالىي مەكتەپتە ئۆگىنەلمىگەن، ئىسراپ بولغان ۋاقىتىمنى ئالتە يىل تىرىشىپمۇ تولۇقلىيالىمدىم. ئەركىن قىزىقىش ۋە ھەۋەس بىلەن بىرەر كەسپىنى مەقسەتلىك ھالدا ئۆگىنىش ئارقىلىق ئىقتىدارىمىزنى ئۆستۈرۈشىمىز كېرەك ئىكەن. ساپايىمىزنى جىددىي يۇقىرى كۆتۈرۈش كېرەكلىكىنى، ئۇنداق قىلمىساق ئەھۋالنىڭ ياخشى بولمايدىغانلىقىنى ھېس قىلدىم.

4. سىزنىڭچە، ئۇيغۇر زىيالىيلىرىدىكى ئەڭ چوڭ يېتەرسىزلىك نېمە؟ ئارتۇقچىلىقچۇ؟

پەرىدە ئابلىز:

ئۇيغۇر زىيالىيلىرىنىڭ يېتەرسىزلىكى: شەخسىيەتچى ھەم مىللەتنى سۆيۈش روھى ئاجىز؛ ئارتۇقچىلىقى: جاپاغا چىداملىق.

كامىل مۇستاپا:

مېنىڭچە، زىيالىيلىرىمىزدا سەۋىيە ئۆسكەنسىمۇ باشقىلارنى ياراتمايدىغان ئادەت بار. ئارتۇقچىلىقى: شارائىتنى ئۆزى يارىتىپ ئالغا ئىلگىرىلەش روھى بار.

ئابدۇرەھمان ئابلېمىت:

ئۇيغۇر زىيالىيلىرىدا كەم نەرسىنىڭ ئىنتايىن كۆپ ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىشقا بولىدۇ. بۇنىڭ سەۋەبلىرى كۆپ بولسىمۇ، ئەسكەرتىشكە تېگىشلىكى، ئىلىمگە نىسبەتەن چوڭقۇر - ئىنچىكە ئىزدىنىش روھى يوق، ئەستايىدىللىق ۋە مەسئۇلىيەتچانلىق كەم.

ھىمىت سىدىق:

ئەڭ چوڭ يېتەرسىزلىكى: ئۆزىنى توغرا پەرەز قىلالمايدۇ ۋە ئۆزىگە توغرا باھا بېرەلمەيدۇ؛ ئارتۇقچىلىقى: تىرىشچان.

غەيرەت توختى كەنجى:

ئارتۇقچىلىقى: ئەركىن تەپەككۈر قىلالايدۇ، يېڭى ئىدىيەلەرنى ئوتتۇرىغا قويالايدۇ. مۇنداقچە ئېيتقاندا، تەپەككۈر قىلىش ئىقتىدارى خېلىلا كۈچلۈك. كەمچىلىكى: ھۇرۇن ۋە ئۆزىگە ئىشەنمەيدۇ. تەتقىقات ۋە ئۆگىنىشتىن خاتىرە قالدۇرۇشقا، ئۇلارنى يەكۈنلەپ ئېلان قىلىشقا ئېتىبار بەرمەيدۇ. ئۆزىگە ۋە قىلغان ئىشىغا گۇمان بىلەن قارايدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۆزىدىن گۇمان قىلىپ، قىلغان ئىشىنى باشقىلارغا بىلدۈرمەيدۇ.

جۈرئەت توختى كەنجى:

مېنىڭچە، ئۇيغۇر زىيالىيلىرىنىڭ ئەڭ چوڭ يېتەرسىزلىكى شۇكى، ئۇلار ئالىي مەكتەپنى پۈتكۈزگەندىن كېيىن، دۇنيادىكى جىمى نەرسىنى بىلىپ بولغاندەكلا، تىرىشمايدۇ. بۇنىڭ بەلكىم شارائىت ۋە دەۋر بىلەن زىچ مۇناسىۋىتى بولۇشى مۇمكىن. لېكىن، ھەممىنى شارائىتقا دۆڭگەپ قويۇش ئاقىلانلىك ئەمەس. زىيالىيلىرىمىز ئۆزى ياشاۋاتقان ۋە خىزمەت قىلىۋاتقان مۇھىتقا ئەمەس، پۈتكۈل دۇنياغا نەزەر سېلىشى كېرەك.

قۇتلۇق سابىت:

ئۇيغۇر زىيالىلىرىدىكى ئەڭ چوڭ يېتەرسىزلىك شۇكى، ئۇلاردا ئىنتىلىشچانلىق سۇس. ئۇلار بىر ئىدارىگە كىرىۋالسا ئىشى پۈتىدۇ، مائاشنى ساق ئالساملا بولدى، دەپ ئويلايدۇ. ھۆكۈمەت 1985 - يىلىدىن باشلاپ بىر قىسىم كىشىنى ياپونىيەگە ئوقۇشقا چىقاردى. باشتا كەلگەنلەر خېلى كۆپ نەتىجە ياراتقاندى، يېقىندىن بۇيان كەلگەنلەر ماددىي بايلىققا ئۆزىنى ئۇرۇپ، ئۆزلىرىنىڭ ئۆگىنىش ۋە تەتقىقات ئۈچۈن كەلگەنلىكىنى ئۇنتۇپ قېلىۋاتىدۇ. بەلكىم، ئۇلار ئۆي ئېلىش، بالا بېقىشنىڭ ۋەسۋەسىسىدە شۇنداق قىلغاندۇ. ئۇلار ياپونىيەدە ئىشلەش بىلەنلا بولۇپ كېتىپ، ۋەتەنگە قايتقاندىن كېيىن كۆرمىگەن ئىشىنىمۇ كۆردۈم دەپ، يوق تەشۋىقاتنى قىلىپ، چەت ئەللەردە ئوقۇش خىيالىدا بولغان ياشلىرىمىزنى قايىمۇقتۇرماقتا. ئۆزىگە ئىشەنچسىز يوقلار ئۆزىنى ئاسانلا يوقىتىپ قويدۇ. ئۆز ئالدىغا ئىش قىلالايدىغانلار ئاز، باشقىلارنىڭ يول باشلىشىغا قارايمەن دەپ، پاتقاققا پېتىپ قالىدۇ. ئارتۇقچىلىقى: چىداملىق، ھەرقانداق مۇھىتقا ماسلىشىپ كېتەلەيدۇ. دۇنيا پەن - تېخنىكىسىنىڭ ئالدىنقى سېپىدە نەتىجە قازىنىۋاتقانلارمۇ بار.

سەلتەنەت ئىبراھىم:

كەمچىلىكى: چەت تىللارنى بىلمەيدۇ، بىلگەن نەرسىلىرىنى باشقىلارغا ئۆگەتمەيدۇ. مەلۇم بىر يىلى بىزنىڭ مەكتەپكە (كىيوتو ئۇنىۋېرسىتېتىغا) ئىككى داڭلىق تىل تەتقىقاتچىسى كەلگەنىدى، پىروفېسسورمىز ئۇلاردىن سوئال سورىغاندى، ئۇلار دۇدۇقلاپ قىزىرىپ كەتتى. پىروفېسسورمىز كۈلۈپ كەتتى. زىيالىلىرىمىزنىڭ ئارتۇقچىلىقى كەمتەرلىك بولسا كېرەك.

:Ay

كەمچىلىكى: شەخسىيەتچىلىك ۋە ئۇنىڭدىن كېلىپ چىققان ئىچى تارلىق.

5. سىزنىڭچە، ياپونىيە جەمئىيىتىدە ئوقۇش ۋە تۇرمۇش كەچۈرۈش ئۈچۈن قانداق سالاھىيەتنى ھازىرلاش كېرەك؟

پەرىدە ئابلىز:

ھازىر ياپونىيەگە ھەقىقىي ئوقۇش مەقسىتىدە كەلگەنلەر بەك ئاز. ھەقىقىي ئوقۇش ۋە ئوقۇش ھاياتىنى مەنىلىك ئۆتكۈزۈش ئۈچۈن ھەرقانداق روھىي بېسىم ۋە جاپا - مۇشەققەتكە چىداپ، كېچىنى كۈندۈزگە ئۇلاپ تىرىشىپ، قىيىنچىلىق ئۈستىدىن غالب كېلەلەيدىغان بولۇش كېرەك.

كامىل مۇستاپا:

مېنىڭچە، ياپونىيەدە ئوقۇش ئۈچۈن مەلۇم دەرىجىدە ئىقتىساد (قەرز ئالسىمۇ بولىدۇ) بولۇشى، ئۆگىنىش ۋە ئەمگەكنى ياخشى كۆرىدىغان (ھۇرۇن ئەمەس) ئالاھىدىلىك بولۇش لازىم.

ئابدۇرەھمان ئابلىمىت:

بىزمۇ باشقىلار قىلغاننى قىلالايمىز. بۇنىڭ ئۈچۈن تىل ئۆتكىلى ئەڭ مۇھىم. ياپونچە بىلىپلا قالماستىن، ئىنگىلىزچىنىمۇ بىلىش كېرەك.

ھىمىت سىدىق:

غەيرەت ۋە غۇرۇر بولۇشى كېرەك.

غەيرەت توختى كەنجى:

ئۆزىنى ھەرگىزمۇ باشقىلاردىن پەسمۇ چاغلماسلىقى، ئۈستۈنمۇ چاغلماسلىقى، ئۆزىگە ئىشىنىشى كېرەك. ئاندىن ئىزچىل ئۆگىنىشنى توختاتماسلىقى لازىم.

جۇرئەت توختى كەنجى:

مېنىڭچە، ياپونىيە شارائىتىدا ئوقۇش ۋە تۇرمۇش كەچۈرۈش ئۈچۈن قېرىنداشلىرىمىز چوقۇم ئالدى بىلەن ئۆز كەسپىدە ئەتراپلىق بىلىم ئىگىسى بولۇشى، شۇنىڭدەك ئىنگىلىز تىلى ياكى ياپون تىلىنى مۇكەممەل ئىگىلىشى، ئۇنىڭدىن قالسا، ياپونىيەدە بىرەر يىل ياشىيالىغۇدەك ئىقتىساد توپلىشى كېرەك. چۈنكى، بىر يىلدا كېيىنكى ئوقۇش ئۈچۈن شەرت ھازىرلاشقا توغرا كېلىدۇ. ياپونىيەدە تىرىشقان ئادەملا ئوزۇپ چىقالايدۇ.

قۇتلۇق سابىت:

بۇ، ئادەمنىڭ ئۆزىگە باغلىق. پەقەت ئاددىي تۇرمۇش كەچۈرۈش خىيالىدا بولسىڭىز، ئاز - تولا ياپون تىلى ئىگىلەپ ئىشلىسىڭىز بولىدۇ. مىسالەن، ئاشپەزلىك، سودىگەرلىك دېگەنلەردەك. يەنە زاۋۇتلاردا ئىشلىسىڭىزمۇ بولىدۇ. دۇنيانىڭ ئالدىنقى سەۋىيەسىدە تۇرمۇش كەچۈرمەن دەيدىكەنسىز، ئۇنداقتا، ياپون تىلىدىن باشقا ئىنگىلىز تىلىنىمۇ پۇختا ئىگىلەپ، كەسپتىمۇ پۇختا بولسىڭىز بولىدۇ. ياپونىيەدە ئوقۇيمەن دېسىڭىز، ئالدى بىلەن تىل مەسىلىسىنى ھەل قىلىڭ، ئىنگىلىز تىلىنىمۇ ئىگىلەپ قويۇڭ، ئىشلىرىڭىز ئاستا - ئاستا يۈرۈشۈپ كېتىدۇ.

سەلتەنەت ئىبراھىم:

ياپونچىنى مەلۇم دەرىجىدە بىلىش بىلەن بىللە، ياپونلارنىڭ خاراكتېرى ۋە ئۆرپ - ئادەتلىرىنىمۇ ئىگىلەپ قويۇش كېرەك. بۇ شەرتلەرنى ھازىرلىمىغانغا ئۆلۈپ قالمايسىز، ئەمما ياپونلار سىزنى كۆزگە ئىلمايدۇ. يات بىر ئەلگە چىققاندا ھەربىر ئۇيغۇر باشقا قېرىنداشلىرىغا ۋەكىل بولۇپ قالىدۇ. ئۇلار ئەجدادلىرىنىڭ شۆھرىتى ۋە مىللىتىنىڭ ئابرويىغا مەسئۇل بولۇشى كېرەك. مەن يولدىن

چىقىمىدىم، سىياسىي ئىشلارغا ئارىلاشمىدىم، كىشىگە بوزەك بولمىدىم، بىر ئۇيغۇر قىزى بولۇپ، غۇرۇرۇم بىلەن ياشىدىم.

: Ay

قىيىنچىلىق ۋە ھەرقانداق دەرد - ئەلەمگە چىدايدىغان ئىرادە بولۇشى كېرەك.

6. ۋەتەندىكى بىر قىسىم كىشى «ياپونلار بىزنى ياخشى كۆرىدۇ» دەپ قارايدۇ، بۇنى سىز ھېس قىلىدىغىزمۇ؟

پەرىدە ئابلىز:

بۇنىسى ماڭا ئېنىق ئەمەس، لېكىن شۇنى كېسىپ ئېيتالايمەنكى، ياپونلار تىرىشچان ئادەمنى بەك ياخشى كۆرىدۇ ۋە ئۇنىڭغا ياردەم قولىنى سۇنىدۇ.

كامىل مۇستاپا:

بۇ بىر تەرەپلىمە گەپ. ياپونىيەدە «ئۇيغۇر» دېگەن مىللەتنى بىلمەيدىغان كىشىلەر تولا.

ئابدۇرەھمان ئابلىمىت:

ئۇ گەپكە ئىشىنىپ كەتمەيمەن. مەن «تاش چۈشكەن يېرىدە ئەزىز» دېگەن تەمسىلنى بەك ياخشى كۆرىمەن. ھەرقانداق مىللەت ئۆز مەدەنىيىتىنى ئۆزى ئەتىۋارلايدۇ ھەم ئۇنىڭدىن پەخىرلىنىدۇ، ياپونلارمۇ شۇنداق. ئۇلار بىزنى تازا چۈشەنمىگەچكە، بىزگە قىزىقسا كېرەك. چۈشەنمىگەن نەرسىگە قىزىقىش نىسبەتەن ئومۇميۈزلۈك ھادىسە.

ھىمىت سىدىق:

ئۇيغۇرلارنى بىلىدىغان ياپونلار بىزدىن بەكرەك «يىپەك يولى» غا

قىزىقىدۇ. ئۇيغۇرلارنى بىلمەيدىغانلار جۇڭگودا بىزدەك مىللەتنىڭ بولغانلىقىغا قىزىقىدۇ. ياپونلاردا ئۇيغۇرلارنى چۈشىنىپ ئامراقلىق قىلغۇدەك تونۇش تېخى شەكىللەنمىگەندۇ. ياپونلاردا ھەممەيلەنگە قىزغىن مۇئامىلە قىلىش ئادىتى بولغاچقا، ئۇيغۇرلار «ياپونلار بىزنى ياخشى كۆرىدۇ» دەپ خاتا ئۇقۇمغا ئىگە بولۇپ قالغان. لېكىن، ئۇلارنىڭ بىزنى يامان كۆرمەيدىغانلىقى ئېنىق.

جۇرئەت توختى كەنجى:

بۇ پۈتۈنلەي قۇرۇق گەپ. شۇنىسى ئېنىقكى، ياپونلار ھارماي - تالماي تىرىشىدىغان ھەرقانداق ئىرق ۋە مىللەتنى ياخشى كۆرىدۇ. چۈنكى، ئۇلارنىڭ ئۆزىمۇ ئۆزىنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى تىرىشىپ خىزمەت قىلىش ئارقىلىق ئىپادىلەيدۇ.

قۇتلۇق سابىت:

بۇ گەپنى مەنمۇ ئاڭلىغان. ياپونلار ئۇيغۇرلارنى ئەمەس Silk Road (يىپەك يولى) نى ياخشى كۆرىدۇ دېسەك مۇۋاپىقلىقىمىز. بىزنى ياخشى كۆرىدىغانلارمۇ يوق ئەمەس. ئۇلار بىزنى نېمە ئۈچۈن ياخشى كۆرىدۇ؟ بۇنى ئويلىنىپ كۆرگەنلەر بارمىدۇ؟ بەلكىم، ئۇلار بىزگە تەرەققىي قىلىۋاتقان دۆلەتتىن كەلگەن ئىقتىسادى ئاجىز خەلق دەپ ياكى «يىپەك يولى» دىن كەلگەن دەپ ھېسداشلىق قىلار. ياپونلارنىڭ ئىچىدىمۇ ئوساللىرى بەك ئوسال، ھەممىسى بىز تېلېۋىزوردا كۆرگەندەك ئەمەس. مەسىلىگە ئىككى تەرەپتىن قارىغان تۈزۈك. ماشىمۇ ياردەمدە بولغان ياپونلار ئاز ئەمەس، بۇ مېنىڭ ئۇيغۇر بولغانلىقىمىز ئەمەس، ئۇلارنىڭ ئىشەنچىسىگە ئېرىشكەنلىكىمىز بولغان. دېمەك، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئىشەنچىسىگە ئېرىشكەن ئادەمگىلا ياردەم قىلىدۇ. ئەگەر سىز بىرەر قېتىم ئۇلارغا يالغان سۆزلەپ چىقىپ قالسىڭىز، ئۇلار سىزگە مەڭگۈ ئىشەنمەيدۇ. يېقىندىن بۇيان، ياپونىيەدىكى ئۇيغۇرلار ئارىسىدا ھەر خىل ئىشلار يۈز بېرىۋاتىدۇ،

ئۇيغۇر تىببىي ئىلمى

ياپونلارنى ئالداش ۋە ئوقۇتقۇچىسىغا يالغان سۆزلەش دېگەندەك مەسىلىلەر كۆرۈلۈۋاتىدۇ. بۇ ھامان كېيىن كەلگەن ئۇيغۇرلارنىڭ ئىشىغا پاسسىپ تەسىر كۆرسىتىدۇ. مەن بۇنىڭدىن ئەنسىرەيمەن.

سەلتەنەت ئىبراھىم:

شۇنداق، ياپونلار ھەقىقەتەن ئۇيغۇرلارنى، يەنى تۈركىي مىللەتلەرنى ياخشى كۆرىدۇ. سەۋەبى، ياپونلار «يىپەك يولى» غا قىزىقىدۇ. مەن ھەر يىلى ياپونىيەلىك ساياھەتچىلەرنىڭ تەرجىمانى سۈپىتىدە ۋە تەنگە بېرىۋاتىمەن. ئۇلار خۇددى ئۆزىمىزنىڭ يۇرتىغا كېلىپ قالغاندەك بولۇۋاتىمىز دېيىشىپ كېتىدۇ، ئۇلار بۇنىڭ سەۋەبى نېمىدۇ دەپ سوئال قويۇشىدۇ.

:Ay

بۇ بىر ئەخمىقانە قاراش. ئۇلار بىزگە ھېسداشلىق قىلىدۇ، خالاس. مەن ئۆزۈمنىڭ بىر قىسىم پەزىلىتىم بىلەن ئۇلارنىڭ ھۆرمىتىگە ئېرىشتىم.

7. ياپونلارنىڭ خاراكتېرىدىكى سىز ئەڭ قايىل بولغان ئېلىمىنت نېمە؟ سىز ياقۇرمايدىغان ئېلىمىنتلارمۇ بارمۇ؟

پەرىدە ئابلىز:

ياقتۇرىدىغىنىم شۇكى، ئۇلار ئەستايىدىل، تىرىشچان ۋە راستچىل. ياقۇرمايدىغىنىم شۇكى، ئۇلار ئۆز كۆزقارىشىنى ئېنىق ئېيتمايدۇ.

كامىل مۇستاپا:

ياپونلارنىڭ ئەڭ ياخشى يېرى، ئۇلار بىر ئىشنى ئەستايىدىل قىلىدۇ. لېكىن، ئۇلار چەت ئەللىكلەرنى ياخشى كۆرۈپ كەتمەيدۇ.

ئابدۇرەھمان ئابلىمىت:
مەن نۇرغۇن كىشىگە ئوخشاشلا ياپونلارنىڭ سەمىيلىكى،
ئەستايىدىللىقى، جاپاغا چىداش روھى، كەمتەرلىكى ھەم
ئەمگەكچانلىقىغا بەكمۇ قايىل بولدۇم. بۇ بەلكىم تەبىئىي شارائىت
ۋە ئىجتىمائىي تۈزۈم بىلەن باغلىق بولۇشى مۇمكىن.

ھىمىت سىدىق:

مەن ئۇلارنىڭ ياماتو خىسلىتىنى، يەنى ئۆز مىللىتىنى، ئۆز
دۆلىتىنى باشقىلاردىن تۆۋەن قويۇشنى ئەڭ چوڭ نومۇس دەپ
بىلىدىغان ئىرادىسىنى ياخشى كۆردۈم. ئۇلار كىچىككىنە ئارالدا
ياشاغۇچىمىكىن، كۆڭلى - كۆكسى كەڭ ئەمەس.

غەيرەت توختى كەنجى:

مېنى قايىل قىلغىنى ياپونلارنىڭ تىرىشچانلىقى ۋە ھەمكارلىشىش
روھى. مەن ياپونلارنىڭ gambattene (تىرىشقىن) دېگەن گېپىنى ئەڭ
ياقتۇرمىەن. چۈنكى، ياپونىيە جەمئىيىتى تىرىشچانلىق ئارقىلىق
يارىتىلغان.

جۈرئەت توختى كەنجى:

ياپونلارنىڭ خاراكتېرىدە مېنى ئەڭ قايىل قىلغان ئىككى نەرسە
بار: بىرى، ئەستايىدىللىق، يەنە بىرى، ئوزۇقلىنىش ئادىتى. ئۇلارنىڭ
ئەستايىدىللىقى جاھىللىقنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ، يەنى بىر ئىشقا
جاھىللىق بىلەن كىرىشىپ، ئۇنىڭدىن چوقۇم نەتىجە چىقىرىدۇ.
ئەگەر بىز ئۇيغۇرلار بۇ ئىككى روھنى ئۆزىمىزگە سىڭدۈرسەك،
كەلگۈسىدە مىللەتنىڭ ئىستىقبالى چوقۇم ياخشى تەرەپكە يۈزلىنىدۇ،
دەپ ئويلايمەن.

قۇتلۇق سابىت:

ياپونلارنىڭ تىرىشچان، ئىنتىزامچان روھى مېنى قايىل قىلىدۇ. ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشىدا مەغلۇپ بولۇپ، ۋەيران بولغان بىر دۆلەتنىڭ خەلقى نەچچە ئون يىل ئىچىدە قەد كۆتۈرۈپ، ئامېرىكىدىنلا قالسا دۇنيادا تەرەققىي تاپقان، ئىقتىسادىي ئەمەلىي كۈچى زور ئىككىنچى دۆلەت بولۇپ قالدى. بۇ، تىرىشچانلىق ۋە ئىنتىزامچانلىقنىڭ مەھسۇلى. مەن ئۇلارنىڭ ئائىلە مەدەنىيىتىنى ياقتۇرمايمەن. بىر ئائىلىنىڭ پۈتۈن ئەزالىرى بىرلىكتە مۇنچىغا چۈشىدۇ. ئوتتۇرا مەكتەپتە ئوقۇۋاتقان قىزلارمۇ خىجىل بولماي دادىسى بىلەن بىللە دوش مۇنچىغا چۈشىدۇ. ئۇلار بۇنى دادا - بالا ئوتتۇرىسىدىكى مۇھەببەت دەپ چۈشىنىدۇ. لېكىن، باشقا ھەرقانداق بىر ئەل ئادىمىنىڭ بۇنى توغرا تاپقىنىنى كۆرمىدىم. يەنە بىرى، ياپونلارنىڭ ئىچى تار، بۇنى بىرلىكتە خىزمەت قىلىشىڭىز بىلىسىز. ئۇلاردىن ئېشىپ كەتسىڭىز ھەرگىز چىدىمايدۇ. ئەگەر سىز ئادەتتىكى خىزمەتچى تۇرۇپ، باشلىقىڭىزدىن ياخشىراق كىيىنىشىڭىز سىزنى ئاسانلا ئوڭشاپ قويىدۇ.

سەلتەنەت ئىبراھىم:

مەن ياپونلارنىڭ تىرىشچانلىقى، ئاسانلىقچە بەل قويۇۋەتمەيدىغانلىقى، تەتقىقاتتىكى سەمىمىيلىكى ۋە ئىنچىكىلىكىنى ياقتۇرمايمەن. ئەمما ياپونلار ئۆزىدىن باشقا ھېچكىمگە ئىشەنمەيدۇ. ئۇلاردىكى يالغۇزلۇق، زىرىكىش، ئۈمىدسىزلىك، ھېسسىياتسىزلىق، خۇنۇكلۇك، روھىي بېسىم قاتارلىقلارنى كەلتۈرۈپ چىقىرىۋاتقان رېئاللىقنى ياقتۇرمايمەن. ئەرلەر ئىزدەك ياشىمايدۇ، ئاياللارمۇ ئاياللارغا خاس گۈزەللىككە ئىنتىلمەيدۇ. ئاياللار پەرزەنت تەربىيەلەش جەھەتتىكى ياخشى ئەنئەنىسىنى ئۇنتۇماقتا. بالىلاردا پۇل ئۈچۈن دەيدىغان بىر تەرەپلىمە قاراش ئېغىر، ياشلار ۋە ئۆسمۈرلەردە جىنايەت سادىر قىلىش كۆپىيىپ كېتىۋاتىدۇ.

:Ay

مېنىڭ ياقتۇرغىنىم، ياپونلارنىڭ ئۆز خىزمىتىگە بولغان سادىقلىقى ۋە مەسئۇلىيەتچانلىقى. لېكىن، ئۇلارمۇ ئىنسان بولغاندىكىن، بەزى نۇقتىلاردىن خالىي ئەمەس.

8. ياپونلارنىڭ ئۇيغۇرلارغا ئوخشاپ كېتىدىغان تەرەپلىرىمۇ بارمۇ؟ سىزنىڭچە، ئۇلار ئەنئەنىۋى ئۆز مەدەنىيەت بىلەن يات مەدەنىيەتنىڭ مۇناسىۋىتىنى قانداق بىر تەرەپ قىلغان؟

پەرىدە ئابلىز:

ياپونلارنىڭ ئەدەبىيلىكى، سىلىق - سىپايلىقى، قائىدە - يوسۇنلىرى ئۇيغۇرلارنىڭكىگە ئوخشاپ كېتىدىكەن. ئەمما، ھازىر ئۇلارنىڭ ئۇ خىسلەتلىرى ۋە قائىدىلىرى يىمىرىلىشكە باشلاۋېتىپتۇ.

كامىل مۇستاپا:

سالام - سەھەت ئادەتلىرى بىز ئۇيغۇرلارنىڭكىگە ئوخشاپ كېتىدۇ، دەپ قارايمەن. لېكىن، ھازىر شەھەرلەردىكى ئۇيغۇرلار ئارىسىدا سالام - سەھەت قائىدىلىرى يوقاپ كېتىۋاتىدۇ.

ھىمىت سىدىق:

ياپونلار مەدەنىيەتلا بولسا ئەنئەنىۋى ياكى يات دېمەستىن قوبۇل قىلىشقا ماھىر.

جۈرئەت توختى كەنجى:

مېنىڭچە، شەرقىي ئاسىيا كىشىلىرى بولۇش سۈپىتى بىلەن ياپونلارنىڭ بىزگە ئوخشاپ كېتىدىغان يېرى يوق دەپ قارايمەن. ئوخشاشلىقى بار دېيىلسە، تىللىرىمىزنىڭ گىرامماتىكىلىق

ئۇيغۇر تىلى ئىلمى

قۇرۇلمىسى ئوخشاپ كېتىدۇ. چۈنكى، ھەر ئىككىسى ئالتاي تىللىرى سىستېمىسىغا كىرىدۇ. بۇنداق ئورتاقلىق ھەمدە بىزنىڭ خەنزۇ تىل - يېزىقىنى تونۇشىمىز ياپون تىلىنى تېزىرەك ئۆگىنىشىمىزگە پايدىلىق شارائىت يارىتىپ بېرىدۇ.

قۇتلۇق سابىت:

ياپون ئاياللىرىنىڭ ئەرلىرىنى چوڭ بىلىشى ئۇيغۇرلارنىڭكىگە ئوخشاپ كېتىدۇ. كىچىكلەر چوڭلارنىڭ ئالدىدا ئەدەبىيەتلىك قىلمايدۇ. لېكىن توكيودا ئەھۋال باشقىچە. توكيولۇقلارنى ياپونلارنىڭ ئۆزىمۇ ئەسكى دەپ تىللايدۇ. ياپونلارنى يات مەدەنىيەتنى بەكمۇ ئاسان قوبۇل قىلىدۇ، دېسەك بولىدۇ. ياشلىرى تېخىمۇ شۇنداق. بىراق ئەنئەنىۋى بايراملاردا ياشلارمۇ ئۆزلىرىنىڭ مىللىي كىيىملىرىنى كىيىدۇ. ئۇيغۇرلار ئۆزلىرىنىڭ مىللىي بايراملىرىدا ئەقەللىيسى دوپپا كىيىشىنىمۇ ئېسىگە ئالمايدۇ. شۇڭا، ياپونلارنى ئۆز ۋە ئۆزىگە مەدەنىيەتنىڭ پەرقىنى ياخشى ئايرىۋالغان دېيىشكە بولىدۇ.

سەلتەنەت ئىبراھىم:

ياپونلارنىڭ ئەخلاقىي قائىدىلىرى بىزنىڭكىگە ئوخشاپ كېتىدۇ. ياپونلار ئۆز مەدەنىيىتىنى ئىنتايىن قەدىرلەيدۇ، مىللىي مەدەنىيەتنى باشلانغۇچ مەكتەپتىن باشلاپ تونۇشتۇرىدۇ ۋە ئۇنى قوغداشقا دەۋەت قىلىدۇ. شۇنىڭدەك ئۇلارنىڭ يات مەدەنىيەتنىمۇ ھۆرمەتلەپ قوبۇل قىلىدۇ. ھەيران قالغىنىم شۇكى، قوبۇل قىلغانغا 100 يىل بولغان يات مەدەنىيەتنى باشقىلارنىڭ دەپ ئېتىراپ قىلىدۇ ھەم ئۇنىڭغا ھۆرمەت قىلىدۇ.

Ay:

ياپونلار ئۆزلىرىنىڭ ئەنئەنىۋى مەدەنىيىتىنى ساقلاش ۋە ئۇنى تەرەققىي قىلدۇرۇشقا يۈكسەك دەرىجىدە ئەھمىيەت بېرىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىللە باشقىلارنىڭ ئىلغار مەدەنىيىتىنى قوبۇل قىلىدۇ.

9. سىز ياپونلار ۋە باشقا چەت ئەللىكلەر نەزىرىدىكى مىللىي سالاهىيىتىمىز ھەققىدە نېمىلەرنى ھېس قىلىدىڭىز؟

پەرىدە ئابلىز:

ئۆز مىللىتىمىزنى سۆيۈشىمىز ۋە ئۆز مىللىتىمىزدىن پەخىرلىنىشىمىز كېرەك ئىكەن.

ھىمىت سىدىق:

ھەربىرىمىز ئۆزىمىزنى بىر مىللەتنىڭ ۋەكىلى دەپ قاراپ، ئىنسانىي قەدەر - قىممىتىمىزنى ساقلاپ تۇرالماساقلا، باشقىلارنىڭ نەزىرىدىكى ئورنىمىز ئۆسىدۇ.

جۈرئەت توختى كەنجى:

مېنىڭچە، نۇرغۇن ياپون ۋە باشقا چەت ئەللىك دۇنيادا بىزنىڭمۇ بارلىقىمىزنى بىلمەيدۇ. ئەجدادلىرىمىز ئۆزلىرىنى دۇنياغا تونۇتقۇدەك نەتىجىلەرنى قولغا كەلتۈرگەن بولسىمۇ، يېقىن تارىختىن بېرىقى ئەۋلادلار ئۇنداق قىلالىمىدۇق. ياپونىيەدە ئۆزى ئىشلەۋاتقان ئورۇنلارغا ئاجايىپ تىرىشچانلىقلىرى ۋە كۆزگە كۆرۈنەرلىك نەتىجىلىرى ئارقىلىق ئۆزىنىڭ خاس ۋە مىللىي كىملىكىنى تونۇتۇۋاتقانلارمۇ بار. لېكىن بۇلارنىڭ سانى بىر پۈتۈن ئۇيغۇر مىللىتىنىڭ سانىغا سېلىشتۇرغاندا ناھايىتى ئاز. تىرىشىپ ئۆگىنىپ، ياپونىيەگە كېلىپ ئوقۇيدىغانلارنىڭ سانى 10 مىڭغا يەتسە ۋە بۇلار ياپونىيەنىڭ ھەرقايسى ساھەسىدە ياخشى نەتىجىلەرنى قولغا كەلتۈرسە، بۇنىڭ مىللىي مەۋجۇتلۇقىمىزنى دۇنياغا تونۇشتۇرۇشقا نىسبەتەن مەلۇم دەرىجىدە تۆھپىسى بولۇشى مۇمكىن.

قۇتلۇق سابىت:

ياپونىيەدە ئۆزىڭىزنى «مەن جۇڭگولۇق» دەپ تونۇشتۇرسىڭىز،

ئىززىتى ئىززەتى بىرلىشىش

ئاڭلىغانلار ھەيران بولۇپ «سىز ئارغۇنمۇ؟» دەپ سورىدى. «ياق، مەن ئۇيغۇر، جۇڭگونىڭ غەربىي شىمالىدىن كەلدىم» دېسىڭىز، تولىسى بىلمەيدۇ. ياپونلارنىڭ تولىسى «جۇڭگو» دېسە خەنزۇلارنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرىدۇ، جۇڭگودا باشقا مىللەتلەرنىڭمۇ، بولۇپمۇ ئۇيغۇرنىڭمۇ بارلىقىنى خىيالغا كەلتۈرمەيدۇ. بۇ يەنىلا تەشۋىقات مەسىلىسىگە بېرىپ تاقىلىدۇ.

سەلتەنەت ئىبراھىم:

مەن كۆپلىگەن پائالىيەتكە قاتنىشىپ، بىزنىڭ مەدەنىيىتىمىزدەك مەدەنىيەتنىڭ يوقلۇقىنى، سەنئىتىمىزنىڭ بولسا تەڭداشسىز ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدىم. بىراق، بۇنى بىلىدىغانلار يوق ھېسابتا. ئەمما بىز ئۆزىمىزنىڭ ھاياتى ۋە كەلگۈسىگە ساختا مەسئۇلىيەت بىلەن مۇئامىلە قىلىپ، خەتەرلىك بىر ھالەتكە چۈشۈپ قالدۇق. مىللىي مائارىپىمىزنى جىددىي تەرەققىي قىلدۇرمىساق بولمايدۇ.

:Ay

ئۆزىمىزنىڭ كىملىكىنى ئېنىق ئېيتىپ بېرەلمەيدىغان ھالەتكە چۈشۈپ قالدۇق. بۇ ئەڭ خەتەرلىك.

10. سىزنىڭچە، «پالانى مىللەت ياكى دۆلەت بىزنى ياخشى كۆرىدۇ» دېگەن قاراش نېمىدىن دېرەك بېرىدۇ؟

پەرىدە ئابلىز:

باشقىلاردىن پاناھ تىلەشتىن دېرەك بېرىدۇ.

كامىل مۇستاپا:

بىر تەرەپلىملىكتىن ئىبارەت.

ھىمىت سىدىق:

ئۆز كۆڭلىنى ئۆزى ياساش، ئۆزىنى بىچارە كۆرسىتىشتىن دېرەك بېرىدۇ.

غەيرەت توختى كەنجى:

بۇ، ئۆزى تىرىشماستىن، تەقدىرىنى باشقىلارنىڭ بەلگىلەپ بېرىشىنى كۈتۈشتىن باشقا نەرسە ئەمەس. ئۆزىنىڭ بەختى ۋە كېلەچىكىنى شۇ ئادەمنىڭ ئۆزىلا يارىتالايدۇ. ئۆزى تىرىشمىسا باشقىلار ئۇنى قانداقمۇ ياخشى كۆرسۇن، ئاللامۇ ياخشى كۆرمەيدۇ.

جۈرئەت توختى كەنجى:

بۇ، يارامسىزلارنىڭ قارشى. بىز باشقىلار بىزنى ياخشى كۆرگۈدەك بىرەر ئىش قىلالىدۇقۇمۇ؟ پەقەت ئاجىزلارلا ئۆزىگە ئاشۇنداق تەسەللى بېرىدۇ. ھازىرقى شارائىتتا ئاجىزلارنى ياخشى كۆرىدىغان دۇنيا مەۋجۇت ئەمەس.

قۇتلۇق سابىت:

بۇ، ئۆز - ئۆزىنى گوللاپ، كۆڭلىنى ئاۋۇندۇرۇشقا ئۇرۇنۇشتەك باللاچە روھىي ھالەت.

سەلتەنەت ئىبراھىم:

بۇ بىر خىل موھتاجلىقنىڭ ئىپادىسى. ئۆزىنى ياخشى كۆرمىگەنلەرنى باشقىلارمۇ ياخشى كۆرمەيدۇ.

: Ay

بۇ ئۆز - ئۆزىنى ئەخمەق قىلىشتىن ئىبارەت. باشقىلار سېنى ئۆز مەنپەئىتى ئۈچۈن ياخشى كۆرىدۇ ۋە ئۆز مەنپەئىتى ئۈچۈن ئۆچ كۆرىدۇ.

11. ئەگەر بىرى سىزدىن ياپونىيە جۇڭگوغا ئوخشاش تىپىك شەرقىي ئاسىيا دۆلىتى بولۇش سۈپىتى بىلەن نېمە ئۈچۈن تەرەققىي قىلدى دەپ سورىسا، نېمىلەرنى دېگەن بولاتتىڭىز؟

پەرىدە ئابلىز:

ساختملىقتىن ساقلانغانلىقى ئۈچۈن، دەپ جاۋاب بەرگەن بولاتتىم.

كامىل مۇستاپا:

ياپون خەلقى ھەممە ئىشتا ئەستايىدىل بولغانلىقى ئۈچۈن، دەيتتىم.

ھىمىت سىدىق:

ياپونلارنىڭ ئۆز دۆلىتىنى ھەقىقىي سۆيگەنلىكى ۋە دۆلەت بىلەن پۇقرانىڭ مۇناسىۋىتى ياخشى ھەل قىلىنغانلىقىدىندۇر.

غەيرەت توختى كەنجى:

ياپونلارنىڭ ھارماي - تالماي ئىشلەش روھى بىلەن خەلقئاراغا يۈزلەنگەنلىكىدىن بولغان، دەيمەن.

جۈرئەت توختى كەنجى:

بۇنىڭ ئىككى ئامىلى بار. بىرى، ياپونلارنىڭ قەتئىي روھى. يەنە بىرى، ئۇلارنىڭ پەن - تېخنىكىنىڭ دۆلەتنى كۈچلۈك قىلىدىغان ئامىلى ئىكەنلىكىنى 100 يىل بۇرۇنلا تونۇپ يېتىشى. ياپونىيە دۆلىتى گۈللىنىشنىڭ پەن - تېخنىكىدىن ئايرىلالمايدىغانلىقىنى تونۇپ يېتىپ، يۈكسەك دەرىجىدىكى مەجبۇرىيەت مائارىپىنى 100 يىل بۇرۇنلا يولغا قويغان. بۇ خىل مائارىپ نەچچە ئون يىلدىن كېيىن مېۋە بېرىشكە باشلىغان.

قۇتلۇق سابىت:

7 - سوئالغا بەرگەن جاۋابىمنى تەكرارلايمەن.

سەلتەنەت ئىبراھىم:

ياپونلار ئانىسىنىڭ قورسىقىدىن چۈشۈپلا تەرەققىي قىلغان ئەمەس. ئۇلار ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشىدىن كېيىن ئىنسان كۆرمىگەن قىيىنچىلىقنىڭ دەردىنى تارتتى. ئەينى ۋاقىتتا ياپون خەلقىمۇ يالغۇز قالغانىدى، قايسىدۇر بىر دۆلەت ياكى مىللەتنىڭ ھېسداشلىقىغا موھتاج ئىدى. ئەمما ياپونلارنىڭ قېنىدا بىرىگە يالۋۇرىدىغان ئادەت يوق. شۇ چاغدا ئەڭ چەتكە قېقىلغان بۇ مىللەت لېۋىنى چىشلەپ تۇرۇپ تىرىشتى ۋە دۇنيا خەلقىگە ئۆز ئىرادىسىنى تونۇتتى. ئۇلار قورال بىلەن ئەمەس، بىلىم بىلەن ئۇتۇپ چىقتى. قىسقىسى، بۇ سوئالغا ياپونلار جاپا، قىيىنچىلىق، ئازاب نەتىجىسىدە بوگۈنكى كۈنگە ئېرىشتى، دەپ جاۋاب بېرىمەن.

:Ay

جاۋابىم شۇ: (1) ياپونىيە بۇنىڭدىن 100 يىل بۇرۇن ئىلغار ياۋروپا مەدەنىيىتى ۋە ئۇلارنىڭ دۆلەت تۈزۈلمىسىنى قوبۇل قىلدى؛ (2) ياپونلار مەسئۇلىيەتچان ۋە تىرىشچان خەلق؛ (3) ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشىدىن كېيىن ياپونىيەگە ئامېرىكىنىڭ باشقۇرۇش تۈزۈلمىسى بىۋاسىتە تەسىر كۆرسەتتى.

12. سىز تۇرغان مەكتەپنىڭ ئوقۇتۇش ۋە باشقۇرۇش تۈزۈملىرى ئىچىدە سىزنى قايىل قىلغان ئامىللار قايسى؟ نېمە ئۈچۈن؟

پەرىدە ئابلىز:

ئوقۇغۇچىنىڭ ئەركىن پىكىر قىلىشىنى قوللايدۇ. مىسالەن، مەن

ئوقۇتقۇچۇمدىن تەتقىقاتىم توغرىلۇق مەسلىھەت سورىسام، ئۇ ياردەم پىكرىنى بېرىدۇ، ھەرگىز تەتقىقاتىمغا بىۋاسىتە ئارىلاشمايدۇ. مەكتەپ تۈزۈمى بەك چىڭ، دۇنياۋى تەسىرگە ئىگە ژۇرنالدا ماقالە ئېلان قىلمىسا (ئەلۋەتتە، ئىنگىلىز تىلىدا) دوكتورلۇق ئۇنۋانى بېرىلمەيدۇ.

كامىل مۇستاپا:

ياپونىيەدە ئوقۇتۇش ۋە تەتقىقات ھەممىدىن ئۈستۈن. شۇڭا، ئوقۇتقۇچىلارنىڭ ئورنىمۇ ئۈستۈن.

ھىمىت سىدىق:

مەكتەپنىڭ سەۋىيەسى ۋە نام - شۆھرىتى شۇ مەكتەپتىكى پىروفېسسورلارنىڭ سەۋىيەسى بىلەن ئۆلچىنىدۇ. بۇنداق بولغاندا كەسىپ ئەھلى مەكتەپنىڭ ھەقىقىي خوجىسى بولالايدۇ.

غەيرەت توختى كەنجى:

مەكتەپلەردىكى مۇھىم ئىشلارنى مەكتەپتىكى مەمۇرىي خادىملار ئەمەس، پىروفېسسورلارنىڭ كېڭىشى بەلگىلەيدۇ. بۇ ئىنتايىن توغرا.

جۇرئەت توختى كەنجى:

مەكتىپىمنىڭ باشقۇرۇش جەھەتتىكى تۈزۈملىرىنى ئانچە بىلىپ كەتمەيمەن. لېكىن ئوقۇتۇش ۋە تەتقىقاتقا مەكتەپ ۋە دۆلەتنىڭ ئايىماي مەبلەغ سېلىشى مېنى ھەقىقەتەن قايىل قىلدى. كونكرېت قىلىپ ئېيتسام، ئوقۇۋاتقان ۋاقتىمدا تەتقىقاتقا كېرەكلىك ماتېرىيال ۋە ئۈسكۈنىلەرنى قانچىلىك قىممەت بولۇشىدىن قەتئىينەزەر ئوقۇتقۇچۇم بىر - ئىككى ھەپتە ئىچىدىلا تەجرىبىخانىلارغا تەل قىلىپ بېرەتتى. ئەگەر 10 ~ 20 تۈمەن يېنىلىك (بىر يېرىم تۈمەن خەلق پۇلىغا تەڭ كېلىدۇ) نەرسە بولسا، ئوقۇتقۇچىنى خەۋەردار قىلىپ قويۇپ، ئۆزۈم زاۋۇتىم بىۋاسىتەلا ئەكەلدۈرەتتىم. فاكۇلتېتلار

ئارا تەتقىقات جەھەتتىكى ھەمكارلىقنىڭ كۈچلۈكلۈكى مېنى قايىل قىلغان يەنە بىر ئىشتۇر. ئەگەر تەجرىبە نەتىجىلىرىمىزنى ئۆزىمىزنىڭ ئۈسكۈنىسىدە ئۆلچەشكە مۇمكىن بولمىسا، ئوقۇتقۇچىنىڭ تونۇشتۇرۇشى بىلەن باشقا فاكولتېتنىڭ ئۆلچەش ئۈسكۈنىسىنى خالىغانچە ئىشلىتەلەيتتىم.

قۇتلۇق سابىت:

مەن تۇرغان مەكتەپ خۇسۇسىيەتلەرنىڭ باشقۇرۇشىدىكى مەكتەپ بولۇپ، دۆلەت ئىگىلىكىدىكى مەكتەپلەردە ئىشلەپ، پېنسىيەگە چىققانلارنى تەكلىپ قىلىدۇ. ھەرقايسى چوڭ شىركەت دىرىكتورلىرىمۇ بىزگە ئەمەلىيەتتىن دەرس بېرىدۇ. ھازىرقى ئىشخانا مۇئاپىم ئۈستىلىم بار، ئۇنىڭدىن باشقا تەتقىقاتقا لازىملىق نەرسىلىرىم تەل. ئىشخانىمى كېچە - كۈندۈز ئىشلىتەلەيمەن. ئىنتېرنېت تورىدىن سۆز ئاچمىساممۇ بولار. زۆرۈر بولغان كىتاب ۋە ماتېرىياللار كۈتۈپخانىلاردىن تېپىلماي قالسا، دەرھال سېتىۋېلىپ ئەكىلىپ بېرىدۇ. ئوقۇتقۇچىلارنىڭ ھەممىسى دوكتور ئۇنۋانى ئالغانلار، تولىسى ياۋروپا، ئامېرىكىلاردا ئوقۇغان. ئوقۇتقۇچىلار بىزگە ئۇچۇر سۆزلەيدۇ، كېرەكلىك كىتابلارنى ئۆزىمىز ئوقۇۋالىمىز.

سەلتەنەت ئىبراھىم:

مېنى قايىل قىلغىنى، مەكتەپلەردىكى مەقسەتلىك، ئەركىن ئوقۇتۇش ۋە ئوقۇش مېتودى. دەسلەپتە نېمىدىگەن باشباشتاق ئوقۇتۇش بۇ، دەپ ئويلاپ قالغانىدىم. كېيىنچە بۇنىڭ سىنىپقا ئوقۇغۇچىلارنى سولۇۋېلىپ، ئۈنۈمى بىلەن كارى يوق ھالدا مەجبۇرلاپ ئوقۇتۇشتىن كۆپ ياخشى ئىكەنلىكىنى سەزدىم. ياپونىيەدە 30 خىل دەرسنىڭ ئىچىدىن ئۆزىڭىز خالىغان كەسىپنى تاللىشىڭىز بولىدۇ، بۇ سىز خالاپ ھەم قىزىقىپ ئوقۇغان كەسىپ بولغاچقا، نەتىجە چىقىرايلىسىز. بۇ يەردە بالىلارغا باشلانغۇچ مەكتەپتىن باشلاپ

ئۇيغۇر تىلى ئىلمى
جەمئىيەتنى ھەم قانداق ياشاشنى ئۆگىتىدىكەن، شۇنىڭ بىلەن مۇستەقىل ياشاش ئادىتى بالىلىقتىن تارتىپ يېتىلىدىكەن.

Ay:

ياپونىيەدىكى مەكتەپلەر ئوقۇتۇش ۋە تەتقىقات ئورنىدىنلا ئىبارەت بولۇپ، ئۇنىڭدىن باشقا ئىشلارنى باشقۇرمايدۇ. ھەقىقىي مەكتەپ دېگەن شۇنداق بولىدۇ، دەپ ئويلىدىم. مەكتەپنىڭ تۈزۈمىدە ئوقۇتقۇچى ۋە ئوقۇغۇچىغا يۈكسەك دەرىجىدە ئەركىنلىك بېرىلگەن. ئوقۇتقۇچىلار دەرس سۆزلىگەندە كىتابتىكى مەزمۇنلارنى ئوقۇغۇچىلارغا چايناپ يېگۈزۈپ ئولتۇرمايدۇ، بەلكى ئۇلارنى مۇستەقىل پىكىر قىلىشقا يېتەكلەيدۇ.

13. ياپونىيەگە كېلىپ ئوقۇغاندىن كېيىن، ئۆزىڭىزنىڭ ئويلاش ئۇسۇلى ھەققىدە نېمىلەرنى بايقىدىڭىز؟

پەرىدە ئابلىز:
مەسىلىلەرنى ئويلاش دائىرەم كېڭەيدى.

كامىل مۇستاپا:
خام خىيال قىلمايدىغان بولدۇم.

ھىمىت سىدىق:
ئۆزۈمدە خاملىق، بوشاڭلىق، شەخسىيە تېجىلىك، ئىشەنچسىزلىك ئىللەتلەرنىڭ ئېغىرلىقىنى ھېس قىلدىم.

جۈرئەت توختى كەنجى:
بۇ، جاۋاب بېرىش تەس بىر سوئال بولمىدۇ. چۈنكى ئادەمنىڭ

ئۆزىنىڭ ئويلاش ئۇسۇلىنىڭ قانداق ئۆزگەرگەنلىكىنى ئېنىق ھېس قىلىشى تەس ئىش. لېكىن مەن ياپونىيەگە كېلىپ نۇرغۇن جاپا تارتىپ، روھىي جەھەتتىن يېتىلگەنلىكىمنى ھېس قىلىمەن. ھەر قېتىم ۋەتەنگە قايتىپ بېرىپ بۇرۇنقى پىكىرداش دوستلىرىم بىلەن پاراڭلاشسام، پىكىرىمىزنىڭ بىر يەردىن چىقمايۋاتقانلىقىنى، ئارىمىزدىكى پەرقنىڭ زورىيىپ كېتىۋاتقانلىقىنى ھېس قىلىمەن.

قۇتلۇق سايىت:

سوئاللىرىڭىز بارغانسېرى مۇرەككەپلىشىپ كېتىپ بارامدۇ، قانداق؟ (چاقچاق). بۇرۇن بىز بىر ئىشقا ئۆلۈك باھا بەرگەن بولساق، ياپونىيەدە مول ئۇچۇرلار ئاساسىدا ھەر تەرەپلىمە باھا بېرىشنى ئۆگىنىدىكەنمىز.

سەلتەنەت ئىبراھىم:

بىزدە «مۇساپىر بولمىغۇچە مۇسۇلمان بولماپتۇ» دېگەن گەپ بار. مەن بۇرۇن ياشايتتىم، لېكىن ئويلانمايتتىم. ياپونىيەگە كېلىپ «ياشاش قانداق بولىدۇ، ئۇنىڭ ئەھمىيىتى نەدە، ۋاقىتنىڭ قىممىتى قانداق؟» دېگەن مەسىلىلەر ئاستىدا ئويلانىشقا مەجبۇر بولدۇم. قارىغاندا، بۇ مەنىدىكى ئۆزگىرىش بولسا كېرەك.

14. سىزنىڭچە، ياپونىيە مائارىپى بىلەن بىزنىڭ مائارىپىمىزنى قانداق سېلىشتۇرۇش كېرەك؟

پەرىدە ئابلىز:

ياپونىيە مائارىپى ئوقۇغۇچىلارنىڭ تەبىئىي ئىقتىدارى بويىچە راۋاجلىنىشىغا ئەھمىيەت بېرىدىكەن.

جۈرئەت توختى كەنجى:

ياپونىيەنىڭ باشلانغۇچ ۋە ئوتتۇرا مەكتەپ مائارىپىنى ئانچە

ئۆزىنى ئىزدەش پىرىنسىپى

ياخشى كۆرمەيمەن. چۈنكى، بالىلارنىڭ يۈكىنى يېنىكىلىتىمىز دەپ بالىلارنى ھەددىدىن زىيادە مەيلىگە قويۇۋەتكەن. ئەمما ۋەتىنىمىزدىكى باشلانغۇچ ۋە ئوتتۇرا مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ يۈكى بولسا زىيادە ئېغىرلىشىپ كەتكەن.

قۇتلۇق سابىت:

مەن بۇ يەردە ئالىي مائارىپ ئۈستىدە گەپ قىلماقچى. بىزنىڭ مائارىپىمىزدا كىتاب ئاساس قىلىنىدۇ، ئەمەلىيەت ئاز. ياپونىيەدە دەل بۇنىڭ ئەكسىچە. ياپونىيەنىڭ مائارىپ مەبلىغى كۆپ. دەرسنى قايسى فاكولتېتتا ئاڭلىساق بولۇۋېرىدۇ. بۇ ئىككى مائارىپنى مىللىي مائارىپ ۋە دۆلەت مائارىپى دەپ سېلىشتۇرساق مۇۋاپىق دەپ ئويلايمەن.

سەلتەنەت ئىبراھىم:

ئېنىق بىرنەرسە دېگىلى بولمىسا كېرەك. مائارىپ دېگەن بىر جەمئىيەتنىڭ تۈزۈمى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك دەپ قارايمەن. ياپونىيەدە مائارىپنى ھۆكۈمەتتىن تارتىپ پۈتكۈل كۈچ قوللايدىغان ۋەزىيەت شەكىللەنگەن. مائارىپچىلارنىڭ ئورنى جەمئىيەتتە ئەڭ يۇقىرى، ئۇلار يۇقىرى مائاشقا ئىگە ھەم ھۆرمەتكە سازاۋەر. ئوقۇتقۇچىلارنىڭ پىكىر ئەركىنلىكى بار. ئەسكەرتىش: يۇقىرىقى سوئالغا كۆپى جاۋاب بەرمەي، ئورۇننى ئاق قالدۇرغان.

15. ياپونىيەنىڭ مەجبۇرىيەت مائارىپىغا دائىر ئىقتىسادىي، ئىجتىمائىي ۋە قانۇن خاراكتېرلىك كۆزىتىشلىرىڭىز بارمۇ؟

بەردە ئابلىز:
 يوق.

ھىمت سىدىق:

ھەممە ئوقۇغۇچى ئوخشاش فورما كىيىدۇ، ئوخشاش تاماقلنىدۇ، باراۋەر پۇرسەتتىن تەڭ بەھرىمەن بولىدۇ، كوللېكتىپ روھنى تەكىتلەيدۇ.

جۇرئەت توختى كەنجى:

قانۇن خاراكتېرلىك كۆزىتىشىم يوق. ياپونىيەدە مەجبۇرىيەت مائارىپى پۈتۈنلەي ھەقسىز. ئوقۇش يېشىغا توشمىغان بالىلارنىڭ داۋالىنىشىمۇ ھەقسىز. بالىلار باشلانغۇچ مەكتەپكە كىرگۈچە يەرلىك ھۆكۈمەت ئۇلارنىڭ ھەربىرىگە ئايدا 5000 يېن (300 يۈەندىن ئارتۇق خەلق پۇلى) سۈت پۇلى بېرىدۇ (بۇ پۇلغا كۈنگە بىر كىلوگرام سۈت سېتىۋالغاندا، بىر ئاي راۋۇرۇس يېتىدۇ - ئا). ياپونىيەدە دەرسلىك كىتابلارمۇ ھەقسىز تارقىتىلىدۇ. ئالىي مەكتەپلەردە ئوقۇش خىراجىتى خېلى قىممەت. لېكىن ئوقۇش پۇلى تۆلىيەلمىگەن ئوقۇغۇچىلارنى ياپونىيە ھۆكۈمىتى ھەر خىل ئۇسۇل بىلەن يۆلەپ تۇرىدۇ. مىسالەن، ئوقۇش مۇكاپاتى بېرىش، قەرز بېرىش، قەرزنى خىزمەتكە چىققاندىن كېيىن قايتۇرۇشقا بولىدۇ. ئەگەر ئۇ ھۆكۈمەت خادىمى ياكى ئوقۇتقۇچى بولۇپ بەش يىل ئىشلىسە، بۇ قەرز ھۆكۈمەت تەرىپىدىن كۆتۈرۈۋېتىلىدۇ.

سەلتەنەت ئىبراھىم:

ياپونىيە مەجبۇرىيەت مائارىپىدا تاكى تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپنىڭ 3 - يىللىقىغىچە ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئاتا - ئانىلىرىدىن بىر تىيىنمۇ ئېلىنمايدۇ، پەقەت چۈشلۈك تاماقنىڭ پۇلى ئېلىنىدۇ. دۆلەت ئىچى ساياھىتى ئۇيۇشتۇرۇلسا، بۇنىڭ چىقىمى ئاتا - ئانىلاردىن ئېلىنىدۇ. بۇنىڭدا قەدىمكى شەھەرلەر ئوقۇغۇچىلارغا كۆرسىتىلىپ، ياپونىيە تارىخىدىن ئەمەلىي دەرس ئۆتۈلىدۇ. تولۇق

ئۆزىنى ئىزدەش پىرسۇسىدا

ئوتتۇرىغا چىققاندا، ئوقۇغۇچىلارنى چەت ئەللەرگە ئېكسكۇرسىيەگە چىقىرىدۇ ۋە بۇ ئارقىلىق ئۇلارغا باشقىلارنىڭ نەزىرىدىكى ياپونىيەنى ھېس قىلدۇرىدۇ، دۆلەتنى سۆيۈش تەربىيەسى بېرىدۇ. ھەيران قالارلىقى، بالىلار يەتتە ياشقا كىرگۈچە دۆلەت ئۇلارنىڭ ھەربىرىگە 5000 يېنىدىن پۇل بېرىدۇ.

16. سىز ئوقۇتقۇچىڭىز بىلەن بولغان ئالاقىدىن رازىمۇ؟ ئۇنىڭ خىزمەت ئىستىلى ھەققىدە نېمىلەرنى ئويلىدىڭىز؟

پەرىدە ئابلىز:

بەك رازى. ئوقۇتقۇچۇم پۈتكۈل ئۆمرىنى كەسىپكە بېغىشلانغان داڭلىق مىكروېشۇناس بولۇپ، بەكمۇ ئەستايىدىل، تەلەپچان، كۆيۈمچان ئايال. ئۇ ھاياتىمىدىكى مېنى ئەڭ قايىل قىلغان ئوقۇتقۇچى.

كامىل مۇستاپا:

رازى. ئوقۇتقۇچۇم مېنى كەچكىچە بىرنېمە ئۆگىتىمەن دەپ سىنىپقا سولۇۋالمايدۇ، بەلكى ئۆزلۈكۈمدىن ئۆگىنىشىمگە ئىمكانىيەت يارىتىپ بېرىدۇ.

ھىمىت سىدىق:

رازى. مەكتەپنى ئۆز ئۆيىدىن ئارتۇق كۆرىدۇ. ئۆز خىزمىتىگە بولغان ساداقىتى كۈچلۈك.

جۈرئەت توختى كەنجى:

مەن ئوقۇتقۇچۇم بىلەن بولغان مۇناسىۋەتتىن 80 پىرسەنت رازى. ئۇ مېنىڭ تەنقىقاتىم ئۈچۈن يېتەرلىك شارائىت يارىتىپ بەردى. مەن ئۇنىڭ ئىلمىي جەھەتتە مېنى تېخىمۇ يېقىندىن يېتەكلىشىنى

ئۈمىد قىلاتتىم. لېكىن بۇ كىشى بەك ئالدىراش بولغاچقا، تەتقىقات دوكلاتى بېرىدىغان چاغدا ئايدا بىر قېتىم كۆرۈلەيمەن. دېمەك، تەتقىقات جەريانىدا تەس مەسىلىگە دۇچ كەلسەم، ئۇنى تاپالمايتتىم.

قۇتلۇق سابت:

رازى. ئۇ كۈندە كېلىدۇ، يوق ۋاقتىدا ئېلخەت (E-mail) يوللىسام جاۋاب بېرىدۇ. ئۇ ئۆز خىزمىتىنى بەكمۇ سۆيىدۇ، ئىشى تۈگىمىسە مەكتەپتىن قايتمايدۇ، ھەتتا تەتلىدىمۇ دەم ئالمايدۇ. يېشى 60 لاردا بار، قېرىپ قالدىم، تاپقىنىمنى يەپ ياشاي دېمەيدۇ. ئۇ ئۆزىگە يارىغان يېڭى كىتابلارنى ئوقۇپ كۆرۈشمىزگە تەۋسىيە قىلىدۇ. تەلىپى قاتتىق، ئاچچىقى يامان. ئۆگىتىشكە كەلگەندە، مەسىلىلەرنى ناھايىتى تەپسىلىي چۈشەندۈرىدۇ.

سەلتەنەت ئىبراھىم:

شۇنداق رازى. ئۇ ماڭا ئادەم ئۆزىگە ئىشىنىشى كېرەك، ئىشىنىش بولمىسا ياشىغاننىڭ مەنىسى بولمايدۇ، دەپ تەربىيە بېرىدۇ. ئۇنىڭ يېتىپ يېسىمۇ يېتىدىغان ئىقتىسادى بار تۇرۇقلۇق قاتتىق ئىزدىنىدۇ، 50 ياشتىن ئاشتىم، دەم ئالاي دېمەيدۇ. ئادەم ئاخىرقى تىنىقىغىچە ئۆگىنىشى لازىم، دەپ تەكىتلەيدۇ. ئۇنىڭغا ھەتتا ياپونلارمۇ قايىل. مەكتىپىم مەملىكەت بويىچە ئالدىنقى قاتاردىكى مەكتەپ. بۇ مەكتەپتە نوبېل مۇكاپاتى ئالغانلارمۇ بار. مەن ئۈستازىمنى مەڭگۈ ھۆرمەتلەيمەن. يولدىشىم ئەخمەتجان بىلەن ئىككىمىزنىڭ بۈگۈنكىدەك يۈكسىلىشىمىزگە شۇ مۇئەللىم سەۋەبچى بولدى.

17. ئانا تىلىڭىزدىن باشقا قايسى تىللارنى بىلىسىز؟ چەت تىللارنى ئۆگىنىش جەھەتتىكى سەرگۈزەشتىلىرىڭىزنى سۆزلەپ بېرەلەمسىز؟

پەرىدە ئابلىز:

خەنزۇچە، ئىنگلىزچە، ياپونچە بىلىمەن. تىل ئۆگىنىشتە ئالاھىدە ياخشى ئۇسۇل يوق. سىز شۇ تىلغا موھتاج بولغاندا، ئۇنى ئەڭ تېز ئۆگىنەلەيدىكەنسز.

ھىمت سىدىق:

ئانا تىلىمدىن باشقا خەنزۇ، ياپون، ئىنگلىز، رۇس تىللىرىنى بىلىمەن. تىل ئۆگىنىش جاپالىق بولسىمۇ، باشقا تىلدىكىلەر بىلەن مۇگدەشش خۇشاللىنارلىق ئىش.

غەيرەت توختى كەنجى:

خەنزۇچە، رۇسچە، ئىنگلىزچە، ياپونچە بىلىمەن. ئۆز ئانا تىلىمنى يېڭى يېزىقتا ئۆگەندىم. ئالىي مەكتەپ ئىمتىھانىنى كونا يېزىقتا بەردىم. مۇنداقچە ئېيتقاندا، بىر خىل تىلنى ئىككى خىل يېزىقتا ئۆگەندىم. ئالىي مەكتەپكە چىققاندىن كېيىن، دادامنىڭ مەسلىھەتىنى ئاڭلىماي، بەش يىل ئۆزلۈكۈمدىن رۇسچە ئۆگەندىم. بىراق ئۇ ھېچنېمىگە ئەسقا ئىدى. ياپونىيەگە كېلىشنىڭ ئالدىدا ئىنگلىزچە ئۆگىنىشنى باشلاپ، كەلگەندىن كېيىن ئىنگلىزچە بىلەن ياپونچىنى تەڭ ئۆگەندىم. ھازىر ئىنگلىزچە، ياپونچە ۋە خەنزۇچە كەسپىگە ئائىت ماتېرىياللاردىن بىمالال پايدىلىنالايمەن.

جۈرئەت توختى كەنجى:

مەن ئانا تىلىمدىن باشقا ياپون تىلىنى بىلىمەن، بۇ ئەلۋەتتە ياپونىيەدە ياشاش ۋە خىزمەت قىلىشتىكى قورال. ئىنگلىز تىلىدا ئۆز كەسپىمگە دائىر ماقالىلەردىن يېتەرلىك پايدىلىنالايمەن، لېكىن راۋان سۆزلىيەلمەيمەن. شۇڭا، ھازىرمۇ ھەركۈنى ئىككى سائەت ئىنگلىزچە ئۆگىنىۋاتىمەن. مېنىڭچە، چەت تىللارنى ئۆگەنگەندە كۆپ

ۋاقىت سەرپ قىلىش كېرەك، دىققەتنى مەركەزلەشتۈرۈپ، بىر يىل ياكى ئىككى يىل ئۆگىنىش كېرەك. دىققەت مەركەزلەشمىگەندە ۋاقىت ئۇزۇنغا سوزۇلۇپ كېتىپ، كۆزلىگەن نىشانغا يەتكىلى بولمايدۇ.

قۇتلۇق سابىت:

ئۇيغۇر تىلىدىن باشقا خەنزۇچە، ياپونچە، ئىنگلىزچە بىلىمەن، تۈركچىنىمۇ ئاز - تولا بىلىمەن. ياپون تىلىنى ۋە تەندىكى چېغىمدا ساۋاتىم چىققۇدەك ئۆگىنىپ، قالغىنىنى ياپونىيەگە كېلىپ ئۆگەندىم. كۆپلىگەن ۋاقىتىمنى ئاڭلاشقا سەرپ قىلدىم. ئادەتتە بىرنەرسە يادلاشقا ئانچە قىزىقىپ كەتمەيمەن. شۇڭا، ئاڭلاپ ئۆگەندىم دېسەممۇ بولىدۇ. ئىنگلىزچىنى بۇ يەردە ئالىي مەكتەپكە كىرىپ ئۆگەنگەن، لېكىن بۇ ماڭا خېلى ئېغىر كەلدى، بۇ جەرياننى يازسام بىر كىتاب بولىدۇ. تۈركچىنى قىزىقىش تۈپەيلى ئانچە - مۇنچە ئۆگىنىپ قويغان، شۇڭا ئازراق سۆزلىيەلەيمەن. تىل ئۆگىنىش ھەربىر ئادەم ئۈچۈن ئۆزگىچە ئىش. مەن ئاڭلاپ ئۆگىنىشنى ياخشى كۆرىمەن.

سەلتەنەت ئىبراھىم:

خەنزۇ تىلى، ياپون تىلى ۋە ئاز - تولا رۇس تىلى بىلىمەن. مېنىڭچە، تىل ئۆگەنگەندە تۆۋەندىكىلەرگە ئەھمىيەت بېرىش كېرەك:

- (1) چوقۇم شارائىت بولۇشى كېرەك؛ (2) شۇ تىلنى ئۆگىنىشتىكى مەقسىتىڭىز ئېنىق بولۇشى كېرەك؛ (3) خىجىل بولماسلىق كېرەك؛ (4) ھەم قارىغۇلارچە، ھەم چۈشىنىپ يادلاش كېرەك؛ (5) يادلىغان نەرسىنى خاتا بولسىمۇ ئەمەلىيەتتە ئىشلىتىش كېرەك؛ (6) رىقابەت روھى بولۇشى كېرەك. مەن ھازىر ئىنگلىز تىلى ئۆگىنىۋاتىمەن. مەن ياپون تىلى ئۆگەنگەندە، سۆزلەر يېزىلغان كارتىلارنى ئاشخانا، ياتاق ۋە ئۆگىنىش ئۆيۈمىنىڭ تېمىغا چاپلىغانىدىم، كۈنىگە 50 سۆز يادلايتتىم. شۇ جاپانىڭ راھىتىنى ئەمدى كۆرۈۋاتىمەن.

18. ئانا تىل مائارىپى ھەققىدە بىۋاسىتە ھېس قىلغانلىرىڭىز بارمۇ؟ ئانا تىل بىلەن چەت تىللار ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت ھەققىدە قانداق قاراشلىرىڭىز بار؟

پەرىدە ئابلىز:

ئاساس مائارىپى ئانا تىلدا بولسا، ئەڭ ئۈنۈملۈك بولىدۇ. چەت تىللارنى ئۆزىنى تېخىمۇ تەرەققىي قىلدۇرۇش ئۈچۈن ئۆگىنىش كېرەك. ئۆزىنىڭ ئانا تىلىدا چالا ساۋات كىشى چەت ئەل تىلىدىمۇ چالا ساۋات بولىدۇ.

كامىل مۇستاپا:

ھەرقانداق ئىنسان ئالدى بىلەن ئۆزىنىڭ ئانا تىلىنى ياخشى بىلىشى كېرەك. ئانا تىلىنى ياخشى بىلگەندە باشقا تىلنى ئۆگىنىشمۇ ئاسانغا چۈشىدۇ.

ھىمىت سىدىق:

ئانا تىلنى ھەقىقىي ئىگىلىگەندىلا باشقا تىللارنى ياخشى ئۆگەنگىلى بولىدۇ، دەپ قارايمەن. ئەسلىدە دۇنيادىكى ئىنسانلار بىرلا تىلدا يارالغان بولسا ئىكەن دەيمەن. لېكىن رىئاللىق ئۇنداق ئەمەس، خەنزۇچە، ئىنگلىزچە قاتارلىق تىللارنى ئۆگەنمەي بولمايدۇ.

غەيرەت توختى كەنجى:

تەپەككۈرنى ئانا تىلدا قىلىدىغانلارغا نىسبەتەن ئېيتقاندا، ئانا تىلغا پىششىق بولمىسا تەپەككۈرى چەكلىمىگە ئۇچرايدۇ. مېنىڭ ئانا تىلىم ئۇيغۇر تىلى. ئويلاپ باقسام، ئۆز ئانا تىلىمنى چەت ئەل تىلى ئۆگىنىش جەريانىدا تېخىمۇ ياخشى چۈشىنىپتەمەن. ھازىرمۇ ئانا تىلىمنى ئۆگىنىۋاتىمەن. گەپنىڭ راستىنى دېسەم، ئوتتۇرا مەكتەپتە

ئوقۇۋاتقان چېغىمدا جۈملىنىڭ بىر بۆلىكى بولغان ئىگە بىلەن تىلنىڭ تەركىبىي قىسمى بولغان ئىسمىنى ئايرىۋالماي ئوقۇش پۈتكۈزگەندىم. ئۇلارنى رۇسچە ئۆگىنىش داۋامىدا بىلىشكە مەجبۇر بولدۇم. دېمەك، چەت ئەل تىلى ئۆگەنگەندە ئانا تىلنى بىلىشنىڭ زۆرۈرىيىتى مەلۇم بولىدۇ.

جۈرئەت توختى كەنجى:

مېنىڭچە، باشلانغۇچ مائارىپىدىن ئالىي مائارىپقىچە ھەممىسى ئانا تىلىمىزدا بولۇشى كېرەك. بۇنداق بولغاندا ئادەمنىڭ ئوقۇملار ۋە مەسىلىلەر ھەققىدىكى چۈشەنچىسى ئايدىڭ بولىدۇ. مىسالەن، ئانا تىلدىكى نەرسىنى ئەقىل ۋە يوشۇرۇن ئاڭ بىلەن چۈشىنىمىز، باشقا تىلدىكى نەرسىنى راسا دىققەت قىلمىساق چۈشىنەلمەيمىز. بۇنداق ئىش بېشىمىدىن تولا ئۆتكەن. ئانا تىلغا خام ئادەم باشقا تىللاردىمۇ خام بولىدۇ. تىلنىڭ گىرامماتىكىلىق قۇرۇلمىسى ۋە مەنتىقىسى ھەققىدىكى ئۇل خاراكتېرلىك بىلىم ئانا تىل زېمىنىدا يېتىلىدۇ ۋە باشقا تىللارنى ئۆگىنىشكە ئاكتىپ ياردەم بېرىدۇ. بىزنىڭ باشقا تىللارنى ئۆگىنىش سېلىقىمىز نىسبەتەن ئېغىر. بىز ھەم خەنزۇ تىلىنى، ھەم ئىنگلىز، ياپون... تىللىرىنى ئۆگىنىشىمىز كېرەك، بۇ ھەقىقەتەن تەس. بۇنىڭ ئۈچۈن ھازىرقى مائارىپ ھالىتىمىزنى ھەسسىلەپ تۈزىتىپ، مەبلەغ سېلىشقا توغرا كېلىدۇ. بىز بۇ جەھەتتە ھىندىستان ۋە باشقا جەنۇبىي ئاسىيا دۆلەتلىرىنىڭ تەجرىبىلىرىنى ئەينەك قىلىشىمىز كېرەك.

قۇتلۇق سابىت:

سىز باشقا تىللارغا ھەرقانچە ئۇستا بولۇپ كەتكەندىمۇ، ئوي - پىكىرلىرىڭىزنى يەنىلا ئانا تىلىڭىزدىكىدەك ئىپادىلەپ بولالمايسىز. بىر تىلنى ئۆگەنگەندە ئەڭ ياخشى شۇ تىلنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتى ئارقىلىق ئۆگىنىش لازىم. چۈنكى، ھەرقايسى تىل ئارىسىدىكى مەنىداش سۆزلەر ھەرگىزمۇ مەنە جەھەتتىن يۈزدە يۈز باراۋەر ئەمەس.

سەلتەنەت ئىبراھىم:

ئانا تىلىنىڭ ساپلىقىنى قوغداش ھەربىر كىشىنىڭ مەسئۇلىيىتى. چەت ئەل تىلىنى مۇشۇ شەرتنى ئورۇنلىغان ئاساستا ئۆگىنىش كېرەك.

Ay:

مەن باشلانغۇچتىن ئالىي مەكتەپكىچە ئانا تىلىمدا ئوقۇغان. مېنىڭچە، ئانا تىلنى پۇختا ئىگىلىگەندىلا، باشقا تىللارنىمۇ پۇختا ئىگىلىگىلى بولىدۇ.

19. ئانا تىل ۋە چەت تىللارنىڭ مائارىپىمىزدىكى ئورنى ھەققىدە قىياسلىرىڭىزنى سۆزلەپ بەرگەن بولسىڭىز.

پەرىدە ئابلىز:

ھازىر بەزى كىشىلەر: «بالا ئانا تىلىدا ئوقۇسا، نان تېپىپ يېيەلمەيدۇ» دەپ قارايدىغان بولۇپ قالدى. مېنىڭچە، بۇ ئەمەلىيەتنى توغرا مۆلچەرلىيەلمەسلىكتىن كېلىپ چىققان ئۈمىدسىزلىك. چەت تىللارنى ئانا تىلنى پىششىق بىلىش ئاساسىدا ئۆگىنىش كېرەك.

كامىل مۇستاپا:

تەرەققىي قىلغان دۆلەتلەرنىڭ ھەممىسى مائارىپتا ئۆز ئانا تىلىنى ئاساس، چەت تىللارنى يانداش ئۆگىنىپ تەرەققىي قىلغان.

قۇتلۇق سابىت:

ئانا تىلدىكى مائارىپى بولمىغان مىللەتنىڭ مائارىپىنى ھەقىقىي مىللى مائارىپ دېگىلى بولمايدۇ. چەت تىللار مائارىپى بىزدە ئەمدى شەكىللىنىۋاتىدۇ. لېكىن بۇ ھەقىقىي مائارىپنىڭ تەلپىدىن يىراق.

20. سىزنىڭچە، ئۇيغۇر مائارىپى نېمىلەرگە دۇچ كەلمەكتە؟
تېخنىولوگىيە ۋە ئۇچۇرنىڭ تەرەققىياتى بىز ئۈچۈن قانداق خىرىسلارنى
تەييارلىدى؟

جاۋاب يوق.

21. ياپونىيە مەكتەپلىرىنىڭ دەرسلىك قۇرۇلۇشىدىن بىزنىڭ
دەرسلىك پروگراممىمىزغا قانداق نەزەر تاشلاش مۇمكىن؟

پەرىدە ئابلىز:

مەن ياپونىيەنىڭ دەرسلىكلىرىنى تەپسىلىي كۆرۈپ باقمىغاچقا،
بۇ سوئالغا جاۋاب بېرەلمەيمەن.

كامىل مۇستاپا:

ياپونىيەنىڭ دەرسلىكلىرىدە دوگما نەرسىلەر ئاز، ئاڭنى ئاچىدىغان
مەزمۇنلار كۆپ.

جۈرئەت توختى كەنجى:

ياپونىيە مەكتەپلىرىنىڭ دەرسلىكلىرى زامانغا ماسلاشقان بولۇپ،
دۇنيادا ئوتتۇرىغا چىققان ھەر ساھە يېڭىلىقلىرى دەرىھال دەرسلىكتە
ئەكس ئېتىدۇ. ئوقۇغۇچىلار يېڭى ئۇچۇرلاردىن دەل ۋاقتىدا خەۋەردار
بولالايدۇ. بىر دەرسلىك ئون - يىگىرمە يىل ئۆزگەرمىسە، ئۇنى ئوقۇپ
چىققانلار دۇنيانىڭ تەرەققىيات قەدىمىگە قانداقمۇ ماسلىشالسىن!

قۇتلۇق سابىت:

بىزنىڭ دەرسلىكلىرىمىز بېكىتىپ قويۇلغان بولىدۇ. ياپونىيەدە
دەرسلىكنى ئوقۇتقۇچى ئۆزى تاللايدۇ.

:Ay

ياپونىيە دەرسلىكلىرى ئوقۇغۇچىلارنى ئەركىن پىكىر قىلىشقا يېتەكلەيدۇ، ئۇلارغا ئۆزىنىڭ قانۇنىي ھوقۇقىنى قوغداش ۋە باشقىلارنىڭ ھوقۇقىنى ھۆرمەت قىلىشنى ئۆگىتىدۇ. بىزنىڭ دەرسلىكلىرىمىز ئۆلۈك يادلاشنى تەلپ قىلىدۇ، ئوقۇغۇچى ئوقۇتقۇچىنىڭ ناپۇزىغا بويىسۇنمىسا بولمايدۇ، ئوقۇتقۇچى مەكتەپ مۇدىرىنىڭ ئاغزىغا قارىمىسا بولمايدۇ.

22. «بۇنىڭدىن كېيىن ھەقىقىي بايلىق يەر، ئەمگەك ياكى كاپىتال ئەمەس، بەلكى بىلىمدۇر» دېگەن قاراش تەرەققىي تاپقان ئەللەردە ئومۇميۈزلۈك قاراشقا ئايلىنىپ بولدى. بۇ نۇقتىدىن ئېيتقاندا، ئەۋلادلىرىمىز نېمىلەرنى قىلىشى كېرەك؟

كامىل مۇستاپا:

ئۆز كۈچىمىزگە تايىنىپ، تىرىشىپ ئۆگىنىپ، ئۆزىمىزدە بار ئالاھىدىلىكنى قېزىشىمىز لازىم.

ھىمىت سىدىق:

تىرىشىپ بىلىم ئىگىلەش كېرەك.

جۈرئەت توختى كەنجى:

بۇ سوئاللىرىڭىزغا جاۋاب بېرىشنىڭ ئورنىغا تۆۋەندىكى ئىككى ئېغىز گەپنى قىلاي: سىز مۇۋاپىق كۆرسىڭىز بالىلىرىڭىزنى مۇشۇ ئىدىيە بىلەن تەربىيەلەڭ ۋە دوستلىرىڭىزغىمۇ شۇنداق دەڭ. ئۆز بالىلىرىنىڭ كەلگۈسى ئۈستىدە باش قاتۇرۇۋاتقان ئاتا - ئانىلار ئالدى بىلەن بالىلىرىغا مۇنداق روھنى سىڭدۈرسۇن: بالىلار ئۆزىنىڭ پائالىيەت قىلىدىغان ئورنىنىڭ پۈتكۈل دۇنيا ئىكەنلىكىنى تونۇپ يەتسۇن، ئۇلار ھەرگىزمۇ ئۆزى تۇغۇلغان يەرگىلا قاراشلىق بولۇپ

قالمىسۇن. بالىلار شۇندىلا ئۆزىنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى ھەقىقىي ھېس قىلالايدۇ. ئاتا - ئانىلارمۇ توي - تۆكۈن، چاي - پايلىرىنى ئازراق ئويناپ، بالىلىرىغا ياندېشىپ تىرىشىپ بېرىشى كېرەك. ئۇنداق بولمىغاندا، بالىلىرىنى قايىل قىلغۇدەك سالاھىيەتكە ئىگە بولالمايدۇ. ئۇلار يەنە تېجەپ تۇرۇپ، بالىلىرى چەت ئەللەردە بىرەر يىل ياشىيالىغۇدەك ئىقتىساد توپلىشى لازىم. ئەگەر ئۇلار ئۇنداق قىلالمىسا، ئاتا - ئانا بولۇش شەرتىنى ھازىرلىيالمىغان بولىدۇ.

ۋەتەننىڭ ئىستىقبالى بولغان ياشلار، سىلەر نەزىرىڭلارنى ھە دېسىلا ياشىغان مۇھىتىڭلارغا ۋە بۈگۈنىڭلارغا تىكىۋالماڭلار. چۈنكى، ئۇنداق قىلساڭلار، چۈشكۈنلۈك پاتقىقىغا پېتىپ قالسىلەر. سىلەر نەزىرىڭلارنى دۇنياغا تىكىڭلار، سىلەر رولۇڭلارنى ئۆز يۇرتۇڭلاردا جارى قىلدۇرالمىغان بولساڭلار، دۇنيادا جارى قىلدۇرىدىغان ئورۇن چوقۇم بار. سىلەر بىلىم بىلەن توشۇپ، كۈچلۈك بولساڭلار يۇرتۇڭلارغا ياردەم قولۇڭلارنى سۇنالايسىلەر. ئەگەر كۆز ئالدىڭلاردىكى نەرسىلەرگە تىكىلىپ تۇرۇۋالساڭلار، بىر ئۆمۈر تۇرمۇش ھەلەكچىلىكىدە ئۆتسىلەر. بىرىگە ياخشىلىق قىلىشمۇ قولۇڭلاردىن كەلمەيدۇ. ياپونلاردا «چېكۋەرسەڭ ئېچىلمىدىغان ئىشىك يوق» دېگەن ماقال بار. سىز بىر نىشان ئۈچۈن زىرىكمەي ئۇزاق مۇددەت ئەقىدە قىلىشىڭىز، ئۇنىڭغا چوقۇم يېتىسىز.

قۇتلۇق سابىت:

ئالىي مەكتەپتە دىپلوم ئۈچۈن ئەمەس، بىلىم ئۈچۈن ئوقۇيدىغان، خىزمەت ئۈچۈن ئەمەس، ئۆزىنى مۇكەممەللەشتۈرۈش ئۈچۈن ئوقۇيدىغان ئەۋلادلار چىقىشى كېرەك.

سەلتەنەت ئىبراھىم:

بىزدە ئۆچمەس مەدەنىيەت، ئاسارەتتە، مول تەبىئىي بايلىق بار، بىز بۇلارغا دۇنياۋى ئاڭ بىلەن مىراسخورلۇق قىلىشىمىز، ئۇچۇر

تېخنىكىسىنى ياخشى ئۆزلەشتۈرۈپ، دۇنياغا يۈزلىنىشىمىز كېرەك. بۇنىڭ ئۈچۈن ئۆزىمىزنى چۈشىنىشىمىز كېرەك.

:Ay

خەلقىمىز قانۇن ئۆگىنىشى كېرەك.

قەدىرلىك ئوقۇرمەن، ياپونىيەدە ئىلىم تەھسىل قىلىۋاتقان قېرىنداشلىرىمىز ئۈستىدىكى زىيارىتىمىز ئاخىرلىشىپ قالدى. ئەسلىدە ھېچبولمىغاندا 40 ~ 50 نەپەر كىشىدىن جاۋاب كېلىدۇ، دەپ ئويلىغانىدىم. ئەمەلىيەتتە، سوئاللىرىمغا جاۋاب يېزىپ ئەۋەتكەنلەر ئونغا بارماي قالدى. مەن سىلەرگە پەقەت شۇنىلا تەقدىم قىلالىدىم. روشەنكى، جاۋابىلار ئالدىراپ - تېنەپ يېزىلغان، بۇنىڭدىن ئۇلارنىڭ تۈرلۈك روھىي ھالىتىنى پەرەز قىلغىلى بولىدۇ. ئۇلار بىر بولسا تۇرمۇش، ئوقۇش ھەلەكچىلىكىدە دىققىتىنى يىغالمىي قالغان، بىر بولسا كونا ئادەت تۈپەيلى زىيارىتىمنى ئۆزلىرىنىڭ پايدىسى بىلەن ئالاقىسىز دەپ قارىغان، بىر بولسا تۈرلۈك ئېھتىماللىقنى ئويلاپ ئۆزلىرىنى چەتكە ئېلىشقان. سۆزلەر ئىمكانقەدەر ئەپچىلغان، كېيىنكى سوئاللار جاۋابىمىز قالدۇرۇلغان. نېمىلا دېگەنبىلەن ئۇلار جاۋاب يازمىغانلارغا نىسبەتەن مەسئۇلىيەتلىك قېرىنداشلىرىمىزدۇر.

ئۇ يەر - بۇ يەردىن جاۋابىلار كېلىۋاتقان مەزگىلدە گېرمانىيەدە ئىلىم تەھسىل قىلىۋاتقان قېرىنداشلىرىمىز ئۈمىد خالىقتىن ئېلخەت كېلىپ قالدى. مەزكۇر خەتنىڭ مەزمۇنى زىيارىتىمىز كۆزلىگەن مەقسەتلەر بىلەن بىردەك بولغاچقا، جۈملىدىن مەكتۇپ ئىگىسىنىڭ مۇددىئاسىمۇ يېڭىلىققا تەشنا كىشىلىرىمىزنىڭ مەنپەئىتىنى قوغداش بولغاچقا، مەكتۇپنى ئەينەن بېرىشنى خالاپ قالدىم. ناھايەت، ئۇنىڭغا بىر ماۋزۇ قوشۇپ قويدۇم.

دوكتور ئۈمىد خالىقنىڭ خېتى

(ئەسلىي ماۋزۇسى «بېرلىندىن سالام»)

ھۆرمەتلىك ئابدۇقادىر ئەپەندى:

بۈگۈن ئىنتېرنېت تورى بېتى ئارقىلىق سىزنىڭ ياپونىيەدە ئىلىم تەھسىل قىلىۋاتقان ئۇيغۇر ئوقۇغۇچىلار ھەققىدە تەكشۈرۈشتە بولماقچى بولغىنىڭىزدىن خەۋەردار بولدۇم. ساپالىق سوئاللىرىڭىزدىن ئاخىرىدا ناھايىتى ئەھمىيەتلىك (بولۇپمۇ كېلەچەكتىكى ئۇيغۇر مائارىپى ئۈچۈن) بىر نەتىجىنى قولغا كەلتۈرىدىغىنىڭىزغا ئىشىنىمەن.

مەن 1998 - يىلىدىن بېرى گېرمانىيەنىڭ بېرلىن شەھىرىدە (بېرلىن تېخنىكا ئۇنىۋېرسىتېتىدا) تۇرۇۋاتىمەن. 2002 - يىلى نوپابىردا دوكتورلۇقنى تاماملاپ، گېرمانىيە ھەمكارلاشماقچى ھەم ئىقتىسادىي ياردەم بەرمەكچى بولغان بىر تەتقىقات تۈرىگە (تارىم دەرياسىنىڭ تۆۋەن ئېقىنىدىكى ئېغىر دەرىجىدە بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىغان «يېشىل كارىدور» نى ئەسلىگە كەلتۈرۈشنىڭ مۇمكىنلىكى ھەققىدە) تەييارلىق قىلىۋاتىمەن.

بەش يىللىق گېرمانىيە ھاياتىدا مەنمۇ سىز سوزىغان سوئاللارغا جاۋاب بولالغۇدەك كۆپلىگەن تەجرىبىنى توپلىدىم، ئەلۋەتتە. ئېھتىمال يېقىندا ئۈرۈمچىگە كېلىدىغان سەپىرىمدە (ئاپرىل ئىچىدە) سىز بىلەن كۆرۈشۈپ بۇ نۇقتىلاردا پىكىر ئالماشتۇرۇش مۇمكىنچىلىكى بولۇپ قالار. بۈگۈن مەن سىز بىلەن باشقا بىر مەسىلە ئۈستىدە ئورتاقلاشماقچى:

ئېچىۋېتىش سىياسىتىنىڭ نەتىجىسى سۈپىتىدە يېقىندىن بېرى ۋە تىنىمىزدىن گېرمانىيەگە ئوقۇش، بىلىم ئاشۇرۇشقا كېلىدىغانلارنىڭ سانىمۇ پەيدىنپەي ئېشىۋاتىدۇ (ئەلۋەتتە ياپونىيەدىكى بىلەن سېلىشتۇرغىلى بولمايدۇ). ھازىر گېرمانىيەدە

ئۆزىنى ئىزدەش ۋە تېرىش

گېرمانىيە ياكى جۇڭگو تەرەپنىڭ ئوقۇش مۇكاپاتى بىلەن ئوقۇۋاتقان 25 ئەتراپىدىكى «ياش مۇتەخەسسس» تىن باشقا (كۆپىنچىسى شىنجاڭدىكى ھەرقايسى ئالىي مەكتەپنىڭ ئوقۇغۇچىلىرى)، يېقىندىكى ئىككى يىل مابەينىدە ئوقۇش مەقسىتىدە كەلگەن ئۇيغۇر ياشلىرى خېلى كۆپ (مېنىڭ بىلىدىغىنىم 25 ~ 30 ئەتراپىدا). كېيىنكى ئىككى يىل مابەينىدە ئۆز خىراجىتى بىلەن ئوقۇشقا كەلگەنلەر ئاساسەن بېيجىڭدىكى بىرنەچچە ئالاقە شىركەت (ۋاستىچىلىك شىركەت) لىرىگە 20 ~ 30 مىڭ يۈەن ئەتراپىدا ئالاقىلىشىش خىراجىتى (ئەمەلىيەتتە بۇ پۇل شۇ ئالدامچى شىركەتنىڭ چۆنتىكىگە چۈشۈپ كېتىدۇ) تۆلەپ، خاراكتېرى تازا ئېنىق بولمىغان «ۋىزا» بىلەن كەلگەچكە، ئۇلارنىڭ گېرمانىيەدىكى ئوقۇش ئىشى كۆڭۈلدىكىدەك بولمايۋاتىدۇ. بۇلارنىڭ كۆپىنچىسىنىڭ بانكا ھېساباتىدىكى ئاتا - ئانىلىرى سەپلەپ بەرگەن «ئوقۇتۇش مەبلىغى» تۈگەي دەپ قالغان بولسىمۇ، ئۇلار تېخى ئوقۇشقا كىرىش سالاھىيىتىنى ھازىرلاپ بولالمىغان (رەسمىي ئوقۇغۇچى بولۇپ بولالمىدى دېگەنلىك، ئوقۇغۇچىلىق سالاھىيىتى بىلەن ئىشلەشكە رۇخسەت يوق دېگەنلىك). ئەلۋەتتە، سەۋەب ئۇلارنىڭ بۇ يەردە ياخشى تىرىشمايۋاتقانلىقىدا ئەمەس، لېكىن چەت ئەلدىكى قىيىنچىلىقلارغا قارىتا دۆلەت ئىچىدىكى تەييارلىقنىڭ يېتەرلىك بولمىغانلىقىدا؛ شۇ ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئاتا - ئانىلىرىنىڭ گېرمانىيەنىڭ ئوقۇتۇش تۈزۈلمىسى، تۇرمۇشى ۋە نۆۋەتتىكى ئىقتىسادىي ئەھۋالىغا قارىتا راستچىل ۋە ئەتراپلىق ئۇچۇر ئىگىلىمىگە ئىگە.

بېيجىڭدىكى بىرنەچچە ئالدامچى شىركەت ئۇيغۇر ئاتا - ئانىلار ۋە ئوقۇغۇچىلارنى چەت ئەللەرگە بولغان ئالاھىدە قىزىقىشىدىن پايدىلىنىپ، ھەرخىل «چىرايلىق» ياغلىما گەپ بىلەن ئالداپ، ئوتتۇرىدىن 20 ~ 30 مىڭلاپ پايدا ئۈندۈرۈۋالغان، خالاس (بۇ ھەرقانداق بىر ئۇيغۇر ئائىلىسى ئۈچۈن ئاز پۇل ئەمەس، ئەلۋەتتە). كەچۈرۈڭ، داۋامىنى كېيىن يازمەن.

2003 - يىلى 20 - يانۋار، بېرلىن

ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم ھۆرمەتلىك ئۈمىد ئەپەندى:
خەت يازغىنىڭىزغا رەھمەت. ئومۇمىي ئىجتىمائىي تېما ئۈستىدە
ئازابلىق خىياللارغا ئىگە ئىكەنلىكىڭىزنى ھېس قىلىدىم.
خېتىڭىزنىڭ داۋامىنى كۆرۈپ ئاندىن ئىنكاس بىلدۈرەي دېگەندىم.
ئالدىراش بولسىڭىز كېرەك، تېخىچە ئاخىرىنى كۆرۈشكە مۇيەسسەر
بولالمايدىم. كەينىڭىز ھېلىمۇ خېتىڭىزنىڭ تامامىنى كۆرۈشتىن
ئۈمىدۋارمەن. ئىشلىرىڭىزغا ئوڭۇشلۇق تىلەپ: ئابدۇقادىر
2003 - يىلى 12 - يانۋار، كانازاۋا

تىنچلىقمۇ ئابدۇقادىر!
ئېھتىمال بۈگۈنمۇ كۆپ يازالمىمەن. شۇنداقتىمۇ تىرىشىپ
باقاي.

قىسقىسى، مىللىتىمىزنىڭ پەرزەنتلىرىنى ئوقۇتۇشقا مەبلەغ
سېلىش بۇ بىر ياخشى باشلىنىش. مۇمكىنقەدەر كۆپلىگەن ئۇيغۇر
پەرزەنتىنىڭ (لېكىن ئىقتىساد، تىل، كەسىپ، ساپا جەھەتتە
بەلگىلىك تەييارلىقى بارلارنىڭ) ياپونىيە، گېرمانىيە (ئالىي مەكتەپ
بۇ يەردە ھەقسىز) ۋە باشقا دۆلەتلەرگە چىقىپ ئوقۇپ، مىللەتكە،
يۇرتقا ياراملىق ئادەم بولۇشىنى ھەممىمىز ئارزۇ قىلىمىز. لېكىن
چەت ئەللەردىكى دەسلەپكى قىيىنچىلىقنى ئالدىن ئوبدان
مۆلچەرلەش، تېگىدىن چۈشىنىش كېرەك. تەجرىبەمگە ئاساسەن
گېرمانىيەگە كېلىپ ئوقۇشنى پىلانلىغان ياشلارغا تۆۋەندىكىدەك
مەسلىھەتتم بار:

تىل ئۆتكىلىدىن مۇمكىنقەدەر جۇڭگودا ئۆتۈۋېلىش كېرەك.
مۇمكىن بار جۇڭگو ئىچىدە (شاڭخەي ۋە بېيجىڭدىكى گېرمان
تىلى تەربىيەلەش مەركەزلىرىدە) مۇمكىنقەدەر ئىككى مەۋسۈم،
ھېچبولمىغاندا بىر مەۋسۈم گېرمان تىلى ئۆگىنىپ، تىل ئاساسىنى
يارىتىۋېلىش كېرەك (بېيجىڭ كۈچلىرىدا سېتىلىدىغان «گېرمان تىلى
ئۆگەنگەنلىك ئىسپات قەغىزى» نى سېتىۋېلىپ، ۋىزا بېجىرمەكچى

ئۆزىنى ئىزدەش پىرسۇپىسى

بولغانلىق ئۆزىنى ئۆزى ئالدىغانلىق، خالاس). ئۈرۈمچىدەمۇ گېرمانىيەدىن بارغان گېرمانلار گېرمان تىلىدىن دەرس ئاچتى ۋە دەرس ئۆتۈشكە تەييار. قانداقتۇر «گېرمانچىنى گېرمانىيەدە تۇرۇپ ئۆگەنسە، ياخشى ئۆگەنگىلى بولىدۇ» دېگەن ئۇقۇم خاتا. چۈنكى، بۇ يەردە ئۆتۈلىدىغان گېرمان تىلى دەرسىنىڭ ھەقىقىي قىممەت ياكى بەلگىلىك ئىنگىلىز تىلى ئاساسىنى تەلپ قىلىدۇ، دەرسنى ئۈزلەشتۈرمەك قىيىن. قىسقا ۋاقىت ئىچىدە DSH (نېمىسچە TOEFL ئىمتىھان) ئىمتىھانىدىن ئۆتۈپ كېتىش ئاسان ئەمەس.

جۇڭگودا قولغا كەلتۈرگەن دىپلوملارنى بېيجىڭدا گېرمانىيە باش ئەلچىخانىسىنىڭ «سالاھىيەت تەكشۈرۈش» ئورنىدا تەكشۈرتۈش كېرەك. جۇڭگودا ئالىي مەكتەپنى پۈتكۈزگەندىن كېيىن ياكى ئاز بولغاندا ئىككى يىل ئالىي مەكتەپنى ئوقۇغاندىن كېيىن، ئوقۇش ئىسپات ماتېرىياللىرىنى بېيجىڭدىكى «گېرمانىيەگە بېرىپ ئوقۇماقچى بولغان جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئوقۇش سالاھىيىتىنى تەكشۈرۈپ بېكىتىش ئورنى (审核部)» غا ئەۋەتىپ، شۇ يەردىن دىپلوملارنىڭ راستلىقى ھەققىدە گۇۋاھلىق ئىسپاتىنى قولغا كەلتۈرۈش كېرەك. چۈنكى گېرمانىيەنىڭ ھەقسىز ئوقۇتۇش سىياسىتى كۆپلىگەن جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىنى ئۆزىگە جەلپ قىلغاچقا، يېقىنقى بىرنەچچە يىلدا كۆپلىگەن ئوقۇغۇچى كوچىلاردىن يالغان ئالىي مەكتەپ دىپلومى سېتىۋېلىپ، گېرمانىيەگە كەلگەندىن كېيىن «چىنىپ»، گېرمانىيەدىكى ئالىي مەكتەپلەر جۇڭگو دىپلومىنى «ھېسابقا ئالمايدىغان» مەنتىقە شەكىللەندى. شۇنىڭ بىلەن 2001 - يىلىدىن باشلاپ گېرمانىيەنىڭ جۇڭگودىكى باش ئەلچىخانىسىدا «تەكشۈرۈش ئورنى» تەسىس قىلىندى. بۇ ئىسپات بولمىسا گېرمانىيەدە ئالىي مەكتەپكە كىرىش مۇمكىن ئەمەس.

«چەت ئەلگە چىققاندىن كېيىن، بىر تەرەپتىن ئىشلەپ پۇل تېپىپ ئوقۇش» ئىدىيەسى نۆۋەتتىكى ئىقتىسادىي ئەھۋالدا

ئەمەلىيەتكە ئۇيغۇن ئەمەس.

گېرمانىيە ئىقتىسادى يېقىندىن بېرى ياخشى بولمايۋاتىدۇ، ئىشسىزلىق ئېغىرلاپ كەتتى، ئىش بولغان تەقدىردىمۇ گېرمانىيەگە يېڭى كەلگەن «چەت ئەللىكلەرگە ئاسانلىقچە ئاشمايدۇ»، بۇنى ئالدىن مۆلچەرلەش كېرەك.

بىز ئەلۋەتتە گېرمانىيەدە ئوقۇشقا قىزىقىدىغان ئۇيغۇر قېرىنداشلارنىڭ بىز بىلەن ئالاقىلىشىپ، تېخىمۇ ئېنىق ئۇچۇر ئىگىلىشىگە ياردەم قىلىمىز ۋە قىلىۋاتىمىز. ئاتا - ئانىلار ۋە ياشلارنىڭ قىزغىنلىقىغا سوغۇق سۇسەپكىمىز يوق، لېكىن ئالدىنقى، خەت، ئۇچۇر بىلەن قايىمۇقۇپ قالماسلىقىنى، ئۆزىنى ئوبدان دەڭسەپ، ئاندىن بىر قارارغا كېلىشىنى ئۈمىد قىلىمىز.

ئابدۇقادىر، ۋاقىت مۇناسىۋىتى بىلەن بەزى نۇقتىلارنى تازا ئوچۇق ئەسكەرتىشكە ئىمكانىيەتسىزمەن. كېيىن ئوچۇقراق سۆھبەتلىشەرمىز. سىز بىر ئىلىملىك ئادەم، ئەدەب. ئەگەر مەن ئەسكەرتكەن بەزى نۇقتىلار كېيىنكى ئەسەرلىرىڭىز ئۈچۈن بەلگىلىك خام ماتېرىيال بولۇپ قالسا، ئەجەب ئەمەس، ۋاقىتىڭىزنى ئالدىم. ھۆرمەت بىلەن:

ئۈمىد خالىق

2003 - يىلى 22 - يانۋار، بېرلىن

يەنە كۆرۈشەرمىز، توكيو

2003 - يىلى 42 - فېۋرال .

زاۋال پەردىسى ئاستىدا قارىيىپ تۇرغان مياتاكېمۇ ئارقىمىزدا قالدى. بىزدىن ئايرىلىشقا كۆزى قىيمىغان ھىندىستانلىق قوشنىمىز زۇبەيدە بېكەتتە يېگانە پېتى قېپقالدى، ئۇنىڭ بىزنى ئۇزاتقاندىكى ھالىتى خاتىرەمگە زاۋال ئارىلاش سىڭىپ كەتتى. ئۇنىڭ بىلەن بولغان دوستلۇقىمىز سەمىمى مېھىر ۋە ئەقىدە ئۈستىگە قۇرۇلغانىدى. بىزمۇ ئامالسىز ھالدا ئۇنى تاشلاپ كېتىۋاتاتتۇق.

مانا، تىسۇرۇڭى ۋوگزالىمۇ قېپقالدى، خوش دېدىم ھەممىگە. بۇ ئەتراپتىكى كوچىلار ۋە دەرەخلەر، دەريا ۋە ئۆستەڭلەر ماڭا خېلى تونۇش بولۇپ قالغانىدى، ئۇلار ماڭا ياپونىيەنىڭ ئادەملىرىگە قارىغاندا ئىللىق تۇيغۇ بېرەتتى، ئۇلار بىلەن ئوتتۇراىدا تەبىئەتكە بولىدىغان دىلكەشلىك مەۋجۇت ئىدى.

كانازاۋاغا بېرىپ، توكيوغا بارىدىغان ئاپتوبۇس بېلىتىنى سېتىۋالدىم. بۈگۈن نېمىشقىدۇر يەڭگىلەپ قالغانىدىم. چۈنكى مەن ياپونىيە جەمئىيىتىنىڭ كىشىنىڭ ئەقلىنى ئارىغا ئېلىپ، قەلبىنى ئارىغا ئالمايدىغان بۇرۇقتۇرما مۇھىتىدىن سۈزۈلۈپ چىققان ئىدىم، ئۇنىڭ ئۈستىگە سېغىنغان ۋە تىنىمگە كېتىۋاتاتتىم. ۋە تەنگە بېرىپ، باشلىقىمنىڭ چىرايىغا قارايمەن، ھەر خىل يوقلىمىنىڭ بوسۇغىسىدىن بىر ئاماللارنى قىلىپ ئۆتمەن، ھەر خىل كۆز ئارىسىدا تىمىسىقلاپ ماڭمەن. ئىدىيەمدىن ئۆتمىگەن سورۇنلارغا بارمەن،

دېتىمغا ياقمايدىغان گەپلەرنى دەيمەن. دېمەك، ھەممە نەرسە بىلەن مۇرەسسە قىلىپ ياشايمەن. مەن ۋە تىنىمىدىمۇ مۇرەسسەسى، ۋە تەن سىرتىدىمۇ مۇرەسسەسى، تۈگمەس مۇرەسسە داۋامىدا مەندىكى ئۆزۈمگە ئائىت نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى ئاينىپ كېتىدۇ. شۇنداقتىمۇ بۈگۈن ئاخشام بىر ئاز يەڭگىلەپ قالغانىدىم، نېمىلا دېگەنبىلەن ئەجدادىمنىڭ مازارلىرى ياتقان ۋە تىنىمگە قايتىمەن.

ئاپتوبۇسنىڭ مېڭىشىغا بىر ئاز ۋاقىت بار ئىدى، بىز بېلەت سېتىۋالغان خانىنىڭ ئۇزۇن كارىدورىدىكى ئورۇندۇقتا ئولتۇرۇپ ۋاقىتنى توشقۇزدۇق. بابۇر ئۇ يەر، بۇ يەرگە چېپىپ يۈرەتتى؛ بۇلۇنناز ۋە تەندىكى ساۋاقداشلىرى ھەم سىنىپ مەسئۇلى بىلەن قانداق كۆرۈشۈش ھەققىدە سۆزلەيتتى. گويا بالىلارنىڭ قايتىش تۇيغۇسىدا ئېرىشىش ۋە يوقىتىش ئوتتۇرىسىدىكى مۇرەككەپ ھېسسىيات يوقتەك قىلاتتى، ئۇلار ئاتا - ئانىسى نەدە بولسا شۇ يەردە خۇشاللىققا ئېرىشەلەيدىكەن. ئاتا - ئانا بالىلارنىڭ ۋە تىنى، دېگىنى شۇ بولسا كېرەك.

ۋاقىت توشۇپ، ئاپتوبۇسقا چىقتۇق. ئاپتوبۇستىكى ئورۇندۇقلار ئۈچ رەت ئىدى. بىز ئۈچ كىشىلىك بېلەت ئېلىپ، بابۇرغا ئالمىدۇق، چۈنكى بېلەت ساتقۇچىلار بالاڭلارنى قۇچاققا ئېلىۋالماي دېسەڭلار، بالغا بېلەت ئالمىساڭلارمۇ بولىدۇ دېگەندى. يولۇچىلار ئۆز ئورۇنلىرىغا جايلىشىپ بولدى، بابۇر زاپاس ئېلىپ قويۇلغان ئورۇندۇققا جايلاشتۇرۇلدى. باشتا ئېيتقىنىمىزدەك (كىتابىمىزنىڭ باش قىسمىدا) ياپونىيەدە ئاپتوبۇسلارغا بېلەت ساتقاندا، يولۇچىلار شىركىتى ھەر ئېھتىمالغا قارشى ئىككى - ئۈچ ئورۇننى زاپاس قالدۇرىدىكەن. بىز ئاپتوبۇس خادىمىغا دەپ يۈرۈپ ئورنىمىزنى تەڭشەپ، بىر يەرگە جەم بولدۇق. ئاپتوبۇس خادىمى يولۇچىلارنى ساناشقا باشلىدى. دېرىزە پەردىسى چۈشۈرۈلدى. كوچا چىراغلىرىنىڭ يورۇقى توسۇلغاچقا، ئاپتوبۇس ئىچى قاراڭغۇ ئىدى. ياپونلار ئورۇندۇققا

ئولتۇرۇپلا ئۇخلاشقا باشلىدى، مەنمۇ تارقىتىپ بېرىلگەن يۇپقا ئەدىيالىنى يېپىنىپ، ئورۇندۇقۇمنى قىغىغايتتىم.

بىر كېچە سەپەردە ئوتتى، ئاپتوبۇس بىزنى ئەتىگەندىلا توكيونىڭ شىنجۇكۇ رايونىغا چۈشۈردى. ھاۋا تۇتۇق ئىدى. بىز باش بېكەتنىڭ ئۈستىدىكى قەۋەتلەرگە چىقىپ، ئاممىۋى تازىلىق ئۆيىگە كىرىپ يۈز - كۆزلىرىمىزنى يۇماقچى بولدۇق. يۈك - تاقلىرىمىزنىڭ كۆپ قىسمىنى نارىتا خەلقئارا ئايروپورتىغا يوللىۋەتكەندۇق، قولىمىزدا كىيىم - كېچەكلىرىمىز، تازىلىق بۇيۇملىرىمىز قاچىلانغان سومكا ۋە باشقا ئۇششاق - چۈششەك نەرسىلەر بار ئىدى، بۇلارنىمۇ يەڭگىل دەپ كەتكىلى بولمايتتى. يۈك - تاقلىرىغا نۆۋەت بىلەن قارىغاچ، يۈزىمىزنى يۇماقچى بولدۇق. بالىلار يۈزلىرىنى يۇيۇپ چىقىپ بولغاندىن كېيىن، تازىلىق ئۆيىگە كىردىم. قىزىق ئىش، بۇ كۈنى ھاياتىمدا تۇنجى قېتىم پۇل تېپىۋالدىم. مەن ئولتۇرغان بۆلۈمچىدە كىمدۇر بىرى ھەميانىنى ئۇنتۇپ قاپتۇ. ھەميان ئىنتايىن ئاددىي بولۇپ، ئۇنى باي ئادەملەرنىڭ ھەميانى دېمەك تەس ئىدى. ھەميانىنى ئېچىپ قارىسام ئىككى تۈمەن يېن (1400 يۈەن ئەتراپىدىكى خەلق پۇلى) بار ئىكەن. تازىلىق ئۆيىدىن چىقىپ، ھەميانىنى جەمىلەگە كۆرسەتتىم، بىز ھەميانىنى ساقچىغا تاپشۇرۇپ بەرمەكچى بولدۇق. جەمىلە ھەميانىنى بېكەتنىڭ ساقچىسىغا تاپشۇرۇپ بەرگىلى كەتتى. ئۇنىڭ دېيىشىچە، ساقچى ئۇنىڭ پاسپورت نومۇرىنى خاتىرىلىۋالماقچى بولغانىكەن، ئۇ بىز ئىككى كۈندىن كېيىن قايتىمىز دەپ ئۆزى ئېيتىپتۇ. بۇ يەرنىڭ قائىدىسىدە پۇل تېپىۋالغانلار پۇلنى ساقچىغا تاپشۇرۇپ بەرگەندە، ساقچىلار ئۇلارنىڭ پاسپورت نومۇرىنى خاتىرىلىۋالىدىكەن. ئەگەر پۇلنىڭ ئىككىسى چىقىمىسا (يېرىم يىلغىچە) پۇل ئەنە شۇ تېپىۋالغۇچىغا قايتۇرۇلىدىكەن، ئەگەر ئىككىسى چىقسا ئىككىسىگە تاپشۇرۇلىدىكەن، ئىككىسى پۇل تېپىۋالغۇچىغا مۇۋاپىق سۆيۈنچە بېرىدىكەن. تېپىۋالغان پۇلنى ساقچىغا ھاۋالە قىلىۋەتكىنىمىزدىن كۆڭلۈم ئازادە بولۇپ، يورۇپ كەتتى، مانا بۇ، ئىنساندىكى دىيانەت

خاھىشىدىن ئويغىنىدىغان تەبىئىي راھەت. بىزگە ئىنسانلارنىڭ رەھمىتى ۋە سۆيۈنچىسى كېرەك ئەمەس، بەلكى ئىنساب كېرەك. جەمئىيەتنىڭ ھەر بىر كىشىسى ئۆزىنىڭ مەنۋىيىتىدىن تەبىئىي ئۇرغۇپ چىققان ئىنسابى بىلەن باشقىلارغا مۇئامىلە قىلسا، ھەركىم ئۇنىڭ مول مېۋىسىدىن دىلى راھەتلىنىپ خۇشاللىق تاپىدۇ. يۇرتۇمدىكى بىر ئاقساقالنىڭ بالىلىق دەۋرىمدە شۇنداق دېگىنى ئېسىمدە:

ياخشىلىق قىل دەجلىگە * جاندىن

بېرۇر ساڭا باياۋاندىن.

(مەنىسى: ياخشىلىقنى دەجلى دەرياسىغا قىلساڭ، ئۇنىڭ

نېسىۋىسى باياۋاندىن قايتىدۇ.)

بىز ناشتا قىلىدىغان جاي ئىزدەشكە باشلىدۇق، بىز چىققان قەۋەتتە ئەپچىل بىر غەرىپچە تاماقخاننىڭ بارلىقىنى ۋە ئۇنىڭغا قاراپ ئۇقتۇق. لېكىن بۇ يەر تېخى ئېچىلمىغاندى، مۇلازىماتلارنىڭ تاماقخاننى ئېچىش تەييارلىقىنى قىلىۋاتقانلىقىنى ئەينەكتىن كۆرگىلى بولاتتى. بىز تاماقخاننىڭ ئېچىلىشىنى كۈتتۇق. ئازراق ۋاقىتتىن كېيىن تاماقخانا ئېچىلدى، بىز تاماقخانغا كىرىپ، چوشقا مېيى ئىشلىتىلمىگەن بولكىلاردىن سۈرۈشتە قىلىپ تۇرۇپ ئالدۇق، ئۇنى سالات ۋە سۈت بىلەن يېدۇق. قورساق ئېچىپ قالغاچكىمىكىن، بۈگۈنكى ناشتا ئالاھىدە لەززەتلىك بىلىندى. تاماقخاندىن چىقىپ پويىز بېكىتى تەرەپكە ماڭدۇق. توكيونىڭ ئاسمىنى بۈگۈن سۆرۈن تەلەت بولۇپ، يامغۇر ياغدىغاندەك قىلاتتى. ئەمدىكى نىشانىمىز يىپەك يولى مەدەنىيەت كۈلۈبىنىڭ مەسئۇلى شىرايىشى ئەپەندىنىڭ ئىشخانىسى ئىدى. ئۇنىڭ بىلەن شۇ يەرنىڭ ۋاقتى سائەت سەككىز دە كۆرۈشىدىغانلىقىمىز توغرىسىدا ئىنتىپ توردى پۈتۈشۈپ قويغاندۇق. توكيونىڭ تۆمۈريوللىرى ئىرماش - چىرماش،

* دەجلى ئىراقتىكى دەريانىڭ نامى.

ئۆزىنى ئىززەتلىرىمىز

گاھىدا زېمىننىڭ ئاستىدا، گاھى ئۈستىدە سوزۇلغان تۆمۈرىيوللاردا توك پويىزى ئايىغى ئۈزۈلمەي قاتناپ تۇرىدۇ. يەر ئاستىغا كىرسىڭىز ۋوگزال سۇپىلىرىدا ئادەملەر دەريا بولۇپ ئاقىدۇ، بۇ يەردە ھەركىم ئۆز يولىدا، ھەركىم ئۆز كويىدا، گويا بىر - بىرىنىڭ گېپىنى تىڭشاسما، بىر - بىرىنى كۆرمەس. ۋوگزالنىڭ ئاستىدا ۋوگزال، مۇنداقچە ئېيتقاندا، توكيو قەۋەتلىك شەھەر ئىدى، يەر ئاستى ۋوگزالنىڭ ئەڭ چوڭقۇرى 300 مېتىردىن ئارتۇق ئىمىش. شۇنچە مۇرەككەپ قۇرۇلما ۋە سىستېمىلاردىن تۈزۈلگەن دەستە - دەستە تۆمۈرىيوللاردىن ئالدىراپ بىرەر چاتاق چىقمايدىكەن. 12 مىليون نوپۇسقا ئىگە بۇنداق كاتتا شەھەرنىڭ ئادەملىرىدە يۈكسەك ئەستايىدىللىق، ئىنچىكىلىك ۋە مەسئۇلىيەت، پاكىزلىق ئېڭى بولمىغان بولسا، شەھەرنىڭ ئۆزى تۈرلۈك قاپاھەت بىلەن تولغان كۆھىنچىقا ئايلانغان بولاتتى. بىر كىۋادرات كىلومېتىر ئورۇندا 5500 دىن ئارتۇق ئادەم ياشايدىغان بۇنداق شەھەردە ئالاھىدە باشقۇرۇش سەنئىتى ۋە پۇقرالاردىكى يۈكسەك ئاڭلىقلىق بولمىسا، ئۇنىڭ ئاقىۋىتىنى قانداق تەسەۋۋۇر قىلىش مۇمكىن؟ توكيودا ھەرقانداق خالتا كوچا، ئاممىۋى ھاجەتخانىلار، ۋوگزاللار شۇنداق پاكىز، شۇنداق تەرتىپلىك، بۇنىڭدىن ياپونىيەدىكى مەكتەپلەر مائارىپى ۋە ئاممىۋى مائارىپىنىڭ قايسى دەرىجىدە ئىلمىيلاشقانلىقىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ.

بىز قاتناش ساقچىلىرىدىن يول سوراپ يۈرۈپ، مۇرەككەپ تۆمۈرىيوللاردىن ئوڭۇشلۇق ئۆتتۇق، ئارىدا تەمتىرەشلەردىن خالىي بولالمىدۇق. ۋوگزالدىن چىققىنىمىزدا شارقىراپ يامغۇر يېغىۋاتاتتى. توكيودا بىنالار شۇنچە زىچ بولۇشىغا قارىماي، يول بويلىرىدا، دوقمۇشلاردا، بىنالارنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى كىچىك مەيدانلاردا گۈللۈك بار ئىدى. گۈللۈكنى بويلىغان ئورۇندۇقلارمۇ كۆپ بولۇپ، يول يۈرۈپ چارچىغانلار ئارام ئالمەن دېسە قولايلىق ئىدى. بىز شىرايىشى ئەپەندىنىڭ ئىشخانىسىنى تاپالماي، تېنەپ يۈردۇق. كوچىلاردا

بىزدەك پىيادىلەر ناھايىتى ئاز ئىدى. مۇساپىرلىقىمىدىن خۇدۇكلەنگەندەك بولدۇم. ئاخىر تار كوچىنىڭ بويىدىن ئورۇن ئالغان تۆت قەۋەتلىك كونا بىنانىڭ بىز ئىزدىگەن بىنا ئىكەنلىكىگە جەزم قىلدۇق. ئېھتىياتلىق قەدەملىرىمىز بىلەن بىنانىڭ 3 - قەۋىتىگە چىقىپ، كۆزلىگەن ئىشخاننى تاپالماي بىر ئاز ئارىسالدى بولدۇق. بىنانىڭ پەلەمپەيلىرىمۇ، كارىدورلىرىمۇ تار ئىدى. «يىپەك يولى مەدەنىيەت كۆلۈبى» دېسە، خېلى ھەيۋەتلىك بىنانىڭ بىرەر قەۋىتىدىن ئورۇن ئالغان ھەشەمەتلىك بۆلمىلەرنى كۆز ئالدىمغا كەلتۈرگەندىم، ئەمەلىيەتتە ئۇنداق بولماي چىقتى. بىز دېلىمغۇل بولغان ھالدا بىر ئىشكىنى چەكتۇق، ئىشكى ئېچىلدى، جەمىلە ئىشكىنى ئاچقان ئەپەندى بىلەن تونۇشلاردەك سالاملاشتى، ئۇنىڭ شىرايىشى ئەپەندى ئىكەنلىكىنى جەزم قىلدىم، شىرايىشى ئەپەندى بىزنى خانغا باشلىدى.

سوزۇنچاق ئۆيىنىڭ ئەڭ ئىچكىرى تەرىپىگە قويۇلغان دىۋاندىن ئورۇن ئالدۇق. ئۆيىنىڭ كۆلىمى 20 كىۋادرات مېتىرغا بارامدىغاندۇ، قانداق، دەپ ئويلاپ قالدىم. سوزۇنچاق، تار بۇ ئۆيىنى ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ كىچىككىنە مۇزىيى دېيىشكە بولاتتى، دىۋان، چاي ئۈستىلى ئۇيغۇرچە ئۇسلۇبتا قويۇلغانىدى، يەردە گىلەم، تاملارغا ئۇيغۇر دىيارىدىن كەلتۈرۈلگەن دۇتار، راۋاب ۋە باشقا قول ھۈنەر بۇيۇملىرى ئېسىلغان. داستىخانمۇ ئۇيغۇرچە تەييارلىنىپتۇ، نان بولمىسىمۇ بولكا تەييارلانغان، بولكا نېپىز توغرىغانىدى. ئۆيدە يەنە كومپيۇتېر ۋە خەت باسقۇلارمۇ بار ئىدى. دىققەت قىلىپ قارىسام، كۆزدىن يىراقراق بىر يەردە ئۇيغۇرلارنىڭ فوتو سۈرەتلىرى تۇراتتى، قارىغاندا بۇ ياپونىيەدىكى ئۇيغۇر ئوقۇغۇچىلارنىڭ پائالىيەتلىرىدىن كۆرۈنۈشلەر بولسا كېرەك. روشەنكى، بۇ ئۆي يىپەك يولى مەدەنىيەت كۆلۈبىنىڭ ئىشخانسى ئىدى. بىز كوچىدا تەمتىرەپ يۈرۈپ بىر ئاز كېچىكىپ قالدۇق، بۇنىڭ ئۈچۈن شىرايىشى ئەپەندىگە ئۆزرە ئېيتتۇق.

ئۇيغۇر تىلىدا يازىلىدىغان

شرايىشى بىزگە سىنچاي قويۇپ، ئۈدۈلدىكى دىۋاندا ئولتۇردى. يامغۇردا ئازراق توغلىغان بولساق كېرەك، ھورى كۆتۈرۈلۈپ تۇرغان قىزىق چاي خۇشياقتى، ئۆيۈمۈ ئىللىق ئىدى، تالادا يامغۇرنىڭ شارقىرىغان ئاۋازى. شرايىشى ئوتتۇرا بوي، تەمبەل ئادەم ئىدى، كەڭ ھەم ئاق ئۆڭى ئۇنىڭ قويۇق قارا قاشلىرىنى تېخىمۇ گەۋدىلەندۈرۈپ تۇراتتى، ماڭلىيدىن چوققىسىغا قەدەر چاچلىرى چۈشۈپ بولغانىدى. ئۇ ئادەتتە سۈرلۈكرەك بولسىمۇ، كۈلگەندە مۇلايىم ھەم ئىللىقلىشىپ كېتەتتى. ئۇ بىر قارىسا موڭغۇل چىراي ئۇيغۇرلارغا ئوخشاپ كېتەتتى، چىراي ئىپادىسىمۇ ئۇيغۇرسىمان كۆرۈنەتتى.

بىز چاي ئىچكەچ بىردەم ئەھۋاللاشتۇق.
 — ئۈرۈمچىدىكى بىر ئۇيغۇرنىڭ ئۆيىگە كىرگەندەك بولدۇم، — دېدىم مەن شرايىشى ئەپەندىگە ئۇيغۇر تىلىدا، — توكيودەك شەھەردە ياتىرىغان قەلبىم بۇ يەردە تەسكىن تېپىپ قالدى، بۇ ئۆيىنى ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ كىچىك بىر مۇزىيى دېسە بولىدىكەن.

شرايىشى گېيىمنى ئاڭقىرالماي تۇرۇپ قالدى، جەمىلە گېيىمنى ياپونچىغا تەرجىمە قىلدى، شرايىشىنىڭ چىرايىغا كۈلكە يۈگۈردى. شرايىشىنىڭ ئېيتىشىچە، توكيونىڭ يېقىن ئەتراپىدىكى ئۇيغۇرلار بۇ يەرگە ھەپتىدە دېگۈدەك بىر قېتىم يىغىلىدىكەن، ۋەتەندىن كەلگەنلەرنى كۈتۈش، تۇغۇلغان كۈنىنى ئۆتكۈزۈش، ھېيت، نورۇز پائالىيەتلىرى قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى مۇشۇ ئۆيىدە بولىدىكەن. شرايىشى بىر ئالبومنى ئېلىپ كۆرسەتتى. ئۇنىڭدا شرايىشىنىڭ شىنجاڭ مۇقام ئانسامبىلىنىڭ سەنئەتچىلىرى بىلەن چۈشكەن سۈرىتى تۇراتتى، ئۇ دوپپا كىيىۋالسا خەنزۇچىدا ئوقۇغان (民考汉) ئۇيغۇرنىڭ نەق ئۆزىگە ئوخشاپ قالدىكەن. ئالبومدا يەنە بىر قىسىم ئۇيغۇرشۇناس ياپونلارنىڭ ئۈرۈمچى، قەشقەر، خوتەنلەردە چۈشكەن سۈرەتلىرى، ياپونىيەدىكى ئۇيغۇر ئوقۇغۇچىلارنىڭ كۈلۈپ نامىدا ئۆتكۈزگەن پائالىيەتلىرىدىن تارتىلغان سۈرەتلەر بار ئىدى. كۈلۈبتا

مەخسۇس تەكلىپ قىلغان چىرايلىق ئۇسسۇلچى قىزلاردىنمۇ بىر - ئىككىسى بار ئىكەن. ئالبومدىكى سۈرەتلەردىن ۋە شىرايىشى ئەپەندىنىڭ بايانلىرىدىن قارىغاندا، «يىپەك يولى مەدەنىيەت كۈلۈبى» نىڭ پائالىيىتى ھازىرغا قەدەر ئۇسسۇلنى مۇھىم كوزىر قىلىپ كەلگەندەك تۇراتتى. دېمىسىمۇ ئۇسسۇلغا تەرجىمە كەتمەيدۇ، زۆرۈر بولغاندا تېمىسى ئېنىق بولمىغان ئۇسسۇل ھەرىكىتىمۇ دەماللىققا ئۇيغۇرلارنى چۈشەنمەيدىغان ياپون خەلقىگە ئەرزىمەي قالمايدۇ.

— سىزگە ئىككى كىتاب ئالغاچ كەلدىم، — دېدىم شىرايىشى ئەپەندىدىكى ئالبومنى كۆرۈپ بولغاندىن كېيىن، — بۇلار سىزگە ئەرزىمىدىكىناتاق.

كىتابنىڭ بىرى ئۇيغۇر شائىرلىرىنىڭ شېئىرلىرىدىن تۈزۈلگەن «سالغا تېشى» دېگەن توپلامنىڭ خەنزۇچىسى «飞石» ئىدى، شىرايىشى كىتابنى خۇشاللىق بىلەن قولغا ئالدى.

— بۇ بەك ياخشى بولدى، — دېدى ئۇ كىتابنى ۋارقلاپ.

— بۇ كىتاب ئەسلىدە ئۇيغۇرچە تۈزۈلگەن، ئاندىن خەنزۇچىغا تەرجىمە قىلىنغان، تەرجىمە قىلغانلارمۇ ئۇيغۇر شائىرلىرى، كىتابنى تۈزۈش ۋە تەرجىمە قىلىش ئىشلىرىغا مەنمۇ قاتناشقان، — دېدىم شىرايىشى ئەپەندىگە چۈشەندۈرۈپ.

شىرايىشى ئەپەندى گېپىمنى تىڭشىغاچ كىتابنى ۋارقلايتتى، ئۇ ئۆزىگە تونۇش خەنزۇ يېزىقى ئارقىلىق قايسىدۇر بىرەر مىسراتنى چۈشىنىشكە ئۇرۇناتتى.

ئارقىدىن شىرايىشى ئەپەندىگە يەنە بىر كىتابنى تەقدىم قىلدىم، بۇ «ئابدۇقادىر جالالىدىن ماقالىلىرى» ناملىق كىتابم ئىدى. مەن كىتابنىڭ تىتۇلىغا بېغىشلىما يازدىم. شىرايىشى ئەپەندى كىتابنى ۋارقلاپ كىتابنىڭ تېمىسىنى سورىدى.

— كىتابتا ئەدەبىيات، مەدەنىيەت ۋە مائارىپقا دائىر دەۋرىمىزدىكى

ئۆزۈڭنى ئىزدەش پىروپوسىسى

بىر قىسىم مەسىلىلەر مۇھاكىمە قىلىنىدۇ، — دېدىم مەن جاۋابەن.
 — مەن بۇ كىتابنى بۇ يەردىكى ئۇيغۇر ئوقۇغۇچىلارغا تەرجىمە قىلدۇرۇپ ئاڭلايمەن، — دېدى شىرايىشى ئەپەندى.

بۇ ئارىدا ئىشك چىكىلدى، شىرايىشى «كىرىك» دېگەندىن كېيىن بىرەيلەن كىرىپ كەلدى. «ئەسسالامۇئەلەيكۇم» دېدى ئۇ ئالدىمىزغا كېلىپ. بىز ئورنىمىزدىن تۇرۇپ ئۇنىڭ بىلەن سالاملاشتۇق، ئىككىمىز قول ئېلىشىپ كۆرۈشتۈق.

تونۇشۇشلاردىن مەلۇم بولدىكى، ئۇنىڭ ئىسمى ئەمىر راخمان بولۇپ، قومۇل شەھىرىدىن ئىكەن، 2002 - يىلى مايدا توكيوغا كېلىپ، ياپون تىلى ئۆگىنىپ، ھازىر قانۇن ئۆگىنىۋېتىپتۇ. ئەمىر بىز بىلەن كۆرۈشۈپ بولۇپ، قازان بېشىغا ئۆتتى، ئۇ تەييارلانغان پولونى ئىسسىتىپ ئالدىمىزغا ئەكەلدى.

— پاھ، توكيودا ئۇيغۇر پولۇسىغا ئېغىز تېگىدىغان بولدۇم، — دېدىم مەن مەننۇن بولۇپ.

— شۇغىنىسى، سوۋۇپ قالدى، — دېدى ئەمىر.

— ھېچقىسى يوق، — دېدىم مەن جاۋابەن.

ئەسلىدە شىرايىشى ئەپەندى بىزنى كېلىدۇ دەپ بۇ تائامنى تەييارلاتقۇزغانىكەن. ئەمىرمۇ شىرايىشى ئەپەندىنىڭ تەلپىگە ئاساسەن يېتىپ كەپتۇ.

— شىرايىشى ئەپەندى، — دېدىم مەن تاماقتىن كېيىن، — سىزنى بەزى سوئاللار بويىچە زىيارەت قىلسام، قانداق قارايسىز؟ ئۇيغۇرلارغا گەپلىرىڭىز بولسا ئالغاچ كېتەي دېگەندىم.

— بولمىدۇ، — دېدى شىرايىشى ئەپەندى قىزغىنلىق بىلەن.

— ئەمىسە سۆھبىتىمىزنى باشلايلى، — دېدىم مەن.

ئۈستەلنىڭ ئۈستى يىغىشتۇرۇلدى، چاي قايتا دەملەندى. تاماق ئىسسىق باستىمۇ، قانداق، بۇلبۇلناز بىلەن بابۇر دىۋاندا ئولتۇرغىنىچە ئۇخلاپ قالغانىدى. شىرايىشى ئەپەندى نېپىز يېپىنچا

ئەكبىلىپ بەردى، ئۇنى بالىلارنىڭ ئۇچىسىغا ياپتۇق. شىرايىشى ئەپەندى، سىزگە ئوقۇمۇشلۇق ئۇيغۇرلار قىزىقماي قالمايدۇ. ھازىر قىلىۋاتقان ئىشىڭىز ھەققىدە ئازراق سۆزلەپ بەرگەن بولىشىڭىز.

شىرايىشى ئەپەندى بىر ئاز تۇرۇۋالغاندىن كېيىن، گېپىنى باشلىدى، ئارىمىزدا جەمىلە تەرجىمان بولدى:

— ياپونلار تىبەت (زاڭزۇ)، ئۇيغۇر ۋە موڭغۇللارغا قىزىقىدۇ. لېكىن ھەربىر مىللەتكە بولغان قىزىقىشىنىڭ مەنىسى ئوخشىمايدۇ. ئۇلارنىڭ ئىچىدە ياپون خەلقىنىڭ بەكبەك تونۇيدىغىنى تىبەت بىلەن موڭغۇل. ئوتتۇرا ئاسىيادا ياشىغان، شۇنچە شۆھرەتلىك يىپەك يولىنىڭ مەركىزىدە تۇرغان ئۇيغۇرنى بىلىدىغان كىشىلەر ئىنتايىن ئاز ياكى يوقنىڭ ئورنىدا. مەن ئوتتۇرا مەكتەپ دەۋرىمدىن باشلاپ يىپەك يولىغا قىزىققان.

ياپونلارنىڭ موڭغۇللارغا قىزىقىشىدىكى سەۋەب شۇكى، ئەسكەرلىرىمىز ئۇرۇش دەۋرىدە ئۇلارنىڭ زېمىنىغا كىرگەن. ئۇيغۇرلارغا قىزىقىشىدىكى سەۋەب شۇكى، بۇددىزم دەل ئۇيغۇرلار ئارقىلىق ئوتتۇرا تۈزلەڭلىك ھەم ياپونىيەگە تارقالغان. دىنشۇناسلار ۋە مەدەنىيەتشۇناسلار ئۇيغۇرلارنى بۇددىزمنىڭ تارقىلىشىدىكى مۇھىم بىر باسقۇچ دەپ تونۇيدۇ. تىبەتلەرگە قىزىقىشىدىكى سەۋەب شۇكى، ئۇلار لاما دىنىغا ئىشىنىدۇ، لاما دىنى بولسا بۇددىزمنىڭ بىر تارمىقى. ياپونلار بۇددىزمنىڭ ھەقىقىي ھالىتى شىزاڭدا دېگەن قاراش بىلەن يۈز يىللار ئىلگىرى شۇ يەرگە بارغان. ياپونلار ئۇيغۇرلارغا تەكلىماكاندىكى سىرلىق مەدەنىيەتنىڭ ئىگىسى دەپ تۇرۇپ قىزىقىدۇ.

ياپونلار 1500 يىل ئىلگىرىلا مىللەت بولۇپ شەكىللىنىپ بولغان. بىزدە ئۈچ خىل قان بار: بىرى، مانجۇ - موڭغۇل قېنى، بۇ خىل قاندىكىلەر خوككايدۇ تەرەپتە كۆپرەك.

يەنە بىرى، بىزنىڭ قېنىمىزدا ئۇيغۇر ئامىللىرى بار دەپمۇ قارايمىز، چۈنكى 2000 يىللار ئىلگىرى ئۇيغۇرلارنىڭ بىر بۆلىكى موڭغۇلىيە ۋە مانجۇرىيە تەرەپلەردە ياشىغان. ئۈچىنچىدىن، بىزدە كورېيەلىكلەر ۋە تەيۋەنلىكلەرنىڭمۇ قېنى بار.

ياپونلارنىڭ ئۇيغۇرلار ھەققىدىكى تۇنجى خاتىرىلىرى مىلادىيە 840 - يىللاردىن باشلانغان. مىلادىيە 750 - يىللاردىن باشلاپ ياپونلار ئوردا ئىشلىرىنى ئۆگەنگىلى جۇڭگوغا 17 قېتىم ئادەم ئەۋەتكەن، بۇ ئىش 840 - يىللارغىچە داۋام قىلغان. شۇ مەزگىللەردە موڭغۇلىيەدە 10 تۈمەن قىرغىز، 1 مىليون ئۇيغۇر بار بولۇپ، 1 مىليون ئۇيغۇر 10 تۈمەن قىرغىزغا يېڭىلىپ، ئۈچكە بۆلۈنۈپ ھەر تەرەپكە بارىدۇ، بىر قىسمى سەددىچىن تەرەپكە بارىدۇ. ئېنىڭ دېگەن بىر راھىب ۋۇتەيشەنگە بېرىپ يۈرگەنلىرىدە سەددىچىن تەرەپكە كېلىۋاتقان ئۇيغۇرلارنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن.

1880 - يىلى نىستوكۇ زابۇرو (西得三郎) رۇسىيەدىكى ئەلچىلىك ۋەزىپىسىنى تۈگىتىپ، ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ غەربىي ۋە شەرقىي قىسىملىرىنى تەكشۈرگەن، ئىلى بۇنىڭ ئىچىدە خېلى نۇقتىلىق ئورۇن بولغان.

1902 - يىلى ئوتانى ئەنگلىيەدىكى ئوقۇشتىن قايتىپ، تۆت كىشىنى تەشكىللەپ ئۇيغۇر بوستانلىقلىرىنى تەكشۈرىدۇ، بۇ چاغدا ئۇ 26 ياشتا ئىدى.

يۇقىرىقىلارنىڭ تەكشۈرۈشى مەدەنىيەت جەھەتتىكى تەكشۈرۈش بولۇپ، سىياسىي تەكشۈرۈش 1906 - يىلى باشلانغان. ئەينى دەۋردىكى ياپونىيە - رۇسىيە ئۇرۇشىدا رۇسىيە مەغلۇپ بولۇپ، ياپونىيەنىڭ سىياسىي ئوبرازى دۇنيادا تىكلەندى. ياپونىيەنىڭ سىياسىي، ھەربىي كۈچى زورىيىش بىلەن بىللە ياپونلارنىڭ ئۆزىگە بولغان ئىشەنچىسىمۇ ئاشىدۇ. شۇنىڭ بىلەن دۇنيانىڭ ھەرقايسى بوش يەرلىرىگە نەزەر سېلىشقا باشلايدۇ. ياپونلار ئەينى ۋاقىتتا

ھازىرقى شىنجاڭدا بىر يىل ئىككى ئاي تەكشۈرۈش ئېلىپ بارغان، بۇ تەكشۈرۈشلەردىن قالغان سۈرەت 500 پارچىدىن ئاشىدۇ. كۈلۈبىمىز شۇ سۈرەتلەرنى تۈرگە ئايرىش ۋە تەتقىق قىلىش بىلەن بولۇۋاتىدۇ.

1900 - يىلى يىخېتۇەن قوزغىلىڭىدىن كېيىن، جۇڭگو ياۋروپاغا تۆلەيدىغان تۆلەملىرىنى ھازىرقى شىنجاڭ رايونى ئارقىلىق چىقارغان. شۇ چاغدا ياپونىيە شاڭخەيگە شەرقىي ئاسىيا تۇڭۇپن مەكتىپى (东亚同文书院) دېگەن مەكتەپنى قۇرىدۇ. خاياسىدې كېنجىرو (林出建二郎) بۇ مەكتەپنى ئىككىنچى تۈركۈمدە پۈتكۈزۈپ، ئۈرۈمچىدە ئوقۇتقۇچىلىق قىلىشقا باشلايدۇ. بۇ 1905 - يىللارغا توغرا كېلىدۇ. 1906 - يىلى ستومو (日野强) شىنجاڭنى تەكشۈرگىلى بارغاندا ئۇيخارا تائىچى (上原多市) نى باشلاپ بارغان. ئۇيخارا تائىچى 24 ياشتا ئىدى. ئۇ ئىلىدا قېلىپ ھەربىي مەكتەپتە ئوقۇتقۇچىلىق قىلىدۇ. شۇ چاغدا ئۇنىڭ 60 ئەتراپىدا ئوقۇغۇچىسى بار بولۇپ، ئۇلار مانجۇ، ئۇيغۇر، خەنزۇلار بولۇشى مۇمكىن. رۇسىيەنى يەڭگەن ياپونىيەنىڭ كېڭەيگۈسى كېلىپ ئۇيغۇرلارغا قىزىقۇۋاتقاندا، ئەنگىلىيە بىلەن رۇسىيە بۇ رايونغا ئاللىبۇرۇن كۆز تىككەندى. بۇ چاغلاردا ياپونلاردا پەقەت تەكشۈرۈشلا مەۋجۇت ئىدى. تەتقىقات كېيىن گېرمانىيە ۋە رۇسىيەلىكلەرنىڭ مۇناسىۋەتلىك ئەسەرلىرىنى كۆرۈش تۈرتكىسىدە باشلانغان. ئورۇشتىن كېيىن موڭغۇلىيەنى بىۋاسىتە تەكشۈرۈپ تەتقىق قىلىش باشلىنىپ كەتكەندى. ئۇيغۇرلار ۋە تىبەتلەر (زاڭزۇلار) ھەققىدىكى تەكشۈرۈش ۋە تەتقىقاتلار 1980 - يىللاردا رەسمىي باشلاندى دېيىشكە بولىدۇ.

1933 - يىلى قەشقەردە قۇرۇلغان «شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى» نىڭ بىر قىسىم مۇھىم ئادەملىرى (سەككىز نەپەر ئەتراپىدا) ياپونىيەگە كەلگەن، ئۇلاردىن بىرى ياپونىيەلىك ئايالغا ئۆيلەنگەندى*.

* بۇ پەقەت بايان قىلغۇچىنىڭ سۆزى بولۇپ، ئاپتونىڭ پىكرى بىلەن مۇناسىۋەتسىز - ئا.

– «يىپەك يولى مەدەنىيەت كۈلۈبى» قانداق سەۋەبلەر بىلەن مەيدانغا كەلگەندى؟

– 1980- يىللاردا ياپونىيە ئىقتىسادى گۈللىنىپ، قوللىنىمىز پۇل كۆرگەندىن كېيىن، تىنچلىقپەرۋەرلىكنى چىقىش قىلغان ھالدا كىوتودا 1995- يىلى خەلقئارالىق دىنىي كونفرېنسىيە ئاچقاندىۇق. مەن بۇرۇن چايپەزلىك (茶道) مەدەنىيىتىنى ئالماشتۇرۇش مەقسىتىدە بىر قىسىم خەنزۇ ئوقۇغۇچىلار بىلەن تونۇشقاندىم، 1990- يىللاردىن كېيىن ئۇيغۇر ئوقۇغۇچىلار بىلەنمۇ تونۇشتۇم، كېيىن يەنە شىنجاڭغىمۇ باردىم. مەنمۇ ئۇيغۇرلارغا قىزىقىپ قالدىم. مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇش ۋە ئۆزئارا چۈشىنىش مەقسىتىدە بىر كۈلۈب قۇرۇشنى ئويلاپ، يۇقىرىقى يىغىندا بۇ تەكلىپنى ئوتتۇرىغا قويدۇم. يىغىن ئەھلىنىڭ ھاۋالىسى بىلەن كۈلۈبىنى قۇرۇش ۋە يېتەكلەشنى ئۈستۈمگە ئالدىم. كۈلۈبىنىڭ نامىنى «ئۇيغۇر جەمئىيىتى» دېسەك ئىش سىياسىي جەھەتتىن مۇرەككەپلىشىپ كېتىدىكەن دەپ، «ياپونىيە يىپەك يولى مەدەنىيەت كۈلۈبى» دەپ بېكىتتۇق.

– مەزكۇر كۈلۈب قانداق ئىشلارنى قىلىۋاتىدۇ؟

– كۈلۈبىنىڭ مەقسىتى ئوتتۇرا ئاسىيادىن كەلگەن ئوقۇغۇچىلارغا ياردەم بېرىش ۋە ئوتتۇرا ئاسىيا مەدەنىيىتىنى ياپونىيە خەلقىگە تونۇشتۇرۇش. ئوتتۇرا ئاسىيا مەدەنىيىتىدە ئۇيغۇرلار غوللۇق ئورۇن تۇتقاچقا، بىز نۇقتىلىق ھالدا ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقامىنى تونۇشتۇرۇشنى قولغا ئالدۇق. بىراق، ياپونىيەگە كەلگەن ئۇيغۇر ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئىچىدە تەبىئىي پەنچىلەر جىق، ئىجتىمائىي پەنچىلەر ئاز ياكى يوق ھېسابتا. شۇڭا، زۆرۈر بولغان خادىملاردىن قىسىلمىز، بۇ جەھەتتە ئادەم تەربىيەلەشكە تىرىشىۋاتىمىز. ئۇيغۇر تىلى تەتقىقاتى جەھەتتىمۇ بىزگە ماسلىشىپ بېرىدىغان ئادەم ناھايىتى ئاز. ھازىرچە «ئۇيغۇرچە - ياپونچە سۆزلۈك» دېگەن بىر كىتابچىنى تۈزدۇق.

– كۈلۈبقا قاتنىشىۋاتقان ئۇيغۇر ئوقۇغۇچىلار ھەققىدە قانداق تەسىراتقا ئىگىسىز؟

– ئۇيغۇرلاردا مەھەللىۋى خاراكتېر بەك روشەن ئىكەن. غۇلجىلىق ئوقۇغۇچىلار ياپونىيەگە ئۆز يۇرتىدىن كەلگەنلەرگە تەرجىمانلىق قىلىش ۋە مۇلازىمەت قىلىش جەھەتتە بىرقەدەر ئاكتىپ، باشقىلارمۇ ئۆز يۇرتىدىن كەلگەنلەرگە پائالراق.

ياپونلارنىڭ قارىماققا بىر - بىرى بىلەن كارى يوق، ئەمما بىرەر پائالىيەتتە دەرھال ئۇيۇشالايدۇ، ئۇيغۇرلار قارىماققا ئۇيۇشقاق، بولۇپمۇ تاماق يېگەندە شۇنداق. ئەمەلىيەتتە بىرەر ئىشنى قىلغاندا گېپى بىر يەردىن چىقمايدۇ، بىر - بىرىگە يوپۇشمايدۇ. مىسالەن، ئۇيغۇر ئوقۇغۇچىلار ئىشى توغرىلۇق مەدەنىيەت - مائارىپ ۋازارىتى (文部省) غا بىرەر تەكلىپ سۇنماقچى بولۇپ، بۇ ھەقتە ئەھۋال ئىگىلەش ئۈچۈن ئانكىت تارقىتىشقا، يۈز ئادەمدىن ئاران ئۈچ - تۆت نەپىرى ئانكىت تولدۇرۇپ، پىكىر سۇنىدۇ.

ئۇيغۇر ئوقۇغۇچىلاردىن بۈگۈنى ئىككىسى بىللە كېلىپ مەن بىلەن كۆرۈشىدۇ. ئەتىسى ئۇلار ئايرىم - ئايرىم كېلىپ، بىر - بىرىنى ماڭا چېقىشتۇرىدۇ. ئۇيغۇرلار ھەرگىزمۇ بىر - بىرىنىڭ ياخشى گېپىنى قىلمايدىكەن.

ياپونىيەگە ئوقۇشقا كەلگەن ئۇيغۇرلاردىن 60 نەپىرى ئائىلە بويىچە ئامېرىكىغا چىقىپ كەتتى. ئۇيغۇرلار ئامېرىكىنى بەكلا ياخشى كۆرسە كېرەك، ئۇلار ھەممە نەرسە ئامېرىكىدا بار دەپ قارايدۇ. ئۆزىدە بولمىغان نەرسە خەقتە نېمە قىلىدۇ! ئۇلار ئالىي تەربىيە كۆرگەن ياشلار، ئۇلار ئىمكانقەدەر ئۆز ۋەتىنىگە قايتىپ، ئۆزىنى تونۇتۇشى كېرەك ئىدى. ئۇلار يات، ھاكىم مەدەنىيەتنىڭ ئىچىدە غەرق بولۇپ يوقاپ كېتىۋەرسە، ئۆزىنىڭ خەلقى مەرىپەتسىز قېلىۋەرسە، نەتىجىدە بۇ مىللەت دۇنياغا ئۆزىنىڭ كىملىكىنى تونۇتالماي، بار بىلەن يوق ئارىلىقىدا قېلىۋېرىدۇ. ئۇلار مىڭلاپ، ئونمىڭلاپ، يۈزمىڭلاپ ئوقۇپ

ئۆزبېك تىلىدىكى كىتاب ئىنتايىن كۆپ

سۈپەتلىك بىر قوشۇن سۈپىتىدە ئوتتۇرىغا چىقىشى كېرەك ئىدى.

— سىزنىڭچە، بۇ يەردىكى ئۇيغۇر ئوقۇغۇچىلار سىز ئۇيغۇر يېزىلىرىدا كۆرگەن ئۇيغۇرلارغا ئوخشامدىكەن؟

— چىرايى ئوخشىسىمۇ، خۇلقى ئوخشىمايدىكەن. تەقۋادار ئوقۇغۇچىلار نەزىرىدە ئۇيغۇرغا ئوخشىغاندەك كۆرۈنىدۇ. ئەمما ئۇلارنىڭ كۆپلىرى قاتالمۇ، قانداق؟ بىز ئۇيغۇر دىيارىغا بېرىپ، مەسچىتلەرگە كىرسەك ياكى نەزىرىلەرگە بارساق، جامائەتنىڭ دۇئا قىلغىنىنى كۆرۈپ، قولىمىزنى دۇئاغا كۆتۈرۈپ قويىمىز. ئەمما مۇسۇلمان ئوقۇغۇچىلار ياپونىيەگە كېلىپ، ئىبادەتخانىلارغا كىرسە ياكى ئۆلۈم مۇراسىملىرىغا قاتناشسا، بىزنىڭ دىنىي قائىدىمىزنى ھۆرمەت يۈزىسىدىن شەكلەن بولسىمۇ دوراپ قويمايدۇ. بۇ يەردە ئوقۇۋاتقان ئۇيغۇر ئوقۇغۇچىلارنىڭ كۆپى ئېتى مۇسۇلمان بولغان بىلەن رەسمىي مۇسۇلمانغا ئوخشاپ كەتمەيدىكەن، شارائىتقا قاراپ ئۆزگىرىپ تۇرىدىكەن.

— تۈرلۈك مەدەنىيەتنىڭ تەسىرى ئاستىدا ئۆزىنىڭ كىملىكىنى ئۇنتۇشقا باشلاۋاتقان ئۇيغۇرلارغا نېمىلەرنى دېگۈڭىز كېلىدۇ؟

— ئۇيغۇرلار ھەرقانداق يەردە ياشىيالايدىغان ئىقتىدارغا ئىگە. تىل جەھەتتىن باشقىلارنىڭ تىلىنى ئۆزلەشتۈرەلەيدۇ، قوشنا مىللەتلەرنىڭ مەدەنىيىتىنىمۇ ئوبدان بىلىدۇ. ئەمما ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆزى ئۆزىنىڭ مۇشۇ ئالاھىدىلىكىنى تونۇپ يېتەلمىگەن ۋە جارى قىلدۇرالمىغان، ئۇلارنىڭ بۇ جەھەتتىكى جاسارىتى كەمچىل. ئۇلار دۇنيانىڭ ھەرقايسى يېرىدە ئوقۇشقا يۈزلىنىپ، ئۆزىنىڭ ئەۋزەللىكىنى يېتەرلىك ئىشقا سېلىشى كېرەك. بىز ياپونلار باشقىلارنىڭ تىلىنى تەستە ئۈگىنىمىز، شۇنداقتمۇ، بىر ئىشنى ئاخىرىغا ئېلىپ چىقىمىز. قىسقىسى، ئۇيغۇرلار ئۆزىنىڭ كۈچىگە ئىشىنىشى ۋە ئۇنىڭدىن پايدىلىنىشى كېرەك.

— سىزنىڭچە، ئۇيغۇر بىلىم ئەھلىلىرىدىكى ئەڭ تۈپ ئاجىزلىق نېمە؟

— ئەڭ تۈپ ئاجىزلىقى تەشكىللىنىپ ئىش قىلىشنى بىلمەسلىك. ھەربىرى ئۆز ئالدىغا يۈرۈپ، ئۆزىنىڭ نېمە ئىش قىلىشى كېرەكلىكىنى ئۇنتۇپ كېتىدۇ، بار ئىقتىدارىنى خەلقىگە كۆرسەتمەيدۇ. ئەينى ۋاقىتتا مەمتىمىن غېنى ۋە ئىليار شەيخىدىنلەرنىڭ تەشكىللەش ئىقتىدارى بولغاچقا، ياپونىيەدە ئوقۇپ ئۇنۋان ئالغان ئۇيغۇر ئوقۇغۇچىلارنىڭ ماقالىلەر توپلىمى — «ئۈمىد» دېگەن كىتابنى نەشرىدىن چىقىرىلدى، بۇ قالىتس ئىش بولغانىدى. ياپونىيەنىڭ سابىق باش ۋەزىرى ناكاسونى ياسۇخىرو (中曾根康弘) نىڭ ئوغلى، شۇ چاغدىكى مەدەنىيەت - مائارىپ ۋازارىتىنىڭ ۋەزىرى مەمتىمىن غېنىنى قوبۇل قىلىپ، ئۇ كىتابقا ئىلھام بېرىش خاراكتېرىدىكى بېغىشلىما يېزىپ بەرگەنىدى. مانا ھازىر بۇ يەردىكى ئۇيغۇرلارمۇ كۆپەيدى، نەچچە يۈز ئادەمدىن ئۇنداق ئىشلارنى قىلىدىغانلار چىقىمىدى. ماقالىلەر توپلىمىنىڭ ئىككىنچىسى تەييار بولغاندا، ئۇنىڭغا مەسئۇل تاشپولات ئامېرىكىغا كەتتى، ئۈچىنچىسىنى ئەخمەتجان مەسئۇل بولۇپ چىقارماقچى بولغانىدى، ماقالىلەر تەييار بولماي چىقىمىدى.

— رەھمەت سىزگە شىرايىشى ئەپەندى، بىز ناھايىتى ئوبدان پاراڭلاشتۇق. قىممەتلىك پىكىرلىرىڭىزنىڭ ئۆزىمىزنى بىلىش ۋە سەۋەبلىكىمىزنى تۈزىتىشىمىزگە مەلۇم تۈرتكىلىك رولى بولىدىغانلىقىغا ئىشىنىمەن.

مەن يۇقىرىقى سۆزلەرنى دەۋىتىپ، قايسىدۇر بىر دانانىڭ «نادانلىقمۇ قورقۇنچلۇق، لېكىن ھەممىدىن بەك قورقۇنچلۇقى بىلىم ئىگىلىرىنىڭ ئەقىدىسىز قېلىشى ۋە ئۆزى توغرا دەپ قارىغان ئىشلارنىمۇ قىلماسلىقى» دېگەن گېپى ئېسىمدىن كەچتى. قارىغاندا، نادانلىقمۇ زامانىۋى بولسا كېرەك. مەلۇم بىر ئىلىمدە ئالىم بولۇپ تۇرۇقلۇق، ئىنسانىي بۇرچ جەھەتتە ناباب قېلىش زامانىۋى نادانلىقنىڭ بىر بەلگىسى بولۇپ، بۇ نادانلىقنى ئاقارتىش بەسى

مۈشكۈل. ئالمىلارنىڭ نادانلىقى مەدەنىي قاتىللىقتىن باشقا نەرسە ئەمەس.

– توكيودا قانچىلىك تۇرىسىلەر؟ – دەپ سورىدى شىرايشى ئەپەندى.

– 28 - فېۋرال بېيجىڭغا ئۈچىمىز، – دەپ جاۋاب بەردى جەمىلە.

– ئۇنىڭغىچە قەيەردە تۇرىسىلەر؟

– تېخى ئەرزانراق مېھمانخانا تېپىشىمىز كېرەك.

شىرايشى ئەپەندى ئويلىنىپ قالدى.

– مەن بىر ئامالنى قىلىپ باقاي، – دېدى ئۇ، – سىلەر

چۈشتىن كېيىن نېمە ئىش قىلماقچى؟

– توكيودىكى كىتابخانلارنى كۆرگۈم بار، ئۇ يەر يىراق ئەمەستۇ، –

دېدىم مەن.

شىرايشى ئەپەندى مەخسۇس كىتابخانلار جايلاشقان كوچىغا

بارىدىغان مېترو يولىنى ئېيتىپ بەردى. بىز سىرتقا چىقتۇق. يامغۇر

توختىغان بولسىمۇ، ھاۋا تۇتۇق ئىدى، لېكىن سوغۇق ئەمەس ئىدى.

بىز كىتابخانا كۆپ بولغان جىنبوچو كوچىسىغا مېترو ئارقىلىق

باردۇق. بىرقانچە كىتابخاننى ئايلىاندۇق، ئىنگىلىزچە ئەسلىي

نەشردىكى كىتابلارمۇ كۆپ ئىكەن، ھەرقايسى تېمىلاردىكى كىتابلارنى

خالغانچە تاپقىلى بولغۇدەك. بىراق، كىتابلار قىممەت ئىدى، ئۇنىڭ

ئۈستىگە قىممەت كىتابلارنى ئېلىپ بېرىپ ئوقۇپ، يۈرتىمىز

كىشىلىرىگە دەپ بەرگەندە، ئۈگەپلەرنىڭ تۆت زىخ كاۋاپچىلىق يۈزى

بولمايدۇ. كىتابلارنى قولۇمغا ئېلىپ يانچۇقۇم، يۈرىكىم، يۈرتۈمدىكى

بىلىم قەدرى ئوتتۇرىسىدا تالاي قېتىم تارتقۇشلاندىم، ئاخىر كەينىمگە

ياندىم. جىنبوچو كوچىسىنى ئائىلە بويىچە ئايلىنىۋېتىپ، «يىپەك

يولى مەدەنىيەت كۈلۈبى» ئىشخانىسىغا قايتتۇق.

«ئىشخانا» دېگەن سۆزنى قوش تىرنىق ئىچىگە ئېلىپ قويدۇم.

سەۋەبى بۇ ھەم ئىشخانا، ھەم ئۆيگە ئوخشايتتى. ئەمدى ئۇنى «ئۆي» دەپ ئېلىشىمغا رۇخسەت قىلىنغان. ئۆيدە ئادەم كۆپىيىپ قالغانىدى، شىرايشى ۋە ئەمىردىن باشقا يەنە تۆت - بەش ئايال تۇراتتى، بۇلارنىڭ بىرى ياپون بولۇپ، شىرايشى ئەپەندىنىڭ خانىمى ئىكەن، قالغانلىرى ئۇيغۇر ئىدى. بىز ئۇلار بىلەن يەتتىگىل سالاملىشىپ، دىۋانغا بېرىپ ئولتۇردۇق. ئاياللار ئوچاق بېشىدىكى ئىشلەرنى داۋاملاشتۇرۇۋاتاتتى. توكيودەك بىر شەھەردە ئۆز مىللىتىمدىن بولغان بۇنچە كۆپ ئايالنى كۆرۈپ خۇش بولدۇم. لېكىن نېمىشقىدۇر كۆڭلۈمدە خىيال پەيدا بولاتتى، ئۇيغۇر ئاياللار بىز بىلەن كۆرۈشكەندە ئانچە قىزغىن ئەمەس ئىدى، ئۇلارغا باققاندا شىرايشى ئەپەندىنىڭ خانىمى بەكرەك قىزغىن ئىدى. نورمال ئەھۋالدا ناتونۇش ۋە تەنداشلار يىراق بىر يات ئەلدە تاسادىپىي كۆرۈشۈپ قالغاندا تەبىئىي ئويغانغان قېرىنداشلىق ۋە تەقدىرداشلىق تۇيغۇسى بىلەن بىر - بىرىگە مېھرىلىك مۇئامىلە قىلىدۇ، بۇ ھال ھەرقانداق بىر مىللەتتە مەۋجۇت، بۇ ھەقتە نۇرغۇن تەسىرلىك ئېكران كۆرۈنۈشى، رومانلاردا چىن بەدىئىي تەسۋىرلەر بار. ئەمما كۆز ئالدىمىدىكى قېرىنداشلىرىم ئۇنداق ئەمەس، ئۇلار ئىمكانقەدەر بىزگە نىسبەتەن پەرۋاسىز بولۇشقا تىرىشقان دەك قىلاتتى. شىرايشى ۋە ئۇنىڭ خانىمىنىڭ ئىنسانچە قىزغىنلىقى ئۇلارنىڭ سۆرۈن سالام - سەھىتى بىلەن روشەن سېلىشتۇرما پەيدا قىلاتتى. ئاياللار كۆكتات ئاقلاۋاتاتتى، ئەمىر گۆش چاناۋاتاتتى، بۇ ھال بۈگۈن كەچتىكى داغدۇغىلىق يەپ - ئىچىشتىن دېرەك بېرىپ تۇراتتى. شىرايشى ئەپەندى بۈگۈن ئايالنىڭ تۇغۇلغان كۈنى ئىكەنلىكىنى، بۇنى خاتىرىلەش يۈزىسىدىن يېقىن ئەتراپتا ئىلىم تەھسىل قىلىۋاتقان ئۇيغۇر خانىمالارنىڭ يىغىلغانلىقى، بىردەمگىچە يەنە بىر تۈركۈم ئۇيغۇرنىڭ كېلىدىغانلىقىنى ئېيتتى.

شىرايشى ئەپەندىنىڭ خانىمى ئۇيغۇرلارنىڭ مىجەزى ۋە يوسۇنلىرىنى خېلى چۈشىنىپ قالغان دەك تۇراتتى، ئۇنىڭ بىزگە

ئۆزىنى ئىزدەش بىر قىسىم

قىلغان تەكەللۈپلىرى ئۇيغۇرچە ئىدى. ئۇنىڭ قاپقارا قىرغىم چاچلارغا ئورالغان ئاپپاق چېھرى، كۈلۈمسىرەپ تۇرىدىغان نېپىز كالىپۇكلىرى ئۇنى ئىسسىق چىراي كۆرسىتەتتى. بىز ئالدىمىزغا قويۇلغان بىر پىيالە چايىنى تۈگەتكۈچە پاراڭلاشتۇق. سۈرۈشتۈرسەك شىرايمىشى ئەپەندى بىزگە قونالغۇ ئۇقۇشۇپ قويۇپتۇ، بۇ قونالغۇ ئۇلارغا تونۇش بىرىنىڭ بىكار ئۆيىدەك قىلاتتى. توكىودەك قىستا - قىستا، كاتتا پايتەختتە بىزگە ھەقسىز قونالغۇنىڭ تېپىلىشى چوڭ نىجاتلىق ئىدى، بىز بۇنىڭدىن بەكمۇ خۇشال بولدۇق. بىز قونالغۇغا تېزىرەك يېتىپ بېرىشنى ئويلاپ، شىرايمىشى ئەپەندىدىن قايتىشقا ئىجازەت سورىدۇق ھەمدە بۈگۈنكى تۇغۇلغان كۈن زىياپىتىگە قاتنىشالمايدىغانلىقىمىز ئۈچۈن ئۆزى قويدۇق. ئۇيغۇرلاردىن باشقا خەلقلەردە چاقىرىلمىغان سورۇنلارغا قاتنىشالماسلىق ھەققىدىكى ئىجازەتلەر تامامەن يوللۇق بولىدۇ. بۇنداق ئەھۋالدا ساھىبخانا مېھمانغا ئارتۇقچە ئېسىلىۋالمايدۇ. شىرايمىشى ئەپەندى بىزنى ئاپىرىپ قويۇش ئۈچۈن ئورنىدىن قوزغالدى، پەلتوسىنى ۋە شىلەپىسىنى كىيىدى. جەمىلە شىرايمىشىنىڭ خانىمىنىڭ ئالدىغا بېرىپ، ئۇنىڭ تۇغۇلغان كۈنىنى تەبرىكلىدى، مەنمۇ ئۇنىڭغا جور بولدۇم. بىز ئۆيىدىكى ھەممەيلەنگە خوش دېدۇق، ئۇيغۇر ئاياللار قائىدە يۈزىسىدىن «ئولتۇرۇپ مېڭىڭلار» دەپ قويۇشتى ۋە ئىشلىرىغا مەشغۇل بولۇشتى. بىزنى ئىشىكىگىچە ئۇزىتىپ چىققىنى ئەمىر ۋە كېيىنرەك يېتىپ كەلگەن سەيپىددىن بولدى. سەيپىددىن مېنى خېلى بۇرۇندىن تونۇيدىكەن، ئۇنىڭ قېيىنئاتىسى مېنىڭ بۇرۇنقى خىزمەتدەشم ۋە ھازىرقى قوشنام ئىدى.

شىرايمىشى ئەپەندى بىلەن خېلى ئۇزۇن ماڭدۇق. گۈگۈم چۈشكەندە ماشىنا بىر خالتا كوچىغا بۇرۇلۇپ، ئازراق ماڭغاندىن كېيىن، بىر ئىشىكنىڭ ئالدىدا توختىدى. بۇ ھويلىلىق، ئىككى قەۋەتلىك ئۆي ئىكەن. بىر موماي ئىشىكىنى ئاچتى، ئارقىدىن بىر ئەر

كشى پەيدا بولدى، بىز ئۇلار بىلەن سالاملاشتۇق. موماي ناھايىتى قىزغىن ئىدى، ئۇ بۇلبۇلناز ۋە بابۇر بىلەنمۇ خۇددى چوڭ ئانىسىدەك سالاملاشتى، بۇنىڭدىن كۆڭلىمىز ئىللىپ قالدى. كىچىككىنە ھويلىدا ھەر خىل مەنزىرە دەرەخلىرى ئۆستۈرۈلگەنىدى. بىزنى قارشى ئالغىلى چىققان ئەرنىڭ ئىسمى فۇكۇشىما ئىكەن، ئۇ بىزنى ئۇدۇلدىكى بىر ئىشىككە باشلىدى، ئىشىكتىن كىرىشىمىز بىلەن ياغاچ پەلەمپەي بار ئىكەن. بىز ياغاچ پەلەمپەينى بويلاپ ئىككىنچى قەۋەتكە چىقتۇق، فۇكۇشىما ئەپەندى ئىشىكنى ئېچىپ، چىراغنى ياقىتى ۋە بىزنى ئۆيگە باشلىدى. تاختاي پولىق ئۆي ئازادە ھەم پاكىز ئىدى، بىر بۇلۇڭدا گاز ئوچاقمۇ تۇراتتى. فۇكۇشىما بىر چەتتە قانداقلىق تۇرغان گىلەمنى پولى ئۈستىگە يايىدى، ئاندىن تام ئىشكاپىدىكى يوتقان - كۆرپىلەرنى پەسكە ئالدى. ئۇ ئەتىكى ئاشتىدا گاز ئوچاقتا سۈت قاينىتىپ ئىچىشىمىزنى ئەسكەرتتى، بۇلۇڭغا يېقىن بىر ئىشىكنى ئېچىپ «مانا بۇ مۇنچا ۋە ھاجەتخانا» دېدى. ئۇ ئۆيىدىكى مەنقولاتلارنى بىرەر قۇر چۈشەندۈرۈۋەتكەندىن كېيىن، پەسكە چۈشۈپ كەتتى. ئۇنىڭ ھەرىكىتى مېھمانخانلارنىڭ كۈتكۈچىسىدەك چاققان ئىدى. بىردەمدىن كېيىن موماي چىقىپ، بىزدىن ھال سورىدى. ئۇنىڭ ئاپپاق قىرقىم چاچلىرى ئۇنى خېلى ئالىپتە كۆرسىتەتتى. ئۇ نىل رەڭ كوپتا ئۈستىگە جىلتىكە كىيىۋالغانىدى. ئۇ تولىمۇ مۇلايىم ۋە ئەستايىدىل بولۇپ، ئۆيىدىكى بىزگە كېرەكلىك نەرسىلەرنىڭ تولۇق ياكى تولۇق ئەمەسلىكىنى سۈرۈشتۈرۈپ بولغاندىن كېيىن، بىزگە ياخشى چۈش تىلىدى. ھايال ئۆتمەي فۇكۇشىما ئەپەندى بىر پەتنۇستا مېۋە كۆتۈرگىنىچە چىقىپ كەلدى - دە، ئۇ پەتنۇسنى پاكىز ئۈستەلگە قويدى. ئوخشىغان بانان، ئالما ۋە ئۈزۈملەرگە ئوغلىمۇ بابۇر ئىختىيارسىز قول ئۈزىتىپ تاشلىدى، فۇكۇشىما ئەپەندى ۋە بىز كۈلۈپ تاشلىدۇق.

— بۇنچىلىك كايىپ كەتمىسەڭلار بولاتتى، خىجىل بولۇپ

ئىززىتى ئىززەتى ۋە مۇھىمى

قالدىكىكىمىز، - دەيدى جەمىلە فۇكۇشىما ئەپەندىگە.

- مەن سىلەرنىڭ يۇرتۇڭلارغا بارغان. بىر قېتىم كۈزدە خوتەنگە بارسام، كىشىلەر مېنى مول داستىخانلىرى بىلەن مېھمان قىلدى. سىلەر ئۇيغۇرلار مېۋىنى بەك ياخشى كۆرىدىكىنسىلەر، مېھماننىڭ ئالدىغا مېۋە ئەكەلمىسەڭلار كۆڭلۈڭلار ئۈنمايدىكەن. شۇڭا مەنمۇ سىلەرنى مېۋە بىلەن مېھمان قىلاي دەيدىم. لېكىن سىلەر كۈتكەندەك كۈتەلمەيدىكىمىز، - دەيدى فۇكۇشىما ئەپەندى جەمىلەگە جاۋابەن.

فۇكۇشىما ئەپەندىنىڭ بىزنىڭ قائىدە - يوسۇنىمىزغا بولغان ھۆرمەت ھېسسىياتىدىن مەننۇن بولدۇم. مىللەتلەر بىر - بىرىنى مانا مۇشۇنداق چۈشىنىشكە ئۇرۇنسا ۋە بىر - بىرىنى ھۆرمەتلىسە قانداق ياخشى بولار ئىدى - ھە! بىز تەكىتلەۋاتقان مەنىۋى مەدەنىيەت شۇنداق يەرلەردە گەۋدىلىك ئىپادىلىنىدۇ ئەمەسمۇ!

بىز يېقىن ئەتراپتىكى ماگىزىنغا سۈت ۋە پىرەنىڭ ئالغىلى چىقتۇق، فۇكۇشىما ئەپەندى بىزگە ھەمراھ بولدى. ئۆيگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن ئۇ بىز بىلەن خوشلاشتى. بىز بىر - بىرلەپ يۇيۇندۇق. ياپونىيەدە ھەقىقەتەن مۇنچىسىز ئۆيىنىڭ بولمايدىغانلىقىغا بۈگۈن ئىشەندىم. مۇشۇ ئائىلىدە مۇنچا پەقەت بىرلىمكىن دەپ ئويلىغانىدىم، لېكىن بىز ياتقان بۇ ئۆيدىمۇ ئىسسىق سۈيى تەييار مۇنچا تۇراتتى. بىزنىڭ بەشكېرەمدىكى بايلىرىمىز خېلى ھەشەمەتلىك ئۆيلەرنى سالىدۇ، لېكىن مۇنچىنى ئويلاشمايدۇ، ئەسلىدە پاكىزلىق مۇسۇلمانلارغا مەنسۇپ ئەمەسمىدى؟

يوتقان - كۆرپىلەرمۇ ناھايىتى پاكىز ئىدى، كىرىلگەنمۇ ئاپپاق. ئاپپاق ئۆي، ئاپپاق يوتقان، ئاپپاق كىرىك ئادەمنىڭ تۇيغۇسىغا ھۆرلۈك لەززىتى ئاتا قىلاتتى. بۇ «ئاق»لىق ياپون ئاياللىرىنىڭ سۇدىن چىقمايدىغان مېھنەتكەش قوللىرىنى ئەسلىتى. ئىلى ئاياللىرىمۇ ئىشچان كېلىدۇ، بىكار بولۇپ قالسا ئوچاقنىڭ ئەتراپىنى سۇۋاپ تۇرىدۇ، يەر سۈرتىدۇ، تام ئاقلايدۇ، گۈل سۇغىرىدۇ... گويا ئىمان

ئېيتقان ياپون ئايال بولسا، ئۇنى ئەمرىگە ئالساڭ، ئۇ ئۆي ئىشىدىكى ئىنچىكە، پاكىزلىقى بىلەن سېنى سۆيۈندۈرسە دېگۈسى كېلىدۇ كىشىنىڭ.

ئەتىگەندىن كەچكىچە مېڭىپ يۈرگەن بالىلار يېتىپلا ئۇخلاپ قالدى. شىرايىشى، موماي ۋە فۇكۇشىمالارنىڭ بىزگە يەتكۈزگەن شەپقىتى «مەدەنىيەت كۈلۈبى» ئىشخانىسىدىكى ئۇيغۇر ئاياللارنىڭ سوغۇق تەلەتنى يەنە بىر قېتىم ئەسلەتتى. شىرايىشى بىز بىلەن بولۇپ كەتكەنسىمۇ ئۇلارنىڭ بىزگە بولغان پەرۋاسىزلىقى شۇنچە ئەدەپ كەتتى. نېمە ئىش بۇ؟ بىز ۋە تەنداش، تىلداش، دىنداش، تەقدىرداش ئەمەسمۇ؟ ياپونىيەگە نىسبەتەن ئۇلارمۇ مۇساپىر، بىزمۇ مۇساپىر، قېنى بۇ يەردىكى ئورتاق تۇيغۇ؟ بىز ياپونىيەدىمۇ غوجايىن تالىشىپ ھۈرىيىشىۋاتامدۇق - نېمە؟

ئۇشتۇمتۇت ئامېرىكىلىق جەمئىيەتشۇناس داۋىد رىسماننىڭ «تەنھا ئاۋام» دېگەن كىتابىدىكى بىر ئاتالغۇ ئېسىمگە كەلدى. ئۇ، كىتابىدا ئامېرىكىلىقلارنى ئۆزىگە مايىل تىپلىق خەلق، دەپ سۈپەتلىگەندى. ئامېرىكىلىقلارنىڭ فېئودال ئەنئەنىسى ۋە دىنىي مەدەنىيەت ئەنئەنىسى بولمىغاچقا، باشقىلارنى يەكلەيدىغان خاراكتېردىن خالىي ئىمىش. ئۇنىڭ قارىشىچە، ئۆزىگە مايىل بولۇش دېگەنلىك ئۆزىنى باشقىلارنىڭ باھاسىغا لايىقلاشتۇرۇپ تەرتىپلەشتىن ئىبارەت ئىكەن. ئامېرىكىلىقلاردا ئانگلو-ساكسونلارنىڭ ئەنئەنىسى بار. ئۇلار ئۆزىنىڭ ئەنئەنىسىدىن ۋاز كەچكەن خەلق ئەمەس، بەلكى ئۇنى يەر شارى مىقياسىدا كېڭەيتىشكە ئۇرۇنۇۋاتقان خەلق. ئامېرىكىلىقلاردا غالبلىق ھېسسىياتى كۈچلۈك بولغاچقا، باشقىلارنى يەكلەشنى ئەمەس، قوشۇۋېلىشنى ئويلايدۇ. غالبىلارنىڭ باشقىلار بىلەن دوست بولۇشىدىكى مەقسىتى ئۇلارنى ئۆزگەرتىپ، ئۆزىگە يولداش قىلىشتىن ئىبارەت. رىسماننىڭ گېپى بىزنىڭ خۇيىمىزنى ئەكس ئەتتۈرۈپ بەرگەندەك تۇيۇلدى. بىزمۇ باشقىلارغا مايىل تىپلىق خەلق، لېكىن

ئامېرىكىلىقلارنىڭكىدىن پەرقلەنمىز. بىزنىڭ قەدىمىي تارىخىمىز ۋە ئېتىقاد ئەنئەنىمىز بار، بۇ جەرياندا شەكىللەنگەن ئالاھىدە مەدەنىيەتتىمىز مۇھىم بار. لېكىن بىزنىڭ بۇ ھەقتىكى تونۇشىمىز تۇيغۇ ھالىتىدە توختاپ قېلىپ، ئەقلىي پەللىگە يۈكسىلەلمىگەن، سىستېمىلاشقان پىكىر ھالىتىگە كېلەلمىگەن. شۇڭا، ئۆز قىممەت قارىشىمىزنى ھەرىكىتىمىزگە يېتەكچى قىلالماي، باشقىلارنىڭ قىممەت قارىشى بويىچە ئىش كۆرىمىز، شۇنىڭ بىلەن زور بىر خاتالىق ئۆتكۈزگەندە، شانلىق ئۆتمۈشىمىزنى تىلغا ئېلىپ قويىمىز. بىز يېقىن تارىختىن بېرى ئۆز مەركىزىمىزدىن قېچىپ كەلدۇق، باشقىلارنىڭ تەييار ئەقلىي سىستېمىسىغا يېقىنلىشىشالغانلىقىمىز بىلەن ئۆزىمىزنى مەدەنىيەتلىك دەپ ئۆلچىدۇق. باشقىلارغا قانچە ئوخشىيالسا، ئۆزىمىزنى شۇنچە ئىلغار ھېسابلىدۇق ۋە بۇنىڭ ئۈچۈن ئوخشىماي قالغانلىرىمىزدىن «ئوڭ پېشانە» بولىدۇق. بىز ھەر بىر ئەجنەبىي مەدەنىيەتنى كۆرگەندە ئەجدادىمىزنى قارغىدۇق، چاپىنىمىزنىڭ پېشىنى باشقىلارنىڭ چاپىنىغا قاراپ قىسقارتتۇق، تامبال ۋە چاپلىرىمىزنىمۇ شۇنداق قىلدۇق. بىز ئىزچىل تۈردە ئۆزىمىزگە تەئەللۇق نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى قىسقارتتۇق، ئاخىر نە باشقىلارغا، نە ئۆزىمىزگە ئوخشىماي قالدۇق. بىر - بىرىمىزنىڭ كۆزىگە سىغىشماي، بىر - بىرىمىزگە قىر كۆرسىتىپ، مۇرە قاقىدىغان، بىر - بىرىمىزنىڭ ھالىغا يېتىشنى قوللىمىزدىن كەلمەيدىغان ئىش ھېسابلاپ، بىر - بىرىمىزگە ئارتۇقچە ئادەم بولۇپ تۇيۇلىدىغان بولىدۇق. دۇنيا قاراش، ئېتىقاد جەھەتتە ھە دېسىلا مەركىزىدىن چەتنەۋەرگەن خەلقنىڭ پۇقرالىرى باشقىلاردىن نىجاتچى ئىزدەشنى ياخشى كۆرىدۇ ۋە ئېرىشكەن نىجاتچىسىنى بىر - بىرىدىن قىزغىنىدۇ. ئوقۇغان، مەلۇماتلىق ئادەملىرىمىزنىڭ يىراق ياپونىيەگە بېرىپ، شىرايىشى ئەپەندىگە بىر - بىرىنى چېقىشى ۋە چېقىمچىلىقنى جان بېقىش دەسمايسى سۈپىتىدە

خەلقئارالاشتۇرۇشى يۇقىرىقى گېپىمىزنىڭ دەلىلى. مەدەنىيەتنىڭ مەركىزىدە تۇرىدىغان نېگىزلىك قىممەت قارىشى بۇزۇلغان مىللەتنىڭ تەبىئىتى نومۇسنى بىلمەيدىغان بولۇپ كېتىدۇ، دېگەن گەپنىڭ ئىسپاتى شۇ بولسا كېرەك.

ئەتىسى ناشتىدىن كېيىن بالىلارنى توكيو مۇنارىنى كۆرسەتكىلى ئاپاردۇق. توكيو مۇنارى 1958 - يىلى قۇرۇلغان بۇلۇپ، ئېگىزلىكى 333 مېتىر، ئېغىرلىقى 4000 توننا كېلىدۇ. مۇنارنىڭ ئۈستىدە يەتتە تېلېۋىزىيە ئىستانسىسىنىڭ بىۋاسىتە تارقىتىش ئۈسكۈنىسى، يىگىرمە بىر رادىيو ۋە تېلېۋىزىيە ئىستانسىسىنىڭ ۋاسىتىلىك تارقىتىش ئۈسكۈنىسى بار ئىكەن. مۇنارنىڭ شەكلى پارىژدىكى ئېفىفىل تۆمۈر مۇنارىغا ئوخشاش بولۇپ، ئېفىفىل تۆمۈر مۇنارىنىڭ ئېگىزلىكى 320 مېتىر، ئېغىرلىقى 7000 توننا ئىدى. توكيو مۇنارىنىڭ ئاستىدا ئۈچ قەۋەتلىك بىنا بار ئىدى، كىرىش ئېغىزىنىڭ ئوڭ تەرىپىدە تۇنجى قېتىملىق جەنۇبىي قۇتۇپ تەكشۈرۈشىگە ئاپىرىلغان ئىتلارنىڭ ھەيكىلى بار ئىدى. بىنانىڭ بىرىنچى قەۋىتى ئارامگاھ بولۇپ، قەھۋە ياكى چاي ئىچىپ ئولتۇرسا بولىدىكەن. ئىككىنچى قەۋىتى ماگىزىن ئىدى. ئۈچىنچى قەۋىتىدە شام ھەيكەللىرى بار ئىكەن. شام ھەيكەللىرى دۇنيا تارىخىدىكى مەشھۇر ۋە قەلەر ۋە مەشھۇر سىياسىيونلارنىڭ سېماسىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ بەرگەندى. بالىلارغا ھەممىدىن بەك تەسىر قىلغىنى ئالگىر دانتىنىڭ «ئىلاھ كومېدىيەسى» ئەسىرىدىكى جەھەننەمنىڭ تەسۋىرى بولدى. بابۇر بۇ دەھشەتلىك كۆرۈنۈشنىڭ ئالدىدا ئۇزاق تۇرۇشقا جۈرئەت قىلالماي قېچىپ چىقىپ كەتتى. شام ھەيكەللىرىنىڭ چوڭلۇقى راست ئادەملەردەك بار ئىدى. ئالىيېشىل چىراغلارنىڭ ئۆچۈپ - يېنىپ تۇرۇشى شام ھەيكەللىرىدىكى تەسۋىرنىڭ ئۈنۈمىنى تېخىمۇ ئاشۇراتتى. بىز بۇلارنى كۆرۈپ بولغاندىن كېيىن، لىفىت بىلەن مۇنارنىڭ 250 مېتىر ئېگىزلىكىگە چىقتۇق. كۆرۈش سۈپىسىنىڭ تۆت ئەتراپى ئەينەك بىلەن قاپلانغانىدى. دەسسەپ

تۇرغان يېرىمىزگىمۇ ئەينەك تۇڭلۇك قويۇلغان بولۇپ، پەسكە قارىغاندا، ئادەمنىڭ بېشى قاياتتى. كۆرۈش سۈپىسىنىڭ جەنۇب، شىمال، شەرق، غەرب تەرەپلىرىگە بىردىن تېلېسكوپ قويۇلغان بولۇپ، ئۇنىڭ بىلەن يىراقتىكى مەنزىرىلەرنى كۆزەتكىلى بولىدىكەن.

«قۇرئان كەرىم» دە تۆمۈردە نۇرغۇن خىسلەتنىڭ بارلىقى ئېيتىلغان. ۋاھالەنكى، «قۇرئان كەرىم» دە بېشارەتلەنگەن تۆمۈردىكى خىسلەتتىن غەيرىي مۇسۇلمانلار بەكرەك پايدىلانغانىدى. ئايغىم ئاستىدىكى تۆمۈر مۇنار تۆمۈردىكى خىسلەتلەرنى ئېچىش ۋە ئۇنى ئېچىشتىن كەلگەن ئىقتىسادىي زەپەرنىڭ سىمۋولى ئىدى. ئۇنىڭدا سانائەت بىلەن سەنئەت بىرلىشىپ كەتكەنىدى. ئېيتىلىشىچە، ئېففىل مۇنارى 1889 - يىلى قۇرۇلغاندا، يەرمەنكە نۇقتىسى ئىكەن. ئۇ مەبلەغ، سودا، پايدىنى مەركەز قىلغان كاپىتالىستىك ئىگىلىكنىڭ نامايان قىلىنىدىغان ئورنى، شۇنداقلا مېخانىكا ۋە دىنامىكىنىڭ ئىپادىسى. ئۇ پايدا - مەنپەئەت تۈرتكىسىدىكى دەۋرنىڭ، سانائەتنىڭ يېزا ئىگىلىكى ئۈستىدىكى غەلبىسىنىڭ سىمۋولى ئالامىتى ئىدى. بۇ بەئەينى پۈتمىنى كېرىپ، گىدىيىپ تۇرغان نەمىرۇدقا ئوخشايتتى.

تۆمۈر مۇناردا سەنئەتمۇ، سانائەتمۇ، ئىقتىسادمۇ، ئىدىئولوگىيەمۇ، ھەممىسى بار ئىدى.

بىز توكىيو مۇنارىدىن قايتتۇق. جەمىلە بالىلارنى ئېلىپ، يوكوخامادا ئۆتكۈزۈلىدىغان ئىلىم مۇھاكىمىسى يىغىنىغا كەتتى، ئۇ، ئۇ يەردە ماقالە ئوقۇماقچى ئىدى. مەن جىنبوچودىكى كىتاب بازىرىغا باردىم، بۇ يەرنى يېرىم كۈن قانغۇچە ئايلىنماقچى بولىدۇم. بۇ مەخسۇس كىتابخانا كوچىسى ئىدى. كىتابخانلاردا ياپون تىلى، ئىنگىلىز تىلىدىكى كىتابلار كۆپ ئىدى. مەن مەخسۇس ئىنگىلىز تىلىدىكى كىتابلارنى ئاقتۇردۇم. ئوتتۇرا ئاسىياغا ئائىت ئىنگىلىز يېزىقىدىكى كىتابلارنىمۇ ئۇچراتتىم، لېكىن زىيادە قىممەت بولغاچقا

ئالامىدىم. ئوتتۇرا ئاسىيا مەدەنىيىتىگە ئائىت قاتتىق تاشلىق بىر كىتابنى كونا كىتابلار بازىرىدىن بايقاپ قالدىم، بۇ كىتابنىڭ باھاسى 10 مىڭ يۈەن خەلق پۇلىغا توغرا كېلەتتى. كونا كىتابلار بازىرى ناھايىتى مۇكەممەل بولۇپ، كونا كىتابلارنىڭ باھاسى بىر قىسىم يېڭى كىتابلارنىڭ باھاسىدىن يۇقىرى بولىدىكەن. كىتابخانلارنىڭ مۇلازىمىتى ناھايىتى ياخشى ئىكەن. مۇلازىم قىزلار سىز سېتىۋالغان كىتابلارنى مۇقاۋىلاپ بېرىدىكەن، پۇل تاپشۇرغاندا سىزگە «رەھمەت!» دەپ تەزىم قىلىدىكەن، ماڭغان ۋاقتىڭىزدا «خوش!» دەپ ئۈزىتىپ قويدىكەن. بىزنىڭ يۈرتىمىزدا كىتابخانلارغا كىرىشىڭىز، مۇلازىم خېنىملارنىڭ سۈزۈلۈپ ئولتۇرغانلىقىنى كۆرىسىز. ئۇلارنىڭ ئالدىدىكى ھەربىر خېرىدار ئۇلارنى ئاۋارە قىلىۋاتقان بىزگە ئادەملەر بولۇپ كۆرۈنىدۇ، سىز پۇل تۆلىشىڭىز پۇلىڭىزدىن گۇمانلىنىپ ئۇرۇپ - چۆرۈپ قارايدۇ، بۇ چاغدا سىز ئۇنىڭ گۇمانخورلۇقى تەرىپىدىن ھاقارەتلەنگەندەك بولىسىز. ئۇلار پۇل قايتۇرغاندا، پۇلنى چىرايىڭىزغا قارىمايلا پەشتاختىغا تاشلاپ قويدۇ، چېچىلغان پۇللارنى ئۆزىڭىز رەتلىۋالسىز. ئىشىكتىن چىققاندا، ئىشىك قاراۋۇللىرى ئالغان كىتابلىرىڭىزدىكى تامغىلارنى ۋە تالونلارنى تەكشۈرىدۇ، يالتىراق خالتا تەلەپ قىلىشىڭىز، خالتىنى ئالدىڭىزغا تاشلاپ بېرىشىدۇ. سىز بۇنداق مۇھىتتا كىتاب ئوقۇيدىغان ئادەمگە لايىق ئالىي جانا بىلىق ئىززىتىگە ھەرگىز ئېرىشەلمەيسىز. داش قازان سوتسىيالىزمى ئوقۇرمەنلەرنى كىتابخانا ئالدىدىكى، يازغۇچىنى نەشرىيات ئالدىدىكى ھاجەتمەنگە ئايلاندۇرۇپ قويغان. كىتاب ۋە كىتابخانلار بىلەن خۇشى يوقلار كىتابخانا مۇلازىمەتچىسى سۈپىتىدە ئولتۇرۇپ، كىتاب ئالغانلارنى كۆڭلىدە «ھەي ئەخمەقلەر، تاراقلاپ تۇرىدىغان پۇلنى ئەسكى قەغەزگە خەجلەپ يۈرگىنىڭلارنى قاراڭلار» دەپ ئەيىبلەشى مۇمكىن. بىر چاغلاردا بىزدە نەشرىياتتا ئىشلەيدىغانلارنىڭ كۆپىنچىسىنىڭ يازغۇچى بىلەن خۇشى يوق ئىدى. چۈنكى يازغۇچى

ئۆزىنى ئۆزى يېزىش

گاداي، نەشرىياتچى باي. بىر قېتىم مەشھۇر يازغۇچىمىز زوردۇن سابىر ئاكا بىر كىتابخانىدا كىتاب كۆرۈۋېتىپ، پۈتى تېلىپ كەتكەن ۋە يېنىدىكى بىر ئورۇندۇقتا ئولتۇرغان. شۇ چاغدا بىر خېنىم كېلىپ، «بۇ يەر قىرائەتخانا ئەمەس» دەپ ئورۇندۇقنى تارتىۋالغان. بىزدىن باشقا ئەلدە زوردۇن سابىردەك ئادەملەرنىڭ بىر كىتابخانىغا كىرىشى شۇ كىتابخانىنىڭ شان - شەرىپىگە ئايلىنىپ، مەخسۇس ئىمزا سى ئېلىنىدۇ. ۋاھالەنكى، زوردۇن سابىر ئۇيغۇر كىتابخانىسىدا بىر ئورۇندۇققا ئېرىشەلمىگەن. خەقنىڭ كىتابخانىلىرىدا ئولتۇرۇپ كىتاب كۆرىدىغان مەخسۇس دېۋانلار، قەھۋە ئىچىپ پاراڭلىشىدىغان سالونلار بولىدۇ. بىزنىڭ غاپىل مۇلازىمەتچىمىز زوردۇن سابىرنىڭ كىتابىنى سېتىپ نان يەيدۇ، لېكىن زوردۇن سابىرنى تونۇمايدۇ، كىشىلىك ئىززەتنىڭ نېمىلىكىنى بىلمەيدۇ.

پۈتۈن چۈشتىن كېيىنكى ۋاقىت كىتابخانا ئايلىنىش بىلەن ئۆتتى. كەچ كىرىشكە باشلىدى، مەن يولنىڭ ئۇ تەرىپىگە ئۆتۈپ مېترونىڭ جىنبوچو ئېغىزىغا كەلدىم - دە، ئايالىمغا تېلېفون بەردىم. ئۇ، مۇختار مەخسۇتنىڭ بىزنى كۈتۈپ تۇرغانلىقىنى ئېيتتى. مەن مېتروغا ئىچكىرىلەپ كىردىم، جەمىلە ۋە بالىلار بىلەن ئۇ يەردە تېپىشىپ، مۇختار ئەپەندى ساقلىغان يەرگە قاراپ ماڭدۇق. بىز يولنى ئوبدان بىلىمىگەچكە خېلىلا كېچىكىپ، ئاخىر مۇختار مەخسۇتنى تاپتۇق. ئۇ تېرىككەن ھالدا بىزنى كۈتۈپ تۇرغانىكەن.

— سىلەرنى ئۇزاققا، ئۇزاقراق پاراڭلىشىۋالارىمىز دېسەم، ۋاقىت زايە بولۇپ كەتتى، — دېدى ئۇ ئۆزىنى تۇتۇۋېلىپ.

مەن ئۆزۈم قويدۇم. مۇختار بىزنى يېقىن ئەتراپتىكى بىر ياپونچە ئاشخانىغا باشلىدى. ئۇ غىزالارنى ئۆزى بىلگەنچە ئالمان - تالمان بۇيرۇتتى. ئازراق ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن، كۈتكۈچى ئايال بېلىق كاۋاپلىرى ۋە ھەر خىل دېڭىز يېمەكلىكىنى ئالدىمىزغا تىزدى. ناتونۇش غىزالار بىلەن ئاچقان قورساقلىرىمىز خېلى ئوبدان ئىسسىق

باستى. مۇختار مەخسۇت پات - پات سائىتىگە قاراپ قويايتتى، ئۇ ناگوياغا بارىدىغان ئاخىرقى توك پويىزدا كېتىۋېلىشنى ئويلايتتى. - بىزنى دەپ كېچىكىپ قالماڭ، بىزنى ساقلىغىنىڭىزلا يېتىپ ئاشىدۇ، - دېدىم مەن مۇختار مەخسۇتقا.

- يەنە ئازراق ۋاقىت بار، يېگەچ پاراڭلىشايمى، - دېدى ئۇ. بىز پاراڭلاشتۇق، پارىژىمىز ھېلى ياپونىيە، ھېلى ۋەتەن، ھېلى ياپونلارنىڭ مەجەزى، ھېلى «يىپەك يولى كۈلۈبى»، ھېلى ياپونىيەدىكى ئۇيغۇرلارغا كۆچەتتى. ئۇ، مەسىلىلەر ئۈستىدىكى قاراشلىرىنى ئەگىتىپ ئولتۇرماي، بىر - ئىككى ئېغىز گەپ بىلەن تۈزلا ئوتتۇرىغا قويايتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ ياخشى كۆڭلىنى پەردازلاپ ئولتۇرماي، سىداملا ئىزھار قىلاتتى. مەن ئۇنىڭغا «يىپەك يولى كۈلۈبى»غا بارغىنىمنى ئېيتقىنىمدا، تەسىراتىمنىڭ قانداقلىقىنى سورىدى.

- شىرايىشى ئەپەندى بىزنى ناھايىتى قىزغىن قارشى ئالدى، - دېدىم مەن جاۋابەن، - سۆھبىتىمىزمۇ جايىدا بولدى. ئەمما، يىپەك يولى تەتقىقاتى بىر - ئىككى نازىننى قىزنىڭ ئۇسسۇلىدىن ئىبارەت بولۇپ قالغاندەك تۇرىدۇ. ئۇ يەردە تېخى رەسمىي تەتقىقات باشلانماپتۇ، ئىلمىي خادىملارمۇ بۇ يەرگە يېقىن يولتېلىمىغاندەك تۇرامدۇ - نېمە؟

- شۇ ئىشلارنى ياپونلارنىڭ سەمگە سېلىپ، ئۇلارنىڭ ياردىمىنى قولغا كەلتۈرۈشكە ئۇرۇنىدىغانلار يوق، - دېدى مۇختار مەخسۇت، - يىغىلىپ تاماق يېگەچ، تاغدىن - باغدىن پاراڭلىشىدىغانلار كۆپ بولسا كېرەك.

پاراڭلىرىمىز راۋاجلانغانسىرى ئۆزىمىزنى ئۇنتۇپ كېتەتتۇق. ئالدىمىزدىكى غىزالاردىن بىرەرى يېپىلىپ تۈگىسە، مۇختار مەخسۇت يەنە بۇيرۇيتتى. مۇختارنىڭ مەجەزى كىشىگە ھۇزۇر بېرىدىغان مەجەز ئىدى، ئۇ چىقىشقا ھەم پاراڭخۇمار ئىدى. قېرىنداشلىق، دوستلۇق،

مۇھەببەتلىك پاراڭ، ئىسسىق باسقۇدەك غىزالار مېنى راھەتلەندۈرۈپ، تەنلىرىم يايىپ قالدى. مۇختار مەخسۇت ئەمدى ماڭمىسا بولمايتتى، ئۇ ئەتىكى خىزمەتكە ۋاقتىدا بېرىشى كېرەك ئىدى. بىز قوللىرىمىزنى چىڭ سىقىشىپ خوشلاشتۇق. ھەقىقىي بىر ئۇيغۇر يىگىتى ياپونلارنىڭ ئاجايىپ - غارايىپ مەدەنىيىتىنىڭ ئىچىدە ئۆگۈپ كەتمەپتۇ، دەپ ئويلىدىم ئىچىمدە.

توكيوغا كەلگىنىمىزنىڭ ئۈچىنچى كۈنى شىنجۇكوغا بېرىپ ئايلاندۇق، يەنە ئۇ يەردىكى چوڭ بىر كىتابخانغا كىرمىسەم كۆڭلۈم ئۈنىمىدى، كىتابخاننى يېرىم سائەتچە ئايلاندىم. ئاندىن ئاڭخا باراغا بارماقچى بولۇپ، بېكەتكە يول ئالدۇق. شىنجۇكونىڭ كوچىلىرى ۋە دوقمۇشلىرى ئالدىراش ئادەملەر بىلەن ئاۋاتلىشىپ كېتىدۇ، پەلەككە تاقاشقان بىنالاردا ئىستېرىئولۇق سىن داۋراڭ ۋە ياكى رەڭلىك ئېكرانلار يېنىپ تۇرىدۇ. قۇياش نۇرى بىنالاردىكى رەڭلىك ئەينەكلەردە ھەر خىل ئەكس ئېتىدۇ. بۈگۈن زەڭگەر ئاسمان تېخىمۇ ئېگىزلەپ كەتكەندەك ئىدى. شامال بىنالار ئارىسىدىكى تار رەستىلەرنى بويلاپ يېنىك ئاقاتتى. بىر دوقمۇشقا كەلگىنىمىزدە، بەش نەپەر سەنئەتكار دىققىتىمىزنى تارتتى، ئۇلارغا يېقىنلاپ باردىم. ئۇلار نەشردىن چىققان پىلاستىنكىلىرىنى داۋراڭ سۈپىتىدە تىكلەپ قويۇشۇپ، قاتار تىزىلىشقانچە بىر كۈينى ئورۇنلىدى. كۈينىڭ لەرزى يۈرىكىمنى شۇرىدە ئېرىتىپ تاشلىدى. مەن تۇرغان يېرىمدە قېتىپ قالدىم. تومۇرۇمدا قان ئارىلاش تۇيغۇلارنىڭ دولقۇنى. سەنئەتكارلارنىڭ ئۇچى قارا تەنلىك، ئىككىسى ئاق تەنلىك بولۇپ، چالغۇلىرى زامانىۋى چالغۇلار بولماستىن، تامامەن يەرلىك چالغۇلار ئىدى. ئۇلارنىڭ ھەرىكىتى ياڭراتقۇدىن چىقۇراتقان كۈي بىلەن تەڭكەش ئىدى. ئۇلار قەدىمىنى كۈينىڭ رېتىمىغا ماسلاشتۇرۇپ يۆتكەيتتى، كىيىم - كېچەكلىرىنىڭ رەڭلىرىمۇ ئۆزگىچە ئىدى. ماڭا بوشلۇقتىكى ئاپتاپلارمۇ مەيىن چايقىلىۋاتقاندا كە بىلىندى. تاماشچى كىشىلەر

كۆپىنچە باشلىدى. ئېگىز بىر ئاق تەنلىك ئايال بويىدىكى شاپىسىنىڭ ئىككى ئۇچىنى تۇتقىنىچە، مۇزىكىنىڭ رېتىمىغا كەلتۈرۈپ تەۋرىنىشكە باشلىدى. ئۇ پۇتلىرىنى يېنىك ئېلىپ، يېنىك قويانتى. ئۇ مۇزىكىنىڭ سېھرىگە بېرىلىپ، ئۆزىنى پۈتۈنلەي قويۇۋەتتى، ئۇ ماڭا چايقىلىپ تۇرغان بىر رومكا ۋەسكىدەك كۆرۈندى. بىردەمنىڭ ئارىلىقىدا سازەندىلەر بىرمۇنچە چىرايلىق قىزنى چۆرىسىگە يىغىۋالدى. غۇنچە بوي، چىرايلىق بىر ئاق تەنلىك قىز سازەندىلەرگە ياندىشىپ، ساز چىلىۋاتقان قىياپەتتە بولۇپ، ئۇلارغا جور بولدى. مەن سەنئەتكارلارنىڭ ۋە ھېلىقى ئايال بىلەن قىزنىڭ ئۆزىنى ئەركىن قويۇۋېتىشىدىن ھۇزۇرلاندىم. شۇ دەقىقىدە خۇدانىڭ ئىنسانلارنى ھەقىقەتەن سۆيۈملۈك ياراتقانلىقىنى بايقاپ قالدۇم. ئايال مېنى نوقۇدى، ۋاقىتنىڭ قىستىشى بىلەن مەن ئۇلاردىن يىراقلىدىم، ۋۇجۇدۇمدا سەنئەتنىڭ تەمى خېلىغىچە يېشىلمىدى. بۈگۈن مەن ھەقىقىي سەنئەتكارلارنى كۆرگەنلىكىم ئۈچۈن خۇشال بولدۇم. ياپونىيەدىكى مەشھۇر سەنئەتكارلار ئاۋۋال كوچىدا ناخشا ئېيتىدىكەن، ئۇلار كوچىدا يېتىلىپ، كىشىلەرنىڭ دىققىتىگە سازاۋەر بولغاندىن كېيىن، ئاندىن تېلېۋىزىيە ئېكرانىغا چىقالايدىكەن.

توك پويىزىدا ئاڭخا باراغا قاراپ يول ئالدۇق. يولنىڭ ياقىسىدىكى گۈللۈكلەر، كۆللەر، نەۋرۇز گۈللىرى كۆز ئالدىمىزدىن غۇيۇلداپ ئۆتۈپ، كەينىمىزگە تاشلاندى. ئاڭخا بارا غايەت زور ئېلېكتىر ئۈسكۈنىلىرى بازىرى ئىكەن، بۇ يەردە ئادەم ناھايىتى كۆپ بولۇپ، تازىلىقىمۇ توكيونىڭ باشقا رايونلىرىدىن ناچار ئىدى. بۇ يەردە بەئەينى ئۈرۈمچىنىڭ خۇالىڭ سودا بازىرىغا ئوخشايدىكەن، دۇكانلار بىر - بىرى بىلەن يانداش، نەرسىلەرنىڭ تىزىلىشىمۇ رەتسىز، ئادەملەر مىخىلدايدۇ. كومپيۇتېر، تېلېكامېرا، فوتو ئاپپارات قاتارلىقلارنىڭ ئەڭ زامانىۋى نۇسخىلىرى بۇ يەردە بار ئىدى. ئەڭ ئىلغار رەقەملىك كامېرادىن بىرنى، نەپىس خاتىرە كومپيۇتېردىن بىرنى ئالماقچىمۇ

بولدۇم، لېكىن ئۇنى ئوقۇتۇشتا ئىشلەتسەم بەربىر ئۆتكەن دەرسىمگە لايىق مائاش ئالالمايمەن. ھەر قېتىملىق دەرسكە قىلغان ئەقىدەم لىلا چۈشىنىلىپ باقماپتۇ. ئۇنىڭغا لايىق جاۋابمۇ بولماپتۇ. شۇلارنى ئويلاپ سېتىۋېلىشتىن يالتايدىم. شۇنچە چوڭ بازارنى پىيادە ئايلىنىمىز دەپ ھېرىپ كەتتۇق. بىر ئاشخانغا كىرىپ، ئارام ئالغىچ كەچلىك تاماق يېدۇق. ئەمەلىيەتتە كەچلىك تاماق يېگۈدەك كەچمۇ بولۇپ كەتمىگەندى. بىز بالىلارنىڭ ئارزۇسىغا ئاساسەن دېسنى باغچىسىغا بارماقچى ئىدۇق. ئۇ يەرنىڭ ئارىلىقى خېلى بار بولۇپ، ۋاقىتنى چىڭ تۇتۇپ تاماقلنىۋېلىشنى توغرا تاپتۇق.

بىز دېسنى باغچىسىغا بارغۇچە يامغۇر چۈشۈپ كەتكەندى. ۋوگزالدىن چىقىپ، باغچىغا بارىدىغان كوچىغا كىرگىنىمىزدە يامغۇر توختاپمۇ قالغانىدى. لېكىن ئايىغى ئۈزۈلمىگەن ئادەملەر ئېقىمى كوچىنى بىر ئالغان ھالدا قايتىشماقتا ئىدى. بۇنى كۆرۈپ بالىلارنىڭ روھى چۈشۈپ كەتتى. بىز بالىلارنىڭ دېسنى باغچىسىنى كۆرۈش ئارزۇسىنى قاندۇرمىساق، ئۇلارغا ئۆمۈرلۈك قەرزدار بولۇپ قالسىمىز دەپ ئويلىدۇق. قانداقلا بولمىسۇن بىز باغچە تەرەپكە مېڭىۋەردۇق.

باغچە تېخى تاقالمىغانىدى، بىزگە ئوخشاش كەچكى خېرىدارلارمۇ ئاز ئەمەس ئىكەن. بىز ئادەم بېشىغا بىردىن بېلەت ئالدۇق، بېلەت باھاسى 150 يۈەن خەلق پۇلىغا توغرا كېلەتتى، بۇ، ياپونلارغا نىسبەتەن يوق ھېسابتىكى پۇل ئىدى.

زىننەت چىراغلىرى ھەممە ياقنى يورۇتۇۋەتكەن، يامغۇردىن كېيىنكى كەچكى ھاۋا سالقىن ۋە ئارامبەخش ئىدى. بۈگۈن ئالدىراش ھالدا ئەڭ كۆپ يول يۈرگەن بولغاچقا، بىزگە ھاردۇق يېتىشكە باشلىغانىدى. باغچىغا كىرىپ تۇرۇشىمىزغا سايتامادا ئولتۇرۇشلۇق ئوقۇغۇچۇم سەلتەنەتتىن تېلېفون كەلدى. ئۇ تاماق ئېتىپ يولمىزغا قاراپ تۇرغانلىقىنى ئېيتتى. مەن باغچىدا بالىلارنى ئايلاندۇرۇۋاتقانلىقىمنى، بىزنى ساقلىماي ئارام ئالغىچ تۇرۇشىنى،

ماڭىدىغان چاغدا تېلېفون قىلىدىغانلىقىمىزنى دېدىم. بۇ يەردە كىرىش بېلىتىنىڭ ئۆزى بىلەنلا پۈتكۈل باغچىنىڭ ھەممە يېرىگە كىرگىلى بولىدىكەن. بىز بالىلارنى پەقەت ئالتە ئورۇنغا باشلاپ كىرەلىدۇق. بەك كەچ بولۇپ كەتكەچكە قايتماقچى بولىدۇق. بالىلار دومىسىمىشىتى. ئەمەلىيەتتە، بىز 80 گېكتار كېلىدىغان، ئامېرىكىدىكى دېسنىي باغچىسىدىنمۇ چوڭ بۇ باغچىنىڭ ناھايىتى ئاز بىر قىسمىنى كۆرۈدۇق. چەت ئەلگە چىقىشنىڭ قىيىنلىقىدا بۇنداق پۇرسەتنىڭ يەنە قاچان كېلىشىگە بىرىنمە دېگىلى بولمايتتى. بىزمۇ بۇنىڭدىن ئەپسۇسلاندىق. ماتېرىياللاردىن مەلۇم بولۇشىچە، توكيو دېسنىي باغچىسى 1983 - يىلى 15 - ئاپرېلدا رەسمىي ئېچىلغانىكەن. 2000 - يىلى بۇ يەرگە كىرگەن ساياھەتچىلەرنىڭ سانى 17 مىليون 300 مىڭ ئادەم قېتىمغا يەتكەن. بۇ يەرگە كىرىدىغانلارنىڭ سانى بارغانسېرى ئامېرىكىدىكى دېسنىيغا كىرىدىغانلارنىڭكىدىنمۇ ئېشىپ كەتكەن.

باغچىنىڭ كۆرۈنۈشى فانتازىيەلىك تۈسكە باي بولغاچقا، بالىلارنى سېھىرلىۋالاتتى.

سەلتەنەتنىڭ ئۆيىگە بارغۇچە كېچە سائەت ئوندىن ئېشىپ كەتتى، يولدىشى ئەخمەتجان ئومىيا ۋوگزالىنىڭ چىقىش ئېغىزىدا بىزنى ساقلاپ تۇرغانىدى. بىز ئۇزاق ماڭمايلا ئۇلارنىڭ ئۆيىگە يېتىپ باردۇق. ئۆي بىر بىنانىڭ 4 - قەۋىتىدە ئىدى. سەلتەنەت ئالدىمىزغا چىقىپ بىزنى قارشى ئالدى ۋە ئۆيگە باشلىدى. ئەر - ئايال ئۈرۈمچى تەجرىبە ئوتتۇرا مەكتەپتىكى ئوقۇغۇچىلىرىم ئىدى. تولۇق 1 - يىللىق ئوقۇغۇچىلىرىنى تەبىئىي پەن ۋە ئىجتىمائىي پەن سىنىپلىرىغا ئايرىشتىن ئىلگىرى ھەر ئىككىسى مېنىڭ سىنىپىمدا ئىدى. كېيىن ئەخمەتجان تەبىئىي پەن سىنىپىغا ئايرىلىپ چىقىپ كەتتى، سەلتەنەت ئىجتىمائىي پەن سىنىپىنىڭ ئوقۇغۇچىسى سۈپىتىدە مېنىڭ سىنىپىمغا تەۋە بولدى. ئۇلار بىلەن كۆرۈشمىگەنگە

ئۇيغۇر تىلىدىكى ئىززەتلىرىمىز

ئون نەچچە يىل بولۇپ قالغانىدى. مۇنداقچە ئېيتقاندا، مەن ئۇلارنى 1990 - يىلىدىن كېيىن تۈزۈك كۆرمىدىم دېسەممۇ بولىدۇ.

سەلتەنەت 1993 - يىلى شىنجاڭ پېداگوگىكا ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ ئەدەبىيات فاكولتېتىنى پۈتكۈزگەندىن كېيىن، بېيجىڭ ئۇنىۋېرسىتېتىدا بىر يىل رۇس تىلى ئۆگەنگەن، 1996 - يىلى ياپونىيە توكيو ئۇنىۋېرسىتېتىغا تەتقىقاتچى ئوقۇغۇچى بولۇپ كىرىپ، 2003 - يىلى كىوتو ئۇنىۋېرسىتېتىدا مەدەنىيەتشۇناسلىق بويىچە ماگىستىرلىقنى تاماملىغان. ئۇ ھازىرمۇ «تەڭرىتاغ مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇش جەمئىيىتى» دە ياپونلارغا ئۇيغۇر تىلىدىن دەرس ئۆتۈپ بېرىۋېتىپتۇ. ئەخمەتجان 1994 - يىلى بېيجىڭ ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ گېئولوگىيە فاكولتېتىدا يەر شارى خىمىيەسى بويىچە ئوقۇش پۈتكۈزۈپ، 2003 - يىلى ياپونىيە كىوتو ئۇنىۋېرسىتېتىدا گېئولوگىيە دوكتورلۇقىنى تاماملاپتۇ، ھازىر ئۇ ياپونىيە گۆھەر تەتقىقات جەمئىيىتىدە ئىشلەۋېتىپتۇ.

ئۇلارنىڭ ھەر ئىككىسى ماڭا يات ئەمەس ئىدى، شۇڭا پاراڭلىرىمىز تەبىئىي راۋاجلىنىپ، كۆڭۈللۈك تۈس ئالدى. كۈلكىلىك، ساددا ئوقۇغۇچىلىق تۇرمۇشى ھەققىدىكى ئەسلىمىلەر ۋە تەننى سېغىنىش ھېسسىياتىمىزنى نامايان قىلدى. ئەر - ئايال ئىككىسى «تەڭرىتاغ مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇش جەمئىيىتى» نى قۇرۇش ۋە پائالىيەت ئۇيۇشتۇرۇش جەريانىدىكى ئىشلىرىنى سۆزلەپ بەردى. سەلتەنەتنىڭ ئەتكەن لەڭىمىنى بىزنى ساقلاپ سوۋۇپ قالغان بولسىمۇ، خېلى ئىسسىق باستى. بابۇر ئۇلارنىڭ ياپونىيەگە يېڭى كەلگەن ئوغلى دانىشجان بىلەن بىردەمدىلا چىقىشىپ كەتتى. ياپونىيەدىكى ئەڭ ئاخىرقى بىر كېچىدە ئۆز قېرىنداشىمىدىن بولغان ئەر - ئايال ئوقۇغۇچىلىرىمىزنىڭ سەمىمىي مېھرىگە بۆلىنىپ، پۈت - قوللىرىمىنى سوزۇپ قېنىپ ئۇخلاپتىمەن.

ئەتىسى ناشتىدىن كېيىن ئۇلار بىلەن خوشلاشتۇق - تە، نارىتا

خەلقئارا ئايروپورتغا قاراپ يول ئالدۇق. يولدا ماشىنىلار كۆپ بولغاچقا، بىز چىققان ئاپتوبۇسنىڭ سۈرئىتى كۆڭۈلدىكىدەك بولمىدى. ئايروپورتقا بېرىپ، ئالدىنلا ئەۋەتىۋەتكەن يۈك - تاقىلىرىمىزنى ئېلىپ، يەنە ئۆتكۈزۈپ، رەسمىيەت بېجىرگۈچە تەرلەپ كەتتۇق. چۈنكى ۋاقىت قىستىماقتا ئىدى. يۈكىمىزنىڭ ئېغىرلىقى ئۆلچەمدىن ئالتە كىلوگرام ئارتۇق چىقتى، بۇنىڭ ئۈچۈن تولۇقلاپ ھەق ئالمىغىنى ئۈچۈن خۇشال بولدۇق. بېيجىڭدا ئۇنداق بولۇشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. بىز چىققان ئايروپىلان پاكىستاننىڭ ئىدى. ئايروپىلاننىڭ ئورۇندۇقىدا ئولتۇرۇپ بولغاندىن كېيىن «ئۇھ» دېدۇق. قىرائەتتىن كېيىن ئايروپىلان ھاۋا بوشلۇقىغا كۆتۈرۈلدى. شۇنداق قىلىپ، ئائىلە بويىچە جۇڭگوغا قايتتۇق. يەنە بىرقانچە كۈندىن كېيىن يۇلتۇز جىلغىسىنى كۆرىمىز.

ھاۋادا كېتىۋېتىپ تۈرلۈك ئوي - خىيال ئىچىدە تېلىققاندەك بولدۇم - دە، رۇسىيەنىڭ ئاتاقلىق يازغۇچىسى ئالېكساندېر سولژىنىتسىننىڭ «گۈلخان ۋە چۈمۈلە» دېگەن نەسىرىنى ئوقۇدۇم: «مەن پورلىشىپ كەتكەن بىر ئوتۇننى گۈلخانغا تاشلىدىم. لېكىن ئۇ ئوتۇننىڭ ئىچىدە مىخ - مىخ چۈمۈلنىڭ بارلىقىغا دىققەت قىلماپتىكەنمەن.

ئوتۇن چىرىسىلداپ كۆيۈشكە باشلىۋىدى، چۈمۈللىر ئۇنىڭ ئىچىدىن ئۆسۈپ چىقىپ، تەرەپ - تەرەپكە قاچتى. ئۇلار ئوتۇننىڭ ئۈستىدە ئۆزىنى ھەريان ئۇراتتى، ئوت يالقۇنىدا تارتىشىپ، كۆيۈشكە باشلاۋاتاتتى.

ئوتۇننى چەتكە تارتىۋەتتىم، شۇنىڭ بىلەن نۇرغۇن چۈمۈلە ئۆلۈمدىن قۇتۇلۇپ قالدى. ئۇلار قۇملۇققا، قارىغاي يوپۇرماقلىرىغا قاراپ يامشىشقا باشلىدى. لېكىن غەلىتە يېرى شۇكى، ئۇلار گۈلخاننىڭ يېنىدىن نېرى كەتمىدى. ئۆزلىرىدىكى ۋەھىمدىن خالاس بولۇپلا يەنە كەينىگە بۇرۇلۇپ، گۈلخاننىڭ ئەتراپىدا بىرھازا پىرقىرىدى، قانداقتۇر

بىر خىل كۈچ ئۇلارنى قايتىپ كېلىشكە، ئۆرتىنىۋاتقان ماكانغا قايتىپ كېلىشكە ئۈندىمەكتە ئىدى! ئاخىر، نۇرغۇن چۈمۈلە كۆيۈۋاتقان ھېلىقى ئوتۇنغا قايتىدىن ياماشتى، ئۇنىڭ ئۈستىدە غۇرمەك ھالەتتە تۇرغىنىچە كۆيۈپ كۈلگە ئايلاندى...»

2002 – 2004 - يىللار، كانازاۋا - ئۈرۈمچى

出版人：唐 辉
阿迪力·穆罕默德
策 划：阿迪力·穆罕默德
责任编辑：古力尼沙·依不拉音
特约编辑：库尔班·马木提
责任校对：吐尔逊古力·卡斯木
热孜万古丽·卡德尔
封面设计：努尔买买提·艾买尔
版式设计：热娜·艾买提江

新疆名家名著丛书

寻找自我的门槛

——从维吾尔文化视角看日本文化（维吾尔文）

阿不都卡德尔·加拉里丁 著

新疆人民出版社
新疆科学技术出版社出版发行
(乌鲁木齐市延安路 255 号 邮编: 830049)

新疆新华书店经销

新疆新华华龙印务有限责任公司印刷
880mm×1230mm 32 开本 15.625 印张
2012 年 4 月第 1 版 2016 年 9 月第 3 次印刷

ISBN 978 - 7 - 5466 - 1292 - 8 (民文) 定价: 55.00 元